

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΩΝ ΚΩΔΗΚΩΝ.

Περιέχον ἰδία πάντας τοὺς νεωτέρους νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας, τὰς ἐπὶ τῶν προδημοσιευθέντων ἐπελθούσας τροποποιήσεις καὶ τὸν ἀλφαβητικὸν καθ' ὕλην πίνακα τῶν τε προσεκδοθέντων ΟΘΩΜΑΝΙΚΩΝ ΚΩΔΗΚΩΝ καὶ τοῦ ἐκτυπουμένου ἤδη παραρτήματος αὐτῶν.

Ἐκδίδεται ὑπὸ Δημ. Νικολαΐδου, ἐν Κωνσταντινουπόλει, τύποις ἀδελφῶν Νικολαΐδων, Γαλατᾶ, Γραφεῖον «Θράκης», ὁδὸς Ἀράπογλου Ἀρ. 19, 1873. Ἐκαστὸν φυλλάδιον τιμᾶται ἡμίσεως μεδζιδιέ.

Περιεχόμενον τοῦ Α' φυλλάδιου.

Κανονισμὸς περὶ τῶν ξένων ἄλλας φερόντων πλοίων, ἕτινα προσορμίζονται εἰς λιμένας τῆς Αυτοκρατορίας, ἢ κατευθύνονται εἰς Εὐξείνιον Πόντον.

Προσθήκη εἰς τὸ 22 ἄρθρον τοῦ περὶ ἄλλοτος κανονισμοῦ.

Ἐγκύκλιος περὶ ἄλλοτος.

Ἐγκύκλιοι τρεῖς νεώτεροι τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης.

Κανονισμὸς περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας πρὸς ἐπιχειρήσιν ἀνασκαφῶν.

Πρωτόκολλον περὶ ἀρμοδιότητος δικαστηρίων ἐν Ἐριπόλει.

Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς νομάρχας περὶ τῶν ἀνευ ἀδείας θηρευόντων.

Κανονισμὸς περὶ ἀστυνομικῶν μέτρων ἀφορώντων τοὺς ἐν τῇ Αυτοκρατορίᾳ σιδηροδρόμους.

Κανονισμὸς περὶ τῶν παγίων ἀπομειγανῶν.

Κανονισμὸς περὶ τῆς γενιᾶς ἀπομειγανῶν τῆς βιλαετίας.

Ὁδηγία ἐπεξηγηματικῆ τοῦ περὶ βιλαετίων νόμου.

Ἐπεξηγήσεις καὶ τροποποιήσεις τοῦ περὶ βιλαετίων νόμου.

Ἐγκύκλιος ἐρμηνευτικὴ τοῦ 68 ἄρθρου τοῦ περὶ γαιῶν νόμου.

Σημειώσεις εἰς ἄρθρα τινὰ τοῦ περὶ γαιῶν νόμου.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον τοῦ περὶ πωλήσεως ἀκινήτων ἀπέναντι χρεῶν νόμου.

Ἐπισημειώσεις εἰς τὰ περὶ πωλήσεως ἢ μὴ γαιῶν ἀνηκουσῶν εἰς χρεώστας ἀκροτελεύτια ἄρθρα.

Ἐγκύκλιος περὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ πωλήσεως κτημάτων ἀνηκόντων εἰς ὑπείλετας διατάξεις.

Ἄρθρα προτεθέντα εἰς τὸν νόμον περὶ πωλήσεως μετὰ θάνατον τῶν βακουρικών καὶ δημοσίων γαιῶν καὶ τῶν ἐπιστέγων καὶ ἀστέγων λόγῳ χρέους.

Ἐγκύκλιος περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δεκάτων τοῦ ἐλαίου.

Νέαι ὁδηγίαι περὶ τῆς εἰς ἰδιώτας ἐκμισθώσεως τῆς δεκάτης τῶν δημητριακῶν καὶ ἄλλων τοιούτων προϊόντων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΩΝ

344

ΟΘΩΜΑΝΙΚΩΝ ΚΩΔΗΚΩΝ.

Περιέχον ἰδίᾳ πάντα τοὺς νεωτέρους Νόμους καὶ Κανονισμοὺς τῆς
᾽Οθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τὰς ἐπὶ τῶν προδημοσιευθέντων
ἐπελθούσας τροποποιήσεις καὶ τὸν ἀλφαβητικὸν καθ' ὕλην
πίνακα τῶν τε προεκδοθέντων ΟΘΩΜΑΝ. ΚΩΔΗΚΩΝ
καὶ τοῦ παρόντος παραρτήματος αὐτῶν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΥΠΟ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΝΙΚΟΛΑΪΔΩΝ

(Γραφεῖον τῆς ἑφημερ. «Κωνσταντινέως», Γαλατᾶ, Ὁδὸς Γεωργαντζιλάρ Ἀρ. 27)

1873.

Πρόλογος.

Ὅσα συνεχεστέρων χρήζει τροποποιήσεων καὶ ἐπεξηγήσεων νομοθεσία, νεωστὶ δημοσιευομένη καὶ εἰσαγομένη εἰς τι κράτος, τοσοῦτω μᾶλλον καθίσταται ἀπαραίτητος ἢ ἀνάγκη τῆς δημοσιεύσεως καὶ τῶν νέων τούτων νομοθετικῶν διατάξεων ἢ ἐρμηνειῶν, ἵνα ὁ πολίτης, ἐν γνώσει ἀμφοτέρων, ρυθμίζῃ ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως τὰ κατὰ τὰς ἐννόμους αὐτοῦ ἀστυκὰς σχέσεις. Ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς Τουρκικῆς Νομοθεσίας τὴν δ' ἀνάγκην τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς κατιδῶν καθ' ἣν στιγμὴν παρέδιδον εἰς φῶς τὴν τῶν Ὀθωμανικῶν Κωδίκων ἔκδοσίν μου, ἔλεγον ἐν τῷ ἐπιλόγῳ αὐτῆς τὰ ἑξῆς :

« Καὶ ἀληθῶς εἰς τί δύναται νὰ χρησιμεύῃ ἢ προκειμένη τῶν Νόμων Συλλογῇ, ὅταν ἡ ὁσημέραι προβαίνουσα κατάργησις, τροπολογία ἢ συμπλήρωσις αὐτῶν διατελῇ ἄγνωστος εἰς τὸν κάτοχον αὐτῆς, ἐνῶ ὅπως τελεσφόρως καὶ νομίμως κανονίζῃ τις τὰς ἐννόμους αὐτοῦ σχέσεις δέον νὰ διατελῇ ἐν διαρκεῖ κοινωνίᾳ πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ νομοθέτου, εἰς τὰς ἀλληλοδιαδόχους μεταβολὰς τῆς ὁποίας δέον νὰ ρυθμίζῃ καὶ οὗτος τὴν προσωπικὴν θέλησιν αὐτοῦ; Φρονοῦντες ἐπομένως, ὅτι ἡ ἔκδοσις κατὰ χρονικὰ τινα διαλείμματα συμπληρωματικῶν παραρτημάτων, περιεχόντων τὰς εἰς τὴν νομοθεσίαν ἐπιγιγνομένας μεταβολὰς, ὅπως ἐντεῦθεν οἱ τῶν Κωδίκων κάτοχοι διατελῶσιν ἐνήμεροι τῶν διεπόντων αὐτοὺς νομικῶν ὀρισμῶν, εἶναι ἐκ τῶν ἀπαραιτήτως πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου ἡμῶν προαπαιτουμένων, οὐδαμῶς ἐδιστασαμεν ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἔτι παρασκευαζώμεθα καὶ πρὸς τοῦτο, ἀναδιφῶντες πρὸς τοῖς ἄλλοις τί τὸ τυχὸν διαφυγὸν ἡμᾶς, ἵνα ἐν τῷ δημοσιευθησομένῳ παραρτήματι τῶν νεωτέρων νόμων ἐπανορθώσωμεν καὶ τὰς ἐνδεχομένας ταύτας ἀτελείας. Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοὺς νεωτέρους νόμους, καὶ μάλιστα τὸν Ἀστυκόν, οὐ, ὡς ἐμνήσθημεν ἀνωτέρω, ἱκανὰ ἐξεδόθησαν βιβλία καὶ τὴν ἐξελληνίσιν τῶν ὁποίων ἀνέλαβέ τις τῶν διακεκριμένων καὶ ἐπιφανεστάτων ὁμογενῶν, εἰδήμων κατὰ πάντα τῆς ὀθωμανικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας, δὲν καθυ-

σερήσαμεν κατὰ τὴν προπαρασκευὴν (1) τὴν ἐξελληνιστὶν τούτου ἀσμένως, ὡς ἐλπίζομεν, τὸ ἐλληνικὸν κοινὸν θέλει ἀποδεχθῆ, διότι ἀληθῶς ὁ ἀστυκὸς νόμος, ὁ ἀποτελῶν τὴν βᾶσιν τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὁ κανονίζων τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις τῶν ἰδιωτῶν, καὶ ὀρίζων τί τὸ ἐμὸν καὶ τί τὸ σὸν, κωδηκοποιούμενος καὶ ἐξελληνιζόμενος, προδήλως καθίσταται προσιτὸς εἰς πάντας.»

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐτέραν κατεγίνωσκον ἔλλειψιν τῆς τῶν Ὀθωμανικῶν Κωδίκων ἐκδόσεως, εἰς ἧς τὴν θεραπείαν ἐν καιρῷ προέβλεψα. Ἴδου δὲ τί καὶ περὶ ταύτης ἔγραφον ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιλόγῳ.

« Ἀλλ' ἄρα γε τὰ ἄπερ ἐδημοσιεύσαμεν κείμενα τῶν νόμων, καὶ ἂν ἀντὶ τῆς τυχαίας κατατάξεως αὐτῶν ἤθελον ἔχει καὶ εἶδος τι δυνατῆς συστηματοποιήσεως, εἰσὶν ἱκανὰ, ὡς ἔχουσιν, ὅπως ἀποδώσιν ἀντικείμενον ἀκινδύνου συμβουλῆς εἰς τὸν προσφεύγοντα ὅπως συμβουλευθῆ αὐτά; Ὁ μετ' ἐπιστάσις διελθὼν τὴν τῶν νόμων Συλλογὴν παρετήρησε βεβαίως, ὅτι πλεῖσται ὅσαι διατάξεις προγενεστέρων νόμων κατηργήθησαν ἢ ἐτροπολογήθησαν διὰ μεταγενεστέρων, ἐκδοθέντων ὅτε ἤδη οἱ προγενέστεροι ἦσαν ἐκτετυπωμένοι, ὅτι πλεῖσαι Βεζυρικαὶ ἐγκύκλιοι, ἅς ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν ἠθέλε τις ὑπολάβει ὡς ἐπουσιώδεις, ἢ τοῦλάχιστον ὡς ἀπλᾶ διατάγματα ἐκτελέσεως νόμων ἤδη δεδημοσιευμένων, οὐχ ἦττον εἶναι σπουδαιότατα, καὶ ὡς ρυθμίζουσαι σπουδαιότατα τῆς νομοθεσίας ἀντικείμενα καὶ ὡς ἐγκλείουσαι ἐν ἑαυταῖς αὐτὸν τοῦτον τὸν δι' αὐτῶν δημοσιεύμενον νόμον. Ἀλλὰ καὶ ὁ πρὸς λύσιν νομικῆς τινος ἀπορίας ἢ εὔρεσιν νομικοῦ τινος ὀρισμοῦ ἀναδιφῆσας τὴν Συλλογὴν, καὶ ἂν ἔτι ἦν προσοικειωμένος εἰς τοιοῦτου εἶδους ἐργασίαν, κατενόησε βεβαίως καὶ τὴν δυσχερείαν τῆς ἀρθραδιφῆσεως ἀσχέτων πρὸς τὸ ζήτημα ὀρισμῶν καὶ τὴν ἐντεῦθεν προερχομένην ἀπώλειαν χρόνου. Ἡ ἐξομάλυνσις τοιούτων δυσχερειῶν, κατορθουμένη, ὡς γνωστὸν, διὰ τῆς ἐπισυναφῆς ἀναλυτικῶν πινάκων τῆς ἐν συγγραφῇ τινὶ περιεχομένης ὕλης, ἀποβαίνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀπαραίτητος, ὅσῳ ἡ Συλλογὴ αὕτη δὲν περιλαμβάνει ἀπλῶς ὀρισμὸν κλάδον νομοθετικῆς ὕλης ἢ τοὺς εἰς τὰ Δικαστήρια μόνον εὐχρηστοτέρους νόμους, ἀλλὰ τὸναντίον αὐτὸ τοῦτο τὸ σύνολον τῆς ὀθωμανικῆς θεσμοθεσίας μετὰ τῶν διασαφητικῶν καὶ κανονιστικῶν ἐγκυκλίων καὶ ὀδηγιῶν, ποικιλοτρόπως δὲ ἀλλοιωθείσης

(1) Ἦννοοῦμεν τὸν Ἐξοχ. Κ. Φωτιάδην βέην καὶ τὸν Κ. Γιάγκον ἐφένδην Βιθυνὸν, οἵτινες κατόπιν ἀπεφάσισαν, φαίνεται, ὅτι ἀναλάβωσι μόνον τὴν δημοσίευσιν μεταφράσεως τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος, οἵτινος ἔνεκα ἀναγκαζόμεθα νὰ μὴ ἐκπληρώσωμεν ἢ ἐξεφράσωμεν ὑπόχρεσιν, βασιθεῖτες ἐπὶ τῆς τότε γενομένης μετ' αὐτῶν συγγενήσεως ἡμῶν.

κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ἔργου ἡμῶν· ἂν δὲ ἐπὶ οὐχὶ παχυφύλλων ἐπισημονικῶν συγγραφῶν, δι' εἰδήμονας ὀπωσδήποτε τοῦ περιεχομένου προωρισμένων, δὲν εἶναι ὑπερβολικὸν τὸ λεγόμενον, ὅτι βίβλος ἄνευ ἀναλυτικοῦ πίνακος εἶναι οἶκος ἄνευ κλίμακος· τὸ λόγιον ὅμως τοῦτο ἀνκντιφρότως θὰ εἶχε πλήρη τὴν ἐφχρημογὴν του ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν Συλλογὴν, ἂν, ἐπιλανθάνόμενοι τῆς ἐν τῷ προλόγῳ δοθείσης παρ' ἡμῶν ὑποσχέσεως περὶ συντάξεως τοιούτων μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ τάξεως, ἠθέλομεν παραδώσει ἄνευ αὐτῶν τὴν ἡμετέραν Συλλογὴν. Πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐπομένως τῆς ὑποσχέσεως ἐκείνης καὶ ὅπως διευκολύνωμεν τὴν χρῆσιν τῶν ἄλλως δυσχρήστων τούτων Κωδίκων καὶ εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς μὴ κύριον ἐνασχόλημα ἔχοντας τὸν χειρισμὸν τῶν νόμων, παραδιδόντες νῦν τὸ νομοθετικὸν οἰκοδόμημα τῆς Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορίας, ἐπιφυλαττόμεθα ἵνα παραδώσωμεν ἀμέσως καὶ τὴν κλίμακα αὐτοῦ, ὅπως εὐχερέστερον εἰσέρχηται τις εἰς τοῦτο δι' αὐτῆς, ἥτοι τοὺς ἐν λόγῳ κατὰ λέξικογραφικὴν τάξιν συντεταγμένους ἐνδικοτικὸς τῶν νομικῶν ὀρισμῶν πίνακα, ὃν ἡ ἐκτύπωσις διατελεῖ ὑπὸ τὰ πισστήρια.»

Προτιθέμενος λοιπὸν ἤδη νὰ θεραπεύσω ὡν ἐμνημόνευσα ἐλλείψεων τῶν Ὀθωμανικῶν Κωδίκων, καὶ ἐκπληρώσω, ὡς ἔφθην εἰπὼν, ἅς ἀνέλαβον ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῶν ὀμογενῶν καὶ παντὸς χρησομένου τῇ εἰρημένη Συλλογῇ, ἐπιχειρῶ τὴν δημοσίευσιν ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ, περιέχοντος κατ' ἀλφάβητικὴν καὶ χρονολογικὴν τάξιν τοὺς νεωτέρους συνηθεστέρους νόμους καὶ τὰς ἐπεξηγήσεις καὶ τροποποιήσεις τῶν ἐν τοῖς Κώδικῶν ὑπαρχόντων, ἐν τῷ τέλει δὲ ἀλφάβητικὸν ἀναλυτικὸν πῖνακα τῆς περιεχομένης ὕλης ἐν τε τοῖς Ὀθωμανικοῖς Κώδικῶν καὶ ἐν τῷ Παραρτήματι αὐτῶν.

Περὶ τῆς δημοσίευστος τῆς ἐγγραφῆς ἀπὸ 15 Μαΐου ε. ε. τὰ ἐπόμενα:

« Πλεῖότερον παντὸς ἄλλου συναισθηθεὶς τὴν ἀπκράττητον ἀνάγκην ἀλφάβητικοῦ κατ' ὕλην πίνακος τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἐκδοθέντων ἐλληνιστῶν Ὀθωμανικῶν Κωδίκων, ἐγκαίρως εἶχον ἀναθέσει τὴν σύνταξιν τοιούτου εἰς τὸν μακκρίτην δικηγόρον Νικόλκον Πετρακίδην, οἵτινος ἡ φιλοπονία καὶ ἐμβροθία εἰσὶ τοῖς πᾶσι γνωστὰ. Ὁ πῖναξ οὗτος, συνταχθεὶς μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας καὶ μεθόδου, πρὸ πολλοῦ ἠθέλεν ἰδεῖ τὸ φῶς, ἂν μὴ ἡ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἡμετέρας Συλλογῆς δημοσίευσις πλεῖστον νομοθετικῶν ἔργων καὶ ἡ μεταγενεστέρα εὔρεσις παραλειφθέντων ἀξίων λόγου νομοθετημάτων δὲν καθίστα ἀπαραίτητον τὴν ἐκδοσιν ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς Συλλογῆς ἡμῶν.

« Τὴν ἐκδοσιν τοῦ Παραρτήματος τούτου ἀνέβαλον μέχρι τοῦδε, ἀναμένων ἡμέρα τῇ ἡμέρα τὴν ἐμφάνισιν τῆς πρὸ πολλοῦ παρεσκευασμένης νέας τουρκικῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐπισήμου Συλλογῆς (Δουσταῦρ) τῶν νόμων τοῦ Κράτους. Τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ἔργον πρὸ ὀλιγίστων ἡμερῶν διενεμήθη εἰς τὸ Κοινόν, καὶ ἤδη εἰμὶ εἰς θέσιν νὰ προβῶ εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Παραρτήματος καὶ τοῦ ἀλφαβητικοῦ ἀναλυτικοῦ πίνακος τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἐκδοθέντων Ὄθωμανικῶν Κωδίκων, ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι τὸ ἔργον μου κατ' οὐδὲν ὑπολείπεται περὶ τὴν περιεκτικότητά τῆς νεωτάτης ἐπισήμου Συλλογῆς τῶν Νόμων.

« Ἡ κατάταξις τῆς ὕλης τοῦ Παραρτήματος ἐγένετο ὡς οἶόν τε μεθοδικῶς, ὅπως εὐκολώτερον κατορθοῦται ὁ συνδυασμὸς τῆς ἐν αὐτῷ ὕλης πρὸς τὴν ἐν τῷ σώματι τοῦ βιβλίου ἄλλως, καὶ ἀνευ τούτου, ἰσχυρότατον εἰς τοῦτο βοήθημα ὑπάρχει τοῖς χρησομένοις αὐτὸ ὁ ἀλφαβητικὸς ἐν τέλει πίναξ, ὅστις, ἔνεκα τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ἀκριβείας του, δύναται προσφυέστερον νὰ ὀνομασθῇ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΟΘΩΜ. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ.

« Ἐνθαρρύνθεις ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ἧς ἔτυχεν ἡ ἐκδοσίς μου αὕτη παρὰ τοῦ δημοσίου, προσεπάθησα μετὰ ζήλου νὰ καταστήσω αὐτὴν ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ πληρεστέραν καὶ χρησιμωτέραν, βέβαιος ὅτι καὶ αὖθις θέλω τύχει τῆς τῶν ὁμογενῶν ἐπιδοκιμασίας καὶ φανῶ ὠφέλιμος αὐτοῖς. »

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 15 Ἰουνίου 1373.

ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΩΝ

ΟΘΩΜΑΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ.

Ἄλας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῶν ξένων ἄλας φερόντων πλοίων, ἅτινα προσορμίζονται εἰς λιμένα τινὰ τῆς Αὐτοκρατορίας, ἢ διαπλέουσι τὸν Βόσπορον κατευθυνόμενα εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον.

(6 Φεβρουαρίου 1869).

Ἄρθρ. 1. Ὁ πλοίαρχος πλοίου, φορτωμένου καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει ξένων ἄλας καὶ εἰσερχομένου κατ' ἀνάγκην εἰς λιμένα τινὰ τῆς Αὐτοκρατορίας, ὀφείλει, ἅμα ὡς λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν, νὰ δηλοποιήσῃ τὰ αἴτια τῆς προσορμίσσεως αὐτοῦ εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, ἣτις θέλει τῷ ὀρίσει τὸ μέρος, ἐνθα δεόν νὰ ἀγκυροβολήσῃ. Περὶ τῆς δηλώσεως ταύτης, εἰ μὲν ἐστὶν ἐγγράφος, ἀνεξαρτήτως τῆς γλώσσης εἰς ἣν δύναται νὰ γραφῆ, ἢ τελωνιακὴ ἀρχὴ ἐκδίδει ἀπόδειξιν παραλαβῆς, ἐὰν δὲ ἦναι προφορικὴ, συντάσσεται ἐκθεσίς, ἧς ἀντίγραφον ἐγχειρίζεται τῷ πλοίαρχῳ.

Καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν τὸ πλοῖον ἐξ ἀνωτέρας βίας ἤθελεν ἐμποδισθῆ εἰς τι μέρος τῶν παραλίων τῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει, ἅμα ἢ κατάστασις τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ πλοίου τὸ ἐπιτρέψῃ, νὰ δηλοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὴν πλησιεστέραν τελωνιακὴν ἢ εἰς τὴν μᾶλλον γειτνιαζούσαν ἐπιτόπιον ἀρχὴν.

Τὸ πλοῖον ὀφείλει ν' ἀποπλῆ, ἅμα ὡς ἐκλείψῃ ἡ αἰτία, ἣτις ἠνάγκασεν αὐτὸ νὰ εἰσέλθῃ εἰς λιμένα τινὰ, ἢ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν παραλίαν. Μὴ συμμορφούμενον πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην, πληρώνει τὸ τε ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 ὀρισθὲν πρόστιμον καὶ τὰ τῆς ρυμουλκῆσεως αὐτοῦ ἔξοδα ἐν ἑλλείψει δὲ ρυμουλκαῦ πλοίου, ὑποχρεοῦται παρὰ τῆς ἀρχῆς νὰ ἀρῇ τὴν ἀγκυραν καὶ ἀποπλεύσῃ τοῦ λιμένος ἢ τῆς παραλίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΘΩΜ. ΚΩΔΙΚΩΝ.

Ἄρθρ. 2. Πᾶν πλοῖον, φορτωμένον καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει ξένον ἄλας, ὅπερ διερχόμενον διὰ Κωνσταντινουπόλεως ἐμποδίζεται ἐν αὐτῇ πλέον τῶν 48 ὥρῶν, δύναται νὰ προσαράξῃ μόνον εἰς τὰ ἐπόμενα ἑξὶ μέρη: Γενί Καπού, Χρυσούπολιν, Βαζέ Καπού, Στένην, Οὐμούρ-γερί καὶ Βουγιουκδερὲ, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς διατύπωσιν τινα.

Ἐάν, μετὰ παρέλευσιν 48 ὥρῶν, τὸ πλοῖον δὲν ἐκπλεύσῃ ἕνεκα ἐναντίου ἀνέμου ἢ λόγῳ ἀβαρίας, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει κεντρικὸν Τελωνεῖον καὶ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἐν τῷ 1ῳ ἄρθρῳ διαγραφόμενας διατυπώσεις.

Ἔσα πλοῖα ἐνεργήσωσι πράξεις ἐμπορικὰς ὑποχρεοῦνται, ἅμα ὡς ἐλευθεροκοινωνήσωσι, νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει κεντρικὸν Τελωνεῖον πρὸς ἐνέργειαν τῶν τοῦ 1ου ἄρθρου διατυπώσεων. Τὰ πλοῖα ταῦτα δύναται νὰ ἀγκυροβολῶσι μόνον ἐνώπιον τῶν ἐν Βαζέ-καπού ἢ Γαλατᾶ τελωνείων, ἢ εἰς τὸ ἐνδον τοῦ λιμένος, ἐάν ἔχωσιν εἰδικὴν ἄδειαν σχετικῶς πρὸς τὸ δεῦτερον τοῦτο μέρος.

Οὐδὲν πλοῖον φορτωμένον ξένον ἄλας δύναται νὰ ἀγκυροβολῇ κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τῆς ἀπὸ τοῦ Μικροῦ Τσεκμετζέ ἐκτεινομένης μέχρι τοῦ Σεράι - βουρνοῦ (ἐξαιρέσει τοῦ Γενί-Καπού), οὐδὲ κατὰ τὰς Πριγκηπονήσους καὶ τὴν Ἀσιατικὴν παραλίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς Νικομηδείας μέχρι τῆς Χρυσουπόλεως.

Ἄρθρ. 3. Ἐσάκις πλοῖόν τι, καταληφθὲν ὑπὸ νηνεμίας ἢ ἄλλης τινὸς περιστάσεως ἀνωτέρας βίας, δὲν δύναται νὰ ἀγκυροβολήσῃ συνωδᾶ τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ὁ πλοίαρχός του ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο, ἅμα ἢ κατὰστασις τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ πλοίου τὴν ἐπιτρέψῃ, εἰς τὸ κεντρικὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Τελωνεῖον, ὅπερ δύναται, ἐάν θέλῃ, ἰδίῳ ἐξόδῳ νὰ ῥυμουλκῇ τὸ πλοῖον. Μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ἀνωτέρας βίας, ἐάν μὲν ὁ πλοίαρχος δὲν ἀγκυροβολήσῃ εἰς τι τῶν προρηθέντων μερῶν, ἢ τοῦ Τελωνείου διεύθυνσις δύναται νὰ ῥυμουλκήσῃ αὐτὸ ἐαπάναις τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 4. Πᾶσα παράβιασις τινὸς τῶν προρηθεισῶν διατάξεων ἐπιφέρει τὴν καταδίκην τοῦ πλοίαρχου εἰς τὴν πληρωμὴν προστίμου 20 λιρῶν τουρκικῶν καὶ τῶν ἐξόδων ῥυμουλκήσεως τοῦ πλοίου εἰς ἐν τῶν ὠρισμένων δι' ἀγκυροβολήσιν μερῶν ἢ μέχρι τοῦ στομίου τοῦ Βοσπόρου. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ τοιαῦτα πλοῖα ν' ἀποπλεύσωσι πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ προστίμου καὶ τῶν προμνημονευθέντων ἐξόδων.

Ἄρθρ. 5. Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ λιμενάρχαι τῶν φίλων δυνάμεων ὀφείλουσι παρέχειν ταῖς τελωνειακαῖς ἀρχαῖς τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ περιεχομένων διατάξεων.

Ἐ παρὼν κανονισμὸς ἰσχύει καθ' ἅπασαν τὴν Αὐτοκρατορίαν ἕνα μῆνα μετὰ τὴν δημοσίευσίν του.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ εἰς τὸ 22ον ἄρθρον τοῦ περὶ Ἄλατος Κανονισμοῦ.

(Ἴδε σελίδα Ὁθωμανικῶν Κωδίκων 541).

Ἔστις εἰσάγει λάθρα ἄλατα εἰς τὴν Ὁθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον διπλάσιον τῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὀριζομένης ἀξίας των. Ἐάν ἢ λάθρα γενομένη εἰσαγωγή τοῦ ἄλατος γνωσθῇ μετὰ τὴν κατανάλωσιν, ἐξακριβουμένης δι' ἐξετάσεως ἐν τῷ ἐπιτοπίῳ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῆς τε καταναλώσεως καὶ ποσότητος αὐτοῦ, εἰσπράττεται τὸ ἀνάλογον τέλος καὶ πρόστιμον. Ἐάν δὲ, καίτοι τοῦτο εἶναι ἀπηγορευμένον, τινὲς κατασκευάζωσιν ἢ ἐξάγωσιν ἄλατα, τότε, εἰ μὲν τὸ ἐξαχθὲν ἄλας διατηρεῖται, δημεύεται, εἰ δὲ μὴ, λαμβάνεται τὸ τέλος καὶ κατάσχονται καὶ τὰ πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ χρειώδη ἐργαλεῖα καὶ εἰ μὲν τὸ ἀλατωρυχεῖον, οὐτινος ἢ ἐκμετάλλευσίς ἀνήκει εἰς τὸ κράτος συνεπεία τοῦ μονοπωλείου, ἐστὶ κτήμα (μούλκ) τοῦ κατασκευάζοντος ἢ ἐξάγοντος ἄλας, τὸ ἀναλογοῦν πρόστιμον κρατεῖται ἐκ τοῦ τέλους, ὅπερ δέον νὰ δίδηται αὐτῷ ἕνεκα τῶν γαιῶν του, αἵτινες σκάπτονται πρὸς ἐξαγωγήν ἄλατος· εἰ δὲ εἰς κτήματα ἄλλων, ἢ γαῖαι δημόσιοι, τότε εἰσπράττεται πρόστιμον ἴσον πρὸς τὴν κατ' ἐπιφάνειαν ἀξίαν τῆς γῆς, ὅθεν ἐξάγεται τὸ ἄλας. Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἀποτίσῃ τὸ πρόστιμον καὶ τὰ τέλη ταῦτα, φυλακίζεται ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ Ἄλατος.

(25 Ἰανουαρίου 1284 — 8 Ἰανουαρίου 1283).

Ἐσάκις ξένοι καπνοὶ ἢ ἄλατα, ὧν ἀπαγορεύεται ἢ εἰς τὴν Ὁθωμ. αὐτοκρατορίαν εἰσαγωγή, καταληφθῶσιν ὡς λαθρεμπόριον, ἐνεργεῖται κατάσχες αὐτῶν καὶ ἐπὶ δημοπρασίας πώλησις· καὶ τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος δίδεται, κατὰ τὰ εἰθισμένα, εἰς τοὺς συλλαμβάνοντας αὐτὰ ἢ καταμπνύοντας τὴν πράξιν ταύτην, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ μένει εἰς τὸ δημόσιον καὶ καταγράφεται εἰς τὰ εἰσοδήματα. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀξία τῶν ξένων τούτων καπνῶν καὶ ἀλάτων εἶναι ἐλάχιστη, καὶ οὕτω δύναται τις νὰ ὠφεληθῇ, καίπερ συλληφθῆς τρεῖς καὶ ἀπολέσας τοὺς ἐκ λαθρεμπορίου προερχομένους καπνοὺς ἢ ἄλατα, ἐάν κατορθώσῃ νὰ διαφύγῃ τὴν τετάρτην φορὰν, μόνῃ ἢ κατὰσχες δὲν ἀρκεῖ ὅπως περιστείλῃ τὰς τοιαύτας πράξεις. Τούτου ἕνεκα ἐκτὸς τῆς δημεύσεως τοῦ συλλαμβανομένου ὡς λαθρεμπορίου ξένου καπνοῦ καὶ ἄλατος, ἐνεκρίθη νὰ εἰσπράττεται καὶ πρόστιμον ὡς ἐπὶ λαθρεμπορίου ἐγγυρίου καπνοῦ καὶ ἄλατος. Τὸ μέτρον τοῦτο καθυποβλήθη εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν ἐπεκυρώθη διὰ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 2 Ἰανουαρίου 1284 ὑψηλοῦ τεῖκερῆ, ἐστάλη δὲ καὶ διαταγὴ πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων μετ' ἀντιγράφου τοῦ εἰς τὰς πρεσβείας παρὰ

του Υπουργείου των Ἐξωτερικῶν διακοινωθέντος μουτζεκκερέ. Διὰ τούτου παραπεμφθέντος εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Ἐμμέσων φόρων καὶ μελετηθέντος, προσεκαλοῦντο αὐταὶ ὅπως δώσιν εἰς ἀπαντας τοὺς ἐν τῷ Ὄθωμανικῷ κράτει προζένους τὰς δεούσας ὁδηγίας ἵνα παρέχωσιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κυβερνήσεως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ὡς ἰσχυρῶς καταφεύγουσι πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως· καθόσον ἀπεφασίσθη ἐν τῇ Ὑψ. Πύλῃ ὅπως δημεύονται τοῦ λοιποῦ οἱ ἐκ λαθρεμπορίου συλλαμβανόμενοι καπνοὶ καὶ ἄλατα, εἰσπράττῃται δὲ ἀπὸ τῶν μετερχομένων τὸ λαθρεμπόριον πρόστιμον ὡς ἐπὶ λαθρεμπορίου ἐγχωρίου καπνοῦ καὶ ἄλατος· κατὰ συνέπειαν ἐδόθησαν αἱ δέουσαι ὁδηγίαι εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν τελωνείων τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἵνα ἐνεργῶσι συμφώνως μετὰ τὴν ρηθεῖσαν διάταξιν ἀνευ διακρίσεως, εἴτε οἱ λαθρέμποροί εἰσιν ὑπὴκοοὶ ὀθωμανοὶ εἴτε ἀλλοδαποὶ, τῆς Αὐτοκρατορ. Κυβερνήσεως χαίρουσας τὸ δικαίωμα τοῦτο δυνάμει τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν. Παρακαλεῖται ὁθεν ἡ Ὑ. Ἐξοχότης διὰ τῆς παρούσης ὅπως καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὥστε, καθ' ἣν περίπτωσιν συλληφθῶσι τοῦ λοιποῦ ἄλατα ἢ καπνοὶ προερχόμενα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐνῶ κωλύεται ἡ εἰσαγωγή των, ἐκτὸς τῆς κατασχέσεως καὶ τῆς δημεύσεως, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγχωρίου λαθρεμπορίου τοῦ ἄλατος καὶ τοῦ καπνοῦ, νὰ ἐνεργῶνται καὶ τὰ ἀκόλουθα:

1ον. Ἄμα συλληφθῇ ἄλας μετακομιζόμενον λάθρα εἰς τὰ χωρία, νὰ εἰσπράττῃται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καταγραφόμενον εἰς τὰ εἰσοδήματα πρόστιμον τεσσαράκοντα παράδων ἐπὶ τῆς ὀκάς, ἥτοι διπλάσιον τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὀριζομένης ἀξίας τῶν εἴκοσι παράδων, παραδίδῃται δὲ τὸ συλληφθὲν ἄλας ὡς ἔχει εἰς τοὺς καταμηνύοντας τὴν πράξιν ἢ συλλαμβάνοντας αὐτό.

2ον. Οὐχ ἦττον, ὡς ἰσχυρῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῇ τὸ πρόστιμον ἕνεκα δραπετεύσεως ἢ ἀπορίας τοῦ ἐμπορευομένου, ἐπὶ μὲν λαθρεμπορίας ἐγχωρίου ἄλατος νὰ δίδῃται μόνον τὸ ἥμισυ ὡς ἔχει εἰς τοὺς μνηντάς, ἐπὶ δὲ λαθρεμπορίας ξένου, ἐπειδὴ τὸ ξένον ἄλας δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ ἐντόπιον, ὡς ἐλαχίστης ἀξίας, ἢ δὲ εἰς τοὺς μνηντάς παραχώρησις τοῦ ἥμισυ τοῦ ξένου ἄλατος, οὗτινος ἀδύνατον νὰ εἰσπραχθῇ τὸ πρόστιμον, θέλει εὐκολύνει τοῖς λαθρεμπορευομένοις, ἵνα συνεννοούμενοι μετὰ τῶν μνηντῶν ἐπωφελῶνται καὶ ἐκ τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν, καὶ οὕτω ὑπὸ τὸ ὄνομα λαθρεμπορίου εἰσάγωσι ξένον ἄλας, διὰ ταῦτα ἐθεωρήθη ἐπαρκὲς νὰ δίδῃται εἰς τοὺς μνηντάς μόνον τὸ τέταρτον τοῦ ἐκ λαθρεμπορίου συλλαμβανόμενου τοιούτου ξένου ἄλατος, τὰ δὲ ἄλλα τρία τέταρτα νὰ πωλῶνται ἐπὶ δημοπρασίας καὶ καταγράφονται εἰς τὰ εἰσοδήματα πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

3ον. Σχετικῶς πρὸς τοὺς ἐκ λαθρεμπορίου ξένους καπνοὺς, ἐπὶ μὲν τῶν ἐχόντων ἀξίαν 7 1/2 γροσίων σὺν τῇ ἐκπτώσει, νὰ εἰσπράττῃται πρόστιμον δώδεκα γροσίων τὴν ὀκάαν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων ἀξίαν ἕως εἴκοσι γροσίων, τεσσαράκοντα, καὶ ἐπὶ τῶν τιμωμένων ὑπὲρ τὰ εἴκοσι γροσία, τεσσαράκοντα ὀκτώ· τὰ εἰσπραττόμενα ταῦτα πρόστιμα καταγράφονται

εἰς τὰ εἰσοδήματα, οἱ δὲ συλλαμβανόμενοι καπνοὶ δίδονται ὡς ἔχουσιν εἰς τοὺς μνηντάς ἢ συλλαμβάνοντας αὐτούς.

4ον. Καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῇ πρόστιμον ἐπὶ τῶν τοιούτων καπνῶν ἕνεκα δραπετεύσεως ἢ ἀπορίας τῶν λαθρεμπορευομένων, παραχωρεῖται τοῖς μνηνταῖς, ὅπως μὴ ἀπελπίζωνται, ὡς ἀμοιβὴ τὸ τέταρτον τοῦ συλληφθέντος καπνοῦ, τὰ δ' ἕτερα τρία τέταρτα πωλούμενα ἐπὶ δημοπρασίας καταγράφονται εἰς τὰ εἰσοδήματα πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

5ον. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐπιτρέπηται ἢ διὰ τεζκερέ μετακόμισις εἰς ἄλλο μέρος τοῦ εἰς τοὺς μνηντάς ἢ συλλαμβάνοντας διδομένου ἢ παρὰ τῆ ἀρχῆς μένοντος καὶ ἐκποιουμένου ξένου ἄλατος καὶ καπνοῦ, εἴτε διδομένου καὶ πωλούμενου ὅπως καταναλωθῇ εἰς τὸ μέρος του καὶ μὴ μεταπωληθῇ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, διὰ ταῦτα δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἡ ἐκδοσις τεζκερέ, οὔτε ἡ μετακόμισις εἰς ἄλλο μέρος, οὔτε ἡ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα μεταπώλησις.

6ον. Ὁ μὴ πληρόνων τὸ ἐπὶ λαθρεμπορίου ξένου ἄλατος ἢ καπνοῦ καταβαλλόμενον πρόστιμον, εἰ μὲν ἐστὶν ὑπὴκοος ὀθωμανός, ἐκβιάζεται εἰς τοῦτο διὰ προσωπικῆς κρατήσεως· ἀλλ' ἂν γνωσθῇ ὅτι εἶναι ἄπορος, φυλακίζεται ἐπὶ τρεῖς μόνον μῆνας κατὰ τὸν Ποινικὸν Κώδικα, μετὰ δὲ τὴν ἀποφυλάκισίν του ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἀνάλογον τῇ περιουσίᾳ του· εἰ δ' ἐστὶν ὑπὴκοος Ἑλλήν ὁ λαθρεμπορευόμενος, ἐπειδὴ συνωδὰ τῇ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου συμβάσει τῆς Ὄθωμανικῆς Κυβερνήσεως οἱ ὑπὴκοοὶ ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν οἱ διενεργούντες λαθρεμπόριον ἐν ταῖς χώραις ἐκατέρων, ὑποβάλλονται εἰς τὰς διατάξεις καὶ ποινὰς τῶν ὑπαρχόντων ἢ συνταχθησομένων νόμων τοῦ κράτους, ἐνθα τὸ ἐγκλημα ἐγένετο, ἢ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τούτων διὰ μέσου τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς· οὐχ οὕτως ὅμως ἔχει διὰ τοὺς ὑπὴκοοὺς τῶν λοιπῶν φίλων Δυνάμεων, ὡς ἰσχυρῶς κάμωσιν οὗτοι λαθρεμπόριον ξένου ἄλατος ἢ καπνοῦ, ἐπειδὴ ὁ πρόξενος αὐτῶν, λαμβάνων περὶ τούτου γνώσιν παρὰ τῆς κυβερνήσεως, θέλει ἐκτελεῖ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ ἀνωτέρω μέτρα ἐγνωστοποιήθησαν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ἐμμέσων φόρων εἰς τὰ διάφορα τελωνεῖα, ἐστάλησαν δ' ἐσωκλείστως καὶ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ὅπως δοθῶσιν εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὑμῶν ὑπαλλήλους, παρακαλεῖσθε νὰ πέμψητε ταῦτα εἰς τοὺς ρηθέντας ὑπαλλήλους ἵνα ἐνεργῶνται τὰ δέοντα καθ' ὅσον ἐμνημονώσαμεν τρόπον.

Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΔΙΑΤΑΓΗ τῆς Ὑ. Πύλης πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

(13 Ἰανουαρίου 1288 — 16 Σεπτεμβρίου 1871).

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 27 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀναίρεσις ἢ ἐφέσεις ἀποφάσεώς τινος στέλλον

ται διά του ανωτέρου υπαλλήλου τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς πρὸς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον, ἐζητήθησαν ἐσχάτως ἐκ τινων μερῶν πληροφορίαι περὶ τούτου, ἂν δηλ. οἱ ἑπαρχοὶ ἢ οἱ δήμαρχοι δικαιοῦνται ἢ οὐ ν' ἀποστέλλωσι τὰς τοιαύτας αἰτήσεις κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτὸ χωρὶς ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τῆς νομαρχίας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ φράσις αὕτη τοῦ 27 ἄρθρου «ἀνώτερον ὑπάλληλον» ἐννοεῖ ἀνώτερον τοιοῦτον, κατὰ τὴν 2αν παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, εἴτε τῆς νομαρχίας εἴτε τῆς ἐπαρχίας, ἐπεταὶ ὅτι καὶ οὗτοι δύνανται νὰ διαβιβάζωσι τοιαύτας αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, ἀφοῦ πρῶτον ἢ δίκη διεξαχθῆ ἐν τῷ Πρωτοδικεῖῳ ἢ Ἐμποροδικεῖῳ. Σχετικῶς πρὸς τὰ δικαστήρια, τὰ μὲν ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν ἐπαρχιῶν δικάζουσι κατὰ τὰ ἐπὶ τούτῳ ἄρθρα τοῦ ἀστυκῶν δικαστικῶν κώδικος, τὰ δ' ἐν τοῖς δήμοις ἀνεκκλήτως μὲν μέχρι 1000 μόνον γροσίων ἀξίας ἢ 100 γροσίων ἐτησίου εἰσοδήματος, ἐκκλητῶς δὲ περὶ πάσης μεγαλητέρας διαφορᾶς. Ἐν τούτοις αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δίκαι, αἰτινές εἰσι ἐδραῖ τῶν νομαρχιῶν θεωροῦνται πρωτοδικῶς μὲν εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα, ἐφεσίμως δὲ εἰς τὸ Ἐφετεῖον τοῦ Νομοῦ· αἱ δὲ εἰς τὰ δικαστήρια τῶν δήμων θεωροῦμεναι δύνανται νὰ ἐφεσιβληθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ κατὰ θέλησιν τοῦ ἐφεσίοντος ἢ εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ εἰς τὰ Ἐφετεῖα τοῦ νομοῦ. Δίκη δὲ θεωρηθεῖσα ἐκκλητῶς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς ἐπαρχίας πρὶν ἢ ἐφεσιβληθῆ καὶ εἰς τὸ Ἐφετεῖον τοῦ Νομοῦ δὲν δύναται ἀπ' εὐθείας νὰ ἐφεσιβληθῆ εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον. Π. χ. μικρὰ ὑπόθεσις τὴν ὁποῖαν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ θεωρήσωσι τὰ δημοτικὰ δικαστήρια τελεσιδικῶς, καὶ ἐὰν ἤθελε ζητηθῆ διὰ νὰ ἐφεσιβληθῆ εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον, εἶναι ἀνάγκη ὅπως πρῶτον τελεσθῶσι τὰ κατὰ νόμον ἐν τῷ Πρωτοδικεῖῳ τῆς ἐπαρχίας, ὅτε δὲν εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ἡ εἰς τὸ Ἐφετεῖον τοῦ Νομοῦ παραπομπὴ τῆς δίκης. Ἄλλ' ἂν ἡ ἐφεσιβληθὲν ἀπόφασις ἐδόθη εἰς τὸ Ἐφετεῖον τοῦ Νομοῦ, ἀφοῦ τελεσθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ἐν τῷ Πρωτοδικεῖῳ ἢ ἐν τῷ Ἐμποροδικεῖῳ, στέλλεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον παρὰ τοῦ Νομάρχου. Ἄν δὲ αὕτη δοθῆ ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς ἐπαρχίας, ἢ ἂν ἐθεωρήθη τελεσιδικῶς ἐν δημοτικῷ δικαστηρίῳ, ἀφοῦ τελεσθῶσιν ὁμοίως καὶ τὰ ἐπὶ ταύτης ἀναγκαῖα ἐν τῷ Ἐμποροδικεῖῳ ἢ τῷ Πρωτοδικεῖῳ, πέμπεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἢ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ, ἀφοῦ πρῶτον τελεσθῶσι τὰ κατὰ νόμον ἐν τῷ αὐτῷ Δικαστηρίῳ ἢ τῷ Πρωτοδικεῖῳ τῆς ἐπαρχίας.

Ταῦτα ἀπεφάσισε καὶ δι' ἐκθέσεώς του ἐξεφράσθη τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἐπιτάχυνσιν τῆς διεκπεραιώσεως τῶν διαφορῶν δικῶν. Δι' ὃ, ὡς εἰς πᾶσαν Γενικὴν Διοίκησιν, οὕτω εἰδοποιῶνται ταῦτα καὶ πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα, παρακαλοῦμένην νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

ΕΤΕΡΑ ΕΓΚΥΚΛΙΘΣ πρὸς τοὺς Νομάρχας.

(17 Ζιλκααδὲ 1288—15 Ἰανουαρίου 1872).

Ἡ ἐννοία τοῦ 27ου ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἐστίν, ὅτι πᾶσα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους αἰτήσεις περὶ ἀναιρέσεως ἢ ἐφέσεως ἐνώπιον αὐτοῦ ὑποβάλλεται ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας εἰς τὸν ἀνώτερον ὑπάλληλον τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς, ὅστις, ἀφοῦ ἐνεργήσῃ διὰ τοῦ Ἐφετείου ἢ Ἐμποροδικείου τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὄρων τοῦ ἄρθρου 23, ὀφείλει νὰ περικλείσῃ ἐντὸς ἰδιαίτερου ἐγγράφου τὴν αἴτησιν, τὰς ἐπισυννημμένας προτάσεις καὶ πάντα τὰ σχετικὰ ἐγγραφα καὶ διὰ τῆς πρώτης ταχυδρομικῆς εὐκαιρίας διευθύνῃ ταῦτα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ δὲ τοῦ 23ου ἄρθρου, ὅτι ὅταν ὑπόθεσις τις ἐφεσιβληθῆ ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, ὁ ἐφεσεῖων ὀφείλει νὰ δείξῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν κερδίσῃ τὴν δίκην θὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἐφεσιβλητὸν διὰ τὰς νομίμους δαπάνας καὶ ζημίας του. Ἐὰν δὲ τις ἀπευθύνῃ αἴτησιν πρὸς ἀναιρέσιν ἀποφάσεώς τινος, ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις καταδικάζῃ εἰς πληρωμὴν χρημάτων ἢ ἀπόδοσιν πράγματος, μὴ προεξασφαλισθέντων δι' ἐγγυήσεως ἢ ἄλλως πως, ὁ ἐφεσεῖων ὀφείλει νὰ παραδώσῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου ἢ τὸ ὑποδειχθὲν ὑπ' αὐτοῦ μέρος τὴν καταδίκην χρημάτων ἢ πράγματα, ἢ νὰ δείξῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν περὶ τῆς πληρωμῆς ἢ ἀποδόσεως αὐτῶν.

Παρὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὀριζόμενα ἀπὸ τινος μέρους ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον αἰτήσεις ἀναιρέσεως με ἐπισυννημμένα ἐγγυητικὰ παράτυπα καὶ ἄνευ μνείας τινὸς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐγγυητοῦ, ἂν δηλ. οὗτος ᾖ ἀξιοχρεῶς ἢ οὐ, τὸ Ἀνώτατον δὲ Συμβούλιον, ἀναγκαζόμενον νὰ ἐρευνᾷ καὶ ζητῇ πληροφορίας, παρατείνει ἐπ' ἄοριστον τὰς ὑποβαλλομένας αὐτῷ ὑποθέσεις. Τούτου ἕνεκα εἰς τὸ ἐξῆς, αἱ μὲν ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ ἔσονται ὑπεύθυνοι διὰ πᾶν πρόσκομμα προερχόμενον ἐκ τῆς βραδύτητος τῆς ἀποστολῆς, οἱ δ' ἀποστέλλοντες τὰ ἐγγυητικὰ ἐγγραφα ὑπάλληλοι θέλουσιν εἶσθαι ὑπόλογοι διὰ τὰς ἀποζημιώσεις εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον μὲν ὑποχρεωθῆ οἱ ἐγγυηταί, δὲν ἤθελον δὲ εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ ἐκπληρώσωσιν αὐτάς.

Διὰ τοῦτο λοιπὸν δέον ὅπως ἅπασαι αἱ Ἀρχαὶ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῇ παραδοχῇ τῶν ἐγγυητικῶν ἐγγράφων, ἐξετάζουσαι ἀκριβῶς τὸ τε ἀξιοχρεῶν τοῦ ἐγγυητοῦ καὶ τὸ κῦρος τοῦ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου συνωδὰ τῷ Νόμῳ, ὅπως μὴ παρέρχηται δὲ ἡ νόμιμος περὶ ἀναιρέσεως ἢ ἐφέσεως προθεσμία, δέον ἵνα αὐταὶ ἐπικυρῶσιν ἢ ἀπορίπτωσι τὰ ἐγγυητικὰ ἐγγραφα ἄνευ ἀναβολῆς καιροῦ.

Ἐπειδὴ δὲ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι πρὸς πᾶσας τὰς νομαρχίας, προσκαλεῖται καὶ ἡ Ὑ. Ἐξοχότης ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα καὶ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῆς διοικουμένη νομαρχίᾳ.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

(1 Νοεμβρίου 1872.)

Γνωστόν είναι ότι, κατά τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 22—26 τοῦ Ἐσωτερικοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου (Ἀχιλάμι Ἀδλιέ), ἡ ἐξάσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεως ἐκδοθείσης παρά τινος Ἐφετείου ἢ παρά Πρωτοδικείου δικάζοντος ἀνεκκλήτως ὑπόκειται εἰς τινὰς τύπους, οἵτινες συνίστανται εἰς τὸ νὰ παρουσιάσῃ ὁ ἀναιρεσείων τὴν αἴτησιν αὐτοῦ ἐντὸς προθεσμίας 120 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως· νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς αὐτὴν ὑπόμνημα ἐπεξηγηματικὸν τῶν περὶ ἀναιρέσεως λόγων, τῶν διατυπωθέντων ἐν τῇ αἰτήσῃ (τὸ ὑπόμνημα τοῦτο δύναται νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου καὶ κατόπιν, ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν τὸ πολὺ), καὶ ἐκτὸς τῆς περὶ τῶν ἐξόδων τῆς δίκης καὶ τῶν ἀποζημιώσεων ἐγγυήσεως νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ ἴδιον Γραφεῖον τὰ χρήματα ἢ τὰ πράγματα τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει, ἢ νὰ παρουσιάσῃ ἐγγυητὴν διὰ τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν παράδοσιν αὐτῶν εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ἀναίρεσις ἤθελεν ἀπορρίφθῃ. Ὁ αὐτὸς ὀργανισμὸς ἀναφέρει ὅτι πᾶσα αἴτησις, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐτηρήθησαν οἱ προμνησθέντες τύποι, θέλει ἀπορρίφθῃ καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ ἀναφερόμενος θέλει ἀπολέσει τὸ δικαίωμα τῆς ἀναιρέσεως ἐὰν προλαβὼν δὲν παρουσιάσῃ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας νέαν αἴτησιν περιλαμβάνουσαν τοὺς ἀπαιτούμενους ὄρους.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω βλέπει τις ὅτι ἡ διάκρισις καὶ ὁ προσδιορισμὸς τούτων τῶν δύο εἰδῶν τῆς ἐγγυήσεως ἀπῆται λεπτομερῆ ἐξέτασιν τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἀποτελοῦντος τὴν καταδίκην ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει, ἔργον ἄλλως τε οὐχὶ τόσον εὐκολονδιὰ πάντας, καὶ ὅτι ἀφ' ἑτέρου ἢ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία ἠδύνατο πολλάκις νὰ λήξῃ μέχρις ὅτου ὁ ἀναιρεσείων δυνήθῃ νὰ παρουσιάσῃ ἕτερον ἐγγυητήριον ἀντὶ τοῦ πρώτου, ἀπορρίφθέντος ἕνεκα παρατυπίας. Οὗτοι λοιπὸν ὑπῆρξαν οἱ λόγοι οἵτινες ὠδήγησαν τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου νὰ ἀναθέσῃ τὴν σύνταξιν τῶν εἰρημένων ἐγγράφων εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, εἰς τὸ ὁποῖον ἅπασαι αἱ περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεις παρεπέμποντο καὶ ὅπερ, ἀφοῦ συνέταττεν αὐτὰ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ ἐπὶ ἐντύπων πρὸς τοῦτο ὠρισμένων, τὰ ἐνεχειρίζεν εἰς τοὺς διαδίκους, οἵτινες κατόπιν ὤφειλον, ἀφοῦ περιέβαλλον αὐτὰ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἐγγυητῶν καὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου, νὰ τὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ εἰρημένον γραφεῖον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἦτο συγχρόνως ἐπιτετραμμένον νὰ ἐνεργῇ καὶ τὰς ἐπιδόσεις τῶν ἀντιγράφων τῶν αἰτήσεων, τῶν ἐπεξηγηματικῶν ὑπομνημάτων κτλ. εἰς τοὺς διαδίκους.

Ἄν καὶ ὁ κανὼν οὗτος ἐτέθη πρὸς μόνον τὸ συμφέρον τῶν διαδίκων καὶ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διευκολυνθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἐξάσκησις

τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναιρέσεως, ἡ δὲ προθεσμία τῶν 120 ἡμερῶν ὑπερ-εξήκει πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος διατυπώσεως, ἐν τούτοις ὑπάρχουν διάδικοι οἵτινες δὲν παρουσιάζονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγυητηρίων τῶν εἰμὴ περὶ τὰς παραμονὰς σχεδὸν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας. Συνέπεια δὲ τῆς τῆς αὐτῆς ἀμελείας εἶναι ὅτι μέχρις ὅτου τὸ ἐγγυητήριον, συνταχθὲν καὶ ἐπικυρωθὲν, κατατεθῇ εἰς τὸ Γραφεῖον, ἡ προθεσμία παρέρχεται, οἱ δὲ ἀντίδικοι ὀφελόμενοι ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς οὐσιώδους ταύτης διατυπώσεως ἐντὸς τῆς ὠρισμένης προθεσμίας, ζητοῦν τὴν ἀπορρίψιν τῆς ἀναιρέσεως, τοῦθ' ὅπερ δίδει χώραν εἰς ἀπειρα ἄτοπα καὶ πολλὰς δυσκολίας, τῶν ὁποίων ἡ ἐξέτασις προξενεῖ ἐπίσης σημαντικὴν ἀπώλειαν χρόνου εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν Δικαστήριον. Ἐκτὸς δὲ τούτου συμβαίνει πολλάκις ὥστε διάδικοι, οἵτινες διετέλεσαν ἐν πλήρει ἀδρανεῖα ἐπὶ 119 ἡμέρας, ἀξιοῦσιν ἀποδώσῃ τὴν εὐθύνην καὶ αὐτῆς τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἡ σύνταξις τοῦ ἐγγυητηρίου ἐβράδυνεν ἐν αὐτῷ ἔστω καὶ κατὰ μίαν ἡμέραν.

Μολονότι ἐν τῷ προμνησθέντι ὀργανισμῷ δὲν ἀναφέρεται ρητῶς παρά τίνος τὰ ἐγγυητήρια πρέπει νὰ συντάσσωνται καὶ ἐγχειρίζωνται, προκύπτει ὅμως ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ 106 ἀρθροῦ τῆς Ἐμπορικῆς Δικονομίας, ἣτις εἶναι ἐν ἰσχύϊ καὶ καθ' ὅλα τὰ πολιτικὰ δικαστήρια τοῦ Κράτους, ὅτι αὐτοὶ οἱ διάδικοι ὀφείλουν νὰ συντάσσουν καὶ νὰ ἐπικυροῦν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφα καὶ νὰ ἐπισυνάπτουν αὐτὰ εἰς τὰς ἀναφοράς των. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐθεωρήθη ἀνάρμοστον τὸ νὰ ἐπιβαρύνηται τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου μετὰ ταύτην τὴν εὐθύνην καὶ νὰ ἀπασχολῆται εἰς μέρτην τὸ δικαστήριον τοῦτο μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα γεννᾷ ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων. Ἄλλως τε εἶναι προφανὲς ὅτι ὁ μέχρι τοῦδε ἐφαρμοζόμενος κανὼν δὲν εἶχε τεθῆ παρά εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς συστάσεως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου, εἰς ἐποχὴν δηλονότι, καθ' ἣν τὸ δημόσιον δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐξοικειωθῆ μετὰ τὸν νέον νόμον, ἐνῶ σήμερον ἕκαστος γνωρίζει ὅτι ἡ ἐν περιπτώσει ἀναιρέσεως ἀπαιτούμενη ἐγγυήσις εἶναι, καθ' ἃ ἀνεπτύχθη ἀνωτέρω, δύο εἰδῶν: ἡ μὲν ἀποβλέπουσα τὴν πληρωμὴν τῶν χρημάτων ἢ τὴν παράδοσιν τῶν πραγμάτων τῶν ἀποτελούντων τὴν καταδίκην, ἡ δὲ συνισαμένη μόνον εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς δίκης καὶ τῶν ἀποζημιώσεων.

Ὅθεν ἀπεφασίσθη ἵνα τοῦ λοιποῦ οἱ ἀναιρεσείοντες, τοὺς ὁποίους μόνον θέλει ἐπιβαρύνει πᾶσα εὐθύνη προερχομένη ἐκ τῆς ἀμελείας αὐτῶν, ὧσιν ὑποχρεωμένοι νὰ συντάττωσιν οἱ ἴδιοι καὶ ἐπικυρώσῃ διὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τὰ ἀναγκαῖα ἐγγυητήρια, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ καταθέπτουν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Παραπομπῶν Τμήμα (Χαβαλέ Τζεμιετι), ἐπισυνάπτοντες αὐτὰ εἰς τὰς αἰτήσεις των. Εἶναι δὲ πρόδηλον ὅτι ὀφείλουν νὰ τὰ παρουσιάζουν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὠρισμένης προθεσμίας, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐξηγητικὰ ὑπομνήματα αὐτῶν, συνωδευμένα καὶ δι' ἑνὸς ἐπικυρωμένου ἀντιγράφου τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως καὶ δι' ἀντιγράφων τῆς αἰτήσεως τοῦ ὑπομνήματος καὶ τοῦ ἐγγυητηρίου ὅπως ἐπιδίδων-

ται ταῦτα εἰς τοὺς ἀντιδίκους των. Ἐν τούτοις εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἤθελον παρουσιάσει τὰς αἰτήσεις καὶ τὰ ὑπομνήματα αὐτῶν προηγουμένως, θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα ἐν τῷ διαστήματι μιᾶς ἐβδομάδος καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμίας νὰ καταθέτωσι τὰ ἐγγυητήριά των εἰς τὸ εἰρημένον τμήμα πρὸς ἐπισύναψιν. Τῶν ἐγγράφων τούτων ἅμα κατατεθέντων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Παραπομπῶν Τμήμα, τὰ μὲν ἀντίγραφα θέλουν ἐπιδίδεσθαι εἰς οὓς ἀνήκει, τὰ δὲ πρωτότυπα παραπέμπονται εἰς τὸ ἀρμόδιον τμήμα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου. Ἐννοεῖται δ' ὅτι αἱ αἰτήσεις, αἵτινες δὲν ἤθελον εἶσθαι σύμφωνοι πρὸς τὸν νόμον, θέλουν ἀμέσως ἐπιστρέφεσθαι εἰς τοὺς ὑπογράψαντας αὐτάς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 26 καὶ 32 τοῦ αὐτοῦ ὄργανισμοῦ.

Τὸ δημόσιον εἰδοποιεῖται συγχρόνως ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης εἰδοποιήθη τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου, ὅπως χορηγῶνται πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι εὐκολαὶ παρὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἤθελον παρουσιάσει αὐτῷ ἐγγυητήρια πρὸς ἐπικύρωσιν.

Ἀφαιρεθέντος οὕτω τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος καθήκοντος ἀπὸ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὰς ἀναιρέσεις, ἔπεται ἀναγκαίως ὅτι καὶ τὰ ἐγγυητήρια καὶ οἱ λοιποὶ τύποι οἱ ἀπαιτούμενοι ἐν περιπτώσει ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ Πολιτικοῦ Ἐφετερίου (Μαχκεμέϊ Ἰστιναφιέ) δὲν δύνανται πλέον νὰ ἐνεργῶνται διὰ τοῦ ἰδίου Γραφείου, κατὰ συνέπειαν ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως αἱ ἀνωτέρω διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὰς ἀναιρέσεις ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου Ἐφετερίου γινομένων ἐφέσεων.

Ἐπεται ὅθεν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι οἱ ἀναιρεσεῖοντες ἢ ἐφεσεῖοντες ὑποχρεοῦνται τοῦ λοιποῦ νὰ συντάττωσιν οἱ ἴδιοι καὶ παρουσιάζωσιν εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Παραπομπῶν Τμήμα τὰ ἀναγκαῖα ἐγγυητήρια ἐγγραφα ἐντὸς 120 ἡμερῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐν ἐναντία δὲ περιπτώσει θέλουν ἐκπίπτει τοῦ πρὸς ἐφῆσιν ἢ ἀναιρέσιν δικαίωματος χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἀποδώσωσι τὴν περὶ τούτου εὐθύνην παρὰ εἰς ἑαυτούς.

Ἀρχαιότητες.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας πρὸς ἐπιχείρησιν ἀνασκαφῶν.

(Μάρτιος 1869).

Ἄρθρ. 1. Πᾶσα αἴτησις ἀδείας πρὸς ἐπιχείρησιν ἀνασκαφῶν ἀνά τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν ἀπευθύνεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως οὐδαμοῦ ἐπιτρέπεται τοιαύτη τις ἀνασκαφὴ ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2. Ἀπαγορεύεται ῥητῶς εἰς τοὺς ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως ἐπιχειροῦντας ἀνασκαφὰς ἐν τῷ Κράτει εἰς μέρη κατάλληλα νὰ ἐξάγωσιν

εἰς ξένην ἐπικράτειαν τὰς ἐν αὐτοῖς ἀνευρεθείσας ἀρχαιότητας, δύνανται ὅμως νὰ πωλήσωσιν αὐτάς ἐντὸς τοῦ Κράτους εἴτε εἰς ἰδιώτας εἴτε εἰς τὸ Κράτος, ἐὰν τὸ ζητήσῃ.

Ἄρθρ. 3. Πᾶν ἀντικείμενον ἀρχαιότητος εὑρεθὲν ἐντὸς κτήματος ἰδιωτικοῦ ἀνήκει εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρ. 4. Ἐξαιροῦνται τῆς ἐν τῷ ἀρθρ. 2 ἀπαγορεύσεως ἐξαγωγῆς τὰ πάντος εἶδους ἀρχαῖα νομίσματα.

Ἄρθρ. 5. Ἡ πρὸς ἀνασκαφὰς ἀδεία ἐφαρμόζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ὑπὸ τὸ ἐδαφος ἀντικείμενα οὐδενὶ ἐπιτρέπεται νὰ θίξῃ ἢ ὀπωσθήποτε βλάβη ἀρχαῖον τι μνημεῖον καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην τιμωρεῖται συνηδὴ τῷ Νόμῳ.

Ἄρθρ. 6. Ἡ παραδοχὴ αἰτήσεως περὶ ἀνασκαφῶν ἀρχαιοτήτων γενομένης ἐπισήμως παρὰ ξένης τινὸς ἐπικρατείας δηλοῦται δι' εἰδικοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρ. 7. Ὅσοι εἰδικὰς ἔχοντες γνώσεις πρὸς ἀναζήτησιν καὶ εὑρεσιν ἀρχαιοτήτων ἀποδείξωσι τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, θέλουσιν ἐνταλῆ τὴν δαπάναις τοῦ Κράτους ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν καὶ λάβει ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ εἰδικὴν ἀποστολὴν παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως. Οἱ τοιοῦτοι ὅθεν προσκαλοῦνται ν' ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἀρμοδιότης Δικαστηρίων.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ περὶ ἀρμοδιότητος Δικαστηρίων ἐν Τριπόλει.

(12]24 Φεβρουαρίου 1873).

Τῆς Ὑψ. Πύλης ἀπευθυνθείσης πρὸς τὰς κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ἰταλίας καὶ ἐκδηλωσάσης τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τριπόλεως τῆς Ἀφρικῆς ἢ ἀρμοδιότης τῶν ἐγγχωρίων δικαστηρίων ἐν ταῖς δίκαις ταῖς μεταξύ ἐγγχωρίων καὶ ξένων: Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς ἢ Ἰταλικῆς ἐθνικότητος, καταρτισθῇ ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων ἐφ' αἷς ἐν ταῖς λοιπαῖς Εὐρωπαϊκαῖς καὶ Ἀσιατικαῖς ἐπαρχίαις τοῦ Ὄθ. Κράτους, αἱ εἰρημέναι κυβερνήσεις, ἀφοῦ ἰδίᾳ ἐπεδοκίμασαν τὴν εὐχὴν ταύτην, ἀπεφασίσαν νὰ καθιερώσωσι τὴν συναίνεσιν αὐτῶν διὰ κοινῆς τινος πράξεως.

« Οἱ ὑποφαινόμενοι λαβόντες ὅθεν τὴν δέουσαν πρὸς τοῦτο ἐντολὴν συνεφώνησαν περὶ τῶν ἐπομένων ὄρων:

« Ἄρθρ. 1. Οἱ ἐν Τριπόλει τῆς Ἀφρικῆς Πρόξενοι τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας θέλουσι λάβει παρὰ τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν διατάγας ὀρισμένας καὶ ἐπισήμους ὅπως τοῦ λοιποῦ πᾶσαι αἱ δίκαι καὶ διαφοραὶ, αἱ μεταξύ τῶν ἐγγχωρίων καὶ τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ Γάλλων, Ἀγγλῶν ἢ Ἰταλῶν ὑπηκόων, οἷαδ' ἕποτε καὶ ἐν ἣ ἢ ἐθνικότης τοῦ ἐνα-

γομένου, δικάζονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἐν ἰσχύϊ συμβάσεων καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν αἱ συμβάσεις αὗται ἐφαρμόζονται ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ταῖς κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν.

« Ἄρθρ. 2. Ἡ Ὑ. Πύλη ὑποχρεοῦται νὰ συμπεριφέρηται πρὸς τοὺς Ἄγγλους, Γάλλους καὶ Ἰταλοὺς Προξένους καὶ ὑπηκόους, καθόσον ἀφορᾷ τὴν Προξενικὴν δικαιοδοσίαν, ὡς πρὸς τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα ἔθνη, καὶ νὰ καθιστᾷ αὐτοὺς μετόχους πάσης εὐκολίας ἢ ὠφελείας χορηγουμένης ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην εἰς τοὺς Προξένους καὶ τοὺς ὑπηκόους παντὸς ἑτέρου Κράτους.»

Ἐγένετο ἐν τῇ Ὑ. Πύλῃ τῇ 12)24 Φεβρ. 1873.

(Ὑπογρ.)	ΧΑΛΗΑ ΣΕΡΙΦ.
Κόμης	ΔΕ ΒΟΓΚΕ.
	ΕΡ. ΕΛΛΙΟΥΤ.
Κόμης	ΒΑΡΒΟΛΑΝΗΣ.

Ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΔΙΑΤΑΓΗ τῆς Ὑψ. Πύλης πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους περὶ τῶν ἀνευ ἀδείας θηρευόντων.

(26 Δεκεμβρ-οὐλ-αχῆρ 1288 — 30 αὐγούστου 1871).

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς ὀρισμέναις ἐποχὰς τῆς κυνηγεσίας ἢ ἀνευ ἀδείας (τεσκερέ) κυνηγεσία ἐστὶν ἀπηγορευμένη, οἱ δὲ ἐναντίον τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἐνεργοῦντες παραβαίνουσι τὰς τῶν ἀστυκῶν κανονισμῶν διατάξεις, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐν τῷ 254ῳ ἄρθρῳ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος κατὰ τῶν παραβαινόντων τὰς τῶν πολιτικῶν, ἀστυνομικῶν καὶ δημαρχιακῶν ἀρχῶν διατάξεις ὀριζομένη ποινὴ συνίσταται ἐξ ἀσημάντου χρηματικοῦ προστίμου, καὶ ἐπειδὴ τούτου ἕνεκα οἱ κυνηγοὶ, ἀντὶ νὰ λάβωσι τεσκερὲν καὶ πληρώσωσιν 60 γρόσια, προτιμῶσι μᾶλλον νὰ καταδικασθῶσιν εἰς ποινὴν, ἥτις ἐστὶν ἐλάσσων τῆς ἀξίας τοῦ τεσκερέ, τούτου ἕνεκεν ἐτέθη τοῦτο ἐσχάτως ὑπὸ συζήτησιν ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Κράτους καὶ ἐθεωρήθη ἐπάναγκες ὅπως ὀρισθῆ ἀνάλογος ποινὴ κατὰ τῶν παραβαινόντων τὰς διατάξεις ταύτας. Ἐνεκρίθη ὅθεν ὅπως τοῦ λοιποῦ οἱ ἀνευ τεσκερέ συλληφθέντες κυνηγοὶ, ἀφοῦ πρῶτον ἐπιδιοθῆ αὐτοῖς τοιοῦτος καὶ ληρωθῶσι παρ' αὐτῶν τὰ 60 γρόσια, ὑποστῶσι καὶ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 254ῳ ὀριζομένην ποινὴν.

Τοῦτο κοινοποιήθη πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν φίλων Δυνάμεων καὶ πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ὑψ. ἡμῶν Κυβερνήσεως, κοινοποιεῖται ἤδη καὶ ὑμῖν ὅπως συμφῶν τῇ ἀνωτέρῳ ἀποφάσει προβῆτε εἰς τὰ εἰκότα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ ἀστυνομικῶν μέτρων ἀφορώντων τοὺς ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ σιδηροδρόμους.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Προφυλάξεις ἐξασφαλίζουσαι τὴν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ὁδοιπορίαν.

Ἄρθρ. 1. Ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ καταστρέψῃ ἐκ προμελέτης μέρος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, θέσει ἢ ρίψῃ ἐπ' αὐτῆς οἰονδήποτε ἀντικείμενον κωλύον τὴν διάβασιν ἀμαξῶν, ἢ δι' οἰονδήποτε ἄλλου τρόπου παρεμποδίσῃ τὴν κίνησιν αὐτῶν, ἐπιφέρει τὴν ἀπὸ τῆς γραμμῆς ἐκτροχίαςιν τῶν ἀμαξῶν, διακόψει τὴν μεταξὺ τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν — 1ον ἐνὸς μέχρι 3 ἐτῶν, ἐὰν ἐκ τῆς πράξεως ταύτης δὲν προκύψῃ δυστύχημά τι — 2ον εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, ἐὰν μόνον ἐπέλθωσι τραύματα — 3ον εἰς κεφαλικὴν ποινὴν, ἐὰν ἐπισυμβῇ θάνατος.

Ἄρθρ. 2. Ἐὰν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα κακουργήματα διαπραχθῶσιν ὑπὸ συμμορίας ταραξιῶν, καὶ καθ' ἣν ἀκόμη περιπτώσιν ὁ κύριος αὐτῆς σκοπὸς δὲν θά ἦτο ἡ καταστροφή τοῦ σιδηροδρόμου, οἱ ἀρχηγοὶ, ὑποκινηταὶ καὶ συνεργοὶ τῆς συμμορίας θεωρούμενοι ὡς αὐτουργοὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων τιμωροῦνται ἀπαραλλάκτως.

Ἐὰν ὅμως ὁ μὲν κύριος σκοπὸς τῆς συμμορίας δὲν ἦναι ἡ ἀνατροπὴ τοῦ σιδηροδρόμου, ἢ δὲ ἐγκληματικὴ αὐτῆς πράξις συνεπάγεται κατὰ τοῦ κυρίως αὐτουργοῦ αὐτῆς κεφαλικὴν ποινὴν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ θανατικὴ ποινὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ὑποκινητῶν καὶ συνεργατῶν τῆς συμμορίας μεταβάλλεται εἰς ἰσόβια δεσμὰ.

Ἄρθρ. 3. Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν — 1ον ἐνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν ὁ δι' ἐπιστολῶν ἐνυπογράφων ἢ μὴ ἀπειλήσας ὅτι θέλει διαπράξῃ ἐν τῶν προμνησθέντων κακουργημάτων ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἤθελον παραδοθῆ χρήματα εἰς ὀρισμένον μέρος ἢ δὲν ἤθελον ἐκπληρωθῆ ἕτερός τις ὄρος — 2ον τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ μὲ χρηματικὸν πρόστιμον 3 ἕως 10 λιρῶν, ἐὰν ἐν ταῖς ἀπειλαῖς δὲν περιείχετο διαταγὴ ἢ ὄρος τις — 3ον, 15 ἡμερῶν μέχρις ἐξ μηνῶν καὶ χρηματικὸν πρόστιμον 1—6 λιρῶν, ἐὰν ἡ ἀπειλὴ περιέχουσα διαταγὴν ἢ ὄρον τινὰ ἐγένετο προφορικῶς.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἐξ ἀπερισκεψίας, ἀπροσεξίας, ἀμελείας, ἢ τέλος ἀπειθείας πρὸς τοὺς νόμους γινόμενος παραίτιος δυστυχήματος ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ ἢ τοῖς σταθμοῖς τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν — 1ον 8 ἡμερῶν μέχρις 6 μηνῶν καὶ πρόστιμον 2—12 λιρῶν, ἐὰν ἐκ τούτου προκύψωσι τραύματα — 2ον ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ πρόστιμον 5—20 λιρῶν, ἐὰν τὸ δυστύχημα προκαλέσῃ τὸν θάνατον ἐνὸς ἢ καὶ πλειόνων ἀνθρώπων.

Ἄρθρ. 5. Ὁ μηχανικὸς ἢ ὁδηγὸς τοῦ σιδηροδρόμου, ὁ μὴ εὐρισκόμενος ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει τοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κινήσεως τῶν ἀμαξῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ἡ περὶ ἀποπαμπῆς τοῦ τοιοῦτου μηχανικοῦ ἢ ὁδηγοῦ διαταγὴ τῆς Αὐτῆς Κυβερνήσεως ἐκτελεῖται ἀμέσως.

Ἄρθρ. 6. Ἡ Ἑταιρία θεωρεῖται ὑπεύθυνος ἀπέναντι τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῶν κατοίκων διὰ πᾶσαν ζημίαν, ἢ ἐκ λάθους ἢ ἀμελείας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σιδηροδρόμου ἢ ἄλλης αἰτίας ἢ θελε προκαλέσει ὁ διευθυντὴς ἢ ἄλλος τις οἰασδήποτε τάξεως ὑπάλληλος καὶ ὑπρέτης τῆς ἑταιρίας. Ὅσάκις αἱ ἀμαξὶ ἐξέρχονται τῆς γραμμῆς, ἢ συγκρούονται, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο λαμβάνει χώραν καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπισυμβαίνουνσι τραύματα, ἢ ἑταιρία θέλει ἀναγγέλλει τὰ καθέκαστα αὐτῶν ἀμέσως καὶ διὰ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ πρὸς τὸν αὐτοκρατορικὸν ἐπίτροπον, ὀρίζουσα ἀκριβῶς τὸν τύπον καὶ τὸν χρόνον τοῦ δυστυχήματος· ἐὰν δὲ δὲν πράξῃ τοῦτο, μόνον διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην τιμωρεῖται μὲ χρηματικὸν πρόστιμον 20 λιρῶν.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐναντιούμενος εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ σιδηροδρόμου δι' ἐπιθέσεως ἢ αἰκισμοῦ καθ' ἣν σιγμὴν τελοῦσιν οὗτοι τὸ τῆς ὑπηρεσίας καθήκον, τιμωρεῖται μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὀριζομένην ποινὴν κατὰ τῶν ἀπειθούντων εἰς τὰς αὐτοκρατορικὰς ἀρχάς.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῆς καλῆς συντηρήσεως τῶν σιδηροδρόμων.

Ἄρθρ. 8. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ προξενεῖν οἰανδήποτε φθορὰν καὶ βλάβην εἰς τοὺς χάνδακας, τὰς ἀνωφερείας, τὰ πλάγια ὑποστηρίγματα καὶ ἄλλα τεχνικὰ ἔργα τῶν σιδηροδρόμων, τὸ ρίπτειν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ χῶμα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα καὶ τὸ φθείρειν τὰ ἐπιπλα τῶν σταθμῶν καὶ ἀμαξῶν ἢ οἰανδήποτε ἄλλα ἔργαλεῖα.

Ἄρθρ. 9. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις ἄλλων οἰκοδομῶν, ἐξαίρεσι τοῦ διὰ προφύλαξιν τοίχου, ἐντὸς ἀποστάσεως τριῶν κατ' ἐλάχιστον ὄρον πήχεων ἀπὸ τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου. Ἡ ἀπόστασις αὕτη τῶν τριῶν πήχεων προσδιορίζεται εἴτε ἀπὸ τῆς ἀνωτέρας γωνίας τοῦ δι' ἀνορύξεως ἰσοπεδωθέντος μέρους, εἴτε ἀπὸ τῆς κατωτέρας τοῦ διὰ προσχώσεως ἐπιδιορθωθέντος, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ χείλους τῶν χανδάκων, ἐν ἔλλείψει δὲ ταύτων, ἀπὸ τῆς γραμμῆς ἢν διαχαράττει ἀπόστασις δύο πήχεων ἀπὸ τῆς τῶν σιδηρῶν ἐλασμάτων, ὃ ἐστὶ μετὰ τῶν σιδηρῶν ἐλασμάτων καὶ τῆς θέσεως, ἐν ἣ ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῆς, δέον νὰ παρεμπίπτῃ διάστημα πέντε πήχεων.

Ὅσάκις ἐπισκευάζονται οἰκοδομαὶ κείμεναι ἤδη ἐντὸς τοῦ εἰρημένου διαστήματος θὰ ἀπόσύρονται αὐταὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, ὡς γίνεται κατὰ τὸν περὶ οἰκοδομῶν κανονισμόν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς τὰς κοινὰς ὁδοὺς προέχουσι τῆς θέσεως, ἢν ἀπαιτεῖ ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένη εὐθυγραμμία.

Ἄρθρ. 10. Ἀπὸ τὰ ἰσοπεδωθέντα μέρη τῆς γραμμῆς, δι' ἐπισωρεύσεως γῆς πάχους 4 πήχεων, οἱ γειτονεύοντες κτηματῖαι δὲν δύνανται ἀνεῦ προηγουμένης ἀδείας νὰ ἐξαγάγωσι χῶμα ἐκ θέσεως, ἢς ἢ ἀπὸ τῆς βάσεως τῆς ἐπισωρευθείσης γῆς ἀπόστασις ἰσοδυναμῆι πρὸς τὸ ὕψος τῆς προσχώσεως.

Ἄρθρ. 11. Ἀπαγορεύεται ἡ συσσώρευσις λίθων καὶ ἄλλου ὕλικου μὴ εὐφλέκτου ἐντὸς τῶν ἀμφοτέρωθεν τοῦ σιδηροδρόμου διαστημάτων 6 πήχεων· ἐξαίρουνται ὅμως αἱ θέσεις, αἱ ἰσοπεδωμέναι διὰ προσχώσεως, ὅπου δύνανται νὰ συσσωρεύωνται τοιαῦτα ἀντικείμενα, ἀλλὰ πάντοτε εἰς ὕψος μὴ υπερβαῖνον τὸ τῆς προσχώσεως.

Ἄρθρ. 12. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ εἰς ἀπόστασιν 20 πήχεων ἀπὸ τοῦ σιδηροδρόμου συσσώρευσις ὑλῶν εὐφλέκτων οἷον ἀχύρου, χόρτου κτλ. Οἱ κτηματῖαι ὡς καὶ ἡ ἑταιρία θὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ ἐντὸς τῆς ἀποστάσεως τῶν 20 πήχεων καὶ κατὰ μῆκος τοῦ σιδηροδρόμου εὐρισκομένου ἀχύρου καὶ ἄλλων τοιούτων ὑλῶν, εἰς ἃς μεταδιδόμενοι οἱ ἐκ τῶν ἀτραμαξῶν σπινθῆρες δύνανται ἐν καιρῷ ξηρασίας ἐν ἀκαρεὶ νὰ ἐπιφέρωσι πυρκαϊάν. Αἱ ἑταιρίαι θὰ προσέχωσιν ἰδίως ὅπως μὴ ἐκπέμπωνται ἐκ τῶν ἀτραμαξῶν σπινθῆρες, μηδὲ πίπτωσι πεπυρωμένοι ἀνθρακες.

Ἄρθρ. 13. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 8, 9, 10, 11 καὶ 12 τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 1 ἀργυροῦ μεδζιδιὲ μέχρις 6 λιρῶν, προσέτι δὲ μὲ ἀποζημιώσεις διὰ τὰς ἐκ παραβάσεως προκυψάσας ζημίας.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ ὁδοιπόρων καὶ ἄλλων μὴ εὐρισκομένων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἄρθρ. 14. Εἰς πάντα μὴ διατελοῦντα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπαγορεύεται τὸ νὰ εἰσέρχηται ἐντὸς τῶν εἴτε περιορισμένων εἴτε μὴ γραμμῶν τοῦ σιδηροδρόμου, νὰ ἴσταται ἢ καὶ περιόρχηται εἰς μέρη αὐτῶν ὅπου ἐγένετο ἰσοπέδωσις καὶ ἐτέθησαν τὰ σιδηρὰ ἐλάσματα. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης τὸ νὰ εἰσάγωνται ἵπποι ἢ ἄλλα ζῶα ἐντὸς τῶν γραμμῶν τοῦ σιδηροδρόμου, ἢ, ὅταν οὗτος δὲν ᾖναι περιορισμένος διὰ τοίχου, εἰς τοὺς παρακειμένους χάνδακας καὶ εἰς τὰς βάσεις τῶν διὰ προσχώσεως σχηματισθεισῶν πλαγίων ἀνωφερειῶν. Οἱ παραβάται τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης τιμωροῦνται μὲ χρηματικὸν πρόστιμον ἑνὸς ἀργυροῦ μεδζιδιὲ. Ἄλλ' οἱ ἑπαρχοὶ, ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀπλοὶ χωροφύλακες δύνανται νὰ ἐπισκέπτωνται ἐλευθέρως τοὺς σταθμοὺς τοῦ σιδηροδρόμου, μετὰ προηγουμένην πρὸς τοὺς διευθυντάς των εἰδοποίησιν. Οἱ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν γραμμῶν τοῦ σιδηροδρόμου ἐπιφορτισμένοι ἐπίτροποι καὶ μηχανικοὶ τῆς αὐτοκρ. κυβερνήσεως, καὶ, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας, οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι δύνανται ἐπίσης νὰ εἰσέρχωνται εἰς τοὺς σταθμοὺς. Πάντα δὲ, ὅστις ἀνεῦ ἀδείας ἤθελεν εἰσελθεῖ ἐντὸς τοῦ σιδηροδρόμου ἢ εἰς τὰ ἐξαρτήματα αὐτοῦ, θ' ἀποβάλλωσιν ἀμέσως ἐκεῖθεν οἱ φύλακες καὶ λοιποὶ ὑπρέται τοῦ σιδηροδρόμου, τοὺς δ' ἀπειθούντας θ' ἀπομακρύνωσι διὰ τῆς χωροφυλακῆς. Ὅσάκις ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου ἢ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ εὐρίσκωνται ἵπποι ἢ ἄλλα ζῶα, θὰ κατακρατῶνται καὶ δὲν θὰ ἐπιστρέφονται εἰς τὸν κύριόν των, εἰμὴ ἐπὶ πληρωμῇ χρηματικοῦ πρόστιμου 5 γροσίων δι' ἕκαστον πρόβατον,

αίγα και μύσχοι, και 50 δι' εκάστην αγελάδα, βούν, βούβαλον και κάμηλον.

Ἄρθρ. 15. Εἰς τοὺς μὴ φέροντας εἰσιτήριοι διὰ τὴν ἀμαξάν, ἐφ' ἧς θὰ ἐπιβῶσιν, ἀπαγορεύεται τὸ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰς ἀμαξοστοιχίας. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ κατάλληλον χρηματικὸν πρόστιμον, τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἀναβῆ μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ἀγωγίου, ὅπερ ἄλλως ὄφειλον νὰ καταβάλωσι. Παρὰ τῶν ἐπιβαινόντων εἰς ἀμάξας κατὰ τὴν τάξιν ἀνωτέρας τῆς ἐν τοῖς εἰσιτηρίοις αὐτῶν σημειουμένης εἰσπράττεται ἢ ὡς ἐκ τῆς θέσεως διαφορά τοῦ ἀγωγίου, λογιζομένου ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἀποδειχθῆ ὅτι ἐπέβησαν, προσέτι δὲ και χρηματικὸν πρόστιμον ἐξισούμενον πρὸς τὸ ἡμισυ τῆς διαφοράς ταύτης.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀνδρας τὸ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ μέρη ἐνθα εὐρηγται αἱ γυναῖκες ἀναμένουσαι τὴν ἀφιξίν τῆς ἀμαξοστοιχίας, καθὼς και εἰς τὰς δι' αὐτάς ἰδίως ὠρισμένας ἀμάξας. Οἱ εἰσερχόμενοι ἀμέσως ἀποπέμπονται.

Εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, ὧν ἡ γραμμὴ εἶναι διπλῆ, ὁ μὴ εἰσερχόμενος εἰς τὰς ἀμάξας και μὴ ἐξερχόμενος διὰ τῶν ἐξωθεν τῆς ὁδοῦ θυρῶν, ἀλλὰ δι' ἄλλων, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὸν πρόστιμον ἐνὸς ἀργυροῦ μεδζιδιέ.

Ἀπαγορεύεται ἢ εἰς τὰς ἀμάξας ἐπίβασις ἐξ ἄλλων θέσεων ἐκτὸς τῶν σταθμῶν, ἢ πρὶν εἰσέτι σταματήσωσιν ἐντελῶς. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ χρηματικὸν πρόστιμον ἐνὸς ἀργυροῦ μεδζιδιέ.

Οἱ ὁδοιπόροι ὀφείλουσι νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀνωτέρω ὄρων παραγγελίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐταιρίας και νὰ παρουσιάζωσιν αὐτοῖς ὁσάκις προσκαλῶνται τὰ εἰσιτήριά των. Ἄφ' ἑτέρου ὁμως και οἱ τῆς ἐταιρίας ὑπάλληλοι δεόν νὰ ὁδηγῶσι τοὺς ὁδοιπόρους κατὰ τὴν εἰς τὰς ἀμάξας ἐπίβασιν περὶ τῶν ὑπὸ τῶν ὁδοιπόρων τηρητέων κανόνων και τοῦ τρόπου, καθ' ὃν πρέπει νὰ φέρωνται οἱ ὁδοιπόροι.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν ἐταιρίαν ἢ χρῆσις κλειθρῶν ἐν ταῖς θύραις τῶν ἀμαξῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνάγκη νὰ κλείωνται οὕτως, ὥστε ἐν περιπτώσει δυστυχήματος οἱ ὁδοιπόροι νὰ δύνανται, μόνον ἀνοίγοντες τὴν θύραν, νὰ ἐξερχωνται.

Ἄρθρ. 16. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἢ εἰς τὰς ἀμάξας εἰσοδος ἀνθρώπων ἐν καταστάσει μῆθης, ἐνόπλων ἢ φερόντων μεθ' ἑαυτῶν ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἐνεκα τοῦ ὄγκου ἢ τῆς δυσωδίας των δύναται νὰ ἐνοχλήσωσι τοὺς ἄλλους ὁδοιπόρους. Οἱ ἐνόπλοι, ἀμα φθάσωσιν εἰς τὸ μέρος ὅπου συνέρχονται οἱ ὁδοιπόροι ὅπως ἐπιβῶσιν εἰς τὰς ἀμάξας, δηλοῦσιν ὅτι τὰ ὅπλα των εἶναι κενὰ και συγχρόνως παραδίδουσι ταῦτα ἐπὶ ἐπιστροφῆς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐταιρίας ἀπέναντι ἀποδείξεως ὀριζούσης τὴν λήψιν και τὸ εἶδος τῶν ὄπλων.

Ἄρθρ. 17. Οἱ θέλοντες νὰ μεταφέρωσιν ἐμπορεύματα, δυνάμενα νὰ προξενήσωσι πυρκαϊάν, ἀμα κομίσωσι ταῦτα εἰς τοὺς σταθμούς, δίδουσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ σιδηροδρόμου. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην τιμωροῦνται μὲ χρηματι-

κὸν πρόστιμον πέντε λιρῶν και εἰς τὰς ἀναγκαίας ἀποζημιώσεις ἐν περιπτώσει οἰασδήποτε βλάβης ὡς ἐκ τῆς ἐκρήξεως τῶν ἐμπορευμάτων ἢ ἐκ πυρκαϊᾶς. Τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα μεταφέρονται διὰ τῶν εἰς τοὺς ὁδοιπόρους ὠρισμένων ἀμαξῶν.

Ἄρθρ. 18. Ἀπαγορεύεται ἢ εἰσαγωγή κυνῶν ἐν ταῖς διὰ τοὺς ὁδοιπόρους ὠρισμέναις ἀμάξαις. Οἱ μὴ θέλοντες ὅθεν ν' ἀποχωρισθῶσι τῶν κυνῶν των θὰ ἐπιβιβάζωνται εἰς ἄλλας ἀμάξας ἐπιδεικνυόμενας ὑπὸ τῆς ἐταιρίας. Ὅστις ἤθελεν εἰσελθεῖ εἰς τὰς ἀμάξας τῶν ὁδοιπόρων συνοδευόμενος εἴτε φανερῶς εἴτε λαθραίως ὑπὸ τοῦ κυνός του τιμωρεῖται μὲ χρηματικὸν πρόστιμον ἐνὸς ἀργυροῦ μεδζιδιέ, πρὸς δὲ και μὲ τὴν ἀπότισιν τοῦ διὰ τὸν κύνα κατὰ τὸ τιμολόγιον ὠρισμένου ἀγωγίου.

Ἄρθρ. 19. Ἀπαγορεύεται ἢ εἰς τὰς ἀμάξας εἰσαγωγή ὁδοιπόρων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τὸν τῶν θέσεων. Εἰς ἐκάστην ἀμαξάν θὰ ἀναρτῶνται εἰδοποιήσεις ὀρίζουσαι τὸν ἀριθμὸν τῶν θέσεων. Ὅσάκις εἰς σταθμὸν τινα ἔρχονται ὁδοιπόροι, δι' οὓς δὲν ἐπαρκῶσιν αἱ ἀμάξαι, ἢ ἐταιρία δὲν δίδει εἰσιτήρια περισσότερα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ταῖς ὑπαρχούσαις ἀμάξαις θέσεων, ἀλλὰ προτιμᾷ ὅσον τὸ δυνατόν τοὺς δι' ἀπώτερα μέρη εἰσιτήρια ζητοῦντας ὁδοιπόρους.

Οἱ διὰ μετάβασιν και ἐπιστροφήν λαμβάνοντες εἰσιτήρια ὁδοιπόροι προτιμῶνται τῶν συνήθων ὁδοιπόρων. Προσέτι δὲ ἢ ἐταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς τοιούτους ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπεσχέθη προθεσμίας συμφώνως πρὸς τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοιούτων διπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐὰν ὁδοιπόρος τις δὲν εὕρη θέσιν ἐν ταῖς ἀμάξαις τῆς εἰς τὸ εἰσιτήριο αὐτοῦ σημειουμένης τάξεως, δὲν δικαιούται ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἐταιρίας νὰ ἐπιβῆ εἰς ἄλλας ἀμάξας ἀνωτέρας τάξεως. Καὶ ὅταν δὲ συγκατατεθῆ πρὸς τοῦτο ἢ ἐταιρία, οἱ κομίζοντες εἰσιτήρια δι' ἀμάξας κατωτέρας τάξεως θὰ ἐπιβιβάζωνται εἰς ἰδιαιτέρας θέσεις.

Ἄρθρ. 20. Ἐκ τοῦ χρηματικοῦ προσίμου, τὸ ὅποιον θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ τὸν παρόντα περὶ σιδηροδρόμων κανονισμὸν και κατ' ἄλλους νόμους, τὸ μὲν ἡμισυ θὰ δίδηται εἰς τὸ διὰ τὴν ὁδοποιίαν ἰδιαιτέρον ταμεῖον τῆς διοικήσεως, ὑποβαλλομένου ἐν τάξει τοῦ λογαριασμοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων, τὸ δ' ἕτερον ἡμισυ παραδιδόμενον εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐταιρίας θὰ χρησιμεύῃ εἰς σχηματισμὸν κεφαλαίου ὑπὲρ ἀνακουφίσεως τῶν ἀξίων βοθηείας ὑπαλλήλων τοῦ σιδηροδρόμου. Ὁ διοικητὴς θέλει ἐπιβλέπει τὴν διαχείρισιν τῶν κεφαλαίων τούτων.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περί ἐξελέξεως και ἐκδικάσεως κακουργημάτων, πλημμελημάτων, πταισμάτων και πράξεων χαρακτηριζομένων ὡς παραβάσεων τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 21. Ἐν περιπτώσει ἐνὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ μνημονευομένων κακουργημάτων ἢ παραβάσεων τοῦ νόμου, ἐκτελοῦνται αἱ ἀκόλουθοι διατυπώσεις:

Κατὰ τὰς ἐν τῷ πρώτῳ μέρει προβλεπομένας περιστάσεις εἰς ὑπάλληλος τῆς εταιρίας ἢ ἐξελεγκτῆς ἀναγγέλλει τὸ συμβάν εἰς τὸν αὐτ. ἐπίτροπον, ὅστις συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ παρὰ τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τούτῳ ὑποδειχθησομένου ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὸ μέρος τοῦ ἐγκλήματος ὅπως ἐνεργήσῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἐρεῦνας, ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐκδικάζεται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια.

Κατὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει μνημονευόμενας περιστάσεις, τὸ συμβάν ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ αὐτ. ἐπιτρόπου ἐπὶ τῇ παρ' ἐνὸς ἐξελεγκτοῦ δοθησόμενη εἰδήσει, ἡ δὲ διαδικασία διεξάγεται ἐν τῷ δικαστηρίῳ.

Ἡ ἐξέλεγκσις τῶν ἐν τῷ τρίτῳ μέρει μνημονευόμενων περιστάσεων ἐνεργεῖται ὑφ' ἐνὸς ἐξελεγκτοῦ κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν ὑπηρετῶν τοῦ σιδηροδρόμου. Ὁ ἀπλῶς ὑπὸ τοῦ ἐξελεγκτοῦ τούτου καταδικαζόμενος ὀδοιπὸρος καταβάλλει τὸ ἀνήκον χρηματικὸν πρόστιμον εἰς τὸν ἀ. ὑπάλληλον τοῦ σταθμοῦ, εἰς ὃν ἤθελε καταβῆ, ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ αὐτῷ προηγουμένως τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ νόμου.

Ἡ ἀπόδειξις τοῦ πρόστιμου, τὸ ὁποῖον λαμβάνεται ὅπως σταλῆ εἰς τὸν αὐτοκρ. ἐπίτροπον, δίδεται εἰς τὸν ἐξελεγκτὴν.

Ὅταν ὀδοιπὸρος τις δυστροπῆ εἰς τὴν ἀμεσον ἀπότισιν τοῦ χρηματικοῦ πρόστιμου, ὁ ἐξελεγκτῆς ἀναγγέλλει διὰ χωροφύλακος πρὸς τὸν ἐπίτροπον τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ δυστροποῦντος, ὁ δ' ἐπίτροπος καταμηνύει αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπου, ἐὰν κατὰ τὴν διαδικασίαν ἀποδειχθῇ ἔνοχος, καταδικάζεται οὐ μόνον εἰς τὸ χρηματικὸν πρόστιμον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης.

Ἄρθρ. 22. Ὅπως διευκολύνονται αἱ περὶ τῶν ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ διαπραττομένων κακουργημάτων, πλημμελημάτων, πταισμάτων καὶ παραβάσεων τοῦ νόμου ἐρευνᾶ, εἰς πᾶσαν ἀναχωροῦσαν ἀμαξοστοιχίαν ἢ εἰς πάντα σταθμὸν θὰ παρευρίσκηται εἰς ἐξελεγκτῆς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ αὐτ. ἐπιτρόπου, εἰς ὃν θὰ ἀναγγέλλῃ ἀμέσως πᾶσαν ὑπόθεσιν, περὶ ἧς ἤθελε πληροφορηθῆ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἢ διὰ τῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῶν παγίων ἀτμομηχανῶν.

(9 Ζιλιχίδε 1278).

Τοπιθέτησις λιθίων.

Ἄρθρ. 1. Ἡ εἰς τὸ μέλλον τοποθέτησις αὐτῶν δέον νὰ γίνηται κατὰ τοὺς ἐξῆς κανόνας συμφώνως τῇ εἰς ἡν ἀνήκουσι κατηγορία κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ λέβητος, μετρουμένην διὰ τῆς ἀυξήσεως τῆς χωρητικότητος αὐτοῦ καὶ τῶν διασταλακτῶν του εἰς κυβικὰ ἀρσίνια, μεταβαλλομένου τοῦ ἀτμοῦ εἰς ὕδωρ.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀνήκουσιν οἱ λέβητες, ὧν ἡ δύναμις ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν 40· οἱ τοιοῦτοι δέον νὰ τοποθετῶνται ἐκτὸς πάσης οἰκίας κατοικοῦμένης καὶ παντὸς ἐργοστασίου.

Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ λέβητες, ὧν ἡ δύναμις περιλαμβάνεται μεταξὺ 30 καὶ 40· δύνανται νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐνὸς ἐργοστασίου, μὴ ἀποτελοῦντος μέρος οἰκίας τινὸς κατοικοῦμένης ἢ καταστήματος μὲ πολλὰ πατώματα.

Ἡ τρίτη κατηγορία περιλαμβάνει τοὺς λέβητας δυνάμειος κατωτέρας τῶν 40· οἱ τοιοῦτοι δύνανται νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν παντὸς ἐργοστασίου, ἔστω καὶ ἂν τοῦτο ἀποτελῇ μέρος οἰκίας πρὸς οἰκίαν.

Ἄρθρ. 3. Πᾶς λέβης δέον νὰ ἀπέχη οἰκιῶν πρὸς οἰκίαν ἢ δημοσίας ὁδοῦ κατ' ἀριθμὸν τινα ἀρσινίων, ἐξισούμενον πρὸς τὸ τρίτον τῆς δυνάμειος τοῦ λέβητος.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει κατασκευάζεται μεταξὺ τοῦ λέβητος καὶ τῶν οἰκιῶν ἢ τῆς δημοσίας ὁδοῦ τοῖχος σωστικὸς ἔχων πάχος ἐνὸς ἀρσινίου τοῦλάχιστον καὶ ὕψος ὑπὲρ τὸ τοῦ ἀνωτέρου μέρους τοῦ λέβητος, ἐξισούμενον τοῦλάχιστον πρὸς τὸ ἕμισυ τῆς ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ λέβητος ἀποστάσεώς του.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ τοῖχος οὗτος θέλει διακρίνεσθαι τοῦ πρὸς κατασκευὴν τῶν κλιβάνων ὕλικου καὶ διαχωρίζεσθαι αὐτῶν τε καὶ τῶν μεσοτοιχῶν τῶν παρακειμένων οἰκιῶν διὰ διαστήματος ἐλευθέρου $\frac{1}{2}$ ἀρσινίου τοῦλάχιστον πλάτους.

Ἄρθρ. 4. Ἄμα λέβης πρώτης κατηγορίας τοποθετηθῆ ἐντὸς χώρου τινὸς κλειστοῦ, ὁ γῶρος αὗτος δέον νὰ καλυφθῇ δι' ἐλαφροῦ σιδήρου, χωρὶς νὰ συνδέηται πρὸς τὴν στέγην ἐργοστασίων ἢ ἄλλων συνεχομένων κτιρίων, καὶ νὰ βασιζέται ἐπὶ ἰδίας σανίδος.

Ἀσφαλιστικὰ μίσα.

Ἄρθρ. 5. Πᾶς λέβης φέρει εἰς τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ μέρος δύο ἀσφαλιστικὰς δικλείδας, ὧν ἐκάστη ὠρισμένον τι ἔχει βάρος.

Ἡ διάμετρος τῶν στομιῶν τῶν δικλείδων καὶ τὸ μέγιστον ἐκάστης δικλείδος βάρος ὀρίζονται ὑπὸ τῆς ἀδείας, δι' ἡσὲνεκρίθη ἢ τοποθέτησις των.

Ἄρθρ. 6. Πᾶς λέβης φέρει Μανόμετρον τι τεθειμένον ἀπέναντι τοῦ θερμοστοῦ καὶ βαθμολογημένον κατὰ ἀτμοσφαίρας καὶ κατὰ δεκαδικὰ κλάσματα αὐτῆς οὕτως, ὥστε νὰ καθιστᾷ ἀμέσως γνωστὴν τὴν δύναμιν τοῦ ἐν τῷ λέβητι ἀτμοῦ.

Ὁ τὸν ἀτμὸν πρὸς τὸ Μανόμετρον φέρων σωλὴν ἐφαρμόζεται κατ' εὐθείαν διὰ τοῦ λέβητος.

Ἐπὶ τῆς τοῦ Μανομέτρου κλίμακος χαράττεται γραμμὴ διαφανῆς ἐνδεικνύουσα τὴν πίεσιν, ἥτις δέον νὰ μὴ ὑπερβληθῇ ποτέ.

Ἄρθρ. 7. Πᾶς λέβης ἔχει ἀντλίαν τινὰ συντηρήσεως ἢ ἄλλο τι μέσον τοιοῦτον πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπολήγον σκοπὸν.

Τὸ ὕψος, ὑπὲρ δέον νὰ ἔχη τὸ ὕδωρ ἐν ἐκάστῳ λέβητι, ἐνδείκνυται ἐξωτερικῶς διὰ γραμμῆς κεχαραγμένης διαφανῶς ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ λέβητος ἢ ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ κλιβάνου καὶ εἶναι 4 δακτύλων τοῦλάχιστον ὑπὲρ τὸ ὕψιστον μέρος τῆς γωνίας (carnaux) τῶν σωλῶν ἢ ὀδηγῶν τῆς φλογὸς καὶ τοῦ καπνοῦ εἰς τὸν κλιβάνον.

Ἄρθρ. 8. Πᾶς λέβης φέρει ἐπίσης συρίκτραν κινδύνου ἥτις σχηματίζει τὸ ἀνοίγμα ὅπως τινὸς δι' ἧς ὁ ἀτμὸς ἐκφεύγει τοῦ λέβητος μετ' ἐπαρκοῦς θορύβου ὅπως ἀκουσθῆ ὁσάκις τὸ τοῦ ἐν τῷ λέβητι ὕδατος ὕψος καταβῆ κατὰ δύο δακτύλους κατωτέρω τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 μνημονευθείσης γραμμῆς.

Ἄρθρ. 9. Πᾶς λέβης φέρει ὡσαύτως ἐν ἑκ τῶν δύο ἐπομένων ὀργάνων σωλῆνα ὑέλινον ἐνδεικτῆρα ἢ κρουνοὺς ἐνδεικτῆρας καταλλήλως τεθειμένους εἰς διάφορα ὕψη.

Ἔσται καπνοβόροι.

Ἄρθρ. 10. Οἱ κύριοι ἐργοστασίων, ἐνθα χρῶνται ἀτμομηχανάς, ὑποχρεοῦνται νὰ καίωσι ταχέως τὸν ὑπὸ τῶν κλιβάνων τῶν μηχανῶν τούτων παραγόμενον καπνὸν ἢ νὰ συντηρῶσι τοὺς κλιβάνους τούτους δι' εὐκαύστων ὑλῶν μὴ παραγουσῶν πλείω καπνὸν τοῦ κὸκ ἢ τοῦ ξύλου.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἤδη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπάρχοντα ἐργοστάσια.

Ἄρθρ. 11. Ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις ἀτμοκινήτων ἐργοστασίων ἐν τὸς τῆς ζώνης περὶ ἧς γενήσεται ὁ λόγος κατωτέρω.

Ἐν μὲν τῇ Ἀνατολικῇ ὄχθῃ: μετὰξὺ Ἀνατολή-Φενέρ καὶ Ἀνατολή-Ἰσάρ, κατὰ μῆκος τοῦ Βοσπόρου καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀνατολή-Ἰσάρ ἐνδον γραμμῆς τινος κεκλασμένης, διερχομένης διὰ τοῦ ἄκρου τῆς κοιλάδος τῶν γλυκέων ὑδάτων, διὰ τῆς Τζαμιζά, διὰ τῆς κορυφῆς τῆς κοιλάδος τοῦ Κουρβαγλι-δερέ καὶ ληγούσης εἰς τὸ Φενέρ-Βαξεσί.

Κατὰ δὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ὄχθην: μετὰξὺ Ρουμελί-Φενέρ καὶ Βουγιουκ-δερέ, κατὰ μῆκος τοῦ Βοσπόρου καὶ ἀπὸ τοῦ Βουγιουκδερέ ἐνδον γραμμῆς τινος κεκλασμένης, ἀκολουθούσης τὴν ἀπὸ Βουγιουκδερέ εἰς Πέραν ἀγούσαν καὶ διερχομένην διὰ τοῦ Κεάτ Χανέ, Ἀλιβέϊ Κιόϊ, Ραμῆδ-Τσιφλίχ, Ἐπτὰ πύργων καὶ Ἀγίου Στεφάνου.

Αἴτησις ἀδείας.

Ἄρθρ. 12. Πᾶς χρησόμενος τοῦ λοιποῦ λέβησι τοποθετημένοις ἐν κατοικίᾳ ἢ ἐξακολουθήσων χρῆσθαι τοιούτοις προηγουμένως ὑπάρχουσιν, ἀλλὰ μὴ ἐγκεκριμένοις νομίμως, ὀφείλει ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὰ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων αἴτησιν ἀδείας γνωστοποιούσαν

1ον Τὴν μεγίστην πίεσιν τοῦ ἀτμοῦ ἐκδηλουμένην εἰς ἀτμοσφαιρας ἢ δεκαδικὰ κλάσματα αὐτῆς, ὑφ' ἧν οἱ λέβητες δέον νὰ ἐργάζωνται.

2ον Τὸ σχῆμα τῶν λεβήτων, τὴν χωρητικότητά αὐτῶν καὶ τὴν τῶν διασταλακτῶν σωλῆνων τῶν ἐκδηλούμενα εἰς κυβικὰ ἀρσίνια.

3ον Τὸν χώρον καὶ τόπον, ἐνθα εἰσὶν ἢ ἔσονται τοποθετημένοι.

4ον Τὴν φύσιν τῶν οἷς χρῶνται εὐκαύστων ὑλῶν.

5ον Τὸ εἶδος τῆς βιομηχανίας, εἰς ἧς οἱ λέβητες οὗτοι χρησιμεύσουσι.

6ον Σχεδιαγράφημα τῶν μερῶν καὶ τοῦ ἐργοστασίου ἀνοιγμένον εἰς κλίμακα τοῦ $\frac{1}{200}$ προσαρτᾶται εἰς τὴν αἴτησιν.

Ἄρθρ. 13. Πᾶσα αἴτησις ἐγκαθιδρύσεως ἢ διατηρήσεως λεβήτων θέ-

λει συνοδεύσθαι με ἀπόδειξιν πληρωμῆς ἐξόδων πληροφοριῶν ὀριζομένων εἰς δέκα χρυσοὺς μεδζιδιέδες τὸν λέβητα καὶ πληρωτέους εἰς τὸ λογιστικὸν γραφεῖον τοῦ Ἐβριέ.

Παραβάσεις.

Ἄρθρ. 14. Με πρόστιμον ἑνὸς χρυσοῦ μεδζιδιέ τιμωρεῖται πᾶσα παραβίασις λόγῳ μὴ ἐκτελέσεως μέτρων ἢ μὴ τηρήσεως κανόνων ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καὶ τῆς ἀδείας ἐγκαταστάσεως ἢ διατηρήσεως.

Τὸ πρόστιμον ἔσεται πέντε μεδζιδιέδων, ὁσάκις πρόκειται περὶ παραβίασεως τῶν διαγραφόμενων ὄρων ἐν τοῖς ἄρθροις 5, 6, 7, 8 καὶ 9 σχετικῶς πρὸς τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα τῶν λεβήτων.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Κυβέρνησις δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐργοστασίου μέχρις οὗ ἐκτελεσθῶσιν ἀκριβῶς οἱ ὅροι ὑφ' οὓς ἐδόθη ἡ ἐγκρίσις.

Ἄρθρ. 15. Με πρόστιμον ἑνὸς χρυσοῦ μεδζιδιέ τὸν λέβητα τιμωρεῖται ὁ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας χρώμενος τοιούτοις λέβησιν.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται, ἐκτὸς τούτου, νὰ διατάξῃ τὴν παῦσιν τῆς ἐργασίας τοῦ ἐργοστασίου μέχρις οὗ ὁ παραβάτης λάβῃ τακτικὴν ἀδειαν.

Ἄρθρ. 16. Οὐχ ἥττον οἱ ἤδη ὑπαρχόντων ἐργοστασίων ἰδιοκτῆται δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἐργασίαν τῶν ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ παρουσιάσωσιν ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ κανονισμοῦ τούτου εἴτε τὴν ἣν ἔχουσι προηγουμένην ἀδειαν εἴτε αἴτησιν διατηρήσεως τῶν μηχανῶν τῶν παρελθούσης τῆς προθεσμίας τῶν 6 μηνῶν, ἐφαρμόζεται εἰς τούτους τὸ ἄρθρον 14.

Ἄρθρ. 17. Αἱ περὶ τῶν ὁ λόγος παραβάσεις βεβαιοῦνται ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων ὑπαλλήλων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἢ τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων καὶ δικάζονται ἀνεξόδως παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Οἱ παραβάται δικαιοῦνται ν' ἀπολογηθῶσιν εἰδοποιούμενοι περὶ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ ὑπόθεσις τῶν θέλει ἐκδικασθῆ.

Ἄρθρον Μεταβατικόν. Παραχωρεῖται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἐργοστασίων ἤδη ὑπαρχόντων καὶ ἐχόντων λέβητας τοιούτους τρίμηνος προθεσμία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὅπως συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4.

Δίδεται προθεσμία ἑνὸς μὲν ἔτους καὶ ἡμίσεως πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10, ἐξ δὲ μόνον μηνῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 3.

Ἄρθρον πρόσθετον. Ἡ ἀπαγόρευσις τοποθετήσεως ἀτμομηχανῶν εἰς μέρη, κείμενα ἐντὸς τῶν ὀρίων, ἅτινα ὀρίζει τὸ ἐνδέκατον ἄρθρον τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, περιορίζεται μόνον εἰς τὰς ἐχούσας καπνὸν μηχανάς, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὰς ἄνευ καπνοῦ· ἀλλὰ τὰ μέρη ὅπου θὰ τοποθετηθῶσιν αἱ μηχαναὶ δέον νὰ μὴ ᾖσιν ἐντὸς συνοικίας ἢ μεταξὺ παραλίων οἰκιῶν. Ἐπὶ τούτῳ ἡ ἀρχὴ θέλει κάμνει τὰς δεούσας ἐρεῦνας, καὶ ἂν μὲν

ἀποδειχθῆ ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνός τις, θὰ παραχωρῆται ἢ ἐπὶ ταύτῃ
ἄδεια, ἄλλως, ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασίς των.

Βιλαέτια.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Βιλαετίων.

(29 Σεβλ 1287).

Πρόλογος.

Οἱ θεμελιώδεις νόμοι τῶν Βιλαετίων ὠρίσθησαν ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομην.
7 Δεμαζιούλ-Αχῆρ 1281 δημοσιευθέντι κανονισμῷ· τούτου ἕνεκα ὁ
παρῶν κανονισμὸς οὐδόλως πραγματεύεται περὶ ἀστυκῶν δικαστηρίων,
ὑπὸ ἰδιαιτέρου ρυθμιζομένων κανονισμοῦ, ἀλλ' ὀρίζει μόνον τὰ καθήκοντα
τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τῶν διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων
καὶ τὰ τῆς διοικήσεως τῶν προσαυξήματων (ταχιέδωρ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν διαφόρων διαιρέσεων τῶν Βιλαετίων.

Ἄρθρ. 1. Τὰ Βιλαέτια διαιροῦνται εἰς ἐπαρχίας, αὗται δὲ εἰς δήμους
καὶ οὗτοι εἰς προσαυξήματα καὶ ταῦτα εἰς χωρία· ἀρχηγὸς καὶ προϊστά-
μενος τῆς γενικῆς διοικήσεως τοῦ Βιλαετίου εἶναι ὁ Νομάρχης (Βαλῆς).

Ἄρθρ. 2. Ἐκαστος ὑπάλληλος, ἐν οἳδήποτε κλάδῳ τῆς διοικητι-
κῆς ὑπηρεσίας καὶ ἂν διατελῆ, ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας του
εἶναι ἐν πρώτοις ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου αὐτοῦ
ὑπαλλήλου· ἢ δ' ἄμεσος αὐτῇ εὐθύνῃ ἀλληλεγγύως φθάνει καὶ μέχρι τοῦ
Νομάρχου.

Ἄρθρ. 3. Τὸ σῶμα τῶν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ὑπαλλήλων, εἴ-
τινες ἀποτελοῦσι τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς τοῦ Βιλαετίου ὑπηρεσίας,
σύγκαιται ἀπὸ τὸν Μουαβίνην (βοηθὸν), Δεφτερτάρην (Οἰκονομικὸν Ἐφο-
ρον), Μεκτουπτσῆν (Διευθυντὴν ἀλληλογραφίας), ἀπὸ τοὺς διευθυντὰς τῶν
ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, τοῦ ἐμπορικοῦ κλάδου, τῆς γεωργίας καὶ τῆς παι-
δείας, ἀπὸ τοὺς γενικοὺς ἐπιστάτας τῆς ὁδοποιίας, ἀπὸ τοὺς προϊσταμέ-
νους ὑπαλλήλους τῶν διευθύνσεων τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ, τοὺς τῶν κτη-
μάτων, τῆς ἀπογραφῆς καὶ τῶν βακουφίων, καὶ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς
χωροφυλακῆς. Ἄμεσος ὑπεύθυνος προϊστάμενος τῆς διοικήσεως τῆς ἐπαρ-
χίας εἶναι ὁ Μουτεσαρῆς, ἢ δὲ ἐκτελεστικὴ αὐτῆς ἐξουσία ἀποτελεῖται
ἐκ τοῦ Μουχασεμπετζῆ (οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου), τοῦ Ταχρισάτ Μουδῆρ
(γραμματέως ἐπαρχίας), τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ καὶ τοῦ ἀρ-
χηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς τῆς ἐπαρχίας.

Προϊστάμενος καὶ ὑπεύθυνος τῆς διοικήσεως τοῦ δήμου εἶναι ὁ Καϊ-
μακάμης (δήμαρχος), ἢ δὲ ὑπαλληλία του συνίσταται ἀπὸ τοὺς γραμμα-
τεῖς τοῦ δήμου, τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ, τῶν κτημάτων καὶ τῆς ἀπογραφῆς,
καὶ ἀπὸ τὸν προϊστάμενον τῆς χωροφυλακῆς τοῦ δήμου.

Προϊστάμενος καὶ ὑπεύθυνος τῆς διοικήσεως τοῦ προσαυξήματος εἶναι
ὁ Μουδῆρς, ἢ δὲ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις αὐτοῦ εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς
τὴν ἀστυνομίαν τοῦ προσαυξήματος.

Προϊστάμενοι τῆς διοικήσεως τῶν χωρίων εἶναι οἱ Μουχτάριδες (πάρε-
δροι)· προϊστάμενος καὶ ὑπεύθυνος ὡς πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς Κυβερνή-
σεως καὶ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως εἶναι ὁ προϊστάμενος τῆς χωροφυλα-
κῆς τοῦ προσαυξήματος (Ναχιέ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῇ ἔδρῃ τῶν Βιλαετίων ὑπαλλήλων
τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Α'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν.

Ἄρθρ. 4. Τὰ καθήκοντα τοῦ Νομάρχου, περιλαμβάνοντα πάντας τοὺς
κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας τοῦ νομοῦ, ἢτοι τὸν διοικητικὸν, τὸν
Οἰκονομικὸν, τὸν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, τῶν Δημοσίων Ἔργων,
τῆς Ἀστυνομίας καὶ πᾶσαν ἐνέργειαν ποινικὴν καὶ πολιτικὴν, ὑποδιαιροῦν-
ται εἰς διάφορα μέρη. Τὸν Νομάρχην ἀπόντα ἀντιπροσωπεύει ὁ μουαβίνης
(βοηθός) του καὶ ἐν ἑλλείψει αὐτοῦ, ὁ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρ-
χίας ἐκλεχθεὶς παρὰ τοῦ Νομάρχου.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν εἰς τὸν διοικητικὸν κλάδον.

Ἄρθρ. 5. Ὁ Νομάρχης 1ον) ἐφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θεμελιωδῶν νό-
μων καὶ κανονισμῶν τοῦ Κράτους, 2ον) ἐκτελεῖ τοὺς ἰδιαιτέρους νόμους
καὶ κανονισμοὺς καὶ τὰς διαταγὰς καὶ ἀποφάσεις τῆς Κεντρικῆς Κυβερ-
νήσεως τοῦ Κράτους, 3ον) ἐξελέγχει τὰς πράξεις ἀμέσως μὲν τῶν ἐπάρ-
χων (μουτεσαρῆδων), τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας, ἐμμέσως δὲ καὶ
διὰ μέσου τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων τὴν διαγωγὴν καὶ τὰς πράξεις τῶν
ὑπαλλήλων παντὸς διοικητικοῦ κλάδου, καὶ 4ον) λαμβάνει τὰ κατάλληλα
μέτρα περὶ τῆς παύσεως ὑπαλλήλων ἑλλειπῶν εἰς τὰ καθήκοντά των καὶ
κατὰ συνέπειαν ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν Διοίκησιν· 5ον) ἐὰν ἡ παῦσις ὑπαλλή-
λου τινὸς ἔχη αἰτίαν κακούργημα τι ἢ πταίσμα, ἐκδίδει διαταγὴν ἵνα
τεθῆ ὑπὸ δίκην, συμφώνως τῷ περὶ διαδικασίας τῶν ὑπαλλήλων κανονισμῷ·
6ον) γενομένης ἐξελέξεως, ἐὰν ὁ Νομάρχης πληροφορηθῆ ὅτι ἡ ἑλλείψις
καὶ τὸ σφάλμα δὲν ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἂν τὸ σφάλ-

μα ἢ ἡ ἔλλειψις αὐτῆ ἦναι τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Νομάρχου, διορθώνει αὐτὸ ὁ ἴδιος, ἐὰν δὲ ἦναι τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἀναθέτει τὴν διόρθωσιν του εἰς τοὺς ἐπάρχους (μουτσαρίφηδάς) του· κατὰ τὸν ἰδιαιτέρον κανονισμόν ἐκλέγει τοὺς διοικητικούς ὑπαλλήλους, ὧν ἡ ἐκλογή καὶ ὁ διορισμὸς εἶναι ἀνατεθειμένος εἰς αὐτόν· δὸν) συγκαλεῖ τὰ Συμβούλια τῶν προσαυξημάτων, ἐγκρίνει τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν, ὅσαι ἤθελον τῷ διαβιβάσθῃ διὰ τῶν ἐπάρχων, ἐξαιτούμενος τὴν ἄδειαν ἵνα ἐνεργηθῶσι καθ' ὅσον συνάδουσι πρὸς τοὺς γενικοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τῶν Βιλαετιῶν, καθυποβάλλει τὰς μὴ τοιαύτας εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ διαβιβάζει τὰς δεούσας διατάγας κατὰ τὴν ἀπόφασιν τὴν ὅποιαν ἤθελε λάβει.

Ἄρθρ. 6. Ὁ Νομάρχης, προκειμένου περὶ ὑποθέσεων ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητός του ἀλλὰ σχετικῶν πρὸς τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν, εἰ μὲν ἡ ἐνέργεια αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς διατάγας τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ἀναφέρει εἰς αὐτὴν ἐν λεπτομερείᾳ τὰς ἐπὶ τοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ ἐκτελεστικοῦ αὐτῶν μέρους παρατηρήσεις του, καὶ ἐνεργεῖ κατ' εὐθείαν μόνον τὰς τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 7. Οἱ Νομάρχαι περιέρχονται ἅπαξ ἢ δις τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ Βιλαετίου πρὸς ἐξέλεξιν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' οὐδέποτε ἡ περιόδεια τῶν αὐτῶν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας. Οὐχ ἥττον καὶ πλέον λόγῳ σπουδαίων γεγονότων καὶ ἐκτάκτων περιστάσεων δύναται νὰ ἐξέλθῃ εἰς περιόδειαν ὁ Νομάρχης, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον θεωρεῖται ἐξαιρετικόν· τούτου ἕνεκα τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν σπουδαιότητά τοῦ ταξιδίου του, ἀμα ἐκτελέσῃ αὐτὸ, ἀναγγέλλει τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν κλάδον.

Ἄρθρ. 8. Ὁ Νομάρχης ἐποπτεύει 1ον) εἰς τὰς εἰσπράξεις ὄλων τῶν εἰσοδημάτων καὶ φόρων τοῦ Βιλαετίου, 2ον) εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν ἀπάντων τῶν εἰσπραχθέντων ποσῶν, 3ον) εἰς ὅλας τὰς φιλονεικίας καὶ διαφορὰς αἰτινες ἤθελον πηγᾶσαι ἀπὸ ταῦτα, καὶ 4ον) εἰς τὰς καθόλου πράξεις καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν εἰσπρακτόρων.

Ἄρθρ. 9. Ἡ οἰκονομικὴ διεύθυνσις τοῦ Βιλαετίου καὶ ὁ διορισμὸς τῶν εἰσπρακτόρων ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους περὶ αὐτῶν Κανονισμούς. Αἱ αἰτήσεις, διαφοραὶ καὶ φιλονεικίαι, αἰτινες ἤθελον πηγᾶσαι ἀπὸ τὴν διανομὴν τῶν φόρων, ὡς πρὸς μὲν τὸ γενικὸν μέρος αὐτῶν ἐξετάζονται ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Συμβουλίῳ, ὡς πρὸς δὲ τὸ ἰδιαιτέρον, ἐξετάζονται ὑπὸ τῶν διοικητικῶν Συμβουλίων κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους περὶ αὐτῶν κανόνας καὶ ἐὰν, ἀφοῦ ληθῶσιν αἱ ἐξετάσεις καὶ γνωμοδοτήσεις αὐτῶν, τὸ ἀποτελέσμα τῶν ἐπιφέρῃ τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων τῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰσπραττομένων, χωρὶς νὰ προξενήσῃ βλάβην τινὰ εἰς τὴν γενικὴν αὐτῶν ἀναλογίαν, ὁ Νομάρχης ἐκτελεῖ κατ' εὐθείαν τὴν, ὡς εἴρηται, ἐλάττωσιν,

ἀκολουθῶν δὲ διαβιβάζει τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων· ἀλλ' ἐὰν ἀποφασισθῇ ἡ μεταβολὴ τῆς γενικῆς ἀναλογίας οἰουδήποτε φόρου, ἡ τοιαύτη μεταβολὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως, ὡς καὶ ἂν γείνη ἀνάγκη νὰ ἀφεθῇ μικρὸν ἢ μέγα μέρος ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, ἅτινα εἰσπράττονται εἴτε ἐμμέσως, εἴτε ἀμέσως.

Ἄρθρ. 10. Ἐὰν παρουσιασθῇ ἀνάγκη μικρᾶς ἢ μεγάλης τινὸς δαπάνης μὴ συμπεριλαμβανομένης εἰς τὸν προϋπολογισμόν ἐκάστου Βιλαετίου, ἐνθα εἶσι προσδιωρισμένα τὰ διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διὰ τὰς γενικὰς ἀνάγκας τοῦ Βιλαετίου ποσὰ, ἐκτίθενται τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης δαπάνης καὶ ζητεῖται ἡ ἄδεια τῆς Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐνόσω δὲν ὑπάρχει ἐπίσημος ἄδεια περὶ τούτου, δὲν δύναται οὔτε λεπτόν νὰ δαπανηθῇ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν εἰς τοὺς κλάδους τῆς παιδείας καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρ. 11. Ἄμεσα καθήκοντα αὐτῶν θεωροῦνται 1ον) ἡ κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους νόμους γενικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἠθικοποίησις τῶν κατοίκων, 2ον) ἡ ἀνάπτυξις καὶ πρόοδος τοῦ ἐμπορίου, τῆς γεωργίας καὶ τῶν τεχνῶν, 3ον) ἡ κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ τῶν ὁδῶν ἐν γένει, 4ον) ἡ κατασκευὴ λιμένων καὶ μώλων ἐν τοῖς παραλίοις, 5ον) ἡ διαχάραξις διερύγων, 6ον) ἡ ἐκκαθάρισις ποταμῶν καὶ ἀποξήρανσις λιμνῶν, 7ον) ἡ προφύλαξις τῆς δημοσίου ὑγείας, 8ον) ἡ καλλιέργεια ἐγκαταλελειμμένων γαιῶν, 9ον) ἡ σύνταξις στατιστικῶν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, 10ον) ἡ σύστασις κοινωφελῶν, πιστωτικῶν καὶ ἀποταμιευτικῶν ταμείων, νοσοκομείων, ἐταιριῶν καὶ βιομηχανικῶν καταστημάτων, 11ον) ἡ αὐξήσις τῶν ἐκ τῶν μεταλλείων καὶ δασῶν ὠφελειῶν καὶ ἡ προφύλαξις αὐτῶν. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀνωτέρω καθηκόντων ἀνατίθεται εἰς τὰ ἀρμόδια τμήματα καὶ τὰς διευθύνσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν χωροφυλακίαν.

Ἄρθρ. 12. Ὁ Νομάρχης εὐθύνεται 1ον) περὶ τοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῆς διοικήσεως τῆς χωροφυλακίης ἐντὸς τοῦ κύκλου τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτῆς κανονισμοῦ, 2ον) περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν δρόμων καὶ τῆς ἐδραιώσεως τῆς δημοσίου ἡσυχίας, 3ον) περὶ τῆς συλλήψεως τῶν ἐπιτιθεμένων κατὰ τῆς κυβερνήσεως, κοινότητος, ἢ ἀτόμου τινός, συνωδᾶ τοῖς ὑφισταμένοις νόμοις τοῦ Κράτους καὶ 4ον) περὶ τῆς ἐκτελέσεως διαφόρων ἐρευνῶν, ἀφορῶν τὴν ἀσφάλειαν τῶν πόλεων ἢ καὶ σύμπαντος τοῦ Βιλαετίου.

Ἄρθρ. 13. Ἐν περιπτώσει μικροῦ ἢ μεγάλου κινήματος, ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ, σκοπὸν ἔχοντος τὴν προσβολὴν τοῦ Βιλαετίου τῶν δικαιωμάτων τοῦ Κράτους, ἢ τὴν διατάραξιν τῆς ἀσφαλείας καὶ τῶν συμφερόντων

τῶν κατοίκων, οἱ Νομάρχαι ἀμέσως θέλουσιν ἐκθέσει πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλιν τὴν πηγὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως, τὴν δύναμιν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ κινήματος, περιμένοντες τὰς ὁδηγίας αὐτὰς ἐπὶ τῶν γενικῶν μέτρων. Οὐχ ἥττον δύνανται οὗτοι νὰ λάβωσι καὶ ἐνεργήσωσιν ἀμέσως προσωρινὰ μέτρα ὑπὸ ἄμεσον αὐτῶν εὐθύνην χάριν τῆς γενικῆς καὶ μερικῆς ἀσφαλείας· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐν τῷ 10 ἄρθρῳ διατάξεων καὶ ὑπὸ ἄμεσον αὐτῶν εὐθύνην, λαμβάνουσιν ἀμέσως τὰ ἀπαιτούμενα χρηματικά ποσά, ἀναγγέλλοντες τοῦτο πάραυτα πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν.

Ἄρθρ. 14. Ἐὰν τὰ κινήματα ταῦτα διαταράξωσι τὴν ἡσυχίαν ἐνὸς Βιλαετίου καὶ ἐπομένως παρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς χρήσεως τακτικοῦ στρατοῦ πρὸς καταρτισμὸν δυνάμεως, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἡ χωροφυλακὴ, τότε ὁ Νομάρχης ἐκθέτει ἐπίσημως δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸν ἀνώτερον στρατιωτικὸν ἀρχηγὸν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ τὰς ἐπιτακτικὰς αἰτίας τῆς χρήσεως τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, καὶ δυνάμει τοῦ ἐγγράφου τούτου προσλαμβάνεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἡ ἀναγκαία στρατιωτικὴ δύναμις.

B'.

Καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν ὡς πρὸς τὸ ἐκτελεστικὸν μέρος τῶν ποινικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 15. Ἐκδοθείσης ποινικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἀρμόδιου ποινικοῦ δικαστηρίου κατ' ἀτόμου τινὸς ταραξάντος τὴν δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ἡσυχίαν, οἱ Νομάρχαι δύνανται, ἐὰν ὑπάρχῃ ἕκτακτος περίστασις, μὴ ἐπιτρέπουσα ἀνευ βλάβης τοῦ Κράτους τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως μέχρι ἐγκρίσεως τῆς Ὑψ. Πύλης, νὰ ἐκτελέσωσιν ἀμέσως τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀπόφασιν, ὑποχρεούμενοι ὅπως ἐκθέσωσιν ἀμέσως τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ αἰτία πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλιν.

Ἄρθρ. 16. Οἱ Νομάρχαι ἐκτελοῦσι προσέτι τὰς ἐπὶ ποινικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτεύουσας τοῦ Βιλαετίου, ὅταν αὐταὶ κατὰ τὴν δικονομίαν δὲν δύνανται νὰ ἐκκληθῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Γ'.

Καθήκοντα τῶν βοηθῶν τῶν Νομαρχῶν.

Ἄρθρ. 17. Ὁ βοηθὸς βοηθεῖ τὸν Νομάρχην εἰς τὴν γενικὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τοῦ Βιλαετίου, συνεργῶν μετ' αὐτοῦ εἰς παντὸς εἶδους ὑποθέσεις, αἰτινες ἀνήκουσιν εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Νομάρχου καὶ περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἐν τῷ Β' Κεφαλαίῳ, ἀναγινώσκων δὲ τὰ ἔγγραφα τὰ ἐκ τῶν διαφόρων γραφείων τοῦ Βιλαετίου πρὸς τὸν Νομάρχην ὑποβαλλόμενα, καθὼς καὶ ὅσα ἔγγραφα καὶ ἐπιστολάς οὗτος ἤθελε τῷ δώσει τὴν ἀδειαν ν' ἀναγνώσῃ, παραπέμπει αὐτὰ εἰς τὰ ἀρμόδια γραφεῖα, καθυποβάλλει διὰ τοῦ ἑβράκ μουδέρη (ἀρχαιοφύλακος) εἰς τὸν Νομάρχην περίληψιν τῶν ἐπιψηφισομένων ἐγγράφων, σημειοῖ καὶ γράφει τὴν γνώμην

καὶ ἀπόφασιν τῆς Νομαρχίας καὶ καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῆς ὅσα ἐξ αὐτῶν χρήζουσι τῆς ἀτομικῆς γνώμης καὶ ἀποφάσεως αὐτοῦ. Τὰ καθήκοντα τοῦ βοηθοῦ τοῦ Νομάρχου δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι καὶ εἰς ἓνα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας.

Δ'.

Καθήκοντα τῶν Δεφερτάρηδων (Οἰκονομικῶν Ἐφόρων).

Ἄρθρ. 18. Τὰ καθήκοντα αὐτῶν συνίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου τοῦ Βιλαετίου. Δικαιοῦνται νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Βιλαετίου ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν οὗτοι δὲν παρουσιάσωσι λογαριασμοὺς συμφώνως πρὸς τὰ διαγεγραμμένα, καθυποβάλλουσι τὴν γνώμην των πρὸς τὸν Νομάρχην περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀταξίας καὶ τῆς διορθώσεως αὐτῆς, καὶ τὰς παρατηρήσεις των περὶ τῆς παύσεως καὶ διορισμοῦ τῶν Μουχασεμπετζίδων (οἰκονομικῶν ἐπιστατῶν) καὶ τῶν Μάλ Μουδέρηδων.

Ε'.

Καθήκοντα τῶν Μεκτουπτσήδων (Γενικῶν Γραμματείων τοῦ Βιλαετίου).

Ἄρθρ. 19. Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Βιλαετίου καὶ ἡ διατήρησις καὶ συλλογὴ τῶν πρωτοκόλλων αὐτῶν εἶναι μετὰξὺ τῶν καθηκόντων τοῦ Μεκτουπτσή, ὅστις τὴν μὲν γραφικὴν ἐργασίαν ἐνεργεῖ διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ γραφείου τοῦ καλουμένου Μεκτουπτσή καλεμί, τὴν δὲ πρωτοκολλητικὴν διὰ τοῦ ἀρχαιοφύλακος τοῦ Βιλαετίου τοῦ καλουμένου Ἐβράκ Μουδέρη.

Ἄρθρ. 20. Ἡ τε διεύθυνσις τοῦ τυπογραφείου τοῦ Βιλαετίου καὶ ἡ σύνταξις καὶ ἐξέλεξις τῶν γραφησομένων ἐν τινι ἡμερίδι ἐπίσημως ἢ μὴ ἀνατίθεται εἰς τὸν μεκτουπτσήν.

Ἄρθρ. 21. Ὁ Μεκτουπτσής ὑπογράφει τὰ τε ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ Μεκτουπτσή καλεμίῳ συνταχθέντα ἔγγραφα παρατηρῶν καὶ διορθῶν αὐτά.

ΣΤ'.

Καθήκοντα τῶν Διευθυντῶν τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 22. Ὁ διευθυντὴς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἀνταποκρίνεται καὶ συνεντεύξεις λαμβάνει μετὰ Προξενεῖα ἀφοῦ προηγουμένως λάβῃ τὴν γνώμην καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ Νομάρχου ἐπὶ ἀντικειμένων ἀφορώντων τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ Βιλαετίου, καὶ καθυποβάλλει προφορικῶς ἢ ἐγγράφως τὰς ἐπὶ τῶν διαβιβαζομένων αὐτῷ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων παρατηρήσεις καὶ σκέψεις αὐτοῦ, ἀρμόμενος αὐτὰς ἐκ τῶν συνθηκῶν καὶ τοῦ διεθνούς δικαίου.

Ζ'.

Καθήκοντα τῶν διευθυντῶν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

Ἄρθρ. 23. Καθήκον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου εἶναι 1ον νὰ εἰσάγῃ τὰς εἰς τὴν γεωργίαν ἀπαιτούμενας μεταρρυθμίσεις ἀναλόγως τῆς γεωγραφικῆς θέσεως καὶ τῆς φυσικῆς ἐπιδεκτικότητος ἐκάστου τόπου τοῦ Βιλαετίου· 2ον νὰ ἐφευρίσκῃ, προσδιορίζῃ καὶ ἐγγράφως καθυποβάλλῃ εἰς τὸν Νομάρχην ἅπαντα τὰ τὴν πρόοδον τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου τοῦ Βιλαετίου ἀφορῶντα μέτρα· 3ον νὰ συντάσσῃ καὶ συλλέγῃ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν καὶ τὴν γεωργίαν τοῦ Βιλαετίου· 4ον νὰ ἐφορεύῃ εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας ἐνεργείας.

Ἄρθρ. 24. Ὁ Διευθυντὴς τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους συντάσσει ἐκθεσιν συνοπτικὴν τῶν πράξεων ἃς ἤθελε κάμει συμφώνως πρὸς τὸ 23ον ἄρθρον καὶ διευθύνει αὐτὴν εἰς τὸν Νομάρχην ἵνα καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν.

Η'.

Καθήκοντα τῶν διευθυντῶν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 25. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως προεδρεύει τοῦ ἐπὶ τούτῳ Συμβουλίου τοῦ Βιλαετίου, ἐφορεύει 1ον ἐπὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑποθέσεων τῶν σχετικῶν μετὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν τοῦ Βιλαετίου καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀποφασισθεισῶν βελτιώσεων· 2ον εἰς τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν τε διατάξεων τοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου καὶ τῶν ὁδηγιῶν τῶν ληφθησομένων παρὰ τοῦ Αὐτοκρατ. Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως· 3ον εἰς τὴν ἐξέλεγχξιν καὶ ἐπιτήρησιν τῆς καταστάσεως τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Βιλαετίου σχολείων καὶ βιβλιοθηκῶν καὶ ἰδίως τῶν μαθηματικῶν καὶ ἀνωτέρων σχολῶν, ὡς καὶ τῶν Αὐτοκρ. Λυκείων· 4ον εἰς τὴν χρῆσιν καὶ δαπάνην τῶν χρημάτων τὰ ὅποια συμφώνως τῷ Κανονισμῷ προσδιορίζονται ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τοῦ Βιλαετίου· ἄμεσος δὲ ὑπεύθυνος τῆς χρήσεως τῶν ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τοῦ Βιλαετίου χρημάτων εἶναι ὁ Διευθυντὴς.

Ἄρθρ. 26. Ὁ Διευθυντὴς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κατ' ἔτος συντάσσει ἐκθεσιν τῶν ἐνεργειῶν καὶ βελτιώσεων τῶν ἐν διχστήματι ἐνὸς ἔτους εἰσαχθεισῶν εἰς τὴν γενικὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ Βιλαετίου, καὶ παραπέμπει ταύτην εἰς τὸν Νομάρχην ἵνα δι' αὐτοῦ καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν.

Θ'.

Καθήκοντα τῶν ἐπιτηρητῶν τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 27. Οἱ ἐπιτηρηταὶ αὐτῶν 1ον προσκαλοῦσι καὶ συνάγουσιν εἰς τὰς ὁρισμένους ἐποχὰς τοὺς πρὸς τούτο ὑποχρεομένους· 2ον διαχειρίζονται τὰ διὰ τὴν δαπάνην τῶν ὁδῶν ποσά· 3ον κρατοῦσι λογαριασμοὺς

καὶ σημειώσεις ἐπ' αὐτῶν, ἐγκαίρως καθυποβάλλοντες εἰς τὸν Νομάρχην καταλόγους διαλαμβάνοντας τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῶν καθ' ὑποχρέωσιν ἐργασθέντων, τὸ ἐλλείπον μέρος τῆς ὑπηρεσίας, καθὼς καὶ τὴν ποσότητα τῶν καθυστερουμένων χρημάτων· 4ον ἐτοιμάζουσι καὶ προμηθεύονται τὰ διάφορα ἐργαλεῖα τὰ χρησιμεύοντα εἰς τὰς χωρομετρικὰς ἐργασίας τῶν μηχανικῶν τοῦ Βιλαετίου καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν ἐργασιῶν· 5ον καθυποβάλλουσιν ἐγγράφως τὰς σχέσεις τῶν περὶ τῆς καλῆς πορείας τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδῶν καὶ ἐκτελοῦσι πᾶσαν ἄλλην ὑπηρεσίαν σχετιζομένην πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν ὁδῶν, ἐξαιρέσει ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἢ ἐκτέλεσις ἢ ἢ ἐπιτήρησις ἀνήκει εἰς τὸν πρῶτον μηχανικὸν τοῦ Βιλαετίου καὶ εἶναι σχετικὴ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ μέρους τῶν γενικῶν ἢ μερικῶν ὁδῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ πρακτικοῦ μέρους.

Ἄρθρ. 28. Οἱ τῶν ὁδῶν ἐπιτηρηταὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους συντάττουσι συνοπτικὴν ἐκθεσιν περὶ τῶν κατὰ τὸ 27ον ἄρθρον ἐνεργειῶν τῶν, καὶ ἐπιδίδουσι ταύτην εἰς τὸν Νομάρχην ὅπως καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν.

Ι'.

Καθήκοντα τῶν Διευθυντῶν τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ τοῦ Βιλαετίου.

Ἄρθρ. 29. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ τοῦ Βιλαετίου 1ον ἐφορεύει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ νόμων, Κανονισμῶν καὶ ὁδηγιῶν περὶ τε τῆς διευθύνσεως ἐν γένει τῶν κτημάτων, γαιῶν καὶ περὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐνεργειῶν πρὸς κατοχὴν κτημάτων καὶ γαιῶν· 2ον ἐπιτηρεῖ τὰς πράξεις τῶν ἐν ταῖς διοικήσεσι καὶ ἐπαρχίαις ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου του, καὶ ἐν περιπτώσει ὑπερβάσεως καθηκόντων τινὸς ἐξ αὐτῶν, καθυποβάλλει ἐγγράφως εἰς τὸν Νομάρχην σχέσεις περὶ τε τῆς διορθώσεως καὶ τοῦ διορισμοῦ ἢ παύσεως τῶν προϋσταμένων ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἄρθρ. 30. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους συντάσσει ἰδιαιτέραν συνοπτικὴν ἐκθεσιν τῶν πράξεων του, ἃς συμφώνως πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας του ἐνήργησε, καὶ ταύτην καθυποβάλλει εἰς τὸν Νομάρχην.

Καθήκοντα

τῶν ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τῶν κτημάτων καὶ προσώπων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 31. Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπὶ τῶν κτημάτων καὶ προσώπων ὑπαλλήλιας συνοψίζονται, κατὰ τοὺς εἰδικούς περὶ τούτου κανονισμοὺς, 1ον εἰς τὴν διατήρησιν κτηματολογίου ἧτοι τῶν ἐγχωρίων θεμελιωδῶν βιβλίων τῶν τε κτημάτων καὶ γαιῶν, καὶ τῶν εἰς ταῦτα ὑπαγομένων, ὡς καὶ τοῦ εἶδους, τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν ἐτησίων προσόδων καὶ ὠρισμένων φόρων αὐτῶν καὶ τὴν ἐν αὐτῷ καταχώρησιν τῶν εἰς ταῦτα ἐπερχομένων μεταβολῶν ἧτοι πωλήσεων ἢ μεταβιβάσεων αὐτῶν· 2ον εἰς τὴν καθ' ὁρισμένους ἐποχὰς σύνταξιν συνοπτικῶν βιβλίων τῶν ἐργειῶν φόρων καὶ

ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν θεμελιωδῶν βιβλίων τῶν προσωπικῶν φόρων τοῦ τόπου, τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν· 3ον εἰς τὴν καθ' ὠρισμένους καιροὺς καὶ ἐν ἀνάγκῃ σύνταξιν περιληπτικῶν βιβλίων τῶν προσωπικῶν φόρων· 4ον εἰς τὴν σύνταξιν στατιστικῆς τοῦ πληθυσμοῦ μνημονευούσης καὶ τῶν ἐπισυμβαινουσῶν εἰς τοὺς κατοίκους γεννήσεων, θανάτων καὶ μεταβολῆς κατοικίας· 5ον εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν διατυπώσεων τῶν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν διαβατηρίων· καὶ 6ον εἰς τὴν δικαίαν διανομὴν τῶν τε ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, ἐγκρίσει τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ δυνάμει ὑψ. διαταγῆς, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἐκτεθησομένων παραγράφων.

ΙΑ'.

Καθήκοντα τῶν Ἐβλάφ Μουδέρηδων

Ἄρθρ. 32. Οἱ Ἐφκάφ Μουδῆραι φροντίζουν 1ον περὶ τῆς ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν βακουφικῶν χρημάτων καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν ἐντὸς τοῦ ὠρισμένου χρόνου εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει κεντρικὸν ταμεῖον τῶν βακουφίων· 2ον περὶ τοῦ λογιστικοῦ μέρους καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν βιβλίων τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν· 3ον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θεωροῦσι τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν βακουφίων *μουτιβεληδων* καὶ ἐκ τοῦ μένοντος περισσεύματος πληρώνουσι τὰ νόμιμα τέλη εἰς τὸ ταμεῖον, εἰς τὸν ἐξελεγκτὴν τῶν λογαριασμῶν καὶ εἰς τοὺς γραφεῖς· 4ον ἐνεργοῦσι τὰς ἐπισκευὰς καὶ ἀγορὰς τῶν ἐκλαϊκευθέντων βακουφίων· 5ον ἐξετάζουσι περὶ τῆς καταστάσεως τῶν βακουφίων ἐκείνων τὰ ὁποῖα οἱ δικητάται αὐτῶν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καθυποβάλλωσιν εἰς ὑποχρεώσεις· 6ον ἐφορεύουσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ βακουφικοῦ ταμείου καθὼς καὶ εἰς τὰς πωλήσεις, μεταβιβάσεις τῶν τε βακουφικῶν γαιῶν καὶ ἐκείνων, αἵτινες γίνονται ἐθνικαὶ (μαχλοῦλι) καὶ τέλος φροντίζουν καὶ καθῆκον αὐτῶν ἐστὶν ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν περὶ βακουφίων ἐν γένει Κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 33. Οἱ Ἐφκάφ Μουδῆραι ἐνεργοῦσι τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθήκοντα συμφώνως τῷ Κανονισμῷ τῷ δημοσιευθέντι ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Τζεμαζί-οὐλ-ἄχρ 1280.

ΙΒ'.

Καθήκοντα τῶν (ἀλάη Μπέηδων) ἀστυνόμων.

Ἄρθρ. 34. Ἡ γενικὴ εὐθύνη τῆς χωροφυλακῆς τοῦ Βιλαετίου ἀνήκει εἰς αὐτὸν, τὰ δὲ καθήκοντά του εἰσὶ διαγεγραμμένα ἐν τῷ περὶ χωροφυλακῆς κανονισμῷ καὶ ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις περὶ αὐτῶν ὁδηγίαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ λοιπῶν
ἐπιδεεστέρων ἀρχῶν τοῦ Βιλαετίου.

ΙΓ'.

Διοικήσεις τῶν Ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρ. 35. Οἱ Ἐπαρχοὶ (Μουτεσαρίφαι) εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι 1ον τὴν

διοικήσιν τοῦ διοικητικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ κλάδου καὶ τὰ τῆς χωροφυλακῆς· 2ον τὴν ἐκτέλεσιν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς νομίμου αὐτῶν ἀρμοδιότητος τῶν ποινικῶν καὶ πολιτικῶν ἀποφάσεων· 3ον εἰσὶ δὲ συνυπεύθυνοι μετὰ τῶν Γεν. Διοικητῶν ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ὠρίσθησαν ἐν τῷ Βῷ Κεφαλαίῳ καὶ τὰ ὁποῖα σχετίζονται μετὰ τὴν διαχείρισιν τῶν Ἐπαρχιῶν· καὶ 4ον συγκαλοῦσι τῇ ἀδείᾳ τῶν Νομαρχῶν τὰ συμβούλια τῶν προσαυξημάτων (ναχιέδων) καὶ ἐπιτρέπουσιν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Δημάρχου τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τε κατεπειγουσῶν ἀποφάσεων τῶν συμβουλίων τούτων κατ' ἐγκρίσιν τοῦ Ν μάρχου καὶ πάσης ἄλλης ληφθείσης μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου καὶ σχετιζομένης πρὸς τε τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς τοῦ Κράτους καὶ πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς Ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 36. Οἱ Ἐπαρχοὶ ἐκτελοῦσι τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τὰς ἑποίας θέλουσι λάβει παρὰ τοῦ Νομάρχου, ἐφορεύουσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων τοῦ Κράτους καὶ ἐν γένει εἰς τὰς πράξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας, καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ὑπάλληλός τις ἤθελε παραβῆ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς, διαβιβάζουσιν εἰς τὸν Νομάρχην τὸν τε βαθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς γενομένης παραβάσεως, ὡς καὶ τὰς σκέψεις αὐτῶν περὶ τῆς διορθώσεώς των καὶ τὰς συνεχεῖς ἐρεῦνας καὶ ἐλέγχους αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὰ δημόσια ἔργα καὶ τὸ μέρος τῶν καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουσι σχέσιν μετὰ τὴν διαχείρισιν τῆς Ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 37. Τὰ καθήκοντα τοῦ μουχασεμπετζῆ (οἰκονομικοῦ ἐπιτάτου) τῆς Ἐπαρχίας συνίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς ὅπερ κατὰ τοὺς Κανονισμοὺς τῶν Βιλαετίων σχετίζεται μετὰ τὰ οἰκονομικὰ αὐτῶν ἐν τῇ διαχείρισί τῶν Ἐπαρχιῶν· ἡ δὲ λογιστικὴ διαχείρισις γίνεται κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος (Δεφτερδάρης) τοῦ Βιλαετίου ἤθελε διαβιβάσει διὰ τοῦ Νομάρχου εἰς τὸν Ἐπαρχον.

Ἄρθρ. 38. Τὰ καθήκοντα τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπαρχίας εἰσὶν ἡ διεύθυνσις ὅλων τῶν τῆς ἀλληλογραφίας ἐγγράφων τῆς ἐπαρχίας καὶ ἡ βιβλιοθήκη καὶ διατήρησις τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν· τὴν μὲν γραφικὴν ἐργασίαν ἐκτελεῖ διὰ τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ γραφείου τοῦ καλουμένου Ταχριράτ Καλεμῆ, τὴν δὲ πρωτοκόλησιν δι' ὑπαλλήλου ἐκλεγομένου ἐκ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ γραφείου τοῦ Ταχριράτ Καλεμῆ.

Ἄρθρ. 39. Τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ συνίστανται ἀπὸ τὰς πράξεις ὧν, κατὰ τὸ 29 ἄρθρον, μέρος ἀνήκει εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Ἐπαρχίας· ἡ διαχείρισις τοῦ κλάδου τούτου γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ὁ διευθυντὴς τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ τοῦ Βιλαετίου ἤθελε διαβιβάσει διὰ τοῦ Νομάρχου εἰς τὸν Ἐπαρχον.

Ἄρθρ. 40. Ἡ ὑπηρεσία τῆς καταγραφῆς τῶν κτημάτων τῆς Ἐπαρχίας ὡς καὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων ἀνήκει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων ἐκείνων, αἵτινες σχετίζονται μετὰ τὰ καθήκοντα τῆς Ἐπαρχίας περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ 31 ἄρθρον περὶ τῆς γενικῆς διεύθυνσεως τῶν κτημάτων. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ κλάδου τούτου ἐπιτηροῦσι κατ' εὐθείαν

καὶ ἀμέσως τὰ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν διαβατήρια τῶν Δήμων συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς διατάξεις προσηρημέναις εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας. Τὰ εἶδη καὶ οἱ βαθμοὶ τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὑπόκεινται εἰς ἰδιαιτέρους κανονισμούς.

Ἄρθρ. 41. Ἡ γενικὴ εὐθύνη τῆς χωροφυλακῆς τῆς Ἐπαρχίας εἶναι ἀνταθεμένη εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτῆς.

Ἄρθρ. 42. Τὰ καθήκοντα τοῦ προϊσταμένου τούτου εὐρηνται εἰς τὸν περὶ χωροφυλακῆς κανονισμὸν καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας.

B'.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς δήμοις διαχειρίσεως.

Ἄρθρ. 43. Οἱ Δημάρχοι εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι τὴν διαχείρισιν τῶν διοικητικῶν, οἰκονομικῶν καὶ τῶν τῆς δημοσίας τάξεως ὑποθέσεων ὡς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐντὸς τῆς νομίμου αὐτῶν ἀρμοδιότητος. Ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν Ἐπάρχων περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἐν τοῖς ἄρθροις 35 καὶ 36, τὰ εἰς τοὺς δήμους ἀναγόμενα ἀφορῶσι τοὺς Δημάρχους.

Ἄρθρ. 44. Μεταξὺ τῶν καθηκόντων τῶν Δημάρχων ὑπάρχουσι 1ον ἡ ἐκλογή τῶν Μουδῆρηδων τῶν Νιχαέδων (προσαυξήματων) συμφώνως πρὸς τὸν ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ ὑποδειχθησόμενον κανόνα· 2ον ἡ παραχώρησις ἀδείας περὶ τῆς ἐν ὀρισμένῳ χρόνῳ συγκαλέσεως τῶν συμβουλίων τῶν προσαυξήματων συνεπεῖα διαταγῆς τοῦ Ἐπάρχου· 3ον ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων τὰς ὁποίας ὁ Μουδῆρης τοῦ Ναχιέ (προσαυξήματος) ἤθελε καθυποβάλλει αὐτῷ ἀφοῦ πρῶτον μελετηθῶσι καὶ συζητηθῶσιν ἐν τῷ διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Δήμου καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀφοῦ ληφθῆ καὶ ἡ ἐπὶ τούτῳ ἀδεια τοῦ Ἐπάρχου, καὶ 4ον ἡ ἐξελέγξις τῆς καταστάσεως τῶν προσαυξήματων τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δημάρχου διατελούντων.

Ἄρθρ. 45. Τὰ καθήκοντα τοῦ Μάλ Μουδῆρη (οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου) τοῦ Δήμου εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τῶν πράξεων ἐκείνων τὰς ὁποίας ὁ περὶ Βιλαετίων Κανονισμὸς ὀρίζει ἐν τῷ περὶ οἰκονομικῶν μέρει ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν Δήμων· ἡ λογιστικὴ διαχείρισις γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ὁ Μουχασεμπετζῆς (οἰκονομικὸς ἐπιστάτης) τῆς Ἐπαρχίας ἤθελε διὰ τοῦ Ἐπάρχου διαβιβάσει πρὸς τὸν Δημάρχον.

Ἄρθρ. 46. Τὰ καθήκοντα τῶν γραμματέων τοῦ Δήμου συνίστανται εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἀντιγραφὴν ἀπάσης τῆς ἀλληλογραφίας καὶ εἰς τὴν βιβλιοδέτησιν καὶ διατήρησιν τῶν πρωτοτύπων ἐπιστολῶν. Ὅσοι δὴποτε καὶ ἂν ᾧσιν οἱ γραμματεῖς τοῦ Δήμου, εἰσὶ συνυπόχρεοι εἰς τὴν σύνταξιν καὶ διατήρησιν τῶν ἐπιστολῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων, ἐν ἀνάγκῃ δὲ, κατὰ διαταγὴν τοῦ Δημάρχου, βοηθοῦσιν εἰς τὴν γραφικὴν ἐργασίαν τοῦ διοικητικοῦ καὶ πολιτικοῦ δικαστηρίου τοῦ Δήμου καὶ εἰς οἰανδήποτε ἄλλην γραφικὴν ἐργασίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 47. Τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων τῆς καταγραφῆς τῶν κτημάτων καὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τοῦ Δήμου εἰσὶ 1ον ἡ δια-

τήρησις τῶν βιβλίων τῆς γεν. ἀπογραφῆς· 2ον ἡ σύνταξις στατιστικῶν πινάκων ὡς πρὸς τὰ κτήματα καὶ τὸν πληθυσμὸν τῶν κατοίκων, συνωδῶταῖς ἀλλεπαλλήλως γενομέναις ἐπισήμοις ἐρεῦναι καὶ συμφώνως ταῖς ἐπὶ τούτῳ κανονισμοῖς καὶ 3ον ἡ διαχείρισις, κατὰ τὰ διαγεγραμμένα, τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐγγχωρίων καὶ ἐξωτερικῶν διαβατηρίων.

Ἄρθρ. 48. Ἡ γενικὴ εὐθύνη τῆς χωροφυλακῆς τοῦ Δήμου ἀνήκει εἰς τὸν προϊστάμενον ἀρχηγὸν αὐτῆς ἐν τῷ Δήμῳ ἐκείνῳ.

Ἄρθρ. 49. Τὰ καθήκοντα τοῦ προϊσταμένου τούτου εὐρηνται εἰς τὸν περὶ χωροφυλακῆς κανονισμὸν καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας.

Γ'.

Περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν Ναχιέδων (προσαυξήματων).

Ἄρθρ. 50. Τὰ χωρία καὶ τσιφλίκια, τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἑνὸς ἑκάστου Δήμου ἀναλόγως τῆς μεταξὺ τῶν γειτνιασεως καὶ σχέσεως διατελοῦντα, δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς ἓν ἢ εἰς πολλὰ τμήματα· ταῦτα δὲ καλοῦνται Ναχιέδες (προσαυξήματα).

Ἄρθρ. 51. Ἐκαστος Ναχιές ἔχει ἐν διαχειριστικὸν κέντρον ἐξ οὗ ἐποπτεύει τις ἐφ' ὅλου τοῦ Ναχιέ. Τὸ κέντρον τοῦτο πρέπει νὰ ᾖ εἰς τὴν καταλληλοτάτην θέσιν τοῦ προσαυξήματος.

Ἄρθρ. 52. Ἐὰν τὰ ἐντὸς τοῦ Ναχιέ κείμενα χωρία καὶ τσιφλίκια δὲν ἔχωσι πληθυσμὸν τοῦλάχιστον πεντακοσίων ἀρρένων, δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ἰδιαιτέρον προσαυξήμα.

Ἄρθρ. 53. Ἡ πρωτεύουσα καὶ τὰ ὄρια τῶν Ναχιέδων προσδιορίζονται ἐν τοῖς διοικητικοῖς Συμβουλίοις τῶν Δήμων, ἡ δ' ἐπὶ τούτῳ ἀπόφασις, ἀφοῦ μελετηθῆ καὶ συζητηθῆ αὐτὴν τὸ ἐπαρχιακὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον, τίθεται ὑπὸ συζήτησιν καὶ ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Συμβουλίῳ τοῦ Βιλαετίου, ἡ δ' ἀπόφασις αὐτοῦ καθυποβάλλεται εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ συνεπεῖα Ὑψηλοῦ Ἰραδὲ τὰ ὄρια καὶ τὰ κέντρον τοῦ Ναχιέ προσδιορίζονται ὀριστικῶς.

Ἄρθρ. 54. Ἐκαστος Ναχιές ἔχει ὡς προϊστάμενον αὐτοῦ ἓνα Μουδῆρη, ὅστις κατὰ τὰ ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ ἐκτεθησόμενα θέλει ἔχει ἐν συμβούλιον καλούμενον διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ προσαυξήματος (Ἰδαρετὶ ναχιγιέ μετζλησῆ), μεθ' οὗ θέλει συσκέπτεσθαι.

Ἄρθρ. 55. Διὰ νὰ διορισθῆ τις Μουδῆρης, ἀπαιτεῖται 1ον νὰ μὴ κατεδικάσθῃ εἰς τινὰ ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ νὰ μὴ ἔστερήθῃ τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων· 2ον νὰ γνωρίζῃ ὅπως οὖν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν· 3ον νὰ μὴ ᾖ δυσφημισμένος· 4ον νὰ ἔχη ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 25 ἐτῶν. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν.

Καθήκοντα τῶν Μουδῆρηδων.

Ἄρθρ. 56. Τὰ διοικητικὰ αὐτῶν καθήκοντα εἰσὶ τὰ ἐξῆς: 1ον δημοσιεύουσι τοὺς νόμους, κανονισμούς, διατάξεις καὶ παραγγελίας τῆς Κυβερνήσεως· 2ον ἐξελέγχουσι τὰς πράξεις τῶν Μουχτάρηδων ὡς

πρός τους τοκετούς και τὰς αποβιώσεις· Ξον ὡς πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνηλικούς κληρονόμους ἢ ἀπόντας διαβιβάζουσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὰς πληροφορίες, ἂς ἤθελον λάβει περὶ μαχλουλικῶν ἐθνικῶν ἢ κεκρυμμένων γαιῶν. 4ον ἐπιτηροῦσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μουχτάρηδων καὶ τῶν δημογερόντων καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτῶν ἐξελέγχουσιν, εἰδοποιούντες περὶ τούτου καὶ τὴν κυβέρνησιν· Ξον ἐξετάζουσι τὰ παράπονα τὰ ὁποῖα ἤθελον κάμει οἱ κάτοικοι κατὰ τῶν μουχτάρηδων καὶ δημογερόντων ὡς πρὸς τὰς εἰσπράξεις ἢ κλήσεις καὶ ἀφοῦ ἐξακριβώσωσι τὴν πηγὴν καὶ τὴν πραγματικότητα τοῦ παραπόνου, ἀναφέρονται πρὸς τὸν Δήμαρχον· Ξον ἐπιστατοῦσιν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν εἰς τὴν ὁδοποιεῖαν ὑποχρεωμένων ἐργατῶν· Ξον ἐφορεύουσιν ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ ἀντικείμενα, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ γενικοὶ νόμοι τοῦ Κράτους τοῖς δίδουσιν ἀρμοδιότητα· Ξον κοινοποιοῦσιν ὅπου δεῖ τὰς διαμαρτυρήσεις καὶ κατασχέσεις· Ξον προεδρεύουσιν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ναχιέ, ὡς αἰεὶ τοῦτο συνέρχεται, καὶ τὰς γιγνομένας ἀποφάσεις κοινοποιοῦσιν εἰς τὸν Δήμαρχον καὶ ἀναλόγως τῆς ἀδείας, ἣν θέλουσι λάβει, εἰδοποιοῦσι τὰ χωρία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, προσέχοντες ὅπως μὴ συμβῆ κατάχρησις τις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

*Ἀρθρ. 57. Τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα τῶν Μουδάρηδων συνίστανται 1ον εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶσι τὰς πρώτας ἀνακρίσεις ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε διαπραχθῆ κακούργημα· τι, εἰδοποιούντες περὶ τούτου καὶ τὸν δήμαρχον· 2ον ἐκτελῶσι τὰς παραγγελίας, τὰς ὁποῖας ἤθελον λάβει παρὰ τοῦ Δημάρχου ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς ἀσφαλείας τοῦ Ναχιέ· Ξον ἐπιτηρῶσι τὴν διαγωγὴν τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων καὶ τῶν δημοσίων ἐνοκιαστῶν· 4ον διανέμωσιν εἰς τοὺς μουχτάρηδας τῶν χωρίων τὰς ἀποδείξεις, αἵτινες περιέχουσι τὴν διανομὴν τῶν φόρων καὶ 5ον προσέχωσιν εἰς τὴν ἄμεσον παράδοσιν τῶν χρηματικῶν ποσῶν τῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰσπραττομένων.

*Ἀρθρ. 58. Οἱ μουδάρηδες τῶν προσαυξήματων θέλουσιν ἀπέχει 1ον τοῦ νὰ ἐπιβάλλωσι παντὸς εἴδους ποινὴν· 2ον ἢ κρατῶσιν ἢ φυλακίζωσιν ἄνθρωπον· Ξον θεωρῶσι δίκην καὶ 4ον ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰ καθήκοντα τῶν δημογεροντιῶν· ἄλλως κατὰ νόμον καθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν πρᾶξιν, τὴν ὁποῖαν ἤθελον κάμει ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων τῶν.

Α'.

Διοίκησις τῶν χωρίων.

*Ἀρθρ. 59. Ἐκαστον χωρίον περιλαμβανόμενον ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Ναχιέ ὡς καὶ τὸ πρωτεύον χωρίον δύναται νὰ ἔχῃ ἀνάλογον ἀριθμὸν μουχτάρηδων (σφραγιδοφυλάκων) καὶ δημογεροντιῶν· ὁ διορισμὸς καὶ ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας των ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι ὀρίζονται ἐν τῷ ὀργανικῷ Κανονισμῷ περὶ συστάσεως Βιλαετίων.

Καθήκοντα τῶν Μουχτάρηδων.

*Ἀρθρ. 60. Καθήκον αὐτῶν εἶναι 1ον νὰ δημοσιεύωσιν εἰς τὰ ἰδιαί-

τερα χωρὶς τῶν τοῦ νόμου, κανονισμοῦ καὶ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, τὰς ὁποῖας τοῖς κοινοποιεῖ ὁ μουδάρης τοῦ Ναχιέ· 2ον νὰ εἰσπράττωσι τοὺς δημοσίους φόρους, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν δημογεροντιῶν καὶ τὸν διανεμητικὸν κατάλογον, τὸν ὑπὸ τοῦ μουδάρη σταλησόμενον· Ξον νὰ κοινοποιῶσι τὰς κλήσεις εἰς τοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κλητευομένους συγχωριανούς των, νὰ δίδωσιν ἀπάντησιν εἰς τὸν κομιστὴν τῆς κλήσεως, ὅστις ὅποτε καὶ ἂν ᾖ, περὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ κλητευόμενος θέλει μεταβῆ εἰς τὸ διοικητήριον· 4ον νὰ λαμβάνωσιν ἐγγυήσεις παρ' ἐκεῖνων, δι' οὓς ἤθελον ἐκδοθῆ διαταγὴ τῆς Κυβερνήσεως ἵνα τεθῶσιν ὑπὸ ἐγγυήσιν· Ξον νὰ κοινοποιῶσιν ἐγκαίρως κατασχέσεις καὶ διαμαρτυρήσεις· Ξον νὰ δίδωσιν ἀποδείξεις, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν, εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἤθελον ζητήσῃ διαβατήρια· Ξον νὰ εἰδοποιῶσι τὸν μουδάρην εἰς ὠρισμένας ὥρας τοῦ ἔτους περὶ τῶν γεννήσεων, ἀποβιώσεων τοῦ χωρίου ἢ τσιφληκίου των· Ξον νὰ πληροφορῶσι τὸν μουδάρην περὶ τῶν μετὰ θάνατον ἀφινόντων ἀνηλικῶν ἢ ἀπόντας κληρονόμους· Ξον νὰ γνωστοποιῶσιν ὅσον τάχιστα εἰς αὐτὸν τοὺς λαμβάνοντας χώραν τραυματισμοῦ ἢ φόνου καὶ νὰ βοηθῶσι τὸ κατὰ δύναμιν τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν παράδοσιν τῶν ἐνόχων· 10ον νὰ πληροφορῶσι τὸν μουδάρην περὶ τῶν μαχλουλικῶν ἢ κεκρυμμένων γαιῶν καὶ περὶ τῶν κτημάτων, αἵτινα δὲν μετεβιβάσθησαν καθὼς καὶ περὶ τῶν οἰκοδομῶν, αἵτινες κτίζονται ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ· 11ον νὰ ἐφορεύωσιν ἐπὶ τῶν ἀγροφυλάκων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων, τῶν διοριζομένων ὑπὸ τῶν δημογεροντιῶν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου καὶ τέλος νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν ὑπόθεσιν διαβιβαζομένην εἰς αὐτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ διοικητικῶν Συμβουλίων (Μετ' ἄλλοι Ἰδαί).

*Ἀρθρ. 61. Πρὸς συζήτησιν τῶν σχετικῶν ὑποθέσεων πρὸς τὴν γενικὴν καὶ μερικὴν διαχείρισιν τῶν Βιλαετίων, περὶ ὧν ῥηθήσεται κατωτέρω, ἐσυστήθησαν 1ον τὸ ἄπαξ κατ' ἔτος συνερχόμενον Νομαρχιακὸν Συμβούλιον τοῦ Βιλαετίου καὶ 2ον τὰ διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Βιλαετίων, τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τῶν Δήμων, τὰ ὁποῖα διαρκῶς συνεδριάζουσιν ἐν ταῖς ἑδραῖς των. Ἐκτὸς δὲ τούτων ὑπάρχουσιν ἰδιαίτερα Συμβούλια εἰς τὰ χωρία, τὰ προσαυξήματα καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις, διὰ νὰ θεωρῶσι τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα καὶ ὑποθέσεις ἐκάστης ἐθνικότητος ὡς καὶ τὰς συνήθεις ὑποθέσεις αὐτῶν.

Α'.

Καθήκοντα τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

*Ἀρθρ. 62. Τοῦτο διασκέπτεται 1ον περὶ τῆς τακτοποιήσεως τῶν ὁδῶν καὶ τοῦ περιεχομένου τῶν καταστρωθησομένων πινάκων, οἵτινες κατὰ τὸν περὶ ὁδοποιίας κανονισμὸν συντάσσονται ἐπὶ τούτῳ, διαλαμ-

βάνοντες τὰς ἐργασίας, τὰς δαπάνας καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ὕδων, αἵτινες φαίνονται ἀναγκαῖαι νὰ κατασκευασθῶσιν ἐντὸς τοῦ Βιλαετίου ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους· 2ον περὶ τῆς προαγωγῆς καὶ εὐκολίας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τεχνῶν· 3ον περὶ τῆς διαδόσεως τῶν γραμμάτων καὶ τῆς παιδείας· 4ον περὶ τῆς διανομῆς καὶ διαρρυθμίσεως τῶν φόρων χωρὶς νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν ποσόν, 5ον περὶ συστάσεως νέων φόρων, 6ον περὶ βελτιώσεως τοῦ εἴδους τῶν φυσικῶν προϊόντων καὶ τοῦ γένους τῶν ζώων, καὶ περὶ τῆς καθόλου εὐημερίας ἐν γένει· 7ον περὶ ἀγοροπωλησίας καὶ ἀνταλλαγῆς δημοσίων περιπάτων, πλατειῶν, λειβαδίων καὶ ἐν γένει τοιούτων κτημάτων πρὸς γενικὴν ὠφέλειαν χρησίμων· 8ον περὶ ἀλλαγῆς καὶ ἀνανεώσεως δημοσίων οἰκοδομῶν, οἴων, νοσοκομείων καὶ πολυτεχνείων καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν· 9ον περὶ συμβάσεων γενικῆς ὠφελείας τοῦ τόπου καὶ περὶ συνδρομῆς αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ἐξόδων των καὶ 10ον περὶ τῆς συστάσεως ἐπωφελῶν καθιδρυμάτων, τὰ ὁποῖα δι' ἐκτάκτων κόπων καὶ ἐργασιῶν δύναται νὰ συστηθῶσι.

*Ἄρθρ. 63. Τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον θεωρεῖ καθ' ἑκάστον ἔτος τὰ βιβλία διανομῆς τῶν ἐτησίων φόρων τοῦ Βιλαετίου καθὼς καὶ τὰς ἐκθέσεις τὰς συντασσομένας ὑπὸ τῶν διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Νομαρχιῶν περὶ τῆς διαρρυθμίσεως καὶ πληρωμῆς τῶν φόρων.

*Ἄρθρ. 64. Αἱ περὶ διαρρυθμίσεως τῶν φόρων Δήμου τινὸς ἀναφοραὶ, ἀφοῦ μελετηθῶσιν ἐν ταῖς διοικητικαῖς Συμβουλίαις τῶν Ἐπαρχιῶν, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Συμβουλίῳ καὶ τὸ περὶ αὐτῶν ἀποφασισθόμενον πάραυτα κοινοποιεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

*Ἄρθρ. 65. Ὄταν οἱ φόροι τοῦ Βιλαετίου αὐξήθῳσι, τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδιαιτέρων διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως, συζητεῖ καὶ συσκέπτεται περὶ τῆς διανομῆς τῶν προσθετέων φόρων.

*Ἄρθρ. 66. Τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον, ἐκτὸς τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω ἄρθροις δηλουμένων ὑποθέσεων, ἀποφαίνεται καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης ὑποθέσεως διαβιβαζομένης αὐτῷ πρὸς συζήτησιν, εἴτε ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης εἴτε ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

*Ἄρθρ. 67. Τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον ἑκάστου Βιλαετίου, κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, συνέρχεται εἰς καταλλήλους ὥρας τοῦ ἔτους καὶ κατὰ τὸ 26 ἄρθρον τοῦ περὶ συστάσεως τῶν Βιλαετιῶν ὀργανικοῦ Κανονισμοῦ ὁ χρόνος τῆς συνόδου αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 40 ἡμέρας.

*Ἄρθρ. 68. Τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον, κατὰ τὰς περιστάσεις, δύναται νὰ συνεδριάσῃ καὶ ἐν σώματι καὶ κατὰ τμήματα.

*Ἄρθρ. 69. Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἂν ὁ Νομάρχης λάβῃ ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀπουσίας καὶ δὲν δυνηθῇ μόνος νὰ παρουσιάσῃ, προεδρεύει ἀναπληρωματικῶς κατὰ διαταγὴν του εἰς ἕκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων. Ὄταν τὸ Συμβούλιον συνεδριάσῃ κατὰ τμήματα, ὁ Νομάρχης ἐκλέγει ὡς πρόεδρον τοῦ τμήματος ἐν τῶν παρόντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

*Ἄρθρ. 70. Διὰ τῆς παρουσίας δύο τρίτων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἀποτελεῖται ἀπικρία.

*Ἄρθρ. 71. Ἰδιαιτέραι ὑποθέσεις (Μεβάδι Κουσουςιγέ) εἶναι αἱ σχετιζόμεναι μὲ τὰ ἰδιαιτέρα δικαιώματα καὶ τὰς ὑποθέσεις ἑκάστου ἔθνους ἰδιαιτέρως. Αἱ ὑποθέσεις αὗται συζητοῦνται εἰς ἰδιαιτέρον τμήμα τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

*Ἄρθρ. 72. Οὐδεὶς ἄλλος ἢ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς συζητήσεις αὐτοῦ, εἴτε ἐν σώματι εἴτε κατὰ τμήματα συνεδριάζοντος.

*Ἄρθρ. 73. Τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον συνεδριάζον λαμβάνει ὡς βᾶσιν τῶν συζητήσεών του τὰς περιληπτικὰς ἐκθέσεις, τὰς ὁποίας ἑκάστη διεύθυνσις τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας θέλει καθυποβάλλει περὶ ὁδοποιίας, περὶ κτημάτων, περὶ τῆς καθόλου παιδείας, περὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας καὶ ἐπὶ τούτων συζητεῖ καὶ ἐρευνᾷ διὰ τε τὸ παρελθόν καὶ τὸ μέλλον.

*Ἄρθρ. 74. Συζητουμένων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων περιληπτικῶν ἐκθέσεων, ὁ σχετικὸς ὑπάλληλος τῆς διεύθυνσεως εἰς ἣν ἀνήκει ἡ συζητουμένη ὑπόθεσις, παρευρίσκεται ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Συμβουλίῳ καὶ δίδει τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις.

*Ἄρθρ. 75. Αἱ συζητήσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου γίνονται κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα ὅστις ὠρίσθη διὰ τὰς συζητήσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Βιλαετίου.

B'.

Καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Βιλαετίου.

*Ἄρθρ. 76. Αἱ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Βιλαετίου θεωρούμεναι ὑποθέσεις ὑπάγονται εἰς δύο κατηγορίας: α'. καθαρῶς διοικητικῆς, β'. τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

I.

Ὑποθέσεις διοικητικαί.

*Ἄρθρ. 77. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Βιλαετίου δύναται 1ον νὰ ἐνεργῇ παντὸς εἴδους ἀγορὰς διὰ λογισμῶν τοῦ δημοσίου καὶ ἐπὶ τούτῳ συντάσσει καὶ υπογράφει συμβόλαια· 2ον νὰ ἐκμισθῶνῃ καὶ ἐνοικιάσῃ κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ κανονισμοὺς τὰ δέκατα καὶ τὰς λοιπὰς ἐμμέσους δημοσίους προσόδους· 3ον νὰ ἐκθέτῃ εἰς δημοπρασίαν τὰ δημόσια δάση, καὶ ἐξελέγχῃ α) τὴν κατάστασιν ἐν γένει τῶν δασῶν καὶ τῶν μεταλλείων, β) τὰς κατασκευὰς τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, γ) τὰς δαπάνας καὶ τὰ ὠρισμένα ποσὰ πρὸς τροφήν καὶ μισθοδοσίαν τῶν τε χωροφυλάκων καὶ τῶν εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις διοριζομένων φυλάκων τῆς δημοσίου τάξεως καὶ τῆς ἀστυνομίας· 4ον νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ἐν γένει προσόδων καὶ δαπανῶν τοῦ Βιλαετίου· 5ον νὰ ἐπιτηρῇ καὶ φυλάττῃ ὅλα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα τοῦ δημοσίου· 6ον νὰ ἐρευνᾷ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· 7ον νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν δρόμων, οἵτινες θέλουσι κατασκευασθῆ μεταξὺ τῶν ἐπαρχιῶν· 8ον νὰ ἐπιτηρῇ τὰς προσόδους

τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν λοιπῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Βιλαετίου· 9ον νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δήμων ἐκ τῶν χωρίων, καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκ τῶν δήμων· 10ον νὰ ἐπιτηρῇ τὴν δημόσιον ὑγείαν· 11ον νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς διανομῆς καὶ εἰσπράξεως, κατὰ νομαρχίας, φόρου τινὸς περὶ τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἀποφασίσῃ τὸ Κράτος ἢ τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον· 12ον ἀφοῦ ληφθῇ ἡ συγκατάθεσις τῆς Ὑψ. Πύλης, νὰ συνιστᾷ Πολυτεχνεῖα, νοσοκομεῖα καὶ πτωχοκομεῖα· 12ον νὰ προσδιορίζῃ τὰ μέρη ἐνθα πρόκειται νὰ γενῇ πανήγυρις ἢ ἀγορὰ ἢ νεκροταφεῖον, ἢ τὰ ὑπάρχοντα νὰ μεταθέτῃ ἄλλοῦ· 13ον νὰ ἐξετάζῃ τὰς ὑποθέσεις ἐκεῖνας, τὰς ὁποίας τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ἐπαρχιῶν θεωροῦσι πρωτοδίκως καὶ αἵτινες σχετίζονται πρὸς ἀγοραπωλησίαν ἢ ἀνταλλαγὴν ἢ προσωρινὴν ἐγκατάλειψιν ἢ χρῆσιν πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον καὶ ὄφελος ἀδεσπότην γαιῶν, καὶ τέλος 14ον νὰ συζητῇ παντὸς εἴδους ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας διευθύνει εἰς αὐτὸ ὁ Νομάρχης, τὰς περὶ τούτου ἀποφάσεις του διὰ πρακτικοῦ καθυποβάλλων εἰς τὴν Νομαρχίαν.

II.

Ὑποθέσεις τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

Ἄρθρ. 78. Τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Βιλαετίου ὡς πρὸς ταύτας εἶναι τὰ ἑξῆς· α. κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ κανονισμοὺς, ἀνακρίνει καὶ δικάζει τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Βιλαετίου διὰ πταίσματα τὰ ὁποῖα ἤθελεν κάμει ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν· β'. αἶρει τὰς συγκρούσεις αἵτινες ἤθελεν παρουσιασθῆ, λόγῳ ἀρμοδιότητος, μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας ἢ μεταξὺ τῶν συμβουλίων τοῦ Βιλαετίου, ἢ μεταξὺ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας· γ'. δικάζει τὰς διαφορὰς τὰς σχετιζομένας πρὸς παράπονα τῶν κατοίκων κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξουσίας, ἢ πρὸς τὴν μεταξὺ τῶν κατοίκων διανομὴν τῶν δημοσίων φόρων· δ'. θεωρεῖ τὰς ὑφισταμένας δίκας μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν κατοίκων, τὰς πηγαζούσας ἀπὸ τὴν ἐκμίσθωσιν δημοσίων προσόδων ἢ ἀπὸ διαφόρους ἄλλας συμφωνίας.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 79. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Βιλαετίου αὐθόλωις δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς ἰδιωτικὰς δίκας, θεωρουμένας εἰς τὰ πολιτικὰ ἢ ἱερὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 80. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Βιλαετίου δύναται, ἐὰν θέλῃ, νὰ τροποποιήσῃ τὰ εἰς αὐτὸ διαβιβαζόμενα μέτρα.

Ἄρθρ. 81. Αἱ ἀποφάσεις ἐκεῖναι τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, δι' ἃς συνωδὰ τοῖς κανονισμοῖς πρέπει νὰ λαμβάνηται ἡ ἀδεια τῆς Ὑψ. Πύλης, δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῶσι πρὶν αὕτη ἐρωτηθῇ διὰ τοῦ Νομάρχου καὶ ἐπὶ τούτῳ ὑψηλ. ἱραδὲς ἐκδοθῇ· ἐξαιρεῖται τοῦ κανόνος τούτου ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων, αἵτινες ἐκδίδονται ἐπὶ διαφορῶν καὶ παραπόνων πηγαζόντων ἀπὸ δίκας σχετιζομένας μετὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐξουσίας. Μόλα ταῦτα ἂν ὁ Νομάρχης δηλώσῃ τὴν ἀνάγκην ταχείας ἐκτελέσεως

τῶν ἀποφάσεων ἐκεῖνων, περὶ ὧν πρέπει νὰ ἐκδοθῇ αὐτοκρατορικὸς ἱραδὲς καὶ ἀναδεχθῇ ὁ ἴδιος τὴν εὐθύνην τῆς ἐνεργείας, δύναται κατ' εὐθεῖαν νὰ τὰ ἐνεργήσῃ ὑπὸ τὸν ὄρον ἐγκρίσεως μεταγενεστέρας δυνάμει αὐτ. ἱραδὲ.

Ἄρθρ. 82. Προκειμένου περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον δὲν δύναται ν' ἀρχίσῃ τὰς συζητήσεις του, ἐὰν δὲν παρευρίσκονται πέντε μέλη· προκειμένου δὲ περὶ ὑποθέσεων διοικητικῶν, ἀπαιτεῖται τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον πλέον ἑνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 83. Αἱ κατὰ πλειοψηφίαν ἀποφάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Βιλαετίου περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων πρέπει ν' ἀπαρτίζονται ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τοῦ ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ τῶν μελῶν· ἐπὶ ὑποθέσεων ἄλλης κατηγορίας, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἡ γνώμη τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν καὶ προεδρεύοντος ὑπερισχύει καὶ σχηματίζει πλειοψηφίαν.

Ἄρθρ. 84. Ὅταν εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Βιλαετίου δὲν ὑπάρχῃ ὁμοψηφία, ἡ γνώμη καὶ οἱ λόγοι τῆς μειοψηφίας καταχωροῦνται εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν, ὡς ἐν τῷ 88ῳ ἄρθρῳ γενήσεται λόγος.

Ἄρθρ. 85. Ἡ γραφικὴ ἐργασία τοῦ Συμβουλίου τούτου ὑπάρχει ἀνατεθειμένη εἰς ἓνα ἀρχιγραμματέα, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου τίθεται ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς γραφέων λαμβανομένων ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Μεκτουπτσῆ.

Ἄρθρ. 86. Ἡ εὐθύνη ἀπάσης τῆς γραφικῆς καὶ πρωτοκολλητικῆς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου τούτου ἀνήκει εἰς τὸν γραμματέα.

Ἄρθρ. 87. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς ἢ οἱ βοηθοὶ του τῇ διαταγῇ τοῦ Νομάρχου ἢ ἀναπληρωτοῦ του ποιοῦσι περίληψιν τῶν εἰς τὸ Συμβούλιον παραπεμφθέντων ἐγγράφων πρὸς συζήτησιν καὶ εἶτα ἀρχεται ἡ συζήτησις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 88. Αἱ συζητήσεις τοῦ Συμβουλίου τούτου γίνονται ὡς ἑξῆς· ὑπάρχει ἰδιαιτέρον βιβλίον πρακτικῶν, ἐν ᾧ ἀνωθεν γράφονται τὰ ὀνόματα τῶν παρουσιασάντων μελῶν, ἡ ἡμερομηνία καὶ ἡ ὥρα τῆς συζήτησεως, οἱ ἀριθμοὶ τῆς παραπεμφθείσης εἰς συζήτησιν ὑποθέσεως καὶ τῶν σχετικῶν αὐτῆς ἐγγράφων· ἔπειτα καταχωροῦνται 1ον ἡ περίληψις τῆς ὑπὸ συζήτησιν τεθείσης ὑποθέσεως· 2ον αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου μετὰ τὰς ἀπαιτουμένας λεπτομερείας, γενομένης μνείας τοῦ ἐὰν ἐξεδόθησαν παμψηφεί ἢ κατὰ πλειοψηφίαν· 3ον ἐν περιπτώσει πλειοψηφίας, οἱ γραμματεῖς, οἵτινες συνεργάζονται μετὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως, λαμβάνουσι τοὺς λόγους τῶν μειονοψηφούντων μελῶν καὶ συντάσσουσι πρακτικὰ τῆς μειονότητος δι' ἐκάστην ὑπόθεσιν ἰδιαιτέρως, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν ἐπιούσαν συνεδρίασιν πρὸ πάσης ἄλλης συζητήσεως· ἐὰν δ' ὑπάρχῃ τι ἑλλειπὲς ἢ πρόσθετον, διορθώνει αὐτὸ ὁ ἀρχιγραμματεὺς καὶ ἔπειτα καταχωροῦνται εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ ἐντύπου τὰς διαφορὰς γραμμὰς. Αἱ καθημεριναὶ συζητήσεις ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ ἀρχιγραμματέως.

Ἄρθρ. 89. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο θέλει ἔχει καὶ τρία ἄλλα βιβλία πρὸς καταχώρισιν τῶν νόμων, τῶν γενικῶν καὶ τῶν μερικῶν κανονισμῶν· προσέτι τὰ ἔγγραφα τὰ παραπεμπόμενα εἰς τὸ Συμβούλιον ἢ καὶ τὰ ὑπομνήματα καὶ αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου θέλουσι καταχωρεῖσθαι εἰς ἰδιαίτερα βιβλία· τὰ βιβλία εἰς ἃ πρωτοκολλοῦνται τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα ὡς καὶ ἐκεῖνα εἰς ἃ καταχωροῦνται αἱ ἀποφάσεις θέλουσιν ἐπικυροῦσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Συμβουλίου.

Γ'.

Περὶ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 90. Μεταξὺ τῶν καθήκοντων αὐτοῦ εἰσὶ 1ον ἢ κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους κανονισμοὺς ἐξέλεγχξις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐπαρχίας· 2ον ἢ ἐπιτήρησις τῶν λογαριασμῶν τῶν γενικῶν κοινωφελῶν ταμείων τῆς Νομαρχίας· 3ον ἢ ἐποπτεία καὶ ἢ διατήρησις ὄλων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων τῆς ἐξουσίας· 4ον αἱ δίκαι τῶν ὑπαλλήλων ἐντὸς τῆς νομίμου ἀρμοδιότητος τοῦ Συμβουλίου· 5ον ἢ συζήτησις τῆς κατασκευῆς τῶν μεταξὺ τῶν Δήμων μερικῶν ὁδῶν· 6ον ἢ κατ' εὐθείαν ἐκτέλεσις τῆς δημοπρασίας καὶ ἐκμισθώσεως τῶν εἰσοδημάτων τῆς κυβερνήσεως· 7ον τὸ συνάπτειν συμβόλαια καὶ ἐκτελεῖν ἀγοράς, κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ κανονισμοὺς καὶ διαταγὰς τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἐπάρχου· 8ον νὰ συλλέγη ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια δὲν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητός του, πληροφορίας ὅπως καθυποβάλλῃ εἰς τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Βιλαετίου· 9ον νὰ συσκέπτηται περὶ τῶν κοινωφελῶν καθιδρυμάτων, περὶ τῆς εὐκολίας καὶ προαγωγῆς τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς παιδείας καὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων, περὶ τῆς δημοσίου ὑγείας ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας, περὶ τῆς διανομῆς εἰς τοὺς δήμους καὶ εἰσπράξεως φόρου τινός, τὸν ὅποιον τῆ ἐπισήμῳ ἀποφάσει τοῦ Κράτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Βιλαετίου ἤθελε διανείμει εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ 10ον νὰ συζητῆ τὰ ἔγγραφα τὰ ὅποια περὶ τοιούτων ὑποθέσεων ἤθελον σταλῆ εἰς τοὺς Δήμους. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας καθυποβάλλονται εἰς τὸν ἐπάρχον.

Ἄρθρ. 91. Αἱ συζητήσεις, ἢ σύνταξις τῶν πρακτικῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς διαδικασίας ἐν τῷ διοικητικῷ Συμβουλίῳ τῆς ἐπαρχίας, ὑπόκεινται εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἐν τῷ περὶ γενικῶν διατάξεων Β' τίτλῳ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Δ'.

Περὶ διοικητικῶν συμβουλίων τῶν δήμων (καζᾶ).

Ἄρθρ. 92. Εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὑπάγονται 1ον ἢ ἐπιθεώρησις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν δήμων· 2ον ἢ ἐξέλεγχξις τῶν λογαριασμῶν τῶν δημοσίου ὀφειλείας ταμείων· 3ον ἢ διεύθυνσις καὶ φύλαξις ἀπάσης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Κράτους· 4ον ἢ κατὰ συνοικίας καὶ

χωρῖα διανομῆ τῶν ἀποφάσει τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ὀριζομένων φόρων· 5ον ἢ λήψις παντὸς τὴν δημόσιον ὑγείαν ἀφορῶντος μέτρου· 6ον ἢ διεξαγωγὴ δίκων ὑπαλλήλων, ἐν αἷς θεωροῦνται κατὰ νόμον ἀρμόδια· 7ον ἢ κατασκευὴ τῶν ἰδιωτικῶν ὁδῶν τῶν μεταξὺ δήμων καὶ ἀνεξαρτήτων προσαυξημάτων· 8ον ἢ ἀπ' εὐθείας ἐνέργεια πλειοδοσιῶν, πωλήσεων, συμβολαίων καὶ δαπανῶν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δημάρχων ὑπαγομένων δυνάμει νόμου ἢ ὑψηλῆς διαταγῆς καὶ 9ον ἢ προπαρασκευὴ προκαταρκτικῶν τινῶν διασαφίσεων καὶ ἐνεργειῶν διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Δημάρχου ὑποθέσεις· τῶν δημοτικῶν διοικητικῶν συμβουλίων αἱ ἀποφάσεις ἐπιδίδονται τῷ Δημάρχῳ διὰ πρακτικοῦ (μαζμπατᾶ).

Ἄρθρ. 93. Αἱ συζητήσεις, τὰ πρακτικὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ ὁ τρόπος τῆς διαδικασίας ἐνεργοῦνται κατὰ τοὺς ἐν τῷ περὶ γενικῶν διατάξεων τμήματι τοῦ δευτέρου κεφαλαίου κανόνας.

Ε'.

Περὶ διοικητικῶν συμβουλίων τῶν προσαυξημάτων.

Ἄρθρ. 94. Τὰ συμβούλια τῶν προσαυξημάτων ἀποτελοῦνται ἐκ μελῶν τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων τῶν χωρίων, ἅτινα εὕρισκόμενα ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν προσαυξημάτων ἀποτελοῦσι τὰς ἑδρας αὐτῶν. Τὰ μέλη ταῦτα ἀνὰ τέσσαρα τὸ πολὺ προσκαλοῦνται καθ' ὄρισμένον χρόνον εἰς τὰς ἑδρας τῶν προσαυξημάτων.

Ἄρθρ. 95. Τὰ συμβούλια ταῦτα, ὧν προεδρεύει ὁ Μουδίστης, συγκαλοῦνται εἰς τὴν ἑδραν τῶν προσαυξημάτων τετράκις τοῦ ἔτους, καθ' ὅν ἐγκρίνει χρόνον ὁ Νομάρχης, ἢ δὲ διάρκεια ἐκάστης συνόδου δὲν ὑπερβαίνει τὴν μίαν ἐβδομάδα.

Ἄρθρ. 96. Τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως αὐτῶν γνωστοποιεῖ τῷ Μουδίστῳ ὁ Δήμαρχος, καθ' ἣν λαμβάνει διαταγὴν παρὰ τοῦ ἐπάρχου.

Ἄρθρ. 97. Αἱ συζητήσεις ἀρχοῦνται διὰ προσκλήσεως ἣν ποιεῖται ὁ μουδίστης τοῦ προσαυξηματος πρὸς τὰ ἐκλεχθέντα καὶ ὀρισθέντα ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του χωρίοις μέλη, ἀλλ' οὐδέποτε δύναται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τὰ δημογεροντικὰ συμβούλια προσκληθησομένων μελῶν νὰ ὑπερβαίνει τοὺς τέσσαρας.

Ἄρθρ. 98. Ἐν ταῖς συζητήσεσιν αὐτῶν ἐπικρατεῖ ἡ πλειοψηφία, ἐν δὲ περιπτώσει ἰσοψηφίας ἰσχύει ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου.

Ἄρθρ. 97. Ἐὰν τὰ μέλη δὲν συνέλθωσι κατὰ τὸν ὄρισμένον χρόνον, ὁ μουδίστης τοῦ προσαυξηματος δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συγκρότησιν τῆς συνόδου ἐπὶ ὀκτῶ ἡμέρας· δύναται ὅμως τὸ συμβούλιον νὰ συνεδριάσῃ νομίμως, ἐὰν κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ συνελθόντα μέλη ἀποτελῶσι πλειοψηφίαν, σχετικῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ προσαυξηματος χωρίων, ὡς ἐὰν συνέλθωσι μέλη ἐκ τριῶν μόνον χωρίων, ἐνῶ προσαυξημά τι ἀποτελεῖται ἐκ πέντε τοιούτων.

Ἄρθρ. 100. Καθήκοντα αὐτῶν εἶναι 1ον ἢ διάσκεψις καὶ συζήτησις περὶ συστάσεως ὠφελίμων καθιδρυμάτων διὰ τῆς πρακτικῆς καὶ χρη-

ματικής συνδρομής τῶν κατοίκων τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ προσαυξήματος εὐρισκομένων χωρίων, περὶ κατασκευῆς ἰδιωτικῶν ὁδῶν μεταξύ τῶν χωρίων, καὶ περὶ τῶν εἰς τὰς βοσκὰς, δάση, κουρία κλπ. κοινὰ τῶν προσαυξημάτων κτήματα ἀναφερομένων ὑποθέσεων. 2ον ἡ μελέτη τῶν ὑπὸ τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων καθυποβαλλομένων ὑποθέσεων σχετικῶς πρὸς τὴν γεωργίαν, βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. 3ον τῶν ἀναφερομένων ἐκτάσεων εἰς τὴν αὐξήσιν καὶ πολλαπλασίασιν τῶν ζευγικῶν ἐργαλείων καὶ τῶν τῆς γεωργίας ζώων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ προσαυξήματος. 4ον τῶν ἀφορωσῶν τὴν μεταξύ τῶν προσαυξημάτων κοινὴν καθαριότητα καὶ τακτοποίησιν. Δ] τῶν ἀποφάσεων τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων περὶ διανομῆς τῶν περιουσιῶν ἐν τοῖς προσαυξήμασι καὶ τελευταίον, ἡ ἐξέτασις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν προσαυξημάτων, ὧν ἤθελε ζητηθῆ ἢ τροποποιήσῃς. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπὶ τῶν ἄνω ὑποθέσεων μελέτης καθυποβάλλεται ὑπὸ τοῦ μουδίου εἰς τὸν Δήμαρχον.

*Ἀρθρ. 101. Αἱ ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων τούτων, μὴ οὔσαι τελειωτικαί, ἐκτελοῦνται ἀναλόγως τῆς ἐλευθερίας, ἥτις παραχωρεῖται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου πρὸς τὸν μουδίου τοῦ προσαυξήματος.

*Ἀρθρ. 102. Ἡ ἰσοπέδωσις ἰδιωτικῶν ὁδῶν καὶ ἡ διὰ τῆς ἀνιδρύσεως δημοσίων οἰκοδομῶν καὶ ἐνεργείας κοινωφελῶν ἔργων ἐπιχειρήσεις καὶ ἐπιζητήσεις ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἀνάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δήμων. Ἐπομένως τὰ τῶν προσαυξημάτων συμβούλια δὲν δύνανται νὰ ἐπεμβαίνωσι περιοριζόμενα μόνον νὰ συζητῶσι τὰς εἰς αὐτὰ παραπεμπομένας ὑποθέσεις καὶ κοινοποιῶσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διασκέψεώς των διὰ τοῦ μουδίου τοῦ προσαυξήματος εἰς τὸν δήμαρχον.

*Ἀρθρ. 103. Ἀπαγορεύεται αὐτοῖς νὰ συζητῶσιν ὑποθέσεις, ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ὀρισθέντων καθηκόντων αὐτῶν, οἷα ἡ ἐκδίκασις δικῶν καὶ ἡ εἰσπραξίς προστίμων.

*Ἀρθρ. 104. Τὸ ἐκάστῳ προσαυξήματι ἀναλογουῦν ποσὸν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κράτους καταβαλλομένων πρὸς τὴν τοῦ δήμου διατήρησιν συντελεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων ἔργων, περὶ ὧν τὰ συμβούλια ταῦτα ἀπεφάσισαν. τούτῳ καταλογίζεται καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἰδιαιτέρων δώρων αὐτῶν προερχόμενον ποσόν. Τὰ κεφάλαια ταῦτα τηροῦνται ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν προσαυξημάτων ἐποπτευόμενα ὑπὸ τῶν μελῶν τῶν συμβουλίων αὐτῶν.

*Ἀρθρ. 105. Ἀμα τῇ λήξει τῆς συνόδου τῶν συμβουλίων τούτων, τὰ συνελθόντα μέλη ἀπέρχονται εἰς τὰ χωρία των δὲν δύνανται ὅμως προσκαλούμενα εἰς ἑκτακτὸν σύνοδον ὑπὸ τοῦ μουδίου τοῦ προσαυξήματος καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Δημάρχου ν' ἀρνηθῶσι νὰ προσέλθωσιν.

*Ἀρθρ. 106. Ἡ ἄνευ προσκλήσεως τοῦ οἰκείου μουδίου σύνοδος καὶ συνεδρίασις μελῶν τοιούτων συμβουλίων εἴτε μόνων εἴτε καὶ συνεννοουμένων μετὰ μελῶν ἄλλου συμβουλίου γειτνιαζόντος προσαυξήματος τιμωρεῖται συνωδᾶ τῷ Νόμῳ.

ΣΤ'.

Περὶ δημογεροντικῶν συμβουλίων ἐν τοῖς χωρίοις.

*Ἀρθρ. 107. Τὰ καθήκοντα αὐτῶν εἶναι δύο εἰδῶν. 1ον συμβιβάζουσιν

εἰρηρικῶς τὰς μεταξύ τῶν κατοίκων ἐνὸς χωρίου ἀναφυόμενας ἰδιωτικὰς δίκας· ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως, οἱ βαθμοὶ καὶ τὰ ὅρια τῆς ἐνεργείας τῶν ταύτης ἐδηλώθησαν ἐν τῷ κανονισμῷ τῷ περὶ σχηματισμοῦ τακτικῶν δικαστηρίων ἐν ταῖς νομαρχίαις καὶ 2ον διασκέπτονται περὶ τῶν εἰδικῶν ἀναγκῶν τοῦ οἰκείου αὐτοῖς χωρίου, περὶ ὧν κατωτέρω ρηθῆσεται ἐν ἐκτάσει.

*Ἀρθρ. 108. Ὅσάκις οἱ κάτοικοι χωρίου τινὸς ἀποτελοῦνται ἐκ διαφόρων τάξεων, αἱ ἰδιαίτεροι μιᾶς ἐκάστης αὐτῶν ὑποθέσεις διεξάγονται ὑπὸ δημογεροντίας ἐκλεγομένης παρὰ τῶν συγκροτούντων τὴν τάξιν ταύτην· ὅσάκις δ' ἀναφύονται ἰδιωτικαὶ δίκαι μεταξύ δύο ἢ πολλῶν ἀτόμων δύο διαφόρων χωρίων πρὸς εἰρηρικὴν λύσιν τῶν τοιούτων δικῶν, ἀναφέρονται εἰς τὴν δημογεροντίαν τοῦ χωρίου, ὅπερ ἔσται ἑδρα τοῦ προσαυξήματος· αἱ δὲ δίκαι, αἱ ἀναφυόμεναι μεταξύ διαφόρων τάξεων χωρίου ἔχοντος μικτοὺς κατοίκους, διεκπεραιοῦνται συμφώνως πρὸς τὸν περὶ σχηματισμοῦ τῶν νομαρχιῶν νόμον.

*Ἀρθρ. 109. Καθήκοντα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος συμβουλίων ἔδονται τὰ ἐξῆς. 1ον διασκέπτονται περὶ τῆς καθαριότητος τοῦ χωρίου. 2ον ἐκλέγουσι τοὺς εἰς τὴν ἀδτυνομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ χωρίου ἀναγκαίους φύλακας (κουρουτζῆδες καὶ πεκτζῆδες). 3ον φροντίζουσι περὶ τῆς διευκολύνσεως τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου τοῦ χωρίου. 4ον ἀποφασίζουσι περὶ τῆς καλῆς διανομῆς τῶν διαφόρων ὑποχρεώσεων ἐκάστου χωρίου καὶ ἐφορῶσιν ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν. 5ον ἀποδέχονται τὰ διὰ διαθήκης εἰς θεοσεβῆ ἔργα κληροδοτήματα καὶ μεταχειρίζονται ταῦτα διὰ τὸν πρὸς ἄν ὄρον. 6ον ἐποπτεύουσιν ἐπὶ τῆς καλῆς τήρησεως τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἐγκαταλειπόντων μετὰ θάνατον κληρονόμους ἀνηλικούς ἢ ἀπόντας. 7ον παρέχουσι διὰ τῶν μουχτάριδων τῶν χωρίων πληροφορίας εἰς τὸν μουδίου τοῦ προσαυξήματος, περὶ τῶν χέρσων γαιῶν, αἵτινες εἶναι ἐπιδεκτικαὶ καλλιέργειας. 8ον ἐφορῶσιν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ χωρίῳ δημοσίων ἔργων καὶ σχολείων. 9ον διαχωρίζουσι τοὺς εἰς τὴν μερίδα ἐκάστου χωρίου ἀναλογοῦντας ὑποτελεῖς φόρου ἐργάτας. 10ον ἐκτελοῦσι τὰς προκαταρκτικὰς ἐν τῷ χωρίῳ ἐρεῖνας περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν πράξεων τῶν εἰς τὴν ἀρχὴν παραδοτέων ἐγκληματιῶν. καὶ 11ον ἐν περιπτώσει καταχρήσεως ἐκ μέρους τῶν μουχτάριδων, εἰδοποιοῦσι τὸν Δήμαρχον διὰ τοῦ μουδίου τοῦ προσαυξήματος.

*Ἀρθρ. 110. Δὲν ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ ἀποφασίζωσι περὶ οἰασδῆποτε ποινικῆς πράξεως ὡσαύτως, προκειμένου περὶ ὑποθέσεων, ὧν ἡ ὠφέλεια ἔσται κοινὴ εἰς τοὺς κατοίκους ἐνὸς ἢ πολλῶν χωρίων, οἷα ἡ γεωργία, τὸ ἐμπόριον, ἡ δασονομία κλπ. ἡ κατασκευὴ ἰδιωτικῶν ὁδῶν πρὸς συγκοινωνίαν μετὰ τῶν πέριξ χωρίων, καὶ ἡ ἐπισκευὴ γεφυρῶν, ὑδραγωγείων καὶ κρηνῶν, ἐξάπαντος ἀπαιτεῖται ἡ συζήτησις τοῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ προσαυξήματος συνερχομένου δημορχιακοῦ συμβουλίου καὶ ἡ διὰ τοῦ μουδίου ἄδεια τοῦ Δημάρχου.

Ζ'.

Περὶ δημορχιακῶν συμβουλίων τῶν πόλεων καὶ δήμων.

Ἄρθρ. 111. Εἰς ἐκάστην πόλιν καὶ δήμον, ὄντα ἔδραν Νομάρχου, ἐπάρχου καὶ δημάρχου, ὑπάρχει ἀνά ἓν δημορχιακὸν συμβούλιον διὰ τὰς δημορχιακὰς ὑποθέσεις.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν δημορχιακῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 112. Τοῦτο ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἑνὸς ἀντιπροέδρου, ἐξ μελῶν καὶ δύο συμβούλων, οἵτινες εἰσὶν εἰς γεωμέτρης καὶ ὁ ἐγγχώριος ἱατρός· ὑπὸ τῆς διαταγᾶς τοῦ συμβουλίου τούτου εἰσὶν εἰς γραφεὺς, εἰς ταμίας καὶ οἱ ἀναγκαιοῦντες ὑπάλληλοι.

Ἄρθρ. 113. Τὰ μέλη τούτου πρέπει νὰ ἀποτελῶνται ἐκ γαιοκτημόνων διαφορῶν τάξεω, ἢ ὑπηρεσία αὐτῶν ἐστὶ διετής, τὸ δ' ἄμισυ αὐτῶν ἀναγεοῦται κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου ἔτους· δύνανται ὁμοίως μετὰ τὸ πέρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου, τῇ ὁμοφωνίᾳ ἢ πλειοψηφίᾳ τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης, κατὰ τὸν περὶ γενικῶν ἐκλογῶν τῶν νομαρχιῶν νόμον, ἐκ τῶν κεντρικῶν συμβουλίων τῶν δήμων καὶ τῶν δημογεροντιῶν.

Ἄρθρ. 114. Κωλύονται νὰ ἐκλεχθῶσι μέλη αὐτῶν α) οἱ ἐπὶ πλημμελήματι ἢ κακουργήματι καταδικασθέντες· β) οἱ εἰς στρατιωτικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν ὑπηρετοῦντες· γ) οἱ θέσιν Ναύτου ἢ Καδῆ κατέχοντες ἐντὸς τοῦ δημορχιακοῦ τμήματος· δ) οἱ ἀναδεχθέντες οἰανδήποτε ἀρχιτεκτονικὴν ἐργασίαν τοῦ δημορχιακοῦ τμήματος.

Ἄρθρ. 115. Δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι μέλη αὐτοῦ οἱ ἔχοντες ἡλικίαν κατωτέραν τῶν ἑκκοσι πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρ. 116. Δὲν δύναται τις νὰ ἐκλεχθῆ μέλος δύο συγχρόνως δημορχιακῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 117. Ὁ γραφεὺς καὶ ταμίας τοῦ δημορχιακοῦ συμβουλίου μισθοδοτοῦνται, τὰ δὲ μέλη ὑπηρετοῦσι δωρεάν.

Ἄρθρ. 118. Ὁ διορισμὸς τοῦ προέδρου τοῦ δημορχιακοῦ συμβουλίου χρῆζει καὶ τῆς τοῦ Νομάρχου ἐπικυρώσεως μετὰ τὴν τοῦ ἐπάρχου.

Ἄρθρ. 119. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἦ ταμίας τοῦ δημορχιακοῦ συμβουλίου ἀνευ ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως.

Ἄρθρ. 120. Τὸ δημορχιακὸν συμβούλιον συγκαλεῖται τακτικῶς μὲν δις τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ, ὡσάκις ἢ χρεία τὸ καλέσῃ.

Ἄρθρ. 121. Ἀπόντος τοῦ προέδρου τοῦ δημορχιακοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ ἀντιπρόεδρος, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ καὶ τούτου, ὁ πρεσβύτερος ἐκ τῶν μελῶν.

Ἄρθρ. 122. Τὸ δημορχιακὸν συμβούλιον δὲν δύναται νὰ συνεδριάσῃ νομίμως, ἐνόσω δὲν παρευρεθῶσι τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐν δευτέρᾳ ψηφοφορίᾳ ἰσχύει πάντοτε ἡ πλειοψηφία, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἢ ψῆφος τοῦ προέδρου ἐστὶν ἐπικρατεστέρα.

Ἄρθρ. 123. Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραφεὺς τοῦ συμβουλίου εὐθύνονται διὰ τὰς γραφικὰς καὶ πρωτοκολλητικὰς ἐργασίας καὶ διὰ τὴν διεύθυνσιν

τῶν συζητήσεων συμφώνως πρὸς τὸ περὶ διοικητικῶν συμβουλίων σύστημα

Περὶ καθηκόντων τῶν δημορχιακῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 124. Ταῦτα ἴον ἐφορευοῦσιν ἐπὶ τῆς κατασκευῆς ὅλων τῶν οἰκοδομιῶν καὶ ἐν γενεῇ ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ πᾶσα πρᾶξις αὐτῶν σχετικὴ πρὸς βαλοφία ὑπάγεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐβκαφίου· 2ον φροντίζουσι περὶ τῆς διευκολύνσεως τῶν μέσων, μεταφορᾶς καὶ συγκοινωνίας, ἀπομακρύνοντα τοὺς ἐκ τῆς κατασκευῆς ἐτοιμορόπων ἢ ἀτελῶς κατασκευασμένων κτιρίων κινδύνους, περὶ τῆς καθαρότητος καὶ τῆς διακοσμήσεως τῆς πόλεως καὶ τῆς τακτοποιήσεως τῶν δημοσίων μέρων, ἀλλὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀστυνομίαν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας· 3ον ἐπαγροῦντοῦσιν ἐπὶ τῆς ἐλαττώσεως καὶ ἀναλόγου διατηρήσεως τῶν μισθωμάτων, ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ ἐπὶ τῶν πυροσβεστικῶν ἀντλιῶν· 4ον συζητοῦσι περὶ συστάσεως ἀποβαθρῶν, πλατειῶν καὶ ἐξοχῶν πρὸς διάχυσιν καὶ περὶ φωτισμοῦ τῶν ὁδῶν· 5ον διευθύνουσι τὰς τῶν ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ τῶν δήμων, ὁδῶν, διόδων καὶ ποταμῶν ἐργασίας· 6ον διαχειρίζονται τέλος τὰ ἰδιαιτέρᾳ ἔξοδα καὶ ἔσοδα τοῦ δημορχείου καὶ τὰς πράξεις τῶν ἐνοικίων καὶ συμβολαίων.

Ἄρθρ. 125. Εἶναι ἀρμόδιον νὰ εἰσπράττῃ τὸ ὀφειλόμενον πρόστιμον ἀπὸ τοὺς ἀπειθοῦντας εἰς τὰς δημορχιακὰς διαταγὰς.

Ἄρθρ. 126. Τὰ ἔσοδα αὐτοῦ συγκοινοῦνται ἴον ἐκ τῶν τελῶν, ἀπὸ ὁρίζει ἡ κυβέρνησις· 2ον ἐκ τῶν δασμῶν οἵτινες εἰσπράττονται ἀπὸ τοὺς ἐπωφελομένους ἐκ τῆς τακτοποιήσεως τῆς χώρας· 3ον ἐκ τῶν προστίμων, ἅτινα ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράττῃ· 4ον ἐκ τῶν πρωτοκολλητικῶν εἰσπραξέων τῶν περὶ ἐνοικίου συμβολαίων· 5ον ἐκ τῶν πρὸς τὸ δημορχεῖον δωρεῶν καὶ συνδρομῶν καὶ ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ὅπερ ἀποφέρουσι τὰ διὰ ῥυμοτομήσεως ἢ εὐρύσεως ὁδῶν ἐγκαταλειπόμενα κενὰ μέρη. Τὰ δὲ ἔξοδα αὐτῶν συνίστανται· 1ον Ἐκ τῶν δι' οἰκοδομῆν καὶ κατασκευῆν δημοσίων ἐργων, ὁδῶν καὶ διόδων δαπάνων, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας περὶ τούτου ὁδηγίας, καὶ ἐκ τῶν ἐξόδων, τὰ ὅποια ἀφορῶσι τὰς εἰς τὸ 124 ἄρθρον μνημονευόμενας ἐργασίας· 2ον ἐκ τοῦ ἐνοικίου τοῦ κτιρίου τῆς δημορχίας, ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων καὶ τῶν λοιπῶν δαπανῶν.

Ἄρθρ. 127. Ὁ ἐπιβληθησόμενος δασμὸς εἰς τοὺς ἐπωφελομένους ἐκ τῆς τακτοποιήσεως τῆς χώρας ὀρίζεται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, ληφθείσης τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀδείας.

Ἄρθρ. 128. Τὸ δημορχιακὸν συμβούλιον συντάττει καθ' ἑκάστον μῆνα κατάλογον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὃν πέμπει εἰς τὸ διοικητικὸν τῆς παρχίας συμβούλιον· ὁ κατάλογος οὗτος ἀφοῦ μελετηθῆ ἐν αὐτῷ, ἐπιθεωρεῖται ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς νομαρχίας, μετὰ δὲ τὴν ἐπικύρωσιν στέλλεται ὑπὸ τῆς νομαρχίας διὰ τοῦ ἐπάρχου κεκρωμένον αὐτοῖς ἀντίγραφον εἰς τὸ δημορχιακὸν συμβούλιον, ὅπερ τὸν ἐπιστραφέντα τούτου κατάλογον φυλάττει ὡς ἀπόδειξιν. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους συντάσσεται ἰδιαιτέρος ἐτήσιος ἰσολογισμὸς, περιλαμβάνων τοὺς λογαριασμοὺς τῶν

μηναίων καταλόγων, και πέμπεται μετά του εσολογισμού του επομένου έτους εις τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρ. 129. Αἱ ἀποφάσεις τῶν δημαρχιακῶν συμβουλίων ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον. Ἀκυροῦνται ἐκ τοῦ περὶ νομαρχιῶν νόμου αἱ σχετικαὶ διατάξεις, τὰ καθήκοντα καὶ αἱ πράξεις τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομαρχιῶν καὶ τῶν κεντρικῶν αὐτῶν γραφείων, καθόσον ἀντιβαίνουν πρὸς τὸν παρόντα κανονισμόν ὡσαύτως καὶ αἱ ὁδηγίαι, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν δημαρχιακῶν συμβουλίων.

ΟΔΗΓΙΑΙ ἐπεξηγηματικαὶ τοῦ περὶ Βιλαετίων Νόμου.

Ἡ Μεγάλη Βεζυρεία πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

(5 Σεπτέμβριον 1289 — 26 Ἰουλίου 1872).

Ἡ Μεγάλη Βεζυρεία ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους τὰς ἀκολουθοῦσας ὁδηγίας.

« Οἱ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν Βιλαετίων θεσπισθέντες νόμοι καὶ κανονισμοὶ περὶ τοῦ διοικητικοῦ διοργανισμοῦ αὐτῶν καὶ περὶ τῶν διοικητικῶν, οἰκονομικῶν, δικαστικῶν, ἀστυνομικῶν καὶ τῶν ταύταις παρεπομένων ὑποθέσεων τῶν μερῶν, ὅσα μὴ ὑπαχθέντα εἰς τὸ σύστημα τῶν Βιλαετίων διοικοῦνται ὡς μουτεσαριφλίκια, καθὼς καὶ αἱ βραδύτερον ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ δυνάμει αὐτ. διαταγμάτων ἐπὶ τῶν νόμων τούτων ἐπενεχθεῖσαι τροποποιήσεις ἰσχύουσιν ὡς καὶ πρότερον. Διὰ τῶν παρουσῶν δὲ ὁδηγιῶν προτιθέμεθα νὰ δώσωμεν ἀπλῶς διασαφήσεις τινὰς περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Ἄρθρ. 1. Ἐκ τῶν ἐν τῷ περὶ διοργανισμοῦ τῶν βιλαετίων κανονισμῷ ἀναφερομένων ἀντικειμένων εἶχον καταργηθῆ πρό τινας αἱ θέσεις τοῦ βοηθοῦ τοῦ νομάρχου, τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς γεωργίας ὑπαλλήλου. Ἐσχάτως δὲ ἀπεφασίσθη πρὸς τοὺς ἄλλοις ὁ διορισμὸς ἰδιαιτέρων προέδρων διὰ τὰ ἐφετεῖα τῶν νομαρχιῶν ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε προεδρευόντων ἀρχιδικαστῶν (Μουφετίς-Χουκιάν). Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διοικητικῶν συμβουλίων καὶ δικαστηρίων περιορίσθη εἰς τέσσαρα, ὁ δὲ τῶν πρωτοδικείων τῶν δήμων εἰς τρία, τὰ ὅποια θέλουσιν ἐκλέγεσθαι καὶ τοῦ λοιποῦ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὀριζόμενας διατυπώσεις. Τὰ κατὰ πᾶν ἔτος εἰς τὰς ἑδρας τῶν νομῶν συναρχόμενα Νομαρχιακὰ συμβούλια θὰ ἐξακολουθήσωσι συγκαλούμενα ὅπως συζητῶσι τὰς εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των κατὰ τὸν κανονισμόν ὑπαγομένας ὑποθέσεις. Βραδύτερον εἶχε καθιερωθῆ σύστημα τι, καθ' ὃ δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου τούτου ἔδει νὰ πέμπωνται εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς περὶ τῆς ὠφελιμότητος αὐτοῦ προσδοκίας, καταργηθῆ ἤδη, καὶ τοῦ λοιποῦ θὰ πέμπωνται εἰς τὴν Ἑψηλὴν Πύλιν μόνον ἐκεῖναι ἐκ τῶν

ἐκθέσεων τοῦ Νομαρχιακοῦ συμβουλίου, ὅσαι περιέχουσιν ὠρισμένα ἀντικείμενα καὶ εἰσὶ κατάλληλοι ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς ἀνωτέρας ἀρχάς.

Ἄρθρ. 2. Διὰ τὰς οἰκονομικὰς ὑποθέσεις τῆς νομαρχίας ἦτοι τὸ σύνολον τῶν λογαριασμῶν αὐτῆς εἶναι συνυπεύθυνος ὁ Νομάρχης μετὰ τοῦ γενικοῦ λογιστοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὁ ἐπαρχος μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐν τοῖς δήμοις, ὁ δήμαρχος μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου· τούτέστι καθὼς ἐν οἴῳδῆποτε δήμῳ ὁ δήμαρχος καὶ ὁ γραμματεὺς εἰσὶν ἀπὸ κοινοῦ ὑπεύθυνοι ὅπως ἐγκαίρως καὶ συμφῶνως πρὸς τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα διανέμωσι καὶ εἰσπράττωσι τοὺς φόρους τῆς κυβερνήσεως, προσπαθῶσιν ἐντὸς τῶν διαγεγραμμένων ὁρίων περὶ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν προσόδων τοῦ κράτους, δαπανῶσιν ἢ φυλάττωσι τὰ εἰσπραττόμενα ἀναλόγως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγουμένης αὐτοῖς ἀρμοδιότητος ἢ πέμπωσι ταῦτα εἰς τὴν ἑδραν τῆς ἐπαρχίας, καὶ τέλος διατηρῶσιν ἐν τάξει τοὺς λογαριασμοὺς ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἢ αὐτὴ εὐθύνη διὰ μὲν τὴν οἰκονομικὴν διαχείρησιν τῆς ἐπαρχίας ἐπιβαρύνει ἀπὸ κοινοῦ τὸν ἐπαρχον καὶ οἰκονομικὸν ἐπιστάτην αὐτοῦ, διὰ δὲ τὴν τοῦ βιλαετίου, τὸν νομάρχην καὶ οἶκον. ἐφορον. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ ἤδη ἀποφασισθὲν νέον μέτρον ἢ συντάξις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν προσόδων καὶ δαπανῶν ἐκάστου νομοῦ, ἢ συμφῶνως πρὸς τὰς λεπτομερεῖας αὐτοῦ διαχειρίσεις τῶν προσόδων, ἢ ἐκτίμησις τῶν ἐξόδων ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν καὶ ἢ πληρωμὴ αὐτῶν συμφῶνως πρὸς τὰς ἐντεῦθεν δοθησομένας διαταγὰς ἀνατίθενται κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν τῶν Νομαρχῶν καὶ οἶκον. ἐφόρων, εἶτα δὲ τῶν ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων τάξεων, ἦτοι τῶν ἐπαρχῶν, οἶκον. ἐπιστατῶν, δημάρχων καὶ γραμματέων, διὰ τοῦτο μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐν λόγῳ μέτρου οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς καὶ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους δικαίως θέλουσιν ἐπισύρει ἐφ' ἑαυτῶν εὐθύνην. Ἄλλ' ἢ τοιαύτη εὐθύνη ὅπως συμβιβάζεται πρὸς τοὺς βαθμοὺς τῆς εἰς τοὺς διαφοροὺς ὑπαλλήλους τῶν νομαρχιῶν κεχορηγημένης ἀρμοδιότητος, θέλει ἀντανακλάσθαι ἀπὸ τοῦ δημάρχου μέχρι τοῦ νομάρχου ἀναλόγως τῷ βαθμῷ τῆς ὑπηρεσίας, πρὸς ἣν σχετίζεται, ὅ ἐστιν ἐὰν ὁ δήμαρχος ἢ γραμματεὺς ἢ ἄλλος τις τῶν ὑποδεστέρων ὑπαλλήλων πταίσῃ ἢ παρεκτραπῆ εἰς ἐγκληματικὴν πράξιν, ὡς λόγου χάριν εἰς σφετερισμὸν δημοσίων χρημάτων, κυρίως μὲν εὐθύνεται ὁ αὐτουργός, οὐχ ἥττον ὅμως ἢ εὐθύνη συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς ὅπωςδῆποτε σχετιζομένους πρὸς τὴν πράξιν καὶ δικαίωμα ἐπιτηρήσεως ἔχοντας ὑπαλλήλους, οἱ οἱ ἐπαρχοὶ μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν νομαρχῶν καὶ οἰκονομ. ἐφόρων χρείας τυχοῦσας, ἐπιτιμωμένους τοῦλάχιστον διότι διετήρησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν τοιοῦτον ἀνίκανόν ὑπάλληλον. Ἐπειδὴ δὲ οὕτως ἐκαστος τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων θὰ ἔχη ὡς νέον καθήκον ὅπως προσέχη ἵνα οἱ ὑπάλληλοι, ὧν προϊσταται κατὰ διαφόρους βαθμοὺς, ὧσιν ἱκανοὶ καὶ ὅπως ἐν περιπτώσει παρεκτροπῆς τινος σπεύδῃ νὰ ἐνεργῆ τὰ δέοντα, τούτων ἕνεκα τῶν λόγων συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους ὅπως ἐξετάσωσιν αὐστηρῶς τὰ καθέκαστα τῆς διαγωγῆς τῶν ὧν προϊστάνται κατωτέρως

ρων υπαλλήλων, ἔτσι οἱ μὲν νομάρχαι καὶ οἶκον. ἑπαρχος πᾶν ὅ,τι ἀφο-
ρᾷ πάντας ἐν γένει τοὺς υπαλλήλους, οἱ δὲ ἑπαρχοὶ καὶ οἶκον. ἐπιστάται
τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπὸ τὴν ὑποπτεῖαν αὐτῶν διατελούντων, τούτεστι
τῶν δημάρχων, γραμματέων, ταμιῶν καὶ λοιπῶν μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν
μουδρίδων τῶν δημοτικῶν προσαυξημάτων (ναχιε) καὶ παύσει μὲν ἀ-
μέσως τοὺς μὴ παρέχοντας τὰς ἀνωτέρω ἐγγυήσεις, σπεύδωσι δὲ ν' ἀντι-
καταστήσωσιν αὐτοὺς δι' ἄλλων προσώπων, ἐφ' ὧν δύνανται νὰ ἔχωσι
πεποιθήσιν ἀνάλογον τῆς εὐθύνης, ἣν ὡς προεῖρηται ἔχουσιν ἀπέναντι τῶν
ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 3. Ὡς πρὸς τὸ λογισικὸν ὁ περὶ βιλαετιῶν νόμος βᾶσιν ἔχει τὸν
περὶ τῶν οἰκονομικῶν εἰδικὸν κανονισμόν, καθ' ὃν πάντες οἱ τοῦ κλάδου
τούτου υπάλληλοι ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δήμοις γραμματέων μέχρι τῶν ἐν τῇ
ἑδρᾷ τοῦ βιλαετίου οἶκον. ἐφόρων ἐφείλουσι νὰ κρατῶσι καθημερινὸν βι-
βλίον ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὅμοιον δὲ καὶ οἱ ταμίαι. Τὰ εἰς διπλοῦν ταῦτα
βιβλία δεόν νὰ σφραγίζωνται καθ' ἑκάστην μετὰ προηγουμένην ἀντιπα-
ραβολήν, ἐκτὸς δὲ τοῦ καθολικοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων δεόν νὰ κρατῶνται
ἰδιαιτέρα βιβλία διὰ τοὺς ἐνοικιζομένους φόρους, τὰ καθυστερούμενα
καὶ τὰς λοιπὰς κατηγορίας τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν· κατὰ τὴν δια-
νομήν τῶν φόρων ἐκάστης κωμοπόλεως ἢ κώμης διορίζονται εἰσπράκτορες
καὶ ἀντίγραφον τοῦ περὶ τῆς διανομῆς τοῦ φόρου καταλόγου φυλάσσεται ἐν
τῇ ἑδρᾷ τοῦ οἰκείου δήμου ἢ πληρωμῇ τοῦ ἐγγείου καὶ τοῦ εἰς χρήματα
στρατιωτικοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς δέκα δόσεις ἀρχομένας ἀπὸ τοῦ μαρτίου
ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ μὴ ἀπαιτῆται παρὰ τῶν κατοίκων τι περισσότερο
τοῦ ὀφειλομένου, ἀπέναντι δὲ τῶν εἰσπράξεων διὰ πᾶσαν πεντάδα γρο-
σίων δίδονται εἰς τοὺς κατοίκους ἀποδεικτικὰ καὶ ἐν γένει ἐφαρμόζονται
ἀκριβῶς πᾶσαι αἱ περὶ τούτων καθιερωθεῖσαι σχετικαὶ διατυπώσεις. Ἐν
τούτοις ὅμως εἰς μέρη τινὰ δεῖκνύεται ἀσύγγνωστος ἀμέλεια εἰς τὴν ἐκ-
τέλεσιν τῶν διατυπώσεων τούτων, ἐνῶ ἄλλως ὑπερηφάνθησαν ὑπὸ προ-
νοίας περὶ τοῦ συμφέροντος τῆς τε κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ. Ἐπειδὴ δὲ
τοῦ λοιποῦ πᾶσα περὶ αὐτὰς ἔλλειψις θὰ θεωρῆται ἐπιβαρύνουσα τοὺς
οἰκείους υπαλλήλους, δεόν ὅπως αὐταὶ ἐφαρμόζωνται μετ' ἀκριβείας καὶ
ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εἰς τινα τόπον ἢ ἐφαρμογὴν καταντᾷ ἀδύνατος ἢ
ἀκροσφαλής, οἱ Νομάρχαι συνεννοοῦνται περὶ τούτου μετὰ τοῦ ὑπουργείου
τῶν οἰκονομικῶν. Κατὰ τὴν προλαβόντως εἰς τοὺς Νομάρχας χορηγη-
θεῖσαν ἀδειαν περὶ ἐνοικιάσεως τῆς δεκάτης, ἢ ἐπὶ δημοσίου πλειστηρια-
σμοῦ κατὰ χωρία παραχώρησις αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην
καὶ ἰκανότητα τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν. Καίτοι δὲ τὸ σύστημα τούτο ἐκ
πείρας ἀπεδείχθη ὠφέλιμον, εἰς τινα μέρη δὲν ἐξετιμήθη δεόντως ὑπὸ
τῶν υπαλλήλων καὶ κατὰ συνέπειαν οὗτοι ἐξακολουθοῦσιν ὀπωδῆποτε
ἀπευθυνόμενοι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἐν τε περιπτώσει ἀνάγκης
καὶ μὴ. Ἀλλὰ τούτο προξενοῦν χρονοτριβὰς συνεπιφέρει τὸ ἀναπο-
φάσιτον τῶν δεκατιστῶν· οὕτω δὲ χαλαροῦται ἢ ἐφαρμογὴ τοῦ συστή-
ματος τούτου. Εἰς ἄλλα δὲ πάλιν μέρη ὁ πλειστηριασμός ἐνεργεῖται οὕ-
τως ἔλλειπῶς καὶ ἀτάκτως, ὥστε ἀφοῦ παραχωρηθῇ ὀριστικῶς ἢ δεκάτη

χωρίου τινός, κατόπιν ἀκυροῦται ἢ πράξις αὐτή. Ἡ συνεχὴς ἐπανάλη-
ψις τῶν τοιούτων γεγονότων θὰ ἠνάγκαζε φυσικῶ τῷ λόγῳ τὸ ὑπουρ-
γεῖον τῶν οἰκονομικῶν νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸ κατ' εὐθείαν τὴν ἐκποίησιν ἢ
τὴν διὰ λογαριασμόν τῆς κυβερνήσεως εἰσπράξιν τῶν δεκάτων. Ἐπειδὴ
ὅμως πολλοὶ Νομάρχαι, οἶκ. ἐφοροὶ, ἑπαρχοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ἐπιστάται,
ἀπολαύοντες τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς κυβερνήσεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπι-
φορτισμένοι τοσαύτας ὑποθέσεις, δὲν λείπουσιν ἀναμφιβόλως, ἐν τῷ χα-
ρακτηρίζοντι αὐτοὺς ζήλω, ἐκτελοῦντες μετ' εὐθύτητος τὸ ἑαυτῶν καθή-
κον, ὀλίγοι δὲ μόνον ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως δὲν παρέ-
χουσι τὰς πρὸς τοῦτο ἐγγυήσεις, οὔτε τῆς ἐμπιστοσύνης ταύτης θεωροῦν-
ται ἄξιοι, τούτου ἕνεκα τινὲς τῶν ἀπαριθμηθεισῶν ἀνωμαλιῶν ὡς πρὸς
τὴν ἐκποίησιν τῶν δεκάτων ἀποδοτέαι εἰς τὸ ἔλλειπες τῶν μέχρι τούδε
ἀλλεπαλλήλως ἐκδοθεισῶν σχετικῶν ὀδηγιῶν, τῶν ὁποίων αἱ διατάξεις
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντιφάσκουσι πρὸς ἀλλήλας. Τὸ ὑπουργεῖον ὅθεν τῶν
οἰκονομικῶν ἀντὶ ὅλων τῶν προηγουμένων ὀδηγιῶν μέλλει νὰ ἐφοδιάσῃ
τοὺς υπαλλήλους διὰ νέων τοιούτων, καθ' ἃς ἢ ἐκποίησις τῶν δεκάτων
καὶ ἄλλων κατὰ τόπους παραχωρουμένων προσόδων τῆς κυβερνήσεως
ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῶν Νομαρχῶν καὶ οἶκον. ἐφόρων, ἀμφοτέρων
ὀφειλόντων κατὰ συνέπειαν νὰ φροντίζωσι περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ
αὐτοκρ. ταμείου κατὰ τε τὴν παραχώρησιν καὶ τὴν κατ' εὐθείαν διὰ λο-
γαριασμόν τῆς κυβερνήσεως καλὴν διαχείρησιν τῶν εἰρημένων φόρων.

Ἄρθρ. 4. Παρατρέχοντες ἐνταῦθα ὅτι αἱ ἀστυνομικαὶ ὑποθέσεις
παντὸς τόπου χρήζουσιν ἐνόπλου δυνάμεως, οἷα ἐστὶν ἡ χωροφυλακὴ,
ἀρκοῦμεθα ἐπαναλαμβάνοντες τὰ ἐν τῇ προλαβόντως ἐκδοθείσῃ ἐγκυ-
κλίῳ εἰρημένα περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ διοργανισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς,
ὅτι τὰ περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν πλείστων νομαρχιῶν ἐκτε-
θέντα προέρχονται, ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς πείρας ἀπεδείχθη, οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀνε-
παρκοῦς ἀριθμοῦ τῶν χωροφυλάκων, ἀλλ' ἐκ τῆς χρήσεως αὐτῶν εἰς
ἔργα πάντη ἀλλότρια καὶ ἄσχετα πρὸς τὰ ἰδιαιτέρα καθήκοντά των. Ἡ
χωροφυλακὴ εἶναι στρατὸς ἐπιφορτισμένος τὴν ἀστυνομίαν τοῦ τόπου, ἢ-
τοι τὴν φροντίδα ὅπως μηδὲν πρόσωπον ἢ τάξις ἀνθρώπων τολμᾷ νὰ
διαπράττῃ καθ' ἑτέρου προσώπου ἢ τάξεως πράξιν προσβάλλουσαν τὴν
ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας, ζωῆς καὶ τιμῆς, συλλαμβάνη δὲ τὸν ἐνοχον
ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τοιοῦτόν τι ἤθελε συμβῆ. Καὶ τοιοῦτος μὲν κυ-
ρίως ὁ προορισμός τῆς χωροφυλακῆς, ἀναγκαῖαι δὲ συνέπειαι αὐτοῦ εἶναι
τὸ νὰ φρουρῶσι τὰς φυλακὰς, παρουσιάζωσι τοὺς πεφυλακισμένους ὅπου
δεήσει, συνοδεύωσιν εἰς τινα μέρη τοὺς ταχυδρόμους καὶ φρουρῶσιν ἐν
τοῖς σταθμοῖς. Προσέτι δὲ εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τοὺς χωροφύλακας τὸ νὰ
κλητεύωσι πρόσωπα ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς, κομίζωσι τὴν ἐπίσημον ἀλληλο-
γραφίαν, εἰσπράττωσι τοὺς φόρους καὶ τὰ ὅμοια. Ἀλλὰ ἅμα τῇ συστάσει
τῶν βιλαετιῶν ἢ μὲν εἰσπράξις τῶν φόρων ἀνετέθη εἰς ἰδιαιτέρους εἰσ-
πράκτορας, διὰ δὲ τὴν κλήτευσιν καθιερώθη ἢ χρῆσις κλητηριῶν ἐγγρά-
φων καὶ οὕτως ἀνεκουφίσθησαν κατὰ τὰ ἔργα ταῦτα οἱ χωροφύλακες,
ὡς καὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀλληλογραφίας, ὀρισθεισῶν πρὸς τοῦτο

ιδιαιτέρων ἡμερῶν, καὶ τοῦτο μέχρι οὗ γενικευθῆ ἡ σύστασις τῶν ταχυδρομείων. Ὡστε ἐὰν ἤδη πανταχοῦ καταβάλληται ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς ταῦτα, κατ' ἀναγκαίαν συνέπειαν καὶ ἡ χωροφυλακὴ θέλει περιορισθῆ ἐντὸς τοῦ κυρίου αὐτῆς κύκλου· ἄλλως τε ἡ δημοσία ἀσφάλεια, ὁ κύριος οὗτος σκοπὸς τῆς χωροφυλακῆς, δὲν ἐξαρτᾶται ἐν παντὶ τρόπῳ καὶ περιστάσει ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἀλλὰ τὸναντίον, διὰ τὴν περιστολὴν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τοῦ ἀδικεῖν ἀλλήλους καὶ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, συντελεῖ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἡ ἀκριβῆς ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης, ἡ αὐστηρὰ κατὰ τῶν ἐνόχων ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου, ὥστε μηδεὶς νὰ δύναται νὰ διαφύγῃ τὰς συνέπειας αὐτοῦ. Ἐὰν λοιπὸν αἱ ἀρχαὶ προσέχωσι πάντοτε εἰς τὴν βᾶσιν ταύτην καὶ προσπαθῶσι νὰ μὴ μεταχειρίζωνται τὸν στρατὸν εἰς ἔργα ἀλλότρια τοῦ καθήκοντός του, οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ ὅτι φυσικῶς τῶ λόγῳ θὰ περιορισθῶσι μὲν τὰ ἀνωτέρω ἀτοπήματα, θὰ ἐκλίπῃσι δὲ καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν ἀπορρέουσαι δυσκολίαι.

Ἄρθρ. 5. Ἐπειδὴ ἡ στολὴ, τὰ σιτηρέσια καὶ οἱ μισθοὶ τῶν χωροφυλάκων διέφερον κατὰ τόπους, συνεπέα τοῦ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους συνταχθέντος κανονισμοῦ, αἱ ἀπολαυαὶ αὐτῶν ὠρίσθησαν ἀναλόγως τῶν ιδιαιτέρων ἀναγκῶν ἐκάστου τόπου. Κατόπιν ὅμως συνεπέα παραστάσεων ἐπηνέχθησαν προσθήκαι καὶ ἐλαττώσεις τινές, εἴτα ἐπῆλθεν ἡ ἐκπτώσις τῶν 2, βραδύτερον δὲ τῶν 5 τοῖς 0] ὡς λόγῳ δικαιοσύνης συντάξεως, καὶ τέλος αἱ τελευταῖαι ἐπὶ τῶν μισθοδοσιῶν γενικαὶ οἰκονομίαι, ὥστε ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων τροποποιήσεων οἱ μισθοὶ τῶν χωροφυλάκων κατήντησαν οὐχὶ πλέον δυσανάλογοι, ἀλλ' ὅλως ἀκατάλληλοι, ἐκ δὲ τούτου προέκυψαν διάφοροι ἀνωμαλίαι καὶ ἀτοπήματα. Διὰ ταῦτα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου δέον νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ ἐξῆς ὑπὸ τῶν συνταγματάρχων καὶ λοιπῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς. Οἱ μισθοὶ θέλουσιν ἐκ νέου τροποποιηθῆ. Ἡ εἰσπραξίς τῶν φόρων θέλει ἀνατεθῆ εἰς ἰδιαιτέραν τάξιν ὑπαλλήλων, ὅπως ἀποθῆ περιττὴ ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρῆσις ἐνόπλων χωροφυλάκων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ χρῆσις τῶν ὑπαλλήλων ἀνακριτῶν (τεφτίς) ἀπεδείχθη ὠφελιμωτάτη διὰ τὰς ἀστυνομικὰς ἐρεῦνας, δέον νὰ εὐρίσκωνται ἐκ τούτων τοῦλάχιστον ἐν ταῖς ἐδραῖς τῶν βιλαετιῶν καὶ ἐπαρχιῶν ἀνά δύο ἢ τρεῖς λαμβανόμενοι ἐκ τῶν χωροφυλάκων. Ἀνάγκη ὅθεν ὁ πρὸς τοῦτο ὀρισθησόμενος ἀριθμὸς, ὅστις θέλει ἀφαιρεθῆ ἐκ τοῦ τῶν χωροφυλάκων, νὰ γνωστοποιηθῆ ἐνταῦθα. Εἰς τινὰς νομαρχίας οἱ συνταγματάρχαι, ταγματάρχαι καταλυματῆαι καὶ ἐπικαταλυματῆαι νομίζουσιν ὅτι τὸ καθήκον αὐτῶν περιορίζεται μόνον εἰς τὰ γυμνάσια καὶ εἰς τὸ λογιστικὸν τοῦ στρατοῦ, ἐνῶ οὗτοι ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τοῦ ἀξιώματός των, ὄντες οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῆς ἀστυνομίας, εἰσὶν ὑπεύθυνοι διὰ πᾶν τὸ εἰς αὐτὴν ἀναγόμενον, ἥτοι ὅπως φροντίζουσι περὶ τῆς συλλήψεως τῶν κατηγορουμένων καὶ περὶ τῶν μετὰ τὴν σύλληψιν ἀπαιτουμένων ἐρευνῶν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἀνακρίσεως καὶ διαδικασίας των, ἐξετάζουσιν αὐτοπροσώπως τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς κατακρατούμενους, προσέχωσιν ἵνα μηδεὶς κατα-

κρατῆται ἄνευ προηγουμένης διαδικασίας, ἀναζητῶσι τὰ σχετικὰ περὶ αὐτῶν ἔγγραφα καὶ δίδουσιν αὐτοῖς τὴν ὑπὸ τῆς σειρᾶς τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτουμένην πορείαν καὶ τέλος κρατῶσιν ἰδιαιτέρον βιβλίον τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων.

Ἄρθρ. 6. Ἐν τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων τῆς πολιτείας εἶναι καὶ ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία. Ἐπὶ τούτῳ τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους εἶχε συντάξει διαφόρους νόμους ἀφορῶντας τὴν ἐν τοῖς δήμοις (Καζᾶ) καὶ ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν καὶ βιλαετιῶν πρωτοδικῆς ἢ κατ' ἔφεσιν διεξαγωγὴν τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων. Ἐσχάτως δὲ πρὸς πλείονα δυσκόλυνσιν τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, ἐπεξετάθη ἡ ἀρμοδιότης τῶν νομαρχιακῶν ἐφετείων, διὰ τὰ ὁποῖα διωρίσθησαν ἐντεῦθεν ἰδιαιτέροι πρόεδροι. Τὰ ἐφετεῖα ταῦτα ὄντα τὰ ἀνώτατα ἐν ταῖς νομαρχίαις δικαστήρια περὶ πολλοῦ βεβαίως ποιοῦνται τὴν εὐθυδικίαν ἐν τε ταῖς ποινικαῖς καὶ πολιτικαῖς δίκαις· ὅπως ἐπιτευχθῆ ὅμως ὁ ἐπιδικώμενος σκοπὸς, δὲν ἀρκεῖ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ δέον ὅπως φροντίζουσι περὶ τῆς αὐστηρᾶς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης τὰ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν ὑπὸ τῶν θρησκευτικῶν δικαστῶν (ναίπιδων) αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ἐν ταῖς δίκαις ὑπὸ τῶν οἰκείων θρησκευτικῶν δικαστῶν προεδρευόμενα δικαστήρια. Δέον προσέτι ὅπως οἱ ἀποτελοῦντες τὰ δικαστήρια ταῦτα ὑπάλληλοι, ἐν περιπτώσει παρεκτροπῆς των, εἰσάγονται εἰς δίκην καὶ ἀποδειχθείσης τῆς ἐνοχῆς των, ὑποβάλλωνται εἰς τὴν βαρυτέραν τῶν διὰ τὴν πράξιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ποινῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ μὲν τῶν δύο τούτων τάξεων δικαστήρια διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν νομαρχιακῶν ἐφετείων, ἅπαντα δὲ ὁμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν κατὰ τόπους νομαρχῶν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ἀπολύτου ἀποχῆς ἀπὸ τῶν διαδικασιῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων, διὰ ταῦτα ἕκαστος νομαρχίας ἐξετάζων διαρκῶς τὴν πορείαν τῶν δικαστηρίων θέλει φροντίζει ὅπως αἱ εἰς αὐτὰ παραπεμπόμεναι δίκαι διεξάγονται ἄνευ ἀναβολῶν, ἐκτελῆ ταχέως τὰς ὑπὸ τῶν ἐφετείων ἐκδιδόμενας ἀποφάσεις κατὰ τῶν παρεκτρεπομένων δικαστῶν, καὶ, ἐν περιπτώσει ἀπροσδοκῆτου παρεκτροπῆς τινὸς τῶν ἐν τῷ νομαρχιακῷ ἐφετεῖῳ διατελούντων ὑπαλλήλων, δέον νὰ σπεύδωσιν ἄναγγέλλωσι ταύτην ἐνταῦθα μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων.

Ἄρθρ. 7. Τὰ τέλη καὶ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα εἰσπράττονται διὰ τὰς ὑπὸ τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων συντασσομένας διαφόρους πράξεις, ἀποφάσεις κτλ. ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων δικαιώματα ἀνήκουσιν εἰς τὸ αὐτ. ταμεῖον, ὅπως καλύπτωνται αἱ πρὸς διατήρησιν τῶν δικαστηρίων τούτων δαπάναι καὶ μισθοδοσίαι. Περὶ δὲ τῆς δικαίας καὶ τιμῆς αὐτῶν εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως ὑπάρχουσιν εἰδικαὶ ὁδηγίαι, καθ' ἃς συνετάχθησαν καὶ τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα βιβλία. Ἐν τούτοις εἰς τινὰ μέρη μὴ διδομένης, ὡς πληροφοροῦμεθα, προσοχῆς εἰς τὴν τήρησιν τοῦ κανόνος τούτου, μέρος τῶν τοιούτων τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀπόλλυται. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ μισθοδοσίαι τῶν ἐν πάσῃ νομαρχίᾳ δικαστῶν θὰ ὦσι βεβαίως ὀρισμένοι ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων τῶν δικαστηρίων, οἱ πρόεδροι αὐτῶν καὶ οἱ ἐπὶ τῆς διαχειρήσεως τῶν δημο-

σίων χρημάτων υπάλληλοι οφείλουσι να προσέχωσιν εις την ολοσχερή είσπραξιν των δικαιωμάτων τούτων και εις την τακτικήν και σύμφωνον προς τὰς ειδικὰς οδηγίας χρῆσιν τῶν βιβλίων ἐν περιπτώσει δὲ ἀπωλείας τινὸς ἐκ τῶν είσπράξεων τούτων, αἱ ὁποῖαι συμπεριλαμβάνονται εις τὰς προσόδους τῆς κυβερνήσεως, φροντίζουσιν ὅπως νομίμως τιμωρῶνται οἱ παραίτιοι αἱ μισθοδοσίαι τῶν ἀποτελούντων μέρος δικαστηρίων, ὧν τὰ είσοδήματα εἶναι ἀνεπαρκῆ, θέλουσιν ὀρισθῆ ἀναλόγως τῶν είσπράξεων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 8. Τὰ ἀληθῆ μέσα τῆς εὐημερίας παντὸς νομοῦ περιλαμβάνονται κυρίως εις τὰ ἐξῆς: α. οἱ κάτοικοι δέον ν' ἀπολαύωσι πλήρους ἀσφαλείας, β'. νὰ προστατεύωνται τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ, γ'. οἱ παρά τῶν κατοίκων πρὸς ὄφελος τοῦ αὐτ. ταμείου είσπρακτέοι δημόσιοι φόροι νὰ βασιζῶνται ἐπὶ ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι οὔτε τοὺς φορολογουμένους νὰ ζημιώσιν, οὔτε τὰς πηγὰς τοῦ πλοῦτου και τοῦ ἐμπορίου των νὰ ἐξαντλώσιν και δ'. ν' ἀναπτύσσεται και προάγεται ἡ γεωργία και βιομηχανία ἀναλόγως τῆς θέσεως και τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους. Ὁ πρῶτος και δεῦτερος τῶν ἀνωτέρω ὄρων βαίνουσι παραλλήλως πρὸς τοὺς καρποὺς τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς ἀναπτυχθεισῶν ἐνεργειῶν τῶν θρησκευτικῶν και πολιτικῶν δικαστηρίων και τῆς ἀστυνομίας, ὃ ἐστὶν ὅσον καλλίτερα διοργανισμένα εἰσὶ τὰ δικαστήρια τόπου τινὸς, ὅσον αὐστηρότερον ἀπονέμεται ἡ δικαιοσύνη και ὅσον ἐναργέστερον ἐκθηλοῦνται τὰ πρακτικὰ τούτων ἀποτελέσματα, τόσον βεβαιότερα κατὰ φυσικὸν λόγον θέλει εἶσθαι ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ και ἡ προστασία τῆς δικαιοσύνης: τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον φέροντα μέσα εἰσὶν ἡ βελτίωσις τῶν δικαστηρίων, ἡ ἐν τῇ ἀστυνομικῇ ὑπηρεσίᾳ, τῷ ὄργάνῳ τούτῳ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, τάξεις και ἡ καλὴ διατήρησις και χρῆσις τῶν υπαλλήλων. Ἡ τροποποίησις τῶν δημοσίων φέρων υπάγεται μόνον μέχρις ὀρισμένου τινὸς σημείου εις τὴν ἀρμοδιότητα τῶν νομαρχιῶν, ἥτοι οἱ δημόσιοι φόροι πάσης τάξεως και κατηγορίας εἰσὶν ὀρισμένοι ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως και ἀνεπίδεκτοι ἄλλως σάσης κατ' ἀρχὴν τροποποιήσεως ὑπὸ τῶν νομαρχιῶν, μὴ δυναμένων λόγου χάριν νὰ ἐλαττώσωσι τὸ ὕλον τοῦ ἐγγείου φόρου τοῦ νομοῦ, μηδὲ νὰ τροποποιήσωσι τὰ τιμολόγια τῶν προσόδων, μηδὲ νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ἐπὶ τῶν φυσικῶν προϊόντων πληρωμὴν φόρου 9 ἢ 11 τοῖς 0], ἀντὶ τῆς δεκάτης. Οὐχ ἥττον ὅμως οἱ κατὰ τόπους Νομάρχαι και οἱκ. ἔφοροι ἔχουσι σπουδαία ἀπέναντι τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντα ἐπὶ τῶν ἐξῆς σχετικῶν πρὸς τὴν φορολογίαν περιστάσεων. Ἀποδειχθέντος π. χ. ὅτι ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπαρχίας τινὸς ἢ κώμης κατέστη προϊόντος τοῦ χρόνου δυσβάστακτος, οφείλουσι κατόπιν συσκέψεως τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου νὰ ἀνακουφίσωσι μὲν τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐπιβάλλωσι δὲ τὸ προκύψαν ἔλλειμμα εις ἄλλο μέρος σχετικῶς ὀλιγώτερον φορολογούμενον. Ἐὰν δὲ μεταξὺ τῶν ἐμμέσων φόρων εὐρίσκωνται τινες, ὧν ἡ ὑπαρξίς παραβλάπτει τοὺς κατοίκους και ἀληθῶς παρεμβάλλει προσκόμματα εις τὴν εὐπορίαν και εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, ὑπάρχει δὲ τρόπος ὅπως ἀντικαταθῶσιν οἱ φόροι οὗτοι εἰς ἑτέρων συμφερωτέρων πρὸς τὸν λαόν, δέον ν' ἀναφέρωσιν ἐνταῦθα τὰς

φαιάυτας ὑποθέσεις μετ' ἀποχρόντων λόγων, και νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν ὅπως ὁ λαὸς ζημιούται ἀδίκως κατὰ τὴν είσπραξιν τῆς δεκάτης. Καθόσον ἀφορᾷ τὴν γεωργίαν και βιομηχανίαν, πρὸς ἀνάπτυξιν αὐτῶν δὲν ἀρκεῖ μόνον τὸ νὰ προτρέπηται πρὸς τοῦτο ὁ λαὸς και νὰ τίθενται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐν ἡ δύο παραδείγματα, ἀλλὰ πρὸς ἀληθῆ ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ δέον ἐν πρώτοις νὰ δοθῆ προσοχή εις διάφορα σπουδαία ἔργα. Ἀπαιτεῖται π. χ. μεταξὺ τῶν ἄλλων ἡ βελτίωσις τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ὅπως κατασταθῆ ἡ συγκοινωνία δυνατῆ και εὐκόλος ἐν οἰαδήποτε τοῦ ἔτους ὥρα. Ἔον ν' ἀνοιχθῶσι νέαι ὁδοὶ συνδεόμεναι μετὰ τῶν παραλίων, ποταμῶν και σιδηροδρόμων. Ἔον πρὸς εὐκόλον προμήθειαν κεφαλαίων εις τοὺς γεωργοὺς και ἐμπόρους, συστηθῶσιν ἐν πάσῃ ἐπαρχίᾳ ἀποθεματικαὶ τράπεζαι και ἐπαυξηθῶσι τὰ κεφάλαιά των. Ἔον πολλαπλασιασθῶσι τὰ παντοειδῆ σχολεῖα και συστηθῶσιν ἰδιαίτερα πολυτεχνεῖα. Ἔον καθαρισθῶσι και χρησιμοποιηθῶσιν ὑπὲρ τῆς συγκοινωνίας οἱ πλώϊμοι ποταμοὶ. Ἔον δοθῆ ὠθησις εις ἐπιχειρήσεις ἐπὶ μεταλλείων, δασῶν και ἐργοστασίων, ἐξοικειωθῶσι πρὸς ταύτας οἱ κάτοικοι και οὕτω προαγάγωσι τὴν βιομηχανίαν και τὸ ἐμπόριον. Δι' ἕκαστον τῶν ἔργων τούτων ἀπαιτεῖται εἰλικρινεστάτη ἀφοσίωσις και προθυμία: δίδομεν ὅθεν τὰς ἐξῆς περὶ αὐτῶν ἐξηγήσεις.

Ἄρθρ. 9. Περὶ τῆς ἐν τοῖς νομοῖς ὁδοποιίας εἶχον συνταχθῆ κατ' ἀρχὰς ἰδιαίτεροι οδηγίαι, ὧν ἐμπράκτως κατέφανη ἡ ὠφελιμότης, και καθ' ἂς δέον νὰ κατασκευάζωνται ἐν πρώτοις αἱ κυριώτεραι ὁδοὶ, τῶν ἐργασίων διανεμομένων εις τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐπωφεληθησομένους κατοίκους, κατ' ὅτιν δὲ τῆς τοιαύτης κατασκευῆς τῶν μεγάλων ὁδῶν ἀρχεται ἡ τῶν δευτερευουσῶν, τῶν τριτευουσῶν και οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἀλλ' εἰς τινὰ μέρη δὲν ἐπετεύχθη δυστυχῶς ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός, ὡς ἀπαντήσας διαφοροὺς ἀνωμαλίας και δυσκολίας: ἀντὶ τῆς ἐργασίας π. χ. ἐλαμβάνοντο παρά τῶν κατοίκων χρήματα, οὕτω δὲ πολλοὶ οὐδὲν συμφέρον ἔχοντες ἐκ τῶν νέων ὁδῶν καταναγκάζοντο εις τὰς ἐργασίας τῆς κατασκευῆς των και οὐδεμία ἐδίδοτο προσοχή πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ διὰ τοιαύτας ἐργασίας χρόνου και κατὰ συνέπειαν οἱ κάτοικοι ἠναγκάζοντο νὰ διακόπτωσι τὰς γεωργικὰς των ἀσχολίας ἀκριβῶς κατὰ τὴν προσφορωτέραν δι' αὐτὰς ὥραν τοῦ ἔτους και τέλος παρίστατο ἐνταῦθα ὡς ἀναγκαῖα ἡ ἀποστολὴ πολυαριθμῶν μηχανικῶν και ἐργαλείων ἀδιαφόρως διὰ τε τὰ πλέον ἀσήμαντα και σπουδαία ἔργα τῆς ὁδοποιίας. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ ὁδοποιία δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ παρ' ἡμῖν ἄλλως εἰμὴ διὰ τοῦ τρόπου, ὅστις ἄλλοτε ἐφαρμοσθεῖς εις τινὰς νομοὺς ἀπεδείχθη ἐκ πείρας ὠφελιμώτατος και ὅστις κατὰ συνέπειαν δέον νὰ διατηρηθῆ και τοῦ λοιποῦ ἡ κατασκευὴ δηλαδὴ ἐκάστης ὁδοῦ νὰ ἐπιβάλληται κατὰ τὰς ειδικὰς οδηγίας μετὰ προηγουμένην καταμέτρησιν ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ εις τοὺς ἀρρενας κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῆς νέας ὁδοῦ, και νὰ παύσῃ ἐντελῶς τὸ σύστημα τοῦ λαμβάνειν παρά τῶν κατοίκων χρήματα ἢ τοῦ ἐπιβάλλειν εις τὸν λαόν ἡμερησίως μερίδας ἐργασίας. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δυνατῆ: ν' ἀπληρ

ποιηθῆ καὶ διευκολυνθῆ ὡς ἐξῆς. Ὁ μηχανικὸς τοῦ νομοῦ, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιοῦτου, εἰς ἀξιωματικὸς τοῦ γρατοῦ τελειοδιδάκτορος τῆς γραττωτικῆς σχολῆς ἢ ἕτερός τις ἐκ τῶν περὶ ταῦτα εἰδημόνων διαχαράττει τὴν κατασκευασθησομένην ὁδόν. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ πληθυσμὸς τῶν ἐκ τῆς νέας ὁδοῦ ἐπωφεληθησομένων καὶ ἡ εἰς ἕκαστον ἄτομον ἀναλογοῦσα μερὶς τῆς ἐκτάσεως τῆς ὁδοῦ εἰς μέτρα, ἐπὶ τῆ βάσει ταύτῃ δρίζεται ἡ εἰς ἐκάστην κώμην ἢ συνοικίαν ἀναλογοῦσα μερὶς. Ἐπειδὴ αἱ εἰς ἐκάστην αὐτῶν ἀνήκουσαι ἐργασίαι ἐπιβαρύνουσι τοὺς μεριδοῦχοι, πρὸς τοῦτο δίδεται αὐτοῖς προθεσμίαι τριῶν ἢ τεσσάρων ἢ καὶ ἐξ μηνῶν κατὰ τὰς περιστάσεις. Οἱ μεριδοῦχοι προσκαλοῦνται ἐγγράφως εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τούτων ἐντὸς τῆς ὠρισμένης προθεσμίας καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ μηχανικοῦ ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου. Ἀφ' ἑτέρου τοποθετοῦνται διακριτικὰ σημεῖα, δεικνύοντα τὴν διαχαραχθεῖσαν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ καὶ ἕτερα μερικώτερα κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν, δηλοῦντα τὴν εἰς ἐκάστην κώμην ἢ συνοικίαν ἀνήκουσαν μερίδα. Εἰς τὰς διανεμηθησομένας προσκλήσεις ἀναφέρεται καθαρῶς ὅτι ἡ εἰς τὴν δεῖνα κώμην ἢ συνοικίαν ἀναλογοῦσα μερὶς ἀρχεται ἀπὸ τοῦ δεῖνος ἀριθμοῦ καὶ λήγει εἰς τὸν δεῖνα, καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἀποπερατοῦντες ὁλόκληρον τὴν μερίδα τῶν ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται δι' ἰδιαιτέρου ἀποδεικτικοῦ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου. Ἐὰν δὲ, ἀφοῦ αἱ ἀμαξίται ὁδοὶ οὕτως ἰσοπεδωθῶσι καὶ κατασκευασθῶσι, μένωσι τεχνικὰ ἔργα, διὰ τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις προσώπων εἰδικῆς ἰκανότητος, ὡς γέφυραι, ἄχρητοι κτλ. τὸ μὲν ὑλικόν, οἶον λίθοι, ξυλική, ἀσβεστος καὶ ἄμμος, προμηθεύονται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων κατοίκων, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν τῶν ἠλῶν καὶ τὰ ἡμερομίσθια τῶν λιθοτόμων καὶ τεκτόνων, ταῦτα δὲν ἀπαιτοῦσιν ὑπέρογκα ποσὰ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶναι προσδιωρισμένα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως 1000 γρόσια δι' ἐκάστην ὥραν ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς κατασκευαζομένης ὁδοῦ, ὅπως καλύπτονται τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν γεφυρῶν, τοίχων καὶ ὀχετῶν ἀναγκαῖα ἡμερομίσθια, ὥστε ὁ Νομάρχης, εἰς οὗ τὴν γνώμην ἀνατίθεται ἡ διαχείρισις τῆς δαπάνης ταύτης, ὀφείλει νὰ φροντίζῃ ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως καὶ τῶν εἰρημένων ἐλλείψεων. Ἐνὶ λόγῳ ἡ ὁδοποιία κατέχει σπουδαίαν θέσιν μεταξὺ τῶν καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν καὶ ἐπαρχῶν καὶ εἶναι ἐπάναγκες ὅπως ἐν ἐκάστῳ νομῷ γίνῃ ἀμέσως ἐναρξίς τῶν τοιούτων ἐργασιῶν συμφώνως πρὸς τὰς ῥηθείσας διατάξεις καὶ κατορθωθῆ ἢ ἀποπεράτωσις τῶν ἐντὸς δύο ἢ κατ' ἀνώτατον ὅρον τριῶν ἐτῶν οἱ κατὰ τὸπους ὅθεν ἐπαρχοὶ ὀφείλουσι νὰ λάβωσι τὰ ἀνήκοντα μέτρα ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητός των καὶ ὑποβάλλωσιν ἐνταῦθα τὰς ἐντὸς ἐκάστου ἔτους ἀποπερατωθείσας ἐργασίας. Προσέτι δὲ κατὰ τὸ εἰς τινες νομοὺς ἐφαρμοσθὲν σύστημα, ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκατάστασις ἰδιαιτέρων ὑπαλλήλων εἰς πᾶσαν δῖωρον ἢ τρίωρον ἀπόστασιν ὅπως ἐκτελῶσι τὰς μικρὰς ἐπισκευὰς τῶν ὁδῶν, διατηρῶσι ταύτας καὶ τὰς ἐπὶ τῶν πλευρῶν δενδροστοιχίας ἐν καλῇ καταστάσει καὶ ἐν ἄλλαις λέξεσι πρὸς πλείονα διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τούτου καὶ διαρκῆ ἐπιτήρησιν τῆς ὁδοῦ, δεόν νὰ διατηρῆται μὲ μι-

σθὸν εἰς ἐκ τῶν χωρικῶν ἐγκαθιστάμενος οἰκογενειακῶς ἐν τῇ παρὰ τὴν ὁδὸν καλύβῃ του, παρὰ τὴν ὁποῖαν δυνατὸν νὰ τῷ χορηγηθῆ καὶ κατάλληλος ἐκτασις γαιῶν πρὸς καλλιέργειαν, οὕτως ὥστε ἡ ὁδὸς θὰ ἐποπτεύηται διαρκῶς ὑπ' αὐτοῦ, μισθοδοτουμένου ἐκ τῆς ἀποθεματικῆς τραπέζης ἐκάστης ἐπαρχίας. Δέον ὅθεν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς νομοὺς νὰ ἐφαρμοσθῆ τὸ αὐτὸ σύστημα ἢ ἄλλο προτιμότερον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 10. Αἱ εἰς τινες νομαρχίας συστηθεῖσαι ἀποθεματικαὶ τράπεζαι ἔχουσι κοινωφελῆ προορισμὸν, ὅεστιν, ἐγένοντο κυρίως ὅπως οἱ γεωργοὶ εὐρίσκωσιν ἐλείψε καὶ δανείζωνται ἐν παντὶ καιρῷ καὶ μετ' εὐκολίας χρήματα πρὸς προμήθειαν ζώων καὶ γεννημάτων διὰ σποράν. Τὰ δὲ ἐκ τῆς πείρας αὐτῆς ἀποδειχθέντα σπουδαῖα πλεονεκτήματα τοῦ συστήματος τούτου ἔδει φυσικῶ τῷ λόγῳ νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς τε τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν λαὸν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς γενικεύσεώς των. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὰ περισσότερα μέρη δὲν ἐδόθη ἡ ἀπαιτούμενη προσοχὴ πρὸς ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ σχηματισμοῦ κεφαλαίων διὰ τὰς τραπέζας ταύτας κανόνος, παρεμορφώθη ὀλοσχερῶς ἡ θεμελιώδης αὐτῶν ἀρχὴ καὶ οὕτω τὰ πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαίων ἀπαιτούμενα ποσὰ ἤρξαντο νὰ ἐπιβάλλωνται καὶ εἰσπράττωνται ὡς νέος τις φόρος, ὥστε σύστημα, τὸ ὁποῖον καθιερώθη ὅπως παρέχῃ εὐκολίας εἰς τὸν λαόν, ἔλαβε τὴν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον τροπὴν καὶ παρήγαγε δυσχερείας καὶ προσκόμματα. Τούτου ἕνεκα αἱ τράπεζαι αὗται δὲν προήχθησαν ὡς ἔδει, εἰς ὀλίγα δὲ τινὰ μέρη οὔτε ἐσυστήθησαν ὅλως. Πρὸς ἄρσιν ὅθεν τῶν προσκομμάτων, προαγωγὴν τῶν νῦν ὑπαρχουσῶν τραπέζων καὶ σύστασιν τοιούτων ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἤδη, δεόν νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἀκριβῶς αἱ πρό τινας χρόνου δημοσιευθεῖσαι εἰδικαὶ ὁδηγίαι, ὧν αἱ διατάξεις συμπεριλαμβάνονται ἐν τοῖς ἐξῆς.

Τὰ κατ' ἔτος διὰ τὰ κεφάλαια τῶν ὑπαρχουσῶν ἢ νεωστὶ συστηθησομένων ἀποθεματικῶν τραπέζων πάσης ἐπαρχίας ἀπαιτούμενα ποσὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράττωνται παρὰ τοῦ λαοῦ ἐν εἴδει φορολογίας, μήτε συλλέγονται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον γεννήματα ἐκ τῶν ἀλωνίων, ἀλλὰ ζητεῖται μερὶς ἐξ ἄλλων προϊόντων, οἶον βοτύρου, τυροῦ κτλ. Ὅπουδῆποτε ὅθεν ὑπάρχει τοιοῦτό τι σύστημα, θέλει καταργηθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τοῦ ἐν ταῖς εἰδικαῖς ὁδηγίαις ἀναπτυσσομένου γενικοῦ συστήματος, κατὰ τὸ ὁποῖον εἰς πᾶσαν κοινότητα θέλει προσδιορισθῆ ὑπὲρ τῆς ἀποθεματικῆς τραπέζης χωράφιον καταλλήλου ἐκτάσεως, ἐκλεγόμενον μεταξὺ τῶν ἀκαλλιεργήτων ἢ εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ αὐτ. ταμείου περιελθουσῶν γαιῶν, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, λαμβανόμενον μὲ ἐνοίκιον παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου. Εἰς τὸ χωράφιον τοῦτο σπείρεται τὸ καταλλήλοτερον εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ἐδάφους προϊόν, οἱ δὲ κάτοικοι, κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς σχολάζουσι ἀπὸ τῶν ἰδιαιτέρων ἐργασιῶν των, φροντίζουσι δωρεὰν περὶ τῆς περαιτέρω καλλιέργειας τῶν σπαρτῶν, ἀρδεύοντες καὶ περιποιούμενοι ταῦτα, καὶ ἐν καιρῷ τῆς συγκομιδῆς συλλέγοντες τοὺς καρποὺς εἰς ἰδιαιτέρον μέρος. Τὰ

ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ δήμου οὕτω συλλεγόμενα προϊόντα ἐναποταμιεύονται εἰς τὴν ἐδραν αὐτῆς. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τούτου ζητοῦνται ὁδηγίαι παρὰ τῆς ἐδρας τῆς ἐπαρχίας, καὶ τῆ συναινέσει τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐπάρχων πωλοῦνται τὰ ἐν λόγῳ προϊόντα διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ; τὸ δὲ προκύψον χρηματικὸν ἐναποταμιεύεται εἰς τὰς ἀποθεματικὰς τραπεζάς, παρὰ ταῖς ὁποίαις ἐκτὸς τοῦ καθημερινοῦ βιβλίου καὶ τοῦ ταμείου κρατοῦνται καὶ ἰδιαιτέρα, ἐνοῖς σημειοῦται χωριστὰ ὁ λογαριασμὸς ἐκάστου χωρίου, εἰς ὃν προστίθενται κατ' ἔτος τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων προκύπτοντά καὶ ἐναποταμιεύόμενά νεα ποσά. Καὶ τοιαύτη μὲν ἡ πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαίων προσφοριώτερα μέθοδος. Οὐδεμίαν δὲ ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅσον ἀφθονώτερα κεφάλαια διαθέτει ἡ ἀποθεματικὴ τράπεζα τόπου τίνος, τόσον περισσότερον ἀκριβῶς εὐπορεῖ καὶ ἡ γεωργικὴ τάξις; ὅτι τοιοῦτοτρόπως προλαμβάνονται διάφορα ἀτοπήματα, ὡς τὸ νὰ συνομολογῇ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ μὲν καὶ τοῦ δὲ δάνεια ἐπὶ ὑπερόγκοις τόκοις, ὡς ἐγένετο εἰς τίνα μέρη, καὶ νὰ ἐκποιῇ τὰ προϊόντα αὐτοῦ εἰς τιμὰς κατώτερας τῆς πραγματικῆς τῶν ἀξίας, καὶ ὅτι ἀφ' ἑτέρου διευκολύνεται καὶ ἡ τῶν δημοσίων φόρων εἰσπραξίς. Ἐκάστη ἀποθεματικὴ τράπεζα διευθύνεται ὑπὸ δύο κατοίκων ἀπολαυόντων γενικῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ὑπολήψεως, ἔχει δὲ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου ἓνα ἢ δύο γραμματεῖς μισθοδοτούμενους ὑπὸ τῆς τραπεζῆς, εἰς τίνα δὲ μέρη διατῆρεῖται καὶ ἰδιαιτέρες ἐμμισθος ταμίας. Ὁ κανὼν οὗτος θέλει ἰσχύει ἀπαραλλάκτως καὶ τοῦ λοιποῦ. Πάντες οὗτοι οἱ ὑπάλληλοι κατὰ πᾶσαν διετίαν ἀντικαθίστανται δι' ἑτέρων προσώπων, διοριζομένων κατόπιν ἐκλογῆς καὶ ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ἧς τὸ ἔγγραφον παρακατατίθεται ἐν τῷ λογιστηρίῳ τῆς διοικήσεως, ἀπαξ δὲ τοῦ ἔτους πέμπονται ὑπὸ τῆς νομαρχίας μία ἢ δύο συνοδία ἐιδικῶν ἐξεταστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξελέγχουσι τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἀποθεματικῶν τραπεζῶν καὶ ἐξομαλύνουσι πᾶσαν ἐν αὐτοῖς ἀταξίαν καὶ σύγχυσιν; τοῦτέστιν; ἐπειδὴ εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον τὸ δανείζειν ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν τραπεζῶν χρήματα εἰς ἄλλους πλὴν τῶν γεωργῶν, οἱ ὑπάλληλοι, οἱ διαπράττοντες τοιαύτην κατάχρησιν θὰ θεωρῶνται ὑπόλογοι καὶ θὰ ὑποχρεῶνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων, τὰ ὅποια κακῶς διεχειρίσθησαν, ἐφαρμοζομένου ἀμέσως τοῦ νόμου καὶ καθ' ὅμοιον τρόπον ἄλλης περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην παρέκτροπῆς τῶν. Οἱ διὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν ἀποστέλλόμενοι ὑπάλληλοι θὰ λαμβάνωσι παρὰ τῶν ἀποθεματικῶν τραπεζῶν ἀνά 5 γρόσια καθ' ἑκάστην ὥραν δι' ὁδοιπορικὰ ἐξόδα τῆς ἀπὸ μίας εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν μεταβάσεώς των, καὶ ἀνά 20 γρόσια καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὡς ἀντάμοιβήν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξελέξεως τῶν λογαριασμῶν, ἧτις ὁμῶς οὐδέποτε δύναται νὰ παραταθῇ πλέον τῶν 4—5 ἡμερῶν. Ἐκτὸς τῶν ποσῶν τούτων οὐδεμίαν ἄλλην δύναται νὰ ἔχωσιν ἀπαίτησιν. Περὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἀποθεματικῶν τραπεζῶν παρουσιάζονται κατ' ἔτος ἐνώπιον τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει πᾶσαν ἐπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταρρυθμίσειν. Αἱ τράπεζαι αὗται ἐλάμβανον μέχρι τοῦδε

διὰ τὰ πρὸς τοὺς γεωργοὺς δάνεια ἐτήσιον τόκον 12 τοῖς 0]0. Ἐπειδὴ ὁμῶς τὰ κεφάλαια τῶν τραπεζῶν τούτων εἰσι περιουσία αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἡ δὲ χρῆσις τῶν κεφαλαίων τῶν προῶριστῶν ἀποκλειστικῶς πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐργασιῶν των, ἀπεφασίσθη ὅπως ἀπὸ τῆς 1 μαρτίου 1873 ὁ τόκος αὐτῶν ἐλαττωθῇ εἰς 9 τοῖς 0]0. Δέον ὅπως οἱ ὑπάλληλοι τῶν τραπεζῶν τούτων εἰδοποιηθῶσιν ἀπὸ τοῦδε περὶ τοῦ νέου τούτου μέτρου καὶ ἀπὸ τῆς 1 μαρτίου ὑπολογίζωσι τοὺς τόκους τῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς δανειζομένων χρημάτων πρὸς 9 τοῖς 0]0.

Ἄρθρ. 11. Ἐν προσέτι ἐκ τῶν πρὸς ὠθήσιν τῆς βιομηχανίας ἐφαρμοστέων μέτρων θεωρεῖται ἡ τε σύστασις ἐνός ὀρφανοτροφείου ἢ πολυτεχνείου τοῦλάχιστον ἐν ἐκάστη πρωτεύουσῃ νομοῦ, ὅπως οἱ παῖδες τῶν κατοίκων διδάσκωνται ἐν αὐτῷ διαφόρους τέχνας, καὶ ὁ βαθμιαῖος πολλαπλασιασμὸς τῶν τοιούτων καταστημάτων. Μόνον ὁμῶς τὰ σχολεῖα ταῦτα δὲν ἀρκοῦσιν εἰς τὰς ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν τεχνῶν ἀνάγκας τῶν κατοίκων ὁλοκλήρου νομοῦ, ἀλλ' ἡ ἐπίτευξις τοῦ σκοποῦ τούτου ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν λοιπῶν σχολείων καὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας. Ὁ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους συνταχθεὶς καὶ δημοσιευθεὶς περὶ ἐκπαιδεύσεως κανονισμὸς ἀρκεῖ μὲν ἐφαρμοζόμενος πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἀλλ' ἡ ἐντελής τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἐφαρμογὴ, δεῖται πολλοῦ κόπου καὶ χρόνου. Ἐν τούτοις ὁ σκοπὸς τῆς καθιερώσεως τοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου δὲν εἶναι ἡ ἀμεσὸς καὶ ἐντελής αὐτοῦ ἐφαρμογὴ ἀλλ' ἡ διατύπωσις τοῦ πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας ἐφαρμοστέου συστήματος καὶ τῶν ἐπιδιωκόμενων ἀποτελεσμάτων, ἧτοι τὸ ὑποδείξει ὅτι οὕτω δέον νὰ διευθύνηται ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ὅτι ἵνα φθάσῃ εἰς τὸ ἐπιδιωκόμενον σημεῖον ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῶσι πάντα τὰ πρὸς τοῦτο φέροντα μέτρα, ὥστε δὲν ἀπαιτεῖται ἀπολύτως ἡ ἀμεσὸς ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τούτων, ἐξ ὧν κατὰ πρότερον μὲν λόγον δέον νὰ διοργανισθῶσι καὶ πολλαπλασιασθῶσι τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, κατὰ δεύτερον δὲ τὰ λοιπά. Διὰ τοῦτο αἱ αὐτ. ἀρχαὶ πατὸς νομοῦ ἐκ τῶν σκέψεων τούτων πάντοτε καθοδηγούμεναι ἐφείλουσιν νὰ φροντίσωσιν ἐν πρώτοις, συμφῶνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου, περὶ τῆς συστάσεως δημοτικῶν σχολείων ἐν πᾶσιν κώμη καὶ συνοικίᾳ, εἶτα δὲ βαθμιαῖον δσάκις παρουσιάζεται περίστασις καὶ ὑπάρχουσι τὰ μέσα, καὶ περὶ τῆς συστάσεως ἐπαρχιακῶν καὶ προκαταρκτικῶν στρατιωτικῶν, συνοδᾶ πρὸς τὸν περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμον, καὶ ὀρφανοτροφείων καὶ πολυτεχνείων. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ συνιστῶνται τοιαῦτα καταστήματα, ἀλλὰ συγχρόνως δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν καὶ ἐφαρμοζόμενα καὶ τὰ μέσα τῆς διατηρήσεως καὶ προαγωγῆς αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ὅταν τὸ κατὰ πρότερον φέρων ἐφαρμοζόμενον μέτρον ἦναι μὲν κάλλιστον καὶ ἀξιολογώτατον, στερεῖται ὁμῶς τῶν στοιχείων τῆς διαρκείας καὶ προαγωγῆς καὶ ἐντὸς ὀλίγου καταστρέφεται, τότε καὶ τοῦ πρωτοῦ αἱ φροντίδες ματαιοῦνται καὶ ἡ δαπάνη ἀνωφελῶς γίνεται, ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ περίστασις αὕτη τῶν ὁλοκλήρως ἐπενεργεῖ καὶ ἐπὶ ἄλλων τῆς

αὐτῆς κατηγορίας μέτρων, ὥστε ἡ ὑπαρξίς καθίσταται ἐπιβλαβεστέρῃ τῆς ἐλλείψεως, τούτου ἕνεκα ἡ περὶ τούτων πρόνοια καὶ ἐνέργεια τῶν περαιτέρω ἀνατίθεται ἰδίως εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν τῶν Νομαρχῶν καὶ ἐπαρχῶν.

Ἄρθρ. 12. Πρὸς καθαρισμόν καὶ καλλωπισμόν τῶν ἐν ἐκάστῳ νομῶ πόλεων καὶ κωμοπόλεων εἰς πολλὰ μέρη ἐσυστήθησαν δημαρχίαι. Κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεως αὐτῶν εἶναι 1ον ἡ κατασκευὴ λιθοστρώτων ὁδῶν, ὑδραγωγείων, γεφυρῶν καὶ ἄλλων τοιούτων. 2ον ἡ εὐρυνσις τῶν ὁδῶν. 3ον ὁ ἐπὶ τὸ κανονικώτερον μετασχηματισμὸς τῆς πόλεως. 4ον ἡ ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται οἱ ἔμποροι, καὶ ἡ περιστολὴ πάσης περὶ ταῦτα καταχρήσεως. 5ον ἡ διαρκὴς ἐποπτεία ἐπὶ τῆς ποιότητος καὶ τῶν τιμῶν τῶν ἀπολύτου ἀνάγκης προϊόντων, τροφίμων καὶ ποτῶν, καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν κατοίκων οὐ μόνον ἀπὸ τῆς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐξασκουμένης ἀπάτης καὶ ἀδικίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς βλάβης ἣτις προκύπτει ἐκ τῆς πωλήσεως βεβλαμμένων, σερπητότων καὶ τῆς ὑγείας ἐπιζημιῶν τροφίμων. 6ον ἡ σύστασις εἰ δυνατόν νοσοκομείων πρὸς περίθαλψιν τῶν πασχόντων ἀπόρων καὶ ἀπροστατεύτων. 7ον ἡ διατήρησις τακτικῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων καὶ ἡ ἐν αὐτοῖς καταχώρησις τῶν καθ' ἐκάστην γεννήσεων καὶ ἀποβιώσεων τῶν συμβαινουσῶν οὐ μόνον ἐν τῇ πόλει ἢ κωμοπόλει, ὅπου ἐδρεύει ἡ δημαρχία, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμέναις καὶ εἴτε ὑπὸ ὀθωμανῶν εἴτε ὑπὸ μὴ ὀθωμανῶν κατοικουμέναις κώμαις, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ προσπαθεῖν ἐμπράκτως καὶ ὑλικῶς ὑπὲρ τοῦ καλλωπισμοῦ τοῦ τόπου καὶ τῆς περὶ τὰ ἦθη καὶ τὰς ἔξεις βελτιώσεως τῶν κατοίκων. Πρὸς πραγματοποίησιν δὲ αὐτῶν τὸ αὐτ. ταμεῖον παρεχώρησεν εἰς τὰς δημαρχίας ἐμμέσους τινὰς φόρους, ἐκτὸς δὲ τούτου ἐπετρέπη αὐτοῖς νὰ σχηματίσωσι καὶ νέας προσόδους ἐξ ὠρισμένων ἀντικειμένων, καὶ εἰδικαί συνετάχθησαν ὁδηγίαι περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου τούτου. Ἐν τούτοις, ἀντὶ νὰ καταφανῆ ὡς ἔδει τὸ σωτήριο ἀποτέλεσμα τούτων διατάξεων, δυστυχῶς εἰς τινὰ μέρη αἱ δημαρχίαι περιορίζουσι τὸ καθήκον τῶν μόνον εἰς τὴν εἰσπραξίαν εἰσοδημάτων, χωρὶς νὰ δίδωσι μηδεμίαν προσοχὴν εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις ἐκαίνας, διὰ τὰς ὁποίας εἰσὶ περιωρισμένα τὰ εἰσοδήματα ταῦτα, ἀλλαχοῦ δὲ, ὡς λέγεται, συμβαίνουσι καὶ καταχρήσεις. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ δημοτικαὶ ὑποθέσεις παντὸς τόπου εἰσὶν μὲν ἀνατεθειμέναι εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ προέδρου καὶ τῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐκλεγομένων μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλ' ἅπαντα αὐτῶν ἡ ἐνέργεια διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἀπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ μέχρι τοῦ Νομάρχου, καὶ ἰδίως τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, ὅσον ὅπως 1ον ἐν ἐκάστῳ τόπῳ ὅπου ἐδρεύει δημαρχία ἐξελεγχθῶσι κατὰ πρῶτον οἱ λογαριασμοὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου. 2ον παρουσία τῶν ἀνηκόντων προσώπων ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων κατοίκων καὶ ἐμπόρων τοῦ τόπου ἐφαρμοσθῆ ὁ νόμος ἀναλόγως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξελέγξεως. 3ον διορισθῶσι νέος πρόεδρος καὶ μέλη. 4ον δαπανῶνται τὰ

εἰσοδήματα κατὰ τὸν ἀληθῆ προορισμὸν τῶν, τὰ δὲ βιβλία τῶν λογαριασμῶν ἐξελέγχωνται καὶ ἐπικυρῶνται ἐτησίως ὑπὸ τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον θέλει διαβιβάζει καὶ εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν περίληψιν αὐτῶν.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ τοῦ περὶ Βιλαετιῶν Νόμου.

(Ἰδὲ σελίδα 72 Ὀθωμαν. Κωδίκων).

Ἐποσημ. ἄρθρ. 2. Κατὰ τὴν ἐσχάτως δοθεῖσαν ἀπόφασιν, εἰς τὰς ἑδρας τῶν νομαρχιῶν δὲν ὑπάρχουσιν ἐπαρχοί, ἀλλ' αὐταὶ διοικουῦνται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

Ἐποσημ. ἄρθρ. 13. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν κατήργηθησαν αἱ θέσεις τῶν ἀρχιδικαστῶν (Μουφτεσί Χουκιάμ), τὰ δὲ καθήκοντα τῶν ἀνετέθησαν εἰς τοὺς ἐν ταῖς νομαρχιακαῖς ἑδραῖς δικαστὰς (ναίπας).

Ἐποσημ. ἄρθρ. 16. Βλέπε σημείωσιν 13 ἄρθρου.

Ἐποσημ. ἄρθρου 18. Διὰ τοῦ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων νόμου ἐτροποποιήθησαν πῶς τὰ καθήκοντα τῶν ἀνωτάτων νομαρχιακῶν δικαστηρίων (Διβάνι Τεμγίζ).

Ἐποσημ. ἄρθρ. 19. Καταργηθείσης τῆς θέσεως τῶν Μουφτεσί Χουκιάμ, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν, οἱ τῶν νομαρχιακῶν ἑδρῶν ναίπαι προεδρεύουσι τῶν ἀνωτάτων δικαστηρίων (Διβάνι Τεμγίζ).

Ἐποσημ. ἄρθρ. 24. Καταργηθείσης τῆς θέσεως τοῦ ἐπαρχοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Βιλαετίου, ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα αὐτῶν εἰς τοὺς νομάρχας. ἐπίσης καταργηθέντων τῶν συμβουλίων αὐτῶν, ἀνετέθησαν καὶ τούτων τὰ καθήκοντα εἰς τὰ διοικητικὰ (ιδαρὲ) συμβούλια.

Τὰ ἐξελεγκτικὰ συμβούλια τῶν ἐπαρχιῶν (λιβᾶ), καταργηθέντα, ἀντικατέστησαν διὰ τῶν Μεδζλίσι-Δααβῆ τῶν πρωτοδικείων καὶ διὰ τῶν Διβάνι-Τεμγίζ τῶν Ἐφετείων.

Ἐποσημ. ἄρθρ. 29. Κατὰ τὴν τελευταίως ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν Νομαρχιῶν δὲν ὑπάρχουσιν ἐπαρχοί, ἀλλὰ τὰ καθήκοντα τούτων ἐκπληροῦσιν αὐτοπροσώπως οἱ Νομάρχαι.

Ἐποσημ. ἄρθρ. 30. Καταργηθείσης τῆς θέσεως οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Νομοῦ, τὰ καθήκοντα τούτων ἀνετέθησαν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους (Αεφδεράριδες).

Ἐποσημ. ἄρθρ. 35. Αἱ θέσεις τῶν δημάρχων ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου (καζᾶ) κατήργηθησαν.

Ἐποσημ. ἄρθρ. 38. Ὁ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων νόμος ἐτροποποίησε κάπως τὰ καθήκοντα τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἐποσημ. ἄρθρ. 77. Κατήργηθησαν αἱ θέσεις τῶν ἀρχιδικαστῶν (Μουφτεσί Χουκιάμ).

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ἐρμηνευτικὴ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ περὶ Γαιῶν Νόμου.
(Ἴδε σελ. 429 Ὁθωμ. Κωδίκων).

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς ἐπιτελῶν γαιῶν ὑπαλλήλους.

Κατὰ τὸ 68 ἄρθρον τοῦ περὶ Γαιῶν Νόμου, ἂν μὴ ἀποδειχθῇ ὅτι νομίμως ἐκωλύθη ὁ κάτοχος γαιῶν νὰ καλλιεργήσῃ αὐτὰς ἀπ' εὐθείας ἢ ἐκμισθώσῃ ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη, αἱ τοιαῦται γαῖαι καθίστανται διαθέσιμα διὰ ταπίου, καὶ δίδονται ἐπὶ ἀντιτίμῳ μὲν ταπίου εἰς τὸν ἀρχικὸν κάτοχον, ἂν οὕτως ζητήσῃ αὐτὰς, ἐπὶ μείζονι δὲ προσφορᾷ εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν, ἂν ἐκεῖνος δὲν ζητήσῃ ταύτας. Οὐχ ἥττον τινὲς τῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπαλλήλων ἐζήτησαν ἐδηγίως καὶ περὶ τοῦ ἐφαρμοσίμου ἢ μὴ αὐτοῦ, καθ' ἣν περίπτωσιν ἀφίεται οὕτως ἀκαλλιέργητον μέρος τῶν γαιῶν ἐν τοῖς τζιφλικίοις ἢ ἐρώτησις καθυπεβλήθη εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν, ἣτις ἀπήντησεν ἡμῖν ὅτι τὸ νομοθετικὸν τμήμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπεφάνθη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὅτι, ἐπειδὴ τὰ τσιφλίκια διατίθενται ὀλόκληρα ὑπὲρ τῶν κατόχων αὐτῶν, μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κατὰ τμήματα διατεθειμένων γαιῶν, δὲν δύνανται νὰ ὑπόκηνται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρου. Προσκαλεῖσθε ὅθεν νὰ γνωστοποιήσῃτε εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπαλλήλους καὶ ἐπιθεωρητὰς ὅτι τὸ ἄρθρ. 68 δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐπὶ τρία ἔτη μὴ καλλιεργουμένας μὴδ' ἐκμισθουμένας γαῖας παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ εἰς τὰ ἐξῆς ἄρθρα τοῦ περὶ Γαιῶν Νόμου.

Ἄρθρ. 28. Ἐπειδὴ ἐθεσπίσθη δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος τῆ 16 Σεβὰλ 1286 ἵνα ἡ κυριότης αὐτοφυῶν δένδρων ἀνήκῃ διαρκῶς τῇ γαιοκτήμονι, ἀκυροῦται τούτου ἕνεκα ἢ ἐν τῷ 28 ἄρθρῳ φράσις, ὅτι ἡ ρηθείσα κυριότης ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον (μὴ).

Ἄρθρ. 30. Περὶ τοῦ κύρους τοῦ ἄρθρου τούτου βλέπε σημείωσιν τοῦ 28ου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 34. Ἐπειδὴ τὰ ἀλατωρυχεῖα εὐρίσκονται ὑπὸ τὸ σύστημα μονοπωλίου, καταργεῖται ἡ περὶ τούτων ἐν τῷ 34 ἄρθρῳ ἀναφερομένη φράσις.

Ἄρθρ. 54. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 54, 55, 56, διατάξεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταπώλησεως ἀκυροῦνται, δυνάμει τοῦ ὑπὸ ἡμερομ. 17 Μουχαρρέμ 1284 νόμου, περὶ μεταβιβάσεως τῶν γαιῶν ἐμιργέ.

Ἄρθρ. 57. Περὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 57, 58 βλέπε σημείωσιν τοῦ ἄρθρου 54.

Ἄρθρ. 59. Ἴδε ἐπίσης σημείωσιν 54ου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 60. Περὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 60, 61, 62 καὶ 63 βλέπε τὴν σημείωσιν τοῦ 54 ἄρθρου.

ἈΡΘΡΟΝ ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΝ τοῦ περὶ πωλήσεως ἀκινήτων ἀπέναντι χρεῶν νόμου.

(Ἴδε σελίδα 588 Ὁθωμαν. Κωδίκων).

Τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου εἰρημολογηθέντα χρεῖα ὑπόκεινται εἰς τοὺς κατὰ τὴν σύναψιν αὐτῶν ἐν ἰσχύϊ νόμους, καὶ ἂν μάλιστα τὰ ἐμόλογα ἀνενεώθησαν μετὰ ταῦτα τούτου ἕνεκα καὶ αἱ ὡς ἐκ τῶν χρεῶν τούτων ἐπὶ τῶν ἀκινήτων γενησόμεναι πράξεις κανονίζονται συνωδᾶ τοῖς ρηθείσιν ἀρχαίοις νόμοις.

ἸΠΟΣΗΜΕΙΩΣΙΣ εἰς τὰ περὶ πωλήσεως ἢ μὴ γαιῶν ἀνηκουσῶν εἰς χρεώστας ἀκροτελεύτια ἄρθρα.

(Ἴδε σελίδ. 588 Ὁθωμ. Κωδίκων).

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων, αἱ ἀντιβαίνουσαι πρὸς τὸν νόμον περὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἕνεκα χρέους, ἢ περὶ ἐξασφαλίσσεως χρέους τῶν βακουφικῶν ἢ δημοσίων γαιῶν καὶ τῶν βακουφικῶν ἐπιστέγων καὶ ἀστέγων μετὰ θάνατον.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ αὐτοκρατ. διατάγματος τῶν 15 Σεβὰλ 1288 καὶ 15 Ἰουβρίου 1287 περὶ πωλήσεως κτημάτων ἀνηκόντων εἰς ὀφειλέτας.

(Ἴδε σελ. 388 Ὁθωμ. Κωδίκων).

Ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐξεδόθη ὑψηλὸν αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, ἐπιτάττον εἰς ἅπαντα τὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ δικαστήρια τὴν διὰ τοὺς ἀγοράζοντας κτήματα χρεώστων, ἀρνούμενων νὰ τὰ πωλήσωσι, σύνταξιν τῶν ἀναγκαιῶν ἐγγράφων κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἀπέναντι χρέους νόμον. Συνωδᾶ τῷ τελευταίῳ τούτῳ Νόμῳ, ἀνάγκη νὰ ἐκδοθῇ δικαστικὴ ἀπόφασις ἐπιτάττουσα τὴν πώλησιν τῶν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ χρεώσου εὐρισκομένων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου, μεθ' ἧς ἐνεργοῦσι τὴν πώλησιν κατὰ νόμον οἱ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς ὑπάλληλοι μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7, 8 καὶ 9 τοῦ ρηθέντος νόμου, συντάσσεται ἐν πωλητήριον ἐγγραφοῦν, ὅπερ κρατεῖται ἐν τῷ δικαστηρίῳ, δίδονται δὲ πρὸς τὸν ἀγοραστὴν συντασσόμενοι οἱ ἀπαιτούμενοι τῆς ἰδιοκτησίας τίτλοι καὶ λοιπὰ νόμιμα ἐγγραφα. Πρὸς γνωστοποίησιν τοῦ ταιούτου αὐτοκράτορ. Διατάγματος ἐγράφησαν ἐγκύκλιοι μὲν πρὸς τοὺς ἀρμοδίους πολιτικούς ὑπαλλήλους, διευθύνθη δὲ ἐπὶ τούτῳ καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ ὑπὸ χρονολογίαν 25 Ζιλκαδὲ 1288 καὶ 24 Ἰανουαρίου 1287 βεζιρική ἐπιστολὴ πρὸς ἐκτελεσῶν τῶν δεόντων.

ΑΡΘΡΑ προστεθέντα εἰς τὸν νόμον περὶ πωλήσεως μετὰ θάνατον τῶν βακουφικῶν καὶ δημοσίων (ἐμριγέ) γαιῶν καὶ τῶν ἐπιστέγων καὶ ἀστεγῶν κτημάτων λόγῳ χρέους.

(Ἴδε σελίδα Ὁθωμ. Κωδίκων 586).

(Ἦ 21 Παρισίν 1288.)

Ἄρθρ. 6. Ὄταν ἡ κληρονομία τινὸς δὲν ἐξάρκῃ εἰς ἀπόσβεσιν τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον (μυρί) προσωπικοῦ ἢ ἐξ ἐγγυήσεως χρέους του, ἐκποιεῖται αἰ ἐπὶ μισθώσει ὑπὸ τὴν διαχείρισίν του εὐρισκόμενα βακουφικὰ ἢ δημόσια γαῖα καὶ τὰ βακουφικὰ ἐπίστεγα ἢ ἀστεγα κτήματα, καὶ ἐκ τοῦ τιμήματος πληρῶνεται τὸ χρέος του.

Ἄρθρ. 7. Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου αἰ σχολάζουσαι περιουσίαι ἐν περιπτώσει πωλήσεως ἐπὶ ἐξωνήσει, χωρὶς νὰ παραβλαφθῇ τὸ δάνειον τοῦ πρὸς τὴν ἢ πώλησιν, ἐκποιεῖται τὸ κτήμα. Ἐὰν ὁ κληρονομῶν ἐπίστεγα ἢ ἀστεγα βακουφικὰ κτήματα δὲν ἔχη οἰκίαν, τὸ διὰ τὴν διανομήν του οἰκίμα δὲν ἐκποιεῖται· ἐὰν δὲ ἡ τοῦ ἀποθανόντος χρεώστου διατροφή ἐκ τῆς γεωργίας ἐξήρτηται, ἡ εἰς διατροφήν τῆς οἰκογενείας του γῆ, ἢς τὴν ἐκτάσιν ὀρίζει τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας, δὲν ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν κληρονομῶν του.

Δέκατα.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δεκάτων τοῦ ἐλαίου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 16ην Ἀπριλίου 1869.

Διοικητικαὶ τινες ἀρχαὶ ἀνηνέχθησαν πρὸς ἡμᾶς ἐρωτῶσαι περὶ τοῦ πρακτέου ὁσάκις οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δεκάτων τοῦ ἐλαίου μερῶν τινῶν, προσποιούμενοι δι' ἰδιοτελεῖς σκοποὺς ὅτι δὲν προπαρεσκευάσαν ἐγκαίρως τὰς ἀποθήκας τῆς συγκομιδῆς, ἀρνοῦνται νὰ λάβωσι τὸ εἰς αὐτοὺς ἀναλογουὶν δέκατον, ἢ ἀπαιτοῦσι τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ ἀφοῦ οἱ ἰδιοκτῆται ἐξοδεύσωσι τὸ παρ' αὐτοῖς εὐρισκόμενον ἐλαίον ἢ ἀφοῦ ὑπερτελειθῇ ἡ ἀξία αὐτοῦ, ἢ προξενούσι μεγίστην ζημίαν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ ὅταν λαμβάνωσι τὸ δέκατον εἰς ἐλαίον ζυγίζοντες αὐτὸ ἐλλειπῶς. Τὸ Ἄνωτερον Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν λαβὸν γνῶσιν τῶν προεκτεθέντων ἀπεφάνθη ὡς ἑξῆς. Ἄμα ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας διέλθη διὰ τοῦ ἐλαιοτριβείου καὶ κατασταλαχθῇ τὸ ἐλαίον, δέον ἢ ἐπιτόπις ἀρχῇ νὰ προτείνῃ πρὸς τοὺς δεκατιστὰς ὅπως λαμβάνωσι τὸ ἀναλογουὶν αὐτοῖς ἐκεῖσε, ἐν δ' ἀρνήσει αὐτῶν δικαιούται, ἐνοικιάσασα τὰς ἀναγκαίας ἀποθήκας, ὡς ὁ κίνδυνος καὶ μισθὸς τοῦ διορισθητομένου φύλακος καὶ ὑ-

παλλήλου εἰσὶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ δεκατιστοῦ, νὰ εἰσπράττῃ καὶ ἀποταμιεύῃ τὸ δέκατον τοῦ ἐλαίου καὶ παραδίδῃ αὐτὸ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὁπότεν τὸ ζητήσῃ· οἱ ὅροι καὶ αἰ συμφωνίαι αὗται δέον νὰ προστίθενται εἰς τὰ πανταχοῦ τοῦ Κράτους συντασσόμενα ἐνοικιαστήρια ἐγγραφα—αἰ δὲ ἀποφάσεις δέον νὰ δημοσιεύωνται ἐπιτοπίως, καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ὀφείλουσι νὰ μὴ ἀναβάλλωσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει τὴν παράδοσιν τοῦ δεκάτου ἐν καιρῷ τῆς συγκομιδῆς· ἡ παράδοσις αὐτοῦ ζυγίζομένου ἀκριβῶς γίνεται ἀμέσως πρὸς τὸν δεκατιστὴν, καὶ μόνον ἐν ἀρνήσει αὐτοῦ τοῦ νὰ παραδεχθῇ, ἐνεργοῦνται τ' ἀνωτέρω διαταχθέντα. Ἡ διάταξις αὕτη δέον νὰ δημοσιευθῇ πανταχοῦ καὶ ἐνεργηθῇ ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου τοῦ 1869. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παρῶσα διάταξις ἐκαινοποιήθη καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Νομαρχίας ὡς ἔδει, ἀξιούμεν ἵνα καὶ ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης διατάξῃ εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὑπαγόμενα μέρη, ἐνθα παράγεται ἐλαίον, ὅπως ἡ ἀφορώσα τὸ δέκατον τοῦ ἐλαίου παρῶσα διάταξις ἐνεργηθῇ ἀπὸ τῆς ῥηθείσης ἐποχῆς.

ΝΕΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ περὶ τῆς εἰς ἰδιώτας ἐκμισθώσεως τῆς δεκάτης τῶν δημοπρατικῶν καὶ ἄλλων τοιούτων προϊόντων.

(Ἰούλιος—1871.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Πώλησις τῶν δεκάτων ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ἄρθρ. 1. Ἐπειδὴ ἡ ἐνοικίασις τῶν δεκάτων ἐπὶ δημοπρασίας, γενομένης πρῶτον μὲν ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου δήμου κατὰ χωρία, εἶτα δὲ ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς οἰκίας ἐπαρχίας (σαντζάκ) κατὰ δήμους, καὶ τελευταῖον ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς νομαρχίας κατ' ἐπαρχίας καὶ δήμους, συνεπάγεται ματαίως χρονοτριβὰς καὶ διαφόρους δυσκολίας, διὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ τρέχ. 1287 ἔτους τὰ δέκατα ἐκάστου δήμου, τιθέμενα εἰς πλειστηρισμὸν ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτοῦ, κατ' εὐθείαν κατακυροῦνται ἐκεῖσε κατὰ χωρία εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν.

Ἄρθρ. 2. Κατ' ἔτος ἐνθα μὲν ὑπάρχουσι νομαρχικὰ τυπογραφεῖα ἐκτυποῦνται κατ' ἐπὶ τούτῳ ὑπόδειγμα ποσότης δελτίων πλειστηριασμοῦ ἀνάλογος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ νομῷ χωρίων καὶ πλείπεται εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἐκεῖθεν εἰς τοὺς δήμους, ὅπου τὰ γραφεῖα προετοιμάζονται διὰ τὴν ἀπαιτουμένην χρῆσιν, σημειουμένου τοῦ ὀνόματος ἐκάστου χωρίου καὶ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ἐκπλειστηριάσματος τῆς δεκάτης αὐτοῦ. Εἰς ὅσους δὲ νομοὺς δὲν ὑπάρχουσι τυπογραφεῖα, τὰ δελτία γράφονται κατ' εὐθείαν ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου δήμου ἐντὸς τοῦ Μαρτίου.

Ἄρθρ. 3. Ἐπειδὴ μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς κατακυρώσεως τῶν δεκάτων ἐκάστου δήμου, ἔστω καὶ ἐγκαίρως γινομένης, ὀριμάζουσι διάφορα μικρὰ προϊόντα, ὡς λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ, ὅπως προλαμβάνηται ἡ ἀπώλεια τῆς δεκάτης των, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον διορίζει πρὸς

εἰσπραξίν αὐτῆς ἐπὶ ἀξιογράφῳ ἐγγυήσαι καταλλήλους καὶ μετρίως μισθοδοτούμενους ὑπαλλήλους, οἵτινες, ἅμα ὡς προσδιορισθῆ ὁ δεκατιστῆς ἐκάστου χωρίου, παραδίδουσιν αὐτοῖς τὰ εἰσπραχθέντα, ἀφοῦ προηγουμένως ἀφαιρηθῶσι τὰ τῆς εἰσπράξεως ἐξοδα.

Ἄρθρ. 4. Οὐδὲν ὡς γίνονται δεκταὶ αἱ πλειστηριάσεις καὶ ἐγγυήσεις τῶν καθυστερούντων ἐκ παρελθόντων ἐτῶν χρήματα τοῦ δημοσίου διὰ λογαριασμὸν δεκάτων καὶ ἄλλων δασμῶν καὶ φόρων, ἐὰν μὴ ἀποτίσωσι τὰ καθυστερούμενα καὶ ἐὰν οἱ ἐγγυηταὶ τῶν τοιούτων δὲν ὑποθηκεύσωσιν εἰς τὸ ἐπιτόπιον τὰ μείον τῆς κυβερνήσεως ποσότητα κτημάτων κινητῶν ἢ μὴ, ἰσαξίαν πρὸς τὰ δι' ἄ. μέλλουσι νὰ ἐγγυηθῶσι ποσά.

Ἄρθρ. 5. Ἡ δεκάτη τῶν σημαντικωτέρων προϊόντων ἐκάστου δήμου, ὅσων ἢ συγκομιδῆ γίνεται ἐνωρίτερον τῆς τῶν λοιπῶν, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν ἕνα μῆνα πρὸ τῆς συγκομιδῆς. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰ πλεῖστα μέρη μεταξὺ τῶν σημαντικωτέρων προϊόντων ἡ κριθὴ συγκομιζέται ἐνωρίτερον, διὰ ταῦτα ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν γίνεται ἐν ἐκάστῳ δήμῳ ἡ συγκομιδῆ τῆς κριθῆς, ἅπαντα τὰ δέκατα τοῦ δήμου ἐκτίθενται δημοσίως κατὰ τὰ ἐπὶ τούτῳ προητοιμασμένα δελτία ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου εἰς πλειστηριασμὸν κατὰ χωρία, καὶ ἐὰν δὲν παρουσιασθῶσιν οἱ προσφέροντες τὰ τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐκπλειστηριάσματα, ὡς ἀφετηρία τοῦ πλειστηριασμοῦ λαμβάνονται τὰ προσφερόμενα ποσά.

Ἄρθρ. 6. Ἐνα μῆνα πρὸ τῆς συγκομιδῆς τοῦ σημαντικωτέρου προϊόντος ἤτοι κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς πλειοδοσίας ἐν τοῖς δήμοις, ὀρίζονται αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς γενήσεται ἡ κατακύρωσις τῶν δεκάτων ἐκάστου δήμου, καὶ διὰ τῶν νομαρχιακῶν ἐφημερίδων, ἢ ὅπου δὲν ἐκδίδονται τοιαῦτα, δι' ἰδιαιτέρων ἐντύπων ἢ μὴ κοινοποιήσεων προαναγγέλλεται ὅτι τὰ δέκατα ἐκάστου δήμου θὰ κατακυρωθῶσι κατὰ χωρία ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ καὶ ἐντὸς τῶν ὠρισμένων ἡμερῶν εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην προσέτι δὲ εἰδοποιοῦνται ἐπὶ τούτῳ ἀμοιβαίως διὰ τοῦ τηλεγράφου αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ δήμοις ἐδρεύουσαι διοικητικαὶ ἀρχαί. Κατὰ τὸν ὡς εἴρηται προσδιορισμὸν τῶν διὰ τὴν κατακύρωσιν ἡμερῶν προηγουμένων πάντοτε οἱ δήμοι, ἐν οἷς ἐνωρίτερον ὀριμάζουσι τὰ προϊόντα καὶ ἐπονται οἱ ἐν οἷς ἡ ὀρίμανσις γίνεται βραδέως ἐπὶ τούτῳ διὰ κοινοποιήσεως ὀρίζεται ὅτι τὰ δέκατα τοῦ δεῖνος λόγου χάριν δήμου θὰ κατακυρωθῶσι κατὰ χωρία ἀπὸ τῆς 21 μέχρι τῆς 25 Μαΐου, τοῦ δὲ δεῖνος δήμου ἀπὸ τῆς 26 μέχρι τῆς 29 Μαΐου καὶ τοῦ δεῖνος ἀπὸ τῆς 30 Μαΐου μέχρι τῆς 3 Ἰουνίου κατὰ συνέπειαν οἱ θέλοντες νὰ πλειοδοτήσωσιν ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐγκαίρως εἰς τὸν τόπον τῆς πλειοδοσίας.

Ἄρθρ. 7. Οἱ νομάρχαι, ὡσάκις ἐννοήσωσι τὴν ἀνεκτικότητα τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ δήμοις ἐδρεύουσιν ἀρχῶν ὡς πρὸς τὴν δημοπρασίαν καὶ ἐκποίησιν τῶν δεκάτων, ἢ ὡσάκις ὡς ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας δεῖσιν νὰ παρευρεθῶσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὴν πλειοδοσίαν, κατὰ τὸν χρόνον αὐτῆς, μεταβαίνουσιν αὐτοπροσώπως εἰς ἃς ἐγκρίνουσιν ἐπαρχίας, ἐν ἀνάγκῃ δὲ πέμπουσι καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ οἴκου ἐφόρους, ἢ

καὶ ἄλλα κατάλληλα πρόσωπα ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς νομαρχίας, ὅπως ἐποπτεύωσι καὶ ἐπιτηρώσι τὰ τῆς πλειοδοσίας καὶ κατακυρώσεως.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἐπαρχος κατὰ τὰς ὠρισμένας διὰ τὴν πλειοδοσίαν ἡμέρας μεταβαίνει εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διαίτησιν αὐτοῦ δήμους καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 12 ἄρθρου προβαίνει εἰς τὴν κατακύρωσιν τῆς δεκάτης τῶν χωρίων ἐκείνων, δι' ὅσα ἡ πλειοδοσία ὑπερέβη τὸ ἐκπλειστηριασμὸν τοῦ προηγουμένου ἔτους ἢ ἐφθασεν εἰς τὸν ἀνήκοντα ὅρον. Ὄταν ὅμως ὑπάρχωσι λόγοι κωλύοντες τὴν ἀπὸ τῆς ἔδρας ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ, ἢ δὲν ἔχη τὸν ἀπαιτούμενον ὑλικὸν καιρὸν ὅπως μεταβῆ αὐτοπροσώπως εἰς ὅλους τοὺς δήμους κατὰ τὴν πλειοδοσίαν, πέμπει εἰς ὅσους δὲν προφθάσῃ ὁ ἴδιος δήμους τὸν οἶκον ἐπιστάτην καὶ χρεῖας τυχοῦσης καὶ ἄλλα πρόσωπα δεδοκιμασμένης ἱκανότητος καὶ ἐμπιστοσύνης ἐκ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων, καὶ οὕτω καταβάλλει τὴν ἀπαιτούμενην προσπάθειαν καὶ προσοχὴν ὅπως διεξάγονται καλῶς τὰ τῆς πλειοδοσίας καὶ κατακυρώσεως.

Ἄρθρ. 9. Ἐπειδὴ ὁ ἐπαρχος ἐνεργεῖ δημοσίως τὸν πλειστηριασμὸν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μελῶν τοῦ διοικ. συμβουλίου τοῦ δήμου, ἤτοι δημάρχου, θρησ. δικαστοῦ (ναῖπη), οἴκον ἐπιστάτου καὶ λοιπῶν προσώπων, τὰ μέλη ταῦτα τοῦ συμβουλίου, ἕκαστον ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ του, θεωροῦνται ἀπὸ κοινοῦ συνυπεύθυνα μετὰ τοῦ ἐπαρχοῦ διὰ τε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς κατακυρώσεως καὶ διὰ τὴν παρά τῶν δεκατιστῶν λήψιν τῶν καταλλήλων ἐγγυητῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ 10 ἄρθρῳ ῥηθῆσιν. Ὄταν ὅμως ἐν τῷ πλειστηριασμῷ δήμου τινὸς δὲν παρευρεθῆ ὁ ἐπαρχος, ἀλλ' ἐκ μέρους αὐτοῦ οἶκον ἐπιστάτην ἢ ἕτερον ὑπάλληλον, τότε οὗτος θεωρεῖται ὑπόλογος ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ὀλομελείας τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 10. Τὸ συμβούλιον λαμβάνει παρὰ παντὸς ὑπερθεωμιστοῦ προηγουμένως ἀξιογράφων ἐγγυητῆν αἱ δὲ πλειστηριάσεις αὐτοῦ δὲν γίνονται δεκταὶ πρὶν ἢ ἡ ἐγγυητὴς τοῦ θώου προσωρινῶς ἐγγράφων ἐγγυητικὸν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ἢ ἢ ἔτοιμος νὰ ὑπογράψῃ τὸ δελτίον τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγγυᾶται. Οὐδεὶς ἀπαιτεῖται ἐγγυητῆς, ὅταν ὀλόκληρος κοινότης ἀναλάβῃ ἀλληλεγγύως τὴν δεκάτην τοῦ ἰδίου τῆς χωρίου.

Ἄρθρ. 11. Κατὰ τὸν ἐνώπιον τῆς ὀλομελείας τοῦ συμβουλίου ἐνεργούμενον πλειστηριασμὸν ἐν πρώτοις λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ δελτία τῶν χωρίων, ἂν τὸ ἐκπλειστηριασμὸν ὑπερέβη τὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους ἢ ἐφθασεν εἰς τὸν προσήκοντα ὅρον, καὶ ἐξετάζονται τὰ ἐν ταῖς δελτίαις τούτοις ἀθροίσματα ὅπως διορθωθῶσιν ἐν περιπτώσει λάθους. Ἐἴτα δὲ τὸ συμβούλιον προσκαλοῦν κατὰ σειρὰν πάντας τοὺς πλειοδοτήσαντας προτείνει ἐνὶ ἐκάστῳ ἢ νὰ προβῆ εἰς νέαν πλειστηριάσιν ἢ νὰ παραιτηθῆ τῆς πλειοδοσίας καὶ εἰ μὲν παρουσιασθῶσι πλειοδόται, ἐξακλιθεῖ αὐθις ὁ πλειστηριασμὸς, τῶν παραιτηθέντων ὑποχρεουμένων νὰ δηλώσωσι τὴν παραιτήσιν των ἐγγράφως ἵνα μὴ μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς πλειοδοσίας μὲν τις ἐξ αὐτῶν μὴ δηλώσῃ τὴν παραιτήσιν του ἐν τῷ δελτίῳ μετὰ

τούτο εἰδοποιεῖται τὸ δημόσιον ὅτι θέλει λήξει πλέον ὀριστικῶς ὁ πλειστηριασμός. Ἐάν μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην δὲν παρουσιασθῇ νέος πλειοδότης, συντάσσεται πρᾶξις εἰς εὐθυγραμμίαν πρὸς τὸ τελευταῖον ἄθροισμα, ἀναφέρονσα αὐτολεξεί ταῦτα: *παμειδέχθην τὴν δεκάτην τοῦ χωρίου τούτου ἀντὶ τῶν γροσίων, καὶ ἕτερα διὰ τῶν λέξεων Κἀγὼ ἐγγυῶμαι, ὧν ἡ μὲν πρώτη ὑπογράφεται ἢ σφραγίζεται ὑπὸ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, ἢ δὲ ὑπὸ τοῦ ἐγγυητοῦ, καὶ οὕτω κλείεται ἀμέσως ὁ πλειστηριασμός ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου μεταξὺ τῶν παρόντων ὑπαλλήλων.* Ἐπειδὴ δὲ διὰ τοὺς πλειοδοτήσαντας μὲν ἀλλὰ κατόπιν κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ κατὰ τὴν λήξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ μὴ παρευρεθέντας δεκατιστὰς διαγράφεται πλέον τὸ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ δικαίωμα, ἐν τῇ ὀριζοντίῳ στήλῃ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν γίνεται μνηστὴς περὶ τῆς ἀπουσίας των, ἣτις ἐπιμαρτυρεῖται καὶ ὑφ' ἐνὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 12. Τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων, ὧν ὁ πλειστηριασμός ἤθελε κλεισθῇ ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καθὼς καὶ τὰ ἐκπλειστηριάσματα τῶν σημειοῦνται καθέτως κατὰ σειρὰν ἐπὶ δελτίου τοιχοκολλημένου ἔξωθεν τῆς θύρας τοῦ διοικητηρίου, εἰς τρόπον ὥστε ἐκκυστος νὰ δύναται νὰ ἴδῃ αὐτό. Ὅταν δὲ διὰ τὴν δεκάτην τινὸς ἐκ τῶν χωρίων τούτων παρουσιασθῇ νέος πλειοδότης μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς ἐπιούσης, εἴαν μὲν ἡ αὐξήσις ᾖ μικροτέρα τῶν 3 0/0, οὐδόλως λαμβάνεται ὑφ' ὄψιν, εἴαν δὲ ἀναβαίνει εἰς 3 0/0 ἢ καὶ πλέον, γίνεται δεκτὴ καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἐκ νέου ὁ τοῦ χωρίου ἐκείνου πλειστηριασμός, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ὁποῦ δηλοῦσιν ὡς προεῖρηται ἐγγράφως οἱ μὲν ἀποσυρόμενοι τὴν παραίτησίν των, ὁ δὲ τελευταῖος πλειοδότης τὴν συναίνεσίν του, ἐπιβεβαιουμένην καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ ἐγγυητοῦ καὶ οὕτω σημειοῦται ἡ λήξις τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὁ πλειστηριασμός τῶν χωρίων διαρκεῖ ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἡμέρας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς ἐπιούσης, ἀλλ' ἐκ τῶν γενομένων αὐξήσεων ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος λαμβάνονται ὑφ' ὄψιν μόνον αἱ ἀναβαίνουσαι εἰς 3 τοῖς 0/0 ἢ καὶ περιπλέον. Παρελθούσης ὁμως τῆς προθεσμίας, ἀπορρίπτεται πλέον πᾶσα αὐξήσις εἰς οἶον δῆποτε ποσὸν καὶ ἂν ἀναβαίνει καὶ κατακυροῦται ἡ δεκάτη εἰς τὸν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τελευταῖον πλειοδότην.

Ἄρθρ. 13. Τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων, ὧν ὁ πλειστηριασμός σημειοῦται ὡς λήξας, καὶ τὰ ἐκπλειστηριάσματα αὐτῶν ἀναγινώσκονται δημοσίᾳ περὶ τὸ ἑσπέρας τῆς ἐπιούσης εἰς ἐπήκοον πάντων, μεθ' ὃ ἂν προσφέρηται αὐξήσις 3 τοῖς ἑκατὸν ἢ καὶ περιπλέον, ὁ πλειστηριασμός ἐξακολουθεῖ καὶ ἡ κατακύρωσις χωρεῖ ἅμα ἐκλίπη πᾶσα πλέον αὐξήσις, τοῦ ἐπάρχου ἢ οἴκον. ἐπιστάτου ἢ νομάρχου σημειοῦντος τὴν λέξιν *κατεκυρώθη* εἰς τὸ δελτίον τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅπως ληφθῇ παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου τὸ ἀπαιτούμενον ἐγγραφον καὶ ἐφοδιασθῇ οὕτως διὰ τῆς πρὸς πίστωσιν τῆς ιδιότητος αὐτοῦ ὡς νομίμου δεκατιστοῦ ἀναγκαιᾶς διαταγῆς (ζαπιτναμέ). Οὐδεμίαν αἴτησις γίνεται δεκτὴ μετὰ τὴν τοιαύτην κατακύρωσιν.

Ἄρθρ. 14. Ὁ ἐπάρχος μεταβαίνειν εἰς δῆμόν τινα κατὰ τὰς ὀρισμέ-

νας ἡμέρας κηρύττει τὴν ἐναρξίν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ μόνον μετὰ τὴν κατακύρωσιν εἰς τοὺς πλειοδότας τῆς δεκάτης τῶν χωρίων ἐκείνων, ὧν τὰ ἐκπλειστηριάσματα ἐφθασαν εἰς τὸν προσήκοντα ἕρον, ὑποχρεοῦται νὰ μεταβῇ καὶ εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν. Οὐχ ἦττον εἴαν ἐν τῷ πρώτῳ δήμῳ ὁ πλειστηριασμός μείνῃ ἐκκρεμὴς διὰ τινὰ χωρία, ὁ ἐπάρχος ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἀπωλείας χρόνου δύναται νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλον δῆμον, ἐπιτάττων τῷ τοῦ πρώτου δημάρχῳ ὅπως, ἅμα ὁ ἐκκρεμὴς πλειστηριασμός φθάσῃ εἰς τὸν προσήκοντα ἕρον, ζητήσῃ τηλεγραφικῶς ὁδηγίας περὶ τῆς κατακυρώσεως τῶν χωρίων ἐκείνων ἢ καὶ ἐπιτρέπων αὐτῷ ἐπὶ τῇ βάσει ὀρισμένου ποσοῦ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατακύρωσιν. Ἐάν δὲ ὁ δῆμαρχος δὲν δυνηθῇ νὰ ἐκμισθώσῃ τὴν δεκάτην τῶν οὕτω καθυστερησάντων χωρίων, τότε ὁ ἐπάρχος ἐπιστρέφειν ἐκ νέου εἰς τὸν πρῶτον δῆμον ἢ πέμπειν τὸν οἶκον. ἐπιστάτην ἢ ἕτερον ὑπάλληλον δεδοκιμασμένης ἱκανότητος, καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν περὶ τῆς ἐκμισθώσεως τῶν περὶ αὐτὸν λόγος δεκάτων εἰς τὰς προσηκούσας τιμὰς.

Ἄρθρ. 15. Ἐνιαχοῦ αἱ γαῖαι χωρίων τινῶν κείνται ἀναμιξῇ μετὰ τῶν γαιῶν γειτνιαζόντων χωρίων, ἢ οἱ κάταικοι χωρίου τινὸς συμβαίνει κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο νὰ ἔχωσι τὰ σπαρτὰ των ἐντὸς τῶν γαιῶν ἄλλων γειτνιαζόντων χωρίων ἐν τοιαύτῃ περιστάσει διὰ λόγους εὐνοήτους προκύπτουσι δυσκολίαι εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐκμισθώσιν τῆς δεκάτης ἐκάστου τῶν τῆς κατηγορίας ταύτης χωρίων. Πρὸς ἀποφυγὴν τούτων, τὰ δέκατα τοιούτων χωρίων, καὶ ἐν οἷς μέρεσιν ὁ πλειστηριασμός γίνεται ἀνά χωρία, ἐπιτρέπεται νὰ ἐκμισθῶνται καὶ διὰ μιᾶς. Ἐπίσης δὲ ἐπιτρέπεται ὅπως εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐκμισθῶνται τὰ δέκατα διαφόρων δῆμων καὶ χωρίων ἰδιαιτέρως ἐκάστου. Ὅταν δὲ ἐκτὸς τῶν κατακυρωθέντων δεκάτων ὑπολειφθῶσι κατὰ τὰ ἐν τῷ 14 ἄρθρῳ εἰρημένα πολλὰ χωρία, δι' ὧν τὴν ἰδιαιτέραν δεκάτην δὲν παρουσιάζεται ἴδιος ἀγοραστής, ταῦτα δυνατόν νὰ ἐκτεθῶσιν ὅλα ὁμοῦ εἰς πλειστηριασμόν καὶ κατακυρωθῶσιν εἰς τοὺς τελευταίους πλειοδότας.

Ἄρθρ. 16. Ὅταν εἰς τινὰ μέρη μηδόλως παρουσιασθῇ ἀγοραστής, ἢ παρουσιασθῇ μὲν, ἀλλ' ἦναι ἀναξιοχρεως καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποβαίνει ἀδύνατος ἢ κατὰ χωρία ἐκμισθώσις τῆς δεκάτης, τότε ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρῆται αὕτη καὶ κατὰ δῆμους. Ἡ τοιαύτη δεκάτη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 3 ἄρθρου ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμόν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δήμου ἕνα μῆνα πρὸ τῆς συγκομιδῆς τοῦ σημαντικωτέρου ἐπιτοπίου προϊόντος, ὀριζομένης καὶ κοινοποιουμένης προηγουμένως εἰς τὰ ἀνήκοντα μέρη τῆς ἰδιαιτέρας ἡμέρας διὰ τὸν πλειστηριασμόν ἐκάστου δήμου κατὰ τὸ 6 ἄρθρον. Ἡ προσωρινὴ λήξις τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν δῆμων ἐκείνων, δι' οὓς ἐντὸς τῶν ὀρισμένων ἡμερῶν ἐφθασεν οὗτος εἰς τὸν προσήκοντα ἕρον, σημειοῦται κατὰ τὸ 11 ἄρθρον. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀμφίβολον τῶν σημειώσεων τούτων δύναται νὰ παραταθῇ διὰ τοὺς δῆμους ἐπὶ πέντε ἡμέρας, εἴαν ἐντὸς αὐτῶν δὲν παρουσιασθῇ πλειοδότης μετ' αὐξήσιν τοῦλάχιστον 1/2 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος σημειώσεις δὲν ἀκυροῦνται πλέον. Ἐάν δὲ παρουσιασθῶσι πλειοδόται μετὰ τὴν προσηθείσαν αὐξήσιν, γίνεται αὕτη δεκτὴ καὶ μετὰ

την αντιπαράστασιν τῶν συναγωνιζομένων καὶ τὴν παύσιν τῆς πλειστηρίας γίνεται νέα περὶ αὐτῆς σημείωσις, καὶ οὕτω συμπληρουμένης τῆς ὁρισμένης πενθημερίας ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ 13 ἄρθρῳ εἰρημένα ἢ τελευταία κατακύρωσις. Οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρηθῶσι διὰ μιᾶς τὰ δέκατα ὀλοκλήρου ἐπαρχίας (σαντζάκ) ἢ νομοῦ.

Ἄρθρ. 17. Αἱ προρηθεῖσαι περὶ πλειστηριασμοῦ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν δεκάτην τῶν βακουφικῶν χωρίων καὶ ἀγρῶν, οἱ ὅποιοι διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐδικῶν ἐπιτρόπων· μετὰ τὴν ἐπέκτασιν ὅμως τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος ἡ δεκάτη των ἐκτιθεταὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως εἰς πλειστηριασμὸν ἐντὸς τῆς ὁρισμένης ἐποχῆς καὶ παραχωρεῖται εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην, ἢ χωριστὰ καὶ ἀνεξαρτήτως πρὸς τὰ λοιπὰ δέκατα ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς δεκάτης τῶν δημοσίων γαιῶν (ἀραζι-μιριέ). Ἐκ τῆς δεκάτης τῶν ὡς εἴρηται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐδικῶν ἐπιτρόπων καὶ προϊσταμένων τεκνῶν διατελούντων μερῶν, τὸ μὲν ἐν πέμπτον μένει πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου λόγῳ τῆς ἐπέκτασως τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀποδίδεται κατ' εὐθείαν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ προϊσταμένους. Ἄν ὅμως ἡ δεκάτη τῶν τοιούτων μερῶν κατακυρωθῇ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἐπιτρόπους καὶ προϊσταμένους, τὸ δημοσίον ταμεῖον δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτῶν εἰμὴ μόνον τὸ πέμπτον τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ. Ἐν ἐλλείψει πλειοδοτῶν, τὰ τοιαῦτα δέκατα εἰσπράττονται κατ' εὐθείαν, τὸ δὲ εἰσπραχθὲν ποτὸν μετ' ἀφίρεσιν τῶν ἐξόδων δίδεται εἰς τοὺς προρηθέντας ἐπιτρόπους καὶ προϊσταμένους· ἀλλ' ὅταν παραχωρῶνται εἰς ἰδιώτας, οὐδὲν ἀφαιρεῖται λόγῳ ἐξόδων εἰσπράξεως.

Ἄρθρ. 18. Εἰς τὰ δελτία τοῦ πλειστηριασμοῦ λέγεται ῥητῶς ὅτι ἐὰν ἡ ὀριστικῶς παραχωρηθεῖσα δεκάτη ἐκάστου μὲν χωρίου δὲν ἀρχίσῃ νὰ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ δεκατιστοῦ ἐντὸς πέντε, ἢ δὲ τοῦ δήμου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακύρωσως, τότε κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ περὶ δεκάτων Κανονισμοῦ καταγράφονται διὰ τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων τὰ προϊόντα ἐκάστου κατοικοῦ ὀνομαστικῶς καὶ δίδεται ἢ περὶ τῆς συγκομιδῆς καὶ ἐναποθηκείσεως αὐτῶν ἀδεία· ὁ δεκατιστής, ὁ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας θέλων νὰ προβῇ εἰς τὴν εἰσπραξίν, ὑποχρεῖται νὰ παραδεχθῇ καὶ ἀναγνωρίσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ δημογεροντικοῦ συμβουλίου καταστρωθὲν κατάστιχον, καὶ οὐδόλως δικαιούται νὰ ἔχη ἄλλην τινὰ περιπλέον ἀπαίτησιν, μὴ βασιζομένην ἐπὶ τοῦ εἰρημένου καταστίχου. Οὐδόλως δίδεται ἰδιαιτέρα προθεσμία ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω εἰς τοὺς παντὸς βαθμοῦ ὑποδεκατιστάς. Οἱ δήμαρχοι δίδουσιν ἀνά μιάν ἐνσφραγιστον σημείωσιν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας χωρικοὺς νὰ γνωρίσωσι τὴν ἡμέραν τῆς ὀριστικῆς κατακύρωσως.

Ἄρθρ. 19. Οἱ δεκατισταὶ οὐδὲν πληρόνουσι λόγῳ δικαιώματος τῆς εἰς αὐτοὺς χορηγουμένης διαταγῆς (ζαπιτναμέ) ἢ ἐνεκα ἄλλης οἰασθῆσεν προφάσεως, ἀπαχούτης πρὸς τὸ καθιερωμένον σύστημα.

Ἄρθρ. 20. Ὅταν δὲν ἦναι δυνατόν νὰ παραχωρηθῇ ὀριστικῶς ἡ δεκάτη πάντων ἢ τινῶν μόνον χωρίων οἰουδήποτε δήμου, δίδεται ἢ πλειστηρί-

αἰς δὲν ἐφθασεν εἰς τὸν προσήκοντα ὅρον τοῦ τιμήματος, καὶ οὕτω φθάσῃ ἢ ἐποχῇ τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τοῦ κυριωτέρου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ προϊόντος, τότε ἐνεργεῖται, πρὸς πρόληψιν πάσης ματαίας χρονοτριβῆς, ἢ κατ' εὐθείαν διὰ λησμόν τῆς κυβερνήσεως εἰσπραξίς τῆς δεκάτης τοιούτων χωρίων. Ἄλλ' ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξείως παρουσιασθῇ πλειοδότης ἀναβιβάζων τὴν προσφορὰν εἰς τὸν προσήκοντα ὅρον τοῦ τιμήματος, ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρηθῇ ἡ δεκάτη εἰς τὸν τοιοῦτον πλειοδότην, ἀλλ' οὐδεμίαν πλέον ἀκρόασις δίδεται εἰς τὸν παρουσιαζόμενον πλειοδότην μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁρισμένης πενθημερίας. Ὁ ἐντὸς τῶν πέντε ἡμερῶν παρουσιαζόμενος καὶ ἀναλαμβάνων τὴν δεκάτην πλειοδότης εἰδοποιεῖται προηγουμένως ὅτι οὐδόλως δύναται νὰ προβῇ εἰς νέαν καταγραφὴν τῶν προϊόντων, ὅσα μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἤθελον τύχει καταγεγραμμένα καὶ ἀποδεκατισμένα διὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀρχῆς, παραδεχόμενος τὸ εἰσπραχθὲν δέκατον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς αὐτὸν παραδοθησομένου καταστίχου.

Ἄρθρ. 21. Ἐπειδὴ εἰς τινὰ μέρη συμβαίνουσι, καθὰ λέγεται, διαφοροὶ ἀταξίαι καὶ ἄτοποι πράξεις ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τοῦ δεκάτου καὶ τοῦ ἐνὸς τετάρτου αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ τὸ δίδειν τὸ δέκατον καὶ τὸ ἐν τετάρτον αὐτοῦ εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἐὰν ἐκ τῶν ὀκτώ ὄγδοον τοῦ προϊόντος ὁ μὲν κάτοχος αὐτοῦ κρατῇ τὰ ἑπτὰ ὄγδοα, εἰς δὲ τὸν δεκατιστὴν δίδῃ τὸ ἐν ὄγδοον, διὰ ταῦτα γνωστοποιεῖται εἰς τὸ δημοσίον ὅτι ὁ κατὰ τὸ 1277 ἔτος ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς δεκάτης πρὸς τὸν δεκατιστὴν ὀφειλόμενος δασμὸς ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ ἐν ὄγδοον τῆς εἰσοδείας καὶ ὅτι ἡ ἐν τῷ ἀλωνίῳ καταμέτρησις ὑπολογίζεται εἰς κοιλὰ πλήρη (σιλμέ). Τὰ αὐτὰ δ' ἀναφέρονται καὶ ἐν τοῖς δελτίοις τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρ. 22. Οἱ ἐπαρχοὶ καὶ οἰκον. ἔφοροι, μεταβαίνοντες πρὸς τὴν ἐξίτησιν διὰ τὸν πλειστηριασμὸν καὶ τὴν ἐκμίσθωσιν τῶν δεκάτων, λαμβάνουσιν ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως διὰ πᾶσαν ὥραν ποσὴν ἴσον πρὸς τὸ ἀγώγιον 8 ταχυδρομικῶν ἵππων, ἢτοι ἐνὸς μὲν διὰ τὴν ἀτομικὴν χρῆσιν των, ἑπτὰ δὲ διὰ τὴν συνοδίαν των. Τετραπλοῦν δ' ἀγώγιον ἢτοι ἐνὸς μὲν ἵππου πρὸς ἰδίαν των χρῆσιν, τριῶν δὲ τιμητικῶς πρὸς τὴν θέσιν των, λαμβάνουσιν οἱ ἐκεῖσε μεταβαίνοντες λογιστῆς ἢ οἰονδήποτε μέλος τοῦ συμβουλίου. Ἄν ὅμως ἡ μετάβασις γίνεται διὰ θάλασσης ἢ ποταμοῦ καὶ ἐπὶ ἀτμοπλοίων μὴ ἀνηκόντων τῇ κυβερνήσει, κατὰ τὰς αὐτὰς ἀναλογίας λαμβάνουσι τὸν ναῦλον θέσεως πρώτης μὲν δι' αὐτοὺς, ἐπὶ δὲ τοῦ καταστρώματος διὰ τὴν ὑποτιθεμένην ἀκολουθίαν των. Ἐὰν δὲ μέλλωσι νὰ μεταβῶσι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν λαμβάνουσι παρὰ τοῦ ταμείου τῆς κυβερνήσεως τὸ τίμημα α. μὲν θέσεως δι' ἑαυτοὺς, τρίτης δὲ διὰ τὴν ὑποτιθεμένην συνοδίαν των. Ὅταν οἱ ἐπαρχοὶ καὶ οἰκον. ἐπιστάται συνοδεύονται ὑπὸ τῶν λογιστῶν ἢ ἄλλων ὑπαλλήλων καὶ γραμματέων, τότε δὲν καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ταμείου τῆς κυβερνήσεως ἰδιαιτέρα ἑδοιορικά ἐξόδα, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐπαρχοὺς καὶ οἰκον. ἐφόρους ὅσας τις συνοδεύουσι τοὺς νομάρχας.

Ἄρθρ. 23. Οἱ δεκατισταὶ τῶν μερῶν, ὧν τὸ κυριώτερον προϊόν εἶναι

μάζει ενωρίτερον, ὃ δὲ πλειστηριασμός καὶ ἡ κατακύρωσις ἀπεπερατώθη ἐγκαίρως, καταβάλλουσι τὸ τίμημα τῆς δεκάτης εἰς ἰσαξίας δόσεις ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου καὶ ληγούσας μέχρι τέλους Δεκεμβρίου. Οἱ δὲ δεκατισταὶ τῶν τόπων, ὅπου ἡ ὀρίμανσις τοῦ σημαντικωτέρου προϊόντος γίνεταί βραδύτερον, καταβάλλουσι τὸ τίμημα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου. Πρὸς πίστωσιν τούτων λαμβάνονται παρ' αὐτῶν χρεωστικὰ ἐπὶ χαρτοσήμου, ἀναφέροντα σαφῶς πᾶς διαφορὸς δόσεις, τὰ ὅποια ἐπιβεβαιούμενα καὶ ταῖς σφραγῖσι τῶν οἰκείων ἐγγυητῶν, φυλάττονται ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δήμου· παρὰ δὲ τῆς κοινότητος, ἣτις θέλει ν' ἀναλάβῃ τὴν δεκάτην τοῦ ἰδίου τῆς χωρίου, λαμβάνεται ἀλληλέγγυον χρεωστικόν, οἱ δεκατισταὶ, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων γίνεταί ἡ ὀριστικὴ κατακύρωσις δεκάτων, πρὸς πιστοποίησιν τῆς ιδιότητος αὐτῶν ὡς δεκατιστῶν, ἐφοδιάζονται δι' ἰδιαιτέρων διαταγῶν (Ζαπιτναμέ) ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, σσημασμένων ταῖς σφραγῖσι τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχοῦ ἢ οἴκου, ἐπιστάτου ἢ καὶ δημάρχου. Ἐκάστη δόσις τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ὀρισμένου δι' αὐτὴν μηνὸς καὶ καταβάλλεται ἢ διὰ μιᾶς ἢ βαθμηδὸν μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ μηνός. Εἰς τοὺς καθυστεροῦντας οἰανδήποτε δόσιν, πέραν τοῦ τέλους τοῦ ὀρισμένου μηνός, παραχωρεῖται δεκαήμερος προθεσμία· ἐὰν ὅμως καὶ μετ' αὐτὴν ἡ καθυστέρησις ἐξακολουθήσῃ, τότε ὑπολογίζεται εἰς βᾶρος τῶν καὶ ὁ τόκος πρὸς 1 τοῖς 0/10 κατὰ μῆνα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς δεκαήμερου προθεσμίας. Ἐὰν δὲ ἡ καθυστέρησις παραταθῇ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, ὁ δεκατιστὴς στερεῖται πλέον τοῦ δικαιώματος νέας ἐντόκου προθεσμίας, τὸ δὲ ἐπιτόπιον συμβούλιον συμφώνως πρὸς τὸν νόμον προδίδει εἰς τὴν ἄμεσον εἰσπραξίν τῶν καθυστερουμένων δόσεων, διὰ τῆς ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας καὶ τῶν κτημάτων τοῦ δεκατιστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ του.

Ἄρθρ. 24. Ἀφοῦ ἀποπερατωθῇ ἡ κατὰ χωρία κατακύρωσις τῆς δεκάτης τῶν δήμων, συντάσσεται ἐν ἐκάστῃ ἐπαρχίᾳ ἰδιαιτέρον κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ ὑπόδειγμα κατάστιχον, ἀναφέρον ὀνομαστὶ τὰ κατακυρωθέντα δέκατα ἐκάστου χωρίου καὶ ἐπικυρούμενον ὑπὸ τοῦ ἐπιτοπίου διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ διαβιβάζεται εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας, ἐκεῖθεν δὲ συντασσόμενον ἕτερον γαμικώτερον κατάστιχον, ἀναφέρον τὰ δέκατα κατὰ δήμους καὶ χωρία καὶ ἐπιβεβαιούμενον ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, πέμπεται εἰς τὴν ἔδραν τῆς νομαρχίας. Ἐπίσης δὲ καὶ τὰ δελτία τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκάστου δήμου πέμπονται μετὰ τῶν καταστίχων εἰς τὴν ἀρμοδίον ἐπαρχίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν νομαρχίαν.

Ἄρθρ. 25. Ἄμα φθάσωσιν εἰς τὴν ἔδραν τῆς νομαρχίας τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευόμενα κατάστιχα καὶ δελτία τοῦ πλειστηριασμοῦ, πρῶτον ἐξετάζονται διὰ τοῦ λογιστικοῦ γραφείου ἂν τὰ ὡς βᾶσις τοῦ πλειστηριασμοῦ ληφθέντα ποσὰ συμφωνῶσιν ἢ μὴ πρὸς τὰ ὑπάρχοντα πρωτόκολλα, ὡς καὶ τὰ ἐν τοῖς δελτίοις ἀναφερόμενα ποσὰ ἂν ὦσιν ἢ μὴ σύμφωνα πρὸς τὰ ἐν τοῖς σχετικοῖς καταστίχοις, καὶ ἐξελέγχονται τὰ ἀθροίσματα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, καὶ εἰ μὲν τὸ ἀποτέλεσμα ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει λάθος, τὸ κατάστιχον ἐκάστης ἐπαρ-

χίας καταχωρεῖται αὐτολεξεί εἰς τὸ ἰδιαιτέρον αὐτῆς γενικὸν βιβλίον, καὶ συντάσσεται περίληψις, ἣτις ἐπισυναπτομένη εἰς τὰ ἐκ τῆς ἐπαρχίας σταλέντα κατάστιχα, διαβιβάζεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν. Τὰ δελτία τοῦ πλειστηριασμοῦ κρατοῦνται καὶ φυλάσσονται κατὰ σειρὰν καὶ ἐν τάξει ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς νομαρχίας.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περί εἰσπράξεως τῶν δεκάτων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 26. Ὅσκις τὰ δέκατα ὁλοκλήρου τινὸς δήμου δὲν πωληθῶσιν, εἴτε περιληπτικῶς ὅλα ὅμοῦ, εἴτε ἐνὸς ἐκάστου χωρίου ἰδιαιτέρως, καὶ ἐπομένως ἠθελὸν μείνει ἅπαντα ἢ τινὰ ἐξ αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, τέσσαρα ἢ πέντε χωρία ἀναλόγως τοῦ μεγέθους καὶ τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀποτελοῦσιν ἐν τμήμα, δι' ἐκάστον τῶν ὁποίων διορίζεται ἀνά εἰς δεκατιστῆς, ὑφ' οὗ τὰς διατάγας τίθεται ἀνάλογος ἀριθμὸς γραφείων καὶ ἐπιστάτων, πληρονομένων ἀναλόγως τῆς ὑπηρεσίας των· ἐφ' ὧν τούτων διορίζεται εἰς διευθυντῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Καλᾶ μείμουνης, ἔχων ὑπὸ τὰς διατάγας τοῦ ἑνα ἢ δύο γραμματεῖς. Ὅταν δήμου τινὸς τὰ μένοντα ἀπώλητα χωρία εἶναι τρία μέχρι πέντε, τότε εἶναι περιττὸν νὰ διορισθῇ Καλᾶ μείμουνη. Ἐὰν δὲ τυχόν τὰ δέκατα ὅλων τῶν δήμων ἐπαρχίας τινὸς ἢ δύο ἢ τριῶν δήμων ἠθελὸν μείνει διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀγιῶν μουθέρη διορίζεται καὶ εἰς ἐπιθεωρητῆς ἐπὶ τῶν διευθυντῶν τῶν δήμων, ὅστις συνοδεύεται ἀναλόγως τῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ δύο ἢ τριῶν γραμματέων.

Ἄρθρ. 27. Δὲν δύνανται εἰς τι τμήμα νὰ διορισθῶσι δεκατισταὶ μὲν εἰς τὰ διαμερίσματα α'. οἱ ὑποπεσόντες εἰς ἐγκλημα, β'. οἱ ὑπηρεταὶ καὶ σχετικοὶ τῶν ἐγκλημάτων ὑπαλλήλων, γ'. οἱ μὴ ἀξιόχρεοι καὶ ἐκ πείρας γνωστοί· Καζᾶ δὲ μείμουραι α'. οἱ μὴ γνωρίζοντες γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, β'. οἱ μὴ ἱκανοὶ εἰς τὴν ἱκασίαν, γ'. οἱ μὴ τίμιοι καὶ φιλοπάτριδες καὶ δ'. οἱ ἔχοντες συγγένειαν αὐτοῖς καὶ οἱ γραμματεῖς των πρὸς τὸν δήμαρχον, τὸν ναῖπην ἢ τὸν ἐπαρχον, τὸν ναῖπην τῆς ἐπαρχίας, τὸν μουχασεμπετζῆ, τὸν ἀρχιγραμματέα καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν δεκάτων τῆς ἐπαρχίας. Ὑπάλληλος τις ἐξ αὐτῶν κατηγορηθεὶς ἐπὶ κλοπῇ καὶ καταχρήσει ἀμέσως τίθεται ὑπὸ ἀνάκρισιν καὶ δικάζεται.

Ἄρθρ. 28. Παρὰ τῶν προρηθέντων ὑπαλλήλων, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐγγραφον, δι' οὗ ὑπόσχονται ὅτι θὰ ὑπηρετήσωσι μετὰ μεγίστης τιμιότητος, ὅτι δὲν θὰ καταχρασθῶσιν οὔτε λεπτὸν ἀπὸ τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου καὶ ὅτι ἂν καταχρασθῶσι θὰ τὰ πληρῶνωσι διὰ μιᾶς μέχρι λεπτοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ἐγγράφῳ θέλουσιν ὑπαγράψαι καὶ οἱ ἐγγυηταὶ των, οἵτινες πρέπει νὰ ἦναι ἀξιόχρεοι. Ἡ εὐθύνη τῶν ἀνεῦ ἐγγυήσεως διοριζομένων ὑπαλλήλων ἀνήκει εἰς τοὺς διορισαντας αὐτοῦ, ἀνωτέρους ὑπαλλήλους.

Ἐάν ἐν τῷ μεταξὺ ἢ κατάστασις ἐγγυήτου τινος ἐλαττωθῇ, ὁ ὑπάλληλος ὑποχρεούται εἰς νέαν ἐγγυοδοσίαν. Ὅποταν ὑπάλληλός τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω παυθῇ τῆς ὑπηρεσίας, πάραυτα θέωρουνται οἱ λογαριασμοὶ του, καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ὀφειλέτης, ἀμέσως τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν εἰσπράττεται ἢ παρ' αὐτοῦ ἢ παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διορίζεται ἕτερος μὲ ἀξιοχρεῶν ἐγγυήσιον.

Ἄρθρ. 29. Τῇ ἐγκρίσει τῶν ἐγγυητῶν ἀρχῶν τίθενται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν δεκατιστῶν, τοῦ Καὶ ἁ μείμοθι καὶ τοῦ Λβᾶ μοιδηρ, πεζοὶ καὶ ἰππῆες χωροφύλακες, ὅτινες ἀποκλειστικῶς ἀσχολούμενοι εἰς τὴν εἰσπραξὶν χρημάτων, εἰς τὴν μετακόμισιν ἀλληλογραφῶν καὶ εἰς ἄλλας ἀπηρεσίας τῆς δεκάτης, δὲν δύνανται οὐδ' ὀφείλουσι νὰ ὑπηρετῶσιν ἀτομικῶς τοὺς προρηθέντας ὑπαλλήλους.

Ἄρθρ. 30. Ἐπειδὴ ἡ εἰσπραξὶς τῆς δεκάτης δὲν διαρκεῖ ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος, οἱ μὲν κατὰ τμήματα δεκατισταὶ ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τελειώσωσι τὰ ἀλώνια, οἱ δὲ Καὶ ἁ μείμοθι καὶ Λβᾶ μοιδηρῶν ἅμα τῇ ἀποπερατώσει τῶν ἐργασιῶν, καταβαλλομένης πάσης προσοχῆς καὶ φροντίδος, ἵνα μὴ γίνωνται μάταια ἐξοδα. Οἱ ἀναδειχθέντες ὑπάλληλοι τίμιοι καὶ ἱκανοὶ προτιμῶνται παντὸς ἄλλου καθ' ἣν περιπτώσιν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰσπραχθῇ τὸ δέκατον παρὰ τῆς κυβερνήσεως, ἐπὶ τούτῳ δὲ θέλουσιν ὑπάρχει βιβλία ἰδιαίτερα περὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου καὶ τῆς ἐπαρχίας, ἐν οἷς θέλουσι καταχωρεῖσθαι τὰ τε ὀνόματα καὶ ἐπωνύμια, ἡ ἡλικία καὶ τὸ ἐξωτερικὸν τῶν ὑπαλλήλων τούτων, ὡς καὶ αἱ θέσεις εἰς ἃς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχον διορισθῆ.

Ἄρθρ. 31. Μετὰ τὴν δέουσαν καταγραφὴν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐκτίμησιν εἰσπράττεται, διαρκούντος τοῦ καρποῦ, ἡ δεκάτη τῶν δαμασκηνῶν, κεραιοδένδρων καὶ λοιπῶν καρπῶν ὡς καὶ τῶν κρομμύων καὶ λαχανικῶν ἐκείνων, τὰ ὅποια τρώγονται στεγνὰ καὶ παράγονται εἰς κήπους ἢ εἰς ἀμπέλους.

Ἄρθρ. 32. Ἐπειδὴ ἐνιαχοῦ τὰ προϊόντα τῶν χωρίων δήμου τινὸς δὲν ὀριμάζουσι ταυτόχροτως, ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν πεδιάδων ὀριμάζουσι τυχύτερον, τὰ δὲ ὄρεινὰ μετὰ τινὰς ἡμέρας, τούτου ἕνεκα οἱ δεκατισταὶ τοιοῦτων δήμων δὲν πρέπει νὰ ἐξέρχωνται ταυτόχροτως εἰς ὅλα τὰ χωρία, ἀλλὰ πρῶτον εἰς ἐκεῖνα, ὧν αἱ κριθαί, αἱ βρίζαι καὶ οἱ σῖτοι ὀριμασάν καὶ ἰθερίσθησαν, ἐπισκεπτόμενοι βαθμηδὸν καὶ τὰ λοιπὰ, καθ' ὅσον ὀριμάζουσι καὶ θερίζονται τὰ προϊόντα. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουσι καὶ τινὰ χωρία, ὧν οἱ κάτοικοι, ἀφοῦ ὀριμάσῃ τὸ κυριώτερον προϊόν καὶ γενῇ ὁ θερισμὸς, ἀφίνουσι τοῦτο εἰς τοὺς ἀγροὺς περιμένοντες νὰ ὀριμάσωσι καὶ τὰ λοιπὰ λεπτὰ προϊόντα, ὡς αἱ φακαὶ καὶ τὰ φασόλια, τοὺς τοιοῦτους θέλει ἀναγκάσει ἡ ἐξουσία ἵνα σηκώσωσι τὰ δεμάτια τῶν ἀπὸ τοὺς ἀγροῦς.

Ἄρθρ. 33. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἐπεμψεν ὑποδείγματα ἐντυπα τῶν τε βιβλίων, τὰ ὅποια πρέπει νὰ τηρῶσιν οἱ κατὰ τμήματα δεκατισταὶ τῶν χωρίων, καὶ ἐκείνων, τὰ ὅποια θέλουσι κρατεῖσθαι εἰς

τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου καὶ τῆς ἐπαρχίας· ἐπειδὴ δὲ ἐ τὸ πᾶν, καθ' ὅσον θέλουσι κρατεῖσθαι τὰ βιβλία ταῦτα, ὑπάρχει σημειωμένος ἐπ' αὐτῶν, ἅπαντα ἡ γραφικὴ ἐργασία θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ στελλόμενα ὑποδείγματα.

Ἄρθρ. 34. Ἀμφότερα τὰ προρηθέντα βιβλία εἶσιν ἐντυπα· πᾶν ἀναγκαῖον ἐξοδὸν διὰ γραφικὴν ἐργασίαν ἐρίζεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως πάσης ἄλλης δαπάνης. Τὰ βιβλία αὐτὰ κρατοῦσιν οἱ κατὰ τμήματα δεκατισταὶ, θέλουσι γράφεσθαι μὲ χρωματισμένην μελάνην, μὴ ἐξαλειφομένην, ἀπαγορεύεται δ' εἰς αὐτοὺς νὰ γράφωσιν εἰς κανὲν ἄλλο βιβλίον, εἰμὴ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τοῖς δίδεται ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, προσέχοντες ὅπως ἐντὸς τῶν βιβλίων μὴ ὑπάρχωσι ζῆσηματα ἢ σβουσίματα ἢ ἀκατάληπτοι διαγραφαί· καθ' ἣν περιπτώσιν ἤθελε γίνεαι λάθος, δέον νὰ σῦρῃται γραμμὴ οὕτως, ὥστε κάτωθεν αὐτῆς ν' ἀναγιώσκωνται τὰ γραφόμενα καὶ κατὰ συνέχειαν νὰ γράφεται τὸ ὀρθόν.

Ἄρθρ. 35. Ὡς γνωστὸν, ὁ δεκατισμὸς τῶν προϊόντων δὲν γίνεται πανταχοῦ μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον· τῷ ἄντι, ἀφοῦ μετρηθῶσι τὰ δεμάτια εἰς τοὺς ἀγροὺς, λαμβάνεται τὸ δέκατον τοῦ μὲν ὅλον εἰς δεμάτια, τοῦ δὲ εἰς γεννήματα ἀναλόγως τοῦ παραχρησόμενου ποσοῦ γεννημάτων, ἀφοῦ τινὰ δεμάτια ληθῶσιν ὡς δείγμα, τοῦ δὲ εἰς γεννήματα ἐπὶ τῶν ἀλωνίων· ἐπειδὴ δὲ πρέπει νὰ εἰσπράττηται ἡ δεκάτη κατὰ τὴν ἐνέκαστον τόπον ἀνεκᾶθεν ἐπικρατοῦσαν συνθήκην, οἱ δεκατισταὶ τῶν χωρίων εἰσπράττουσιν αὐτὴν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 36. Ὅσακις λαμβάνεται τὸ δέκατον εἰς δεμάτια, οἱ κατὰ τμήματα δεκατισταὶ, ἅμα ἐξέλθωσιν εἰς τὰ χωρία τῆς δικαιοδοσίας τῶν, λαμβάνουσι μετ' αὐτῶν δύο ἢ τρεῖς ἐκ τῶν δημογερόντων καὶ τοὺς ἰδιοκτητὰς τῶν ἀγρῶν, καὶ κρατοῦντες βιβλίον μετὰ τοῦ ἱμάμι, ἢ τοῦ ἱερώως τοῦ χωρίου περιέρχονται προσωπικῶς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀγρῶν ἰδιαίτερος, χωρὶς ν' ἀναθέτωσι τὴν τοιαύτην ἐργασίαν εἰς τοὺς χωρικοὺς ἢ εἰς τοὺς ἀγροφύλακας (κοιζήδας), καὶ οὕτω κατὰ τὴν ἀνεκᾶθεν συνθήκην μετροῦνται τὰ δεμάτια ἐνὸς ἑκάστου ἀγροῦ καὶ γράφονται εἰς τὸ βιβλίον· ἐσπέρας δὲ γενομένης, οἱ δεκατισταὶ συμπεριλαμβάνουσι τὰ βιβλία αὐτῶν μετὰ τῶν τοῦ χωρίου.

Ἄρθρ. 37. Ἀμα οἱ κατὰ τμήματα δεκατισταὶ μετρήσωσι καὶ γράψωσι τὰ δεμάτια, χωρίζονται τὰ τῆς δεκάτης δεμάτια καὶ φορτόνονται εἰς τὴν ἄμαξαν τοῦ ἰδιοκτητοῦ, ἀνευ δὲ ἀνάβολῆς ἀποστέλλονται εἰς τὸ διὰ τὸ δημόσιον ὀρισθὲν ἀλώνιον, δίδεται δὲ εἰς χεῖρας τῶν ἰδιοκτητῶν σημειώτως, διπλασθῆναι τὸν ἀριθμὸν τῶν δεματίων, ἣν ἐγγχειρίζουσιν εἰς τὸν ἀγροφύλακα (κοιζήτη) τὸν φυλάττοντα τὸ ἀλώνιον· ἀφιχθέντων τῶν δεματίων εἰς τὸ ἀλώνιον, ὁ ἐκεῖ περιμένων ἀγροφύλαξ παραβάλλει τὴν σημείωσιν μὲ τὰ δεμάτια καὶ κρατῶν αὐτὴν τοποθετεῖ τὰ δεμάτια, κατὰ δὲ τὸ ἐσπέρας, ἅμα ἐπιστρέψωσιν οἱ διὰ τὴν καταμέτρησιν ἐξελθόντες δεκατισταὶ, παραβάλλουσι τὰ βιβλία τῶν μὲ τὰς σημειώσεις τοῦ φύλακος τοῦ ἀλωνίου· ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως δηλ. ἐάν παρατηρηθῇ ὅτι

χωρικός τις δε, εφερέν εισέτι τὰ δεμάτια, πάραυτα εύρισκxται ὁ χωρικός, παρὰ τοῦ ὁποίου ζήτεῖται τὰ δεμάτια καὶ ἡ εἰς χεῖρας του δοθεῖσα σημειώσις καὶ τὰ ἐλλείποντα δεμάτια ἀνακαλύπτονται· ἐν γένει δὲ καθ' ἑκάστην ἐσπέραν γίνεται ἡ παραβολὴ τῶν μετρηθέντων καὶ γραφέντων δεματίων· αἱ παρὰ τῶν χωρικῶν διδόμεναι σημειώσεις δὲν σχίζονται οὐδὲ ρίπτονται, ἀλλὰ συρράπτομεναι εἰς μίαν κλωστήν, στέλλονται ἀφοῦ τελευτήσῃ ὁ δεκατισμὸς τοῦ χωρίου μετὰ τὰς θήκας των πρὸς τὸν Δήμαρχον.

Ἄρθρ. 38. Ὅταν ἡ δεκάτη λαμβάνηται εἰς δεμάτια, ἀφοῦ τὰ τῆς δεκάτης δεμάτια μετακομισθῶσιν εἰς τὸ δημόσιον ἀλώνιον, ἀφίνονται οἱ κάτοικοι ἐλεύθεροι ὅπως μετακομισῶσι καὶ τὰ ἰδικά των εἰς τὰ ἀλώνια, μετὰ δὲ τοῦτο οἱ κατὰ τμήματα δεκατιστῶν πέμπουσιν ἀνθρώπους εἰς τὸ χωρίον ἐκεῖνο, ὅπως ἀλωνισθῶσι τὰ τῆς δεκάτης γεννήματα. Τότε δὲ καθ' ἑκάστην πρῶτάν ἐνώπιον τῆς δημογεροντίας τοῦ χωρίου ῥέπτεται ἀνάλογος ἀριθμὸς δεματίων εἰς τὸ δημόσιον ἀλώνιον ὅπως ἀλωνισθῶσι, κρατεῖται βιβλίον περὶ αὐτῶν, ἐνθα σημειοῦται τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν δεματίων, καὶ ἀφοῦ χωρισθῇ ὁ σίτος ἀπὸ τὰ ἄχυρα, τὸ ἐξαχθὲν ποσὸν τοῦ σίτου καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ δεκατιστοῦ τοῦ τμήματος καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ἀποθήκην τοῦ χωρίου μεταφέρεται. Ὅταν ὁ ἀλωνιζόμενος καρπὸς ᾖ βεβρεγμένος ἢ δεικνύῃ σημεῖα ὑγρασίας, τότε δὲν μεταφέρεται εἰς τὴν ἀποθήκην, οὔτε πάλιν ἀφίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ τὴν λάβην τὴν νεκτα περισσοτέραν ὑγρασίαν, ἀλλὰ τίθεται εἰς σάκεια καὶ ἐπὶ ἀμαξῶν ἀναβιβάζεται· πρῶτας δὲ γενομένης, ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον καὶ ἀφοῦ ἠλιασθῇ καλῶς, τότε δίδεται ἡ ἄδεια πρὸς μεταφορὰν εἰς τὴν δημοσίαν ἀποθήκην, ἐν γένει δὲ καταβάλλεται μεγίστη προσοχὴ ὅπως ὁ εἰς τὰς ἀποθήκας ριπτόμενος καρπὸς μὴ ᾖ ὑγρὸς. Ἐπειδὴ τὰ ἄχυρα τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀλώνιον ἀλωνιζόμενων καρπῶν δίδονται δωρεάν εἰς τοὺς κατοίκους, κατὰ συνήθειαν ἐπικρατήσασαν μέχρι τοῦδε, ὡς ἐκ τούτου, προσέχουσιν οἱ ἐπὶ τούτῳ ὑπάλληλοι ὅπως ἀλωνίζονται καὶ λυχνίζονται καλῶς τὰ δημόσια ἀλώνια, ἵνα μὴ μείνη ὁ καρπὸς μεταξὺ τῶν ἀχύρων, ἐν ἐναντία δὲ περιπτώσει εὐθύνονται οἱ τε χωρικοὶ καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ἀλώνιου.

Ἄρθρ. 39. Ἡ τοῦ ἀραβοσίτου δεκάτη λαμβάνεται χάρον τῶν γεωργῶν κατὰ τὴν ἐν ἑκάστῳ τόπῳ ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν εἴτε κατ' ἐκτίμωσιν εἰς ἀλάκια ἢ στρέμματα, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἀλωνίου, ἀφοῦ ὠριμάσῃ συναχθῇ ἐν τοῖς ἀγροῖς.

Ἄρθρ. 40. Ἐπειδὴ ἡ δεκάτη τοῦ ὀπίου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, λαμβάνεται κατὰ στρέμματα, εἰς τὰ τοιαῦτα μέρη, ἀφοῦ ὠριμάσῃ ὁ καρπὸς καὶ δὲν ὑπόκειται πλέον εἰς οὐδένα κίνδυνον, δηλ. δὲ ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ ἐποχὴ τῶν καλύκων καὶ τῶν ἀνθέων καὶ φθάσῃ ὁ καιρὸς τοῦ χαραγμοῦ, διὰ τῶν ἐπιτοπίων συμβουλίων διορίζονται ἐκτιμηταὶ καὶ καταγραφεῖς, ἄνδρες ἀξιόπιστοι καὶ εἰδήμονες τῆς καλλιέργειας τοῦ ὀπίου καὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἀποδεκατισμοῦ· οἱ τοιοῦτοι ἐξέρχονται εἰς τοὺς ἀγροὺς πρὶν ἢ παρέλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ χαραγμοῦ τῶν καλύκων τοῦ ὀπίου, ἐπὶ παρουσίᾳ δὲ τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τῶν μελῶν τῆς δημογεροντίας γίνεται ἡ κατα-

γραφή τῶν στρεμμάτων τῶν ὀπιόφρων ἀγρῶν, κατὰ τὴν παραγωγικὴν δυνάμιν των διαιρουμένων εἰς τρεῖς κατηγορίας, καὶ εἰς ἑκάστην ἰδιοκτῆτην δίδεται ἀνὰ μίαν ἐντυπος ἀποδείξις. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχει ἐκ πείρας ἀποδεδειγμένον ὅτι ἀπὸ ἐν στρέμμα πρώτης ποιότητος ἀγροῦ ἐξάγεται ὀπιον 750—1500 δράμια, ἀπὸ δευτέρας 600—1000 δράμια καὶ ἀπὸ τρίτης 400—500 δράμια, συνάμα δὲ 4—5 κοιλὰ κων/πόλεως μηκώνων ἀπὸ ἀγρὸν τῆς α'. κατηγορίας, 2—4 ἀπὸ τῆς β'. κατηγορίας καὶ 1 1/2—2 1/2 ἀπὸ τῆς τρίτης, πρὸς δὲ τούτοις ἐπειδὴ ἡ εἰς τρεῖς κατηγορίας διαίρεσις τῶν γαιῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ γενικὴ ἀλλὰ σχετικὴ πρὸς τὴν διάφορον παραγωγικὴν δυνάμιν ἐκάστου τόπου, τούτου ἕνεκα ἀφοῦ διὰ πρακτικοῦ (μασπατᾶ) τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου προσδιορισθῇ ἀναλόγως πρὸς τὰ στρέμματα ἡ ποσότης τῆς δεκάτης τοῦ ὀπίου καὶ τῶν μηκώνων, ἡ ἐξ ἑκάστης κατηγορίας ληφθησομένη, ἀρχεται, ἅμα μετακομισθῇ ὁ καρπὸς ἐκ τοῦ ἀγροῦ, ἢ εἰσπραξίς τῆς δεκάτης τοῦ ὀπίου καὶ τῶν μηκώνων συνιδᾷ τῇ περὶ τούτων ἰδιαιτέρᾳ ἐκτιμῆσει καὶ ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου. Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ ἐξ ἑκάστου εἶδους καταχωροῦνται ὀπισθεν τῆς ἐντύπου ἀποδείξεως τῆς δοθείσης εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην· οἱ ὑπάλληλοι δέον νὰ προσέχωσιν ὅπως εἰσπράττωσι τὴν δεκάτην ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ ἀποδεκατιζομένου ἀγροῦ καὶ μὴ λαμβάνωσιν ὀπιον μεμιγμένον μετὰ προϊόν ἐτέρου ἀγροῦ κατωτέρας ποιότητος. Ἐπειδὴ δὲ πρέπει, ἐὰν τοῦτο εἶναι δυνατόν, νὰ δημοπρατῆται ἢ εἰσπρατῆται ἡ δεκάτη τοῦ ὀπίου ἰδιαιτέρως χωρὶς ν' ἀναμιγνύηται μετὰ τὰ λοιπὰ δέκατα τοῦ δήμου, εἴτε δημοπρατῆθῃ, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰσπραχθῇ, δέον ἢ εἰσπραξίς πάντοτε νὰ γίνηται κατὰ τὸν ἀνωτέρω διαγραφέντα τρόπον.

Ἄρθρ. 41. Ἐπειδὴ ἡ εἰσπραξίς τῆς δεκάτης τοῦ ριζαρίου δὲν εἶναι εἰς ὅλα τὰ μέρη ὁμοίομορφος, αὕτη γίνεται ὡς ἐξῆς. Καθ' ἑκάστην ἔτος πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἐκρίζωσις τοῦ ριζαρίου, τουτέστι τὸν Μάρτιον μῆνα, γίνεται ἡ στάθμισις καὶ καταγραφή τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους ποσότητος. Ἐὰν ἐν τῇ καταγραφῆσι ταύτῃ ποσότητι εὐρεθῇ ριζάριον, οὔτινος ἡ δεκάτη δὲν εἰσπραχθῇ, ἢ ἐὰν, γιγνομένης τῆς καταγραφῆς, ἤθελε κρυφθῇ ριζάριον τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἀκολούθως ἤθελεν ἀνακαλυφθῆ, ἡ δεκάτη τῆς ἀνακαλυπτομένης ποσότητος λαμβάνεται ἰδιαιτέρως. Περαιτωθείσης τῆς ἀνωτέρω καταγραφῆς, οἱ θέλοντες νὰ ἐκαιζώσωσι ριζάριον εἰδοποιοῦσι πρὸ παντὸς ἄλλου τὸν ἐπιτετραμμένον ὑπάλληλον, πρὸς ὃν ἀναφέρουσι ῥητῶς τὴν θέσιν τοῦ ἀγροῦ ὡς καὶ τὴν κατὰ συμπερασμὸν ἐξαχθησομένην ποσότητα, καὶ λαμβάνουσι παρ' αὐτοῦ ἄδειαν ἐντυπον ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὸν ἀγρὸν. Τὰ συνεπεῖα ἀδείας ἐξαγόμενα ριζάρια ἀφοῦ στεγνώσωσιν, εἰδοποιεῖται ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος, ὅστις λαμβάνων τὸ δέκατον τοῦ οὕτως ἐξαχθέντος, ξηρανθέντος, καὶ ζυγισθέντος ριζαρίου, ἀποστέλλει αὐτὸ εἰς τὴν δημοσίαν ἀποθήκην, σημειῶν τὴν ληφθεῖσαν ποσότητα ἐνυπογράφως ὀπισθεν τῆς ἐντύπου ἀποδείξεως, τῆς πρότερον δοθείσης εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην.

Ἄρθρ. 42. Ἐν αἰς μέρεσιν ἡ δεκάτη δὲν λαμβάνεται εἰς δεμάτια,

συνωδὰ τοῖς ἀρθροῖς 36 καὶ 37, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει ἐνὸς δεματίου λαμβανομένου ὡς δείγμα, οἱ κατὰ τμήματα δεκατισταὶ, ἀφοῦ μετρήσωσι καὶ καταγράψωσιν ἐν τοῖς ἀγροῖς τὰ δεμάτια ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν, λαμβάνουσιν ἐξ ἐκάστης τῶν τριῶν ποιότητων τῶν δημητριακῶν καρπῶν τοῦ χωρίου ἐκείνου πέντε ἢ ἐξ δεμάτια, καὶ ἀλωνίζουσιν αὐτὰ ὁμοῦ ἐπὶ παρουσία τοῦ δεκατιστοῦ, τῶν δημογερόντων καὶ παντὸς ὅστις θέλει ἐκ τῶν κατοίκων. Εἶτα χωρίζεται ὁ σίτος ἀπὸ τὰ ἄχυρα καὶ ἐπὶ παρουσία πάντων ζυγίζεται ἢ μετρεῖται, καὶ περὶ τοῦ ἐξαχθέντος ποσοῦ εἰς ὀκκάδας ἢ ὀλτσέκια γίνεται πρακτικόν, ἐν ᾧ καταχωροῦμεν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ δεκατιστοῦ δηλοῦται ὅτι κατὰ τὸ δείγμα ἕκαστον ἰτκιυρτσιὺν (ἢ λέξις αὕτη σημαίνει θημωνιὰν τεσσάρων πέντε δεματίων) ἰσοδυναμεῖ πρὸς τόσας ὀκκάδας ἢ δράμια ἢ ὀλτσέκια σίτου· τὸ πρακτικόν τοῦτο ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν παρόντων, μεθ' ὃ δίδεται ἡ ἀδεία εἰς τὸν φορολογούμενον ἵνα μετακομίσῃ τὰ δεμάτια του ἐκ τῶν ἀγρῶν.

Ἄρθρ. 43. Μετὰ τὴν προρηθεῖσαν καταγραφὴν τῶν δεματίων ἐνὸς ἐκάστου ἀγροῦ καὶ τὸν ὑπολογισμόν τῆς δοτέας δεκάτης, δίδοται εἰς ἕκαστον ἰδιοκτῆτην ἐντυπος ἀπόδειξις, δηλοῦσα τὴν ποσότητα τῆς δοτέας δεκάτης, ἣν οὗτος εἶναι ὑπόχρεως καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς τὰς ἀποθήκας· δέον δὲ μεγίστη νὰ καταβάλληται προσοχὴ ἵνα μὴ ἡ ποσότης τῆς δοτέας δεκάτης κατὰ τὸ δείγμα ἢ μεμιγμένη μετ' ἄχυρα ἢ κατωτέρας ποιότητος.

Ἄρθρ. 44. Ἐν οἷς δὲ μέρεσιν ἡ δεκάτη οὔτε εἰς δεμάτια οὔτε ἐπὶ τῇ βάσει δείγματος λαμβάνεται συνωδὰ τοῖς ἀρθροῖς 42 καὶ 43 ἀλλὰ εἰς κόκκους ἐπὶ τοῦ ἀλωνίου, ὁ φορολογούμενος ἀφοῦ ἀλω ἴση καὶ λιχνίση, εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ ἀμέσως εἰδήσιν εἰς τὸν δεκατιστὴν, ὅστις μεταβαίνων πάραυτα μετὰ τοῦ γραφέως καὶ τοῦ μετρητοῦ ἐνθα ὑπάρχει τὸ ἀλώνιον, μετρεῖ μετὰ τὸ κοιλὸν τὸν ἀλωνισθέντα καρπὸν καὶ λαμβάνει τὴν δεκάτην εἰς κόκκους, ἣν καταγράφει καὶ εἰς τὸ βιβλίον του, ἐπὶ ἀποδείξει ἐντύπω διαλαμβάνουσα τὸ τε εἶδος καὶ τὴν ποσότητα αὐτῆς· ὁ ἰδιοκτῆτης λαμβάνων ταύτην μετακομίζει ἀμέσως καὶ παραδίδει εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ δεκατιστοῦ τὴν ἐν αὐτῇ γεγραμμένην ποσότητα τῆς δεκάτης.

Ἄρθρ. 45. Οἱ κατὰ τμήματα δεκατισταὶ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν διαβιάζουσι πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῆς ἀποθήκης σημείωσιν τῆς ποσότητος, τοῦ εἶδους τῆς δεκάτης, τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀλωνίων, τὰ ὅποια ἐν διαστήματι μιᾶς ἡμέρας ἐδεκάτισαν. Ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος οἱ κατὰ τμήματα δεκατισταὶ καὶ ὁ ἐπιστάτης τῆς ἀποθήκης συνέρχονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ συμπαραβάλλουσι τὰ βιβλία των· ἀμα ἀποδειχθῆ ὅτι ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τινὲς δὲν παρέδωκαν εἰς τὴν ἀποθήκην ποσότητά τινα δεκάτης, στέλλεται κλητῆρ ὅπου δεῖ πρὸς εἰσπραξίαν καὶ ἀποστολὴν αὐτῆς εἰς τὴν ἀποθήκην.

Ἄρθρ. 46. Οἱ κατὰ τμήματα δεκατισταὶ μὴ δικαιούμενοι ἵνα ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος σίτου ἐν τοῖς ἀλωνίοις λαμβάνωσι τὴν δεκάτην κατὰ συμπερασμὸν ἢ συμβιβαστικῶς μετὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου ὀφείλουσιν εἰς πᾶσαν περίστασιν ἄνευ ἀναβολῆς νὰ μετρώσιν, σύροντες τεμάχιον σανίδος

ἐπὶ τοῦ κοιλοῦ, τὴν ἐν τοῖς ἀλωνίοις ποσότητα τοῦ σίτου καὶ ἀναλόγως νὰ λαμβάνωσι τὴν δεκάτην.

Ἄρθρ. 47. Ὁ ἄνευ γνώσεως τοῦ δεκατιστοῦ μετακομίζων δεμάτια ἀπὸ τοῦς ἀγροῦς ἢ μέρος ἢ ὅλον τὸν σίτον του ἀπὸ τὰ ἀλώνια πληρῶνει ἐπὶ τῆς ποσότητος ἣν ἠθέληεν οὕτω μετακομίσει διπλοῦν δέκατον· ἐκτὸς δὲ τούτου, ἀμα ἀποδειχθῆ ἐν τῷ ἐγγχωρίῳ συμβουλίῳ συνωδὰ τῷ νόμῳ ὅτι ἔκρυψε μέρος ἢ ἅπαντας τοῦς καρπούς του ὅπως μὴ πληρῶσῃ τὴν νόμιμον δεκάτην, ἀποτίει καὶ τὸ διπλοῦν δέκατον τῆς ἀποκρυφθείσης ποσότητος.

Ἄρθρ. 48. Πολλαχοῦ τὰ ἐν χρήσει κοιλὰ παρὰ τοῖς δεκατισταῖς δὲν συμφωνοῦσι μετὰ τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις· τούτου ἕνεκα ὁσάκις ὁ ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρπὸς πωλεῖται ἢ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετακομίζεται, συμβαίνει ὥστε νὰ παρουσιάζηται περισσώτερος ἢ ὀλιγώτερος· κατὰ συνέπειαν τούτου γίνονται πολλαὶ καταχρήσεις· πρὸς ἀποφυγὴν αὐτῶν μέχρις οὗ τὰ νέα μέτρα καὶ σταθμὰ ἐφαρμοσθῶσι πανταχοῦ, τὰ ἐν χρήσει κοιλὰ εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας θέλουσι δοκιμασθῆ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας καὶ φέρει σφραγίδα ἐπίσημον· ἐπίσης εἰς τὰ χωρία δέον νὰ γίνηται χρῆσις κοιλῶν συμφώνως πρὸς τὸ δημόσιον κοιλὸν καὶ φερόντων τὴν σφραγίδα τῆς ἀρχῆς, καταβαλλομένης προσοχῆς ἵνα τὰ γεννήματα τὰ ἐκ τῶν ἐν τοῖς χωρίοις δημοσίων ἀποθηκῶν παραλαμβανόμενα ἢ μετακομιζόμενα μετρῶνται μετὰ μόνον τὰ προρηθέντα δημόσια κοιλὰ.

Ἄρθρ. 49. Ἐν οἷς χωρίοις ὑπάρχει ἐπίτηδες ἀποθήκη διὰ τὴν δεκάτην τοῦ χωρίου αὐτῶν, ἡ εἰσπραχθῆσα δεκάτη προσωρινῶς ἀποθηκεύεται ἐν αὐτῇ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῶν δεκατιστῶν καὶ τῆς δημογεροντίας τοῦ χωρίου. Ἐν οἷς δὲ μέρεσι δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀποθήκη, ἀλλ' οὔτε καὶ κατάλληλον πρὸς τοῦτο μέρος, ἰδιαιτεροὶ ἐτοιμάζονται ἀποθήκαι εἰς κατὰλληλα μέρη καὶ εἰδικοῖδιορίζονται φιλακες αὐτῶν ὅπως μηδὲ κόκκος τῶν ἐν αὐταῖς γεννημάτων ἀπολεσθῆ.

Ἄρθρ. 50. Ὅσάκις ἡ δεκάτη λαμβάνεται εἰς δείγμα ἢ εἰς κόκκους, ἀμα οἱ γεωργοὶ μετακομίσωσιν αὐτὴν εἰς τὰς ἀποθήκας, οἱ ἐπιστάται τῶν ἀποθηκῶν ὀφείλουσι νὰ πιστοποιῶσιν ὀπισθεν τῆς ἐντύπου ἀποδείξεως τὴν παραληφθεῖσαν ποσότητα.

Ἄρθρ. 51. Οἱ γεωργοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίσωσι δωρεάν τὴν δοτέαν δεκάτην ἀπὸ τοῦς ἀγροῦς εἰς τὰ ἀλώνια καὶ ἀπὸ τὰ ἀλώνια εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας τοῦ χωρίου αὐτῶν, ἢ ἐν ἔλλειψει ἀποθήκης ἰδιαιτέρας, εἰς τὴν τοῦ ἄλλου χωρίου, γειτνιάζοντος ἀλλὰ μὴ ἀπέχοντος πλέον τῆς μιᾶς ὥρας. Μετακομίζοντες αὐτὴν εἰς δημοσίαν ἀποθήκην ἀπέχουσαν πλέον τῆς μιᾶς ὥρας, πληρόνεται καθ' ἣν τιμὴν ἀποφασίσῃ τὸ ἐγγχωρίον συμβούλιον.

Ἄρθρ. 52. Οἱ ἐπιστάται τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν, ὅταν παραβάνωσι τὰ γεννήματα, συμφώνως τῷ 48ῳ ἀρθρῳ, μετρίωσιν αὐτὰ τὰς τεμάχιον σανίδος ἐπὶ τοῦ κοιλοῦ, ὡς καὶ οἱ δεκατισταὶ ἐν ἀλωνίοις· ἀκολούθως δὲ, ὅταν τὰ γεννήματα πωληθῶσιν ἢ μετακομίσωσιν ἢ μετακομίσωσιν, εἰάν ὑπάρχῃ ἔλλειψις τῆς, θέλει ζητηθῆ αὕτη παρὰ

τῶν, τῶν ὁποίων εἶναι καθήκον νὰ προσέχῃσι ἵνα μὴ ἀναμιγνύονται τὰ εἶδη τῶν γεννημάτων καὶ νὰ προφυλάττωσιν αὐτὰ ἀπὸ χῶματα, ἀπὸ βροχᾶς καὶ ὑγρασίας καὶ ἐν γένει ἀπὸ παντὸς, ὅπερ δύναται νὰ βλάβῃ αὐτά.

Ἄρθρ. 53. Τὰ ἐν ταῖς δημοσίαις ἀποθήκαις μετακομισθέντα γεννήματα ἐκάστου χωρίου μεταφέρουσιν οἱ χωρικοὶ μέχρι τῆς 26ης Ὀκτωβρίου ἐπὶ μετρία πληρωμῇ ἀγωγίου εἰς τὴν πλησιόχωρον κωμόπολιν ἢ ἀποβάθραν ἢ κεντρικὴν ἀποθήκην· τὸ ἀγώγιον τοῦτο ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου ἀναλογιζόμενον εἰς κοιτὰ Κωνσ(τ)πόλεως δι' ἐκάστην ὥραν καὶ πιστοποιεῖται διὰ πρακτικοῦ μετακομιζομένων δὲ τῶν τῆς δεκάτης προϊόντων κατὰ τὴν ἀποκοπεῖσαν ἀξίαν τὴν ἐν τῷ πρακτικῷ ἐνδιαλαμβανομένην, πληρόνεται ἀνευ ἀναβολῆς τὸ ἀγώγιον εἰς τοὺς χωρικοὺς ἐπὶ ἀποδείξει πληρωμῆς, ὅσοι δὲ ἐκ τῶν χωρικῶν ἔχουσιν εἰσέτι ἐργασίας εἰς τὰ ἀλώνια, θέλουσιν ἀπαλλάττεσθαι προσωρινῶς ἀπὸ τὴν μεταφορὰν γεννημάτων, καὶ ἐὰν οἱ χωρικοὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ καθυστερήσωσιν ἀπὸ τὰς γεωργικὰς τῶν ἐργασίας ἀπαιτήσωσι τυχὸν ὅπως μεταφέρωσι τὰ γεννήματα κατόπιν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὑποχρεοῦνται μέχρι τέλους Νοεμβρίου νὰ μετακομίσωσιν αὐτὰ· παρελθόντος δὲ καὶ τοῦ μηνὸς τούτου, ἡ μετακόμισις τῶν τῆς δεκάτης γεννημάτων δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἢ τῇ συγκαταθέσει τῶν χωρικῶν. Τὰ προϊόντα τοῦ ἀραβοσίτου καὶ ἄλλα τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα ἀργὰ ὠριμάζουσιν, ἐπειδὴ ἀνέκαθεν ἐπεκράτησε συνήθεια νὰ μεταφέρονται κατὰ τὸ ἔαρ, μετακομίζονται εἰς τὰς ἀνέκαθεν ὠρισμένας ἐποχάς.

Ἄρθρ. 54. Μετακομιζομένων τῶν τῆς δεκάτης προϊόντων κατὰ τὰς περιστάσεις ἀπὸ τὰς ἀποθήκας τοῦ χωρίου εἰς τὰς κεντρικὰς ἢ εἰς τὰς ἀποβάθρας ἢ εἰς ἄλλα μέρη, ἵνα μὴ συμβῆ δόλος τις, τὰ μεταφερόμενα γεννήματα μετροῦνται ἢ ζυγίζονται παραδιδόμενα εἰς τοὺς ἀγωγιάτας, ἐν ἀνάγκῃ δὲ συνοδεύονται διὰ χωροφυλάκων ἢ κλιτήδων· πρὸς ἀποφυγὴν δ' ἀνταλλαγῆς τοῦ μετακομιζομένου γεννήματος με ἕτερον βεβρεγμένον ἢ μεμιγμένον, ποσότης τις αὐτοῦ τίθεται ὡς δείγμα ἐντὸς φιάλης, ἣ τις σφραγισθεῖσα συναποστέλλεται μετὰ τῶν γεννημάτων.

Ἄρθρ. 55. Ἀντικείμενα καταγραφῆς εἰσὶν οὐ μόνον τὰ κυριώτερα προϊόντα τῶν χωρίων, ὡς ἡ κριθὴ καὶ ὁ σίτος, ἀλλὰ καὶ ἅπαντα τὰ λοιπά, οἷον τὸ χόρτον, τὸ βαλανίδιον, ὁ ἄφκος, τὸ ρόβι, ἡ φακὴ, τὰ ἐρεβίνθια, οἱ κύαμοι (κουκιά), ὀλινθόσπορος, οἱ πέπωνες, τὰ χειμωνικά, αἱ διάφοροι ὀπῶραι, αἱ σταφυλαί, τὰ κυψελοδοχεῖα καὶ πᾶν προϊόν, ἐξ οὗ, κατὰ τὸν περὶ δεκάτης κανονισμόν, εἰσπράττεται δέκατον. Λαμβάνεται δὲ ὑπ' ὄψιν ἢ ἀνέκαθεν συνήθεια, καὶ ἐξ ὧν μὲν εἰσπράττεται ἡ δεκάτη εἰς χρήματα, πάλιν εἰς χρήματα λαμβάνεται αὕτη· ἐξ ἐκείνων παρ' ὧν εἰσπράττεται εἰς πρᾶγμα, αὕτη πάλιν θέλει ληφθῆ εἰς πρᾶγμα, καὶ δὲ νὰ μεταβληθῆ καὶ εἰς χρήματα, τῇ συγκαταθέσει τῶν δύο μετὰ τῇ ἀποφάσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου. Ὅσον δ' ἔτι τὴν δεκάτην τῆς μετάξης, τοῦ βάμβακος, τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν ἐπιπέπωνων θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ τοὺς μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 56. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῷ 55ῳ ἄρθρῳ μνημονευόμενων προϊόντων, ὧν ἡ δεκάτη εἰσπράττεται εἰς χρήματα, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐκάστου δήμου δι' ἑκάστον τούτων προσδιορίζει τιμὴν τινα, ἐπομένως τὰ εἰς χρήματα μεταβαλλόμενα προϊόντα εἰσπράττονται κατὰ τὴν ἐν τῷ πρακτικῷ τοῦ συμβουλίου ὀρισθεῖσαν τιμὴν. Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν προϊόντων, ἐπειδὴ πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ τῶν κατοίκων, τούτου ἕνεκα ἢ ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ προσδιοριζομένη τιμὴ πρέπει νὰ ὀρίζηται μετὰ πολλῆς δικαιοσύνης οὕτως, ὥστε νὰ μὴ ἀδικῶνται οὔτε τὸ δημόσιον οὔτε οἱ κάτοικοι.

Ἄρθρ. 57. Ἐπειδὴ ἡ δεκάτη τῶν λεπτῶν προϊόντων, οἷον φακῆς, φασολίων, λιανοφασολίων, ἐρεβινθίων, κρομμύων, σκοροδίων, καὶ ἄλλων τοιούτων ἀνέκαθεν λαμβάνεται εἰς χρήματα καὶ ἐν διαφωνίᾳ εἰς πρᾶγμα, ὅπερ δέον νὰ δύναται νὰ πωληθῆ μετὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν του, τούτου ἕνεκα αὕτη πωλεῖται πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ἀμέσως εἰς τὴν πανήγυριν ἢ τὴν ἀγορὰν τοῦ δήμου, καὶ τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα παραδίδονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἄρθρ. 58. Ἀφοῦ ἡ δεκάτη τῆς κριθῆς καὶ τοῦ σίτου, ἄτινα εἰσὶ τὰ κυριώτερα προϊόντα ἐκάστου τόπου, ἀποθηκευθῆ, τὸ ποσὸν αὐτῆς διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν δίδεται εἰς τὸν αὐτοκρ. στρατὸν, ἢ στέλλεται εἰς ἄλλο μέρος, ἀφοῦ πρότερον εἰδοποιηθῆ τὸ αὐτοκρ. ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δ' ὑπόλοιπον πωλεῖται ἐν συνόλῳ ἢ εἰς μερίδας ἐπὶ μετρητοῖς ἢ ἐπὶ μικρᾷ προθεσίᾳ πρὸς πληρωμὴν εἰς δόσεις μετ' ἐγγυήσεως. Τὸ εἶδος καὶ ἡ ποιότης τῶν γεννημάτων ἀποδεικνύεται διὰ τῆς λίτρας (μέτρον δι' οὗ ἀποδεικνύεται τὸ βάρος καὶ ἡ ποιότης τῶν γεννημάτων ἀφοῦ ζυγισθῶσι), τὸ δὲ δείγμα ἐκτίθεται εἰς τὴν ἀγορὰν, ἀφοῦ δὲ ἡ δημοπράτησις γνωστοποιηθῆ εἰς ὅλα τὰ μέρη, ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀποφασίζεται περὶ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, εἰς δὲ παραχωρεῖται, τῇ ἐγκρίσει τῆς Νομαρχίας· ἡ εἰσπραξις τῶν χρημάτων γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τῆς δημοπρασίας. Οὐχ ἥττον δόσεις ἐπὶ δημοπρασίᾳ πωλοῦνται γεννήματα τοῦ δημοσίου, θέλει συντάσσεσθαι πρακτικὸν διαλαμβάνον τὴν τιμὴν τοῦ πωληθέντος πράγματος.

Ἄρθρ. 59. Οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἔξοδα ἐν γένει τῶν δεκατιστῶν, τὸ ἐνοίκιον τῶν ἀποθηκῶν, ἡ μετακόμισις τῶν γεννημάτων καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἔξοδα τὰ ἀφορῶντα τὴν δεκάτην, λαμβάνονται ἐκ τοῦ προχείρου ἀπὸ τὰ δημοτικὰ δημόσια ταμεῖα, ἀλλ' ἀκολούθως καταλογίζονται καὶ ἐκπίπτουν ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις τῆς δεκάτης. Τὰ τοιαῦτα ποσά, ἅμα γενῆ ἑναρξίς τῆς εἰσπράξεως χρημάτων ἐκ τῆς δεκάτης, ἐκπίπτουν ἀπὸ τὰς γενομένας εἰσπράξεις, ἀκολούθως δὲ τὰ ἔξοδα ἐκάστου μηνὸς σημειούμενα καὶ ἐκπιπτόμενα ἐκ τοῦ συνόλου τῶν εἰσπράξεων ἐκάστου μηνός.

Ἄρθρ. 60. Τὰ μηνιαῖα ἢ τὰ ἡμερομίσθια τῶν τῆς δεκάτης ὑπαλλήλων λογίζονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διορισμοῦ των.

Ἄρθρ. 61. Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ διευθυντὴς τῆς δεκάτης ἐπαρχίας

τινος (ασσιάρ μινδρή) και ὁ ἐπιστάτης δήμου τινός (ασσιάρ μινδρή) ἐξ ἀνάγκης παυθῶσιν ἢ μετατεθῶσιν ἢ παραιτηθῶσιν, οἱ διάδοχοί των λαμβάνουσιν ἀκέραιον τὸν μισθὸν των ἀφ' ἧς ἡμέρας φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας και ποιήσωσιν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν· ἀλλ' ἂν ὁ προκάτοχος μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου του ὑπηρετήσῃ, τότε και αὐτὸς θέλει λάβει ἀκέραιον τὸν μισθὸν του.

Ἄρθρ. 62. Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ Καζᾶ μινδρή και ὁ Λιβᾶ μινδρή ἢ εἰς ἐκ τῶν γραμματέων παραιτηθῶσιν ἢ ἐξ ἀνάγκης παυθῶσιν ἢ μετατεθῶσιν, χωρὶς νὰ θεωρήσωσι τοὺς λογαριασμοὺς των και χωρὶς νὰ κλείσωσι κατὰ τὴν τάξιν τὰ βιβλία των, οὐδὲ νὰ ἐγχειρίσωσι και μεταβιβάσωσι τὰ εἰς χεῖράς των ἔγγραφα εἰς τὸν διάδοχόν των, δὲν δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς κανὲν μέρος και τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως των τελειώνουσιν ἀμισθί. Ὅσακις οἱ Καζᾶ μινδρή και ἔξερχονται εἰς τὰ χωρία και οἱ Λιβᾶ μινδρή εἰς τοὺς δήμους ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν, ἕνεκα ἀτομικῶν των ὑποθέσεων, μὲ ἀδειαν και προσωρινῶς μεταβαίνουν εἰς κανὲν μέρος, δύνανται νὰ ἀφήσωσιν ἐπίτροπον τὸν ἀρχιγραμματέα των.

Ἄρθρ. 63. Ὅσακις χάριν ἐξηγήσεων των προφορικῶν πρόκειται νὰ μεταβῶσιν οἱ μὲν Καζᾶ μινδρή εἰς τὰς Ἐπαρχίας, οἱ δὲ Λιβᾶ μινδρή εἰς τὰς ἑδρας τῶν δήμων ἢ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἢ εἰς ἄλλο τι μέρος χάριν ἀτομικῆς ὑποθέσεώς των, δὲν δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὴν θέσιν των χωρὶς νὰ λάβωσιν ἀδειαν ἀπὸ τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν αὐτῶν· οἱ δι' ἀτομικῆς των ὑποθέσεις εἰς ἄλλο μέρος μεταβαίνοντες δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μισθὸν διὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας των.

Ἄρθρ. 64. Οἱ κατὰ τμήματα δεκατιστὰ δὲν λαμβάνουσιν ἰδιαιτέρα ἐξοδα ὁδοιπορικὰ, ὅσακις περιέρχονται τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν χωρία καθὼς και οἱ Καζᾶ μινδρή περιερχόμενοι τοὺς ἑαυτῶν δήμους, ἐπειδὴ ἐνεργοῦσιν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν· καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν ὁ Καζᾶ μινδρή συνεπεῖα διαταγῆς εἴτε τοῦ Ἐπαρχου, εἴτε τοῦ Ἀσσιάρ μινδρή τῆς Ἐπαρχίας, δι' ὑπηρεσίαν μεταβῆ εἰς ἄλλον δήμον ἢ χρειασθῆ νὰ μεταβῆ εἰς τὴν ἑδραν τῆς Ἐπαρχίας χάριν ὑποθέσεως, ἀπὸ τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον λήγει ἡ περιφέρεια τοῦ κύκλου τῆς ὑπηρεσίας του, και ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ μέρους εἰς ὃ θὰ ὑπάγῃ, λαμβάνει διὰ πᾶσαν ὥραν διὰ ξηρᾶς ὁδοιπορίας 10 1/2 γρόσια, τουτέστι 3 1)2 διὰ τὸν ἑαυτὸν του και 7 διὰ τοὺς ὑπρέτες του· ἐὰν δὲ ἤθελε μεταβῆ διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ποταμοῦ, δι' ἑαυτὸν μὲν λαμβάνει ναῦλον δευτέρας θέσεως, διὰ δὲ δύο ἀνθρώπους τῆς ὑπαλληλίας του τῆς τρίτης θέσεως· τὸ αὐτὸ συμβαίνει και ὅσακις ταξειδεύει μὲ τὸν σιδηροδρόμον, ἢτοι λαμβάνει τὸ ἀντίτιμον ἐνὸς εἰσιτηρίου δευτέρας τάξεως και δύο τρίτης· ὁ Καζᾶ κλατίπης μεταβαίνων, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, συνεπεῖα ἰδιαιτέρας διαταγῆς ἐκτὸς τοῦ δήμου, λαμβάνει κατὰ τὰ προρηθέντα ὁδοιπορικὰ ἐξοδα δι' ἑαυτὸν και δι' ἓνα ὑπάλληλόν του.

Ἄρθρ. 65. Ὁ Λιβᾶ ἀσσιάρ μινδρή, ἐπιτετραμμένος νὰ ἐξετάζῃ και ἐξελέγῃ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του ὑπαλλήλων τῶν

δήμων (Καζᾶ μινδρή), ὀφείλει νὰ περιέρχεται τοὺς δήμους ἵνα βλέπῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ γινόμενα και μανθάνῃ τὰ τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει· ἐπὶ τούτῳ δικαιούται εἰς ἐξοδα ὁδοιπορίας ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τῶν μερῶν· οὕτω λαμβάνει διὰ πᾶσαν ὥραν ὁδοιπορίας διὰ ξηρᾶς μὲν γρόσια 14, ἢτοι ἓνα ἵππον διὰ τὸν ἑαυτὸν του και τρεῖς διὰ τοὺς ὑπαλλήλους του· 2) διὰ ταξειδίων δὲ διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ποταμοῦ ἢ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, ναῦλον πρώτης μὲν θέσεως δι' ἑαυτὸν και τρεῖς ναύλους τρίτης θέσεως διὰ τοὺς ὑπαλλήλους του, εἰς οὐδὲν δ' ἐξοδὸν δικαιούται διὰ τὸν γραμματέα του ἂν οὗτος συνοδεύῃ αὐτόν· ὅσακις δὲ αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν μεταβαίνει, ἀλλ' ἀποστέλλει μόνον τὸν γραμματέα του χάριν ἐξετάσεως, ὁ τοιοῦτος γραμματεὺς λαμβάνει κατὰ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα ὁδοιπορικὰ ἐξοδα διὰ δύο άτομα, τουτέστι ἐν διὰ τὸν ἑαυτὸν του και ἐν διὰ ἓνα ὑπάλληλον· ἀλλ' ὅσακις, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, ὁ Καζᾶ Ἀσσιάρ μινδρή, ὁ Λιβᾶ Ἀσσιάρ μινδρή και οἱ γραμματεῖς αὐτῶν μεταβαίνουν και ἐπανέρχονται ἐκ τινος μέρους, ὑποχρεοῦνται ἄνευ ἀναβολῆς νὰ λαμβάνωσι τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, τιθεμένην ὀπισθεν τοῦ ἐγγράφου τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἐν ᾧ σημειοῦται ὅτι μετέβησαν και ἐπανῆλθον ἀπὸ τὸ δεῖνα μέρος· μεταβαίνοντες δ' εἰς τι μέρος ἵνα συνοδεύσωσιν ὑπάλληλόν τινα ἀναχωροῦντα, ἢ νὰ ὑποδεχθῶσι τοιοῦτον, ἢ χάριν ἀτομικῶν ὑποθέσεων, δὲν δύνανται νὰ λάβωσιν ὁδοιπορικὰ ἐξοδα.

Ἄρθρ. 66. Οὐδεὶς δεκατιστῆς δικαιούται νὰ λαμβάνῃ δωρεὰν παρὰ τῶν κατοίκων τῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα περιέρχεται, ἢ παρὰ τῶν κυρίων τῶν ἀλωνίων ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει οὔτε τροφὴν οὔτε προϊόν τι τῆς δεκάτης δι' ἑαυτὸν και διὰ τοὺς ἵππους του· ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ δαπανήσωσιν οὔτε λεπτόν ἀπὸ τὰς χρηματικὰς εἰσπράξεις τῆς δεκάτης, λαμβάνοντες τοὺς μισθοὺς και ἐξοδά των ἀπὸ τὰ δημόσια ταμεῖα.

Ἄρθρ. 67. Ὁ Ἀσσιάρ μινδρή και ὁ ταμίας τοῦ δήμου κατὰ τὸ ἐπισυνημμένον ὑπόδειγμα κρατοῦσιν ἐκάτερος ἀνά ἐν ἔντυπον ἡμερολόγιον, εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦσι τὰς ἐκ τῆς δεκάτης καθημερινὰς εἰσπράξεις τοῦ δήμου ὡς και τοὺς μισθοὺς και τὰ ἐξοδα τῶν ὑπαλλήλων· θέλουσι δὲ καθημερινῶς παραβάλλει τὸ ὅλικόν ἄθροισμα τῶν δύο βιβλίων και κάτωθεν αὐτοῦ ἀμφότεροι θέλουσι σφραγίζει και ὑπογράφει. Ὁ οἰκ. ἐπιστάτης (Ἀσσιάρ μινδρή) τοῦ δήμου εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς καταστρώνει, κατὰ τὸ ὑπάρχον ὑπόδειγμα, περιληπτικὸν ἰσολογισμόν ἐκ τοῦ ἡμερολογίου, ἐμφαίνοντα τὰς εἰσπράξεις και τὰ ἐξοδα τοῦ μηνός, και σφραγίτας μετ' ὄλων τῶν ὑπαλλήλων του ἐγχειρίζει αὐτόν εἰς τὸν δήμαρχον. Ὅσακις δὲ ἡ δεκάτη εἰσπράττεται μόνον ἀπὸ 7—8 χωρία δήμου τινός, ὁ προρηθὲν ἰσολογισμὸς γίνεται ἐν τῷ λογιστικῷ γραφείῳ τοῦ δήμου.

Ἄρθρ. 68. Οἱ τοιοῦτοι περιληπτικοὶ ἰσολογισμοὶ δίδονται εἰς τὸν σχετικὸν δήμαρχον, ὅστις, ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσι παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, πέμπει ἀντίγραφα αὐτῶν πρὸς τὸν ἐπαρχον· τούτου πάλιν μετ' ἐξέτασιν και ἐπικύρωσιν παρὰ τῶν λογιστῶν (Λιβᾶ ἀσσιάρ μινδρή).

σάρ μουδιῶν) καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων γίνεται ἕτερος περιληπτικός ἰσολογισμὸς ὅστις ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Νομάρχην.

Ἄρθρ. 69. Οἱ κατὰ τμήματα δεκατιστὰι παραδίδουσι μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ δεκατισμοῦ τὰ βιβλία των εἰς τοὺς δημάρχους, οἵτινες ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου πάραυτα ἐξετάζουσιν αὐτὰ, καὶ εἰ μὲν δὲν εὐρεθῶσι λάθη εἴτε εἰς τὰ μερικὰ κονδύλια εἴτε εἰς τὰ γενικὰ ἀθροίσματα, τὸ περιεχόμενον αὐτῶν καταχωρεῖται ἐν τῷ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου κρατουμένῳ βιβλίῳ κατὰ τὸ ὑπάρχον ὑπόδειγμα· εἶτα κατὰ τὸ αὐτὸ ὑπόδειγμα καταστρώνεται βιβλίον τῶν εἰσοδημάτων ἐνὸς ἐκάστου χωρίου ἰδιαιτέρως· μετ' ἀφαιρέσιν ἐκ τοῦ ὅλου τῶν εἰσοδημάτων τῶν γενομένων ἐξόδων γίνεται ὁ ἰσολογισμὸς μεταξὺ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους· ἐπίσης καταστρώνεται καὶ ἕτερον βιβλίον περιέχον λεπτομερῶς τὰ ἐξόδα· τὸ τε βιβλίον τοῦτο καὶ τὰ σχετικὰ τῶν ἐξόδων ἀποδεικτικὰ καὶ ἐκθέσεις δεδεδεμένα εἰς βιβλίον ἐγκρίνονται παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συνωδᾶ τῷ Νόμῳ καὶ ὁμοῦ μὲ τούτους λεπτομερεῖς καταλόγους τῶν κατὰ τμήματα δεκατιστῶν καθυποβάλλονται εἰς τὴν Ἐπαρχίαν.

Ἄρθρ. 70. Τὰ παρὰ τῶν δήμων εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἀποστελλόμενα ὡς ἀνωτέρω βιβλία ἐξετάζονται λεπτομερῶς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ οἰκονομ. ἐπιστάτου, ἐν ἀνάγκῃ δὲ παρατηροῦνται καὶ οἱ κατάλογοι τῶν χωρίων, ἀφοῦ δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει λάθος ἢ ἄλλο τι, οἱ κατάλογοι τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καταχωροῦνται εἰς τὸ μητρώον τῆς Ἐπαρχίας. Ἀκολουθῶς καταστρώνεται κατάλογος 1) τοῦ ποσοῦ τῶν τῆς δεκάτης εἰσοδημάτων ἐκάστου δήμου 2) τῆς εἰς χρήματα ἢ εἰς προϊόντα εἰσπραχθείσης ποσότητος αὐτῶν 3) τῶν ἐξόδων 4) τοῦ μέρους ἐνθα ὑπάρχουσιν ἐναποτεθειμένα τὰ καθαρὰ προϊόντα, καὶ τέλος, μετ' ἀφαιρέσιν τῶν ἐξόδων τῆς ὑπαρχούσης διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ παρελθόντος καὶ ἐνεστώτος ἔτους, ὁ τοιοῦτος κατάλογος ἀφοῦ ἐπικυρωθῇ κάτωθεν ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, στέλλεται εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς Νομαρχίας· οἱ δὲ κατάλογοι τῶν κατὰ τμήματα δεκατιστῶν, ἀφοῦ δεθῶσιν εἰς ἓν βιβλίον δι' ἐκάστην Ἐπαρχίαν ἰδιαιτέρως, θέλουσι καὶ οὗτοι συναποσταλῆ εἰς τὴν Νομαρχίαν ὅπως φυλάττωνται εἰς τὸ οἰκονομικὸν τμήμα αὐτῆς. Οἱ παρὰ τῶν Ἐπαρχιῶν εἰς τὰς Νομαρχίας στελλόμενοι καὶ κάτωθεν διὰ πρακτικοῦ ἐπικυρωμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι κατάλογοι ἀφοῦ καταχωρισθῶσιν αὐτολεξεί εἰς τὰ βιβλία τοῦ οἰκονομικοῦ τμήματος ἀποστέλλονται πρὸς τὸ ἀποκρ. ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ κατάλογοι τῶν κατὰ τμήματα δεκατιστῶν φυλάττωνται ἐν τῷ Οἰκονομικῷ τμήματι τῆς Νομαρχίας.

Ἄρθρ. 71. Οἱ παρὰ τῶν δεκατιστῶν διδόμενοι κατάλογοι τὸ πολὺ μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου ἐξετάζονται ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δήμου καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὴν Ἐπαρχίαν ἐνθα μετ' ὅλων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ἐξετάζονται μέχρι τῆς 13 Ἰανουαρίου καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς Νομαρχίας. Οἱ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐπιτεταγμένοι ὑπάλληλοι 1) στεροῦνται δύο μὲν ἡμερομισθίων ἐκ τοῦ μηνιαίου των ἂν μὴ ἡ τριαύτη ἐργασία περαιωθῇ ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, τεσσάρων δὲ ὁμοίων, ἂν

ἢ διεκπεραιώσιν τῶν τοιούτων καταλόγων δὲν γείνη ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, καὶ 2) παύονται τῆς θέσεώς των καὶ ἐφαρμοζέται ἐπ' αὐτῶν τὸ 62 ἄρθρον, ἂν μὴ οἱ κατάλογοι διεκπεραιωθῶσιν ἐντὸς δύο μηνῶν.

ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ.

Ἄρθρ. 72. Οἱ Νομάρχαι, Ἐπαρχοὶ, Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ, Λογισταὶ, Δήμαρχοι καὶ Οἰκονομικοὶ ἐπιστάται, ἕκαστος κατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος τῆς εὐθύνης, ὀφείλουσι καταβάλλειν πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐφαρμοζέται κατὰ γράμμα ὁ παρὼν κανονισμὸς, ἥτοι 1) ἡ δημοπρασία γίγνηται ἐν τάξει καὶ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ συμφώνως πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ταμείου, 2) μὴ πιέζονται οἱ γεωργοὶ παρὰ τῶν δεκατιστῶν ἐναντίον τῶν ὄρων τῆς μισθώσεως τῶν δεκάτων καὶ τῶν νόμων τοῦ κράτους 3) συμμορφῶνται οἱ ὑπάλληλοι πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ὁδηγιῶν των ὡσάκις εἰσπράττωσι τὴν δεκάτην διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, 4) πωλῶνται ἐγκαίρως καὶ εἰς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν των τὰ τῆς δεκάτης προϊόντα, εἰσπράττεται δὲ μέχρι λεπτοῦ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, 5) προφυλάττωνται ἀπὸ πᾶσαν φθορὰν τὰ εἰσοδήματα, καὶ 6) ἐν καιρῷ τοῦ δεκατισμοῦ μὴ γίνονται καταχρήσεις.

Πρὸς τούτοις οἱ μισθωταὶ τῶν δεκάτων ὀφείλουσι γὰ συμμορφῶνται ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξὶν τῆς δεκάτης μὲ τούτους θεμελιώδεις κανόνας τοὺς ἐφαρμοζομένους εἰς τὰ χωρία, ἔνθα ἡ δεκάτη εἰσπράττεται διὰ λ)σμὸν τοῦ δημοσίου, προφυλάττοντες τοὺς κατοίκους ἀπὸ πᾶσαν καταπίεσιν καὶ ζημίαν τῶν δεκατιστῶν. Ὅσάκις οἱ γεωργοὶ κρύπτουσιν προϊόντα ἀπὸ τοῖς μισθωτὰς καὶ ἀνακαλυφθῶσι, καίτοι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλει ἐφαρμοσθῆ τὸ 47ον ἄρθρον, τὸ ἡμισυ τοῦ ληφθησομένου διπλοῦ δεκάτου δίδεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὡς γίνεται εἰς τὴν εἰσπραξὶν τῆς τῶν προβάτων δεκάτης. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θέλουσι καταδιώκεσθαι καὶ ποινικῶς.

Τῆ 23 Μαΐου 1871 καὶ 16 Ἰουλίου ἐββελ 1288.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ δημοσιεύσεως Νόμων.

Ἡ Μεγάλη Βεβουλία πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 3 Ἰουλίου 1872.

Κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἀστυκῷ κώδικι περὶ τῆς συντάξεως καὶ δημοσιεύσεως τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν γενικὰς διατάξεις, οἱ ἐκάστοτε ἐκδιδόμενοι νόμοι καὶ κανονισμοὶ δὲν δύνανται γὰ ἔχουσιν ὀπισθενεργὸν δύναμιν. Ἐπειδὴ ὅμως, δημοσιευομένου νέου τινος νόμου, μετριάζοντος τὴν ποινὴν ἐγκληματικῆς τινος πράξεως, οἱ ὑφιστάμενοι ταύτην κατὰ

τὴν παλαιὰν νομοθεσίαν ὡς καὶ οἱ διαπραξάμενοι ἐγκλήματα πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου καὶ μηκέτι καταδικασθέντες δίκαιον καὶ φιλόπρωτόν ἐστιν ἵνα μὴ στερηθῶσι τῶν εὐεργετημάτων τῆς νέας νομοθεσίας, τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους λαθὼν τοῦτο ὑπ' ὄψιν ἀπεφάνθη διὰ πρακτικοῦ (μαζπατᾶ) ὅτι πρέπει νὰ γίνηται ἐξαιρέσις τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, τῶν ἐλαφρυνόντων τὰς ποινὰς νόμων ἐχόντων ὀπισθενεργὸν δύναμιν. Προσέτι δὲ ἀπεφάνθη ὅτι ὁπόταν νέος τις νόμος ἢ κανονισμὸς τύχη τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐγκρίσεως καὶ επικυρώσεως, ὁ τοιοῦτος θεωρεῖται ὡς δημοσιευθεὶς μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν μὲν τῇ πρωτεύουσῃ διὰ τοῦ Ἐπισήμου Μηνύτορος (Ταχτίμι βεκαῆ), ἐν δὲ ταῖς πρωτεύουσαις τῶν ἐπαρχιῶν καὶ Νομαρχιῶν, διὰ τῶν ἐπιτοπιῶν ἐπισήμων ἐφημερίδων, ἐν δ' ἑλλείψει αὐτῶν, διὰ τοῦ προσφορωτέρου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέσου ἢ δεκαπενθήμερος αὕτη προθεσμία ὠρίσθη, ὅπως διὰ τῶν ἐφημερίδων ἢ δι' ἑτέρου καταλλήλου μέσου πᾶς νόμος καὶ κανονισμὸς κοινοποιῆται καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐπαρχιῶν μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν χωρίων, διεστάθη δὲ ἵνα ἡ ἀπόφασις αὕτη κοινοποιηθῇ δι' ἐγκυκλίων πρὸς πάσας τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους. Καθυποβληθέντων εἰς τὴν Α. Α. Μ. τοῦ τε πρακτικοῦ καὶ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἐξεδόθη αὐτοκρ. ἰσαδὲς περὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐγράφησαν καὶ ἀπεστάλησαν αἱ δέουσαι ἐγκυκλίαι.

ΟΔΗΓΙΑΙ περὶ τῆς συστάσεως καὶ διοργανισμοῦ
δημοτικῶν Συμβουλίων ἐν ταῖς πόλεσι.

(23 Ἰανουαρίου 1284).

Ἄρθρ. 1. Τὰ Συμβούλια ταῦτα ἀπαρτίζονται ἀπὸ ἓνα πρόεδρον, ἓνα ἀντιπρόεδρον καὶ ἕξ μέλη, θέλουσι δὲ ἐδρεύει ἐν αὐτοῖς καὶ εἰς μηχανικὸς καὶ ἰατρὸς τοῦ ὑγειονομείου· ἕκαστον συμβούλιον ἔχει τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἀναγκαιοῦντας κλητῆρας, πρὸς τούτοις καὶ ἓνα γραμματέα ὑπὸ ἐγγύησιν.

Ἄρθρ. 2. Οἱ πρόεδροι ἐκλέγονται ἐπὶ τοῦ παρόντος μεταξὺ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων, ἐκ δὲ τῶν 6 μελῶν οἱ δύο θὰ ἦναι μουσουλμάνοι καὶ οἱ λοιποὶ 4 μὴ μουσουλμάνοι ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων γαιοκτημόνων τοῦ τόπου· ἡ ἐκλογή αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τῶν δημογεροντικῶν Συμβουλίων, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς διοικήσεως· οἱ ἐκλεχθέντες ὑπηρετοῦσιν ἀμισθὶ ἐπὶ δύο ἔτη, εἰς τὸ τέλος δὲ ἐκάστου ἔτους τὸ ἥμισυ αὐτῶν ἀντικαθίσταται ὑπ' ἄλλων· ὁ γραμματεὺς καὶ ταμίας πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Συμβουλίου κλητῆρες καὶ ὁ μηχανικὸς ἐκλέγονται ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον.

Ἄρθρ. 4. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συνεδριάζει δις τῆς ἐβδομάδος εἰς τὸ

εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ὠρισμένον μέρος, ἔνθα συσκέπτεται καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ὑπηρεσίαν, ὑπαρχούσης δὲ ἀνάγκης, συνεδριάζει καὶ τὰς λοιπὰς ἡμέρας.

Ὁ ἀντιπρόεδρος, οἱ ἐπιστάται, ὁ γραμματεὺς, ὁ ταμίας καὶ οἱ κλητῆρες δεόν νὰ παρευρίσκονται καθεκάστην ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Συμβουλίου, τινὲς δ' αὐτῶν δεόν νὰ παρευρίσκονται ἐκεῖ καὶ τὰς νύκτας καὶ τὰς ἑορτὰς κατὰ σειράν διαδοχικῶς. Μέρος τοῦ Συμβουλίου τούτου ἀποτελεῖ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐνοικιαστηρίων συμβολαίων ὑπάλληλος καὶ ἐν τῷ καταστήματι αὐτῷ θέλει ἐκτελεῖ τὴν ἐργασίαν του.

Εἰσδημίαι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 5. Ἄν καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου θὰ ἐπινοῆ βαθμηδὸν τοὺς ἀναγκαιοῦντας πόρους διὰ τῶν προσπαθειῶν αὐτῆς, οὐχ ἥττον, ἐπειδὴ εἶναι ἐπάναγκας νὰ ἔχη τακτικὴν τινὰ πρόσδοτον, συμφώνως τῷ κτηματικῷ νόμῳ, ἐκ τοῦ δικαιώματος τοῦ λαμβανομένου ἐν Κωνσταντινουπόλει θὰ λαμβάνη τὸ 1/5 ὡς δικαίωμα ἐπὶ τῶν νέων οἰκοδομῶν καὶ ἐπιδιορθώσεων, καὶ εἰς τὰς πόλεις ἔνθα ὑπάρχει κτηματολόγιον, καὶ ἐκ τοῦ φόρου ἐκείνου θ' ἀφαιρεῖται προσδιωρισμένον τι ποσὸν, διδόμενον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ρηθέντος Συμβουλίου· πρὸς τούτοις, ὡς ἂν παρουσιασθῇ νόμιμόν τι εἰσόδημα πρὸς αὐξήσιν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ρηθέντος συμβουλίου, εἴτε μικρὸν, εἴτε μέγαλον, θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν ἔδραν τῆς Νομαρχίας, παρ' ἧς θέλει ἐγκριθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ τὸ ζητούμενον· αἱ καθημεριναὶ εἰσπράξεις καὶ αἱ πρόσδοτοι καταχωροῦνται εἰς τὸ βιβλίον κατ' ὄνομα καὶ χρονολογίαν, κατὰ μῆνα δὲ τὸ ρηθὲν συμβούλιον ἐπιθεωρεῖ τοῦ Ταμείου τοὺς λογαριασμοὺς ὡς κάτωθεν σημειοῦται, καὶ συντάττεται ὁ ἰσολογισμὸς ὑπογραφόμενος παρὰ τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Ἰδιαιτῆτα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 6. Ἐπειδὴ τοῦ ρηθέντος Συμβουλίου ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη θὰ ὦσιν ἀμισθα καὶ ἐπειδὴ ὁ ὑποπρόεδρος, ὁ μηχανικὸς, ὁ ἰατρὸς τοῦ ὑγειονομείου, οἱ ἐπιστάται ἢ βοηθοὶ καὶ οἱ κλητῆρες πληρόνται παρὰ τῆς Διοικήσεως, τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον θέλει πληρόνει 1) γρόσια τὸ πολὺ 500 δι' ἰδιαιτέραν μηνιαίαν μισθοδοσίαν ἐνὸς γραμματέως καὶ ἐνὸς ταμίας· 2) γρ. 150 δι' ἓνα ἀστυνομικὸν ὑπηρετήτην καὶ 3) γρ. 500 τὸ πολὺ κατὰ μῆνα εἰς ἐκτακτὰ ἐξόδα, ὡς ἐνοίκιον, γραφικὴν ὕλην, θέρμανσιν καὶ τὰ τοιαῦτα· τὰ ἐξόδα ταῦτα κατὰ μῆνα καταχωροῦνται εἰς τὰ βιβλία καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Καθήκοντα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 7. Τοῦτο φροντίζει περὶ τῆς εὐπρεπείας καὶ καλλωπισμοῦ τῆς πόλεως, μὴ ἀναμιγνύμενον εἰς τὸν φόρον καὶ τὴν νεοσυλλεξίαν, εἰς τὸ δέ-

κατον και εις διαφόρους άλλους δασμούς, οίτινες εξαρτώνται από την επιτόπιον αρχήν καθώς και εις τὰ πταισμάτα και κακουργήματα, άτινα αποβλέπουν αποκλειστικώς την αστυνομίαν, επίσης και εις τὰς δίκας, αίτινες υπάγονται εις τὰ διάφορα δικαστήρια.

Άρθρ. 8. Καθήκοντα αυτού, ως φαίνονται και εκ του ιδιαιτέρου κανονισμού, είναι 1ον η επισκευή των οδών, άγωγών και υδραγωγείων, 2ον η άναψις φανών την νύκτα, 3ον η εκτέλεσις των οίκοδομών, συμφώνως τῷ περι τούτου νόμῳ, 4ον η επαγρύπνησις και εξέτασις των τροφίμων και των εν χρήσει μέτρων και σταθμῶν παντός είδους, ήτοι κανταριού, ζυγαρίας, δραμιών, κοιλῶν και πήχεων· 5ον η επιτήρησις των ξενοδοχείων, των χορῶν, και οίνοπνευματοπωλείων· 6ον η άπαγόρευσις των επιβλαβῶν εις την δημόσιον υγείαν ούσιων· 7ον η διατήρησις και διεύθυνσις άντλιῶν και των χρησίμων αὐταῖς διὰ τὰς πυρκαϊάς· 8ον η επιτήρησις των φυλάκων τῆς αγοράς του αερίου και του νοσοκομείου τῆς πόλεως· 9ον η περιστολή των φαυλοβίων και η διευκόλυνσις των αναγκῶν των άπόρων και ύστερουμένων· οὐχ ήττον προσπαθεῖ επίσης και διὰ πᾶν άλλο, του όποιου η εκτέλεσις αν και διὰ μιᾶς δέν δύναται να γίνη οὐχ ήττον όμως δύναται να επιτευχθῆ βαθμηδόν και αναλόγως των περιστάσεων και τῆς εποχῆς. Οὕτω λοιπόν άμέσως μὲν εκτελεῖ όσα αναφέρονται εις τον κανονισμόν αυτού, όσων δὲ βλέπει αναγκαίαν την εκτέλεσιν, περι τούτων αναφέρεται δι' εκθέσεως εις την επιτόπιον αρχήν.

Άρθρ. 9. Εις τὸ δημοτικόν Συμβούλιον δέν επιτρέπεται να εξοδεύη περισσότερο από τὰς εισπράξεις του έτους, αλλά μάλλον οφείλει να φροντίζη ώστε τὰ έξοδα αυτού να ώσιν ει δυνατόν ολιγώτερα από τὰ έσοδα, όπως τὸ περίσσευμα χρησιμεύση εις τὰ αναγκαϊότατα και πρωτίστης ωφελείας ένεκα του τόπου. Διὰ ν' αύξάνη δὲ τὸ περίσσευμα τούτο και μὴ μὲνῃ άλλο ρηπον εις τὸ ταμείον, δίδεται άπέναντι άποδείξεως και με τόκον εις την δ'υμόσιον Τράπεζαν, τυχούσης δ' ανάγκης όπως εξοδευθῆ, άποσύρεται επί άποδείξει. Οί μεταξὺ των δύο τούτων ταμείων τρεχούμενοι λογαριασμοί θεωροῦνται άπαξ κατ' έτος.

ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ των καθηκόντων εν γενει του Δημοτικού Συμβουλίου.

Άρθρ. 1. Επειδή, συμφώνως τῷ περι οίκοδομῶν νόμῳ, πρέπει να επισκευάζονται και ωραίζονται οί εντός τῆς πόλεως δρόμοι, οίκοδομαί και τὰ παρόμοια, συντάσσεται σχέδιον των ύπαρχουσῶν οδῶν και άγυιῶν, αίτινες δέν να έχωσιν ώρισμένον πλάτος, και όνομαστί μνημονεύονται αὐται εν εν τούτῳ βιβλίῳ, όπερ φυλάττεται· και ει μὲν συμβῆ να επιδιορθώσωσιν η να κτίσωσιν αὐτόσε, δέον να καταβάλληται η άπαιτουμένη προσοχή ή ώστε αί οδοί και αί άγυιαί να συμφωνῶσι με τὸ άπεφασισθὲν σχέδιον, εν δὲ γίνηται εκ νέου όλη η οίκοδομή, τότε αὐτη πρέπει να εκτελεσθῆ συνωδᾶ τῷ νόμῳ.

Άρθρ. 2. Αί εφθαρμένα οδοί επισκευάζονται· αί κεντρικώτεραι δέον

να έχωσι πεζοδρόμια εκατέρωθεν και εν τῷ μέσῳ επίστρωσιν εκ λεπτολίθων (chaussée). Τὰ έξοδα τῆς λιθοστρώσεως όλων των οδῶν πληρώνονται υπό των ιδιοκτητῶν των εκατέρωθεν οίκιων, εργαστηρίων και άλλων οίκοδομῶν, αναλόγως του επί τῆς οδοῦ πλάτους εκάστης ιδιοκτησίας. Επειδή όμως είναι δύσκολον να επιδιορθώνωνται οίλοι αί εφθαρμένα οδοί διὰ μιᾶς, και επειδή εις τὰ τῆς επιδιορθώσεως έξοδα δέν δύνανται να συνεισφέρωσι τινὲς πτωχοί και άποροι, ών τὸ ανάλογον δέον να δίδηται παρὰ του Ταμείου τῆς Δημαρχίας, και επειδή τούτο δέν δύναται να επαρκέση διὰ μιᾶς εις τὰς πληρωμάς ταύτας, διὰ τούτο γίνεται κατὰ πρῶτον η επισκευή των κεντρικωτέρων και χρησιμωτέρων οδῶν, η δε των λοιπῶν γίνεται κατ' έτος και διαδοχικῶς. Μετά την επισκευήν εκάστης οδοῦ, τὰ έξοδα πληρώνονται από τους δυναμένους να πληρώσωσιν ιδιοκτῆτας των εκατέρωθεν οίκιων, εργαστηρίων και λοιπῶν, αναλόγως τῆς προσόψεως των ιδιοκτησιῶν των· τῆς ύποχρεώσεως ταύτης δέν εξαιροῦνται οὐδ' αί αφιερωμένα ιδιοκτησίαί (ήτοι τὰ βακούφια), αίτινες επίσης πληρόνουσιν, ως πληρόνει και τὸ Ταμείον τῆς Δημαρχίας την επί των έξόδων αναλογίαν των πτωχῶν και άπόρων ιδιοκτητῶν.

Άρθρ. 3. Κατὰ μῆνα τὸ δημοτικόν Συμβούλιον συντάσσει τον ισολογισμόν των έσόδων και έξόδων, εν τέλει δ' εκάστου έτους συντάσσεται ο γενικὸς ετήσιος ισολογισμός, του όποιου αντίγραφον υποβάλλεται εις τὸ διοικητικόν Συμβούλιον, όπερ άφοῦ θεωρήσῃ και επικυρώσῃ αὐτόν, τον άποστέλλει δι' εκθέσεως του εις τὸ διοικητικόν Συμβούλιον τῆς Νομαρχίας, άφοῦ δ' επιθεωρηθῆ οὗτος και παρ' αυτού, επικυρόνεται και υπό τῆς Νομαρχίας και άποστέλλεται εις τὸ δημοτικόν Συμβούλιον.

Άρθρ. 4. Τὸ δημοτικόν Συμβούλιον θέλει κατασκευάσει αναλόγον διὰ την πόλιν αριθμὸν φορτηγῶν άμαξίων διὰ την μετακόμισιν των άκαθαρσιῶν, και θέλει φροντίζει περι τῆς επωφελοῦς και καταλλήλου αὐτῶν διευθύνσεως και διαχειρίσεως.

Άρθρ. 5. Τὰς άντλίας, πελέκεις, κοντούς και κάδους τίθησιν εις ειδικὸν μέρος πρὸς φύλαξιν, και διορίζεται άνθρωπος δυναμένος να μεταχειρίζηται τὰς άντλίας. Επειδή δὲ πρὸς τούτο άπαιτεῖται άντλιστής, μέχρις οὐ άποκτηθῆ τοιοῦτος, η χρήσις των άντλιῶν εις τὰς πυρκαϊάς θα γίνεται υπό την επιτήρησιν τῆς αστυνομίας.

Άρθρ. 6. Οί παρὰ του Δημοτικού Συμβουλίου διοριζόμενοι επιστάται επιτηροῦσι πάντοτε εκαστον μέρος τῆς πόλεως, προσέχοντες εις την καθαριότητα και εὐπρέπειαν αὐτῆς, όταν δὲ ιδωσί τι αντιβαῖνον εις ταῦτα, όχι μόνον τὸ άπαγορεύουσι και τὸ επανορθοῦσιν, αλλά και χρείας τυχούσης επιβάλλουσι και πρόστιμον κατὰ τον νόμον εις τον παραβάτην.

Άρθρ. 7. Οί επιστάται εύρίσκοντες άσθενεῖς ζένους μεταφέρουσιν αὐτούς εφ' άμάξης εις τὸ Νοσοκομείον, τὸ δε άγώγιον πληρόνεται από τὸ ταμείον τῆς Δημαρχίας.

Άρθρ. 8. Τὰ σταθμὰ των άρτοποιῶν, κρεοπωλῶν, παντοπωλῶν και άλλων συντεχνιῶν καθώς και τὰ άλλα μέτρα, οίον πῆχυς, κοιλόν κτλ. έξετάζονται, και αν εύρεθῶσιν έλλειπῆ, η τὰ ύπ' αὐτῶν πωλούμενα σεσηπό-

τα ἢ βεβλαμμένα, ἐφαρμόζεται εἰς τὸν πταίστην ἢ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ποινὴ καὶ λαμβάνεται ἀπὸ αὐτὸν καὶ τὸ πρόστιμον.

Ἄρθρ. 9. Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ ἔχη ζῶα περιερχόμενα ἐλεύθερα καὶ νὰ τρέφῃ ἐντὸς τῆς πόλεως ἢ οἴκοι χοίρους· τὰ ζῶα πρέπει ἐν καιρῷ νὰ δίδονται εἰς ζωοβοσκούς, διὰ νὰ μὴ περιφέρονται εἰς τὴν πόλιν· ὁ παραβάτης ὑποβάλλεται νὰ πληρώσῃ πρόστιμον.

Ἄρθρ. 10. Τῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ταῖς ὁδοῖς τὴν ἐπαιτείαν μετερχομένων καὶ τὸ σῶμα καλῶς ἐχόντων ἐπαιτῶν οἱ μὲν ἡλικίας 12 ἢ 13 ἐτῶν παραδίδονται εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅπως αὕτη φροντίσῃ καὶ εὖρῃ εἰς αὐτοὺς ἐργασίαν, οἱ δὲ κατώτεροι αὐτῆς παραδίδονται εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον. Τῶν δὲ ἀναπήρων ἐπαιτῶν οἱ μὲν ἐντόπιοι δίδονται εἰς τὴν συνοικίαν των πρὸς διατήρησιν, οἱ δὲ ξένοι διατηροῦνται διὰ τῆς ἐλεημοσύνης τῶν εὐσπλαγχνούντων. Τοῦτ' αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὰς ἐντοπίους γυναίκας, ὧν αἱ μὲν διατηροῦνται ὑπὸ τῶν συνοικιῶν αὐτῶν, αἱ δὲ παραδίδονται εἰς τὴν ἀρχὴν ὅπως ταῖς χορηγηθῇ ἐργασία· ἐν γένει δὲ πρέπει νὰ καταβάλληται ἢ δέουσα προσπάθεια, ὅπως περιορίζηται ὅσῳ τὸ δυνατὸν περισσότερον ἡ ἐπαιτεία.

Ἄρθρ. 11. Οἱ αὐτοὶ ἐπιστάται ἐπαγρυπνοῦσιν εἰς τὸ νὰ μὴ συσσωρεύωνται αἱ ἀμαξαι καὶ ἐμποδίζωσι τὴν διάβασιν τῶν ὁδῶν καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ προσκρούωσιν εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα, ἐμποδίζωσι δὲ τὸ τρέξιμον καὶ περιορίζωσι τὰ ἐλεύθερα ζῶα· οἱ παραβάται ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον πρὸς δὲ καὶ εἰς τὴν δέουσαν ποινὴν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, εἰς ὃ καταγγέλλονται ἐν περιπτώσει δυστυχήματος.

Ἄρθρ. 12. Διὰ τοὺς χοροὺς καὶ ἄλλας διασκεδάσεις λαμβάνουσι δικαίωμα τι πρὸς ἐκδοσιν ἀδείας, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διασκεδάσεως παρίσταται εἰς ἐπιστάτης μετὰ τῶν ἀναγκαίων κλητῶν.

Ἄρθρ. 13. Αἱ ἐκ τῆς ἐπισωρεύσεως τῶν χωρικῶν ἀμαξῶν προξενούμεναι ἀκαθαρσίαι πρέπει νὰ καθαρίζωνται παρ' αὐτῶν, μεταφερόντων αὐτὰς ἔξω τῆς πόλεως.

Ἄρθρ. 14. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ὁδοὺς (ἐκτὸς κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας) ἢ ἔξωθεν τῶν ἐργαστηρίων ἐκθεσις πραγμάτων καὶ ἄλλων τὴν διάβασιν ἐμποδιζόντων, οἷον κιβωτίων, βαρελίων καὶ τῶν τοιούτων· ὁ παραβάτης ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον.

Ἄρθρ. 15. Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον εἰσπράττει τὸ διὰ τὰς προρηθείσας παραβάσεις ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον, οἷον διὰ τὴν ἔλλειψιν σταθμῶν, τὴν ὑπερβολικὴν τιμὴν τῶν τροφίμων καὶ λοιπῶν, συμφώνως τῷ 3 βιβλίῳ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου· ἀλλ' ὅσάκις κατὰ μιᾶς τῶν παραβάσεων τούτων πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις τοῦ ρηθέντος νόμου πρόστιμόν τι ἢ φυλάκισις, ἢ τῶν τοιούτων προστίμων καὶ ποινῶν ἐκτέλεσις ἀποβλέπει τὴν Διοίκησιν, εἰς ἣν στέλλεται ὁ πταίστης μετ' ἐκθέσεως τοῦ ρηθέντος Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 16. Ὅσα, σχετικὰ ὄντα πρὸς τὸν καλλωπισμὸν καὶ εὐπρεπισμὸν τῆς πόλεως, δὲν ἀναφέρονται εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας, ἐγ-

κριθέντα δὲ προστίθενται, πρὸς ἐκτέλεσιν, καὶ εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν.

NOMOS περὶ διαβατηρίων.

(9 Σεβλ 1283).

Ἄρθρ. 1. Πᾶς εἰσερχόμενος, ἐξερχόμενος, ἢ περιερχόμενος τὰ ὀθωμανικὸν κράτος, δεῖν νὰ ἔχη διαβατήριον ἐκδεδωμένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 2. Ὅστις δήποτε τῶν ὑπηκόων τῶν φίλων καὶ συμμάχων δυνάμεων τοῦ Ὄθωμανικοῦ κράτους προτίθεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ὄθωμανικὸν κράτος, δεῖν νὰ ἔχη τὸ παρὰ τῆς ἀρμοδίας αὐτοῦ ἀρχῆς ἐκδεδωμένον διαβατήριον, ἐπιθεωρημένον παρ' ἐνὸς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὀθωμανῶν προξένων ἢ πρέσβειων, ἢ ἐν ἔλλειψι τοιούτου, παρὰ τῆς ἐγγωρίου ἀρχῆς τοῦ ἀλλοδαποῦ· πλὴν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὑποχρεοῦται, διελθὼν κατόπιν διὰ μέρους ἐνθα ὑπάρχει πρόξενος τοῦ Ὄθωμανικοῦ Κράτους, νὰ ἐπιθεωρῇ παρ' αὐτοῦ τὸ διαβατήριόν του.

Ἄρθρ. 3. Πᾶς εἰσερχόμενος εἰς τὸ Ὄθωμανικὸν κράτος ἐπιδεικνύει τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος διαβατήριόν του εἰς τὸν παρὰ τὰ σύνορα εὐρισκόμενον ὑπάλληλον ἐὰν ἦλθε διὰ ξηρᾶς, ἢ εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦ ἐν ᾧ εἰσῆλθε λιμένος, ἐν περιπτώσει ἀφίξεως διὰ θαλάσσης.

Ἄρθρ. 4. Πᾶς εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος ἀφικνούμενος ὀφείλει ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν ἀφίξίν του νὰ παρουσιάσῃται ἐν μὲν Κωνσταντινῶν πόλει εἰς τὸ λιμεναρχεῖον (Κουρσουνλή μαγαζά), ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸν ἰδιαιτέρον ἐπὶ τῶν διαβατηρίων ὑπάλληλον, ἵνα δηλώσῃ πόσον χρόνον καὶ εἰς ποῖον μέρος θὰ διαμείνῃ· εἶτα λαμβάνων τὸ διαβατήριόν του, δύναται νὰ μεταβῇ εἰς τὸ οἰκεῖον προξενεῖον, παρ' οὗ λαμβάνει, ἐὰν προτίθεται νὰ διαμείνῃ πολὺν καιρὸν, διαμονητήριον σφραγιζόμενον εἰς τὴν ἐπιτόπιον δημορχίαν· τὸ διαμονητήριον δίδεται εἰς ἕκαστον ἰδιαιτέρας, ἅμα ὑπερβαίνει τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἐκ τῶν εἰς ὀθωμανικοὺς λιμένας προσορμιζομένων πλοίων ἐξερχόμενοι ναῦται ἢ ἐπιβάται ἐγγράφονται εἰς τὸ λιμεναρχεῖον, ἅμα ἀποφασίσωσι νὰ διαμείνωσιν εἰς τὴν ξηράν.

Ἄρθρ. 6. Πᾶς περιερχόμενος τὸ ὀθωμανικὸν κράτος ἀλλοδαπὸς λαμβάνει ἰδιαιτέρον διαβατήριον (μουραὺρ τελκερεσί), ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει, ἀπὸ τοῦ ἐν Κουρσουνλή μαγαζά λιμεναρχεῖον, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, ἀπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὑπάλληλων.

Ἄρθρ. 7. Οἱ τοιοῦτοι ἀλλοδαποὶ, ἀφοῦ ἐπιθεωρήσωσι τὰ διαβατήρια των εἰς τὰ οἰκεῖα προξενεῖα, λαμβάνουσι παρὰ τούτων ἐκθεσιν, ἣν ἐπιδείξαντες μετὰ τοῦ διαβατηρίου εἰς τὸν ἐπὶ τῶν διαβατηρίων ὑπάλληλον, λαμβάνουσι παρ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ διαβατηρίου των μίαν πιστοποιήσιν—τελκερέν (Passe-avant), οὕτω δὲ ἀναχωροῦσιν.

Ἄρθρ. 8. Οἱ τοιοῦτοι ἀλλοδαποὶ ὑπόκεινται ἀνὰ πάσαν νέαν περιο-

δείαν των εις τὸ ἄνωτέρω ἄρθρον, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι μετὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ οἰκείου προξενείου γίνεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν διαβατηρίων ὑπαλλήλου ἀπλῆ ἐπιθεώρησις τῶν τετρακέρων των (Passe-avant).

Ἄρθρ. 9. Οἱ εἰς τοιοῦτους ἀλλοδαποὺς δίδόμενοι τετρακέρεις ἰσχύουσι δι' ἓν ἔτος ἀναφέρονται δὲ ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ φέροντος, ἡ ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ἔθνος, ἡ πατρίε, τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ λοιπά· ὁ τετρακέρεις δίδεται εἰς ἓνα ἕκαστον ἰδιαιτέρως, ἐκτὸς ἐὰν ὁ περὶ δεῦρον ἔχη σύζυγον καὶ τέκνον, ἄρρεν ἢ θῆλυ, μετ' αὐτοῦ κατωτέρω τῶν δέκα πέντε ἐτῶν, ὅτε δίδεται καὶ διὰ τοὺς τρεῖς εἰς μόνον τετρακέρεις ἄνευ ἰδιαιτέρας δαπάνης.

Ἄρθρ. 10. Πᾶς μεταβαίνων ἐκ Τουρκίας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν δύναται νὰ ἀπέλθῃ πρὶν ἢ ἐπιδείξῃ τὸ διαβατήριόν του εἰς τε τὸ οἰκεῖον προξενεῖον καὶ τὴν ἐπιτοπίου ἀρχὴν, ἥτις εἶναι ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει τὸ Λιμάν Ὀδοσῆ, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, ὁ ἐπὶ τούτῳ ὑπάλληλος.

Ἄρθρ. 11. Πᾶς πλοίαρχος ἀτμοπλοίου ἢ ἰστιοφόρου ὀφείλει νὰ ἐξετάξῃ, διὰ μὲν τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιβάτας διὰ Κωνσταντινουπόλιν ἢ ἄλλο μέρος τοῦ Ὀθ. κράτους, ἂν οἱ τοιοῦτοι φέρωσι τακτικὰ διαβατήρια, διὰ δὲ τοὺς ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους ἐπιβιβαζομένους εἰς τὰ πλοῖα των διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἡμεδαπὴν, ἂν φέρωσι διαβατήρια ἐπιθεωρημένα ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς καὶ τετρακέρεις.

Ἄρθρ. 12. Πᾶς πλοίαρχος ἀτμοπλοίου ἢ ἰστιοφόρου, ὑποχρεούμενος νὰ συλλέγῃ ἅπαντα τὰ διαβατήρια ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ὧν παραλαμβάνει ἐπιβατῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἢ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ κράτους διὰ Κωνσταντινουπόλιν ἢ ἄλλα μέρη τῆς ὀθωμ. αυτοκρατορίας, παραδίδει αὐτὰ, ἅμα φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὄρον, εἰς τὸν παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς ἀποστελλόμενον ὑπάλληλον ἐπὶ ἰδίαις δι' ἓνα ἕκαστον ἐντύποις ἀποδείξεσιν, ἃς διανέμει εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν κατόχων τῶν διαβατηρίων· οἱ τοιοῦτοι, συνωδῶ τῷ ἄρθρῳ 4, ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν παραλαμβάνοντες τὰ διαβατήριά των, ἐπιστρέφουσι τὰς εἰς τὰς χειρὰς των εὑρισκομένας ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 13. Πᾶς ἐπιβάτης, μὴ ἔχων διαβατήριον ἢ φέρων τοιοῦτον μὴ σύμφωνον πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, ὀφείλει ἅμα τῇ ἀφίξει του νὰ παρουσιασθῇ ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸν ἰδιαιτέρον ὑπάλληλον. Καὶ ἐὰν μὲν αἱ δικαιολογίαι, τὰς ὁποίας προάγει, ὧσιν ἀποδεχταί, ἀπολύεται δίδων ἐγγυητήριον στελλόμενον ὑπὸ τοῦ προξενίου ἢ τοῦ προξενικοῦ γραφείου, ἐν δ' ἂν ἐλλείψῃ εὐλόγου αἰτίας ἢ ἐγγυητηρίου τοῦ εἰδικοῦ προξενείου, συλλαμβάνεται καὶ μετὰ διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ προξενείου του ἀποπέμπεται ἄνευ ἀναβολῆς τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους.

Ἄρθρ. 14. Ἀπαγορεύεται ἐν ταῖς συνόροις ἢ εἰς τὸ ὀθωμ. κράτος εἰσόδος εἰς τοὺς ἄνευ διαβατηρίου ἢ ἀτακτον διαβατήριον ἔχοντας.

Ἄρθρ. 15. Οἱ ἐντὸς τῶν ὀθωμ. χωρῶν μὲ ἀτακτον διαβατήριον ἢ τετρακέρειν περιφερόμενοι, συλλαμβανόμενοι, φέρονται ἐνώπιον τῆς ἐπιτοπίου

ἀρχῆς πρὸς ἀνάκρισιν· ἐὰν αἱ ἐπὶ τούτῳ καταθέσεις των αἰτιολογῶσι τὴν ἔλλειψιν ταύτην, δυνηθῶσι δὲ νὰ προσαγάγωσι καὶ δύο ἀξιοκρέτους ἐγγυητάς, ἐπιτρέπεται νὰ δίδηται αὐτοῖς εἰς τετρακέρεις, ὅπως ἀπέλθωσιν ὅσοι θέλουσιν· ἐν ἐλλείψει προτάσεως λόγων εὐλόγων ἢ προσαγωγῆς ἐγγυητῶν ἀξιοκρέτων, ἀποστέλλονται μεθ' ἑνὸς ὑπαλλήλου, διὰ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ, εἰς τὸ μέρος ὅθεν ἦλθον· τὰ ἐξοδα τοῦ τοιοῦτου ὑπαλλήλου καταλογίζονται εἰς βάρους τῶν ἀποπεμπόμενων ἀτόμων, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι ἄποροι, ὅτε δὲν πρέπει νὰ βιάζονται εἰς τὴν ἀπότισιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 16. Οἱ περιφερόμενοι μὲ διαβατήριον ἢ τετρακέρειν ἄλλου, ἢ φέροντες πλαστὸν ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἅμα συλληφθῶσιν ἀνακρίνονται ἐνώπιον τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς· οἱ τοιοῦτοι μετ' ἀπόδειξιν τῆς ἐγκληματικῆς των πράξεως, ἐὰν μὲν ὧσι ξένοι ὑπήκοοι, ἀποπέμπονται μετὰ συνεννόησιν τοῦ προξενείου των ἀμέσως ἐκ τῆς χώρας, ἐὰν δὲ ὧσιν ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ, τιμωροῦνται. Τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ νόμου ἐξαιροῦνται οἱ πρέσβεις τῶν ξένων δυνάμεων καὶ οἱ παραπλήσιοι τούτοις πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, οὓς, ὀφείλοντας ἅμα τῇ ἀφίξει των νὰ συμμορφῶνται τῷ νόμῳ, δέον οἱ ὑπάλληλοι τῆς ὀθωμ. κυβερνήσεως νὰ σέβονται.

Ἄρθρ. 17. Ἐκαστος ἐπιβάτης ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδείξῃ τὸ διαβατήριόν του, ἅμα ὡς ἐρωτηθῇ ὑπὸ ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας, τοῦ λιμεναρχείου καὶ τοῦ Ὑγειονομείου. Καίτοι ἢ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατέθειται τοῖς προρηθεῖσιν ὑπαλλήλοις, ἢ δὲ ἐκτέλεσις αὕτη ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως, οὐχ ἥττον πρὸς ἀποφυγὴν προφάσεων ἀγνοίας τοῦ νόμου ὠρίσθη καὶ τρίμηνος προθεσμία, μεθ' ἧς τὴν λήξιν πᾶς παραβάτης θέλει τιμωρεῖσθαι ἀναλόγως τῇ ἐγκληματικῇ αὐτοῦ πράξει.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ τῶν ἄνευ διαβατηρίου ἀπερχομένων εἰς Ῥωσσίαν ὑπηκόων Ὀθωμανῶν.

Ἡ Μεγάλη Βεζυρμεια πρὸς τοὺς Νομάρχαις τοῦ Κράτους.
(1290).

Κατὰ τινὰ Νόμον τῶς ἰσχύοντα ἐν Ῥωσσίᾳ, πᾶς ὁ ἐκ Τουρκίας μεταβαίνων ἄνευ τακτικοῦ διαβατηρίου εἰς Ῥωσσίαν ὑπήκοος ὀθωμανός, ὡς καὶ πάντες οἱ διῆσχυριζόμενοι ὅτι εἰσὶν ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ, ἐθεωροῦντο ὑπέπτου διαγωγῆς καὶ ἐπέμποντο ὑπερόριοι εἰς Σιβηρίαν. Ὁ Νόμος οὗτος ἐδέησε νὰ καταργηθῇ παντελῶς, ἢ δὲ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν περὶ τῶν τοιοῦτων ἀτόμων σύνταξιν νέου Κανονισμοῦ, ὅστις διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ῥωσσίας ἀπεστάλη ἐσχάτως εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥωσικὴν πρεσβείαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ὀθ. Κυβερνήσεως. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἐμελετήσαν καλῶς τὰς ἐν αὐτῷ διατυπούμενας διατάξεις, προέτεινεν εἰς τὴν Ῥωσικὴν Κυβέρνησιν τροποποιήσεις τινὰς, ὧν ἀποδεκτῶν

γενομένων, και πλήρους ἐπελθούσης συμφωνίας ἐπὶ τούτῳ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν Δυνάμεων, ἐξεδόθη ἡ ἐξῆς ἀπόφασις. Ὅσακις τύχη τις τοῦ λοιποῦ ἐν Ῥωσίᾳ στερούμενος τακτικοῦ διαβατηρίου και διτ-σχυριζόμενος ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα, οὗτος μὲν φυλακίζεται, ἡ δὲ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις διαβιβάζει ἀμέσως τὰς δεούτας ἐπὶ τούτῳ πληροφορίας πρὸς τὸν ἐν Πετροπόλει πρεσβευτὴν τῆς Ὑψ. Πύλης, ἢ πρὸς τὰς ὀθωμανικὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῶν μερῶν, ἐνθα προσωποκρατεῖται ὁ τοιοῦτος, αἵτινες δέον νὰ συνεννοῶνται μετὰ τῶν ἐπιτοπίων Ῥωσικῶν ἀρχῶν περὶ τοῦ πρακτέου. Ἐὰν ἡ ὑπηκοότης τοῦ τοιούτου στηρίζεται εἰς ἔγγραφα μὴ πρόχειρα, ἢ εἰς πληροφορίας ζητητέας ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ τόπου ὅθεν κατάγεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ἢ Ὀθωμ. πρεσβεία ὡς και ἡ ἀρμοδιὰ Προξενικῆς Ἀρχῆς τῆς Ὑψ. Πύλης, ὀφείλουσι ν' ἀποστείλωσιν αὐτὸν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ταῦτα πάντα ἐγνωστοποιήθησαν ἐκ μέρους τῆς ἐν Ῥωσίᾳ Ὀθωμ. πρεσβείας εἰς πάσας τὰς ἀρμοδίους προξενικὰς ἀρχὰς και δι' ἐγκυκλίου ἐκοινοποιήθησαν εἰς τὰς νομαρχίας.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ τῶν δικαστηρίων.

4 Σεβὰλ 1288 — 30 Δεκεμβρίου 1871.

Πρὸς ἀπονομὴν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς δικαστήρια ἀνά τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν.

1) Εἰρηνοδικεῖα ὑπὸ τὸ ὄνομα Δημογεροντιακὰ συμβούλια.

2) Πρωτοδικεῖα 3) Ἐμποροδικεῖα 4) Ἐφετεῖα 5) Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης (Ἄρειος Πάγος).

Εἰς ἕκαστον δημοτικὸν τμήμα και χωρίον συνίσταται ἐν εἰρηνοδικεῖον (δημογεροντιακὸν συμβούλιον) πρὸς τὴν εἰρηνικὴν διάλυσιν τῶν συμβιβασμοῦ δεκτικῶν ἰδιωτικῶν διαφορῶν· εἰς πάντα δῆμον ἐν δικαστήριον δικάζον ἐν γένει πρωτοδικῶς εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν ἐν πρωτοδικεῖον δικάζον κατὰ πρῶτον και δεῦτερον βαθμὸν· εἰς πᾶσαν πρωτεύουσαν δῆμου, ἐπαρχίας και νομοῦ ἐν ἔμποροδικεῖον, καθόσον εἶναι ἀνάγκη τοιούτου· εἰς πάντα νομὸν ἐν ἐφετεῖον και εἰς τὴν καθέδραν τῆς κυβερνήσεως τὸ Ἀνώτατον συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης (Ἄρειος Πάγος).

Δύο βαθμοὶ δικαιοσύνης ὑπάρχουσι διὰ τὰ ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει δικαστήρια. Τὰ τοῦ πρώτου βαθμοῦ δικάζουσι ἐν γένει πρωτοδικῶς, τὰ τοῦ δευτέρου μόνον κατ' ἔφεσιν.

Οἱ θρησκευτικοὶ δικασταὶ (ναϊπηδες) προεδρεύουσι τῶν δικαστηρίων τῶν δῆμων, ἐπαρχιῶν και νομαρχιῶν.

Τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Ἀνώτατον συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης ἀναθεωρεῖ τὰς εἰς τὰ ἐφετεῖα τοῦ νομοῦ κατ' ἔφεσιν ἐκδικασθείσας ὑποθέσεις και, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, ἀναιρεῖ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις.

Ἐπειδὴ ἡ δικαιοδοσία και ἀρμοδιότης τοῦ Ἀνωτάτου δικαστηρίου και τῶν ἔμποροδικεῖων ὠρίσθησαν ἤδη δι' εἰδικῶν κανονισμῶν, ἐνταῦθα οὐ-

δόλως γίνεται περὶ αὐτῶν λόγος, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐν τοῖς δῆμοις, ἐπαρχίαις και νομαρχίαις ἀστυκῶν και ποινικῶν δικαστηρίων και περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν (εἰρηνοδικεῖων) δημογεροντιακῶν συμβουλίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀρμοδιότης τῶν (εἰρηνοδικεῖων) δημογεροντιακῶν συμβουλίων και διαδικασία παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 1. Ταῦτα διαλύουσι συμβιβαστικῶς διαφορὰς δεκτικὰς συμβιβασμοῦ, ἀπέχοντα ὑποθέσεων, αἵτινες εἴτε δέον ν' ἀποπερατωθῶσι δικαστικῶς και δι' ἀποφάσεως, εἴτε ἀφορῶσι ποινικὰς ὑποθέσεις περὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων και κακουργημάτων· δὲν ἐκδίδουσιν ἔγγραφοὺς ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων ὅσας συμβιβάζουσιν, ἀλλὰ μόνον λαμβάνουσι παρ' ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων ἔγγραφον περὶ τοῦ τρόπου τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν οὐδόλως ἔχουσι κῦρος ἀν δὲν γίνωσι παραδεκταὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων και ἀν δὲν προηγηθῆ ἀμοιβαία ἐξόφλησις τῶν διαφορομένων. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐκ νέου ἐκδίκασις ὑποθέσεων διαλυθεισῶν συμβιβαστικῶς και συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς διατυπώσεις, ἀφ' οὗ οἱ διάδικοι ἔδωκαν ἤδη τὸ προρηθὲν τελειωτικὸν ἔγγραφον.

Ἄρθρ. 3. Αἱ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δημογεροντιακῶν συμβουλίων ὡς εἰρηνοδικεῖων ὑπαγόμεναι ὑποθέσεις διεξάγονται συνωδᾶ τῷ 64ῳ ἄρθρῳ τοῦ περὶ βιλαετίων Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀρμοδιότης τῶν ἐν τοῖς δῆμοις δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τούτων ὑπάγονται πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ διαφοραὶ και αἱ ποινικαὶ, αἱ ἀφορῶσαι πταίσματα και πλημμελήματα, ἐξαιρέσει 1ον τῶν εἰς τὰ θρησκευτικὰ δικαστήρια (Μεχκεμὲ) ὑπαγόμενων ὑποθέσεων και τῶν κατὰ τὸ ἐπικρατῆσαν ἔθος ἐκδικαζομένων διὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν τῶν μὴ ὀθωμανῶν κατοίκων τῆς αὐτοκρατορίας και 2ον τῶν καθαρῶς ἔμπορικῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ὑπάγονται εἰς τὰ ἔμποροδικεῖα.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τοὺς δῆμους, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἔμποροδικεῖα, αἱ ἔμπορικαὶ ὑποθέσεις θεωροῦνται ἐν τοῖς δικαστηρίοις συμφώνως πρὸς τὸν ἔμπορικὸν νόμον.

Ἄρθρ. 6. Τὰ ἐν τοῖς δῆμοις πρωτόδικα δικαστήρια, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ 4ῳ ἄρθρῳ μνημονευομένων ὑποθέσεων, δικάζουσιν ἀνεκκλήτως μὲν πάσας τὰς ἐν τοῖς τμήμασι και χωρίοις τοῦ οἴκειου δῆμου ἀναφυομένας προσωπικὰς ἀγωγὰς ἢ ἀφορώσας κινητὰ πράγματα, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν

υπερβαίνει τὰς 5,000 γροσίων, καὶ πραγματικὰς ἀγωγὰς περὶ ἀκινήτων, ὧν ἡ ἐτησίᾳ πρόσδοδος δὲν εἶναι ὑπὲρ τὰ 500 γρόσια, ἐκκλητῶς δὲ πᾶσαν διαφορὰν μεγαλειτέρου ποσοῦ, ἢ μὴ βασιζομένην ἐπὶ ἀξίας, ὡς ἡ περὶ ὀρίων. Ὁ ἐφεσεῖων δύναται νὰ κάμῃ τὴν ἐφεσίᾳ του ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ ἐφετείου τῆς νομαρχίας· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπαξ ἐκλέξῃ τὸ ἕτερον τούτων, δὲν δύναται ἐκ νέου νὰ ἐφεσιβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἄλλο.

Ἄρθρ. 7. Ἐὰν εἰς ἀγωγὴν ἀνεκκλήτων προστεθῇ ἀνταγωγὴ, τὸ δικαστήριον δικάζει ἀμφοτέρας λόγῳ τῆς ἀγωγῆς ἀνεκκλήτως, καὶ ἂν ἀκόμη ἢ ἀνταγωγὴ λόγῳ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς ἔδει νὰ δικασθῇ ἐκκλητῶς.

Ἄρθρ. 8. Τὰ αὐτὰ δικαστήρια ἀποφασίζουσιν ἀνεκκλήτως μὲν προκειμένου περὶ πταισμάτων τιμωρουμένων καὶ ἀστυνομικῆς ποινῆς, ἐκκλητῶς δὲ, ὡςάκις πρόκειται περὶ πλημμελημάτων, συνεπιφερόντων ὡσαύτως ἀστυνομικὴν ποινὴν, κατὰ τὸ 4ον ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρ. 9. Τὰ αὐτὰ δικαστήρια ἐπὶ ἄλλων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων ἐνεργοῦσι μόνον προανάκρισιν, τὴν δὲ ὑπόθεσιν παραπέμπουσιν εἰς τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πλημμελειοδικεῖα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀρμοδιότης τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πρωτοδικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 10. Ταῦτα κρίνουσι· 1ον περὶ ὅλων τῶν πολιτικῶν διαφορῶν τῆς ἐπαρχίας· 2ον περὶ ἐφέσεως ἀποφάσεων ἐκκλητῶν τῶν ἐν τοῖς οἰκείοις δήμοις τῆς ἐπαρχίας ταύτης δικαστηρίων· περὶ τούτων δὲ ἀποφασίζουσιν ἀνεκκλήτως. Ἡ πρωτόδικος διεξαγωγὴ τῶν ἐν τῷ νομῷ ἀναφυομένων δικῶν ὑπάγεται εἰς τὰ τοῦ νομοῦ πρωτοδικεῖα, ὡς ἀρμόδια περὶ τοῦτο.

Ἄρθρ. 11. Σχετικῶς πρὸς ποινικὰς ὑποθέσεις ταῦτα κρίνουσι· 1ον περὶ ἐφέσεως ἀποφάσεων ἐκκλητῶν τῶν ἐν τοῖς δήμοις δικαστηρίων· 2ον περὶ κακουργημάτων καὶ 3ον περὶ πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων γενομένων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ.

Ἄρθρ. 12. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν, δικαζόντων περὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, ἐφεσιβάλλονται εἰς τὰ ἐν τῷ νομῷ ἐφετεῖα.

Ἄρθρ. 13. Ἐν περιπτώσει ἀνταγωγῆς τὸ δικαστήριον ἐνεργεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 7ου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 14. Ἀμα τῇ ἐκδίκασει ποινικῆς τινος ὑποθέσεως, ἅπαντα τὰ πρὸς ταύτην σχετικὰ ἐγγράφα δέον νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὰ ἐφετεῖα τῶν νομῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἀρμοδιότης τῶν ἐν τοῖς νομοῖς ἐφετείων.

Ἄρθρ. 15. Ταῦτα κρίνουσι· 1ον περὶ ἐφέσεως ἀποφάσεων τῶν πρωτοδι-

κείων τῶν δήμων καθόσον ἐφεσιβλήθησαν κατ' εὐθείαν εἰς αὐτό· 2ον τῶν ἐπαρχιῶν, εἴτε πολιτικαὶ εἴτε ποινικαὶ ὧσιν αἱ διαφοραὶ· 3ον περὶ τῶν περὶ ἐγκλημάτων ἀποφάσεων τῶν προρηθέντων δικαστηρίων καὶ ἀποφασίζουσιν ἐπ' αὐτῶν· 4ον χρείας τυχούσης, περὶ ἐκτάκτων τινῶν ὑποθέσεων, ἀφορωσῶν σημαντικόν τι ἐγκλημα, γενόμενον ἐντὸς τοῦ νομοῦ καὶ δυνάμενον νὰ διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων.

Ἄρθρ. 16. Τὸ ἐφετεῖον τοῦ νομοῦ ἅμα ἐξετάσῃ τὰς ποινικὰς ἀποφάσεις τῶν πλημμελειοδικείων τῶν ἐπαρχιῶν, εἰ μὲν εὖρη αὐτὰς ὀρθὰς, τὰς παραπέμπει εἰς τὸ Ἀνώτατον δικαστήριον τῆς δικαιοσύνης, ἂν δὲ εὖρη ἐσφαλμένας, ἐπιστρέφει αὐτὰς πρὸς ἐπιδιόρθωσιν ὁμοῦ μὲ τὰ σχετικὰ ἐγγράφα εἰς τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον, ἐξηγοῦν ταῦτοχρόνως τὰς ἐλλείψεις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 17. Τὸ ἐφετεῖον ἐκάστου νομοῦ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους συντάττει διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου κατάλογον, ἐν ᾧ σαφηνίζονται 1ον ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν τε ἐντὸς τοῦ ἔτους ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς δήμοις καὶ ἐπαρχίαις πρωτοδικείων ἐκδικασθεισῶν ὑποθέσεων, τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, ἀνεκκλήτων καὶ μὴ, καὶ τῶν μηκέτι συζητηθεισῶν δικῶν, καὶ 2ον ἡ διάρκεια τῶν ἀποπερατωθεισῶν καὶ τὰ ὄνόματα τῶν διαδίκων. Ὁ κατάλογος οὗτος διαβιβάζεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 18. Μέχρι τῆς συντάξεως πολιτικῆς δικονομίας, αἱ ἀντικείμενα πρὸς τὸν παρόντα κανονισμὸν διατάξεις τῆς ἐμπορικῆς δικονομίας θέλουσιν εἶσθαι ἐν ἰσχύϊ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ τῶν περὶ καταργήσεως τῶν ἐν τισὶ Νομαρχίαις δικαστηρίων ὀδηγιῶν.

Ἡ Μεγάλῃ Βεζυρεία πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 2 Μουχαρέμ 1289. — 17 Φεβρουαρίου 1873.

Καταργηθέντων προηγουμένως τῶν ἐν ταῖς ἑδραῖς νομαρχιῶν τινῶν συστηθέντων Κεντρικῶν δικαστηρίων, τὰ καθήκοντα τούτων ἀνετέθησαν εἰς τὰ δικαστήρια Διβάνι-Τεμγίλ, Τεμγίλ-Χουκούκ καὶ Δααβή. Καὶ τοι δὲ ἐν τινὶ ἄρθρῳ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλεισῶν πρὸς τὰς νομαρχίας ὀδηγιῶν ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἐκδίκασις δικῶν ὑπαλλήλων ὑπάγεται εἰς τὰ Διοικητικὰ συμβούλια, οὐχ ἦττον ἐπειδὴ κατ' ἐφεσίᾳ αἱ τοιαῦται δίκαι ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ τμήματος Μουχαρειάτ-δαῖρεσι τοῦ Συμβουλίου τοῦ κράτους, ἢ δὲ ἐκδίκασις αὕτη ἀνετέθη τῷ Ἀνωτάτῳ συμβουλίῳ τῆς Δικαιοσύνης, ἐδέησεν ὅπως ἡ ἐκδίκασις τοιούτων δικῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀνατεθῇ εἰς τὰ δικαστήρια Διβάνι-Τεμγίλ. Ἐπειδὴ δὲ ἐν ταῖς περὶ ὧν ὁ λόγος ὀδηγίαις δὲν ἀναφέρεται ἂν τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀφορᾷ καὶ τὰ δικαστήρια Τεμγίλ-Χουκούκ, διὰ ταῦτα ἐκ τινῶν ἐπαρχιῶν ἐζητήθησαν ἐπεξηγηματικαὶ ἐρμηνεῖαι. Παραπεμφθεισῶν τῶν εἰρημένων αἰτήσεων εἰς τὸ

Συμβούλιον τοῦ Κράτους, τοῦτο σκεφθὲν ὅτι προηγουμένως αἱ τοιαῦται δίκαι ἐξεδικάζοντο ἐν τῷ Ἀνωτάτῳ Συμβουλίῳ, καὶ ὅτι τοῦτο οὐδὲν ἄντιβαίνει εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, καθόσον ἄλλως τε καὶ τὸ ἐν λόγῳ τμήμα Μουχακεμάτ-Σαϊρεσί συσχετίζεται μετὰ τῶν διοικητικῶν συμβουλίῶν τῶν δήμων, ἀπεφάνθη ὅπως ἀφαιρεθῆ μὲν ἀπὸ τῶν δικαστηρίων Διβάνι-Τεμγίλ καὶ Τεμγίλ-Χουκούκ ἡ ἐκδίκασις δικῶν ἀφορωσῶν ὑπαλλήλους, ἀνατεθῆ δὲ, συνωδὰ τῷ περὶ δικαστηρίων Κανονισμῷ, εἰς τὰ διοικητικὰ συμβούλια, ὡς καὶ προηγουμένως ἐγένετο, ἀφεθῆ δὲ τὸ δικαίωμα ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ Μουχακεμάτ-Σαϊρεσί.

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω διεβιάσθησαν πρὸς τε τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς νομαρχίας τοῦ κράτους, διαβιβάζονται καὶ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα παρακαλουμένην ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῶν ἱεροδικαστῶν.

Ἀντίγραφον Αὐτοκρατορικοῦ χατίου.

(Γενέσθω κατὰ τὸ περιεχόμενον.)

(13 Μουχαρέμ 1290. — 28 Φεβρουαρίου 1873.)

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἐν ταῖς νομαρχίαις ἱεροδικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἐκπληροῦντες ὑπάλληλοι διαιροῦνται εἰς 5 τάξεις συνωδὰ τῇ ἱκανότητι, βαθμῶ καὶ ἀξιωματι αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ δι' ἐκάστην τάξιν ὠρίσθησαν καὶ αἱ κατάλληλοι ἐπαρχίαι, τοῦ λοιποῦ πᾶς ἱεροδικαστῆς θέλει διορίζεσθαι καταλλήλως πρὸς τὴν τάξιν αὐτοῦ, οὐδέποτε δὲ ἀκαταλλήλως καὶ παρ' ἀξίαν δίδοται οἰωδήποτε ἢ τοῦ ἱεροδικαστοῦ θέσις.

Ἄρθρ. 2. Οἱ κάτοχοι τῶν ἀξιωματῶν *μυρεμεί-μουχτερεμείν* κατεγράφησαν ἤδη εἰς τὴν α'. τάξιν· οἱ τοῦ *μιλάδι χαμσέ* καὶ *μαχράς* εἰς τὴν β'. καὶ οἱ τοῦ *μεθάλι-δεβριέ* καὶ *κηάρι-μειδρεεῖν* εἰς τὴν γ'. Κατ' ἐξαιρέσει μόνον καταταχθήσονται δικασταί, ὧν ἡ ἱκανότης καὶ πιστὴ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐν προηγουμέναις ὑπηρεσίαις εἶναι δεδοκιμασμένη, εἰς τὴν β'. τάξιν, ἐγκρίσει τοῦ τμήματος *φειθᾶ*, οἱ δὲ τοῦ ἀξιωματος *μιλάδι χαμσέ* καὶ *μαχράς*, χρεῖας τυχούσης καὶ συμφώνως τῇ δεδοκιμασμένῃ τούτων ἱκανότητι, εἰς τὴν α'. τάξιν. Ἐπομένως αἱ τάξεις τῶν ὑποστάντων ἤδη τὰς ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις καταγράφονται εἰς τὰ περὶ τούτου ἐνδεικτικὰ αὐτῶν ἔγγραφα, ἅτινα ἐκάστοτε μεθ' ἑαυτῶν φέρουσι.

Ἄρθρ. 3. Πλὴν τῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω τάξεις καταταχθέντων δύναται νὰ καταγραφῶσι καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη ἐν τῷ τμήματι τοῦ *φειθᾶ χαίε* ἢ ὡς γραμματεῖς δικαστηρίων ἢ *ναίπιδες*. Πρωτεύουσας τε καὶ Πριγκηποννήσων· οἱ τοιοῦτοι σχετικῶς τῇ ἱκανότητι αὐτῶν κατατάσσονται κατ' ἀπίφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν συμβουλίου

καὶ ἐγκρίσει τοῦ *φειθᾶ παραγί*. Οἱ ἐν τοῖς Βιλαετίοις ἐπὶ 3 συνεχῆ ἔτη χρηματίσαντες ὡς *μουφτῆδες*, ὁψέποτε παυθῶσι τῆς ἑαυτῶν θέσεως, ἀναλόγως τῇ ἱκανότητι αὐτῶν, καταγράφονται εἰς τὴν γ'. τῶν δικαστῶν τάξιν μετ' ἐξέτασιν, ἢν ὑφίστανται ἐνώπιον τοῦ ἐκλογικοῦ συμβουλίου συνωδὰ τῷ περὶ τῶν φοιτητῶν τοῦ ἱεροδικαστικοῦ σχολείου ἰσχύοντι κανονισμῷ.

Ἄρθρ. 4. Οἱ γραμματεῖς τῶν ἱερῶν δικαστηρίων, οἱ ἀκόλουθοι αὐτῶν καὶ οἱ χρηματίσαντες ὡς *ναίπιδες* εἰς ἐπαρχιακὰ διαμερίσματα, καθὼς καὶ οἱ φοιτῶντες εἰς τὸ ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον, αἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀκολουθήσωσι τὸ δικαστικὸν ἐπάγγελμα, ἀναλόγως τῆς ἀποδεδειγμένης ἱκανότητος καὶ μετὰ προηγουμένη ἐξέτασιν αὐτῶν, κατατάσσονται εἰς τὴν ε'. τάξιν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ τῆς δ'. καὶ ε'. τάξεως δικασταί, οἵτινες πεντάκις συνεχῶς διωρίσθησαν ὡς *ναίπιδες*, θὰ προάγονται συνεπείᾳ προτάσεως τοῦ ἐκλογικοῦ συμβουλίου κατὰ μίαν τάξιν, μετὰ προηγουμένη ἀπόδειξιν τῆς χρηστῆς καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 6. Ἐν τῷ ἐκλογικῷ συμβουλίῳ τηρεῖται κατάλογος, ἐν ᾧ καταγράφονται ἐν γένει οἱ ἱεροδικασταί κατὰ τάξεις, ἡ χρονολογία τῶν διορισμῶν καὶ παύσεων αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ κατ' αὐτῶν τυχόν γινόμενα παράπονα καὶ λοιπά.

Ἄρθρ. 7. Διὰ τὴν α'. τάξιν τῶν ἱεροδικαστῶν ὠρίσθησαν αἱ ἐπαρχίαι ἐκεῖναι, εἰς ἃς ὁ κατὰ μῆνα μισθὸς τῶν ἱεροδικαστῶν ὠρίσθη εἰς 5,000 γρόσια καὶ ἄνω· διὰ τὴν β'. αἱ ἀπὸ 4—5,000, διὰ τὴν γ'. αἱ ἀπὸ 3—4,000, διὰ τὴν δ'. αἱ ἀπὸ 2—3,000 καὶ διὰ τὴν ε'. αἱ ἀπὸ 2,000 γρόσια καὶ ἔλαττον.

Ἄρθρ. 8. Οἱ μὴ ἐγγραφέντες ἐν τῇ ε' τάξει δικασταί οὐδέποτε διορίζονται ὡς τοιοῦτοι εἰς ἐπαρχίαν τοιαύτης τάξεως, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι ταξιοῦχοι αἰτοῦντες ἵνα διορισθῶσιν εἰς αὐτήν, ἐξαιρέσει μόνον τῶν ἐπαρχιῶν τῶν Βιλαετίων Βαγδατίου, Ὑμενῆς καὶ Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας, ἐν αἷς, ἀντὶ τῶν δικαστῶν τῆς ε' τάξεως μὴ γνωριζόντων τὴν ἐπιτόπιον ἀραβικὴν γλῶσσαν, θέλουσι διορίζεσθαι εἴτε ἐκ τῶν ἐν Κων)πόλει παρεπιδημούντων ἀράβων, ὧν ἡ ἐξειδικασμένη ἱκανότης ἠθελεν ἀποδειχθῆ μετὰ προηγουμένη ἐξέτασιν ἐν τῷ ἐκλογικῷ συμβουλίῳ, εἴτε καὶ ἐκ τῶν ἐντοπίων, καθόσον οὗτοι ἐξεταζόμενοι ἐπιτοπίως ὑπὸ τῶν ἱεροδικαστῶν καὶ *μουφτίδων* τῶν Βιλαετίων ἠθελον κριθῆ ἀξιοὶ καὶ δι' ἐκθέσεως ζητήσῃ τὸν διορισμὸν αὐτῶν. Προκειμένου ὅμως περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, οὗτοι δὲν καταγράφονται εἰς τὴν ε'. τάξιν, ἀλλὰ μόνον θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι τὰ εἰκότα ἐν τῷ τμήματι τοῦ *Σείχ-ούλ Ἰσλάμ*.

Ἄρθρ. 9. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἱεροδικαστῶν ὠρίσθη ἐν μὲν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τοῖς διαμερίσμασι τῶν βιλαετίων Βαγδατίου, Διάρ-Βεκήρ, Χαλεπίου, Τριπόλεως καὶ Βοσνίας ἐπὶ 24 [2 ἔτη, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους ἐπὶ 2. Ἐντὸς τοῦ ὠρισμένου τούτου διαστήματος οὐδεὶς ἐκ τῶν ἱεροδικαστῶν ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας ἀνευ ἐ-

κουσίας παραιτήσεως ἢ παραπόνων, γενομένων κατ' αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ βῶ ἄρθρῳ εἴρηται.

Ἄρθρ. 10. Τὰ ἐνδεικτικά τῶν ἐξετάσεων τῶν τῆς γ'. δ'. καὶ ε. τάξεως δικαστῶν ἀναθεωροῦνται περιοδικῶς ἐν τῷ ἐκλογικῷ συμβουλευτίῳ, ὅπερ ποιεῖται καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ἐρεύνας περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν· οἱ δὲ διαθέσιμοι διορίζονται εἰς τὰς κενὰς θέσεις κατὰ σειράν, ἢτοι ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς διαθεσιμότητος αὐτῶν.

Ἄρθρ. 11. Εἰς ἅς ἐπαρχίας οἱ ταξιούχοι ἱεροδικασταὶ δὲν θέλουσι νὰ μεταβῶσι, διορίζονται ἀντ' αὐτῶν οἱ ἀκόλουθοι τῶν ἱεροδικαστηρίων, οἵτινες ἔχουσι μὲν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν πείραν, ἀλλὰ δὲν ἐξῆλθον ἐκ τῆς νεωστὶ συστηθείσης ἱεροδικαστικῆς σχολῆς φέροντες ἐνδεικτικά ἐξετάσεως, καὶ ὅσοι ἐξ αὐτῶν ζητήσωσι νὰ καταταχθῶσιν ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ἱεροδικαστῶν. Οἱ τοιοῦτοι, ἀφοῦ συνῶδ' αὐτῶν περὶ τῶν φοιτητῶν τῆς ἱεροδικαστικῆς σχολῆς κανονισμῶ ὑποστῶσι τὰς ἐξετάσεις τῶν ἐν τῷ ἐκλογικῷ συμβουλίῳ, θέλουσιν ἐγγράφεσθαι ἀναλόγως τῇ ἱκανότητι ἐκάστου, ἢτοι οἱ μὲν ὑπηρετήσαντες προηγουμένως ἐν θέσει τῆς γ'. τάξεως εἰς τὴν γ'. τάξιν, οἱ δὲ ἐν ὑποδεστέραις, καταλλήλως τῶν τάξεων αὐτῶν. Οὕτως οἱ μὴ ἔχοντες ἐνδεικτικά ἐξετάσεως ἀνυπερθέτως ἐξετασθήσονται ἐν τῷ ἐκλογικῷ συμβουλίῳ καὶ ἀναλόγως τῇ ἱκανότητι αὐτῶν θέλουσι διορίζεσθαι ἱεροδικασταὶ, λαμβάνοντες καὶ τὰ ἀπαιτούμενα ἐνδεικτικά τῆς ἐξετάσεώς των· ὅσοι δ' ἐκ τῶν εἰρημένων ἀποδειχθῶσιν ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν αὐτῶν ἀνίκανοι, θὰ προτρέπονται πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν μαθημάτων αὐτῶν ἐν τῇ ἱεροδικαστικῇ σχολῇ, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν θὰ σημειῶνται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν δικαστῶν.

Ἄρθρ. 12. Οἱ τῆς α. καὶ β'. τάξεως ἱεροδικασταὶ διορίζονται καὶ ἀπολύονται παρὰ τοῦ τμήματος *φειθᾶ*, οἱ δὲ τῆς γ'. τάξεως διαθέσιμοι διορίζονται κατὰ σειράν ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς διαθεσιμότητος αὐτῶν, ἀφοῦ δι' ἐκθέσεώς των ὑποβάλωσι τὴν αἴτησιν τῆς συγκαταθέσεώς των εἰς τὸ ἐκλογικὸν συμβούλιον, ὅπερ πάραυτα θέλει ἐνεργεῖ τὰ εἰκότα περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν. Καθ' ἣν περίπτωσιν οὐδεὶς ταξιούχος γ'. τάξεως ἐμφανισθῇ αἰτῶν τὴν κενὴν θέσιν, τότε συνῶδ' αὐτῶν τῷ 13ῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προτείνεται ἡ θέσις αὕτη εἰς τοὺς τῆς δ'. καὶ ε. τάξεως. Εἰς δὲ τὰς θέσεις τῆς α. καὶ β'. τάξεως, ὡσάκις οἱ ταξιούχοι δὲν θέλουσι νὰ μεταβῶσι, διορίζεται ὁ κατάλληλος ἱεροδικαστὴς παρὰ τοῦ τμήματος *φειθᾶ*.

Ἄρθρ. 13. Διὰ τὰς σχηματισθησομένας θέσεις ἐν ταῖς τῆς δ'. καὶ ε. τάξεως ἐπαρχίαις συνταχθήσονται ἰδιαιτέρως ἐν ἐκάστη τούτων δηλωτικά ἐγγράφα, ἐξ ὧν τὰ μὲν τῆς δ'. τάξεως θέλουσιν ἐπιδίδεσθαι εἰς τοὺς ταξιούχους ἱεροδικαστὰς ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων· ἐὰν δὲ μέχρι τῆς λήξεως αὐτῶν δὲν ἐμφανισθῇ τις αἰτῶν κενὴν τινα θέσιν, τότε τὸ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ἐγγράφον ἐπιδίδεται εἰς τοὺς ὑποψηφίους τῆς ε. τάξεως. Ἐὰν δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν ὡσαύτως οὐδεὶς ἐμφανισθῇ αἰτῶν τὴν ἐν λόγῳ θέσιν, τότε διορίζονται ἐκ τῶν πρακτικῶν ὑποψηφίων τῶν φερόντων ἐνδεικτικά ἐξετάσεως.

Ἄρθρ. 14. Ὅσάκις διὰ τινα κενὴν θέσιν ἐκ τῶν τῆς δ'. καὶ ε. τάξεως ἐπαρχιῶν ὑπάρχωσι πολλοὶ ἱεροδικασταὶ αἰτοῦντες, τὸ ἐκλογικὸν συμβούλιον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς τε ἰδιοχείρους δηλώσεις τῆς θελήσεως τῶν ὑποψηφίων καὶ τὸν χρόνον τῆς διαθεσιμότητος ἐκάστου αὐτῶν, κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ κρατούμενον κατάλογον, διορίζει τὸν ἀρχαιότερον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 15. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἀπολύσεως ἱεροδικαστοῦ τινος ἐκ τῶν τῆς δ'. καὶ ε. τάξεως, δὲν συντάσσεται δηλωτικὸν ἐγγράφον, ἀλλ' ἀπ' εὐθείας τὸ ἐκλογικὸν συμβούλιον, ἐπιθεωροῦν τὸ περὶ τῶν δικαστῶν βιβλίον, προβαίνει μετὰ συζήτησιν καὶ ρύθμισιν τῶν εἰκότων εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ ἀρχαιότερου κατὰ τὴν διαθεσιμότητα.

Ἄρθρ. 16. Ὅσάκις παρὰ τῶν κατοίκων ἐπαρχίας τινος ἢ τῶν ὑπαλλήλων ἢ μελῶν τῶν συμβουλίων ἀναφανῶσι παράπονα κατὰ τινος ἱεροδικαστοῦ, τὸ ἐκλογικὸν συμβούλιον λαμβάνον τὰς δεύσας πληροφορίας παρὰ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς νομαρχίας, διὰ τε ἰδίας αὐτοῦ ἐκθέσεως (*μαζπατᾶ*) καὶ δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς ἐσφραγισμένης καὶ παρὰ τοῦ ἱεροδικαστοῦ τῆς νομαρχίας, προβαίνει εἰς τὴν ἐξέλεγχσιν αὐτῶν, καὶ εἰ μὲν εὖρη ταῦτα βάσιμα, τιμωρεῖ τὸν παρεκτραπέντα ἱεροδικαστὴν ἀναλόγως τῆς προσαπτομένης αὐτῷ κατηγορίας, ἀπολύον αὐτὸν ἐκ τῆς θέσεώς του, θέτον αὐτὸν ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον εἰς διαθεσιμότητα καὶ ἀφαιροῦν παρ' αὐτοῦ τὴν τάξιν. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἢ κατὰ τοῦ ἱεροδικαστοῦ κατηγορία ἀποδειχθῇ ἀβάσιμος, τότε οἱ προκαλέσαντες ταύτην θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπὶ συκοφαντία ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 17. Πᾶν ἐγγράφον προερχόμενον ἐκ τῶν ὑψηλῶν τμημάτων καὶ νομαρχιῶν καὶ ἐκ τῶν ἱεροδικαστηρίων παραπέμπεται εἰς τὸ ἐκλογικὸν συμβούλιον, ὅπερ λαμβάνον αὐτὸ ὑπ' ὄψιν, θέλει συζητεῖ, τὸ δ' ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων του καθυποβάλλει εἰς τὸ τμήμα τοῦ *φειθᾶ*.

Ἄρθρ. 18. Ἐπειδὴ ἡ ἐν γένει ἐφαρμογὴ τοῦ προκειμένου κανονισμοῦ ἀνετέθη εἰς τὸ ἐκλογικὸν συμβούλιον, τοῦτο ὀφείλει νὰ ἐφιστᾶ σπουδαίως τὴν προσοχὴν του ἵνα μὴ τι ἐναντίον τῶν διακελευομένων διαπράττηται. Ἐπομένως εἰς τοῦτο ὑπόκειται ἐκ πείρας, ἅμα μάθη ὅτι παρίσταται ἀνάγκη προσθαφαιρέσεων τινῶν, νὰ καθυποβάλλῃ ταύτας εἰς τὸ τμήμα τοῦ *Σεῖχ-ούλ-ισλάμ*.

Ἄρθρ. 19. Πᾶσα τῶν παρόντι κανονισμῶ ἀντικειμένη διάταξις καταργεῖται.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ δικαστηρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

(Τῆ 21 Ἰουλίου 1288 καὶ 21 Νοεμβρίου 1287.)

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ πρωτοδικείων.

Ἄρθρ. 1. Ταῦτά εἰσι δύο εἰδῶν: πρωτοδικεῖα (*μερχέζι πεδαγέτ μαχ-*

κεμελερί) και εἰρηνοδικεῖα (μεβκή πεδαγέτ μαγκεμελερί). Καὶ εἰρηνοδικεῖα μὲν εἶναι τὰ ἐδρεύοντα ἐν τῇ ἑδρᾷ τῶν δημάρχων (καϊμακάμ,) ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς περιχώροις, πρωτοδικεῖα δὲ τὰ ἐδρεύοντα ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν ἐπαρχῶν (μουτσαρρίφ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ εἰρηνοδικείων.

Ἄρθρ. 2. Εἰς πᾶσαν πρωτεύουσαν δῆμον Κωνσταντινουπόλεως (καϊμακαμλίκ) ἐδρεύει ἐν εἰρηνοδικεῖον, ἐξ ἑνὸς μόνου τμήματος ἀποτελούμενον, ἀπαρτίζεται δὲ ὑφ' ἑνὸς προέδρου, δύο παρέδρων, ἑνὸς εἰσηγητοῦ (μουμεγιζ) καὶ ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ γραφῶν καὶ κλητῆρων.

Ἄρθρ. 3. Ἐν τοῖς πρωτοδικείοις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ δίκη τις, μὴ ὑπαρχόντων δύο παρέδρων καὶ ἑνὸς προέδρου.

Ἄρθρ. 4. Τοῦ προέδρου ἀπόντος ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ ἀρχαιότερος πάρεδρος ἀπουσιάζοντος δὲ τις τῶν παρέδρων ἢ ἐκτελούντος τὰ χρεῖα προέδρου, δύνανται οἱ εἰσηγηταὶ νὰ παρεδρεύωσι τῇ διαταγῇ τοῦ προεδρεύοντος.

Ἄρθρ. 5. Ἐξαιρέσει τῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ὑπάγονται 1) εἰς τὰ ἱεροδικαστήρια (μεγακίμι σερί), 2) εἰς τὰ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, καὶ 3) εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα, τὰ εἰρηνοδικεῖα δικάζουσιν ἀνεκκλήτως ὅλας τὰς προσωπικὰς καὶ περὶ κινητῶν κτημάτων ἀγωγὰς, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰ χίλια γρόσια ἢ καὶ τὰς πραγματικὰς, ὧν τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα εἶναι ἑκατὸν γροσίων, καταγινώσκουσι δὲ ὡς πταισματοδικεῖα φυλάκισιν εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἕως μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ πρόστιμον μέχρι πέντε ἀργυρῶν μετζιδιέδων.

Ἄρθρ. 6. Τὰ εἰρηνοδικεῖα δικάζουσιν ἐκκλητῶς 1) ὅλας τὰς προσωπικὰς καὶ περὶ κινητῶν κτημάτων ἀγωγὰς, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς πέντε χιλιάδας γροσίων, 2) τὰς πραγματικὰς ὧν τὸ ἀποφύρον ἐτήσιον εἰσόδημα εἶναι πεντακόσια γρόσια, πρὸς δὲ 3) καὶ περὶ ἀξιοποιῶν πράξεων τιμωροῦμένων μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ πρόστιμον μέχρι πέντε λιρῶν ὀθωμανικῶν. Ἐπὶ ἀξιοποινοτέρων ἐγκληματικῶν πράξεων ἐνεργοῦσι προκαταρκτικὰς ἀνακρίσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ πρωτοδικείων.

Ἄρθρ. 7. Συνιστῶνται δύο μὲν πρωτοδικεῖα ἐν Κωνσ(τ)πόλει, ἀνὰ ἓν δὲ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῶν Ἐπαρχιῶν Χρυσουπόλεως καὶ Σταυροδρομίου· ἕκαστον τούτων διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα: πολιτικὸν καὶ ποινικόν.

Ἄρθρ. 8. Τὰ τμήματα ταῦτα ἀπαρτίζονται ἐξ ἑνὸς προέδρου καὶ δύο παρέδρων, δύο εἰσηγητῶν, καὶ ἰκανῶν γραφῶν καὶ κλητῆρων.

Ἄρθρ. 9. Τὰ πρωτοδικεῖα δικάζουσι κατὰ τὰς ἐν τῷ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἄρθρῳ διατάξεις.

Ἄρθρ. 10. Τὰ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν τέως ἐκκρεμῶν δικῶν καὶ τὰ

καθήκοντα τῶν εἰσηγητῶν καὶ γραφῶν θέλουσιν ὀρισθῆ δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Ἄρθρ. 11. Τὰ καθήκοντα τῶν κλητῆρων, περιοριζόμενα εἰς κλητεύσεις καὶ κοινοποιήσεις, θέλουσιν ὀρισθῆ σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ λοιπὰ δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Ἀρμοδιότης τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τῶν Πρωτοδικείων.

Ἄρθρ. 12. Τοῦτο δικάζει ἀνεκκλήτως 1) περὶ προσωπικῶν καὶ εἰς κινητὰ κτήματα ἀναγομένων ἀγωγῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς πέντε χιλιάδας γροσίων, 2) περὶ πραγματικῶν ἀγωγῶν ὧν τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰ πεντακόσια γρόσια, 3) περὶ ἀγωγῶν, ὧν τὸ μὲν κεφάλαιον ἐστὶν ἔλαττον τοῦ μνησθέντος ποσοῦ, ὑπερβαίνει δ' αὐτὸ προστιθεμένων καὶ τῶν τόκων, ὧν τὸ κεφάλαιον ἀθροιζόμενον μετὰ τοῦ τῶν ἀνταγωγικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἐναγομένου ὑπερβαίνει τὰς πέντε χιλιάδας γροσίων.

Ἀρμοδιότης τοῦ Ποινικοῦ αὐτῶν τμήματος (Πλημμελειοδικείου).

Ἄρθρ. 13. Τοῦτο δικάζει ἐκκλητῶς περὶ τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν κινουμένων περὶ πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων δικῶν, παραπέμον τὰς ἐγκληματικὸν χαρακτῆρα ἐχούσας πράξεις εἰς τὸ κακούργειοδικεῖον μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτούμενων προανακρίσεων. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν αἱ διατάττουσαι φυλάκισιν ἕως τριῶν μηνῶν καὶ πρόστιμον μέχρι πέντε ὀθωμανικῶν λιρῶν εἰσὶν ἀνεκκλήτοι.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ Ἐφετείων.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Ὁργανισμὸς—Ἀρμοδιότης πολιτικοῦ Ἐφετείου.

Ἄρθρ. 14. Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Δικαιοσύνης ἐσχηματίσθη Ἐφετεῖον διὰ τὰς ἀστυκὰς δίκας. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπάγονται πᾶσαι αἱ ἀνεκκλήτως ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων καὶ εἰρηνοδικείων περὶ ἀστυκῶν διαφορῶν.

Ἄρθρ. 15. Τὸ ἐφετεῖον ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων μελῶν καὶ πέντε εἰσηγητῶν, ἔχει δὲ καὶ τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν γραφῶν καὶ κλητῆρων.

Ἄρθρ. 16. Ἡ παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις καὶ τῷ Ἐφετείῳ διαδικασία γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Ὁργανισμὸς καὶ Ἀρμοδιότης ποινικοῦ Ἐφετείου.

Ἄρθρ. 17. Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἀστυνομίας συνίσταται δικα-

στήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ποινικὸν Ἐφετεῖον, διαιρούμενον εἰς δύο τμήματα, ὧν τὸ πρῶτον (κακουργειοδικεῖον) δικάζει περὶ κακουργημάτων, τὸ δὲ δεύτερον περὶ πλημμελημάτων.

Ἄρθρ. 18. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ κακουργειοδικεῖου ὑπάγονται ὅλα τὰ κακουργήματα τὰ λαβόντα χώραν ἐντὸς τῆς Κωνσ(τ)πόλεως καὶ τῶν περιχώρων.

Ἄρθρ. 19. Τὸ κακουργειοδικεῖον ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς προέδρου καὶ τεσσάρων μελῶν, ἔχει δὲ καὶ ἰκανὸν ἀριθμὸν εἰσηγητῶν, ἀνακριτῶν καὶ γραφέων.

Ἄρθρ. 20. Εἰς τὸ δεύτερον αὐτοῦ τμήμα ὑπάγονται κατ' ἔφεσιν αἱ μὴ ἀνεκκλήτως ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν πλημμελειοδικεῖων καὶ πταισματοδικεῖων Κωνσ(τ)πόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς.

Ἄρθρ. 21. Τὸ δεύτερον τοῦτο τμήμα ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς ἀντιπροέδρου, τεσσάρων μελῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων εἰσηγητῶν, ἀνακριτῶν καὶ γραφέων.

Ἄρθρ. 22. Ἡ παρ' αὐτοῖς διαδικασία γίνεται συνφδὰ ταῖς διατάξεις τοῦ Α'. κεφαλαίου τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 21 Ζιλκαδὲ 1286 ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Κωνσ(τ)πόλεως καὶ τῶν περιχώρων.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Ἄρειος Πάγος.

Ἄρθρ. 23. Τὸ ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Δικαιοσύνης ἐδρεῖον Ἀνώτατον τοῦτο δικαστήριον διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, πολιτικὸν καὶ ποινικόν. Ὁ ὄργανισμὸς, ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ διαδικασία παρ' αὐτῷ κανονίζεται συνφδὰ ταῖς διατάξεις τοῦ Α'. καὶ Γ'. κεφαλαίου τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

ἈΡΘΡΑ ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΑ.

Ἄρθρ. 24. Τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μνημονευθέντα πολιτικά καὶ ποινικά δικαστήρια ὑπάγονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Δικαιοσύνης· κατὰ συνέπειαν ἢ ἐκλογή τῶν μελῶν καὶ προέδρων αὐτῶν γίνεται παρὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως διὰ τακρίου τοῦ ῥηθέντος Ὑπουργεῖου.

Ἄρθρ. 25. Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 21 Ζιλκαδὲ 1286 νόμου περὶ δικαστηρίων Κωνσ(τ)πόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, καθ' ὅσον αὐταὶ ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ.

(21 Ἰεβριουλ ἔββελ 1289 — 18 Μαῖου 1288).

Ἄρθρ. 1. Τὰ πρωτοδικεῖα καὶ εἰρηνοδικεῖα δύνανται νὰ δέχωνται ἀπ-

εὐθείας, χωρὶς νὰ στέλλωνται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν γραφείου (Χαβαλὲ Τζεμιετι), αἰτήσεις μέχρι χιλίων γροσίων. Ἡ ἀρμοδιότης αὕτη περιορίζεται μόνον ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δικαιοδοσίας των· δηλ. ἐὰν τὸ δικαστήριον εἰς ὃ ἀπευθύνεται ἢ αἰτήσεις ἦναι πρωτοδικεῖον, πρέπει ἢ αἰτήσεις αὕτη νὰ διαλαμβάνη περὶ ἀγωγῆς λαβούσης χώραν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐπαρχοῦ (μουτσαρρίφ) ὑπαγομένων μερῶν κατὰ τὸν περὶ ἀστυνομικο-πολιτικῆς διοικήσεως Κωνσ(τ)πόλεως νόμον· ἐὰν δὲ εἰρηνοδικεῖον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ δημάρχου (καϊμακάμ) ὑπαγομένων μερῶν. Κατὰ συνέπειαν, ἕκαστον δικαστήριον δὲν δύναται νὰ δέχεται αἰτήσεις περὶ ἀγωγῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἀρμοδιότητός του, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ τὰς ἀπορίπτῃ, γνωστοποιοῦν ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου.

Ἄρθρ. 2. Καθ' ἕκαστον μῆνα στέλλονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν Γραφεῖον [κατάλογοι, περιλαμβάνοντες τὸ ποσὸν τῶν ἀνευ παραπομπῆς ὡς ἄνω εἴρηται δεκτῶν γενομένων αἰτήσεων, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν διαδίκων, καὶ περίληψιν τῆς ὑποθέσεως. Ὡσαύτως στέλλονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τοῦ καταλόγου αὐτοῦ, 1) τὰ κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν παραπομπῶν γραφείου εἰσπραττόμενα ἐξοδα πρωτοκολλήσεως, 2) τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4ῳ ὀριζόμενα ἐξοδα τῶν ἀποφάσεων καὶ 3) τὰ χρηματικά πρόστιμα εἰς ἃ ὑποβάλλονται κατὰ τὸν ῥηθέντα νόμον οἱ κλητευόμενοι καὶ μὴ ἐμφανιζόμενοι ἀνευ εὐλόγου αἰτίας.

Ἄρθρ. 3. Οἱ λαμβάνοντες ἀποφάσεις ἐκ τῶν πρωτοδικεῖων ἢ εἰρηνοδικεῖων, ἀφορώσας ποσὰ μέχρι χιλίων γροσίων, δύνανται πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν τμήμα εἴτε πρὸς τὸν Ἐπαρχον ἢ Δήμαρχον, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν εὐρίσκεται τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον. Ὅσάκις αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις δίδονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν διαδίκων, σημειοῦται ὅπισθεν τὸ μέρος τῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὴν αἴτησιν αὐτῶν καὶ σφραγίζονται τῇ τοῦ δικαστηρίου σφραγίδι, πρωτοκολλούμεναι καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον· κατὰ συνέπειαν οἱ λαβόντες τοιαύτας ἀποφάσεις ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν παρὰ τοῦ μέρους, ὅπερ σημειοῦται, ὅπισθεν οὐχὶ δὲ ἀλλαχόθεν.

Ἄρθρ. 4. Οἱ Ἐπαρχοὶ καὶ Δήμαρχοι ἐκτελοῦσι τὰς εἰς αὐτοὺς ἀπευθυνομένας ἀποφάσεις συμφώνως πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ 5ου—14ου ἄρθρου διατάξεις τοῦ νόμου τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος. Ἐὰν ἢ ἐν τῷ 5ῳ ἄρθρῳ τοῦ μνησθέντος νόμου διαλαμβανομένη κοινοποίησις δὲν ἐγένετο, ἀντίγραφον τῆς ἐκτελεσθησομένης ἀποφάσεως κοινοποιεῖται τῷ καταδικασθέντι διὰ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ὑπὸ τῶν Ἐπαρχῶν καὶ Δημάρχων συνφδὰ ταῖς ἀποφασιν εἰσπραττόμενα ποσὰ παραδίδονται τῷ κυρίῳ αὐτῶν, ἀφοῦ ληφθῶσι τὰ νόμιμα τέλη, ἅτινα σημειούμενα ὅπισθεν τῶν ἀποφάσεων καταχωροῦνται ἐν ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ· τὰ εἰσπραττόμενα τέλη στέλλονται κατὰ μῆνα μετὰ καταλόγου εἰς τὰ ἐκδόσαντα τὰς ἀποφάσεις δικαστήρια, ἐπὶ

ἀποδείξει παραλαβῆς· τῶν καταλόγων δὲ τούτων ἀντίγραφα πέμπονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Ἐὰν τὸ ἐπιδικασθὲν ποσὸν εἰσεπράχθη ἐντελῶς, αἱ ἀποφάσεις λαμβανόμεναι παρὰ τῶν κατόχων αὐτῶν στέλλονται μετὰ τῶν καταλόγων εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 6. Τὰ εἰς τὸ δικαστήριον πεμπόμενα τέλη, καταγραφόμενα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον κατὰ τὸ 3ον ἄρθρον, στέλλονται μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 7. Τὸ ταμεῖον τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ἀντιπαραβάλλον τοὺς καταλόγους τῶν τελῶν οὐς πέμπουσι τὰ δικαστήρια πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν Ἐπαρχῶν καὶ Δημάρχων στελλομένους κατὰ τὸ 5ον ἄρθρον, ἐνεργεῖ τὰ περαιτέρω.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων
ἐν Κωνσταντινουπόλει.

(Ἰούνιος 1872).

Συμφώνως πρὸς τὸν δημοσιευθέντα ἐσχάτως δι' αὐτοκρατορικοῦ ἰραδὲ νόμον περὶ συστάσεως πολιτικῶν δικαστηρίων, συνέστησαν ἤδη πρωτοδικεῖα καὶ κακούργοδικεῖα, ἐξαρτώμενα ἀμέσως ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τῆς Πόλεως, Σταυροδρομίου καὶ Χρυσουπόλεως, ἵνα δικάζωσι πάσας τὰς πολιτικὰς καὶ ποινικὰς δίκας, ὅσαι δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐμποροδικείων, ἱεροδικαστηρίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον, καὶ ἄλλα πρωτοδικεῖα ἐμελλον νὰ συστηθῶσι ἐν ταῖς ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας τῆς πόλεως ἐξαρτωμένοις δήμοις (καϊμακαμλίκ.)

Οἱ κάτοικοι τῶν μεμακρυσμένων δήμων, ὡς τοῦ Νεοχωρίου, Βεΐκος, Χαρταλιμῆς κλπ. ἠναγκάζοντο μέχρι τοῦδε νὰ καταφεύγωσι πολλάκις χάριν ἀσημάντων ὑποθέσεων εἰς τὰ δικαστήρια τῶν ἐπαρχιῶν (μουτσαριφλικίων), οὗ ἔνεκα ἐχρονοτρίβουν ἐπὶ ματαίῳ. Ἡδὴ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου συνέστησαν ἄρτιως ἐξ πρωτοδικεῖα ἐν τοῖς διαμερίσμασι τοῦ Σουλτάν Μεχμέτ, Ἐγιοῦπ, Γαλατᾶ, Νεοχωρίου Βεΐκος καὶ Χαρταλιμῆς, ὅπως δικάζωσι τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν ὑποθέσεις, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ῥηθέντος νόμου.

Τὰ δικαστήρια ταῦτα, μέλλοντα ἤδη ν' ἀντικαταστήσωσι τὰ καταργηθέντα Δαλάρη Μεδζλις, θέλουσιν ἐκδικάζει, ὡς καὶ τὰ προηγουμένως καταρτισθέντα πρωτοδικεῖα, τὰς μὴ ὑπερβαινούσας τὸ ποσὸν χιλίων γροσίων ὑποθέσεις καὶ τὰς σημειουμένας ποινικὰς ὑποθέσεις ἐν τῷ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμῳ καὶ τοῖς ἐκδοθεῖσιν ἐπὶ τούτῳ 7 συμπληρωματικοῖς ἄρθροις.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ τῆς ἐν τισὶ διαφοραῖς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀπαραιτήτου παρουσίας ὑπαλλήλων τινῶν τοῦ Κράτους.

Ἡ Μεγάλη Βεΐυρλα πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 22 Μαρτίου 1872.

Καί τοι, κατὰ τὸ καθιερωθὲν σύστημα ἐπὶ ἐγγείων διαφορῶν ὑπαγομένων ἀπολύτως ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Πρωτοδικείων καὶ Ἐφετείων κατὰ τὸ 20ον ἄρθρον Κεφ. Α' μέρος Β' τοῦ κανονισμοῦ τῶν Βιλαετιῶν, δεόν νὰ παρευρίσκωνται κατὰ τὰς συζητήσεις, ἐν μὲν τοῖς δικαστηρίοις τῶν Βιλαετιῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Δεφτέρι - Χακανί, ἐν δὲ τοῖς τῶν δήμων, οἱ γραμματεῖς τῶν Ταπίων σφραγίζοντες πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, οὐχ ἥττον παρετηρήθη ὅτι ἐν τισὶ τῶν Νομαρχιῶν, Ἐπαρχιῶν καὶ δήμων, τὰ δικαστήρια ἀνευ τῆς παρουσίας τῶν προρηθέντων ὑπαλλήλων διεξάγουσι τοιαύτας ὑποθέσεις, τὸν ἱερὸν ἐρμηνεύοντα νόμον, ἐξ οὗ πηγάζουσι πλεῖσται ὅσαι δυσχέρειαι. Ἐπειδὴ δὲ αἱ παρὰ τῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν ἀποφάσεις δεόν ὅπως συνάδωσι τῷ κανονισμῷ, οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπάλληλοι ἔχουσιν ἱκανὴν πείραν τε καὶ γνῶσιν τῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν καὶ ταπίων κανονισμῶν, τούτου ἔνεκα τοῦ λοιποῦ ἐπὶ πάσης ἐγγείου διαφορᾶς ἐκδικαζομένης, θὰ παρεδρεύωσι, κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν μελῶν τῶν δικαστηρίων, συνωδὰ τῷ ἐπὶ τῶν γαιῶν κανονισμῷ, ἐν μὲν τοῖς Ἐφετείοις καὶ Πρωτοδικείοις ὑπάλληλοι τοῦ Δεφτέρι - Χακανί, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις τῶν δήμων, οἱ γραμματεῖς τῶν Ταπίων.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κοινοποιηθεῖσα τοῖς ἀρμοδίοις ὑπαλλήλοις κοινοποιεῖται καὶ Ὑμῖν, ὅπως συμφώνως ταύτῃ ἐνεργήσητε τὰ εἰκότα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῆς ἱεραρχικῆς θέσεως τῶν μελῶν
τοῦ Συμβουλίου ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.

Ἐπειδὴ αὕτη σχετικῶς πρὸς τὰ μὴ μουσουλμανικὰ λαϊκὰ καὶ κληρικὰ μέλη τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διοικητικῶν συμβουλίων διερρυθμίζετο μέχρι τοῦδε ποικιλοτρόπως ἐν ἐκάστη αὐτῶν, ἐγεννῶντο δ' ὡς ἐκ τούτου ἀκαταπαύστως παράπονα καὶ ἀντεγκλήσεις, τὰ ἐξῆς ἀπεφασίσθησαν περὶ τούτου πρὸς κατάπαυσιν τῶν παραπόνων.

Ἄρθρον 1. Ἐνεκα τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτῶν θρησκευτικοῦ βαθμοῦ ὃν κατέχουσι δι' ὑψηλοῦ βερατίου, οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων δικαιοῦνται νὰ τυγχάνωσι καὶ πολιτικῆς τιμῆς ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ. Κατὰ συνέπειαν οἱ μητροπολίται ἤτοι οἱ ἀρχιεπίσκοποι θέλουσι κάθησθαι ἀμέσως μετὰ τοὺς μουφτῆδες τοὺς παρακαθημένους

τοῖς Χακίμ, οἱ δὲ ἐπίσκοποι μετὰ τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους (μάλμουδιρί).

Ἄρθρ. 2. Ὅσακις εὐρίσκονται εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος, πολλοὶ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ οὗτοι κάθηνται κατὰ τὰ πρεσβεῖα, εἰ πάντες εἰσὶν ὁμοβάθμιοι, ἢτοι προκάθηται κατὰ τὴν τάξιν τῶν βερατίων ὁ ἀρχαιότερον ἔχων βεράτιον καὶ οὕτω καθεξῆς. Οὐχ ἦττον κατὰ τὸ ἀνεκθεὶν εἰς τοὺς πνευματικοὺς ἀρχηγούς τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας χορηγηθὲν ἰδιαιτέρον προνόμιον, οἱ τοῦ ἔθνους τούτου μητροπολίται καὶ ἐπίσκοποι προκάθηται τῶν ὁμοβαθμίων τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν ἄλλων ἔθνῶν.

Ἄρθρ. 3. Ἐπίσης κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἱεραρχίαν ἐκ τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τὰ μὲν ἔχοντα βαθμὸν κάθηνται κατὰ τὴν τάξιν τῶν βαθμῶν αὐτῶν, τὰ δὲ ὁμοβάθμια ὡς καὶ τὰ ἀνευ βαθμοῦ, εἴτε μουσουλμάνοι τύχωσιν εἴτε μὴ μουσουλμάνοι, κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ διορισμοῦ των.

Ἄρθρ. 4. Ἐπειδὴ ἡ ἀνωτέρω διακανονισθεῖσα ἱεραρχία βασιζέται ἐπὶ ἰδιαιτέρων προνομίων, ἱεραρχίας βαθμῶν καὶ ἀρχαιότητος, οὐδεμία ἄλλως πρόφασις δύναται νὰ ἐπενέγκῃ τὴν παράβασιν καὶ τροποποίησιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ τῆς 10 Ἀπριλίου 1873 περὶ δημοσιεύσεως
δικαστικῆς ἐφημερίδος.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Τοῖς πᾶσι γνωστόν ἐστὶν ὅτι πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τῆς Α. Α. Μ. τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἀνακτος τείνουσιν εἰς τὴν εὐημερίαν τῶν ὑπὸ τὴν πατρικὴν Αὐτοῦ αἰγίδα διατελούντων λαῶν καὶ τὴν ἴσην ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης εἰς τοὺς ὑπηκόους Αὐτοῦ πάσης τάξεως· ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία ἀμφοτέρων ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν τελειότητα τῶν πρὸς τοῦτο μέσων, τουτέστι ἀπὸ τὴν ὑπαρξίν νόμων, δι' ὧν ν' ἀποκτᾶ τις διὰ δικαστηρίων τὰ δίκαιά του. Καί τοι δὲ αἱ ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν ὑποπτεῖαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τεθεῖσι δικαστηρίοις δικαζόμεναι ἀστυκαὶ καὶ ποινικαὶ δίκαι δεξάγονται κατὰ τὸν νόμον δημοσία, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης φρονεῖ ὅτι ἡ διὰ τινος ὀργάνου δημοσίευσίς τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις τούτοις ἐκδιδομένων ἀποφάσεων καὶ ἡ ἐκθεσίς αὐτῶν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κοινοῦ, ἐκτὸς ὅτι θέλει συντελέσει εἰς τὸ νὰ παγιώσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ὑπόληψιν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα, θέλει πρὸς τοῦτοις καὶ πλείστας ὄσας ἠθικὰς τε καὶ ὕλικὰς ὠφελείας συνεπαγάγει. Ἀπεφάσισεν ὅθεν ὅπως ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α. Α. Μ. συστήσῃ Ἐφημερίδα ἐκδιδομένην δις τῆς ἐβδομάδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Δικαστικὴ Ἐφημερίς», ἀντὶ ἐτησίας συνδρομῆς μιᾶς λίρας ὀθωμανικῆς καὶ ἐκτυπούμενην ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Πολυτεχνείου, εἰς ἃ θέλουσιν ὑπάγεσθαι εἰς τὰ εἰσο-

δήματα αὐτῆς. Διὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης θέλουσι δημοσιεύεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς αἱ ἀποφάσεις ἐκεῖναι τῶν τοῦ Κράτους Δικαστηρίων, ὅσαι ἤθελον ἐγκριθῆ πρὸς τοῦτο. Ἡ δὲ Α. Α. Μ. ὁ μεγάλθυμος ἡμῶν Ἀναξὺς ἠδρόκησε νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου καὶ δι' Ὑψηλοῦ Ἰραδέ. Ἐκ τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἀποστέλλονται καὶ τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι διὰ τοῦ Καποῦ Κεχαγιᾶ τοῦ βιλαετίου ἀντίτυπα, ἀναλόγων ἀριθμῶν ἀποσταλέντων καὶ εἰς τὰ λοιπὰ βιλαετία. Συνωδὰ τῷ προγράμματι αὐτῆς, πρωτεύων σκοπὸς τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐστὶν ἢ εἰς τὸ κοινὸν γνωστοποίησις τίνι τρόπῳ ἐφαρμόζονται οἱ ἐν ἰσχύϊ νόμοι καὶ κανονισμοὶ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις παρουσιαζομένων ἀστυκῶν καὶ ποινικῶν δίκων· ἡ δημοσίευσίς αὕτη γενήσεται κατ' ἐκλογὴν, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ μέγεθος τῆς ὑποθέσεως, τουτέστι, θέλουσι προτιμᾶσθαι ἐκεῖναι αἱ ὑποθέσεις, ἐν αἷς ὑπάρχει λεπτότης εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, ἢ ὧν ἡ διεκδικασίς κατὰ τοὺς θεμελιώδεις νόμους εἶναι ἀξία μελέτης λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ὑποθέσεως· οὕτως ἡ μελέτη τῶν ἐν αὐτῇ δημοσιευομένων ἀποφάσεων χρησιμεύει εἰς τε τὰ δικαστήρια καὶ εἰς τοὺς βουλομένους εἶναι παρῆδρους ἢ γραμματεῖς αὐτῶν ἢ ἐξαρκεῖν τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ὡς ὁδηγὸς τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων ἐν τοῖς δικαστηρίοις, δεικνύων αὐτοῖς τὴν ἐξήγησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν νομικῶν ὄρων. Οἱ περὶ τὰ δικαστήρια ὄθεν ἀσχολούμενοι εὐρήσουσιν ἐν ἀνάγκῃ συλλογὴν τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐκδοθέντων νόμων περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ καθηκόντων τῶν δικαστηρίων καὶ τινὰς νομικὰς διατάξεις καὶ διασαφήσεις, αἵτινες δὲν ἐδημοσιεύθησαν εἰσέτι. Ἄπαντα τὰ ἐν τῷ Κράτει πολιτικὰ δικαστήρια φυλάττοντα τὴν σειρὰν τῶν ἀριθμῶν τῶν φύλλων αὐτῆς θέλουσι σχηματίσει ἐξ αὐτῶν βιβλίον πρὸς χρῆσιν των. Τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐκδιδομένης ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, ἀκολούθως δὲ δις, καὶ τῶν φύλλων ἀποστελλομένων καθ' ἐβδομάδα διὰ τοῦ Καποῦ Κεχαγιᾶ ἐκάστου Βιλαετίου, ἅπαντες οἱ πρόεδροι τῶν ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν Βιλαετίων καὶ ἐπαρχιῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ ἐφετείων ὀφείλουσι, λόγῳ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, νὰ ἐγγραφῶσιν ἀπὸ τοῦδε δι' ἓν ἔτος συνδρομηταί· καί τοι δὲ καὶ ἅπαντα τὰ πρωτοδικεῖα ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τοιαύτην συλλογὴν, οὐχ' ἦττον ἐπὶ τοῦ παρόντος, μέχρις οὗ πληροφρηθῶμεν τὸν πραγματικὸν αὐτῶν ἀριθμὸν ἐκ τῶν ἀπασταλησομένων ἐπιτοπίων καταλόγων, ἀποστέλλομεν εἰς ἕκαστον Βιλαετίον ἀνὰ δύο φύλλα περιπλέον, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπαρχόντων Πολιτικῶν Δικαστηρίων καὶ ἐφετείων, ἵνα ταῦτα ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἐὰν προσέτι ἐγγραφῶσι καὶ ἐξωτερικοὶ συνδρομηταί, ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ἵν' ἀποσταλῆ αὐτοῖς ὁ ἀνάλογος ἀριθμὸς τῶν φύλλων τῆς ἐφημερίδος, ἧς ἐτυπώθησαν πρὸς τὸ παρὸν μόνον ἐξακόσια ἀντίτυπα. Ἡ Ὑ. Ἐξ. ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ ἀπὸ τοῦδε τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν ἀποσταλέντων αὐτῇ ἀντιτύπων, ἢτοι λίρας ὀθωμ. . . . πρὸς τὸν Καποῦ Κεχαγιᾶ τῆς, πρὸς ὃν θέλει δοθῆ ἐπίσημος ἀπόδειξις παραλαβῆς, ἵνα ἐξαποστείλῃ αὐτὴν ἡμῖν.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐπειδὴ κατὰ τὰ προρηθέντα καὶ ἐν τοῖς Βιλαετίοις δέον ἵνα ἡ ἐφημερίς αὐτὴ διατηρῆται εἰς σχῆμα βιβλίου, ὅπως ἕκαστος καρπῶται τῶν ἐξ αὐτῆς γνωστῶν ἠθικῶν τε καὶ ὕλικῶν ὠφελειῶν καὶ εὐεργετημάτων, προσκαλεῖται καὶ ἡ Υ. Ἐξ. ἵνα συμφώνως τῷ Ὑψηλῷ Αὐτοκρατορικῷ Ἰραδὲ καὶ τοῖς προεκτεθεῖσι καταβάλλῃ πᾶσαν δυνατὴν ἐπιμέλειαν πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων ἐν τῷ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν Αὐτῆς Βιλαετίῳ.

Δικαστικά τέλη.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν παρὰ τοῖς ἱεροῖς καὶ ἀστυκοῖς δικαστηρίοις.

Περὶ παραπομπῆς τῶν δικῶν εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστήρια καὶ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπραξίν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ἄρθρον 1. Πᾶσα διαφορὰ μεγάλη ἢ μικρὰ, φερομένη ἐγγράφως ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ δημάρχου μὲν εἰς τοὺς δήμους, τοῦ ἐπάρχου δὲ (μουτεσαρίφ) ἢ συμβούλου αὐτοῦ (μουαββίν) εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, παραπέμπεται φύσει μὲν ἱεροδικαστικῇ οὔσα εἰς τὰ ἱεροδικαστήρια, φύσει δ' ἀστυκῇ εἰς τὰ ἀστυκὰ τῶν δήμων ἢ τῶν πρωτευουσῶν τῶν ἐπαρχιῶν, φύσει δ' ἐμπορικῇ εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα τῶν πρωτευουσῶν τῶν ἐπαρχιῶν, χωρὶς νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα οἱ ἐπαρχοὶ ἢ σύμβουλοι τῶν ὡς καὶ οἱ δήμαρχοι νὰ δικάζωσι καὶ ἀποφασίζωσι περὶ τινος τῶν τοιούτων διαφορῶν, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἡ ἐνώπιον αὐτῶν φερομένη διαφορὰ κατωτέρα οὔσα τῶν τεσσαράκοντα γροσίων εἶναι δεκτικὴ συμβιβασμοῦ ἢ τοιαύτη διαφορὰ διεκπεραιούται συμβιβαστικῶς καὶ ἄνευ παραπομπῆς εἰς τὰ καθεστῶτα δικαστήρια, δικαστικὸν δὲ τέλος ἢ ἐξοδὸν οὐδὲν εἰσπράττεται ἀπ' αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2. Τὰ νενομισμένα τέλη τῶν ὑπὸ τῶν ἐμποροδικεῖων ἐκδιδόμενων ἐκθέσεων (μαζπατάδων) καὶ ἀποφάσεων εἰσπράττονται ἐν αὐτοῖς τοῖς ἐμποροδικεῖοις πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν, τῶν γραμματέων καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν. Τὰ δὲ τέλη εἴτε ἐγγράφων ἐκδιδόμενων παρ' ἱεροδικαστηρίων, οἷον τίτλων (χοδζέτ), βιβλίων ἀπογραφῆς, (δεφτέρι-κασάμ) καὶ ἀπολυτηρίων (ἰζινναμὲ), εἴτε ἐκθέσεων (μαζπατάδων) καὶ ἀποφάσεων τῶν ἀστυκῶν δικαστηρίων ὡς καὶ τὰ τέλη εἰσπράξεως ἐπὶ χρημάτων, πραγμάτων καὶ λαιπῶν ἐκδοθέντων μὲν δι' ἀποφάσεως εἰσπραττομένων δὲ διὰ μέσου τῆς ἀρχῆς εἰσπράττουσιν ἐν τε τοῖς δήμοις καὶ ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν τὰ ἀστυκὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 3. Τὰ εἰσπραττόμενα ταῦτα ποσὰ ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη λόγῳ τελῶν ἐκδικάσεως ἢ εἰσπράξεως παρὰ τῶν ἀστυκῶν καὶ ἱερῶν δικαστηρίων, καταγράφονται κατὰ χρονολογίαν καὶ αὐξοῦντα ἀριθμὸν ἐν τρισὶν ἐπὶ τούτῳ ἐντύποις βιβλίοις τηρουμένοις παρ' ἐκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους δικαστηρίων τῆ φροντίδι τῶν γραμματέων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δικαστηρίων καὶ τίθενται ἐντὸς κιβωτίων εὐρισκομένων ἐν

τοῖς δωματίοις τῶν δικαστηρίων τούτων ὑπὸ τὴν διαχείρισιν καὶ ἐπιτήρησιν ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀρχιγραμματέων (Μουμεγίζ) τοῦ συμβουλίου ἐναλλάξ, ἅτε δὴ τοῦ συνόλου τῶν γραμματέων ὑπευθύνου ὄντος διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ κιβωτίου τούτου.

Τὰ προμνησθέντα τρία εἶδη βιβλίων τίθενται ἐπίσης καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἐντὸς τοῦ ὡς ἀνωθι κιβωτίου, ὅπερ σφραγιζόμενον φυλάττεται ἐναλλάξ ὑφ' ἐνὸς γραφέως καὶ ἐνὸς τῶν ἀρχιγραμματέων.

Ἄρθρ. 4. Τὰ πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ὡς ἀνωτέρω εἰσπραττομένων ποσῶν τελῶν ἐκδικάσεως καὶ εἰσπράξεως χρησιμεύοντα βιβλία εἰσὶ διπλότυπα καὶ φέρουσιν ἐκατέρωθεν τὸν αὐτὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν· τὸ ἕτερον τούτων ἀποσπώμενον καὶ σφραγιζόμενον δίδεται ἀντὶ ἀποδείξεως ᾧ τινι ἀνήκει. Αἱ ἀποδείξεις αὗται εὐρίσκονται πάντοτε ἐν τῷ κιβωτίῳ μετὰ τῶν βιβλίων, ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου διαχειρίζεται αὐτὰς κατὰ τὸν κάτωθι δηλωθησόμενον τρόπον, ὑποχρεούμενος εἰς λογοδοσίαν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Περὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροδικαστηρίοις εἰσπραττομένων τελῶν.

Ἄρθρ. 5. Ὁ Ναῖπ ἐφέντης ὀπισθογράφει ἰδιοχείρως μὲ ἀριθμούς καὶ ὀλογράφως τὰ συνωδὰ τῷ Νόμῳ εἰσπραττόμενα ποσὰ τῶν τελῶν παντὸς παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενου ἐγγράφου, οἷον τίτλων (χοδζέδ), ἀποφάσεων (ἰλαμάτ), βιβλίων ἀπογραφῆς (δεφτέρι-κασάμ) καὶ ἀπολυτηρίων (ἰζινναμὲ) περὶ κτημάτων καὶ πάσης ἄλλης ἀποφάσεως ἐν γένει ἢ καὶ ἐγγράφου ἐν καιρῷ τῆς συντάξεως καὶ πρὸ τῆς σφραγίσεως αὐτῶν.

Οὕτως ὀπισθογραφημένα τὰ ἐγγράφα ταῦτα ἀποστέλλονται ἐν μὲν τοῖς δήμοις εἰς τὰ ἀστυκὰ δικαστήρια ἀπ' εὐθείας, ἐν δὲ ταῖς ἑδραῖς τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰ ἐκεῖ δικαστήρια.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω κεκανονισμένων τελῶν οὐδενὶ ἐπιτρέπεται εἰσπράττειν ἢ ἐπιτρέπειν εἰσπράξαι τι πλεον λόγῳ τελῶν, δικαιώματος γραφῆς, ἢ γραφείου καὶ δώρου ἀνεξαρτήτως τῆς σπουδαιότητος ἢ μὴ τῆς ὑποθέσεως καὶ τῶν ἐκ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων προερχομένων ἐγγράφων.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν χαρτοσήμων τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος διαδίκου.

Ὅσακις δεήσει νὰ ἐξελεγχθῇ ὑπόθεσις τις εἰς τόπον τινὰ μακρυνόν, τὸ δικαστήριον κανονίζον τὰ πρὸς τοῦτο ἐξοδα ὑποχρεοῖ τὸν ἐνάγοντα νὰ καταβάλλῃ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ τε ἀποστελλομένου ἐλεγκτοῦ καὶ τοῦ κλητῆρος. Οὐδεμίᾳ χωρεῖ ἀντιμισθία ἢ ἀμοιβὴ λόγῳ αὐτοψίας π.χ. δολοφονημένου ἢ πληγωμένου ἐνεργουμένης ἐπὶ ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων κατὰ διαταγὴν τῆς ἱεροδικαστικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 6. Ἄμα τῇ ἀφίξει ἐγγράφου τινος προερχομένου ἀπὸ ἱεροδικαστηρίου, τὰ ἀστυκὰ δικαστήρια (ἐν τοῖς δήμοις καὶ ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν ἐπαρχιῶν) εἰσπράττουσι πρῶτον τὰ ὑπὸ τοῦ Ναῖπ ἐφένθη ὀπισθογραφημένα τέλη καὶ ἀφοῦ τὰ καταχωρήσωσιν εἰς τὸ σχετικὸν βιβλίον, σημειοῦσι κάτωθι τῆς ὀπισθογραφῆς τοῦ Ναῖπ ἐφένθη τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν,

κυροῦσι τὴν σημείωσιν τῶν ταύτην διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ συμβουλίου καὶ γράφοντες αὐτὴν ἀκολουθῶς εἰς τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν τοῦ ἀνωτέρω σχετικοῦ βιβλίου ἐπιστρέφουσιν οὕτως ἐπικυρωμένον τὸ ἔγγραφο εἰς τὸν Ναῖπ ἐφένδην.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰσπραχθέντων τελῶν, τὸ ὄνομα τοῦ πληρώσαντος καὶ ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς τοῦ σχετικοῦ βιβλίου καταχωροῦνται εἰς μίαν τῶν ἐν τῷ τετάρτῳ ἄρθρῳ δηλωθειῶν ἀποδείξεων, ἧτις σφραγιζομένη ἀκολουθῶς ὀπισθεν τῆς σφραγίδος τοῦ δικαστηρίου ἐπιδίδεται τῷ πληρώσαντι ὅπως τῷ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἔγγραφου τοῦ ἀπὸ τοῦ ἱεροδικαστηρίου.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατυπώσεων τούτων ὁ Ναῖπ ἐφένδης σφραγίζει τὸ ἱεροδικαστικὸν ἔγγραφο, καταχωρεῖ αὐτὸ εἰς τὸ μητρώον, καὶ παραδίδωσι τῷ αἰτοῦντι. Ἡ ἀποδείξις τῶν τελῶν ἢ ἀποστελλομένη παρὰ τοῦ δικαστηρίου φυλάττεται μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς ὅτε γίνεται ἡ ἐξέλεξις τῶν λογαριασμῶν.

Ἄρθρ. 7. Αἱ ἀποδείξεις αὗται συναθροίζονται καὶ φυλάττονται ὡς ἐρρέθη ἐν τῷ ἱερῷ δικαστηρίῳ.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς (χριστιανικοῦ ἔτους παλαιοῦ) οἱ γραμματεῖς τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου παραβάλλουσι τὰ βιβλία καὶ τὰς ἀποδείξεις τῶν μετὰ τῶν γραμματέων τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐὰν εὐρεθῶσιν αἱ ἀποδείξεις αὗται σύμφωνοι μετὰ τὰ βιβλία, τότε συντάσσεται ἰδιαίτερον βιβλίον, ὅπερ περιέχον τὰ κατὰ τὸν μῆνα ἐκεῖνον εἰσπραχθέντα ποσὰ τελῶν καὶ πιστοποιῶν ἐν ἐκάστῳ τῶν ποσῶν διὰ τῆς συναφείας τῶν πρότερον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δοθειῶν ἀποδείξεων, καὶ σφραγισθὲν παρὰ τῶν γραμματέων τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐπικυρωθὲν ὑπὸ τῶν ἀρχιγραμματέων αὐτοῦ ἀποστέλλεται εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον.

Ἄρθρ. 8. Τὸ περὶ αὐτοῦ λόγος βιβλίον ἐπιθεωρεῖται καὶ ἐξελεγχεται καὶ παρὰ τοῦ συμβουλίου τούτου. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέλεγχιν καὶ ἐπακρίβωσιν αὐτοῦ τὸ ἀνωτέρω συμβούλιον ὑποσημειοῖ ἐν τῷ βιβλίῳ τὸ πέμπτον τῆς μηνιαίας εἰσπράξεως, ἧτοι $20 \frac{0}{10}$ ἐπ' αὐτῆς, ἅτε δηλώριμον διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν γραφέων καὶ κλητῆρων (μουχζιρ) τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, ἀφαιρεῖ αὐτὸ ἐκ τοῦ ὅλου τῶν εἰσπράξεων καὶ τὸ ἀποστέλλει εἰς τὰ ἀστυκὰ δικαστήρια καὶ ἐφετεία ὅπως διανεμηθῇ διὰ τοῦ Ναῖπ ἐφένδη ἐντὸς τοῦ συμβουλίου εἰς τοὺς γραφεῖς καὶ κλητῆρας τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου. Τὸ ὑπόλοιπον συνοδευόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ αὐτοῦ βιβλίου παραδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον (Μάλ σαντηγή).

Αἱ ἐκατέρωθεν εἰσπραττόμεναι ἀποδείξεις καταχωροῦνται εἰς εἰδικὸν βιβλίον καὶ φυλάττονται ἐν τῷ Κιβωτίῳ τοῦ συμβουλίου.

Περὶ τῶν εἰσπραττόμενων τελῶν ἀποφάσεων τῶν ἀστυκῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 9. Πᾶσα διαφορὰ μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ τεσσαράκοντα γρόσια καὶ δεκτικὴ συμβιβασμοῦ δέον νὰ λύηται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς ἢ ἀνευ παραπομπῆς εἰς τὰ δικαστήρια καὶ εἰσπράξεως τέλους

τινὸς δικαστικοῦ οἰουδήποτε, καθ' ἃ διακελεύεται τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀνωτέρα ὅμως οὔσα τῶν τεσσαράκοντα γροσίων, οἳαδήποτε καὶ ἢ ἡ πηγὴ αὐτῶν, ἢ μὴ δεκτικὴ συμβιβασμοῦ ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ, λύεται δικαστικῶς παραπεμπομένη εἰς τὰ ἀστυκὰ δικαστήρια, ἅτινα μετ' ἐκδικασίν αὐτῆς συντάττουσι μαζπατᾶν (ἐκθεσιν λεπτομερῆ) περιέχοντα τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐκδοθεῖσαν δικαστικὴν ἀπόφασιν καὶ τὸν ἀποστέλλουσι συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων τοῦ περὶ Νομαρχιῶν (Βιλαετίων) κανονισμοῦ ἐν μὲν τοῖς δήμοις εἰς τοὺς Δημάρχους ἐν δὲ ταῖς ἑδραῖς τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τοὺς ἐπάρχους. Ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς τὰ ἀστυκὰ δικαστήρια νὰ σφραγίζωσι διὰ τῆς ἰδίας τῶν σφραγίδος μαζπατάδες ἐκδιδόμενους ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ ὑποθέσεων κοινῶν καὶ μικρῶν, μόνον δὲ διὰ διαφορὰς οὐδεμιᾶς χρηζούσας διαδικασίας καὶ ἐλαχίστου λόγου δύνανται νὰ ἐκδίδωσιν ἱμιλιχαμπέριχ σύντομα ἐπὶ μικροῦ χάρτου παραδεδεγμένης ἀξίας καὶ σχήματος, σφραγίζοντες πάντοτε αὐτὰ διὰ τῆς μεγάλης σφραγίδος.

Ἄρθρ. 10. Ὁ ἐπὶ ὑποθέσεως τινος, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἴρηται, ἐκδοθησόμενος μαζπατάς γράφεται ἐπὶ χαρτοσήμου ἀναλόγου τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τῆς ὑποθέσεως, τὸ δὲ ἀντίτιμον τοῦ χαρτοσήμου πληρώνει ὁ ἰδιοκτήτης, ὅστις καταβάλλει καὶ τὸ νόμιμον ποσὸν τελῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἐνὸς παρὰ ἐπὶ γροσίου, ἐπὶ τοῦ ὅλου ἐπιδικασθέντος ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τῆς ἐπιδικασθείσης ὑποθέσεως· ἀποστέλλονται δὲ μετὰ ταῦτα οἱ μαζπατάδες ἐν μὲν ταῖς ἑδραῖς τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τοὺς ἐπάρχους ἐν δὲ τοῖς δήμοις εἰς τοὺς Δημάρχους.

Ὡς τὰ παρὰ τῶν ἱεροδικαστηρίων οὕτω καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀστυκῶν εἰσπραττόμενα τέλη καταγράφονται ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ, καταχωροῦνται δὲ καὶ εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ ὀρισμέναις ἀποδείξεις, δηλουμένων ἐν αὐταῖς τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσπραχθέντων τελῶν, τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐπισπεύδοντος πληρωτοῦ καὶ τοῦ αὐξοῦντος ἀριθμοῦ τοῦ εἰδικοῦ βιβλίου. Αἱ ἀποδείξεις αὗται δίδονται τῷ πληρώσαντι ὅπως οὗτος ζητήσῃ δυνάμει τούτῳ ἀπὸ τὸν ἐπάρχον ἧτοι Δημάρχον τὸν μαζπατᾶν του.

Ἄρθρ. 11. Ὁ Δημάρχος ἢ Ἐπαρχος δίδωσι τὸν μαζπατᾶν τῷ φέροντι τὴν ὡς ἄνω ἀπόδειξιν, ἣν παραλαμβάνων φυλάττει.

Ὅταν δὲ ὁ λαμβάνων τὴν ἐκθεσιν (μαζπατᾶν) αἰτήσῃ δι' ἀναφοράς του τὴν διὰ μέσου τῆς ἀρχῆς εἰσπραξίν τῶν ἐπιδικασθέντων ποσῶν, τότε λαμβάνουσι χώραν αἱ ἐν τοῖς παρακατιοῦσιν ἄρθροις διατυπώσεις.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσπρακτικῶν τελῶν (ρουσοῦμιζτουχουλιέ).

Ἄρθρ. 12. Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ διαφορομένου καὶ ἐπιτυχόντος ἀπὸ τὰ ἱερά ἢ ἀστυκὰ δικαστήρια καὶ ἐμποροδικεῖα τίτλου, ἀποφάσεως, μαζπατᾶ καὶ ἄλλων ἐγγράφων, ὧν τὰ δικαστικὰ τέλη εἰσπραχθήσαν ἤδη, ἢ ἀρχὴ εἰσπράττει τὸ ἐπιδικασθὲν ποσὸν ἢ ἐκτελεῖ τὴν ἐπιδικασθεῖσαν ὑπόθεσιν, οἳαδήποτε καὶ ἢ αὐτῇ, συμφώνως μετὰ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐπι-

κρατούσας διατυπώσεις και επί τη βάσει τῶν εἰς χεῖρας τοῦ αἰτοῦντος εὑρεθησομένων ὡς εἰκὸς ἐπισήμων ἐγγράφων.

Τὰ εἰσπρακτικὰ τέλη ἄτινα δέον νὰ λαμβάνη ἡ κυβέρνησις κατὰ νόμον ἀπὸ τὰ δι' αὐτῆς εἰσπραττόμενα ἐπιδικασθέντα ποσὰ ἢ ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῶν δι' αὐτῆς ἐκτελουμένων ἐπιδικασθεισῶν ὑποθέσεων ἐπὶ τῇ βάσει ἐνὸς παρὰ ἐπὶ γροσίου, εἰσπραχθήσονται ἐν καιρῷ τῆς παραδόσεως τῶν δι' αὐτῆς εἰσπραχθέντων χρημάτων ἢ κυρωθέντων καὶ ἀποδιδόμενων πραγμάτων, εἴτε ἐν καιρῷ τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν ἀντιδίκων ὡς πρὸς τοῦτο, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ μὲ τελικὴν παράδοσιν χρημάτων ἢ ἐκτέλεσιν ἐπιδικασθείσης διαφορᾶς. Κατὰ συνέπειαν, προκειμένης εἰσπράξεως ἐπιδικασθέντος ποσοῦ ἢ ἐκτελέσεως ἐπιδικασθείσης ὑποθέσεως, ἀποστέλλονται οἱ ἀντιδικοὶ εἰς τὰ ἀστυκὰ δικαστήρια, καὶ καταγράφονται εἰς τὴν σειρὰν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ὑποθέσεως ἐν τῷ εἰδικῷ βιβλίῳ ἐνῶ μνημονεύονται ἐν εἰδικῷ μέρει ἢ χρονολογία, τὰ ὀνόματα τοῦ χρεώστου καὶ τοῦ δανειστοῦ, τὸ ἰσοδικαστικὸν ἐγγραφοῦν, ἢ ἀπόφασις ἢ ὁ μαζπατάς, αἱ προθεσμίαι (ἐὰν ἢ εἰσπραξίς γίνῃ κατὰ δόσεις), ὁ ἐγγυητής (ἐὰν ἐλήφθη τοιοῦτος) καὶ τὸ ἐνέχυρον.

Ἀκολούθως εἰσπράττονται τὰ χρήματα καὶ ἅμα τῇ παραδόσει αὐτῶν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην σημειοῦται ἡ παράδοσις αὕτη ἐν τῷ τελευταίῳ μέρει τοῦ βιβλίου κατὰ τὰ προηγούμενα. Ἡ σημείωσις αὕτη δέον νὰ ὑπογραφῆ ἢ σφραγισθῆ παρὰ τοῦ λαβόντος τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἰδιοκτητοῦ, ἢ νὰ κυρωθῆ διὰ τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ δακτύλου αὐτοῦ, ἐὰν οὗτος τυγχάνῃ ἀγράμματος· ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἢ ἐκτύπωσις τοῦ δακτύλου δέον νὰ ἐπικυρωθῆ διὰ τῆς ὑπογραφῆς καὶ σφραγίδος δύο προσώπων ἐκ τῆς τάξεως τοῦ λαβόντος τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἰδιοκτητοῦ. Ἀπὸ τὰ οὕτως εἰσπραττόμενα ποσὰ λαμβάνονται, ἐν καιρῷ τῆς παραδόσεως αὐτῶν τῷ ἰδιοκτήτῃ, τὰ δέοντα εἰσπρακτικὰ τέλη πρὸς ἕνα παρὰν ἐπὶ γροσίου. Εἰδικὴ δὲ ἀποδείξις ἐπὶ τοῦ εἶδους τούτου τῶν τελῶν, φέρουσα σημείωσιν τοῦ εἰσπραχθέντος εἰσπρακτικοῦ τέλους, τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδιοκτητοῦ καὶ τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ τοῦ εἰδικοῦ βιβλίου, ἔχοντος ἰσχὺν διπλοτύπου, δίδεται εἰς χεῖρας τοῦ πληρόντος τὰ εἰσπρακτικὰ τέλη.

Ἄρθρ. 13. Αἱ ἀποδείξεις αἱ διδόμεναι ἀπέναντι παραλαβῆς εἰσπρακτικῶν τελῶν, μένουσαι φυσικῶς εἰς χεῖρας τῶν ἰδιοκτητῶν, δὲν δύνανται νὰ συναθροίζωνται καὶ φυλάττωνται εἰς ἕν μέρος ὅπως δι' αὐτῶν ἐξακριβῶνται καθ' ἕκαστον μῆνα τὸ μηνιαῖον ποσὸν τῶν εἰσπράξεων τοῦ τέλους τούτου, ὡς ὀρίζεται καὶ ἐξακριβοῦται ἡ μηνιαία εἰσπραξίς τῶν δικαστικῶν τελῶν μαζπατάδων, διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου τοῦ δικαστηρίου ἐκδιδόμενων καὶ παρὰ τῷ ἐπάρχῳ ἢ δημάρχῳ φυλαττομένων ἀποδείξεων. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ ὁ τῶν εἰσπρακτικῶν τελῶν λῆμὸς δέον νὰ γίνηται καθ' ἕκαστον γραιοικὸν μῆνα, εἶναι δὲ εὐκόλον νὰ ἐξακριβωθῆ ἀπὸ τὰς σημειώσεις καὶ ἀριθμοὺς τοῦ εἰδικοῦ βιβλίου τὸ ποσὸν καὶ ποιὸν τῶν εἰσπράξεων, τὸ δικαστήριον καταστρώνει τὸν μηνιαῖον λῆμὸν αὐτῶν ἀπὸ τὰ εἰδικὰ βιβλία, καὶ συντάσσει λεπτομερῶς διὰ τὴν μηνιαίαν εἰσπρα-

ξιν τῶν δικαστικῶν καὶ εἰσπρακτικῶν τελῶν ἕνα ἐν βιβλίον ἰδίᾳ, ἀποστέλλει ἀμφοτέρω, φέροντα τὰς σφραγίδας τῶν ἀρχιγραμματέων καὶ γραμματέων τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ὅπερ μετ' ἐξέλεξις ἐπικυροῖ τὸ ἀκριβὲς αὐτῶν καὶ ἀποστέλλει αὐτὰ ὁμοῦ μὲ τὰ χρήματα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὅπερ δίδει ἀποδείξιν παραλαβῆς, ἣτις ἀποστέλλεται μετὰ ταῦτα εἰς τὰ ἀστυκὰ δικαστήρια, ἐνθα φυλάττεται ἐν κιβωτίῳ ἀφ' οὗ πρῶτον πιστωθῶσι δι' αὐτῆς αἱ μερίδες τῶν βιβλίων.

Ἄρθρ. 14. Τὰ διὰ τὰς εἰσπράξεις τῶν περι οὗ ὁ λόγος τελῶν ἐν χρήσει τριῶν εἰδῶν ἐντυπα βιβλία δέον νὰ εὑρίσκωνται πάντοτε ἐντὸς κιβωτίου καὶ ὑπὸ σφραγίδα, καταβαλλομένης τῆς δεούσης προσοχῆς ὅπως μὴ ἐπέλθῃ εἰς αὐτὰ ἐν τῇ διαχειρίσει βλάβη, ἀποφύλλισις ἢ σφάλμα εἰς τοὺς ἀριθμοὺς αὐτῶν. Ἐὰν δὲ πού τῶν σημειώσεων γραφῆ τι ἐσφαλμένον, πρέπει νὰ σύρηται ἐπ' αὐτοῦ γραμμὴ δηλοῦσα ὅτι εἶναι ἐσφαλμένον χωρὶς νὰ ξεσθῆ.

Ἄρθρ. 15. Αἱ μηνιαῖαι εἰσπράξεις τῶν προρρηθέντων τελῶν ἐκάστου δήμου καταχωροῦμεναι ἐν τῷ μηνιαίῳ λογαρισμῷ ἀποστέλλονται μετὰ τῶν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον παραδοθέντων λεπτομερῶν βιβλίων εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας, ὅθεν ἀποστέλλονται μετὰ τῶν τοῦ ἐπιτοπίου δικαστηρίου μηνιαίων εἰσπράξεων, συντεταγμένων κατὰ τὸν ἄνω τρόπον, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐνθα ἐξακριβοῦται ἀπὸ τοὺς αὔξοντας ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων τῶν κοπτομένων ἀπὸ τὰ σχετικὰ βιβλία ἐνὸς ἐκάστου τῶν τριῶν εἰδῶν τελῶν πόσαι ἀποδείξεις ἐνὸς ἐκάστου εἶδους ἐδόθησαν καὶ μέχρι τίνος αὔξοντος ἀριθμοῦ ἔφθασαν αἱ δοθεῖσαι ἀποδείξεις, τοῦθ' ὅπερ σημειοῦται εἰς τὰ βιβλία τοῦ γραφείου τοῦ δημοσίου ταμείου, καταγεγραμμένων ἀμέσως τῶν ποσῶν εἰς τὰ βιβλία τῶν προσόδων.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατυπώσεων τούτων ἐπὶ τῶν βιβλίων ἐκάστου μέρους καὶ τὴν ἐξακριβώσιν αὐτῶν κατατίθενται τὰ τε βιβλία καὶ αἱ ἀποδείξεις εἰς τὰ ἀρχεῖα ἐνθα φυλάσσονται. Ἐὰν ὅμως ἐν τῇ ἐξακριβώσει εὑρεθῆ λάθος, τότε τὰ βιβλία καὶ αἱ ἀποδείξεις ἀποστέλλονται παραχρῆμα πρὸς ἔλεγχον εἰς τὸ ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἐπαρχίας διοικητικὸν συμβούλιον.

Ὅπως γείνη γνωστὸν τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν μηνιαίων εἰσπράξεων τῆς ἐπαρχίας καὶ διὰ τὰ τρία ταῦτα εἶδη τῶν τελῶν, ὁ ἐπαρχος ὀφείλει νὰ ἀποστέλλῃ κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἔδραν τῆς Νομαρχίας, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὁποίας ὑπάγεται, ἕνα μίαν ἐνσφραγιστον σημείωσιν τῶν μηνιαίων εἰσπράξεων ἐνὸς ἐκάστου τῶν τριῶν τελῶν χωριστὰ καὶ κατὰ δήμους.

Ἄρθρ. 16. Αἱ ἐν ταῖς ἔδραις τῶν Νομαρχιῶν ἐδρεύουσαι ἀρχαὶ θέλουσι φροντίζειν νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διατυπωθὲν σύστημα τὰς βελτιώσεις, τροποποιήσεις, προσθήκας καὶ ἀφαιρέσεις ἃς ἡ πείρα ἤθελε δείξει ἀναγκαίας.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ.

Ἐκδοσις ἀντιγράφου μαζπατάδων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων περιεχόντων ἀποφάσεις τῶν ἀστυκῶν δικαστηρίων, ὅθεν δήποτε αἰτουμένη, δὲν γίνε-

ται εἰμὴ ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ πέμπτου τῶν ἐξόδων τῶν ἀπὸ τὸ πρωτότυπον εἰσπραχθέντων. Οὕτως ἐὰν διὰ τὸ πρωτότυπον ἐπληρώθησαν λόγῳ ἐξόδων ἐγγράφου (χάρδζ) ἑκατὸν γρόσια, διὰ τὸ ἀντίγραφον θὰ πληρωθῶσιν εἴκοσιν ἀνά ἕκαστον, ἔστω τοῦτο πρῶτον, δεῦτερον, τρίτον καὶ καθεξῆς. Τὰ ἀπὸ τῶν ἀντιγράφων εἰσπραττόμενα ταῦτα χρήματα δίδονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου οἷς ἀνήκει τῶν γραφῶν αὐτοῦ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς ἅπαντα τὰ ἀστυκὰ δικαστήρια τοῦ Κράτους περὶ νέου συστήματος πληρωμῆς δικαστικῶν ἐξόδων.

Οὐχὶ σπανίως συμβαίνει ὥστε οἱ κινοῦντες ἀγωγὴν τινα ἐνώπιον τοῦ Τριῶν Χουκούκ ἢ τοῦ ἐφετείου τῆς Δικαιοσύνης νὰ συμβιβάζονται κατόπιν φιλικῶς, εἴτε καθ' ἡν στιγμὴν ἢ ἀπόφασις ἐπρόκειτο νὰ ἐκδοθῆ εἴτε καὶ πρότερον, ἐπιστέλλοντες ἐπίσημον κλήτευσιν τῷ ἀντιδίκῳ τῶν ὅπως ἐμφανισθῆ εἰς τὸ δικαστήριον καὶ οὕτως ἐκβιάζοντες αὐτὸν ὅπως συμβιβασθῆ μετ' αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ὁ τρόπος οὗτος τῆς τῶν δικῶν διεξαγωγῆς ἐπιφέρει πολλὰ ἄτοπα καὶ ἀκαταστασίαν εἰς τὰ βιβλία καὶ τὰ ἐγγράφα τοῦ δικαστηρίου, πρὸς δὲ καὶ οὐ μικρὰς ζημίας εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ὑπουργείου, ἢ Α. Υ. ὁ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς Μιδάτ πασσὰς ἀπεφάσισεν ὅπως τοῦ λοιποῦ προπληρόνηται τὸ τέταρτον περίπου τῶν ἐξόδων ἅπερ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν δίκην πρὶν ἢ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος. Ἡ δὲ πληρωμὴ αὕτη γενήσεται ἐπὶ ἀποδείξει διπλοτύπῳ, ὧν ἡ μία παραμένει εἰς τὸ στέλεχος τοῦ βιβλίου, τὸ δὲ πληρωθὲν ποσὸν θὰ ἀναφέρηται ὑπὸ τοῦ ταμίου καὶ θὰ ἦναι ὀπισθογεγραμμένον ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τὰ ἐξόδα θὰ κανονίζονται συμφῶνως μὲ τούς ἐν ἰσχύϊ νόμους, ἢ δὲ διαφορὰ ἢ θὰ συμπληροῦνται ἐὰν ἦναι ἐλλειμματικὴ ἢ θὰ ἀποδίδηται τὸ περίσσευμα εἰς οὓς δεῖ ἐπὶ τῆ παρουσιάσει τῆς ὑπὸ τοῦ ταμίου τοῦ ὑπουργείου δοθείσης ἀποδείξεως.

Ἐν ἡ περιπτώσει, διαρκούσης τῆς δίκης, οἱ διαφερόμενοι συμβιβασθῶσιν, ἢ μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς προθεσμίαν ὁ ἐνάγων δὲν παρουσιασθῆ ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν αἴτησίν του, αὕτη θὰ θεωρῆται ὡς ἄκυρος τὸ δὲ καταβληθὲν ποσὸν θὰ λογίζηται εἰς ὄφελος τοῦ δικαστικοῦ ταμείου.

Τὸ νέον τοῦτο σύστημα ὅπερ τεθῆσεται εἰς χρῆσιν διὰ τὰς ἐν τῷ πρωτοδικεῖῳ διεξαγομένας δίκας ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ ἐκοινοποιήθη διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰς ὅλα τὰ πολιτικὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

Δικονομία (πολιτική).

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως παραιτήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων.

Ἡ Μεγάλη Βεΐνρια πρὸς τοὺς Ἡγεμῶνας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ 20 Ἰανουαρίου 1871.

Τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους λαβὼν ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ὡς ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων παρισταμένων εἰς τὰς ἐν τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις διεξαγομένας δίκας, ἅμα ἐννοήσωσιν ὅτι θὰ ἀπολέσωσι τὴν εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένην δίκην, παραιτοῦνται τῆς ἐν αὐτῇ παραστάσεως καὶ οὕτω πρόξενοι γίνονται διαφορῶν βραδυτήτων καὶ δυσκολιῶν μέχρις οὗ ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλων, καὶ θεωροῦν ὅτι εἶναι ἀσύγγνωστος ἢ διὰ τοιούτων δολίων ὑπεκφυγῶν βραδυτῆς περὶ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς:

Ὅσακις τοῦ λοιποῦ διὰ τὴν διεκδίκασιν τοιούτων πολιτικῶν δικῶν ὁ ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος διορίζουσι ἐπιτρόπους των, ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως καὶ ὑποχρεωθῶσιν οἱ μὲν ὅτι θέλουσι διατελεῖ ἐπίτροποι μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς δίκης, ἐξαιρέσει κωλύματος, ἀναγνωριζομένου ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἐκαῖνοι δὲ ὅτι δὲν θὰ δύνωνται ν' ἀντικαταστήσωσι τοὺς πρώτους ἐπιτρόπους των δι' ἄλλων χωρὶς νὰ παρουσιάσωσι προηγουμένως ἀποχρῶντας πρὸς τοῦτο λόγους καὶ λάβωσι τὴν ἄδειαν τοῦ δικαστηρίου. Ἐπίσης δὲ καθ' ἕως δίκας ἐνδιαφέρονται ἀνήλικα ὄρφανά, οἱ κηδεμόνες αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ παραιτηθῶσι τῆς κηδεμονίας πρὸ τοῦ τέλους τῆς δίκης ἀνευ εὐλόγου δικαιολογίας. Καθ' ἡν δὲ περίπτωσιν γίνεται ἕνεκα εὐλόγου αἰτίας ἀντικατάστασις ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, αὕτη θέλει ἐνεργεῖσθαι ταχέως καὶ οὕτως ὥστε νὰ μὴ παρεμβάλληται οὐδὲν πρόσκομμα εἰς τὴν δίκην. Οἱ παραβαίνοντες τὰς προμνημονευθείσας ἐγγράφως ὑποσχέσεις των καταναγκάζονται εἰς τὴν τήρησιν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ τοιαύτη ἀπόφασις ἐκοινοποιήθη ἤδη πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀρχάς, προσκαλεῖται ἡ Υ. Ἐξοχ. ὅπως εὐαρεστηθῆ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ αὐτόθι τὰ δέοντα συμφῶνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα τῆς **ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**.

ἈΡΘΡΟΝ 3. § α.

Ἐάν οἱ ἐναγόμενοι ἦναι πολλοί, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ φέρῃ τὴν δίκην αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου τοῦ μέρους ἐνθα κατοικεῖ ὁ κυριώτερος τῶν ἐναγομένων.

ἈΡΘΡΟΝ 42.

Ἡ φράσις «ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων ἀπορρίπτει πᾶρεδρόν τινα» σημαίνει

ὅτι ὁ ἀπορριπτόμενος πάρεδρος δὲν δύναται νὰ παρευρεθῇ ἐν τῇ συζητή-
σει καὶ δώσῃ ψῆφον.

ΑΡΘΡΟΝ 88.

Τοῦναντίον, διεξαγομένης δίκης τινος, ἂν τις τῶν διαδίκων παρουσιάσῃ
ἀπόφασιν τινα προγενεστέραν, ἢ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης γενομέ-
νη ἀνακοπὴ ὀνομάζεται παρεμπίπτουσα.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ τοῦ περὶ εἰσαγωγῆς
εἰς δίκην ὑπαλλήλων Νόμου.

Ἡ Μεγάλῃ Βεζυρεία πρὸς τοὺς Νομάρχας τῆς Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆν 23 Σεβίλ 1288—23 Ὀκτωβρίου 1874.

Ἐπειδὴ δὲν κατενοήθη προσηκόντως ἐν ταῖς νομαρχίαις ὁ περὶ τῆς εἰς
δίκην εἰσαγωγῆς ὑπαλλήλων προλαβόντως συνταχθεὶς καὶ δημοσιευθεὶς
νόμος, τούτου δ' ἕνεκα τὸ ποινικὸν τμήμα τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους
πλείστας ὅσας δυσκολίας συνήντησεν εἰς τὰς τοιαύτας δίκας, δίδομεν ὑ-
μῖν τὰς ἐξῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διασαφήσεις ἐπὶ τῇ προτάσει
τοῦ αὐτοῦ τμήματος.

Συνεπεῖα τῆς καθιερωθείσης ἀρχῆς περὶ τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν διοικη-
τικῶν ἀρχῶν ἀπὸ τῶν δικαστικῶν συνεστήθησαν τὸ συμβούλιον τοῦ
κράτους καὶ τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης· καὶ τοὶ δὲ αἱ με-
ταξὺ ἀρχῶν καὶ ἰδιωτῶν ἀναφύμενοι δίκαι ὡς καὶ καθ' ὑπαλλήλων τῆς
αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως σχετικῶς πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας
κινούμενοι ποινικαὶ ἀγωγαὶ ὑπάγονται κατ' οὐσίαν εἰς τὰς δικαστικὰς
ἀρχάς, οὐχ ἥττον ὡς κυρία ἀρχή, εἰς ἣν κατὰ τὸ καθιερωθὲν νέον σύστη-
μα ἀνήκει ἢ διεξαγωγὴ τῶν εἰς τὰς δύο εἰρημένας κατηγορίας ὑπαγομέ-
νων δικῶν, ὠρίσθη τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας.

Κατὰ τὸν καθιερωθέντα γενικὸν κανόνα αἱ περὶ ἀναψηλαφήσεως αἰτή-
σεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικα-
στηρίου. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι ἐνδεχόμενον, τῆς ἐφέσεως ἢ ἀναίρεσεως πα-
ραπεμπομένων εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον, νὰ ὑποστηρίξῃ τοῦτο πιθανῶς τὴν
προτέραν ἀπόφασιν του καὶ οὕτω παρακωλύῃ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιο-
σύνης, τούτου ἕνεκα ἐδέησεν ὅπως καθιερωθῇ ἡ ἀρχὴ τῆς συστάσεως ἀ-
νωτέρων ἰδίων δικαστηρίων τοῦ ἐφετείου καὶ τοῦ ἀκυρωτικοῦ. Καὶ ἐπὶ
τῆς ἀρχῆς ταύτης στηρίζονται αἱ περὶ διεξαγωγῆς δικῶν ἀναλόγως τοῦ
βαθμοῦ των διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Τὰ δικαστικὰ καθήκοντα ἀποστολῆς τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας
περιορίζονται εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν κατ' εὐθείαν εἰς αὐτὸ παραπεμπο-
μένων καὶ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα μηδενὸς πρωτοδικείου ὑπαγομένων δι-
κῶν, ἢ δὲ ἀπόφασιν περὶ τῶν εἰς τὸ διοικητικὸν αὐτοῦ τμήμα ἀναφερο-
μένων ἀγωγῶν ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὡς τμημάτων αὐτοῦ θε-
ωρουμένων διοικητικῶν συμβουλίων, ὃ ἐστὶ καθὼς ἐπὶ τῶν συνήθων δι-

κῶν τὰ μὲν δημοτικὰ δικαστήρια (Καζᾶ δααβῆ μετζλισερῆ) κατέχουσι
θέσιν πρωτοδικείων, τὰ δὲ τῶν ἐπαρχιῶν (λιβᾶ) καὶ νομαρχιῶν θέσιν ἐ-
φετείων, καὶ τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης (διβᾶνι ἀγκιάμι
ἀδλιέ) θέσιν ἐφετείου καὶ ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου εἰς τὰς ἐκ τῶν εἰρη-
μένων δικαστηρίων ἐκδιδομένης πρωτοδίκως ἢ κατ' ἐφεσιν ἀποφάσεις,
οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν δικῶν τῶν ὑπαλλήλων ἔχουσι τὴν αὐτὴν βαθμιαίαν
ἱεραρχικὴν ἀρμοδιότητα τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν δήμων, τῶν ἐπαρ-
χιῶν καὶ νομαρχιῶν καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους.

Ἐντεῦθεν ἐξάγεται ὅτι τὰ δικαστικὰ καθήκοντα τῶν διοικητικῶν
συμβουλίων ἀναλογουσι πρὸς τὴν ἐν τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις ἐπικρα-
τοῦσαν τάξιν τῆς δικονομίας μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ μὲν βαθμοὶ
τῆς ἀρμοδιότητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὀρίζονται ἀναλόγως τοῦ εἴ-
δους καὶ τῆς φύσεως τῆς ἀγωγῆς, ἢ δὲ δικαστικῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικη-
τικῶν συμβουλίων ἀναλόγως τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ θέσεως τῶν εἰς δίκην
εἰσαγομένων ὑπαλλήλων, ὥστε τὰ διοικητικὰ συμβούλια δεόν νὰ διακρί-
νονται ἀπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κατὰ τοῦτο μόνον ὅτι ἐπὶ τῶν
δικῶν ὅσαι κατὰ τὰς ἐν τῷ περὶ εἰσαγωγῆς εἰς δίκην ὑπαλλήλων νόμῳ
ὀριζομένης περιστάσεις ὑπερβαίνουσι τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δημοτικῶν
συμβουλίων, θέσιν πρωτοδικείων λαμβάνουσι τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διοικη-
τικὰ συμβούλια, ἐπὶ δὲ τῶν δικῶν τῶν ὑπερβαίνουσῶν τὴν ἀρμοδιότητα
τῶν τελευταίων τούτων πρωτοδίκως δικάζουσι τὰ διοικητικὰ συμβούλια
τῶν νομαρχιῶν, καὶ ἐνῶ κατὰ συνέπειαν ἔδει αἱ μὲν ὑπὸ τῶν συμβουλίων
τῶν ἐπαρχιῶν ἐκδιδομένηι ἀποφάσεις νὰ ἐφεσιβάλλωνται ἐνώπιον τῶν
συμβουλίων τῶν νομαρχιῶν, αἱ δὲ ὑπὸ τῶν τελευταίων τούτων ἐνώπιον
τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους, αἱ πλείσται τῶν ἐναντίον ὑπαλλήλων κι-
νουμένων ἀγωγῶν δικάζονται ἐν γένει καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τῶν δι-
οικητικῶν συμβουλίων τῶν νομαρχιῶν, ἢ καὶ χωρὶς ταῦτα νὰ δικάσωσι
καὶ ἀποφασίσωσι πέμπουσιν ἀπλῶς τὰ ἀνακριτήρια ἔγγραφα μετ' ἀκύρων
ἐκθέσεων ἢ μετ' ἐπιστολῶν τῶν νομαρχῶν, αἱ δὲ παρατυπία αὐταὶ συ-
νεπάγονται ἐνταῦθα παντοίαις δυσχεραῖαις.

Ἡ δικαιοσύνη οὐδόλως χάνει, ἐὰν τοιαῦται ἀγωγαὶ δικάζωνται
ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν νομαρχιῶν συμβουλίων ἢ
ἐμφανίζωνται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους, πλείσται ὅ-
μως προκύπτουσι δυσκολαὶ καὶ παράπονα, λόγῳ τῆς ἐναντίον τοῦ
διοργανισμοῦ τῶν συμβουλίων ἀμοιβαίας αὐτῶν ἐπεμβάσεως εἰς τὰ κα-
θήκοντα ἀλλήλων, διότι, ὅταν λόγου χάριν συμβούλιόν τι δικάζῃ πρω-
τοδίκως ἀγωγὴν, ἐφ' ἧς ἔχει μόνον ἐν περιπτώσει ἐφέσεως δικαστικὴν
ἀρμοδιότητα καὶ κατόπιν ὁ καταδικασθεὶς θέλει ἐφεσιβάλλῃ τὴν ἀπό-
φασιν του, δὲν μένει πρὸς τοῦτο δικαστήριον ἀνώτερον τοῦ δικάσαντος
πρωτοδίκως καὶ οὕτω καταντᾷ ἀδύνατον νὰ ἐξελέγχωνται αἱ περὶ ἐφέ-
σεως καὶ ἄλλαι τοιαῦται αἰτήσεις, τὰς ὁποίας οἱ καταδικαζόμενοι ἀπευ-
θύνουσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀδύ-
νατον ἐκ πρώτης ὄψεως ν' ἀπορρίπτωνται.

Δεόν ὅθεν ὅπως τοῦ λοιποῦ τηρῶνται αἱ ἐξῆς διατυπώσεις. Α' Πᾶσα

καθ' υπαλλήλου άγωγή θέλει εκδικάζεται πρωτοδικώς υπό του εις θ υπάγεται κατά τον περι εισαγωγής εις δίκην υπαλλήλων νόμον διοικητικού συμβουλίου του δήμου ή της έπαρχίας ή και της νομαρχίας. Β'. Επειδή κατά τον αυτόν νόμον αί νομαρχίαί έχουν άρμοδιότητα να εκτελώσι τās ποινικάς τριετούς μὲν φυλακίσεως διά τās εν τῷ 4ῳ άρθρῳ του ειρημένου νόμου όρίζόμενας περιστάσεις, ένός δέ έτους κατά των υπαλλήλων, ών γίνεται μνεία εν τῷ πρώτῳ παραγράφῳ του 5ου άρθρου, οί νομαρχαί, έπαρχοί και δήμαρχοί εκάστος έντός των υπό του νόμου διαγραφόμενων όρίων και διατυπώσεων δύναται να εκτελή τās μέχρι του ρηθέντος βαθμού ποινικάς αποφάσεις ως και τās περι χρηματικών προστίμων, όσαι δέν διαφεύγουσι τήν άρμοδιότητα των νομαρχιῶν. Γ'. Όταν ό καταδικασθείς διά πρωτοδικου αποφάσεως, τεθείσης εις εκτέλεσιν κατά τὰ προειρημένα, έφεισβάλη αὐτήν έντός της πρὸς τούτο ώρισμένης προθεσμίας, τὰ σχετικά δικόγραφα πέμπονται εις τὸ άρμοδιον διοικητικόν συμβούλιον, και έντός της ώρισμένης προθεσμίας επί τῆ αίτήσει του καταδικασθέντος ή και εν έλλείψει αὐτῆς, εν όνόματι του νόμου, τὰ αὐτὰ παραπέμποντες όπως εξελεγχθῶσι κατά τήν τάξιν ανεκκλητῶς υπό του συμβουλίου του κράτους. Εάν όμως έντός του ώρισμένου χρόνου δέν γείνη έφεσις, τὰ δικόγραφα δέν θα πέμπονται εις τήν Υψ. Πύλην. Αί πρωτοδικώς εκδιδόμεναι αποφάσεις έφεισβάλλονται συνωδὰ τῷ έννάτῳ άρθρῳ του νόμου, ό έστιν οὔτε τὸ διοικητικόν συμβούλιον της έπαρχίας δύναται να θεωρήσῃ κατ' έφεσιν υπόθεσιν αναγομένην εις τήν άρμοδιότητα του της νομαρχίας, οὔτε εκείνο τάνάπαλιν ν' αντιποιηθῆ των καθηκόντων του τελευταίου τούτου, και οὔτε εις τήν Υψ. Πύλην πέμπονται δικόγραφα περι υποθέσεων, ών ή κατ' έφεσιν εκδίκασις υπάγεται εις τὰ κατά τόπους συμβούλια. Δ'. Αί πράξεις, αί συνεπαγόμεναι τριετῆ φυλάκισιν και χαρακτηριζόμεναι ως κακουργήματα, καθως και αί μη χαρακτηριζόμεναι ως τοιαῦται, αλλά κατά τās διατάξεις του 5ου άρθρου του νόμου και ως εκ του βαθμού της ύπηρεσίας του κατηγορουμένου υπαλλήλου διαφεύγουσι τήν άρμοδιότητα των έπαρχιακῶν συμβουλίων, δικάζονται εξ έπαγγέλματος εν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ της νομαρχίας, τὰ δέ σχετικά έγγραφα πέμπονται εις τήν Υψ. Πύλην όπως εξελέγχωνται οί μὲν περι κακουργημάτων κατ' έφεσιν, οί δέ περι πλημμελημάτων ανεκκλητῶς. Αί εκθέσεις όμως αὐται δέν θα άναφέρωσιν ιστορικῶς μόνον τήν κολάσιμον πράξιν ή τήν έπιστολήν των ανακριτηρίων έγγραφῶν, αλλά δέον να έχωσι κῦρος αποφάσεων και να συνάδωσι πρὸς τὰ παρακατιόν ρηθησόμενα.

Ε'. Κατά τὸ 7 άρθρον του περι διαδικασίας υπαλλήλων νόμου δέον ν' αναγινώσκηται δημοσίως και ένώπιον του καταδικαζόμενου τὸ σχετικόν άρθρον του νόμου και ή απόφασις. Εν τούτοις εις πλείστα ένταῦθα πεμπόμενα τοιαῦτα δικόγραφα οὔδεμία μνεία γίνεται περι τοιαύτης δημοσιεύσεως. Του λοιπού όθεν δέον να τηρῆται και κατά τούτο ό νόμος, γινομένης εν τῆ εκθέσει ιδιαιτέρας μνείας περι της πρὸς τὸ καταδικασθέντα δημοσιεύσεως της αποφάσεως εν περιπτώσει αίτήσεως επιδίδοται

αὐτῷ κατά τὸ προλαβόντως καθιερωμένον σύστημα επικυρωμένον άντίγραφον της εκθέσεως όπως δύναται ν' απευθίνη αίτησιν περι έφέσεως ή άναιρέσεως. Επειδή δέ ή εν τῷ δικαστικῷ τμήματι του συμβουλίου του κράτους ισχύουσα δικονομία κατά τās διατάξεις του έσωτερικου αυτού διοργανισμού υπάγεται εις τās διατάξεις της δικονομίας, και επειδή κατά τὸ υπό του άνωτάτου Συμβουλίου της Δικαιοσύνης τηρούμενον κατά τον νόμον γενικόν σύστημα, όσάκις επί άπαφάσεως τινος άνευρίσκονται λόγοι άκυρότητος, και εν έλλείψει άκόμη αίτήσεως του ενδιαφερομένου, ή απόφασις αὐτη εξελέγχεται αὐτεπαγγέλτως και εν άνάγκη άναιρείται υπέρ του νόμου χωρίς εκ τούτου να ώφελώνται οί διάδικοι και επειδή μετά τήν εκδοσιν τοιαύτης αποφάσεως απορρίπτεται πᾶσα πλέον ένστασις, διά ταῦτα εν ταίς εκθέσει των διοικητ. συμβουλίων των νομαρχιῶν ταίς άφορώσαις αποφάσει, ών ή εκτέλεσις υπάγεται εις τήν άρμοδιότητα των νομαρχιῶν, ή δεῖται επικυρώσεως του συμβουλίου του κράτους, δέον να μνημονεύηται άν ό καταδικασθείς προσβάλλει έφεσιν ή άναιρεί τήν εκδοθεῖσαν απόφασιν.

ΣΤ'. Μία των θεμελιωδῶν και ακριβῶς τηρητέων διατάξεων του αυτού νόμου όρίζει ότι εις τοιαύτας δίκας δέν δύναται να ή ως ενάγων υπάλληλός τις άνήκων εις τὸ αὐτὸ μετὰ του υποδικου τμήμα, και τούτο διότι ένεκα της άσχημίας, ήτις ήθελε χαρακτηρίζει τήν θέσιν του δικαστηρίου ως ενάγοντος και δικαστου συνάμα, ή τοιαύτη δικαιοδοσία κανονικῶς και φυσικῶς αποβαίνει άκυρος. Η διάταξις αὐτη δέον να τηρῆται ές αίει όπως προλαβάνηται πᾶσα ένδεχομένη ένστασις κατά της άμεροληψίας των δικαστῶν και προετοιμάζονται έγκαίρως αί αναγκαίαι εξακριβώσεις και αποδείξεις κατά των σαθρῶν έπιχειρημάτων του κατηγορουμένου εν δέ παρά του τμήματος, εις θ άνήκει ό κατηγορούμενος, δέν υπάρχη ώρισμένον πρόσωπον ως ενάγων, εκλέγεται τὸ κατάλληλον εξ άλλων τμημάτων.

Πρὸς τās άνωτέρω οδηγίας σχετίζεται και έτερον επίσης σπουδαῖον άντικείμενον, ό τρόπος της συντάξεως των δικογράφων. Η καλή σύνταξις αὐτῶν είναι εκ των συμπληρωματικῶν όρων των περι εκδίκασεως διατυπώσεων, ή δέ περι ταῦτα άπροσεξία συνεπάγεται σπουδαίας έλλείψεις μέχρι και αὐτῆς της άκυρότητος της αποφάσεως. Καί τοι δέ όσάκις τοιαῦτα έγγραφα άσυμβίβαστα πρὸς τον προορισμόν των και μη περιέχοντα έπαρκείς πληροφορίας φθάνουσιν εις τὸ συμβούλιον του κράτους, τὰ τοιαῦτα επιστρέφονται πρὸς διόρθωσιν, οὔχ ήττον επειδή τὰ δικαστήρια και τὰ τοιαύτην ιδιότητα λαμβάνοντα συμβούλια οὔδεμίαν αναλογίαν έχουσι πρὸς τοὺς άλλους κλάδους της διοικήσεως, άλλ' έφ' όσον καθίστανται έλαφρότερα τὰ καθήκοντά των, τόσω έμβριθέστεραι ώσιν αί επί των εις αὐτὰ εμφανιζόμενων υποθέσεων έρευναι και άνάλογον χρόνον κερδίζουσι διά τήν άπονομήν της δικαιοσύνης, και επειδή είναι άσύγνωστον να άπασχολώνται τὰ δικαστήρια με τήν εξελέγξιν και επιστροφὴν έγγραφῶν παρατύπων και με περιττήν και αδιάλειπτον άλληλογραφίαν, συνεπιφέρουσιν μακράν διαδικασίαν ή και στέρησιν της προσωπι-

κῆς ἐλευθερίας τῶν διαδίκων ἀνευ ἀποφάσεως ἢ ἀδίκως, διὰ ταῦτα ἀποβαίνει ἀναγκαιότατον ὅπως τὰ σχετ. κ.α. δικόγραφα συνάδωσι πρὸς τὸν τελικὸν αὐτῶν σκοπὸν καὶ διευκολύνωσι τὴν ἐκπλήρωσίν του. Ὅθεν τοῦ λοιποῦ τὰ μὲν ἐγκλητήρια καὶ ἔγγραφα δέον νὰ περιέχωσι σαφεῖς τε καὶ λογικὰς ἐρωτήσεις, συντελούσας εἰς τὸν ἀκριβῆ χαρακτήρισμόν τῆς ποινικῆς πράξεως, καὶ τοὺς λόγους καὶ καταθέσεις τῶν ὑπόπτων κατηγορουμένων ἐνόχων, αἱ δὲ περιλήψεις τὴν ἐκτεταμένην καὶ ἀκριβῆ σχέσιν καὶ ἀντιπαράθεσιν τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων. Αἱ δὲ ἐπίσημοι ἐκθέσεις ἀντὶ ἐτέρων λεπτομερειῶν ἀναφέρουσι τὰ πρακτικὰ τῆς δίκης καὶ θὰ φέρωσι πάντοτε ὁμοιόμορφον τύπον. Ἐν ταῖς ἐκθέσεσι ταύταις κατὰ τὴν συνήθειαν ἢ χρονολογία δηλοῖ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐγγράφου, ἐπεὶ δὲ ὅμως ἐνίοτε ὁ χρόνος τῆς ποινῆς τοῦ καταδικαζομένου λογίζεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς δίκης, ἐνεκὰ τούτου αἱ ἐκθέσεις δέον νὰ ἀναφέρωσι καὶ κατὰ ποίαν ἐποχὴν εἰσῆχθη ἡ δίκη. Τῶν ἐκθέσεων ὅθεν τούτων τοῦ λοιποῦ τὸ μὲν πρῶτον μέρος θὰ ἀναφέρῃ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἐπελήφθη τῆς δίκης τὸ ἀποφασίσαν διοικητικὸν συμβούλιον καὶ κατόπιν τὸ ὄνομα, τὴν ἡλικίαν, πατρίδα καὶ διαμονὴν τοῦ δικασθέντος, τὸ δὲ δευτέρον τὴν πράξιν ἐφ' ἣ κατηγορήθη καὶ τὸ ἱστορικὸν αὐτῆς ἐν συντόμῳ, τὸ τρίτον τὰς περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ποινικῆς πράξεως ἀποδείξεις τοῦ ἐνάγοντος, τὸ τέταρτον τὰς μαρτυρίας τῆς κατηγορίας ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦται, τὸ πέμπτον τὰς ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου προταθείσας ἐνστάσεις πρὸς ὑπεράσπισιν ἑαυτοῦ καὶ ἀναίρεσιν τῶν κατ' αὐτοῦ μαρτυριῶν, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦται, τὸ ἕκτον τὰς καταθέσεις τῶν τῆς ὑπερασπίσεως μαρτύρων, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, τὸ ἕβδομον τὴν καταδικαστικὴν ἢ ἀθωωτικὴν περὶ τοῦ κατηγορουμένου ἀπόφασιν, γινομένης προσέτι μνείας ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐγένετο κατὰ πλειονοψηφίαν ἢ παμψηφεί, τὸ ὄγδοον θὰ ἀναφέρῃ αὐτολεξεί καὶ ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον, πρὸς ὃ ἐσχετίσθη ἢ ἀποδειχθεῖσα ποινικὴ πράξις. Ἰδιαιτέρον ἐν τέλει κεφάλαιον θὰ ἀναφέρῃ ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν καταδικασθέντα. Ἀναλόγως δὲ θὰ συντάσσονται καὶ αἱ περὶ ἐφέσεως ἐκθέσεις. Δέον προσέτι νὰ δίδηται ἢ ἀπαιτουμένη προσοχὴ ὅπως τηρῆται ὁμοιόμορφος γραφικὸς χαρακτήρ καὶ ἀποφεύγωσιν οἱ γράφοντες τὰς παραπληρωματικὰς καὶ περιττὰς φράσεις.

Ἐπειδὴ δὲ περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων ἐδόθησαν δι' ἐγκυκλίου ὁδηγίαι πρὸς πάσας τὰς νομαρχίας, προσκαλεῖται καὶ ἡ Υ. Ἐξ. ὅπως ἐνεργήσῃ ἀναλόγως τὰ δέοντα καὶ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῆς διοικουμένη νομαρχίᾳ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ τῆς Μεγάλης Βεζυρίας, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον
τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Τὸ πολιτικὸν τμήμα τοῦ παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ συμβουλίῳ τῆς δικαιοσύνης ἀκυρωτικῷ δικαστηρίῳ ἀπήλυθε πρὸς τὴν Μεγάλην Βεζυρίαν δύο ἐκθέσεις ἐχούσας ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς.

« Συμφώνως πρὸς τὸ καθιερωθὲν σύστημα κατὰ τὴν πρώτην διοργάνωσιν τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης, οἱ πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς των τρίς κατ' ἐπανάληψιν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων κλητευόμενοι καὶ μὴ ἐμφανιζόμενοι ὑποβάλλονται διὰ πᾶσαν κλήσιν εἰς χρηματικὸν πρόστιμον κατὰ τὸ 116 ἄρθρ. τοῦ ποινικοῦ Κώδικος, κατὰ δὲ τῶν μὴ ὑπακούοντων καὶ εἰς τὴν τετάρτην κλήσιν ἐκδίδεται ἐρήμην ἀπόφασις κατὰ τὸ 67 ἄρθρ. τῆς δικονομίας. Ἄλλ' ἐνῶ ἡ τετράκις ἐπανάληψις τῆς κλήσεως συνεπάγεται τὴν βραδύτητα τῶν δικῶν, ἀφ' ἐτέρου οἱ ἐρήμην καταδικαζόμενοι προφασίζονται ὅτι ἡ τετάρτη κλήσις οὐδεμίαν ποιεῖται μνείαν τῆς ἐρήμην ἐκδόσεως ἀποφάσεως, ὥστε καταλληλότερον φαίνεται ὅπως τοῦ λοιποῦ οἱ μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν κλήσιν μὴ ἐμφανιζόμενοι καὶ μόνον εἰς τὴν τρίτην ὑπακούοντες ὑποβάλλωνται μὲν διὰ τὴν ἀπείθειάν των εἰς τὴν δευτέραν κλήσιν εἰς χρηματικὸν πρόστιμον ἐνὸς ἀργυροῦ Μετζιδιᾶ, δικάζονται δ' ἐρήμην ἐὰν μὴ ὑπακούσωσι καὶ εἰς τὴν τρίτην κλήσιν. Αἱ κλήσεις δέον νὰ περιέχωσι τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν διαδίκων, τὸ μέρος τῆς διαμονῆς των καὶ τὸν χρόνον καὶ ὥρας καθ' ἣν θέλουσιν ἐμφανισθῆ εἰς τὸ δικαστήριον ἰδίως δὲ ἡ δευτέρα καὶ τρίτη κλήσις πρέπει νὰ περιέχωσιν αὐτολεξεί ἀντιγεγραμμένας τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ Νόμου. Καθόσον ἀφουρᾷ τὴν εἰσπραξίν χρηματικοῦ προστίμου παρὰ τῶν μὴ ὑπακούοντων εἰς τὴν δικαστικὴν κλήσιν, ἐπεὶ δὲ τῆς δικονομίας οὐδεμίαν περὶ τούτου ποιουμένης μνείαν καὶ οὔσης μεταγενεστέρως τοῦ ποινικοῦ Κώδικος, ἔπεται ὅτι ἠχυρώθη τὸ προρηθὲν 116 ἄρθρον καὶ ἐπεὶ δὲ οἱ ἐρήμην καταδικαζόμενοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διὰ τὴν ἀπόφασιν τελῶν, τῶν δικαστικῶν καὶ ἄλλων ἐξόδων, τούτου ἐνεκὰ παρὰ τῶν τοιούτων πρέπει νὰ μὴ λαμβάνηται μηδὲν χρηματικὸν πρόστιμον. Ὅταν δὲ πρόκειται νὰ κλητευθῶσι πρόσωπα ἔχοντα πολιτικούς βαθμοὺς καὶ θέσεις, πρὸς αὐτοὺς πέμπονται αἱ συνήθειαι ἢ ἰδιαιτέραι κλήσεις ».

Τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους εἰς τὸ ὅποιον παρεπέμφθη ἡ ἀνωτέρω ἐκθεσις μετὰ τριῶν ὑποδειγμάτων κλήσεων, λαβὼν ὑπ' ὄψιν ὅτι, οὐδεμιᾶς μνείας γινομένης ἐν τῇ δικονομίᾳ περὶ τῆς κατ' ἐπανάληψιν κλήσεως τοῦ προσκληθησομένου καὶ ἀποφεύγοντος νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὰ δικαστήρια ἐνάγοντος ἢ ἐναγομένου, τὰ δικαστήρια ἐξ ἐπαγγέλματος δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατυπώσεως τάξεως ἧτις καθιερώθη ὅπως αἱ ἀποφάσεις ἐκδίδονται εἰ δυνατόν κατ' ἀντιμωλίαν καὶ προλαμβάνονται διάφοροι δυσχέρειαί καὶ ἄτοπα, καθόσον κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δικονομίας, ὡς νέου νόμου, οἱ διάδικοι δὲν εἶχον ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως κατ' ἐρήμην, ὁ λόγος ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ ἐρημοδικία εἶναι ἡ ταχεῖα διεξαγωγὴ τῶν δικῶν, αἱ κατ' ἐρήμην ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις κατὰ τῶν μὴ ὑπακούοντων εἰς τὴν πρώτην δικαστικὴν κλήσιν ἐνεκὰ ἀγνοίας τοῦ νόμου ἤθελον προσβάλλεσθαι ὑπ' αὐτῶν δι' ἀνακοπῆς, τουθ' ὅπερ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν ἤθελε παρατείνει καὶ τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἐπαυξάνει, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου ἡ ἐκδοσις τῶν ἐρήμην ἀποφάσεων κατὰ τῶν μὴ ἐμφανιζομένων οὐδὲ μετὰ τετάρτην

πρόσκλησιν ἐπιφέρει ἐπίσης βραδύτητας καὶ ὅτι δέον ἐπομένως αἱ τρεῖς πρῶται κλήσεις νὰ περιορισθῶσι μόνον εἰς δύο.

Θεωροῦν ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὴν λήψιν προστίμου παρὰ τῶν μὴ ὑπακουόντων εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ δικαστηρίου, ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι προσκαλούμενοι ὑπὸ πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ μὴ ἐμφανιζόμενοι καταδικάζονται ἐπὶ τέλος κατ' ἐρήμην, τουτ' ὅπερ ἰσοδυναμεῖ μὲ χρηματικὸν πρόστιμον, εἶναι περιττὸν νὰ λαμβάνηται καὶ ἰδιαιτέρως τοιοῦτον, καὶ δέον ἢ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια.

Παρατηροῦν ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπὸ τῆς αὐτοκρ. κυβερνήσεως Θεσπισθείσης καὶ δημοσιευθείσης νομοθεσίας, οἱ πάντες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, θεωροῦνται ἴσοι ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ δέον ἐπομένως καὶ οἱ ἔχοντες πολιτικοὺς βαθμοὺς καὶ θέσεις νὰ κλητεύωνται διὰ τῶν συνηθῶν κλήσεων ὡς καὶ οἱ ἰδιῶται, καθόσον οὐδεὶς λόγος δικαιοῖ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴν ἰδιαιτέρων κλήσεων (τεζκερέ) παρὰ τὰς διατάξεις τῆς δικονομίας.

Ἐνέκρινεν ὅπως τὸ πόρισμα τῶν ἀνωτέρω σκέψεων καθιερωθῇ ὡς σύστημα καὶ ἐφαρμόζηται τοῦ λοιποῦ ὁμοιομόρφως εἰς πάντα τὰ πολιτικά δικαστήρια, τροποποιηθῇ δὲ ἀναλόγως καὶ τὸ ὑπόδειγμα τῆς β' κλήσεως.

Ἡ Μεγάλη Βεζυρία ἐκοινοποίησε τὸ μέτρον τοῦτο ἐγκριθέν καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου καὶ τὸ τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης, παρὰ τοῦ ὁποίου εἰδοποιηθέντα ἐπισήμως τὰ νομαρχιακὰ ἐφετεῖα ἔσπευσαν νὰ προσκαλέσωσι τὰ ἐν τοῖς νομοῖς διάφορα δικαστήρια ὅπως τοῦ λοιποῦ ἐφαρμόζωσι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σύστημα.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΙΣ εἰς τὸ 5 ἄρθρον τοῦ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων κανονισμοῦ. (ἴδε σελ. 980 Ὁθ. Κωδῆκων).

Κατὰ τὴν ἐσχάτως γενομένην μεταρρύθμισιν, καταργηθέντος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῶν ἐπαρχιῶν αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἑδραν τῶν νομαρχιῶν, τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἀνετέθησαν εἰς τὰ διοικητικὰ τῶν νομαρχιῶν συμβούλια.

Δικονομία Ποινική.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ περὶ κοινοποιήσεως ποινικῶν ἀποφάσεων.

(21 Ῥεβιούλ ἐββῆλ 1281).

Τὸ Συμβούλιον τοῦ κράτους λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον (μουζακερέν) τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης δι' οὗ τὸ ἀνώτατον τοῦτο συμβούλιον ἐκθέτει:

α^ο Ὅτι τὸ ὕβον ἄρθρον τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης λέγει ὅτι: ἡ κοινοποίησις ἀποφάσεώς τινος γίνεται δι' ἐπιδόσεως ἀντιγράφου εἰς τὸν ἠττηθέντα:

α^ο Ὅτι τὸ ὕβον ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ λέγει ὅτι: ἐπὶ ποινικῶν δικῶν ἀντίγραφον ἐπικεκυρωμένον τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως διαβιβάζεται εἰς τὴν ἐκτελέσουσαν αὐτὴν ἀρχὴν· αἱ δὲ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι τὰς ἐκ τῶν ποινικῶν δικῶν ἀπορροῦσας πολιτικὰς ἀγωγὰς κοινοποιῶνται κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις εἰς τοὺς καταδικασθέντας.

α^ο Ὅτι ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύο ἄρθρων ἡ κοινοποίησις ἀποφάσεως περιορίζεται μόνον εἰς τὰς πολιτικὰς δίκας, ἐξαιροῦσα τὰς τινὰ τὰς ποινικὰς.

α^ο Ὅτι ἐπειδὴ εἶναι ἄδίκον νὰ ἐξαιρεθῶσι τοῦ συστήματος τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων οἱ ἐγκληματῖαι, ἤθελεν εἶσθαι καλὸν νὰ ἀποφασισθῶσι τὰ ἐξῆς:

1ον. Τὸ καταδικάζον ἐγκληματῖας ποινικὸν δικαστήριον δέον νὰ κοινοποιῇ αὐτοῖς προφορικῶς τὴν ἀπόφασίν του.

2ον. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταδικασθέντος νὰ δίδωται αὐτῷ ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ (μαζπατᾶ) τοῦ περιέχοντος τὴν ἀπόφασιν.

3ον. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ἔχη ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκδοθείσης κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως νὰ ἐπιδίδῃ τὴν ἐφσεὶν τοῦ γραπτῆν καὶ ἐσφραγισμένην ἢ ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ. Αὕτη ἐπισυναπτομένη εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ (μαζπατᾶ) δέον νὰ παραπέμπηται εἰς τὸ ἐφετεῖον μὲν ἐὰν πρόκειται περὶ πλημμελήματος, εἰς τὸ ἀνώτατον δὲ συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης ὡς ἀκυρωτικὸν ἐὰν πρόκειται περὶ κακουργήματος, σημειουμένης ταῦτοχρόνως ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τοῦ πρακτικοῦ (μαζπατᾶ) τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Σχεφθέν.

Ἐπειδὴ κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεως δικαστηρίων διαφόρων βαθμῶν εἶναι τὸ παραχωρῆσαι τὰ μέσα εἰς τοὺς πρωτοδίκως καταδικασθέντας νὰ ἐφεισιβάλωσιν ἢ ἀναιρεσιβάλωσι κατὰ τὰς περιστάσεις τὰς πρωτοδίκους ἀποφάσεις.

Ἐπειδὴ, μὴ κοινοποιουμένης τῆς ἀποφάσεως δικαστηρίου τινος εἰς τὸν καταδικασθέντα, ἀναγκάζεται οὗτος ἀγνοῶν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν νὰ μὴ δύναται νὰ χρήσηται τῷ δικαιώματι τοῦ προσδραμεῖν εἰς ἕτερον δικαστήριον ὡς ἀγνοῶν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν.

Ἐπειδὴ τοιοῦτοτρόπως ἐκμηδενίζεται ὁ κύριος σκοπὸς δι' οὗ καθιερώθη τὸ σύστημα τῆς ἐκδικάσεως τῶν ὑποθέσεων κατὰ δύο βαθμούς.

Ἐπειδὴ, ἀφοῦ κοινοποιῶνται αἱ ἀποφάσεις ἐπὶ ἀστυκῶν δικῶν, πολλῶ μᾶλλον δέον νὰ κοινοποιῶνται ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, ὡς εἶναι γενικῶς παραδεδεγμένον πανταχοῦ.

Εὐρὸν τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης εὐλόγους καὶ δικαίας.

Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τῶν κοινοποιήσεων τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων δια-

τυπωθήσεται λεπτομερῶς ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἀποφασίζει πρὸς τὸ παρόν.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν ποινικῶν δικαστηρίων κοινοποιούνται προφορικῶς εἰς τοὺς καταδικαζομένους.

Εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἀντίγραφον ἀποφάσεως τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τοιοῦτο, ἐν ᾧ σημειοῦται καὶ ὅτι ἐκοινοποιήθη.

Ὁ ἐφεσείων ἢ ἀναίρεσίων ὑπογράφων ἢ σφραγίζων τὴν ἐφεσιν ἢ ἀναίρεσίν του ἐπιδίδει αὐτὴν εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπερ μετ' ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως ἀποστέλλει αὐτὴν εἰς τὸ ἐφετεῖον ἢ ἀκυρωτικὸν συνωδᾶ τῷ Νόμῳ, καὶ ἐπιστέλλει τὴν παροῦσαν ἀπόφασίν του εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ὅπως ἐκεῖθεν ἀποσταλῶσιν αἱ δέουσαι ὁδηγίαι περὶ τούτου εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια.

Τῆ 21 Ῥεμπι-ουλ-ἄχτηρ 1288.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Βεζυρική περὶ διορισμοῦ συνηγόρων ἐξ ἐπαγγέλματος δαπάνη τοῦ δημοσίου εἰς δίκας περὶ ἀνθρωποκτονίας.

(22 Ἰανουαρίου 1873).

Πρὸς τὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον (Σερῆ) ἐκδίκασιν δικῶν ἐπὶ ἀνθρωποκτονία δέον νὰ προσκαλῶνται οἱ κληρονόμοι τοῦ φινευθέντος, πολλοὶ ὅμως ἐξ αὐτῶν δὲν δύνανται οὔτε αὐτοπροσώπως νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας ἕνεκα τοῦ γήρατος ἢ τῆς ἀνηλικιότητος αὐτῶν, οὔτε ἐπιτρόπους ν' ἀποκαταστήσωσιν ἕνεκα τῆς ἀνεχειρίας των. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐν τοῖς δήμοις (Καζᾶ) ἐκδίκασιν τοιούτων ὑποθέσεων, ἐζητήθησαν ἐκ τινῶν μερῶν ὁδηγίαι περὶ τοῦ πρακτέου ἐν τοιαύταις περιστάσεσι. Τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους ἐπιληφθὲν τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐκδίκασιν τῶν ἐξ ἐγκλημάτων πηγαζουσῶν πολιτικῶν δικῶν δέον νὰ γίνηται κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ ἐκδεδωμένον αὐτοκρ. διάταγμα ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἐπαρχίας καὶ ὅτι ἀποκλείονται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ναῖται ἀπὸ πάσης εἰς τοιαύτας δίκας ἀναμίξεως, ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς. Ὅσακις εἰς τὸ ἐξῆς μεταξὺ τῶν εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας διὰ τοιαύτας δίκας προσκαλουμένων εὐρίσκηται πρόσωπον μὴ δυνάμενον νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξοδα τῆς ὁδοιπορίας, ἀφοῦ βεβαιωθῆ περὶ τούτου ἡ διοίκησις συνεπείᾳ ἐρευνῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, θέλει διορίζεσθαι καὶ πέμπεσθαι εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας εἰς ἐπίτροπος, δαπάναις πρὸς καιρὸν τοῦ δημοσίου ταμείου ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ κρατηθῶσιν αὐταὶ ἀκολούθως ἐκ τῶν χρημάτων, τὰ ὅποια ἤθελον περιέλθει εἰς χεῖρας τοῦ δικαιούχου ἐκ τῆς τιμῆς τοῦ αἵματος ἢ δι' ἄλλους λόγους. Ὅταν ὅμως ὁ ἐπιτροπεύμενος δὲν λάβῃ χρήματα ἐκ τῆς δίκης ἐκείνης ὅπως δυνήθη νὰ πληρώσῃ τὰς γενομένας δαπάναις, τὰ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ληφθέντα χρήματα ἀναγνωρίζονται καὶ σημειοῦνται ὡς τακτικὰ ἐξοδα τῆς κυβερνήσεως.

Ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦτο ἐκοινοποιήθη εἰς πάσας τὰς νομαρχίας καὶ λοιπὰς τοῦ κράτους ἀρχάς, ἐγένετο δὲ ἡ δέουσα συνεννόησις μετὰ τῶν ὑπουργείων τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν οἰκονομικῶν, προσκαλεῖται καὶ ἡ Υ. Ἐξ. νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ὅπως τὸ μέτρον τοῦτο ἐφαρμόζηται τοῦ λοιποῦ καὶ εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς μέρη.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ περὶ ἀποζημιώσεως εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις προσκαλουμένων μαρτύρων καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

(4 Ῥεββίουλ 1286).

Ἄρθρ. 1. Τὰ ὁδοιπορικὰ, τροφῆς καὶ διαμονῆς ἐξοδα τῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως προσκαλουμένων μαρτύρων καὶ ἐμπειροτεχνῶν πρὸς ἐντελεστέραν ἐξακρίβωσιν ποινικῶν δικῶν πληροῦνται ἀπὸ τοῦ ἐγγυῶριον δημοσίου ταμείου μετ' ἐπιφυλάξεως ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ μνημονευόμενα ἐξοδα ὀρίζονται καὶ διατιμῶνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς σχετικῆς ποινικῆς δίκης, καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ μὲν ἐξοδα κανονίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἀγωγίων, ναύλων καὶ σιδηροδρομικῶν ἀγωγίων, τὸ δὲ ἡμερομίσθιον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἡμερησίας διατροφῆς ἀτόμου τινός.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς δίκης ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων προκαταβαλλόμενα ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς ἐξοδα τῶν μαρτύρων καὶ ἐμπειροτεχνῶν εἰσπράττονται ἐν τέλει τῆς δίκης ἀπὸ τὸν ἠττηθέντα.

Ἄρθρ. 4. Ὅσακις ὁ κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ καταδικάζεται εἰς θάνατον συνωδᾶ τῷ νόμῳ, τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ διατροφῆς ἐξοδα τῶν κατὰ τὴν δίκην προσκληθέντων μαρτύρων καὶ ἐμπειροτεχνῶν ἀποτίονται ἀνελλιπῶς ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 5. Οἱ πλεόν τοῦ δέοντος κρατοῦντες τοὺς μάρτυρας καὶ ἐμπειροτέχναις ἀνακρίται καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἀποζημιούσι τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους διὰ προστίμου ἴσου πρὸς ἓνα μηνιαῖον αὐτῶν μισθόν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 102 τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσιν ἄχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐγγυήσις.

ΠΕΡΙ τῆς προσφερομένης ἐγγυήσεως ἐνίοτε παρὰ τοῦ ἐνάγοντος.

14 Αὐγούστου 1873 (30 Δεκέμβριον ἀχίρ 1290).

Τινὲς ἀνεφέρθησαν ἐρωτῶντες τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ποίου εἴδους ἀσφάλεια πρέπει νὰ δίδεται εἰς τὸν ἐναγόμενον διὰ τὰς ζημίας καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξοδα του ὅταν κλητεύεται εἰς ἄλλο δικαστήριον παρὰ τὸ τῆς

κατοικίας του, τὸ ἀκυρωτικὸν τμήμα τοῦ ἀνωτάτου Δικαστηρίου εἰς ὃ παρεπέμφθη ἡ ἐρώτησις αὕτη, ἀπεφάνθη ὡς ἑξῆς,

α' Ἐπειδὴ αἱ πλείους τῶν πολιτικῶν δικῶν θεωροῦνται ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου, δὲν εἶναι ἀνάγκη δι' αὐτὰς νὰ λαμβάνηται ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα ἀσφάλειά τις οἷον ἐγγύησις ἢ ὁμολογὸν ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Δικονομίας δίκαιαι τινὲς θεωροῦνται ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῆς κατοικίας τοῦ ἐνάγοντος ἢ καὶ ἐν δικαστηρίῳ τοῦ διαφύρου τῆς τε τοῦ ἐνάγοντος καὶ τῆς τοῦ ἐναγομένου κατοικίας, διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ ὀρισθῇ τί ποιητέον ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἐν τοιαύταις δίκαις ἐναγομένους καθὼς καὶ ὡς πρὸς τοὺς κλητευομένους ἐκ τῶν χωρίων καὶ τῶν δῆμων καὶ τὰς ἑδρας τῶν ἐπαρχιῶν.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος τμήμα λαβὼν ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἐπὶ τῶν παραπομπῶν ἐπιτροπῆς ὁσάκις ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνάγοντος κλητεύηται τις ἐξωθεν τῆς πρωτεύουσας, λαμβάνεται ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα ἐγγύησις καὶ ὁμολογὸν δι' οὗ οὗτος ὑπόσχεται νὰ πληρώσῃ τὰ ὀδοιπορικὰ ἐξόδα καὶ ζημίας τοῦ ἐναγομένου, ἐξ ἀναλογίας πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην ἀποφαίνεται, ὅτι ὁσάκις πρόκειται νὰ ἐναχθῇ τις κατὰ τὸν νόμον εἰς ἄλλο δικαστήριον παρὰ τὸ τῆς κατοικίας του, δηλαδὴ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὰς νομαρχίας καὶ ἐν ταῖς νομαρχίαις ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς τὸ δικαστήριον ἐτέρας ἐπαρχίας, πρέπει νὰ λαμβάνεται ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα ὁμολογὸν καὶ ἐγγύησις καὶ ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κλητευομένους ἐκ χωρίου ἢ δῆμου εἰς τὸ δικαστήριον τῆς ἐπαρχίας ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται καὶ τὸ χωρίον ἢ ὁ δῆμος, δεόν νὰ μὴ δίδωται ἀσφάλεια εἰς τὸν ἐναγομένον διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ὑπάγονται εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ δικαστήριον.»

Ἐἰσπρακτορες.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΙΣ εἰς τὸ 1ον ἄρθρον τοῦ περὶ προσόντων καὶ καθηκόντων τῶν πρὸς εἰσπραξίν τῶν δημοσίων χρημάτων διοριζομένων εἰσπρακτόρων κανονισμοῦ (σελ. Ὁθωμ. Κωδῆκων 783.)

Κατὰ τελευταίαν ἀπόφασιν, καταργηθείσης τῆς θέσεως τῶν εἰσπρακτόρων, τὰ τούτων καθήκοντα ἀνετέθησαν εἰς τοὺς χωροφύλακας.

(Ἐκτύπωσις βιβλίων—ἴδε Συγγράμματα.)

Ἐνοικιάσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα τοῦ περὶ συμβολαίων Νόμου. (ἴδε σελ. Ὁθωμ. Κωδῆκων 263.)

Ἄρθρ. 11. Τὸ περὶ «Ἐνοικιάσεως» βιβλίον κατήργησε τὴν φράσιν «ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου».

Ἄρθρ. 21. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὅρων τοῦ συμβολαίου κατὰ τὸ νέον σύστημα δὲν ἀνάγεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἀλλ' ἐν μὲν τῇ πρωτεύουσῃ εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης (Διβάνι ἀχικὰμ ἀδλιγέ), ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὴν ἐγγώριον ἀρχήν.

(Ἐπαρχιακά Συμβούλια—ἴδε Βιλαέτια).

Ἐργαλεῖα καὶ Μηχαναί.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ ἀσιδοσίας τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους κατασκευαζομένων μηχανῶν καὶ ἐργαλείων.

Ἡ Μεγάλη Βεζυρεία πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

(Τὴν 15 Ζιλλαδὲ 1288 — 12 Φεβρουαρίου 1872).

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀπεφάσισεν ἐσχάτως ἵνα ὡς τὰ ἐκ ξένων ἐπικρατειῶν εἰς τὴν Ὁθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν εἰσαγόμενα γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἀπηλλάγησαν παντὸς τελωνιακοῦ δασμοῦ ἐπὶ δέκα ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς 6 Ἰουλίου 1280, οὕτω καὶ τὰ ἐντὸς τῆς αὐτοκρατορίας κατασκευαζόμενα τοιαῦτα ἐργαλεῖα καὶ μηχαναί ὧσιν ἐπ' ἀόριστον χρόνον ἀπηλλαγμένα παντὸς τε τελωνιακοῦ δασμοῦ καὶ τοῦ δικαιώματος Ἰχτισιάπ. Ἡ ἀπόφασις αὕτη μετὰ τὴν ὑψηλὴν ἐπικύρωσίν της παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ φιλολόγου ἡμῶν Ἀνακτος, ὅστις οὐ παύεται μεριμνῶν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν αὐτοκρ. χωρῶν καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐπορίας τῶν κατοίκων, ἐκοινοποιήθη ἤδη εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ εἰς τὰς διαφόρους νομαρχίας. Προσκαλεῖται ὅθεν καὶ ἡ Υμ. Ἐξ. ὅπως φροντίσῃ περὶ τε τῆς κοινοποιήσεως τῆς νέας ταύτης αὐτ. χάριτος εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν της νομοῦ καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων αὐτῆς.

Ἴατροί.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ τῆς γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ἱατρῶν Κανονισμοῦ.

Ἡ Μεγάλη Βεζυρεία πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 5 αὐγούστου 1871.

Τὸ Ἰατροσυνέδριον Κωνσταντινουπόλεως συνέταξεν ἐσχάτως Κανονισμὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν ἱατρῶν», δι' οὗ ὀρίζει τὰ καθήκοντα τῶν μισθοδοτηθησομένων δημοτικῶν ἱατρῶν ἐκάστης πόλεως

καὶ τὸν τρόπον τῆς συστάσεως δημοτικῶν φαρμακείων. Τοῦ κανονισμοῦ τούτου ἐπιθεωρηθέντος ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ ἐγκριθέντος ὑπ' αὐτοῦ, ἐξεδόθη Ὑψ. Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα διατάσσον τὴν κατὰ γράμμα ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Δι' ἣ δὴ πέμπονται Ὑμῖν ἀντίτυπα αὐτοῦ καὶ παρακαλεῖσθε ὅπως ἐνεργήσητε τὴν ἐντελῆ ἐφαρμογὴν του, συνάμα δὲ φροντίσητε καὶ περὶ τῶν πρὸς σύστασιν δημοτικῶν φαρμακείων ἀπαιτούμενων μέσων».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ἱατρῶν.

(9 Ἰουλίου 1874.)

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ συστάσεως Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ἱατρῶν.

Ἄρθρ. 1. Ὁ Δήμαρχος Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὰ τῆς πρωτεύουσας διαμερίσματα, οἱ δὲ Νομάρχαι διὰ τὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὑπαγομένας πόλεις, θέλουσι διορίζει ἐπὶ μισθῷ, ἀφ' οὗ πρῶτον συνεννοηθῶσι μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ἱατρῶν, ἓνα ἱατρὸν, χρείας δὲ τυχούσης ἐν τισὶ διαμερίσμασι, καὶ ἓνα βοηθόν.

Ἄρθρ. 2. Οἱ μισθοὶ τῶν ἱατρῶν, ὡς καὶ τῶν βοηθῶν, προσδιορίζονται καὶ πληρώνονται παρὰ τοῦ ταμείου ἐκάστης Δημαρχίας.

Ἄρθρ. 3. Ἡ Δημαρχία τῆς πρωτεύουσας συνιστᾷ ἀνὰ ἓν φαρμακεῖον εἰς τὰ ἐντὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπαγόμενα αὐτῇ διαμερίσματα, εἰς δὲ τὰς ἔξω πόλεις αἱ δημαρχίαι αὐτῶν. Πρὸ τῶν θυρῶν τῶν φαρμακείων τεθήσεται σημεῖον διακριτικόν, σημαῖνον ὅτι τὸ φαρμακεῖον ἀνήκει τῇ Δημαρχίᾳ.

Ἄρθρ. 4. Ὁ τρόπος καὶ οἱ ὅροι τῆς ἐκλογῆς τῶν ἱατρῶν μιᾶς πόλεως καθὼς καὶ τὸ σύστημα τῶν φαρμακείων θέλουσιν ὀρισθῆ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἱατρῶν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἱατροὶ ἐκάστης πόλεως ἐπισκέπτονται ἀμισθὶ τοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς Δημαρχίας ἐγγεγραμμένους ἀσθενεῖς. Οἱ τοιοῦτοι ἀσθενεῖς, εἴτε πτωχοὶ εἴτε πλούσιοι εἰσιν, οὐδὲν πληρώνουσιν.

Ἄρθρ. 6. Καθ' ἃς ἡμέρας οἱ ἱατροὶ ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς ἀμισθὶ, οὗτοι ἢ οἱ βοηθοὶ αὐτῶν εἰσιν ὑπόχρεοι νὰ ἐμβολιάζωσιν ἀνευ πληρωμῆς πάντα παρ' οὗτινος καὶ ἂν ἤθελον προσκληθῶσιν.

Ἄρθρ. 7. Ὅσακις ἀσθενὴς τις πλούσιος ἢ πτωχὸς ἀπευθυνθῆ πρὸς τὸν δημοτικὸν ἱατρὸν, οὗτος ὑποχρεοῦται ὅπως θεραπεύσῃ αὐτόν· καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν ἢ κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς δὲν ἐπιτρέπει αὐτῷ ἵνα πορευθῆ πρὸς τὸν ἱατρὸν, οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπισκέπτηται αὐτόν ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

Ἄρθρ. 8. Ὅσοι ἀσθενεῖς ἐκ τῶν εὐπορούντων ἤθελον προσκαλέσει τὸν

ἱατρὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ των, θέλουσι πληρώνει αὐτόν διὰ τὴν ἐπίσκεψίν του ταύτην συμφώνως τῷ κανονισθησομένῳ ὑπὸ τῆς Δημαρχίας καὶ ἐπικυρωθησομένῳ ὑπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Διευθύνσεως καταλόγῳ.

Ἄρθρ. 9. Πᾶς δημοτικὸς ἱατρὸς, μὴ ἐκπληρῶν ἀνευ τινὸς εὐλόγου αἰτίας τὰ προρρηθέντα καθήκοντα αὐτοῦ, ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 10. Ὅσακις ἐν τῇ περιφερείᾳ δημοτικοῦ τινος ἱατροῦ ἐνσκήψῃ ἐπιδημικὴ τις νόσος, οὗτος ὑποχρεοῦται 1] νὰ εἰδοποιῆ ἀμέσως τὴν ἐπιτόπιον Ἀρχὴν, 2] νὰ πληροφορῆ διὰ τηλεγράφου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου, διὰ ταχυδρόμου, τὰ καθέκαστα ὅπου δεῖ, καὶ 3] λαμβάνη, ἐν γνώσει τῆς Ἀρχῆς, τὰ πρὸς περιστολὴν τῆς νόσου ἀπαιτούμενα μέτρα, χρώμενος φαρμάκοις συνωδὰ τοῖς κανόσι τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἤθελεν ἐνσκήψῃ νόσος τις ἐκτὸς τῶν ὀρίων τῆς περιφερείας του, οὗτος συμφώνως μὲ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς θέλει μεταβαίνει εἰς τὸ μέρος ἔνθα ἀνεφάνη ἡ νόσος καὶ ἀμέσως εἰδοποιεῖ εἰς αὐτὴν τὰ καθέκαστα τῆς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐνσκηψάσης νόσου καὶ τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς περιστολὴν αὐτῆς. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ θέλει πράττει καὶ πρὸς τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἱατρῶν.

Ἄρθρ. 11. Τὰ τῷ δημοτικῷ ἱατρῷ πληρωνόμενα ἐξοδα καθ' ἃν καιρὸν ἀποστέλλεται εἰς τι μέρος ἔνθα ἤθελε ἐμφανισθῆ ἐπιδημικὴ τις νόσος, ἀναλόγως ταῖς περιστάσεσι καὶ τῇ διαμονῇ του, πληρώνονται ἐκ τῶν ἐκτάκτων εἰσοδημάτων τῆς Δημαρχίας παρὰ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς παρ' ἧς καὶ ἀποστέλλεται.

Ἄρθρ. 12. Ὁ δημοτικὸς ἱατρὸς ἅμα ἀφίχθῃ εἰς τὴν θέσιν του ὑποχρεοῦται νὰ ἐξετάσῃ τὴν τοπογραφίαν τῶν μερῶν τῆς περιφερείας του. Καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν ἤθελε πληροφορηθῆ ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν αὐτοῖς ἐπιτόπιοι τινες νόσοι, ἐρευνᾷ τὰς αἰτίας τῆς ἐμφανίσεως καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἐξοντώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 13. Ὁ δημοτικὸς ἱατρὸς ὑποχρεοῦται μετὰ παρέλευσιν 9 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν θέσιν του ἀφίξεως νὰ διαβιβάζῃ κατάλογον εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἱατρῶν δι' ὅσας εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἔκαμεν ἀνακαλύψεις, καὶ τὴν γνωμοδότησίν του περὶ αὐτῶν. Ἐκτὸς τούτου καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα διαβιβάζει ἰδιαιτέρους καταλόγους περιγράφων ἐν αὐτοῖς ὅσας παρατηρήσεις ἤθελε κάμει ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος διαστήματος.

Ἄρθρ. 14. Ὁ δημοτικὸς ἱατρὸς καίπερ δικαιούμενος νὰ ἐνίσταται εἰς τὰς διδομένας αὐτῷ ὀδηγίας οὐχ ἥττον δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραβαίνει καὶ ἀπορρίπτῃ τὰς προηγουμένας χωρὶς ὅμως νὰ λάβῃ ἐτέρας ἀντ' αὐτῶν.

Ἄρθρ. 15. Ὁ δημοτικὸς ἱατρὸς ἀναφέρει εἰς τὴν ἐπιτόπιον Ἀρχὴν τὰ μέτρα ἅτινα κατὰ διαταγὴν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως θέλει λάβει διὰ τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας του διάμερίσματα.

Ἄρθρ. 16. Αἱ ἐπὶ ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων γιγνόμεναι αὐτοψίαι παρὰ τῶν δημοτικῶν ἱατρῶν, κατὰ διαταγὴν τῶν ἱερῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων, ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας περὶ τούτων ὀδηγίας.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διευθύνσεως τῶν Φαρμακείων.

Ἄρθρ. 17. Τὰ φαρμακεία ἐκάστης πόλεως διευθύνονται παρ' ἐνὸς φαρμακοπόλου. Οὗτος δέον νὰ ἔχῃ δίπλωμα τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ καὶ ἀποδεικτικὸν τῆς ἰκανότητός του παρὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ἱατρῶν.

Ἄρθρ. 18. Τὰ φάρμακα καὶ λοιπὰ ἐργαλεῖα τῶν δημοτικῶν φαρμακείων προμηθεύονται δι' ἐξόδων τῶν Δημαρχιῶν ἐκάστης πόλεως καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν ἔσονται σύμφωνα τῇ προτάσει τῶν ἱατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν, προμηθεύονται δὲ παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Φαρμακείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀφοῦ πρῶτον γίνωσιν αἱ ἀπαιτούμεναι συνεννοήσεις μετὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοτικῶν Ἱατρῶν καὶ ἐπιτηροῦνται παρὰ τῶν Δημαρχιῶν. Ἡ Δημαρχία ἐκάστης πόλεως θεωρεῖ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν φαρμακείων ἀνὰ πᾶσαν ἐξαμηνίαν.

Ἄρθρ. 19. Τὰ φάρμακα εἰς τοὺς ἀπόρους δίδονται δωρεὰν τότε μόνον, ὅποταν αἱ εἰς χεῖράς των δοθησόμεναι συνταγαὶ εἰσὶν ἐπικεχυρωμέναι παρὰ τοῦ δημοτικοῦ ἱατροῦ. Ὁ φαρμακοποιὸς καθ' ἐκάστην ἐβδομάδα καθυποβάλλει πρὸς ἐπικύρωσιν τὰς συνταγὰς εἰς μὲν τοὺς δήμους εἰς τὸν δήμαρχον εἰς δὲ τὰς κώμας εἰς τὸν μουδέρην.

Ἄρθρ. 20. Τὰ τοῖς εὐπόροις διδόμενα φάρμακα πληρόνονται ἐπὶ ἀντιτίμῳ ὀριζομένῳ ὑπὸ ἐπὶ τούτῳ τιμοκαταλόγου, ὅστις θέλει εἶσθαι τοιχοκολλημένος ἐν τῷ φαρμακείῳ. Ὁ κατάλογος οὗτος συντάσσεται παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἱατρῶν τῇ συγκαταθέσει τῶν ἐπιτοπίων δημαρχιῶν, Ἱατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν.

(Καθυστεροῦντες—ἴδε ὑπ' ἄλληλοι.)

Κατάσχεσις.

ΒΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ κατασχέσεων.

Ἡ Μεγάλη Βιζυρία πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 26 Ζιλικὰ ἐ 1289 (13 Ἰανου ρ. 1873).

Αἱ περὶ κατασχέσεως αἰτήσεις καὶ διαμαρτυρήσεις, καὶ περ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιδίδονται εἰσέτι πρὸς τὰς ἐπιτοπίους διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ ἐκεῖθεν παραπέμπονται εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα, τοῦ ὅπερ συνεπάγεται διαφορὸν ἀναβολὰς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Ἐπειδὴ ὅμως περὶ μὲν τῶν διαμαρτυρήσεων γίνεται σαφὴς μνεία εἰς τὸ 86 ἄρθρ. τοῦ παραρτήματος τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος διακελευομένου ἵνα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις προσέτι ἀπευ-

θύνονται κατ' εὐθείαν εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα, τοῦτο δὲ δέον νὰ γίνηται καὶ περὶ τῶν κατασχέσεων ὡς μὴ ἐπιδεχομένων ἀναβολὴν, τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀπέφασιν ὅπως τοῦ λοιποῦ ἐφαρμόζηται ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐνθα ὑπάρχουσιν ἐμποροδικεῖα, τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐπικρατοῦν σύστημα, τουτέστιν ὅπως αἱ περὶ κατασχέσεως αἰτήσεις καὶ διαμαρτυρήσεις προκειμένου λόγου περὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἐπιδίδονται κατ' εὐθείαν εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐκοινοποιήθη ἤδη πρὸς τὰς διαφόρους νομαρχίας, εἰδοποιήθησαν δὲ ἀρμολίως περὶ τούτου τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης ὡς καὶ τὸ τοῦ ἐμπορίου, προσκαλεῖται καὶ ἡ Υ. Ἐξ. ὅπως φροντίσῃ περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν λόγῳ μέτρου καὶ εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς μέρη.

Καπνά.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ φόρων καπνῶν.

(Ἐπίσημος ἐκ. τοῦ Τουρκικοῦ Μετάφρασις.)

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περὶ τῆς τῶν Καπνῶν καλλιέργειας.

Ἄρθρ. 1. Ἀπαγορεύεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους (1290) (Ἐγείρας) ἡ καλλιέργεια τῶν καπνῶν ἐντὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ἄνευ εἰδικῆς Ἀδείας (Ἰζίν Τεσκερεσί) τῶν ἐμμέσων φόρων (1).

(1) Τὸ παρὸν ἄρθρον ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἐπομένης ἐπισήμου κοινοποιήσεως.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Διὰ τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν νόμου, δημοσιευθέντος δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος καὶ τεθέντος εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1 μαρτίου 1874, ὑποχρεοῦνται οἱ γεωργοὶ νὰ προμηθεύωνται προηγουμένως εἰδικὴν ἀδειαν καλλιέργειας παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων. Ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ λέγεται ἐπίσης ὅτι ἡ ἀδεια θέλει δίδοσθαι μόνον διὰ καπνοφυτείας ἐχούσας ἕκτασιν τοῦλάχιστον ἐνὸς στρέμματος.

Ἄλλ' ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου ἀνεγνωρίσθη ὅτι αἱ παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν ἐμμέσων φόρων διατυπώσεις πρὸς ἕκδοσιν ἀδείας καλλιέργειας καὶ πολὺν καιρὸν ἀπαιτοῦσι καὶ πολλὰς δυσκολίας παρέχουσιν εἰς τοὺς γεωργούς. Ἀνεγνωρίσθη δ' ἐπίσης ὅτι ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ μὴ φυτεύωσι καπνὸν ἢ ἐπὶ ἕκτάσεως ἐνὸς τοῦλάχιστον στρέμματος θὰ ἐπήνεγκε τὴν ὑπὸ τῶν γεωργῶν ἐγκατάλειψιν τῆς καλλιέργειας τῶν καπνῶν. Ἐπομένως ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ γεωργοὶ ἀπαλλαγῶσι τῆς ὑποχρε-

Πρὸς ἐπίτευξιν τῆς Ἀδείας ταύτης ὁ γεωργὸς ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ εἰς τὴν ἐγγώριον Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων τὴν τοποθεσίαν καὶ ἔκτασιν εἰς στρέμματα (δονοῦμ) τοῦ ἀγροῦ, προαυλίου ἢ καὶ φραγῆς ἐνθα προτίθεται νὰ φυτεύσῃ καπνὰ· πρὸς τοῦτο δέον αἰ καπνοφυτεῖαι νὰ ἔχωσιν ἔκτασιν τοῦλάχιστον ἐνὸς στρέμματος, ἐκτὸς ἐὰν ἀπαρτίζωνται αὐταὶ ἀπὸ διάφορα τεμάχια γαιῶν κείμενα ἐντὸς τῆς περιοχῆς μιᾶς κωμοπόλεως (Κασαμπᾶ) ἢ χωρίου καὶ ἀποτελοῦντα ἐν συνόλῳ ἐν μόνον στρέμμα.

Ἄρθρ. 2. Ὁ βουλόμενος νὰ ἐπεκτείνῃ βραδύτερον τὰς ἐν τῇ ἀνά χειρὰς τοῦ Ἀδείας καλλιεργείας (Ἰζίν Τεσκερεσί) ὠρισμένας καπνοφυτείας, δέον ν' ἀπευθυνθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν ἐγγώριον Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων παρ' ἧς ἔλαβε τὴν ἀνωτέρω Ἀδειαν, ὅπως ἐπιτύχῃ παρ' αὐτῆς δευτέρας ἀδείας διὰ τὸ πλεόνασμα τοῦτο.

Ἄρθρ. 3. Ἡ Ἀδεια τῆς καλλιεργείας τῶν καπνῶν εἶναι ἐντυπος ὡς προεῖρηται ἐν τῷ ἄρθρῳ 1, καὶ διαλαμβάνει τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, τόπον καὶ διαμονὴν τοῦ γεωργοῦ, ἅμα δὲ καὶ τὴν τοποθεσίαν καὶ ἔκτασιν τῆς καπνοφυτείας. Προμηθεύεται δ' αὐτὴν ὁ γεωργὸς εἴτε αὐτοπροσώπως παριστάμενος ἐνώπιον τῆς ἐγγωρίου Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων, εἴτε ἐμμέσως δι' ἀποστολῆς δηλώσεως ἐγγράφου (Ἰλμ-οὐ-χαμπέρ) τῆς Δημογεροντίας (Ἰχτιάρ Μεδζλισί) τοῦ χωρίου του.

Ἄρθρ. 4. Ἡ Ἀδεια τῆς καλλιεργείας τῶν καπνῶν οὕσα εἰς διπλότυπον, κόπτεται ἀπὸ τοῦ στελέχους τοῦ διπλοτύπου τούτου· πᾶσα δὲ σημείωσις γιγνομένη ἐπὶ τῆς Ἀδείας φέρεται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐπὶ τοῦ στελέχους.

Ἄρθρ. 5. Ἡ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις μνημονευθεῖσα Ἀδεια θεωρεῖται ὡς τίτλος αὐθεντικὸς ἀνά χειρὰς τοῦ γεωργοῦ παραχωρῶν τὸ δικαίωμα τῆς καλλιεργείας τῶν καπνῶν. Κατὰ συνέπειαν, ἐκτελουμένης τῆς καταγραφῆς καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν καπνῶν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς (ἄρθρ. 6 καὶ 9), ἡ ὑπολογιζομένη ποσότης καταγράφεται ἐν τῇ εἰδικῇ στήλῃ τῆς Ἀδείας, ἣτις Ἀδεια μετασχηματίζεται, δυνάμει τῆς σημειώσεως ταύτης, εἰς Σεργ κί καπνῶν· πᾶσα δὲ πώλησις ἢ οἰαδήποτε παραχώρησις τῶν ἐν τῇ Ἀδείᾳ ταύτῃ ἐγγεγραμμένων καπνῶν φέρεται εἰς γνῶσιν τῆς ἐγγωρίου Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ τῆς καταγραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως τῶν καπνῶν.

Ἄρθρ. 6. Ἀμα τῇ ὠριμότητι τῶν φυτῶν, οἱ Μεεμούρηδες (πράκτο-

ώσεως τῆς εἰδικῆς ἀδείας καλλιεργείας, ἐπιτραπῆ δὲ αὐτοῖς νὰ φυτεύωσι καπὸν καὶ ἐπὶ μικροτέρας ἐκτάσεως.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη κοινοποιηθεῖσα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων γνωστοποιεῖται διὰ τῆς παρούσης ἐπισήμου κοινοποιήσεως εἰς τὸ δημόσιον.

ρες) τῶν ἐμμέσων φόρων ἐν τοῖς Δήμοις (Καζᾶ) προειδοποιοῦσι τοὺς Κατμακῆμδες τῶν Δήμων, οἵτινες σχηματίζουσιν ἀπὸ μέρους των μίαν ἢ πλείονας Ἐπιτροπὰς καταγραφῆς, ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὑπὸ τὴν διοικησίν των Δήμου (Καζᾶ) πεφυτευμένων καπνῶν. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται συγκροτοῦμεναι ὑφ' ἐνὸς ὑπαλλήλου καὶ ἐνὸς γραμματέως τῶν ἐμμέσων φόρων, διοριζομένων ἀμφοτέρων ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὑπὸ δύο πραγματογνωμόνων ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου (Καζᾶ) ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Μεεμούρηδων τῶν ἐμμέσων φόρων, διευθύνονται εἰς τὰ μέρη ἐνθα κεῖνται αἱ καταγραφησόμεναι καπνοφυτεῖαι· ἐκεῖ δὲ προσλαμβάνουσιν ἑτέρους δύο πραγματογνώμονας ἐκλεγομένους μεταξὺ τῶν ἐπισημοτέρων ἐγγωρίων καπνοφυτευτῶν ἐκ μέρους τοῦ Δημογεροντικοῦ μὲν συμβουλίου (Ἰχτιάρ-Μιδζλισί) ἐν τοῖς χωρίοις (Καριγέ) καὶ προσαυξήμασι (Ναχιγέ), τοῦ Διοικητικοῦ δὲ (Ἰδαρέ-Μεδζλισί) ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν Νομαρχιῶν (Βιλαγέτ), Ἐπαρχιῶν (Μουτσαροφλίκ) καὶ Δήμων (Καϊμακαμλήμ) καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐγγωρίου Μεεμούρη· ἀφοῦ δὲ καταρτισθῇ οὕτω, πᾶσα Ἐπιτροπὴ ἐντέλλεται, πρὸ παντὸς ἄλλου καὶ ὡς δεῖ, τοῖς γεωργοῖς ὅπως παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν εἰς τὰς καπνοφυτείας των, ἐφοδιαζομένου ἐκάστου αὐτῶν μετὰ τῆς Ἀδείας του (Ἰζίν-Τεσκερεσί). Μετὰ ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ διευθύνεται ἐν σώματι εἰς τὰς καπνοφυτείας κατὰ προωρισμένην ἡμερησίαν διάταξιν, ἐνθα μετὰ προηγουμένην ἐξέλεξι τῆς Ἀδείας, προβαίνει μετὰ μεγίστης ἀκριβείας καὶ τῆς δεούσης ἀμεροληψίας εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν καπνῶν, ἐγγράφουσα τὴν ὑπολογιζομένην ποσότητα ἐν τῇ εἰδικῇ στήλῃ τῆς Ἀδείας, καὶ ἐπικυροῦσα τὴν ἐγγραφὴν ταύτην διὰ τῶν σφραγίδων δύο πραγματογνωμόνων, τουτέστιν ἐνὸς ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς καὶ ἑτέρου ἐκ μέρους τῶν καπνοφυτευτῶν.

Ἡ ὑπολογισθεῖσα ποσότης καταγράφεται ὡσαύτως εἰς τὰ βιβλία, καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ προβαίνει τοιοῦτοτρόπως καὶ διαδοχικῶς εἰς τὴν ἐξέλεξι καὶ καταγραφὴν ἄλλων καπνοφυτειῶν.

Ἄρθρ. 7. Τὸ μὲν καθήκον τοῦ γνωστοποιεῖν τῇ ἐγγωρίῳ Ἀρχῇ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ αἰτεῖν τὸν σχηματισμὸν Ἐπιτροπῶν καταγραφῆς ἐπιβαρύνει τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἐμμέσων φόρων· τὸ δὲ καθήκον τοῦ σχηματίζειν, ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος τὸ βραδύτερον, τὰς Ἐπιτροπὰς τῆς καταγραφῆς καὶ προδιαθέτειν αὐτὰς εἰς τὸ ἔργον εὐθύνει τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐγγωρίου Ἀρχῆς.

Ἐν περιπτώσει βραδύτητος ἢ σχηματισμοῦ Ἐπιτροπῶν ὀλιγωτέρων τοῦ δέοντος, οἱ ὑπαίτιοι ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἔσονται ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ζημίαν προσελευσομένην τοῖς γεωργοῖς ἐκ τῆς τυχόν ἐπὶ φυτοῦ ἀποξήρανσεως τῶν φύλλων τῶν καπνῶν.

Ἄρθρ. 8. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς καταγραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως τῶν καπνῶν, ἐκάστη Ἐπιτροπὴ συγκεφαλαιοῖ ἐν τοῖς βιβλίοις τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐκτιμήσεως συνοδεύουσα τὴν συγκεφαλαίωσιν ταύτην διὰ σημειώσεως γιγνομένης συμφώνως τῷ ἐκ τῶν πρατέρων δοθησομένῳ ὑποδείγματι, ὑπογραφομένης δὲ καὶ σφραγιζομένης ὑπὸ τε τοῦ ὑπαλλήλου

και του γραμματέως των έμμέσων φόρων ως και υπό των πραγματογνωμόνων.

Τά βιβλία συντάσσονται εις διπλοῦν, και τὸ μὲν ἐν παραδίδεται εις τὸ Δημογεροντικὸν ἢ Διοικητικὸν συμβούλιον τὸ ἐκλέξαν τοὺς πραγματογνώμονας τῶν καπνοφυτευτῶν, τὸ δὲ ἕτερον μένει εις χεῖρας τοῦ Μεεμούρη τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἄρθρ. 9. Πρὸς ἀποσόβησιν πάσης ὑποψίας τῆς τε Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων και τῶν καπνοφυτευτῶν ως πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῆς πρότερας καταγραφῆς και ἐκτιμήσεως, ἐκάστη Ἐπιτροπὴ, μετὰ τὸ πέρας τῆς καταγραφῆς και ἐκτιμήσεως τῶν καπνῶν ἐν πλήρει ἀγρῷ, προβαίνει εις δευτέραν καταγραφὴν και ἐκτίμησιν, ἐν εἴδει ἐλέγχου τῆς πρώτης, κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον:

Καθ' ὃν καιρὸν τὰ καπνὰ εὐρίσκονται, μετὰ τὴν συγκομιδὴν, ἀνηρτημένα κατὰ ὄρθαθους εις κοντάρια πρὸς ἀποξήρανσιν, ἐξ ἑνὸς ἐκάστου τῶν πέντε εἰδῶν καπνῶν καλουμένων: δὶ π, β ο υ γ ι ο ὁ κ-ἀ ν ἀ, ὁ ρ τ ἀ-ἀ ν ἀ, κ ρ ο υ τ σ ο ὁ κ-ἀ ν ἀ και ο ὁ δ ζ, ἐκλέγεται και ζυγίζεται ἀνά ἐν κοντάρι, τὸ δὲ οὕτως ἐπιτευχθησόμενον βάρος λαμβάνεται ως βάσις ἐκτιμήσεως τοῦ συνόλου τῶν κανταρίων ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν· και ἂν μὲν τὸ οὕτως ἐπιτευχθησόμενον ποσὸν διαφέρει τοῦ τῆς πρώτης ἐκτιμήσεως, τότε, μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν τῶν αἰτίων τῆς διαφορᾶς ταύτης, εἴτε πλεόνασμα παρουσιάζεται εἴτε ἔλλειμμα, τὰ τε βιβλία και ἡ ἄδεια τῆς καλλιεργείας (Ἰζὶν Τεσκερεσί) διορθοῦνται χωρὶς σβέσιμον ἢ ξέσιμον τοῦ κειμένου, ἀλλὰ διὰ προσθέσεως τοῦ πλεονάσματος ἢ ἀφαιρέσεως τοῦ ἔλλειμματος, τὸ δὲ νέον ὑπόλοιπον ἢ ἄθροισμα ἐπικυροῦται δι' ὑποσφραγίσεως ἐκ δευτέρου, μεθ' ὃ, ἀνά ἐν ἀντίγραφον τῶν οὕτω διορθωμένων βιβλίων παραδίδεται εις τοὺς Καϊμακάμιδες μὲν ἐν τοῖς δήμοις (Καζᾶ), εις τοὺς Νομάρχας και Ἐπαρχοὺς δὲ ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν Νομαρχιῶν (Βιλαγέτ) και Ἐπαρχιῶν (Λιβᾶ).

Τὸ σύνολον τῶν βιβλίων τῶν Ἐπιτροπῶν τῆς καταγραφῆς ἐλέγχεται ἐν τῷ Διοικητικῷ συμβουλίῳ, ἐνθα ἐπικυρουμένης τῆς ἀκρίβειας αὐτῶν διὰ πρακτικοῦ (μαζμπατᾶ) ἀποστέλλεται ἀνά ἐν ἀντίγραφον αὐτῶν ἐπικευρωμένον διὰ πρακτικῶν κάτωθι εις τὴν ἐγχώριον Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, φυλαττομένου τοῦ ἑτέρου ἀντιγράφου ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 10. Τὰ οὕτως ἐπικευρωμένα βιβλία, ἀποστελλόμενα και συναθροιζόμενα παρὰ τῷ Ὑποδιευθυντῇ (Μουδῖρ) τῶν ἐμμέσων φόρων ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ, παραδίδονται εις τὸ ἐκεῖσε ἑδρεῦον Διοικητικὸν συμβούλιον, ἐνθα ὑποστάντα δευτέραν ἐξέλεγχξιν χρησιμεύουσι πρὸς σύνταξιν ἑνὸς καθολικοῦ βιβλίου, οὗτινος ἐπικευρωμένον ἀντίγραφον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ εις τὴν Διεύθυνσιν (Ναζῖρ) τῶν ἐμμέσων φόρων· οὗτος δὲ φυλάττων αὐτὸ ἀποστέλλει δεύτερον ἀντίγραφον εις τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἄρθρ. 11. Ἐάν ὁ γεωργὸς δὲν παρουσιάσῃ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταγραφῆς τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν καλλιεργείας (Ἰζὶν Τεσκερεσί) μεθ'

ῆς ὀφείλει νὰ ᾖναι ἐφοδιασμένος, ἢ Ἐπιτροπὴ προβαίνει μὲν εις τὴν καταγραφὴν τῶν καπνοφυτειῶν αὐτοῦ, καταγγέλλει ὅμως τὴν παράβασιν ταύτην εις τὸν καϊμακάμην τοῦ Δήμου (Καζᾶ) ἀνευ ἀναβολῆς. Καὶ ἐάν μὲν ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ καπνὰ ἐφυτεύθησαν ἀνευ ἀδείας καλλιεργείας, τότε ὁ μὲν γεωργὸς θέλει ὑποστῆ τὰς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 84 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐπιβαλλομένας ποινὰς, τὰ δὲ φυτὰ θέλουσιν ἐκριζωθῆ και ἐξαφανισθῆ. Ἐάν δὲ τούναντίον ὁ γεωργὸς ἀποδείξῃ διὰ τε τῶν βιβλίων και διπλοτύπων ὅτι εἶχε μὲν προμηθευθῆ προηγουμένως τὴν ἀπαιτουμένην Ἄδειαν, ἀλλ' ὅτι ἀπώλεσεν αὐτήν, τότε ἀντίγραφον τῆς ἀπολεσθείσης πρωτοτύπου Ἄδείας, δανειζόμενον ἀπὸ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ στελέχους και φέρον τὸν ἀξίοντα ἀριθμὸν και τὴν χρονολογίαν αὐτοῦ πρὸς δὲ ἀκύρωσιν τοῦ ἀπολεσθέντος πρωτοτύπου, δίδεται τῷ γεωργῷ.

Αἱ διάφοροι διατυπώσεις τῆς καταγραφῆς και ἐκτιμήσεως διεκπεραῶνται ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τούτου.

Ἄρθρ. 12. Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας τῶν πραγματογνωμόνων ως πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ποσότητος τῶν καπνῶν, ἢ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐν ὑποδείγματι ζυγισθησομένων κονταρίων, ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία. Ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας, ὁ ὑπ' αὐτῶν ἐκλεγθησόμενος πέμπτος πραγματογνώμων ἀποφασίζει ὀριστικῶς ἐν εἴδει ἐπιδικαιτητοῦ.

Ἄρθρ. 13. Ἐάν τὰ οὕτω καταγραφέντα καπνὰ, ἐνῷ εἰσέτι εὐρίσκονται εις χεῖρας τῶν γεωργῶν, καταστραφῶσιν ἐξ ὀλοκλήρου ἢ κατὰ μέρος, πρὸ ἢ μετὰ τὴν συγκομιδὴν, συνεπεῖα πυρκαϊᾶς, πλημμύρας και λοιπῶν κοινῶν συμφορῶν, οἱ γεωργοὶ ὀφείλουσι νὰ φέρωσιν ἀμέσως τὸ δυστύχημα εις γνῶσιν τῆς καταγραφᾶς ταῦτα ἐγχωρίου Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἡ Διεύθυνσις ἐκ μέρους τῆς γράφει περὶ τούτου εις τὸν Καϊμακάμην τοῦ Δήμου (Καζᾶ), ὅστις ἀναθέτει τὴν ἔρευναν τῆς ὑποθέσεως εις τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Δήμου, ἐνθα ἄφοῦ ἐκτελεσθῶσιν, ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Μεεμούρη τῶν ἐμμέσων φόρων τοῦ Δήμου, αἱ δέουσαι ἔρευναι και ἐξετάσεις, κοινοποιεῖται διὰ πρακτικοῦ τὸ τε ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν και ἡ εἰδοποίησις τῶν γεωργῶν εις τὸν Ὑποδιευθυντὴν (Μουδῖρ) τῶν ἐμμέσων φόρων τῆς Ἐπαρχίας (Λιβᾶ).

Ἡ ὑπόθεσις οὕτω κοινοποιηθεῖσα ὑφίσταται και δευτέραν ἐξέτασιν και ἐν τῷ Διοικητικῷ συμβουλίῳ τῆς Ἐπαρχίας, ἐνθεν, σημειουμένη εις τε τὴν Ἄδειαν τῆς καλλιεργείας και τὰ βιβλία, κοινοποιεῖται εις τὸν Διευθυντὴν (Ναζῖρ) τῶν ἐμμέσων φόρων και δι' αὐτοῦ εις τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἄρθρ. 14. Πᾶς γεωργὸς προμηθευθεὶς Ἄδειαν καλλιεργείας καπνῶν (Ἰζὶν Τεσκερεσί) και παραιτούμενος βραδύτερον τοῦ σκοποῦ τοῦ φυτεῦσαι καπνὰ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ, ἢ φυτεύσας μὲν καπνὰ, ἐκριζώσας δ' ἀκολούθως, συνεπεῖα αἰτίας τινὸς, τὰ φυτὰ και παραιτούμενος τῆς καλλιεργείας, ὀφείλει ν' ἀναγγεῖλῃ παραχρῆμα τοῦτο εις τὴν ἐγχώριον Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων. Τὸ ἐγχώριον Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται ἀμέσως τῆς ἐρέυνης τῆς ὑποθέσεως και ἐπικυροῖ τὰς ἐξακριβώσεις αὐτοῦ διὰ πρακτικοῦ

έπισυναπτομένου ἀκολούθως ἐκ μέρους τῆς ἐγγωρίου Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων εἰς τὸ στέλεχος τῆς Ἀδείας, σημειουμένης ἅμα τῆς ὑποθέσεως καὶ εἰς τὰ βιβλία.

Εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις ὑπάγονται καὶ οἱ γεωργοὶ ἔσων τὰ καπνὰ ἠθελον ἐξαφανισθῆ καὶ καταστραφῆ πρὸ τῆς καταγραφῆς.

Ἄρθρ. 15. Ἐκτὸς τῶν δεκάτων οἱ καπνοφυτευταὶ οὐδένα ἕτερον φόρον ἢ δασμὸν πληρόνουν ἐπὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν εἰς δ' ἐλεύθεροι νὰ πωλῶσι καὶ παραχωρῶσι τὰ καπνὰ των κατὰ βούλησιν, ἀλλὰ πᾶσα πώλησις καπνῶν ὑπάγεται εἰς τὰς ἐξῆς διατυπώσεις:

Α'. Οἱ γεωργοὶ δὲν δύνανται νὰ ζυγίζωσι καὶ παραδίδωσι τὰ καπνὰ των εἰς χεῖρας τῶν ἀγοραστῶν εἰμὴ ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἢ ἀφοῦ τὰ μεταφέρωσι πρῶτον εἰς ἐμπορικὴν ἀποθήκην κειμένην ἐντὸς τῆς περιφερείας πόλεως ἢ κωμοπόλεως (Κασαμπᾶ), ἐνθα ἐδρεύει Μεμεούρης τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ ἐν γένει πάντοτε ὑπὸ τὴν γνῶσιν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ὡς τοῦτο εἶναι ἐν ἰσχύϊ πολλαχοῦ.

Β'. Ἐὰν ὁ καπνοφυτευτὴς μὴ εὐρῶν ἀγοραστὴν ζήτησιν νὰ μεταφέρῃ τὸ προϊόν του ἀλλαχοῦ, ὀφείλει κατὰ πρῶτον ν' ἀπευθυνθῆ εἰς τὴν διενεργήσασαν τὴν καταγραφὴν τῶν καπνῶν του ἐγγωρίων Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ὅπως λάβῃ τὴν ἀδειαν αὐτῆς μετὰ τὴν ἐγγραφὸν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ φέρῃ δῆλωσιν (ἰλμ-οὐ-χαμπέρ) τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων τοῦ μέρους ἐνθα μεταφέρει καπνὰ πιστοποιούσαν τὴν ἀφίξιν τῶν καπνῶν τούτων εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Τὴν ἐγγραφὸν ταύτην ὑποχρέωσιν δέον νὰ ὑποστηρίξῃ ὁ γεωργὸς δι' ἐγγυητῶν ἢ διὰ παρακαταθήκης τοῦ διαπυλίου τέλους (μουρουριγέ) καὶ τοῦ τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως (σαρφιὰτ), τοῦ τελευταίου τούτου λογιζομένου ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας τιμῆς τῶν καπνῶν.

Ἄρθρ. 16. Καθ' ὅσον οἱ γεωργοὶ πωλοῦσι καὶ παραδίδουσι τὰ καπνὰ των, κατὰ τοὺς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαγραφέντας τρόπους, εἰς τοὺς ἀγοραστὰς, ἢ μεταφέρουσι ταῦτα διὰ διαβατηρίων (Νακλιέ τεςκερεσι) καὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν ἐγγωρίων Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων τὰς ἀδείας των ἀπέναντι ἀποδείξεως παραλαβῆς (Ἐδᾶ-ἰλμ-οὐ-χαμπερι), κλείονται αἱ μερίδες των.

Κατὰ συνέπειαν ἓνα μῆνα πρὸς τῆς ἐποχῆς τῆς διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος καταγραφῆς, ἐκάστη Διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων συντάσσει κατάλογον τῶν γεωργῶν, ὅσων αἱ μερίδες ἠθελον εὐρεθῆ ἀνοικταί, περιέχοντα τὸ ὄνομα, τὸν τόπον καὶ τὴν διαμοιρῆσιν αὐτῶν καὶ παραδίδουσι αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων ἐλεγκτῶν οὔται δὲ πορεύονται παρὰ τοῖς γεωργοῖς ὅπως ποιήσωσι τὰς δεούσας ἐξακριβώσεις, ἐπιθεωρήσωσι καὶ ζυγίσωσιν αὐτοπροσώπως τὰ ὑπάρχοντα καπνὰ καὶ ἀντιπαραβάλωσι τὸ ἐξαγόμενον μετὰ τὰ βιβλία καὶ τὰς ἀδείας καὶ ἂν μὲν τὸ ἐνυπάρχον ποσὸν δὲν παρουσιάζῃ ἔλλειμμα ὑπερβαῖνον τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐπισυνημμένῳ Πίνακι Α' ὀρισθέντα ποσὰ φύρας, τότε τὸ ἐνυπάρχον ποσὸν καπνῶν σημειοῦται ἐν τῇ ἀδείᾳ τοῦ γεωργοῦ, ἐπικυρουμένης τῆς σημειώσεως ταύτης διὰ τῆς λέξεως «Ἐξῆλέγχθη»,

χρονολογουμένης δὲ καὶ ὑποσφραγιζομένης ὑπὸ τε τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ γραμματέως. Ἡ ἀδεία ἐπιστρέφεται πάλιν τῷ γεωργῷ, ἀπαράλλακτος δὲ σημειώσις γίνεται καὶ εἰς τὰ βιβλία.

Ἐὰν τούναντιον τὸ ἐνυπάρχον ποσὸν παρουσιάζῃ ἔλλειμμα ὑπερβαῖνον τὰ ἐν τῷ Πίνακι Α' ὀρισθέντα ποσὰ φύρας, τότε ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ μεθ' ὃ γράφεται καὶ αὐθις ἐν τῇ ἀδείᾳ ἡ λέξις «Ἐξῆλέγχθη» παρακολουθουμένη καὶ ὑπὸ ἐκθέσεως συνοπτικῆς τῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμοσθεισῶν διατάξεων τοῦ νόμου καὶ ὑποσφραγιζομένη καὶ ἡ μὲν ἀδεία ἀποδίδεται καὶ αὐθις εἰς τοὺς γεωργοὺς, τὰ δὲ βιβλία κανονίζονται κατὰ τὸ ἐξαγόμενον.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ πωλήσεως τῶν προϊόντων τῶν καπνοφυτειῶν καὶ περὶ τέλους διαπυλίου (μουρουριγέ).

Ἄρθρ. 17. Οἱ τε γεωργοὶ καὶ ἐμποροὶ δύνανται νὰ πωλῶσι καὶ διαπραγματεύωνται κατὰ βούλησιν τὰ καπνὰ των ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ζυγίζωσι καὶ παραδίδωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς ἀγοραστὰς, εἰμὴ μόνον ἐν γνῶσει καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν Διευθύνσεων τῶν ἐμμέσων φόρων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἐὰν ὁ ἀγοραστὴς δηλώσῃ ὅτι ἠγόρασε τὰ καπνὰ ἐπὶ σκοπῷ ἐξαγωγῆς, ὀφείλει νὰ ἐπιδώσῃ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐγγραφὸν δῆλωσιν ἵνα ἐναποθηκεύσῃ τὰ καπνὰ του ἄλλως ὑποχρεοῦται νὰ προπληρώσῃ, εἰς καθαρὸν νόμισμα, τὸ ὄρισμένον διαπύλιον τέλος (μουρουριγέ) τῶν τριῶν γροσίων τὴν ὁκτὴν καθ' ἡν στιγμὴν παραλαμβάνει τὰ καπνὰ, ἀπέναντι ἀποδείξεως μουρουριγέ (τεςκερέ).

Ἄρθρ. 18. Τὰ καπνὰ Μοσοῦλ καὶ Βαγδάδ, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα Σιαγοῦρ, δὲν ὑπόκεινται μὲν εἰς τέλος διαπύλιον καὶ καταναλώσεως, ἅτε δὴ καταναλισκόμενα ὡς ἔχουσι, τουτέστι χωρὶς νὰ κοπῶσι, πληρόνουν ὁμως, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω τελῶν, δικαίωμα ὄρισμένον ἐξ ἐκτῶ γροσίων τὴν ὁκτὴν ἀπέναντι εἰδικῆς ἀποδείξεως.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰσπράττεται ἅπαξ διὰ παντὸς καὶ ἐκ προκαταβολῆς παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἄρθρ. 19. Ἄμα τῇ παραδόσει τῶν καπνῶν εἰς χεῖρας τοῦ ἀγοραστοῦ, συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἀντιπαραβάλλεται πρῶτον ἢ εἰς χεῖρας τοῦ πωλοῦντος γεωργοῦ ἀδεία καλλιεργείας (Ἰζὶν τεςκερεσι), καὶ ἐὰν συμφωνῶσι ταῦτα μετὰ τῆς ῥηθείσεως ἀδείας, σημειοῦται ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ αὐτῆς ἡ ποσότης τῶν πωληθέντων καπνῶν, ἢ χρονολογία τῆς παραδόσεως, καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ παραλήπτου ἀκολούθως δ' ἀποσύρεται ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ γεωργοῦ ἢ ἀδεία ἀπέναντι ἀποδείξεως παραλαβῆς (Ἐδᾶ-ἰλμ-οὐ-χαμπερι) καὶ φυλάττεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Διευθύνσεως.

Ἐὰν ὁμως τὰ καπνὰ ἠθελον πωληθῆ ἐκ διαλειμμάτων, τότε ἡ ἀδεία

καλλιεργείας μένει εις χεῖρας τοῦ γεωργοῦ, ἐπαναλαμβανομένων τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων καθ' ἐκάστην πώλησιν, ἄχρις οὗ πωληθῶσιν ἐξ ὀλοκλήρου τὰ ἐν αὐτῇ καταγεγραμμένα καπνά, ὅτε πλέον ἀποσύρεται ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κατέχοντος ἀπέναντι τῆς ρηθείσης ἀποδείξεως παραλαβῆς.

Ἡ ἀπόδειξις παραλαβῆς (ἐδὰ-ἴλμ-ου-χαμπερί) ἔσται ἔντυπος.

Ἄρθρ. 20. Αἱ ἀπέναντι τοῦ διαπυλίου τέλους (μουρουριγέ) διδόμεναι ἀποδείξεις (μουρουριγέ τεσκερεσί) διαλαμβάνουσι:

Α'. Τὸ ὄνομα τοῦ γεωργοῦ·

Β'. Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀδείας τῆς καλλιεργείας·

Γ'. Τὸ ποσὸν τῶν καπνῶν·

Δ'. Τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν διαπυλίου τέλους (μουρουριγέ)·

Ε'. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀγοραστοῦ ὡς καὶ τὰ χρέη καὶ ὑποχρεώσεις δι' ὧν ἐπιβαρύνεται οὗτος ὡς πρὸς τὰ ἀγορασθέντα καπνά.

Τὸ διαπύλιον τέλος (μουρουριγέ) εἶναι πάντοτε εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἄρθρ. 21. Ὅσακις ὁ ἔμπορος ἐναποθηκεύει, ἀποτίων τὸ διαπύλιον τέλος, καπνά, χρεοῦται ἢ μερὶς του μὲ τὸ ἐναποθηκευόμενον ποσὸν εἰς τὰ εἰδικὰ βιβλία τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν του. Τοιοῦτοτρόπως ὁ ἔμπορος καθίσταται ὑπόλογος τῶν ἐναποθηκευομένων καπνῶν, μὲν ὅμως πάντοτε ἐλεύθερος ἢ νὰ προπαρασκευάσῃ καὶ δέσῃ εἰς δέματα τὰ φύλλα τῶν καπνῶν, ἢ ν' ἀποστείλῃ αὐτὰ ἄνευ προπαρασκευῆς ἀλλαγῆς τοῦ Κράτους.

Ἐὰν ὁ ἔμπορος θελήσῃ ν' ἀποστείλῃ μέρος ἢ καὶ τὸ ὅλον τῶν καπνῶν τοῦ ἀλλαγῆς τοῦ Κράτους, ὀφείλει ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὴν ἐγχώριον Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων ὅπως, παρουσιάζων προηγουμένως τὴν ἀπόδειξιν (μουρουριγέ), λάβῃ παρὰ τῆς Διευθύνσεως δωρεὰν διαβατήριον (νακλιέ τεσκερεσί) ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ἐπιστρέψαι ἐντὸς ὀρισμένης τινὸς προθεσμίας τὸ αὐτὸ διαβατήριον ὀπισθογραφημένον παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων τοῦ μέρους ἐνθα ἀποστέλλονται τὰ καπνά, πρὸς πιστοποίησιν τῆς εἰς τὸν πρὸς τὸν ὅρον ἀφίξεως τῶν καπνῶν τούτων, καὶ τοῦ ἐπιδείξαι τῇ Διευθύνσει τὸ οὕτως ὀπισθογραφημένον Διαβατήριον ὅπως πιστωθῇ ἢ μερὶς του μὲ τὸ ἀποσταλὲν ποσόν.

Ἐὰν ὁ προμηθευόμενος τὸ ἀνωτέρω Διαβατήριον ἔμπορος τυγχάνῃ πρόσωπον ἀγνωστον παρὰ τῇ ἐγχώριᾳ Διευθύνσει, ἢ δὲν εἶναι ἐγχώριος, ἢ εἶναι μὲν ἐγχώριος ἀλλὰ δὲν παρουσιάζει ἰκανὰς ἀσφαλείας, τότε ὀφείλει νὰ ἐναποθηκεύσῃ τὸ ποσὸν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρ. 49 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διαλαμβανομένου τέλους καταναλώσεως (σαρφιὰτ) τῶν ἀποστελλομένων καπνῶν λογιζόμενον ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας τιμῆς αὐτῶν, ἢ νὰ παρουσιάσῃ ἐγγυητὴν ὑποσχόμενον τὴν ἀπότισιν τοῦ τέλους καταναλώσεως, λογιζόμενον πάντοτε ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας τιμῆς τῶν καπνῶν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἔμπορος δὲν ἠθέλην ἐπιστρέψαι τὸ Διαβατήριον ὀπισθογραφημένον ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη.

Ἄρθρ. 22. Τὰ οὕτω δυνάμει Διαβατηρίου ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀπὸ μὲ

ρους εἰς μέρος μεταφερόμενα καπνά, ἅμα τῇ ἀφίξει εἰς τὸν πρὸς τὸν ὄρον, φέρονται κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ἐγχώριον Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ὅθεν, μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν τοῦ Διαβατηρίου των, μεταφέρονται εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἀποθήκην τοῦ παραλήπτου, ἀφοῦ ὅμως χρεωθῇ πρῶτον ἢ μερὶς τοῦ τελευταίου τούτου εἰς τὰ βιβλία τῆς Διευθύνσεως ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν του, συνωδὰ ταῖς διακελεύσεσι τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 23. Πᾶσα πώλησις ἐναποθηκευμένων καπνῶν ὑποβάλλεται εἰς τὰς ἐξῆς διατυπώσεις·

Α'. Τὰ ἐναποθηκευόμενα καπνά πωλοῦνται εἰς φύλλα καὶ οὐχὶ μετεσχηματισμένα εἰς κομμένον καπνὸν ποῦρα, σιγάρα, καπνὸν διὰ μάζσημα καὶ σουτζούκια ταμβάκου.

Β'. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος ἐκάστης πωλήσεως ἔσεται ἐξ ὀγδοήκοντα ὀκάδων.

Γ'. Ὁ ἐναποθηκευτῆς ἔμπορος καθ' ὅσον πωλεῖ εἴτε ἐκ διαλειμμάτων εἴτε ὀλικῶς τὰ ἐναποθηκευόμενα καπνά του πρὸς ἐπιχώριον κατανάλωσιν, ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἕνα τεσκερὲ Ρουχασατιγὲ ἐκκοπτόμενον κατὰ σειρὰν ἀπὸ τὸ διπλότυπον τεσκερέδων, ὅπερ προμηθεύει αὐτῷ ἢ ἐγχώριος Διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ὁ τεσκερὲς οὗτος διαλαμβάνων τὸ πωλούμενον ποσόν, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς πωλήσεως, σφραγίζεται ἢ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ πωλητοῦ.

Δ'. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς πᾶσα ἐξαγωγή καπνῶν ἐκ τῆς ἀποθήκης ἄνευ τοῦ ρηθέντος Ρουχασατιέ τεσκερεσί.

Ἄρθρ. 24. Πᾶς ἔμπορος ζητῶν ν' ἀποστείλῃ μέρος τῶν ἐναποθηκευμένων καπνῶν του εἰς ἕτερον μέρος τοῦ Κράτους πρὸς πώλησιν ὑποχρεοῦται, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, νὰ προμηθευθῇ δωρεὰν παρὰ τῇ ἐγχώριᾳ Διευθύνσει ἐν Διαβατήριον (νακλιγὲ τεσκερεσί) ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ἐπιστρέψαι τὸ αὐτὸ Διαβατήριον ὀπισθογραφημένον παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων τοῦ μέρους τῆς ἀποστολῆς πρὸς πιστοποίησιν τῆς ἀφίξεως τῶν καπνῶν εἰς τὸν πρὸς τὸν ὄρον ὅπως οὕτω πιστωθῇ ἢ μερὶς αὐτοῦ μὲ τὴν ἀποσταλεῖσαν ποσότητα.

Ἐὰν ὁ ἔμπορος δὲν ᾔῃναι ἐγχώριος ἢ ἀξιοχρεως ὀφείλει ἢ νὰ παρουσιάσῃ ἐγγυητὴν ἢ νὰ δώσῃ ὑποθήκην (δεπόζιτο).

Ἄρθρ. 25. Ὁ ἔμπορος δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ προπληρωθέντος διαπυλίου τέλους (μουρουριγέ), ὅταν ἐξάγῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τὸ ὅλον ἢ καὶ μέρος τῶν ἐναποθηκευμένων καπνῶν του, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦς ὅρους·

Α'. Ἡ ἀπότισις τοῦ διαπυλίου τέλους (μουρουριγέ) δέον ν' ἀποδειχθῇ διὰ παρουσιάσεως ἐγκύρου Ἀποδείξεως μουρουριγέ.

Β'. Ἡ παρουσιασθησομένη Ἀπόδειξις (μουρουριγέ) δέον νὰ μὴ φέρῃ χρονολογίαν ἀρχαιότεραν ἐνὸς ἔτους καὶ νὰ μὴ ᾔῃναι πλαστή.

Γ'. Τὰ ἐξαχθησομένα καπνά δέον νὰ ᾔῃναι εἰς φύλλα καὶ οὐχὶ μετε-

σχηματισμένα εις καπνόν κομμένον, π ο υ ρ α, σ ι γ ά ρ α, καπνόν διά μάτσημα και ταμβάκον.

Δ'. Ο έμπορος οφείλει να εκπληρώση πάσας τὰς διατυπώσεις τὰς άφορώσας τήν έξαγωγήν καπνών εις άλλοδοπήν και επί τέλους να φέρη εκ τής άλλοδοπής και παρουσιάση εις τήν Διεύθυνσιν τὸ απαιτούμενον Πιστοποιητικόν (Σιεχαδετναμέ) εν τάξει.

Άρθρ. 26. Ο έναποθηκευτής καπνέμπορος οφείλει να μεταχειρίζεται μετά μεγίστης προσοχής τὸ εις χεῖράς του παρά τής Διευθύνσεως δοθησόμενον διπλότυπον τεσκερέδων, εκκόπτων εκ τού στελέχους τὰ φύλλα κατ' αυξοντα αριθμὸν και κατά σειράν πληρῶν θεόντως πάντα τὰ κενὰ τού τε στελέχους και τού φύλλου, καταβάλλων τήν δέουσαν προσοχήν ὅπως μη συμβῆ λάθος ἢ διορθῶν τὰ τυχόν συμβησόμενα λάθη χωρίς ξέσιμον ἢ σβέσιμον, αλλά σύρων επί τού λελανθασμένου κειμένου λεπτήν γραμμὴν οὕτως ὥστε τὸ πρωτόγραφον να μη καθίσταται δυσανάγνωστον και να φυλάττη τὸ στέλεχος οὕτως ὥστε να μη βλάπτηται ἢ ἐπ' αὐτοῦ τεθειμένη σφραγίς τής Διευθύνσεως. Εν ἐνὶ λόγῳ, ὁ έμπορος εἶσται υπεύθυνος δια πάσαν ζημίαν προελευσομένην εἴτε εκ σφαλμάτων επί τού στελέχους και τῶν φύλλων, εἴτε εκ τής κακῆς διαχειρίσεως τού στελέχους.

Άρθρ. 27. Τὸ βιβλίον άποθήκης, ὅπερ υποχρεούται να κρατῆ πᾶς καπνέμπορος έναποθηκευτής πρὸς έγγραφὴν είσαγωγῆς και έξαγωγῆς καπνῶν εις τήν άποθήκην δέον να ἦναι :

Α'. Σύμφωνον τῷ εκ μέρους τής Διευθύνσεως τῶν έμμέσων φόρων δοθησομένῳ υποδείγματι.

Β'. Φυλλομετρημένον και ἠριθμημένον παρά τής ρηθείσης Διευθύνσεως.

Γ'. Έσφραγισμένον παρά τής αὐτῆς Διευθύνσεως δια τής σφραγίδος αὐτῆς εκτετυπωμένης επί τῶν δύο άκρων ταινίας συνδεούσης τὰ άκρα τῶν δύο έξωφύλλων και συνεχούσης τὰ φύλλα οὕτως ὥστε ἢ άποκοπή αὐτῶν από τού σώματος να ἦναι άδύνατος.

Εἰς τὸ βιβλίον τούτο έγγράφει λεπτομερῶς ὁ έναποθηκευτής έμπορος, καθ' εκάστην πώλησιν, τὸ ποσὸν τῶν εκ τής άποθήκης έξαγομένων καπνῶν, τὸ ὄνομα τού άγοραστοῦ και τήν χρονολογίαν και αριθμοὺς τῶν γουχασιε τεσκερεσι οὗς εκδίδει δια πάσαν ποσότητα πωλουμένην.

Άρθρ. 28. Οσάκις ὁ έμπορος πωλεῖ εκ τής άποθήκης του καπνὰ εις Καπνοεργοστασιάρχην (φαμπρικαδζήν) άνεγνωρισμένον υπό τής Αρχῆς, οφείλει να επικυρόνη τήν παράδοσιν τῶν καπνῶν δι' υπογραφῆς τού άγοράζοντος Καπνοεργοστασιάρχου εν τῇ ιδιαιτέρῳ στήλῃ τού βιβλίου του.

Εν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ άγοραστής δέν εἶναι Καπνοεργοστασιάρχης, οφείλει ὁ έμπορος να εἰδοποιήση πρῶτον τήν πώλησιν ταύτην εις τήν έγχώριον Διεύθυνσιν τῶν έμμέσων φόρων, ὅπως πιστωθῆ μὲν ἢ μερῖς αὐτοῦ, χρεωθῆ δὲ ἢ τού άγοραστοῦ με τήν πωλουμένην ποσότητα' άλλως ὁ έμπορος μένει πάντοτε χρεώστης και υπόλογος άπέναντι τής Διευθύνσεως δια πάσαν ποσότητα πωλουμένην κατά παράβασιν τῶν άνωτέρω διατάξεων.

Άρθρ. 29. Οἱ υπάλληλοι τῶν έμμέσων φόρων έχουσι τὸ δικαίωμα να

επισκέπτωνται, ὅποτε κρίνουσιν αναγκαῖον και εὔλογον, αλλά τούλάχιστον δις τού έτους, τὰς έμπορικὰς καπναποθήκας πρὸς έξέλεξιν τῶν τε βιβλίων και διπλοτύπων και τού ένυπάρχοντος πράγματος και άντιπαραβολήν αὐτῶν.

Εν περιπτώσει άντιστάσεως εκ μέρους τού έναποθηκευτοῦ έμπορου, οἱ υπάλληλοι οὔτοι αίτοῦσι τήν σύμπραξιν τής έγχωρίου Αρχῆς πρὸς εκτέλεσιν τού καθήκοντός των.

Εν περιπτώσει δόλου, ἢ άποθήκη, και εἰάν άκόμη περιέχη και άλλου εἶδους έμπορεύματα, σφραγίζεται εκ συμφώνου υπό τε τής έγχωρίου αρχῆς και τής Διευθύνσεως τῶν έμμέσων φόρων, μεθ' ὃ συνιστᾶται μικτὴ επιτροπὴ εκ μέρους τού τε Διοικητικοῦ Συμβουλίου και τής Διευθύνσεως τῶν έμμέσων φόρων, ἣτις προβαίνει εις τὰς δεούσας έξακριβώσεις και διαδικασίας κατά τὸ άποτέλεσμα τῶν ὁποίων εφαρμόζονται αἱ διατάξεις τού νόμου.

Άρθρ. 30. Οἱ ξένης υπηκοότητος καπνέμποροι, ὄντες δυνάμει τῶν συνθηκῶν άφωμοιωμένοι με τοὺς μάλλον προνομιοῦχοις εκ τῶν έντός τής Έπικρατείας μετερχομένων τὸ καπνεμπόριον ὀθωμανῶν υπηκόων, κατά συνέπειαν δ' επιβαρυνόμενοι με τὰ αὐτὰ καθήκοντα και τὰς αὐτὰς υποχρεώσεις, υποκείνται ὁλοσχερῶς εις τὰς διατάξεις τού προηγουμένου άρθρου καθόσον άφορᾷ τήν έξελεγκτικὴν άπόφασιν τῶν υπαλλήλων.

Άρθρ. 31. Οἱ υπάλληλοι τῶν έμμέσων φόρων δέν δύνανται να επωφελῶνται τού εν τῷ άρθρ. 29 τού παρόντος κανονισμοῦ διατυπωθέντος και επί μόνῳ τῷ σκοπῷ τού διενεργεῖν έξέλεξιν και άντιπαραβολήν τῶν βιβλίων τῶν άποθηκῶν με τὰ εν αὐταῖς ένυπάρχοντα καπνὰ ληφθέντος μέτρου, οὔτε να καταχρῶνται τής παραχωρηθείσης αὐτοῖς ελευθερίας τού εφαρμόζειν τὸ μέτρον τούτο ὅποταν βούλωνται, ἔπως παρενοχλῶσιν ανά πάσαν στιγμὴν και δια μηδαρινὰς αίτίας τοὺς έναποθηκευτὰς έμπορους, προστρέχοντες εις τὸ μέτρον τούτο μόνον εν περιπτώσει σοβαρῶν καταγγελιῶν οἷον: κοπῆς καπνῶν καθ' οἷονδήποτε τρόπον έντός τής άποθήκης, λαθρεμπορίου, κατασκευῆς π ο υ ρ ω ν, σ ι γ ά ρ ω ν, ταμβάκου, καπνοῦ δια μάσσημα και τὰ παραπλήσια. Καὶ εν ταῖς περιπτώσεσιν άκόμη ταύταις δέον να εξηγῶνται, ὡς δεῖ, τὰ τήν εφαρμογήν τού μέτρου τούτου προκαλοῦντα αίτια, να εφαρμόζεται δὲ τὸ μέτρον τούτο μόνον ὅταν αἱ εξηγήσεις και δικαιολογίαι τού έμπορου δέν ἦθελον ικανοποιήσει τήν Διεύθυνσιν.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περί έξαγωγῆς καπνῶν.

Άρθρ. 32. Τὰ εκ τῶν καπνοφυτευτῶν άγοραζόμενα και πρὸς έξαγωγήν προοριζόμενα καπνὰ εἰσι, δυνάμει τῶν συνθηκῶν, άπηλλαγμένα τού διαπυλίου τέλους (μουρουριγέ). Άλλ' ὁ έμπορος δέν δύναται να έναποθηκεύσῃ τὰ καπνὰ ταῦτα εἰμὴ άφου πρῶτον επιδώσῃ τῇ έγχωρίῳ Διεύθυνσει τῶν έμμέσων φόρων έγγραφον δήλωσιν δι' ἣς να υποχρεούται ν' άπο-

στείλη τὰ καπνὰ ταῦτα ἐντὸς ἑξ μηνῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐν ἐναντία δὲ περιπτώσει ν' ἀποτίσῃ τὸ διαπύλιον τέλος (μουρουριγὲ) μὲ τόκον ἐν τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραλαβῆς τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ νὰ θέσῃ τὰ καπνὰ ταῦτα ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ ἔμπορος δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἄτομον ἀξιόχρεων, ὀφείλει νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν δήλωσίν του ταύτην διὰ παρουσιάσεως ἐγγυητοῦ. Ἡ ἐξάμηνος αὕτη προθεσμία τρέχει πάντοτε ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης ἀγορᾶς ἐὰν τυχὸν τὰ καπνὰ μεταβάλωσι δεσπότην.

Ἄρθρ. 33. Ἐξάγων τὰ πρὸς ἐξαγωγήν ἀγορασθέντα καὶ ἐναποθηκευθέντα καπνὰ, ὁ καπνέμπορος ὀφείλει κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μετακομίσεως τῶν καπνῶν τούτων εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς φορτώσεως, (ἐὰν τὰ καπνὰ ἐξάγονται διὰ θαλάσσης), εἴτε εἰς τὰ τελευταῖα σύνορα, (ἐὰν τὰ καπνὰ ἐξάγονται διὰ ξηρᾶς), νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ δωρεὰν Διαβατήριον (νακλιγὲ τεσκερεσί) παρὰ τῆς ἐγχωρίου Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων, ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὸ, ἐντὸς τριάκοντα μιᾶς ἡμέρας τὸ βραδύτερον διὰ τὰς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένας ἀποβάθρας ἢ σύνορα τῆς ξηρᾶς, ὡπισθογραφημένον δεόντως ὑπὸ τοῦ τελωνιακοῦ σταθμοῦ τῆς ἀποβάθρας τῆς φορτώσεως ἢ τῶν τελευταίων συνόρων τῆς ξηρᾶς, πρὸς πιστοποίησιν τοῦ ὅτι τὰ καπνὰ ταῦτα ἀφικόμενα ἐφορτώθησαν ἢ διηλθον τὰ σύνορα διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἢ ὅτι ἀφικόμενα μὲν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον μὴ ἐξαχθέντα δ' ἀμέσως ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τοῦ τελωνιακοῦ σταθμοῦ.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιστροφῆς τοῦ ῥηθέντος Διαβατηρίου ἐντὸς τῆς ὠρισμένης προθεσμίας δεόντως ὡπισθογραφημένου, ὁ ἔμπορος θὰ πληρώσῃ τὸ διαπύλιον τέλος (μουρουριγὲ) καὶ τὸ τέλος καταναλώσεως, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ὑψηλοτέρας τιμῆς τῶν καπνῶν, περιπλέον δὲ τόκους τῶν ἀνωτέρω τελῶν πρὸς ἕν τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα, λογιζομένους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραλαβῆς μὲν τῶν καπνῶν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ καπνοφυτευτοῦ διὰ τὸ τέλος (μουρουριγὲ), ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δὲ τοῦ Διαβατηρίου (νακλιγὲ τεσκερεσί) διὰ τὸ τέλος καταναλώσεως.

Ἄρθρ. 34. Ὁ ἐναποθηκευτὴς ἔμπορος ὀφείλει ὡσαύτως νὰ φέρῃ ἀπὸ τὴν ἀλλοδαπὴν Πιστοποιητικὸν (Σιεχαδετναμέ) τῆς εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον ἀφίξεως τῶν ἐξαχθέντων καπνῶν. Ἡ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπίσης ἀπαιτουμένη ἐγγράφος δήλωσις δίδεται παρὰ τοῦ ἐμπόρου, κατ'ἀρέσκειαν, εἴτε εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων τῆς ἀποβάθρας τῆς φορτώσεως ἢ τὸν τελευταῖον τελωνιακὸν σταθμὸν τῶν συνόρων, εἴτε εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων τοῦ μέρους τῆς ἀγορᾶς. Ὁ προτιμῶν νὰ δώσῃ τὴν ἐγγράφον δήλωσίν του εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων τοῦ μέρους τῆς ἀγορᾶς ὀφείλει νὰ ἐφοδιασθῇ, συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, μὲ Διαβατήριον τῆς Διευθύνσεως ταύτης ἀπέναντι χωριστῆς δήλωσεως δι' ἧς νὰ ὑποχρεῖται ἵνα ἐπιστρέψῃ τὸ αὐτὸ Διαβατήριον δεόντως ὡπισθογραφημένον παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων τῆς ἀποβάθρας τῆς φορτώσεως ἢ τοῦ τελευταίου τελωνιακοῦ

σταθμοῦ τῶν συνόρων τῆς ξηρᾶς, πρὸς πιστοποίησιν τῆς ἀφίξεως τῶν καπνῶν εἰς τὰ μέρη ταῦτα.

Ἄρθρ. 35. Ἡ πρὸς παρουσίαισιν τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαληφθέντος Πιστοποιητικοῦ (Σιεχαδετναμέ) ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου, εἴτε εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων τοῦ τόπου τῆς ἀγορᾶς εἴτε εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς φορτώσεως ἢ τὸν τελευταῖον τελωνιακὸν ἐπὶ τῶν συνόρων σταθμὸν δοθησομένη δήλωσις δεόν νὰ διαλαμβάνῃ τὴν ποσότητα τῶν ἐξαγομένων καπνῶν, τὸ ποσόν, ἀριθμοὺς καὶ σημεῖα (μάρκα) τῶν δεμάτων ἢ β ο γ τ ζ ἄ δ ω ν, τὸ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μέρος τῆς ἀποστολῆς, πρὸς δὲ τὴν διασάφησιν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ἐμπόρου τοῦ νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους τὸ αἰτούμενον Πιστοποιητικὸν ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ τελωνείου τοῦ μέρους τῆς ἀποστολῆς ἢ ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε ἐδρεύοντος Ὀθωμανικοῦ Προξενείου ἐν ἐλλείψει τελωνείου, ἢ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν ὑποθηκῶν τοῦ Κράτους (Δόκ) ἐν ἐλλείψει Προξενείου, καὶ δηλοῦν τὴν ἀφίξιν τῶν καπνῶν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον καὶ τὴν ἐκεῖσε πληρωμὴν τῶν τελωνιακῶν δασμῶν, ἢ τὴν διαμετακόμισιν αὐτῶν εἰς ἕτερόν τι ἐπίσης ξένον μέρος, οὗ τὸ ὄνομα πρέπει νὰ δηλοῦται.

Ἐπόμενον ὅτι τὸ παρουσιασθησομένον Πιστοποιητικὸν δεόν ν' ἀνταποκρίνηται ἀκριβῶς πρὸς τὰς ἐν τῇ ἐγγράφῳ δηλώσει διατυπουμένας ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρ. 36. Ὅσοι τῶν ἐμπόρων δὲν ἤθελον παρουσιάσει τὸ ἐν λόγῳ Πιστοποιητικὸν, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσι τὸ τε διαπύλιον καὶ τὸ τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως τέλος, τοῦ τελευταίου τούτου λογιζομένου ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ὑψηλοτέρας τῶν καπνῶν τιμῆς, περιπλέον δὲ τόκον τῶν ἀνωτέρω τελῶν πρὸς ἕν τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς μὲν τῶν καπνῶν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν καπνοφυτευτῶν διὰ τὸ διαπύλιον τέλος (μουρουριγὲ), ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δὲ τῆς ἐγγράφου δηλώσεως διὰ τὸ τέλος καταναλώσεως.

Ἄρθρ. 37. Ἐὰν ὁ ἔμπορος δὲν ἐξαγάγῃ ἐντὸς ἑξ μηνῶν τὰ δυνάμει ἐγγράφου δηλώσεως, συμφώνως ταῖς διακελεύσεσι τοῦ ἄρθρ. 32 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐπὶ σκοπῷ ἐξαγωγῆς ἐναποθηκευθέντα καπνὰ του ἢ δὲν θέσῃ αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων, προσκαλεῖται ἐγγράφως παρὰ ταύτης ὅπως ἐκπληρώσῃ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν τὰς ὑποχρεώσεις του.

Ἐν περιπτώσει παρακοῆς, συντάσσεται λογαριασμὸς τοῦ διαπυλίου τέλους (μουρουριγὲ) τῶν ἐν τῇ δηλώσει διαλαμβανομένων καπνῶν καὶ τοῦ τέλους τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως, τοῦ τελευταίου τούτου λογιζομένου ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ὑψηλοτέρας τῶν καπνῶν τιμῆς, πρὸς δὲ, τῶν τόκων τῶν ἀνωτέρω τελῶν πρὸς ἕν τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς τῶν καπνῶν καὶ αἰτεῖται ἐγγράφως ἢ ἀπότισις τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος. Ἐὰν ὁ ἔμπορος παρακούσῃ καὶ εἰς τὴν δευτέραν ταύτην πρόσκλησιν, ἢ δὲν παραδώσῃ εἰς τὴν ἐγχώριον Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων τὰ καπνὰ του, τότε ἡ Διεύθυνσις αὕτη ἀποτείνεται

εἰς τὸν ἐγγυητὴν, ἐν ἔλλειψει δ' αὐτοῦ προβαίνει διὰ τῆς ἐγγυητοῦ ἀρχῆς εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς κινητῆς τε καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ἐνόχου.

ΤΙΤΛΟΣ Ε΄.

Περὶ καπνεργοστασίων (φάμπρικα) καὶ εἰσπράξεως τέλους ἐπιτοπίου καταναλώσεως (Σαρφιγιάτ).

Ἄρθρ. 38. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἀπὸ τῆς 1ης μαρτίου τοῦ ἔτους 1290 τὸ κόψιμον τῶν καπνῶν, ἢ κατασκευὴ σιγάρων, πούρων, ταμβάκου καὶ καπνοῦ διὰ μάσσημα εἰς οἵανδήποτε ποσότητα καὶ καθ' οἴονδήποτε τρόπον κἄν ἦ, ὡς καὶ ἡ μεταχειρίσις παντὸς εἴδους ἐργαλείων χρησιμευόντων πρὸς κόψιμον τῶν καπνῶν καὶ κατασκευὴν σιγάρων, πούρων, ταμβάκου καὶ καπνοῦ διὰ μάσσημα εἰς μέρη ἕτερα παρὰ τὰ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων διὰ μέσου τῆς Ἀρχῆς ὑποδειχθησόμενα.

Ἄρθρ. 39. Ἡ ἄδεια τῆς συστάσεως εἰδικοῦ ἐργοστασίου πρὸς κόψιμον καπνῶν παραχωρεῖται τοῖς αἰτοῦσιν ὑπὸ τοὺς ἐπομένους ὅρους:

Α' Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ συστήσῃ Καπνεργοστάσιον ὀφείλει ν' ἀπευθυνθῇ προηγουμένως εἰς τὴν ἐγχώριον Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων δι' αἰτήσεως δηλώσεως καὶ ὀριζούσης τὸ μέρος ἐνθα προτίθεται συστήσῃ τὸ Καπνεργοστάσιον, καὶ τὸ εἶδος ὡς καὶ τὸν ἀνώτερον ἀριθμὸν τῶν ἐν αὐτῷ μεταχειρισθησομένων ἐργαλείων.

Β' Τὸ ἐν τῇ αἰτήσει ὑποδεικνυόμενον μέρος ἐπιθεωρεῖται ἐκ μέρους τῆς ἐγχωρίου Ἀρχῆς ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ἐγχωρίου Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων. Τὸ μέρος τοῦτο δεόν νὰ μὴ παραβλάπτῃ τὴν τε δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τὴν εὐνομίαν καὶ ὑγίαν τοῦ τόπου, νὰ ἔχῃ μίαν μόνην εἴσοδον, νὰ μὴ ἔχῃ παράθυρα ἀνοίγοντα εἰς τὰ γειτνιαζόντα κτίρια, τοίχους χαμηλοὺς, ξυλίλους φραγμοὺς, ὑπογείους διόδους καὶ ἐν γένει πᾶν μέσον παραπλησίας συγκοινωνίας καὶ ἀνταλλαγῆς πραγματειῶν μετὰ ἕξω. Περιπλέον ὁ ἰδιοκτῆτης ὑποχρεοῦται νὰ θέσῃ εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ παράθυρα πυκνὸν δικτυωτὸν ἐκ σιδήρου σύρματος στερεῶς προσηρμοσμένον.

Γ' Ἐκτὸς τοῦ ἐργοστασιάρχου, τοῦ διευθυντοῦ, γραμματέως καὶ ἐργατῶν τοῦ Καπνεργοστασίου, οὐδεὶς ξένος, μὴ ἐξαιρουμένων οὔτε αὐτῶν τῶν οἰκογενειῶν καὶ συγγενῶν τῶν ἀνωτέρω προσώπων, δύναται νὰ διαμένῃ ἐντὸς τοῦ καταστήματος.

Δ' Ἐν οἴκημα κατάλληλον πρὸς διαμονὴν καὶ διευκολύνον τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν πράξεων τοῦ ἐργοστασίου ὀρίζεται ἐντὸς τοῦ καταστήματος διὰ τοὺς ἐν ἐκάστῳ ἐργοστασίῳ διορισθησομένους ὑπαλλήλους τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ε' Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις ἐν τῷ ἐργοστασίῳ χιβανίων, μαχαιρῶν καὶ λοιπῶν ἐργαλείων πρὸς κόψιμον καπνῶν καὶ κατασκευὴν ταμβάκου καὶ καπνοῦ διὰ μάσσημα μὴ φερόντων τὴν σφραγίδα τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων.

ΣΤ'. Ὁ Καπνεργοστασιάρχης δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ καὶ εἰσαγάγῃ ἐν τῷ ἐργοστασίῳ αὐτοῦ οὔτε φύλλον καπνοῦ μὴ συνοδευομένου ὑπὸ ἐγκύρου ῥουχσατικῆς τεσκερσεῖ τῆς ἐγχωρίου Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων ἢ τοῦ ἐγχωρίου ἐναποθηκευτοῦ ἐμπορίου.

Πᾶν κτίριον ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατυπώσεις δύναται νὰ μεταχειρισθῇ εἰς Καπνεργοστάσιον, ἀφοῦ ὅμως πρῶτον ὁ αἰτῶν ὑποχρεωθῇ δι' ἐγγράφου, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ δι' ἐγγυητοῦ, ὅτι θέλει ἐκπληροῖ κατὰ γράμμα πάντα τὰ καθήκοντα καὶ πάσας τὰς ὑποχρεώσεις ὅσαι ἐπιβάλλονται αὐτῷ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἢ ἐπιβληθήσονται βραδύτερον συνεπεῖα ἑτέρων μέτρων καὶ κανονισμῶν τυχόν ληφθησομένων ἢ συνταχθησομένων ἐπὶ τῶν Καπνεργοστασίων καὶ τῶν φόρων τῶν καπνῶν. Κατόπιν τούτων παραχωρεῖται ἡ ἄδεια δι' ἐντύπου Διπλώματος, τὸ δ' ἐργοστάσιον ἀνοίγει ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Διπλώματι ὀρισθησομένης ἡμέρας.

Ἄρθρ. 40. Τὰ Καπνεργοστάσια διατελοῦσι πανταχοῦ ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπιτήρησιν τῶν Διευθύνσεων τῶν ἐμμέσων φόρων. Ἡ ἐπιτήρησις αὕτη εἶναι ταύτοχρόνως τακτικὴ καὶ ἑκτακτος· τακτικὴ μὲν διὰ τῆς καθημερινῆς καὶ ἀκαταπαύστου ἐπαγρυπνήσεως τῶν ἐν ἐκάστῳ ἐργοστασίῳ διαμενόντων ὑπαλλήλων τῶν ἐμμέσων φόρων, ἑκτακτος δὲ διὰ τῶν ἐξερευνητικῶν ἐπισκέψεων ἃς ἐκτελοῦσι πανταχοῦ αἱ Διευθύνσεις τῶν ἐμμέσων φόρων εἰς τὰ Καπνεργοστάσια ὅποτεν βούλωνται.

Εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις ὑπάγονται ἀπαραλλάκτως καὶ οἱ ξένης ὑπηκοότητος Καπνεργοστασιάρχαι δυνάμει τῶν συνθηκῶν.

Ἄρθρ. 41. Οἱ Καπνεργοστασιάρχαι καταγράφουσι τὴν τε εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν καπνῶν εἰς τὰ ἐργοστάσια τῶν ἐπὶ βιβλίων συμφώνων τῶν ὑποδείγματι τῶν ἐμμέσων φόρων, φυλλομετρημένων, ἠριθμολογημένων καὶ ἐσφραγισμένων τῇ σφραγίδι τῆς Διευθύνσεως ταύτης, ἐκτετυπωμένη ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων ταινίας διαπερώσεως τὸ βιβλίον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 42. Τὰ Καπνεργοστάσια δεόν νὰ παρασκευάζωσι καπνὰ εἰς ποσότητος προσφόρου χορηγῆσαι τῷ ταμείῳ τοῦ Κράτους κατ' ἐλάχιστον ὅρον τὰ ἀκόλουθα ἐτήσια τέλη καταναλώσεως, οἷον:

Ἀνὰ ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδας γροσίων ἐτησίου τέλους καταναλώσεως τὰ Καπνεργοστάσια Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης, Δαμασκοῦ, Βηρυτοῦ, Βαγδάτης, Χαλεπίου, Προύσης, Τραπεζοῦντος, Θεοδοσιουπόλεως (Ἐρζερὺμ), Ἀμισσοῦ, (Σαμσοῦν), Βοσνα-Σεραίου, Ρουστζουκίου, Ἀδριανουπόλεως, Θεσσαλονίκης, Καβάλλας καὶ Καράσου-Γιενιδζεσί.

Ἀνὰ ὀγδοήκοντα χιλιάδας γροσίων τὰ Καπνεργοστάσια τῶν λοιπῶν ἐδρῶν τῶν Νομαρχιῶν καὶ Ἐπαρχιῶν.

Ἀνὰ πενήκοντα χιλιάδας γροσίων τὰ Καπνεργοστάσια τῶν λοιπῶν πόλεων, κωμοπόλεων (Κασαμπά) καὶ κοινοτήτων (Ναχιέ).

Ἄρθρ. 43. Πᾶν ἐργοστάσιον μὴ ἀγοράζον ἐντὸς ἑξμηνῶν ταινίας δασμολογικῆς (ἴδε ἀρθρον 49 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ) ἀξίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεως τοῦ εἰς αὐτὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ

αναλογοῦντος ἔτησιου κατ' ἐλάχιστον ὄρον τέλους, κλείεται ἀμέσως, ὃ δὲ ἰδιοκτῆτης αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχη τὴν ἐκ νέου ἀνοιξίν του εἰμὴ ἀγοράζων ἐφ' ἅπαξ Ταινίας δασμολογικὰς ἀξίας τοῦ διὰ τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ὠρισμένου ἔτησιου κατ' ἐλάχιστον ὄρου τέλους.

Ἄρθρ. 44. Διὰ τὴν ἀπὸ μέρους εἰς μέρος μεταφορὰν Καπνεργοστασίου ἢ τὴν μετακόμισιν ἐργαλείων ἀπὸ Καπνεργοστασίου εἰς Καπνεργοστάσιον εἴτε ἀπὸ Καπνεργοστασίου εἰς ἕτερον μέρος ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφερείας, ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἢ ἄδεια τῆς ἐγχωρίου Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἄρθρ. 45. Ἀπαγορεύεται τὸ εἰσάγειν καὶ παρακατατιθέναι εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Καπνεργοστασίου ποσότητα φύλλων καπνοῦ ἀνωτέραν τῆς ἀποχρώσεως δι' ἑνὸς μηνὸς ἐργασίαν κατὰ μέγιστον ὄρον καὶ τοῦτο κατ' ἀναλογίαν τῆς χωρητικότητος τοῦ ἐργαστηρίου. Τὸ περιπλέον κατατίθεται, ἐὰν θέλη, ἔμπορος, εἰς μίαν ἢ καὶ πλείονας ἀποθήκας ἐντὸς τοῦ Καπνεργοστασίου, κλειομένας διὰ δύο διαφόρων κλειδίων, ὧν τὸ μὲν ἐν μένει εἰς χεῖρας τοῦ Καπνεργοστασιάρχου, τὸ δ' ἕτερον εἰς τὰς τοῦ ὑπαλλήλου. Ὅσάκις δὲ ὁ Καπνεργοστασιάρχης ζητήσῃ νὰ μεταφέρῃ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τούτων εἰς τὸ ἐργαστήριόν του καπνὰ, ὑποχρεοῦται νὰ ζυγίσῃ ταῦτα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὑπαλλήλου τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ ν' ἀποκόψῃ, ὡς εἰ ἐγένετο ἀγορά, τὸ τε σκερὲν ρο υ χ σ α τ ι γ ἔ ἀ π ὸ τὸ διὰ τὰς ἀποθήκας ταύτας εἰδικὸν Διπλότυπον, νὰ καταγράψῃ δὲ τὴν πρᾶξιν ταύτην εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 27 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ μνημονευθὲν εἰδικὸν βιβλίον.

Ἄρθρ. 46. Τὰ εἰς τὸ Καπνεργοστάσιον μεταφερόμενα καπνὰ παρουσιάζονται πρὸ παντὸς ἄλλου εἰς τὸν ὑπάλληλον τῶν ἐμμέσων φόρων, ὅστις ζυγίζει καὶ ἐξελέγχει ταῦτα μετὰ τὸν συνοδεύοντα τὸ τε σκερὲν ρο υ χ σ α τ ι ε. Ἀκολουθῶν ἀπερνῶνται ὑπὸ τοῦ Καπνεργοστασιάρχου εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 41 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ μνημονευθὲν εἰδικὸν βιβλίον. Ἐπίσης καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ Καπνεργοστασιάρχου ἐξερχόμενα κατασκευασμένα καπνὰ καταχωροῦνται ὑπὸ τοῦ Καπνεργοστασιάρχου εἰς τὸ ἀνωτέρω βιβλίον καὶ ἐπιθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τῶν ἐμμέσων φόρων, ὅστις ἐξακριβώνει ἐὰν τὰ καπνὰ ταῦτα φέρωσιν ἢ οὐ τὰς δασμολογικὰς Ταινίας (π α ν δ ρ ὀ λ).

Ἄρθρ. 47. Αἱ ὑπὸ τοῦ Καπνεργοστασιάρχου παρὰ τῆς ἐγχωρίου Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων ἀγοραζόμεναι καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 49 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διαλαμβανόμεναι δασμολογικαὶ Ταινίαι σημαίνονται ἅμα τῇ ἀφίξει των διὰ τοῦ διακριτικοῦ σημείου τοῦ Καπνεργοστασίου,

Αἱ Ταινίαι αὗται εἰσαγόμεναι ἐν τῷ Καπνεργοστασίῳ καταχωροῦνται εἰς τὸ ἐνεργητικὸν μὲν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 41 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ μνημονευθέντος ἐνσφραγίστου ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως βιβλίου, εἰς τὸ παθητικὸν δὲ τοῦ βιβλίου τούτου ὅσάκις κολλώμεναι ἐπὶ πακέτων καπνῶν ἐξέρχονται τοῦ Καπνεργοστασίου.

Αἱ δασμολογικαὶ Ταινίαι ἐξέρχονται τῶν Καπνεργοστασίων μόνων κεκολλημέναι ἐπὶ τῶν καπνῶν περιεχόντων δοχείων καὶ πακέτων.

Ἄρθρ. 48. Οἱ Καπνεργοστασιάρχαι εἰσὶν ἐλεύθεροι νὰ κόπτωσι κατ' ἀρέσκειαν τὰ καπνὰ ἄλλ' ἅπαξ κοπέντα τὰ καπνὰ ταῦτα δὲν ἐξέρχονται τοῦ ἐργοστασίου εἰμὴ μόνον τεθειμένα ἐντὸς πακέτων καὶ δοχείων χωρητικότητος τετρακοσίων, διακοσίων, ἑκατὸν, πενήκοντα, εἰκοσι καὶ δέκα δραμίων.

Ἐπὶ πάντων τούτων τῶν δοχείων καὶ πακέτων ἀνεξαιρέτως δεῖν νὰ κολλῶνται δασμολογικαὶ ταινίαι συμφώνως ταῖς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου 49.

Ἄρθρ. 49. Ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν, πάντα τὰ καπνὰ διαίρουνται εἰς πέντε ποιότητας, ὧν ἡ μὲν πρώτη ὑπόκειται εἰς τέλη καταναλώσεως (εἰσπραττόμενα εἰς καθαρὸν νόμισμα) γροσίων τριάκοντα ἀριθ. 30 ἢ δευτέρα εἰκοσιν ἀριθ. 20 ἢ τρίτη δεκάπέντε ἀριθ. 15 ἢ τετάρτη δέκα ἀριθ. 10 καὶ ἡ πέμπτη πέντε ἀριθ. 5 τὴν ὀκάν.

Αἱ ποιότητες αὗται σχηματίζονται ὑπ' αὐτῶν τῶν καπνεργοστασιάρχων, ἡ δὲ εἰσπραξίς τοῦ τέλους καταναλώσεως διενεργεῖται διὰ μέσου χαρτίνων ἐντύπων ταινιῶν καλουμένων π α ν δ ρ ὀ (δασμολογικαὶ ταινίαι), κατασκευαζομένων εἰς σχήματα διάφορα δι' ἐκάστην τῶν ὡς ἀνωθι ποιότητων καπνῶν καὶ ἀναλόγως τῆς χωρητικότητος τῶν ἐξ διαφοροβαρῶν δοχείων καὶ πακέτων εἰς ἃ διαιρεθῆσεται ἐκάστη ποιότης, πωλουμένων δὲ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Διευθύνσεων τῶν ἐμμέσων φόρων εἰς τοὺς καπνεργοστασιάρχας καὶ κολλωμένων ἐπὶ τῶν δοχείων καὶ πακέτων.

Ἄρθρ. 50. Οἱ καπνεργοστασιάρχαι εἰσὶν ἐλεύθεροι νὰ πωλῶσι τὴν πρώτην ποιότητα τῶν καπνῶν εἰς οἰκονομικὴν τιμὴν θελήσωσι, συμπεριλαμβανομένων πάντων τῶν πληρωθέντων τελῶν καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων ὑποχρεοῦνται ὅμως νὰ πωλῶσι κατώτερον μὲν οὐχὶ δὲ ὑπεράνω τῶν ἑκατὸν γροσίων ἀριθ. 100 δι' ἐκάστην ὀκάν τὴν δευτέραν ποιότητα, ὀγδοήκοντα γροσίων ἀριθ. 80 δι' ἐκάστην ὀκάν τὴν τρίτην, πενήκοντα γροσίων ἀριθ. 50 δι' ἐκάστην ὀκάν τὴν τετάρτην καὶ εἰκοσιπέντε ἀριθ. 25 γροσίων δι' ἐκάστην ὀκάν τὴν πέμπτην ποιότητα, τοῦτο δὲ ἐπὶ τῇ βάσει καθαρῶν νομισμάτων.

Ἄρθρ. 51. Αἱ δασμολογικαὶ ταινίαι ἐκτυπούμεναι ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς χρώματα διάφορα δι' ἐκάστην ποιότητα φέρουσιν ἐγεγραμμένα: Τὴν ποιότητα τῶν ὑπ' αὐτὰς καπνῶν.

Τὸν ἀνώτατον ὄρον τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁρισθείσης τιμῆς.

Τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰσπραττόμενον τέλος δι' ἐκάστην τῶν ταινιῶν ἀναλόγως τοῦ κλασματικοῦ βάρους καὶ τῆς ποιότητος τοῦ ὑπ' αὐτὰς καπνοῦ. Ἀποστέλλονται δ' ἐκ τῆς πρωτεύουσας εἰς τὰς Διευθύνσεις τῶν ἐμμέσων φόρων τῶν ἐπαρχιῶν, ἀπερνῶμεναι εἰς χρέος τῶν Διευθύνσεων τούτων ἀντι μετρητῶν.

Ἄρθρ. 52. Ἐπιτρέπεται ἐντὸς τῶν καπνεργοστασίων τούτων καὶ ἡ κατασκευὴ ποῦρων καὶ σιγάρων ἄλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ τίθενται ταῦτα εἰς πακέτα καὶ λοιπὰ δοχεῖα περικαλυπτόμενα ὑπὸ εἰδικῶν δασμολογικῶν ταινιῶν

Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ ὀλιγωτέρων τῶν χιλίων ἑξακοσίων σιγάρων

ρων εκ μιᾶς ὀκάς καπνοῦ. Τὰ κατασκευαζόμενα σιγάρα τίθενται εἰς πακέτα καὶ δοχεῖα ἐκ χιλίων, πεντακοσίων, διακοσίων πενήκοντα, ἑκατῶν, πενήκοντα καὶ εἰκοσιπέντε σιγάρων· εἰσπράττονται δὲ ἀπὸ μὲν τὰ σιγάρα τῆς πρώτης ποιότητος γρόσια τριάκοντα ἀριθ. 30, ἀπὸ τὰ τῆς δευτέρας γρόσια εἰκοσιν ἀριθ. 20, ἀπὸ δὲ τὰ τῆς τρίτης ποιότητος γρόσια δεκαπέντε ἀριθ. 15 τέλες καταναλώσεως ἐπὶ χιλίων σιγάρων, εἰς νόμισμα καθαρὸν, κατασκευαζομένων ἀναλόγως καὶ τῶν δασμολογικῶν ταινιῶν τῶν σιγάρων.

Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ σιγάρων τετάρτης καὶ πέμπτης ποιότητος.

Ἄρθρ. 53. Οἱ καπνεργοστασιάρχαι κέκτληται τὸ δικαίωμα τοῦ πωλεῖν τὰ πρώτης ποιότητος σιγάρα εἰς εἰσπράττοντες βούλονται τιμὴν, δὲν δύνανται ὅμως νὰ πωλῶσιν ὑπεράνω τῶν ἑκατῶν μὲν γροσίων τὰ δευτέρως, τῶν ὀγδοήκοντα δὲ τὰ τῆς τρίτης ποιότητος χίλια σιγάρα, τῦτο δὲ ἐπὶ τῇ βάσει καπνοῦ νομίσματος.

Ἄρθρ. 54. Τὰ πούρα παραδίδονται ἐπίσης εἰς κατανάλωσιν ἐντὸς πακέτων καὶ δοχείων περιβεβλημένων δασμολογικῆς ταινίας. Τὰ πακέτα καὶ δοχεῖα ταῦτα εἰσὶν ἐξ ἑκατῶν, πενήκοντα, εἰκοσι πέντε καὶ δέκα πούρων. Τὸ βάρος τῶν ἑκατῶν πούρων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ διακόσια δράχμια.

Εἰσπράττεται δι' εἰδικῶν δασμολογικῶν ταινιῶν ἐπὶ τῶν πούρων, καὶ εἰς νόμισμα καθαρὸν, ὠρισμένον τέλος καταναλώσεως δέκα γροσίων ἐπὶ τῶν ἑκατῶν πούρων. Ἡ τιμὴ τῶν πούρων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐργοστασιάρχου.

Ἄρθρ. 55. Παντὶ καπνεργοστασιάρχῃ κατασκευάζοντι καὶ παραδίδοντι πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν πούρα παραχωρεῖται ἑκπτώσις δέκα τοῖς ἑκατῶν ἐπὶ τοῦ τέλους καταναλώσεως.

Ἄρθρ. 56. Ὁ ζητῶν συστήσαι εἰδικὸν ἐργοστάσιον πρὸς κατασκευὴν ταμβάκου καὶ καπνοῦ διὰ μᾶσσημα χρεωστεῖ νὰ ἐπιδώσῃ, ἀπαραλλάκτως ὡς εἰς τὰ Καπνεργοστάσια, αἰτησὶν ἀδείας. Ὑποχρεοῦται δὲ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάντων τῶν διὰ τὰ ἄλλα Καπνεργοστάσια ἰσχυόντων ὄρων καὶ διατυπώσεων.

Ἄρθρ. 57. Ὁρισμένον δικαίωμα καταναλώσεως δέκα γροσίων τὴν ὀκτῶν εἰσπράττεται ἐπὶ τοῦ ταμβάκου καὶ καπνοῦ διὰ μᾶσσημα ἐπιτοπίου κατασκευῆς, οἰαδήποτε καὶ ἢ ἡ ποιότητος τοῦ καπνοῦ ἐξ οὗ κατασκευάζονται.

Ἄρθρ. 58. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἢ ἐν τοῖς Καπνεργοστασίοις κατασκευὴ ταμβάκου καὶ καπνοῦ διὰ μᾶσσημα, ἀλλ' εἰς μέρη τοῦ ἐργοστασίου χωριστὰ καὶ δυνάμει ἰδιαίτερου Διπλώματος.

Ἄρθρ. 59. Τὰ πρὸς κατασκευὴν ταμβάκου καὶ καπνοῦ διὰ μᾶσσημα φέρονται εἰς τὸ ἐργοστάσιον συνοδευόμενα ἀπαρεγκλήτως μὲ τὸν τεσκερὲν βουχσατιγέ, ἐξελέγχονται δὲ μὲ τὸν ἀνωτέρω τεσκερὲν καὶ τίθενται εἰς τὸ ὠρισμένον αὐτῶν μέρος. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἐργοστασιάρχης ἤθελε μεταχειρισθῆ ταὶ συντρίμματα τῶν ἐν τῷ ἐργοστασίῳ κοπτομένων φύλλων καπνοῦ πρὸς κατασκευὴν ταμβάκου καὶ καπνοῦ

διὰ μᾶσσημα, ὀφείλει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν ὑπάλληλον τῶν ἐμμέσων φόρων, ἀκολούθως τὰ συντρίμματα ταῦτα ζυγίζονται καὶ ἀπερνῶνται εἰς τὴν ἐξαγωγήν μὲν τοῦ βιβλίου τῶν πρὸς κόψιμον ἐν τῷ ἐργοστασίῳ εἰσαχθέντων καπνῶν, εἰς τὴν εἰσαγωγήν δὲ τῶν πρὸς κατασκευὴν ταμβάκου καὶ καπνοῦ διὰ μᾶσσημα εἰσαγομένων ἐν τῷ ἐργοστασίῳ καπνῶν.

Ὁ ταμβάκος καὶ καπνὸς διὰ μᾶσσημα πωλοῦνται ἐπίσης ἐντὸς πακέτων καὶ κουτίων τετρακοσίων, διακοσίων, ἑκατῶν, πενήκοντα, εἰκοσι πέντε καὶ δέκα δραμιῶν.

Ἡ εἰσπραξις τοῦ τέλους καταναλώσεως τῶν δέκα γροσίων ἐφ' ἑκάστης τῶν δύο τούτων εἰδῶν διεκπεραιοῦται διὰ μέσου δασμολογικῶν ταινιῶν, ἀπαραλλάκτως ὡς ἰσχύει καὶ διὰ τὰ λοιπὰ καπνά.

Ἄρθρ. 60. Ἐκαστος Καπνεργοστασιάρχης ὀφείλει νὰ μεταφέρῃ καὶ πωλῇ εἰς ἐργαστήριον, ἔξω τῆς περιοχῆς τοῦ ἐργοστασίου κείμενον καὶ μὴ ἔχον μέσον συγκοινωνίας μετὰ τοῦ ἐργοστασίου, οἷον θύρας καὶ παράθυρα ἀνοίγοντα εἰς αὐτὸ, τὰ προϊόντα τοῦ ἐργοστασίου αὐτοῦ, ἀπαγορευμένης τῆς πωλήσεως καὶ δωρήσεως ἔστω καὶ τῆς ἐλαχίστης ποσότητος κατασκευασμένων καπνῶν ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου.

Ἄρθρ. 61. Ὁ χάρτης δι' οὗ κατασκευάζονται τὰ πακέτα καὶ δοχεῖα τῶν καπνῶν, ἢ μεθ' οὗ δέον νὰ περιβάλλωνται τὰ πακέτα καὶ δοχεῖα ταῦτα ὅταν κατασκευάζονται ἐκ ξύλου, λευκοπαφύλου (τενεκέ) καὶ λοιπῶν μετάλλων ὡς καὶ ὁ χάρτης ὁ χρησιμεύων πρὸς κατασκευὴν ἰδιωτικῶν ταινιῶν (ἄρθρ. 63) ἐκαστοῦ καπνεργοστασιάρχου δέον γὰρ εἶναι θαμβὸς, τουτέστι μῆτε στιλπνὸς μῆτε βεσνικωμένος. Αἱ δασμολογικαὶ ταινίαι δι' ὧν δέον νὰ περιβάλλωνται τὰ δοχεῖα καὶ πακέτα ταῦτα κολλῶνται ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ταινιῶν τοῦ Καπνεργοστασιάρχου οὕτως ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐκκόλλησις αὐτῶν ἀπὸ τὰ πακέτα καὶ λοιπὰ δοχεῖα καὶ ἡ ἀνοιξις τῶν πακέτων καὶ δοχείων χωρὶς νὰ κομματιάζονται καὶ ξεσχίζονται αὐταί.

Αἱ ἰδιωτικαὶ ταινίαι δηλοῦσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐργοστασιάρχου.

Αἱ δασμολογικαὶ ταινίαι κολλῶνται διὰ συνθέσεως ἐξ ἀμύλου (μισεσέ) μὲ ἐπτὰ τοῖς ἑκατῶν ξυλοκόλλας (τουτκάλλ).

Ἄρθρ. 62. Τὰ χρεῖα τῶν ἐν τοῖς Καπνεργοστασίοις ὑπὸ τῶν Διευθύνσεων τῶν ἐμμέσων φόρων διορισθησομένων ἐλεγκτῶν ἔσσονται τὰ ἑξῆς:

Α'. Ζυγίζειν πάντε τὰ εἰς τὸ Καπνεργοστάσιον φερόμενα καπνά, ἐλέγχειν καὶ ἐξακριβῶναι αὐτὰ μὲ τὸν τεσκερὲν βουχσατιγέ ὑφ' οὗ θὰ συνοδεύονται καὶ ὑποχρεοῦν τὸν Καπνεργοστασιάρχην νὰ ἐγγράφῃ αὐτὰ εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 27 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διαληφθὲν βιβλίον.

Β'. Ἀκυροῦν τοὺς τεσκερέδες βουχσατιγέ οὕτως ὥστε ν' ἀποβαίῃ ἀδύνατος πᾶσα ἐν τῷ μέλλοντι κατάχρησις αὐτῶν καὶ ἐπιστρέφειν αὐτοὺς οὕτως ἠκυρωμένους τῇ Διευθύνσει τῶν ἐμμέσων φόρων.

Γ'. Παρασκολεῖν τὴν ἐξαγωγήν ἐκ τοῦ Καπνεργοστασίου καὶ τῆς ἐ-

λαχίστης ποσότητος καπνῶν μὴ τεθειμένων ἐντὸς πακέτων ἢ ἄλλων δοχείων, περιβεβλημένων δασμολογικῆς Ταινίας καὶ ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ σχετικῷ βιβλίῳ.

Δ'. Παρατηρεῖν τὰ βιβλία τοῦ Καπνεργοστασίου, ἐν ἀνάγκῃ δ' ἐξελέγειν τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν βιβλίων ἀποθήκης καὶ ἀντιπαραβάλλειν αὐτὰ μετὰ τὰ ἐνυπάρχοντα καπνά.

Κ'. Καταγγέλλειν παραχρῆμα τῇ Διευθύνσει πᾶσαν οἰανδήποτε παράβασιν τῶν ὄρων καὶ διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ σχετικῶς πρὸς τὸ ἐργοστάσιον καὶ τὰς ἐν αὐτῷ πράξεις, οἷον χρῆσιν ἀσφραγίστων ἐργαλείων, ἀνοιξιν μέσων συγκοινωνίας μετὰ τὰ ἔξω ἄλλων παρὰ τὴν ἐπιτρεπομένην μίαν καὶ μόνην θύραν.

ΣΤ'. Ὑποχρεοῦν τὸν Καπνεργοστασιάρχην ὅπως σημαίνει διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου σημείου τοῦ ἐργοστασίου, ἅμα τῇ ἀφίξει, τὰς ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Καπνεργοστασίου παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων ἀγοραζόμενας Ταινίας.

Ἄρθρ. 63. Ἐκτὸς τῶν δασμολογικῶν Ταινιῶν, ἕκαστος Καπνεργοστασιάρχης ὑποχρεοῦται νὰ περικαλύπτῃ τὰ τοῦ ἐργοστασίου του καπνά, σιγάρρα, ποῦρα, ταμβάκον καὶ καπνὸν διὰ μᾶσσημα περικλείοντα πακέτα καὶ δοχεῖα μετ' ἰδιωτικῆς Ταινίας ἐντύπους, φερούσας τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ ὡς καὶ τὴν τοποθεσίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐργοστασίου του.

Ἄρθρ. 64. Οἱ βουλόμενοι ν' ἀγοράσωσιν ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ἐμπόρων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν καπνά καὶ νὰ κόψωσιν αὐτὰ ἐντὸς τῶν Καπνεργοστασιῶν ὑποβάλλονται εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας διατυπώσεις:

Α'. Ἐκαστος ἀγοραστὴς τῆς κατηγορίας ταύτης ἀπευθύνεται πρῶτον εἰς τὴν ἐγχώριον Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων ὅπως ἐπιτύχῃ παρ' αὐτῆς τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν.

Β'. Ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται νὰ φέρῃ τὸ ἀγορασθὲν ποσὸν τῶν καπνῶν εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἐν συνοδίᾳ τεσκερὲ ρουχσατιῆ τοῦ ἐκποθηκευτοῦ ἐμπόρου, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Γ'. Ἄμα τῇ ἀφίξει, τὰ καπνά ἐξακριβοῦνται πρῶτον καὶ ἀντιπαραβάλλονται μετὰ τὸν συνοδεύοντα αὐτὰ τεσκερὲν ρουχσατιῆ καὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἐργοστασίου· εἶτα δὲ κόπτονται χωριστὰ καὶ τίθενται κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα ἐντὸς πακέτων καὶ δοχείων περιβεβλημένων πάντοτε δασμολογικῆς Ταινίας πρώτης ποιότητος καπνῶν, οἰαδήποτε καὶ ἢ ἡ ποιότητος τῶν ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ τούτου παρουσιασθέντων καπνῶν.

Δ'. Ἐξερχόμενα ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον τὰ καπνά ταῦτα καταγράφονται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἐργοστασίου.

Ἄρθρ. 65. Τὰ ἐντὸς πακέτων καὶ κουπίων περιβεβλημένων τὰς νενομισμένης δασμολογικῆς Ταινίας καπνά, ποῦρα καὶ σιγάρρα κυκλοφοροῦσιν ἐλευθέρως ἀνευ τεσκερὲ πανταχοῦ τοῦ Κράτους μέχρι δύο μὲν ἑκάστων τὰ καπνά καὶ ποῦρα, διαχιλίων δὲ κομματίων τὰ σιγάρρα

καὶ τοῦτο ἐὰν δὲν προκαλῶσιν ὑποψίαν δόλου· τὰ ἀνωτέρω ὅμως τῶν προρρηθεισῶν ποσοτήτων καπνά, ποῦρα καὶ σιγάρρα χρῆζουσιν ἀπολύτως Διαβατηρίου δωρεάν τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων ὅπως δύνανται κυκλοφορεῖν ἐλευθέρως.

Ἄρθρ. 66. Τὰ ἐν τινι τῶν Καπνεργοστασιῶν κατεσκευασμένα καὶ ἐντὸς πακέτων καὶ κουπίων περιβεβλημένα δασμολογικῆς Ταινίας ἐν τάξει, ὡς ἄνω ἐρέθη, τεθειμένα καπνά κυκλοφοροῦσιν ἐλευθέρως διὰ διαβατηρίου μεταφερόμενα ἀπὸ μέρους εἰς μέρος ἐντὸς τοῦ κράτους, ἐκτὸς τῆς πρωτεύουσας ἐνόσω διαρκεῖ τὸ ἐν αὐτῇ μονοπώλιον τῶν καπνῶν.

Ἄρθρ. 67. Τὰ χαβάνια, μάχαιραι καὶ λοιπὰ ἐργαλεῖα πρὸς κόψιμον τῶν καπνῶν καὶ κατασκευὴν τῶν σιγάρρων, ποῦρων, ταμβάκου καὶ καπνῶν διὰ μᾶσσημα κατασκευάζονται ἢ καὶ ἐπίσκευάζονται τοῦ λοιποῦ μόνον εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Διευθύνσεων τῶν ἐμμέσων φόρων ὁρισθησόμενα μέρη.

Τὰ εἰς τὰ μέρη δὲ ταῦτα κατασκευαζόμενα ἐργαλεῖα πωλοῦνται μόνον εἰς τοὺς Δίπλωμα τῆς Διευθύνσεως ἔχοντας Καπνεργοστασιάρχας. Περιπλέον οἱ κατασκευασταὶ τῶν ἐργαλείων τούτων ὑποχρεοῦνται νὰ τὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν ἐγχώριον Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων ὅπως σφραγίζηται ἐν ἑκαστον.

Ἄρθρ. 68. Οἱ Καπνεργοστασιάρχαι ὀφείλουσι ν' ἀγοράσωσι, διὰ μέσου τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ μόνον εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τούτων ὁρισθέντα μέρη, τὰ χαβάνια, μάχαιρας καὶ λοιπὰ ἐργαλεῖα ὧν ἔχουσιν ἀνάγκην, φροντίζοντες καὶ προσέχοντες καλῶς ὅπως μὴ ἀγοράσωσιν ἐργαλεῖα ἀσφραγίστα.

Πάντα τὰ ὑπὸ τινος Καπνεργοστασιάρχου ἀγοραζόμενα ἐργαλεῖα ἐγγράφονται λεπτομερῶς εἰς τε τὰ ἰδιαίτερα βιβλία τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ τὰ τοῦ Καπνεργοστασίου.

ΤΙΤΛΟΣ ΣΤ'.

Περὶ Καπνοπωλῶν ἐργαστηριούχων καὶ περὶ καπνοπωλῶν περιφερομένων.

Ἄρθρ. 69. Οἱ βουλόμενοι ἀνοῖξαι καπνοπωλεῖον (μαγαζίον ἢ ἐργαστήριον) ἢ ἐπαγγέλλεσθαι τὸν περιφερόμενον καπνοπώλην εἰς τὰ χωρία, ἀγορὰς καὶ πανηγύρεις, ἢ πωλεῖν μετ' ἄλλων εἰδῶν καπνά ἐν ταῖς ὁδοῖς εἴτε ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἢ μαγαζίῳ αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται προηγουμένως ὅπως ἐφοδιασθῶσι παρὰ τῆς ἐγχωρίου Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων τὴν ἀπαιτουμένην Ἄδειαν πωλήσεως (Βεῖγὲ τεσκερеси).

Ἄρθρ. 70. Ἐκ τῶν ἐργαστηριούχων τούτων καπνοπωλῶν πλήρονουσιν ἕκαστος φόρον βεῖγὲ μιᾶς μὲν καὶ ἡμισείας λίρας χρυσῆς ὀθωμανικῆς κατ' ἔτος οἱ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 42 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὑποδείχθεισῶν πρώτης τάξεως πόλεων καπνοπῶλαι, ἐκτὸς Καβάλας, Καρασού-Γενιτζεσι καὶ Σαμσοῦντος, μιᾶς δὲ χρυσῆς ὀθωμανικῆς λίρας κατ' ἔτος οἱ τῶν τῆς δευτέρας τάξεως πόλεων καὶ κωμοπόλεων (Κασιμπά) καπνο-

πῶλαι συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ῥηθειςῶν πόλεων Καβάλας, Καρασού-Γενιδζεσί καὶ Σαρσοῦντος καὶ ἡμισείας μόνον λίρας χρυσῆς ὀθωμανικῆς κατ' ἔτος οἱ τῶν τῆς τρίτης τάξεως μερῶν

Οἱ περιφερόμενοι καπνοπῶλαι πληρόνουσιν ἀνεξαίρετως ἀνά μίαν καὶ ἡμισείαν λίραν ὀθωμανικὴν χρυσῆν φόρον βεῖ γέ κατ' ἔτος.

Ἄρθρ. 71. Αἱ Ἄδειαι πωλήσεως (Βεῖ γέ τεςκερεσί) δέον ν' ἀνανεῶνται καθ' ἕκαστον ἔτος κατὰ Φεβρουάριον ἀποτινομένου νέου φόρου βεῖ γέ.

Ἄρθρ. 72. Ὁ φόρος βεῖ γέ πληρόνεται καθ' ἕκαστον ἔτος πάντοτε πρὸ τῆς πρώτης μαρτίου, ἀπέναντι νέας Ἄδειας πωλήσεως. Οἱ αἰτοῦντες Ἄδειαν πωλήσεως ἐντὸς τοῦ πρώτου ἑξαμήνου τοῦ ἔτους, πληρόνουσιν ὀλόκληρον τὸν ἐτήσιον φόρον· οἱ δ' αἰτοῦντες Ἄδειαν πωλήσεως ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τοῦ ἔτους, τουτέστι μετὰ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου, πληρόνουσι μόνον τὸ ἥμισυ τοῦ ἐτήσιου φόρου, τῆς ἐπιτευχθείσης Ἄδειας πωλήσεως ἰσχυούσης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μόνον μέχρι Μαρτίου.

Ὁ ἐργαστηριούχος ὡς καὶ ὁ περιφερόμενος καπνοπώλης ὁ πωλῶν ἐκτὸς τῶν καπνῶν καὶ ἄλλα εἶδη ἐμπορευμάτων πληρόνει ὀλοσχερῶς τὸν φόρον βεῖ γέ.

Ἄρθρ. 73. Πάντες οἱ καπνοπῶλαι οὗτοι, περιφερόμενοι ἢ ἐργαστηριούχοι, δὲν δύναται νὰ πωλῶσι κατ' οὐδένα τρόπον καὶ ὑπ' οὐδὲν σχῆμα καπνὰ κεκομμένα, σιγάρα, ποῦρα, ταμβάκον καὶ καπνὰ διὰ μάσσημα, ἀλλὰ παρὰ τὰ ἐν τοῖς καπνεργοστασίαις κατασκευαζόμενα καὶ ἐντὸς πακέτων καὶ κουτίων, περιβεβλημένων τὰς νενομισμένας δασμολογικὰς ταινίας, τεθειμένα.

Ἄρθρ. 74. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐμμέσων φόρων ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐρευνᾶν καὶ ἐπιθερεῖν, ὡσάκις βούλονται, τὰ ἐργαστήρια καὶ μαγαζία τῶν ἐργαστηριούχων καὶ τὰ δέματα τῶν περιφερομένων καπνοπωλῶν, καὶ ἐὰν ἀκόμη τὰ ἐργαστήρια καὶ μαγαζία ταῦτα χρησιμεύωσι πρὸς κατοικίαν τῶν καπνοπωλῶν ἢ πώλησιν καὶ ἐτέρων εἰδῶν ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 75. Ἡ δι' ἐν καπνοπωλεῖον (ἐργαστήριον ἢ μαγαζιον) ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔτους ληφθεῖσα ἄδεια πωλήσεως (Βεῖ γέ τεςκερεσί) δὲν ἰσχύει δι' ἕτερον κατὰ συνέπειαν ἐὰν ὁ καπνοπώλης ζητήσῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους νὰ μετακομισθῇ εἰς ἕτερον ἐργαστήριον ἢ μαγαζιον ὑποχρεῶται πρῶτον ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὴν ἐγγύριον Διευθύνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων ὅπως δηλώσῃ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ἐν τῇ ἀδείᾳ τῆς πωλήσεως του διαλαμβανόμενου μέρους, καὶ διορθώσῃ τὴν ἄδειάν του, προστιθεμένων παρὰ τῆς Διευθύνσεως ἐν τῇ αὐτῇ ἀδείᾳ τοῦ τε ἀριθμοῦ καὶ τῆς τοποθεσίας τοῦ νέου καπνοπωλείου· οὕτω διορθωθεῖσα ἡ Ἄδεια πωλήσεως (Βεῖ γέ τεςκερεσί) ἰσχύει διὰ τὸ νέον καπνοπωλεῖον ἄχρι τέλους τῆς ἐπιλοίπου προθεσμίας.

Τὸ μὲν καπνοπωλεῖον δύναται ν' ἀλλάξῃ, ἀλλ' οὐδέποτε δύναται ὁ καπνοπώλης νὰ λάβῃ ἀντικαταστάτην.

Ἡ Ἄδεια τῆς πωλήσεως διορθοῦται ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη ἀπαξ μόνον ἀλλ' οὐχὶ καὶ δις ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 76. Τὴν ἄδειαν τῆς πωλήσεως (Βεῖ γέ τεςκερεσί) ἐπιτυχάνει πανταχοῦ ὁ αἰτῶν, ἐπιδίδων ἐπισήμως αἰτησιν ἐνυπόγραφον εἰς τὰς Διευθύνσεις τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ὁ οὕτως ἐπιτυχάνων Ἄδειας πωλήσεως (Βεῖ γέ τεςκερεσί) θεωρεῖται ὡς ὑποχρεωμένος αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς καθήκοντος καὶ πάσης ὑποχρεώσεως διατετυπωμένης ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ καὶ ἀφορώσης τοὺς καπνοπώλας.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περί φύρας καὶ καπνῶν.

Ἄρθρ. 77. Αἱ φύραι τῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν καπνοφυτευτῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 9 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δις καταγραφέντων καὶ ὑπολογισθέντων καπνῶν εἰσι παραδεχταὶ μόνον μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐπισυννημμένῳ Πίνακι Α' δι' ἕκαστον εἶδος καπνῶν χωριστὰ ὀρισθέντων ποσῶν. Τὸ πλεόνασμα θεωρηθήσεται ἔλλειμμα καπνῶν, οἱ δὲ καπνοφυτευταὶ πληρόνουσι τὰ τέλη μουρουριγέ καὶ ἐπιτοπίου καταναλώσεως, (τοῦ τελευταίου τούτου τέλους λογιζομένου ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας ἀξίας τῶν καπνῶν), τοῦ πλεονάσματος τούτου.

Ἄρθρ. 78. Τὰ καπνὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐναποθηκευτοῦ ἐμπορίου παρὰ τῶν γεωργῶν ἀγοραζόμενα καὶ εἴτε πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν εἴτε πρὸς ἐξαγωγὴν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐναποθηκεύμενα, ἐὰν ἐξαχθῶσιν ἐκ τῆς ἀποθήκης καὶ ἀποσταλῶσιν ὡς ἔχουσι, τουτέστιν ἀνευ μηδεμιᾶς προπαρασκευῆς καὶ ἐπεξεργασίας, εἰς ἕτερον μέρος τοῦ κράτους, δὲν χαίρουσι τὸ δικαίωμα τῆς φύρας· ἐὰν ὅμως τουναντίον ἐπεξεργασθῶσιν εἴτε εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ μέρους τῆς ἀγορᾶς, εἴτε εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ μέρους ἐνθα ἀπεστάλησαν ἀκολούθως, χαίρουσι δικαίωμα φύρας ἐπεξεργασίας καὶ λοιπῶν, ἀλλὰ μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐπισυννημμένῳ Πίνακι Α' δι' ἕκαστον εἶδος τῶν καπνῶν χωριστὰ ὀρισμένων ποσῶν. Διὰ τὸ πλεόνασμα ὁ ἐμπορος πληρόνει μόνον τὸ τέλος ἐπιτοπίου καταναλώσεως μὲν λογιζόμενον πάντοτε ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας ἀξίας τῶν καπνῶν ἐὰν τὸ διαπύλιον τέλος (μουρουριγέ) ἐπληρώθῃ πρότερον, ἀμφοτέρω δὲ τὰ τέλη διαπύλιον (μουρουριγέ) καὶ καταναλώσεως (σαρφιὰτ), ἐὰν τὰ καπνὰ ταῦτα ἐναποθηκεύθησαν ἐπὶ σκοπῷ ἐξαγωγῆς εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἄρθρ. 79. Τὰ ἐπεξεργασμένα καὶ καθαρὰ φύρας καπνὰ ἅτινα μεταφέρονται διὰ διαβατηρίου (νακλιέ τεςκερεσί) ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποθήκης εἰς ἕτερον μέρος τοῦ Κράτους, χαίρουσι δικαίωμα φύρας κατὰ τὴν δευτέραν τῶν ταύτην διαμονὴν ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ μέρους τῆς μεταφορᾶς, ἀλλὰ μόνον μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐπισυννημμένῳ Πίνακι Α' δι' ἕκαστον εἶδος ὀρισμένων ποσῶν. Διὰ

τὸ πλεόνασμα φύρας πληρόνει ὁ ἔμπορος τὸ τέλος ἐπιτοπίου καταναλώσεως λογιζόμενον ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας τῶν καπνῶν τιμῆς.

Ἄρθρ. 80. Αἱ φύραι αἱ ἀναφαινόμεναι κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ ζυγίσματος τῶν ἐκ τῶν καπνεργοστασιῶν ἐξερχομένων κατασκευασμένων καπνῶν εἰσὶ παραδεκταὶ μέχρι τῶν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ τοῦ Πίνακος Α' διὰ τὰ καπνὰ τῆς κατηγορίας ταύτης ὀρισθέντων ποσῶν. Διὰ τὰς ὑπερβαίνουσας τὰ ποσὰ ταῦτα φύρας πληρόνουσιν οἱ καπνεργοστασιάρχαι τὸ τέλος καταναλώσεως (σαρφιὰτ) λογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑψηλοτέρας τῶν καπνῶν τιμῆς.

Ἄρθρ. 81. Πρὸς διευκρίνισιν τῆς διαφορᾶς τοῦ μεταξὺ τοῦ μέρους τῆς φορτώσεως καὶ τοῦ μέρους τῆς ἀφίξεως τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀπὸ μέρους εἰς μέρος μεταφερομένων καπνῶν ἐλήφθησαν τὰ ἐξῆς μέτρα:

Τοῦ λοιποῦ ὅταν τὰ καπνὰ ζυγίζωνται παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων τοῦ μέρους τῆς φορτώσεως, ἐγγράφεται τὸ βάρος ἐκάστου δέματος κατὰ σημεία καὶ ἀριθμούς εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ζυγίου (τσεκὶ δετφερί) ἀκολούθως ὁ ἔμπορος συντάσσει ζυγολόγιον ἐκάστου δέματος ἐπίσης κατὰ σημεία καὶ ἀριθμούς, ὅπερ ἀντιπαραβαλλόμενον μετὰ τὸ ἄνωτέρω βιβλίον τοῦ ζυγίου τῆς Διευθύνσεως, συγκεφαλαιούμενον, ἐάν ᾖ συμφωνον, ἐπικυρούμενον δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως ταύτης δι' ἐκτυπώσεως τῆς σφραγίδος αὐτῆς ὑπὸ τὸ κεφάλαιον παραδίδεται τῷ ἔμπορῳ ταύτοχρόνως μετὰ τὸ διαβατήριον (νακλιέ τσεκερεσί).

Ἄμα τῇ ἀφίξει τῶν καπνῶν εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον, ὁ ἔμπορος παρουσιάζει ταύτοχρόνως μετὰ τὸ Διαβατήριον καὶ τὸ ἄνω ρηθὲν ζυγολόγιόν του εἰς τὴν ἐκεῖσε Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ἥτις ζυγίζει τὰ καπνὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ζυγολογίου τούτου καὶ παραδέχεται διαφορὰν φύρας ἐπὶ τῶν καπνῶν τούτων μόνον μέχρι δύο ὀκάδων τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ἐκάστου δέματος.

Ἄρθρ. 82. Ἐάν τὰ ἐν τοῖς Καπνεργοστασίαις κατασκευασθέντα καὶ ἐντὸς πακέτων καὶ λοιπῶν δοχείων τεθέντα καπνὰ παρουσιάζωσι φύραν ὑπερβαίνουσαν τὰς πέντε τοῖς ἑκατὸν ὀκάδας, τότε τὰ πακέτα καὶ λοιπὰ δοχεῖα τὰ περιέχοντα τὰ καπνὰ ταῦτα ἐπιστρέφονται ἀμέσως εἰς τὸ Καπνεργοστάσιον, ἐνθα ζυγίζονται ἐνώπιον τοῦ Καπνεργοστασιάρχου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ καὶ ἐάν τὸ πλεόνασμα φύρας ἀναφανῇ καὶ αὐθις, ἀνοίγονται τὰ πακέτα καὶ δοχεῖα ταῦτα πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ νομίμου βάρους.

Αἱ ζημίαι αἱ προελευσόμεναι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διὰ τῆς ἐκμηδενίσεως τῶν δασμολογικῶν Ταινιῶν συνεπεῖα τῆς ἀνοίξεως τῶν ὑπὸ τὴν περιβολὴν αὐτῶν πακέτων καὶ δοχείων ἐπιβαρύνουσι τοὺς Καπνεργοστασιάρχας.

Ἄρθρ. 83. Ἐάν, καθ' ἣν στιγμήν ζυγίζωνται τὰ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 81 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ρηθέντος ζυγολογίου συνοδευόμενα καπνὰ εἰς τὸ μέρος τῆς ἀφίξεώς των, ἀναφανῇ διαφορὰ, ὑπερβαίνουσα τὰς ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ ὀρισθείσας δύο τοῖς ἑκατὸν ὀκάδας ἐφ' ἐκάστου δέματος, τότε, μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν τῆς δυναμικῆς ἀκριβείας τοῦ πρώτου κα-

ταρίου, ζυγίζονται τὰ καπνὰ ἐκ δευτέρου καὶ δι' ἄλλου ζυγιστοῦ (Κανταρδζή) καὶ κανταρίου. Ἐάν δὲ ἡ διαφορὰ αὕτη ὑφίσταται πάντοτε, τότε, ἐάν μὲν ἡ διαφορὰ αὕτη ᾖ πλεόνασμα, ὁ ἔμπορος πληρόνει διὰ τὸ πλεόνασμα τοῦτο τὸ διαπύλιον τέλος (μουρουριγέ) ἀπέναντι ἰδιαιτέρας ἀποδείξεως μουρουριγέ, ἐάν δὲ ἡ διαφορὰ αὕτη συνίσταται εἰς ἔλλειμμα, ἀναθεωροῦνται τὰ δέματα τῶν καπνῶν μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ ὀπισθογραφεῖται τὸ ἔλλειμμα τοῦτο εἰς τὴν ἀπόδειξιν τοῦ μουρουριγέ ἐπικυρούμενον καὶ διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ἐγγωρίου Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων ἐάν τὸ ἔλλειμμα τοῦτο δὲν προέρχεται ἐκ δόλου. Ἐάν ὅμως ὑπάρχῃ δόλος, τουτέστιν ἐάν καταφανῇ ὅτι τὸ ἔλλειμμα προέρχεται ἐξ ὑπερβαίνουσας καπνῶν δι' ἀνοίξεως ὁποσδήποτε τῶν δεμάτων, τότε ὁ ἔμπορος ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ διὰ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο διπλοῦν τὸ τέλος ἐπιτοπίου καταναλώσεως (σαρφιὰτ) λογιζόμενον ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας τῶν καπνῶν τιμῆς.

ΤΙΤΛΟΣ Η'.

Ποικιλῆ Διατάξεις.

Ἄρθρ. 84. Τὰ καπνὰ τῶν ἀνευ προηγουμένης Ἀδείας καλλιέργειας φυτευσάντων γεωργῶν ἐκρίζουνται μὲν καὶ καταστρέφονται διὰ τῆς Ἀρχῆς πρὸ τῆς συγκομιδῆς των, κατάσχονται δὲ καὶ δημεύονται εἰς χεῖρας τῶν γεωργῶν μετὰ τὴν συγκομιδὴν· ἐάν δὲ τὰ καπνὰ ταῦτα παρεδόθησαν ἤδη εἰς τὴν ἐπιτοπίον κατανάλωσιν, οἱ γεωργοὶ πληρόνουσιν ἐπ' αὐτῶν τὸ τε διαπύλιον (μουρουριγέ) καὶ τὸ τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως (σαρφιὰτ) τέλος εἰς διπλοῦν, λογιζομένων ἀμφοτέρων τούτων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑψηλοτέρας τῶν καπνῶν τιμῆς.

Ἄρθρ. 85. Οἱ γεωργοὶ οἱ πωλοῦντες μέρος ἢ καὶ ὅλα τὰ ἐν τῇ ἀνάχειράς των Ἀδεία καλλιέργειας ἐγγεγραμμένα καπνὰ, ἐναντίον τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρ. 5 καὶ 15 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τουτέστιν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἐγγωρίου Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων, ἢ ὁποσδήποτε παραχωροῦντες αὐτὰ εἰς ἕτερον, πληρόνουσι τὸ τε διαπύλιον (μουρουριγέ) καὶ τὸ τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως (σαρφιὰτ) τέλος, (τοῦ τελευταίου τούτου λογιζομένου ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας τῶν καπνῶν ἀξίας) τῶν οὕτω πωληθέντων καπνῶν. Ἐν ὑποτροπῇ δὲ ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην τῷ διπλῷ τοῦ ποσοῦ τῶν ἀνωτέρω τελῶν, ἀφαιρουμένου ἀπ' αὐτῶν διαπαντός καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ καλλιέργειν καπνὰ.

Ἄρθρ. 86. Τὰ καπνὰ τὰ ἀγοραζόμενα ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρ. 17 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τουτέστιν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων, κατάσχονται καὶ δημεύονται, ὁποσδήποτε καὶ ἢ ὁ ἀγοραστής, εἰς χεῖρας τοῦ τελευταίου τούτου. Περίπλεον ὁ ἀγοραστής πληρόνει διὰ τὰ οὕτως ἀγορασθέντα καπνὰ ταῦτα ὡς πρόστιμον τὸ διαπύλιον (μουρουριγέ) καὶ τὸ τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως (σαρφιὰτ) τέλος εἰς διπλοῦν, τοῦ τέλους καταναλώσεως λογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑψηλοτέρας τῶν καπνῶν ἀξίας· ἐάν δὲ τὰ οὕτως

ἀγορασθέντα καπνά παρεδόθησαν ἤδη εἰς κατανάλωσιν, τὰ ἀνωτέρω τέλη εἰσπράττονται παρὰ τοῦ ἐνόχου εἰς τριπλοῦν.

Ἄρθρ. 87. Πᾶς ὑπαίτιος δ' οἰουδήποτε τρόπου ἐτέρου παρὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ προβλεφθείσας ζημίας τοῦ Δημοσίου Ταμείου, προερχομένης εἴτε ἐξ ἐλαττωματικῆς εἰσπράξεως τῶν γενομισμένων τελῶν, εἴτε ἐξ ὑποκλοπῆς αὐτῶν, τιμωρεῖται, οἰαδήποτε κἂν ἢ ἡ δικαιολογία αὐτοῦ, ἐκτὸς τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δολιευθέντων τελῶν καὶ με πρόστιμον ἴσον τῷ διπλῷ τῶν τελῶν τούτων.

Ἄρθρ. 88. Ὅσοι τῶν Καπνεργοστασιαρχῶν προξενούσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ζημίας καὶ ἀπωλείας, συνεπείᾳ δόλων καὶ καταχρήσεων ὑφ' οἰουδήποτε τρόπον πραττομένων, τιμωροῦνται με χρηματικὴν ποινὴν ἴσην τῷ τριπλῷ τοῦ ποσοῦ τῶν ζημιῶν καὶ ἀπωλειῶν τούτων. Ἐν ὑποτροπῇ διπλασιάζεται ἡ χρηματικὴ αὕτη ποινὴ.

Ἄρθρ. 89. Ὁ Καπνεργοστασιάρχης εὐθύνεται διὰ τε τοὺς συνεταίρους του καὶ τὸ προσωπικὸν ὡς καὶ τοὺς ἐργάτας τοῦ ἐργοστασίου του. Κατὰ συνέπειαν, ἐν περιπτώσει ζημίας καὶ ἀπωλείας πρὸς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον προερχομένης ἐκ δόλων καὶ καταχρήσεων τῶν ἀνωτέρω ἀτόμων, αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμεναι ποιναὶ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Καπνεργοστασιάρχου.

Ἄρθρ. 90. Τὸ Καπνεργοστάσιον παντὸς ἐναντιουμένου εἰς τὴν ἐξερευνητικὴν ἐπίσκεψιν ἣν ἤθελε ζητήσῃ νὰ ἐκτελέσῃ ἢ Διευθύνσις τῶν ἐμμέσων φόρων κλείεται παραχρῆμα.

Ἄρθρ. 91. Τὰ ἄνευ ἀποδείξεως μ ο υ ρ ο υ ρ ι γ ἔ ἢ Διαβατηρίου (νακλιέ τεσκερεσί), ἢ τεσκερὲ ρ ο υ χ σ α τ ι γ ἔ συλλαμβανόμενα καπνά κατασχονται καὶ δημεύονται ὡς λαθρεμπόρευμα· περιπλέον δὲ ὁ ἰοκτήτης τῶν καπνῶν τούτων, ἢ ὁ φέρων αὐτὰ ἀποτίει διπλοῦν τὸ διαπύλιον (μουρουριγέ) καὶ τὸ τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως τέλος, τοῦ τελευταίου τούτου λογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑψηλοτέρας ἀξίας τῶν καπνῶν.

Ἐξαιρεῖται τῆς ποινικῆς ταύτης διατάξεως μόνον ἡ ποσότης κατασκευασμένων καπνῶν καὶ λοιπῶν, ἧς ἢ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἄνευ Διαβατηρίου (νακλιέ τεσκερεσί) κυκλοφορία καὶ ἀπὸ μέρους εἰς μέρος μεταφορὰ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 92. Πᾶς καπνοπώλης πωλῶν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἢ μαγαζίῳ αὐτοῦ ἄνευ Ἀδείας πωλήσεως καπνά, σι γ ἄ ρ α π ο ὕ ρ α καὶ λοιπὰ ἐμποδίζεται ἀμέσως, ἐκκενουμένου καὶ τοῦ ἐργαστηρίου ἢ μαγαζίου αὐτοῦ, περιπλέον δὲ τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἴσης τῷ δεκαπλῷ τοῦ ἀναλόγου τῆς τάξεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 70 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δηλωθεισῶν πόλεων φόρου β ε ἰ γ ἔ εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ καπνοπώλης οὗτος.

Οἱ ἐπίσης ἄνευ Ἀδείας πωλοῦντες καπνά καὶ λοιπὰ περιφερόμενοι καπνοπῶλαι τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἴσου τῷ δεκαπλῷ τοῦ εἰς ὃν ὑποβάλλονται φόρου β ε ἰ γ ἔ εἰς μίαν καὶ ἡμισίαν λίρας χρυσῆς Ὀθωμανικῆς, τουτέστι διὰ προστίμου δεκαπέντε λιρῶν τούρκικων.

Ἄρθρ. 86. Οἱ ὀλίγον ἢ πολὺ νοθεύοντες καὶ δολιευόμενοι τὰ ἀπὸ τὰ

Καπνεργοστάσια πρὸς πώλησιν προμηθευόμενα καπνά καπνοπῶλαι τιμωροῦνται με χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ πέντε μέχρι πενήκοντα λιρῶν χρυσῶν Ὀθωμανικῶν· ἐν ὑποτροπῇ δὲ, ἐκτὸς τῆς ῥηθείσης χρηματικῆς ποινῆς, ἀποβάλλουσι διὰ παντὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐξασκεῖν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ καπνοπώλου.

Ἄρθρ. 94. Οἱ κόπτοντες λάθρα ἔξω τῶν Καπνεργοστασίων καπνά, ὡς καὶ οἱ ὑποκρύπτοντες ἐντὸς τῆς κατοικίας των ἢ καὶ εἰς ἄλλα μέρη κείμενα ὑπὸ τὴν ἰδιοκτησίαν ἢ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν των ἐργαλεῖα χρησιμεύοντα διὰ κόψιμον καπνῶν, τιμωροῦνται με χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ πέντε μέχρι πενήκοντα λιρῶν χρυσῶν Ὀθωμανικῶν· περιπλέον δὲ κατασχονται καὶ τὰ ἐργαλεῖα ταῦτα· ὁ δὲ συλληφθεὶς καπνὸς καὶ ἂν ἀκόμη συνοδεύηται ὑπὸ τε σ κ ε ρ ἔ θεωρεῖται ὡς λαθρεμπόρευμα καὶ ὑποβάλλεται ὡς τοιοῦτος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 91 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 95. Οἱ κατασκευάζοντες χ α β ἄ ν ι α, μαχαίρας καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους ἐργαλεῖα πρὸς κόψιμον τῶν καπνῶν καὶ κατασκευὴν σι γ ἄ ρ ω ν, π ο ὕ ρ ω ν, ταμβάκου καὶ καπνῶν διὰ μάσημα εἰς μέρη ἄλλα παρὰ τὰ ὑπὸ τῶν Διευθύνσεων τῶν ἐμμέσων φόρων κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὑποδειχθησόμενα, ἢ οἱ κατασκευάζοντες μὲν τὰ ῥηθέντα ἐργαλεῖα εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Διευθύνσεων ὀρισθέντα μέρη πωλοῦντες δ' αὐτὰ εἰς τὸν τυχόντα ἀσφράγιστα καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Διευθύνσεως, τιμωροῦνται με χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ πέντε μέχρι πενήκοντα λιρῶν χρυσῶν Ὀθωμανικῶν.

Ἄρθρ. 96. Ἡ ἐξακρίβωσις καὶ ἐκδίκασις τῶν πλημμελημάτων τῶν προκαλούντων τὰς ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ διαγεγραμμένας ποινὰς καὶ ἡ κατάγνωσις τῶν ποινῶν ἀνήκει ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐμμέσων φόρων πρωτοδίκως καὶ εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους κατ' ἔφεσιν, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ διοικητικὰ συμβούλια πρωτοδίκως τε καὶ κατ' ἔφεσιν.

Ἄρθρ. 97. Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἀντικαταστήσει ἀπὸ τῆς πρώτης μαρτίου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1290 τοὺς περὶ φόρων καπνῶν καὶ περὶ καπνῶν ἐξαγωγῆς κανονισμούς.

Ἄρθρ. 98. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀνατίθεται τῇ Γενικῇ Διευθύνσει τῶν ἐμμέσων φόρων.

Διατάξεις ἀκροτελεύτιοι καὶ πρόσκαιροι.

Ἄν εἰσπράττεται ἐκ νέου τέλος διαπύλιον (μουρουριγέ) ἀπὸ τὰ καπνά, ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῇ δι' ἐγκύρου ἀποδείξεως μ ο υ ρ ο υ ρ ι γ ἔ ὅτι ἐπληρώθη τὸ διαπύλιον τέλος τῶν καπνῶν τούτων κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα μέχρι τέλους φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1289.

Ἐὰν τὰ καπνά ὧν ἐπληρώθη ἤδη τὸ διαπύλιον τέλος (μουρουριγέ) κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα ἤθελεν ἀποσταλῆ εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, τὸ ἐξ

Πακέτα δραμίων	Α' ποιότητος.		Β' ποιότητος.		Γ' ποιότητος.		Δ' ποιότητος.		Ε' ποιότητος.	
	Αξία	Τέλη	Αξία	Τέλη	Αξία	Τέλη	Αξία	Τέλη	Αξία	Τέλη
400	30	30	100	20	80	15	50	10	25	20
200	15	20	50	10	40	7	20	5	12	20
100	7	30	25	5	20	3	12	2	6	10
50	3	20	12	2	10	1	6	1	2	10
20	1	30	5	1	4	3	2	1	3	10
10	—	30	2	20	2	15	1	29	30	5

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΗΣ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΩΝ ΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ ΕΠΙΤΟΛΗΙΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ.

ΠΙΝΑΞ Β'.

1ον ΚΕΚΟΜΜΕΝΑ ΚΑΠΝΑ.

2ον ΣΙΓΑΡΑ.

Πακέτα σιγάρων	Α' ποιότητος		Β' ποιότητος		Γ' ποιότητος	
	Αξία	Τέλη	Αξία	Τέλη	Αξία	Τέλη
	Γρόσια	Παράδ.	Γρόσια	Παράδ.	Γρόσια	Παράδ.
1000	—	30	100	20	80	15
500	—	15	50	10	40	7 20
250	—	7 20	25	5	20	3 30
100	—	3	10	2	8	1 20
50	—	1 20	5	1	4	— 30
25	—	— 30	2	20	2	— 15

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΕΛΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΟΥΡΩΝ, ΤΑΜΒΑΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΝΩΝ ΔΙΑ ΜΑΣΣΗΜΑ.

1ον ΠΟΥΡΑ.

Πακέτα πούρων	Τέλη	
	Γρόσια	Παράδες
100	10	—
50	5	—
25	2	20
10	1	—

2ον ΤΑΜΒΑΚΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΝΑ ΔΙΑ ΜΑΣΣΗΜΑ.

Πακέτα δραμίων	Τέλη	
	Γρόσια	Παράδες
400	10	—
200	5	—
100	2	20
50	1	10
25	—	25
10	—	10

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ τοῦ Μονοπωλείου τῶν Καπνῶν τῆς Κωνσταντινουλῆς.

(19 Σεβτεμβρίου 1290 — 30 Αὐγούστου 1873).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἔνθα αὐτοῦ. — Ἐπιγόμενοι εἰσαγωγῆς καπνῶν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ Αὐτοκρατορική Κυβέρνησις ἐπιφυλαττομένη τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ τοῖς προαστείαις αὐτῆς καὶ ἐντὸς τῶν κατωτέρω ρηθισμένων ὁρίων μονοπωλεῖ τῆς κατασκευῆς καπνοῦ συνέστησεν εἰδικὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Μονοπωλεῖον τῶν Καπνῶν Κωνσταντινουπόλεως».

Τὰ ὅρια αὐτοῦ ἄρχονται ἐν Ἀσίᾳ μὲν ἀπὸ Παντυχείου καὶ διερχόμενα διὰ τῶν χωρίων Δολαπιά, Γαβλάρ, Ταικλι, Κούρνα, Φούρτα, Ἀμιρλί, Κουρδ-Δογμοῦς καὶ Μουραδλί μέχρι τοῦ ποταμοῦ Ἰρβάς οὗτινος τὸν ῥοῦν ἀκολουθοῦσι μέχρι τοῦ χωρίου Οὐμουρλί, περιλαμβάνουσι τὰ χωρία Σινεπινάρ καὶ Χούσνι κείμενα εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, προσεγγίζουσι τὰ χωρία Βουζχανέ καὶ Τζιουλού καὶ καταλήγουσιν εἰς Εὐξείνιον Πόντον εἰς τὰ περίχωρα τοῦ χωρίου Ἰρβά ἐν Εὐρώπῃ δὲ ἀπὸ τῆς παραλίας τοῦ Μικροῦ Τσεκμετζέ καὶ τῆς δυτικῆς ὄχθης τῆς λίμνης τοῦ Τσεκμετζέ περιλαμβάνουσι τὰ χωρία Γιαριμ, Βουργάζ καὶ Ἁγίου Γεωργίου, καὶ ἀκολουθοῦντα τὰ Δερπέντια μέχρι τοῦ χωρίου Μπογάζ-κιοϊ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Δουζδαγά καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς καταλήγουσιν εἰς Εὐξείνιον Πόντον εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ἀγατσλίκιοϊ.

Τὰ ὅρια ταῦτα περιλαμβάνουσιν ἐπίσης ἐκτὸς τῶν ἀπὸ Παντυχείου μέχρι τῶν περιχώρων τοῦ χωρίου Ἰρβά ἐν Ἀσίᾳ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς παραλίας τοῦ Μικροῦ Τσεκμετζέ μέχρι τῶν περιχώρων τοῦ Ἀγατσλίκιοϊ ἐν Εὐρώπῃ ὁρίων καὶ ζώνην τινὰ ἐκτάσεως χιλιομέτρων ἐκεῖθεν τῶν προμνημονευθέντων τόπων. Αἱ νῆσοι τῶν Πριγκήπων περιλαμβάνονται εἰς τὴν ζώνην ταύτην.

Ἄρθρ. 2. Ἀπαγορεύεται ἢ ἐντὸς τῆς προρρηθείσης περιφερείας εἰσαγωγή καὶ καλλιέργεια καπνοῦ πλὴν τῶν ἐν τῷ κεφαλαίῳ δευτέρῳ προβλεπομένων ἐξαιρέσεων.

Ἄρθρ. 3. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην οἱ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀφικνούμενοι καπνοὶ διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς πρὸς διαμετακόμισιν ἀλλὰ οἱ προωρισμένοι διὰ τὴν κατανάλωσιν Κωνσταντινουπόλεως. Καθ' ἣν περίπτωσιν πρόκειται περὶ καπνῶν ἐν διαμετακομίσει ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν, ἢ ὁ ἐντεταλμένος τὴν μετακόμισιν αὐτῶν ὀφείλει, πρὶν ἀποβιβάσθωσιν ἢ ἐξέλθωσι τοῦ σταθμοῦ ἢ διέλθωσι διὰ τῆς ἀπαγορευμένης περιφερείας διὰ τινος ὁδοῦ κατὰ ξηρὰν, νὰ γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως καὶ σαφῶς εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ μονοπωλείου τὸ ἀκριβὲς βῆρος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποστελλομένων καπνῶν. Μεθ' οὗ δίδεται ἢ ἄδεια εἰσαγωγῆς καὶ οὕτω οἱ καπνοὶ διεύθνονται κατ' εὐθείαν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ τελωνείου ὅπως κατατεθῶσιν ἐν αὐταῖς.

Ἄρθρ. 4. Οἱ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀφικνούμενοι ταξιδιωτὰ ὀφείλουσιν ἅμα τῇ ἀφίξει των εἰς τὸ τελωνεῖον νὰ δηλώσωσιν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους ἂν ἔχωσι μετ' αὐτῶν καὶ πόσῃ ποσότητι καπνοῦ.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἐπιτετραμμένα τὴν πώλησιν καπνοῦ καταστήματα δέον νὰ φέρωσι τὰ εἰδικὰ σημεῖα τοῦ μονοπωλείου, μόνον δὲ εἰς τὰ οὕτω ὀρισθέντα μέρη παρὰ τῆς διεύθυνσεως δύναται νὰ ὑπάρχη καπνὸς ἐν παρακαταθήκῃ.

Ἄρθρ. 6. Θεωροῦνται ἄνευ οὐδεμιᾶς δικαιολογίας ἢ ἐξηγήσεως ὡς ἐκ λαθρεμπορίου προερχόμενοι οἱ καπνοὶ οἵτινες ἄνευ προηγουμένης ἀδείας ἢ εἰσῆχθησαν εἰς τὰ ὅρια τοῦ μονοπωλείου, ἢ ἐκαλλιεργήθησαν ἐν αὐταῖς κρυφίως, ἢ εὐρέθησαν μετὰ τῶν πραγμάτων τῶν ταξιδιωτῶν χωρὶς νὰ δηλωθῶσι παρ' αὐτῶν εἰς τὸ τελωνεῖον, ἢ οἵτινες δὲν φέρουσι τὴν σφραγίδα τοῦ μονοπωλείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν εἰσακτέων καπνῶν.

Ἄρθρ. 7. Πᾶς τις δύναται τηρῶν αὐστηρῶς τοὺς ἐπομένους ὅρους νὰ εἰσάγῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ μονοπωλείου ἐγχώριον καπνὸν πρὸς ἰδίαν ἑαυτοῦ χρῆσιν.

Ἄρθρ. 8. Ὁ οὕτως εἰσαγόμενος καπνὸς ἐκ μέρους τινὸς τῆς αὐτοκρατορίας δέον νὰ ἦναι εἰς φύλλα, ἀπαγορευομένης τῆς εἰσαγωγῆς καπνοῦ κομμένου. Ὁ ἀνώτατος ὅρος τοῦ οὕτως εἰσαγομένου καπνοῦ ὀρίζεται εἰς πενήτην ὀκάδας κατ' ἔτος, ἢ δὲ εἰσαγωγή του δέον νὰ γίνηται μόνον ἅπαξ ἢ δις.

Ἄρθρ. 9. Ὁ οὕτως εἰσαγόμενος καπνὸς ἄνευ διακρίσεως ποιότητος πληρῶναι τὸ εἰς τὴν πρώτην ποιότητα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πωλουμένου καπνοῦ ἀναλογοῦν τέλος.

Ἄρθρ. 10. Οἱ πρὸς ἰδίαν ἑαυτῶν χρῆσιν θέλοντες νὰ εἰσαγάγωσι καπνὸν ὀφείλουσι, πρῶτον μὲν νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ μονοπωλείου ὅπως ἐξετάσῃ αὕτη ἐὰν πρόκειται περὶ εἰσαγωγῆς ἀφορώσης εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν καὶ οὐχὶ εἰς κερδοσκοπίαν, εἶτα δὲ νὰ πληρώσωσι καὶ καταθέσωσιν ἐκ τῶν προτέρων τὸ διὰ τὴν αἰτηθεῖσαν ποσότητα καπνοῦ ἀναλογοῦν τέλος. Ἡ διεύθυνσις τοῦ μονοπωλείου δίδωσιν ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ τελωνείου τοῦ τόπου ἐνθα γενήσεται ἢ παραγγελία. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ παραγγελιοδόχος λαμβάνων ἕνα τεσκερὲ (δήλωσιν) δωρεάν, φέροντα τὴν χρονολογίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολῆς, ἀποστέλλει εἰς τὴν διεύθυνσιν ἢ εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν παραγγελθέντα καπνὸν συνοδευόμενον μὲ τὸν προρρηθέντα τεσκερέν.

Ἄρθρ. 11. Ἄμα ὁ καπνὸς οὗτος φθάσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν κόπτεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ δαπάναις τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ ἀνθρώπων τοῦ μονοπωλείου καὶ κατατιθέμενος εἰς κιβωτίδια λευκοσιδήρου ἐσφραγισμένα παρὰ τοῦ μονοπωλείου παραδίδεται εἰς τὸν δι' οὗ προσδιωρίσθη.

Ἄρθρ. 12. Οἱ διὰ θαλάσσης ἀφικνούμενοι ταξειδιῶται οἵτινες ἔχοντες καπνὸν μεθ' ἑαυτῶν δηλώσωσι τούτο εἰς τὸ τελωνεῖον δὲν δύνανται νὰ εἰσαγάγωσιν ἄνευ τῆς πληρωμῆς τοῦ νενομισμένου τέλους πλέον τῶν πεντήκοντα δραμίων ὁ ὑπερβαίνων τὸ ποσὸν τοῦτο καπνὸς δημεύεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πρόστιμα καὶ ποινά.

Ἄρθρ. 13. Πλὴν τῆς δημεύσεως τοῦ καπνοῦ ὁ ἐνεργῶν τὸ λαθρεμπόριον πληρώνει λόγῳ προστίμου ποσὸν χρημάτων ἀνερχόμενον εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ καπνοῦ τούτου κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐκτιμήσεις τῆς διευθύνσεως. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς τὸ πρόστιμον διπλασιάζεται, τριπλασιάζομενον διὰ πᾶσαν νέαν ἐνέργειαν λαθρεμπορίου κατὰ τὰς ἐκτιμήσεις τῆς διευθύνσεως.

Ἄρθρ. 14. Οὐδεὶς ἰδιοκτῆτης δύναται νὰ ἔχη μηχανὰς καὶ ἐργαλεῖα κοπτικὰ καπνοῦ ἄλλως ταῦτα κατάσχονται ὅπου καὶ ἀν εὐρεθῶσιν, οἱ δὲ κατέχοντες αὐτὰ καὶ οἱ τούτοις χρώμενοι πληρώνουσιν ἕκαστος ἰδίᾳ πρόστιμον δέκα λιρῶν τουρκικῶν. Οἱ οὕτω κοπτόμενοι καπνοὶ κατάσχονται, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται αὐτῶν προστιμῶνται συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 13. Τὰ μέχρι γροσίων τριακοσίων πρόστιμα ἐπιβάλλει τὸ συμβούλιον τῆς διευθύνσεως τοῦ μονοπωλείου, τὰ δὲ ὑπερβαίνοντα αὐτὰ, ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἄρθρ. 15. Οἱ κατασχόμενοι καπνοὶ καὶ οἱ συλλαμβανόμενοι ὡς συνεργάται λαθρεμπορίου παραδίδονται εἰς τὴν πρώτην φυλακὴν ὅπως μετενεχθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν φυλακὴν. Συνταττομένου δὲ πρακτικῷ περὶ τούτου οἱ τε ἔνοχοι καὶ οἱ καπνοὶ παραδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ μονοπωλείου πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ κανονισμοῦ ἐὰν μὲν τὸ πρόστιμον ὑπερβαίῃ τὰ γρόσια τριακόσια ἄλλως ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεων περὶ τούτου τοῦ μονοπωλείου τῶν καπνῶν ἐπιβάλλει τὸ ἀνώτερον πρόστιμον συνωδᾶ τῷ παρόντι κανονισμῷ καὶ τοῖς περὶ τούτου εἰδικοῖς νόμοις.

Ἄρθρ. 16. Τὸ ἥμισυ τῶν συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 13 ἐπιβαλλομένων προστίμων λαμβάνει ἡ διεύθυνσις τοῦ μονοπωλείου, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ ἀνήκει εἰς τοὺς καταγγείλαντας καὶ συλλαβόντας τοὺς ἐνεργοῦντας τὸ λαθρεμπόριον. Ἐν τούτοις ἐὰν δὲν ᾖναι δυνατόν νὰ εἰσπραχθῇ τὸ πρόστιμον εἴτε διότι ὁ ἔνοχος δὲν συνελήφθη εἴτε διότι εἶναι ἀδύνατος ἡ εἰσπραξις του, δι' ὁποιοδήποτε λόγον, τὸ ταμεῖον τοῦ μονοπωλείου πληρώνει εἰς τοὺς καταγγείλαντας ἢ κατασχόντας τοὺς λαθρεμπόρους τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς μέρος χρημάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρὰ τοῦ μονοπωλείου ὀριζομένης τιμῆς τοῦ δημευθέντος καπνοῦ, συντάσσοῦσα καὶ ἀπευθύνουσα πρότερον περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων καθ' ἣν περιπτώσει τὸ πληρωτέον ποσὸν ὑπερβαίνει τὰ γρόσια τριακόσια.

Ἄρθρ. 17. Πλὴν τοῦ καπνοῦ κατάσχονται τὰ τε πρὸς μεταφο-

ρὰν αὐτοῦ χρήσιμα, οἷον ὁ ἵππος, λέμβος, ἄμαξα καὶ πᾶν ἄλλο πρᾶγμα ὅπερ ἤθελεν εὐρεθῆ ἔχει. Τὰ κατασχεθέντα πρᾶγματα ἐπιστρέφονται εἰς τὸν λαθρέμπορον, πληρώνοντα τὸ νενομισμένον πρόστιμον, πωλοῦνται δὲ διὰ τῆς ἀρχῆς, ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας τοῦ λαθρεμπόρου νὰ πληρῶσῃ τὸ πρόστιμον μετὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ, τὸ ὑπολειπόμενον ποσὸν ἐὰν τοιοῦτον ὑπάρχῃ δίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων. Καθ' ἣν περιπτώσει τὸ ἀντίτιμον τῆς πωλήσεως αὐτῶν δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ νενομισμένου προστίμου, τὸ ταμεῖον τοῦ μονοπωλείου πληρώνει συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 16 τὴν ἀναλογοῦσαν ποσότητα χρημάτων εἰς τοὺς καταμηνυτάς καὶ εἰς τοὺς συνεργήσαντας εἰς τὴν σύλληψιν τῶν λαθρεμπόρων.

Ἄρθρ. 18. Ὁ ἀδυνατῶν δι' οἰονδήποτε λόγον λαθρέμπορος νὰ πληρῶσῃ τὸ νενομισμένον πρόστιμον τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως, ἥτις διαρκεῖ τόσας ἡμέρας ὅσας τὸ εἴκοσι εἰσέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τοῦ πληρωτέου προστίμου, ὑπολογιζομένων εἴκοσι γροσίων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Οὕτως ἐὰν τὸ ἀντίτιμον τῆς πωλήσεως τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων δὲν φθάσῃ τὸ νενομισμένον πρόστιμον, ὁ λαθρέμπορος θέλει φυλακισθῆ ἀντὶ εἴκοσι γροσίων τὴν ἡμέραν, οὐδέποτε ὅμως ἢ ἕνεκα τούτου φυλάκισις δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἑξ μῆνας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ διαφυλίων διπλοτύπων καπνῶν
(ἱμραριγὲ τεζκερεσί).

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο μέρος μεταφερόμενα τελωνισμένα καπνά, διευθυνθέντα εἰς χώραν ἄλλην παρὰ τὴν ἐν τῷ διαφυλίῳ διπλοτύπῳ αὐτῶν σημειουμένην, ὅπως καταναλωθῶσιν ἐκεῖ, κρατοῦνται ἀμέσως παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τῆς χώρας ταύτης ἄχρις οὗ πληρωθῇ ἐκ νέου ὁ τεταγμένος δασμὸς, τοῦ τεσκερὲ αὐτῶν ἀποβάλλοντος τὸ κῦρος διὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην τῆς διευθύνσεώς των.

Ἄρθρ. 2. Τὰ καπνά, ἅτινα, μέχρις οὗ φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὄρον, διέρχονται καθ' ὁδὸν, εἴτε διὰ ξηρᾶς εἴτε διὰ θαλάσσης μεταφερόμενα, δι' ἄλλων πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων, πανηγύρεων καὶ ἀγορῶν, ἢ παρακάμπτουσιν ἄλλους λιμένας, δέον, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ καπνῶν νόμου, νὰ διέρχωνται δι' αὐτῶν χωρὶς νὰ εἰσαχθῶσιν ἐντὸς πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν, ἢ νὰ ἀποβιβάσθωσιν εἰς τινὰ τῶν λιμένων τούτων ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, τούτεστιν εἰσαχθέντα εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων, πανηγύρεων καὶ ἀγορῶν, ἢ ἀποβιβάσθέντα εἰς τινὰ τῶν λιμένων, δι' ὧν ἤθελον διέλθει καθ' ὁδὸν, προαποτίουσαι ἐκ νέου τὸ τεταγμένον τελώνιον, ἅτε δὴ τοῦ διαφυλίου αὐτῶν διπλοτύπου ἀκυρομένου διὰ τὴν τῆς διευθύνσεώς των μεταβολὴν ταύτην. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν καπνῶν, οἱ διανυκτερεύοντες εἰς τι μέρος δι' οὗ διέρχονται, παραδίδουσι πρῶτον τὰ καπνά των τῇ τελωνιακῇ ἀρχῇ τοῦ μέρους ἐκείνου μέ-

τὴν συμφωνίαν νὰ τὰ παραλάβωσι τὴν πρώτην τῆς ἐπαύριον, εἰσάγουσι δὲ μόνον τὰ ὑποζύγια τῶν.

Ἄρθρ. 3. Τὰ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἀφικνούμενα καπνὰ δὲν εἰσάγονται ἐντὸς τῆς χώρας εἰμὴ ἀφοῦ πρῶτον ἀνταλλάξωσι παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τούτου τὸ διαπύλιον αὐτῶν διπλότυπον μὲ ἀδειαν εἰσόδου (βουχσατιγὲ τεσκερεσί), κρατουμένου ἐννοεῖται παρὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης τοῦ ἀνταλλαχθέντος διαπυλίου. Μετὰ τὴν ἐντὸς τῆς χώρας εἰσαγωγὴν αὐτῶν τὰ καπνὰ, μὴ καταναλωθέντα ἐπιτοπίως ἀλλὰ καὶ αὐθις διευθυνθέντα ἐκείθεν εἰς ἄλλο τι μέρος τῆς ἐπικρατείας, δέον ν' ἀνταλλάξωσι τὴν ἀδειαν τῆς εἰσόδου μὲ νέον διαπύλιον διπλότυπον (χασπι ἰμ-ραριγὲ τεζκερεσί) ὅπερ ὅμως ἤδη δίδεται δωρεάν μετὰ προηγουμένην ἐκτέλεσιν τῶν τελωνιακῶν διατυπώσεων.

Τὰ οὕτως ἐκ νέου διευθύνειν μεταβάλλοντα καπνὰ, διευθυνόμενα ἐκ νέου εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τῶν μετὰ τοῦ πρώτου διαπυλίου διπλοτύπου, ἦτοι ἄνευ δευτέρου δωρεάν διαπυλίου διπλοτύπου, ἐπισύρουσιν ἐφ' ἑαυτῶν τὰς ποινικὰς διατάξεις τοῦ 1 καὶ 2 ἄρθρου τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Κληρονομία.

ἈΡΘΡΟΝ προσαρτηθὲν εἰς τὸν νόμον περὶ κληρομικῆς μεταβιβάσεως ἀκινήτων βακουφικῶν κτημάτων (ἴδε σελ. Ὁθ. Κωδ. 675).

(29 Ῥεββιούλ Ἀχῆρ 1289)

Ἐὰν διαζευχθῆ τις τὴν σύζυγόν του, ἀποθάνῃ δὲ ὁ ἕτερος τῶν συζύγων πρὸ τῆς λήξεως τοῦ πρὸς τὴν ἐκ νέου σύζευξιν ἀπαιτουμένου χρόνου, εἴτε ἂν τις συζευχθῆ γυναικῶς τινα, ἀποθάνῃ δὲ τις τῶν δύο, πρὶν ἢ λάβῃ χώραν ἀληθῆς σύλληψις ἢ ἀπελευθέρωσις, ὁ ἐπιζῶν σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος, ἀποδειχθείσης τῆς ιδιότητος τῶν ὡς κληρονόμων κατὰ νόμον, χαίρει τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας. Ἐπίσης ἂν σύζυγός τις διαζευχθῆ τὴν σύζυγον, πνέων τὰ λοιπὰ, καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἀποθάνῃ, ἢ σύζυγος ἀποδεικνύουσα τὴν ιδιότητα αὐτῆς ὡς κληρονόμου ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ συζύγου της χαίρει τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῶν ἔνεκα ἀκλήρου ἀποβιώσεως εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ βακουφίου περιερχομένων (Μαχλοῦλ) βακουφικῶν οἰκιῶν.

19 Ζιλχίτζε 1288 (16 Δεκεμβρίου 1872).

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ βακουφίου περιερχομένη οἰκία τίθεται εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν κατὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ ὀρισμένας διατυπώσεις, καὶ δὲν παραχωρεῖται εἰς οὐδένα πλειοδότην, ἂν μὴ ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τοῦ πλειστηριασμοῦ γνωστοποιηθῆ εἰς τὸ

δημόσιον διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ δι' ἰδιαιτέρων κοινοποιήσεων καὶ ἂν μὴ φθάσῃ ὁ πλειστηριασμὸς εἰς τὸν τελευταῖον ὅρον, ὥστε ν' ἀποσυρθῶσιν οἱ λοιποὶ πλειοδόται.

Ἄρθρ. 2. Ἐὰν ἡ εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ βακουφίου περιερχομένη μερίς οἰκίας, εἰς πολλὰ συγχρόνως πρόσωπα ἀνηκούσης, ἐξισοῦται πρὸς τὸ ἡμισυ ἢ καὶ ὑπερβαίνει αὐτὸ, χάριν τῶν λοιπῶν συνιδιοκτητῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι ν' ἀγοράσωσι τὴν πωλουμένην μερίδα, ἢ ὡς ἐγγιστα ὀριζομένη τιμὴ αὐτῆς ἐλαττοῦται ἐξαιρετικῶς κατὰ 20 τοῖς 0]0, ἂν δὲ ἡ μικρότερα τοῦ ἡμίσεως ἢ τὸ ἕκτον τῆς ὅλης οἰκίας κατὰ 30 τοῖς 0]0, ἂν δὲ μικρότερα καὶ τοῦ ἕκτου κατὰ 50 τοῖς 0]0.

Ἄρθρ. 3. Ἐὰν οἱ συνιδιοκτῆται ὄσι μὲν πολλοὶ, ἀλλὰ εἰς μόνος ἐξ αὐτῶν θέλει ν' ἀγοράσῃ τὴν πωλουμένην μερίδα, τῶν λοιπῶν παραιτουμένων τῆς ἀγορᾶς, ἡ τιμὴ αὐτῆς ἐλαττοῦται χάριν αὐτοῦ κατὰ τοὺς ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ ὀριζομένους βαθμούς· ἂν δὲ πάντες οἱ συνιδιοκτῆται ἀγοράσωσι τὴν ἐν λόγῳ μερίδα, ἢ ἐλάττωσις τῆς ἀξίας γίνεται πρὸς ὄφελος ὄλων. Ἐὰν δὲ πάντες οἱ συνιδιοκτῆται θέλοντες ν' ἀγοράσωσι τὴν πωλουμένην μερίδα καὶ μὴ δυναθέντες νὰ συμβιβασθῶσι μεταξὺ τῶν περιέλθωσιν εἰς διαφωνίαν, τότε ἐκτίθεται αὕτη εἰς πλειστηριασμὸν μόνον μεταξὺ τῶν συνιδιοκτητῶν, χωρὶς νὰ ἀναμιχθῆ ἕτερον ξένον πρόσωπον καὶ κατακυροῦται εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην· ἂν δὲ μὴ παρουσιασθῆ μὴδεις συνιδιοκτήτης ὡς ἀγοραστής, ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται μεταξὺ τῶν ξένων πλειοδοτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1 ἄρθρ. καὶ κατακυροῦται ἢ μερίς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως ἐπὶ τῆς ἀξίας.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν οἱ συνιδιοκτῆται δὲν θελήσωσι μὲν ν' ἀγοράσωσι τὰς εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ βακουφίου περιελθούσας μερίδας, ὑποδείξωσιν ὅμως ὡς ἀγοραστὴν ἕτερόν τινα συγγενῆ των, τότε ἢ ὑπὲρ τῶν συνιδιοκτητῶν ὀρισμένη μετρίασις τῆς τιμῆς ἐφαρμόζεται ἀπαραλλάκτως καὶ πρὸς ὄφελος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 5. Ὅταν οἱ συνιδιοκτῆται δὲν θέλωσι ν' ἀγοράσωσι τὰς πωλουμένας μερίδας, μήτε συναινῶσι ὅπως μετὰ τῶν πρὸς πώλησιν μερίδων ἐκποιήσωσι καὶ τὰς ἰδίας των, ἂν μὲν ἦναι δυνατόν νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τῶν μερίδων αὐτῶν αἱ εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ Ἐβκαφίου περιελθούσαι μερίδες, χωρίζονται αὐταὶ διὰ τοῦ Ἐβκαφίου καὶ τιθέμεναι εἰς πλειστηριασμὸν παραχωροῦνται εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην· ἂν δὲ ἡ διαίρεσις τῆς οἰκίας ἢ ἀδύνατος, τότε ἐφαρμόζονται αἱ περὶ διαδοχικῆς κατοχῆς διατάξεις.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν οἱ συνιδιοκτῆται οἰκίας, ἧς μέρος περιῆλθεν εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ Ἐβκαφίου, εὐρίσκωνται οὐχὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, τότε ἢ ἀξία τοῦ μέρους ἐκείνου καὶ τὸ ποσὸν τῆς χάριν τῶν μεριδοῦχων γινομένης ἐκπτώσεως, κοινοποιοῦνται διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, ὑφ' ἃς ὑπάγεται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τῶν συνιδιοκτητῶν καὶ διὰ τῶν ἐν λόγῳ ἀρχῶν πρὸς τοὺς τελευταίους τούτους, καὶ ἂν μὲν οὗτοι θέλωσι ν' ἀγοράσωσι τὸ εἰς πώλησιν μέρος, παραχωρεῖται αὐτοῖς προθεσμία τριῶν μηνῶν ἀπὸ

τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως ὅπως καταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον, μεθ' οὗ τὴν καταβολὴν εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον γίνεται ἡ κατακύρωσις· ἐὰν δὲ ἀποσυρθῶσιν, εἰ μὲν δυνατὴ ἡ διανομὴ, ἀποχωρίζεται ἡ μερίς καὶ τίθεται εἰς πλειστηριασμὸν, εἰ δὲ μὴ, ἐκτελοῦνται αἱ περὶ διαδοχικῆς κατοχῆς διατάξεις.

Ἄρθρ. 7. Ὄταν τῶν συνιδιοκτητῶν τινὲς διατείνωνται ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ὀρισθεῖσα ἀξία εἶναι ὑπέρογκος, ἡ οὕτως ἐκτιμηθεῖσα μερίς τίθεται εἰς πλειστηριασμὸν καὶ κατακυροῦται ἀπέναντι τοῦ προσφερομένου ἀντιτίμου, εἴτε μικρατέρου, εἴτε μεγαλειτέρου, εἰς τοὺς συνιδιοκτήτας. Τούτων δὲ παραιτουμένων τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀποχωρίζεται ἡ μερίς, ἐὰν τοῦτο ἦ δυνατὸν, καὶ τίθεται εἰς πλειστηριασμὸν, εἰδὲ μὴ, ἐκτελοῦνται αἱ περὶ διαδοχικῆς κατοχῆς διατάξεις.

Ἄρθρ. 8. Ἐὰν ὁ ἀνὴρ, πωλήσας μίαν μερίδα τῆς ὑπὸ τῆς κατοχῆς τοῦ οἰκίας εἰς τὴν σύζυγόν του, θελήσῃ ν' ἀγοράσῃ πάλιν παρὰ τοῦ Ἐβκαφίου τὴν μερίδα ἐκείνην, ταύτης κατόπιν ἀποβιβάσεως, τὸ ὡς ἔγγιστα ὀριζόμενον ἀντίτιμόν της μετριάζεται κατὰ τὸ ἡμισυ τοῦτ' αὐτὸ δὲ γίνεται καὶ ὅταν ἡ γυνὴ πωλήσῃ εἰς τὸν ἄνδρα μίαν μερίδα τῆς οἰκίας της, οὗτος δὲ κατόπιν ἀποβιώσῃ. Ἐὰν ὅμως πρόσωπόν τι κατέχον ὁλόκληρον οἰκίαν πωλήσῃ τὸ ἡμισυ ταύτης εἰς τὴν σύζυγον ἢ τὸν ἄνδρα αὐτοῦ, καὶ ἀποβιώσαντος τοῦ ἐνὸς προσώπου, τὸ ἡμισυ ἐκεῖνο περιέλθῃ εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ Ἐβκαφίου, τότε δὲν γίνεται οὕτως ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου συγκατάβασις, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ ὀριζόμενα περὶ συνιδιοκτητῶν.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

Ἐπιτρέπεται ἡ συνεπεία αὐτοκρ. διατάγματος τροποποιήσις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐὰν τυχὸν ἐν τῷ μέλλοντι ἤθελον παρουσιασθῆ δυσκολίαι εἰς τὰς περὶ πωλήσεως τῶν οὕτως εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ βακουφίου περιερχομένων κτημάτων διατυπώσεις.

(Κλητῆρες — Ἴδε δικαστικά τέλη).

(Λαθρεμπόριον — Ἴδε τελωνειακοὺς νόμους).

Λιμενικὰ τέλη.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ λιμενικῶν τελῶν.

Κατὰ τὸν προλαβόντως δυνάμει αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος θεσπισθέντα νόμον, πρὸς τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν λιμένων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ καλὴν διεξαγωγὴν τῶν τῶν ἐμπορικῶν αὐτοῦ ναυτικῶν ἀφορώσων ὑποθέσεων, δεόν νὰ λαμβάνωνται λιμενικὰ τέλη συμφώνως πρὸς τὸ νέον τιμολόγιον δι' ὅλα τὰ πλοῖα τὰ ἔχοντα κατ' ἐλάχιστον

ὄρον χωρητικότητα 5 τόννων, ἢτοι διακοσίων κοιλῶν. Ὁ νόμος οὗτος ἐφαρμόζεται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ τοῖς λοιποῖς λιμέσι τοῦ Κράτους. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ χωρητικότητος κατωτέρας τῶν διακοσίων κοιλῶν πλοίαρια, ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὸν νόμον περὶ δικαιοδοσίας τῆς δημαρχίας (Σελίρ-ἔμανετῆ) τῆς πρωτεύουσας, ἣτις εἰσπράττει διὰ τὰς διαφόρους τάξεις τῶν τοιούτων πλοιαρίων δικαίωμα τι καὶ διευθύνει τὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἀναφερομένας ὑποθέσεις. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐκτὸς τῆς πρωτεύουσας λιμένων στερεῖται τῆς ἀπαιτουμένης κανονικότητος, καθόσον διάφορα πλοίαρια θεωροῦνται ὡς μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν λιμεναρχῶν καὶ ἐπειδὴ, κανονιζομένης τῆς ἐν τοῖς λιμέσι τοῦ Κράτους ὑπηρεσίας τῶν πλοιαρίων συμφώνως πρὸς τὸν νέον νόμον, καὶ τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ μεγάλα πλοῖα, ἀνατιθεμένων εἰς τοὺς λιμενάρχας ὅπως αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἰσπράττωσι καὶ παρ' αὐτῶν μέτρια λιμενικὰ τέλη κατὰ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει σύστημα, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀναπληροῦνται, κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ δημοσίου, αἱ ἐν ταῖς περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ἐν γένει ναυτικοῦ μεταρρυθμίσεσιν ὑπάρχουσαι ἐλλείψεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ μέτρον τοῦτο ἀποβαίνει ὠφέλιμον καὶ εἰς τὰ εἰρημένα πλοίαρια, ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅπως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας τοῦ Κράτους τὰ πλοίαρια ὑπαχθῶσιν εἰς τρεῖς τάξεις, κατὰ τὸ σύστημα τῆς δημαρχίας τῆς πρωτεύουσας, καὶ λαμβάνωνται λιμενικὰ τέλη ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ κέρδους τὸ ὁποῖον ἀποφέρουσιν, ἢτοι διὰ τὰ τῆς πρώτης τάξεως ἀνά 25 γρόσια κατὰ μῆνα, διὰ τὰ τῆς δευτέρας ἀνά 20 καὶ διὰ τὰ τῆς τρίτης ἀνά 15. Τὰ λιμενικὰ ταῦτα τέλη εἰσπράττοντες οἱ λιμενάρχαι κατὰ μῆνα θέλουσι διαδιδάξαι μετὰ τῶν ἐκ τῶν μεγάλων πλοίων προερχομένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν.

Αἱ Γενικαὶ Διοικήσεις προσεκλήθησαν διὰ βεζυρικῆς διαταγῆς ὅπως ἐνεργήσωσι τὰ δεόντα συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ λιμενικῶν τελῶν Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ ὀθωμανικῶν πλοίων.

(14 Ῥεμπι-ουλ-εββίλ 1289.)

Ἄρθρ. 1. Βάσις τῆς εἰσπράξεως ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐν τῷ ἰδιαίτερω τιμολογίῳ σημειωθέντων πέντε εἰδῶν λιμενικῶν τελῶν εἶναι τὸ ποσὸν τῶν τόνων ἐκάστου πλοίου.

Οἱ εἰδικοί ὑπάλληλοι δίδουσι τοῖς πλοιαρχοῖς, διὰ τὰς εἰσπράξεις ἐκάστου εἴδους τέλους, χωριστὰς διπλοτύπους ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐντὸς τῶν στομιῶν τῆς Μεσογείου καὶ Μαύρης Θαλάσσης ἀπὸ ἐνὸς κόλπου εἰς ἕτερον δημητριακὰ, ὀπώρας, ξύλα καύσιμα, ἀνθρακας καὶ ξυλικὴν μεταφέροντα πλοῖα χωρητικότητος πέντε ἄχρις εικοσιτεσσάρων τόνων καὶ πλοίαρια, μὴ ἐξερχόμενα τῶν ἀνωτέρω στομιῶν,

πληρόνουςι μόνον τέλος αποδημητηρίων (τεζκερέ) και ήμισυ τέλος σημαντήρος απαλλαττόμενα τών άλλων τελών.

Ἄρθρ. 3. Τά ὀπώρας, ξύλα καύσιμα, άνθρακας, ξυλικήν και τὰ τῆς πρώτης ανάγκης πράγματα μεταφέροντα πλοία χωρητικότητος πέντε ἄχρις εἰκοσιτεσσάρων τόνων και πλοιάρια πληρόνουςι μόνον τέλος αποδημητηρίων, φάρων και ήμισυ τέλος σημαντήρος ἔάν καταπλέωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκ τών ἔξω τοῦ στομίου τῆς Μαύρης Θαλάσσης κειμένων λιμένων, τέλος αποδημητηρίων δὲ και ήμισυ τέλος σημαντήρος ἔάν καταπλέωσι προερχόμενα ἐκ τών ἐκτός τοῦ στομίου τῆς Μεσογείου κειμένων λιμένων.

Ἄρθρ. 4. Τά δημητριακά και ἐν γένει πᾶν τὸ μὴ τῆς πρώτης ανάγκης θεωρούμενον μεταφέροντα πλοία χωρητικότητος πέντε μέχρις εἰκοσιτεσσάρων τόνων και πλοιάρια, ἔάν μὲν μεταφέρωσι τὰ ἀνωτέρω εἶδη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκ τών ἐκτός τοῦ στομίου τῆς Μαύρης Θαλάσσης κειμένων λιμένων, ὑπόκεινται εἰς τέλος αποδημητηρίων, ἔρματος (σαβούρα), σημαντήρος (σαμαντούρα) και φάρων (φενάρ τούπασι), ἐξαιρούμενα μόνον τοῦ τέλους φερμανίου, ἔάν δ' ἐκ τών ἔξω τοῦ στομίου τῆς Μεσογείου κειμένων λιμένων, ὑπάγονται μόνον εἰς τέλος αποδημητηρίων, ἔρματος και σημαντήρος απαλλαττόμενα τών τελών φερμανίου και φάρων.

Ἄρθρ. 5. Τά ὀπώρας, ξύλα καύσιμα, άνθρακας, ξυλικήν και τὰ τῆς πρώτης ανάγκης πράγματα εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταφέροντα πλοία χωρητικότητος εἰκοσιπέντε ἄχρις ὀκτακοσίων τόνων και πλοιάρια ἔάν μὲν μεταφέρωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὰ εἶδη ταῦτα ἐκ τών ἔξω τοῦ στομίου τῆς Μαύρης Θαλάσσης κειμένων λιμένων πληρόνουςι μόνον τέλος αποδημητηρίων και φάρων και ήμισυ τέλος σημαντήρος, ἔάν δ' ἐκ τών ἔξω τοῦ στομίου τῆς Μεσογείου (Αἰγαῖον Πέλαγος) κειμένων λιμένων, ἀπαλλάσσονται μόνου τοῦ τών φάρων τέλους.

Ἄρθρ. 6. Τά δημητριακά και ἐν γένει πᾶν τὸ μὴ τῆς πρώτης ανάγκης θεωρούμενον εἰς Κωνσταντινούπολιν μετακομίζοντα πλοία χωρητικότητος εἰκοσιπέντε ἄχρις ὀκτακοσίων τόνων και πλοιάρια, ἔάν μὲν μεταφέρωσι τὰ εἶδη ταῦτα ἐκ τών ἐκτός τοῦ στομίου τῆς Μαύρης Θαλάσσης κειμένων λιμένων, ὑπόκεινται και εἰς τὰ πέντε εἶδη τελών, ἦτοι φερμανίου, αποδημητηρίων, ἔρματος, σημαντήρος και φάρων, ἔάν δ' ἐκ τών ἐκτός τοῦ στομίου τῆς Μεσογείου κειμένων λιμένων, πληρόνουςι τέλος φερμανίου, αποδημητηρίων, ἔρματος και σημαντήρος, ἀπαλλαττόμενα μόνου τοῦ τέλους τών φάρων.

Ἄρθρ. 7. Ἐκ τών ὑπὲρ τοὺς ὀκτακοσίους τόνους χωρητικότητος πλοίων τὰ μὲν εἰς Μαύρην Θαλάσσαν ταξειδεύοντα πληρόνουςι δι' ἕκαστον τών ὑπὲρ τοὺς ὀκτακοσίους τόνους τὸ ήμισυ τών τελών ἔρματος, αποδημητηρίων, σημαντήρος και φάρων, τὰ δὲ εἰς Μεσόγειον ταξειδεύοντα ἀπαλλάσσονται μόνου τοῦ τέλους φάρων.

Ἄρθρ. 8. Τὰ ἐντός τών κόλπων ταξειδεύοντα πλοία χωρητικότητος τριάκοντα ἐννέα ἄχρις ἐννεήκοντα ἐννέα τόνων πλοιάρια ὑπόκεινται εἰς

τέλη αποδημητηρίων και ἔρματος και ήμισυ τέλος σημαντήρος συνωδάταις διατάξεσι τών άρθρων 1 και 2 τοῦ εἰδικοῦ τιμολογίου.

Τὰ χωρητικότητος ὑπερβαινούσης τοὺς ἑκατὸν τόνους πλοία και πλοιάρια, ἐπειδὴ ὑπόκεινται εἰς αὐξήσιν τοῦ τέλους φερμανίου, ὅταν ταξειδεύωσιν ἐντός τών κόλπων πληρόνουςι συνωδάταις διατάξεσι τοῦ άρθρου 3 τοῦ ῥηθέντος τιμολογίου μόνον τὸ ήμισυ τών τελών ἔρματος, σημαντήρος και αποδημητηρίων.

(Μάρκαι — ἰς Σήματα).

Μεταλλεῖα.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ἐρμηνευτικὴ τοῦ άρθρ. 18 τοῦ περὶ Μεταλλείων Νόμου.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὸ 18 άρθρ. τοῦ περὶ Μεταλλείων Κανονισμοῦ οὐδενὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἐρευνήσῃ ὑπὲρ εὐρέσεως μεταλλεῖου, δι' οὗ τὴν ἐν τῷ αὐτῷ μέρει ἀνασκαφὴν ἐξεδόθη προλαβόντως ἄδεια. Οὐχ ἦττον κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρετηρήθησαν τὰ ἐξῆς ἀτοπήματα: ποῦ μὲν τινὲς μεταβάλλοντες τὸ ἐπώνυμον αὐτῶν κατορθοῦσι νὰ λάβωσιν ἄδειαν περὶ ἀνακαλύψεως μεταλλεῖου δι' ἣ ἐξεδόθη προλαβόντως ἄδεια, ποῦ δὲ τινὲς μαθόντες ὅτι ἄλλος τις καταγίνεται νὰ ἐπιτύχῃ ἄδειαν περὶ ἐκμεταλλεύσεως μεταλλεῖου ὑπὲρ ἀνεκάλυψεν ἐν μέρει τινὶ, λαμβάνουσιν ἄδειαν πρὸ τούτου και ἐκμεταλλεύονται τὸ μεταλλεῖον ἐκεῖνο: ποῦ δὲ τινὲς, ἐνῶ ἄλλος τις μὴ δυναθὴς νὰ παρουσιάσῃ ἐπιτοπίως ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ζημίας, ἣτις ἤθελε προκύψῃ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ μέρους ἐκεῖνου, καταγίνεται νὰ παρουσιάσῃ τοιαύτην ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸν Νόμον, και νὰ λάβῃ τὸ ἀπαιτούμενον ἐγγραφοὺν ἐντεῦθεν, κατορθοῦσι νὰ παρχωρηθῇ αὐτοῖς ἐντός τοῦ διαστήματος τούτου ἡ σχετικὴ ἄδεια.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν μεταλλείων και δασῶν λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἀτοπήματα ταῦτα, ἅτινα ἐνίοτε λαβόντα χώραν ἐν τισὶ Νομαρχίαις προὔκάλεσαν οὐκ ὀλίγας ἐρίδας και θορύβους, δι' ὑπομνήματος (μουζεκσε) ἐζητήσατο τὴν ἐδραίωσιν συστήματος, κατὰ τὸ ὁποῖον, ὅσάκις εἰς τὸ ἐξῆς ἤθελεν ἐπιδοθῆ αἰτήσεις περὶ ἀνακαλύψεως μεταλλεῖου δεόν νὰ ζητηθῶσιν αἱ δεύσαι πληροφορίες ἐκ τοῦ μέρους ἐκεῖνου, και ἔάν μὲν ἐκ τούτων ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ μέρους ἐκεῖνου ἦναι σύμφωνον μὲ τὸ τῆς αἰτήσεως, και ὅτι ἄλλος τις δὲν ἔλαβεν ἄδειαν διὰ τὸ μεταλλεῖον ἐκεῖνο ὡς ἀνακαλύψας αὐτὸ προλαβόντως, δεόν νὰ δίδηται ἄδεια: ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἀνάγκη προηγουμένως νὰ ἐρωτηθῇ τηλεγραφικῶς ἡ Διεύθυνσις τῶν μεταλλείων ἔάν ἐνταῦθα ἐλήφθη παρά τινος ἄλλου ἐγγύησις διὰ τὴν ἐν τῷ μέρει ἐκείνῳ ἀνασκαφὴν τοῦ εἶδους ἐκεῖνου τοῦ μεταλλεῖου, ἐν ἣ λλείψει ἐπισήμου εἰδοποιήσεως περὶ τούτου, καθόσον ἡ αὐ-

τῆ διεύθυνσις ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τηλεγραφικῶς παρὰ τῆς ἐπιτυπίου Νομαρχίας πληροφορίας περὶ τῶν μελλόντων νὰ παρουσιάσωσιν ἐνταῦθα ἐγγύησιν.

Ἐπειδὴ ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Διευθύνσεως εἶναι καθ' ὅλα σύμφωνος πρὸς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, διεβιβάσθησαν πρὸς ὅλας τὰς Νομαρχίας αἱ ἀπαιτούμεναι πρὸς τοῦτο ὁδηγίαι, παρακαλεῖσθε δὲ καὶ ὑμεῖς ὅπως ἐκτελέσητε καὶ αὐτόθι τὰ εἰκότα.

(Μετάφρασις — ἴδε Συγγράμματα).

(Μηχαναὶ — ἴδε ἐργαλεῖα).

(Μονοπωλεῖον Καπνῶν — ἴδε Καπνός).

Νεκροταφεῖον.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ Νεκροταφείων.

(Τῆ 27 Μαΐου 1869.)

Κατὰ Βεζυρικὴν διαταγὴν ἀνάγκη νὰ γενικευθῶσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Αὐτοκρατορίας αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ταφῆς νεκρῶν εἰδικοῦ Κανονισμοῦ δημοσιευθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τιμωροῦντος τοὺς παραβάτας αὐτοῦ διὰ τε φυλακίσεως ἐνός μηνὸς μέχρις ἐνός ἔτους καὶ δι' ἐπιβολῆς προστίμου μιᾶς ἕως δέκα λιρῶν Τουρκικῶν. Ἐν τούτοις ὁ κανονισμὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ πανταχοῦ τοῦ κράτους εἰμὴ διὰ τῆς ἀνδρύσεως νεκροταφείων συμφώνως πρὸς τὸν ῥηθέντα κανονισμόν. Ἐπειδὴ ὅμως πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις νεκροταφείων πόρρω ἀπέχουσι τοῦ νὰ ἴναι σύμφωνα μὲ τὸν ῥηθέντα κανονισμόν, ἡ Ὑψηλὴ Πύλη παρεκλήθη ὅπως διαβιβάσῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς ἵνα τὰ νεκροταφεῖα ᾧσι τακτικὰ, ἐκλεγομένου τοῦ τόπου τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ νεκροταφείου τῆ συγκαταθέσει καὶ ἐπιδοκιμασίᾳ τῶν ὑγειονομικῶν ἰατρῶν καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν τῶν δημοτικῶν ἰατρῶν. Ἐπειδὴ τοιαύτη τις διαταγὴ θέλει ἐκδοθῆ, ἡ ὑγειονομικὴ διεύθυνσις ἐκθέτουσα πάντα ταῦτα ἐξαιτεῖται νὰ ἀποσταλῶσιν ἀνὰ δύο ἀντίγραφα τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κανονισμοῦ εἰς ἀπάσας τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους καὶ νὰ διαταχθῶσιν αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ ὅπως ἐπὶ τῆ προηγουμένη γνωμοδοτήσει τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐκλέγωνται τὰ πρὸς ταφὴν τῶν νεκρῶν κατάλληλα μέρη καὶ ἐκτελῶσι τὰς διατάξεις τοῦ προρρηθέντος κανονισμοῦ. Ἐσωκλείστωσ ὅθεν πέμπω ὑμῖν δύο ἀντίγραφα αὐτοῦ ὅπως προβῆτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰκότων.

(Ὅπλα — ἴδε πυρίτις).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ὀρφανικῶν περιουσιῶν.

(7 Ρεββιούλ-εβίλ, 1268.)

Αἱ ἀπογραφῆς χρήζουσαι κληρονομίαι καταγράφονται καὶ ἐκποιῶνται ὡς πρότερον ὑπὸ τοῦ Ἱεροδικείου (Σέρι σερίφ) τῆ συνεργείᾳ τῶν κατὰ τόπους ὑπαλλήλων. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις, μέχρι τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων θὰ ἐκτελῶνται καὶ εἰς τὰ τῶν κληρονομιῶν, ἀνάγκη νὰ καταβάλληται προσοχὴ τοῦ λοιποῦ, ὅπως, ἐκτὸς τοῦ γραφέως, κλητῆρος καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν πεμπόμενων εἰς κληρονομίας, στέλληται εἰς πᾶσαν ὀρφανῶν περιουσίαν καὶ ἰδιαιτέρος ὑπάλληλος, ἐκ μέρους τῆς δι' αὐτοκρατορικῶν διατάγματος συστάσεως ἡδὴ ἐπιτροπῆς τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν· οὕτω δὲ κρατούμενων ὁμοιορρυθμῶν καταστίχων ὑπὸ τῶν εἰς πώλησιν τῶν πραγμάτων μεταβαινόντων ὑπαλλήλων καὶ τοῦ γραφέως, θὰ καταβάλληται μέρημα καὶ προσοχὴ ὅπως ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα περιουσία ἐκποιῆται εἰς ἀρμόζουσαν τιμὴν καὶ μηδεμίαν γίνηται κατάχρησις.

Ἡ διατύπωσις τοῦ νὰ σφραγίζωνται παρὰ τῶν προρρηθέντων ὑπαλλήλων τοῦ (κασσάμ) καὶ λοιπῶν αἱ ἀπογραφῆς χρήζουσαι κληρονομίαι, θέλει ἰσχύει ὡς πρότερον, ἀλλὰ διὰ νὰ λαμβάνωνται πληροφορίαι περὶ τῶν εἰς τὸ ἐξῆς γενησομένων ἀποδιώσεων, στέλλεται καθ' ἐκάστην ἐκ τοῦ γραφείου (Τεχαφρούζ) ἡμερολόγιον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν ἐπιτροπὴν· ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀντίτιμον τῶν καταγεγραμμένων καὶ ἐκποιουμένων πραγμάτων μένει κατακρατούμενον ἐπὶ πολὺ παρὰ τῆ τυχόντι, ἐκ τούτου δὲ δυσχέρεια καὶ ἀδικία προσγίνεται εἰς τὰ ὀρφανὰ καὶ τοὺς κληρονόμους, τοῦ λοιποῦ, ὅθεν δήποτε καὶ ἂν καταγράφηται περιουσία τις, οἱ ὑπάλληλοι θὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα ἡ εἰσπραξις τῶν πιστώσεων περαιοῦται ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἢ τέλος πάντων, ἂν παρελθόντων τεσσάρων μηνῶν μὲνωσί που ὀφείλει, θὰ εἰσπράττωνται συνεργείᾳ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, οἵτινες θὰ εἰδοποιῶνται ἐπὶ τούτῳ.

Τὰ ἐν ταῖς κληρονομίαις ἀναφαινόμενα μετρητὰ ὡς καὶ τὸ ἐπὶ χεῖρας λαμβανόμενον ἰσότιμον τῶν ἐκποιουμένων πραγμάτων φυλάττονται, μέχρις ὅτου λήξῃ ἡ διανομὴ τῆς περιουσίας, κατὰ τὰ εἰθισμένα, παρὰ τοῦ ἀπογράφοντος τὰς εἰσπράξεις γραφέως. Καταβάλλεται δὲ προσοχὴ, ὥστε τὰ ἐπὶ χεῖρας λαμβανόμενα χρήματα νὰ μὴ μένωσιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κλητῆρος ἢ ἄλλου τινὸς καὶ αἱ γενόμεναι εἰσπράξεις καὶ τὸ ἰσότιμον τῶν ἐκποιουμένων πραγμάτων, τὸ παραδιδόμενον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὑπαλλήλου Κασσάμ εἰς χεῖρας τοῦ καταγράφοντος τὰς εἰσπράξεις, νὰ κατατίθενται εἰς τὸ κιβώτιον. καὶ μὴ περιέρχωνται εἰς χεῖρας τοῦ τυχόντος.

Καθὼς ἡ ἀπογραφή τῆς κληρονομίας εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἱεροδικείου, οὕτω καὶ ὁ τοκισμὸς τῆς περιουσίας τῶν ὀρφανῶν ἔσται ἰδιαιτέρον μέλημα τῆς ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν ἐπιτροπῆς. Διὸ αἱ εἰς τὸ ἐξῆς ἀναφαινόμεναι κληρονομίαι καταγράφονται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων Σάδρ καὶ τῶν λοιπῶν δικαστηρίων, διανέμεται δὲ ἡ

περιουσία κατά τὸν ἱερὸν νόμον. Ἄφου κατατεθῶσι τὰ χρήματα τῶν ὀρφανῶν εἰς τὸ κιβώτιον παραδιδόμενα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, τὸ τοκισθησόμενον ποσὸν δὲν κατακρατεῖται ἀνωφελῶς, ὡς μέχοι τοῦδε γίνεται, ἐν τῷ ταμείῳ τῶν εἰσπράξεων, ὅπως τοκισθῆ ἔκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς· καὶ ὅταν τὰ χρήματα συσσωρευθῶσι, τὸ μερίδιον τῶν ὀρφανῶν, ἕως ὅτου λήξῃ ἡ ἐκποίησης τῆς κληρονομίας, δὲν φυλάττονται εἰς μάτην, ἀλλὰ δίδονται πρὸς τὴν ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴν εἰς λογαριασμὸν παρὰ τοῦ γραφέως τῶν εἰσπράξεων ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἡ περιουσία τῶν ὀρφανῶν φυλλάττεται ὡς πρότερον ἐν τῇ ἀγορᾷ (Βεζεστέν)· ἐν ἀνάγκῃ δὲ δίδεται ἔντονος διαταγὴ πρὸς τοὺς κηδεμόνας παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Κασσάμ. Ἐφέντη, ὅπως μεταφέρωνται τὰ πράγματα ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐντὸς κιβωτίων στερεῶν καὶ κλειδωμένων, διότι τὰ ἤδη ἐν χρήσει εἶναι σαθρά, τεθραυσμένα καὶ θῆκαι ἀπροφύλακτοι.

Ἐπειδὴ ἡ διαχείρισις καὶ ὁ τοκισμὸς τῆς περιουσίας τῶν ὀρφανῶν εἶναι τι σπουδαῖον καὶ προσοχῆς ἄξιον, φανερὸν δὲ ὅτι δι' αὐτοῦ μόνου τοῦ τρόπου δύναται νὰ ὠφεληθῶσι τὰ ὀρφανὰ, ἀνάγκη ἵνα ἡ ἐπιτροπὴ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν χρημάτων τῶν ὀρφανῶν, τὰ ὅποια ὑπάρχουσιν ἤδη εἰς τὰ ταμεία των, εἴτε διὰ προπληρωμῶν ἀπὸ τὰς καθ' ἑξῆς γινομένης κληρονομίας, εἴτε ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη δι' ἀποστολῶν εἰς διαφόρους δόσεις παρὰ τοῦ γραφέως τῶν εἰσπράξεων. Ἐπίσης καταβαλλομένης φροντίδος εἰς τὸν τοκισμὸν τῶν συσσωρευθέντων χρημάτων, θὰ τοκίζηται ἡ χρηματικὴ περιουσία, ὡς ἤδη ἰσχύει, ἐπὶ ἀξιοπίστῳ ἐγγυήσει καὶ πολυτίμῳ ἐνεχύρῳ, πρὸς 6 γρόσ. καὶ 10 παρ. τὸ πούγγιον. Καθ' ἣν περίπτωσιν τὰ χρήματα τῶν ὀρφανῶν μὴ τοκίζόμενα μένουσιν ἐν τῷ ταμείῳ των, ἐπιτρέπεται νὰ τοκίζωνται πρὸς 5 γρόσια τὸ πούγγιον κατατιθέμενα εἰς ἀξιοχρέους συντεχνίας καὶ καταστήματα, οἷα τὰ τῶν τραπεζιτῶν, μόνον ὅπως προσγίνηται ὄφελος τοῖς ὀρφανοῖς. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον θέλει ἰσχύει μόνον ὡς πρὸς τοὺς δανειζομένους μεγάλα ποσὰ, τουτέστιν ὑπεράνω τῶν 25 χιλιάδων γροσίων· μεγίστη δὲ θὰ καταβάλληται μερίμνα παρὰ τῶν ὑπαλλήλων, ὅπως μὴ διὰ τῆς ἀφορμῆς ταύτης τοκίζωνται ὀλιγώτερον τῶν 6 $\frac{1}{4}$ τὸ πούγγιον, καίτοι ὑπάρχοντος χρεώστου πρὸς 6 $\frac{1}{4}$ τὸ πούγγιον καὶ ὅπως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν θὰ ἦναι δυνατόν νὰ τοκισθῶσι τὰ χρήματα τοῦ ὀρφανοῦ κατὰ τὸν τρόπον τουτον, διαχειρίζωνται ἐν πάσῃ περιστάσει πρὸς ὄφελος τῶν ὀρφανῶν, μεταβαλλόμενα εἰς χαρτόσημον ἀντὶ νὰ μένωσιν ἐκτὸς ἐνεργείας. Ὁ κηδεμὼν καὶ ὁ γραφεὺς, γραφείσης ἀποδείξεως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἐνδείξιν τῆς ποσότητος τοῦ ἐνεχύρου καὶ τῆς ποσότητος τῶν τοκισθησόμενων χρημάτων, λαμβάνοντες τὰ χρήματα φέρουσιν αὐτὰ, παρόντος καὶ τοῦ δανεισθησομένου ἀτόμου, εἰς τὸν Κασσάμ, καὶ ἐκεῖ γενομένης τῆς καταθέσεως περὶ δανείου καὶ τοκισμοῦ συντάσσεται ὁ ἀπαιτούμενος νόμιμος τίτλος, ὅστις δίδεται τῷ κηδεμόνι διὰ τῆς μνημονευθείσης ἐπιτροπῆς. Ὅταν δὲ μετὰ ταῦτα ἐπιστραφῇ τὸ δανεισθὲν ποσόν, ἐὰν μὲν αἱ πληρωμαὶ ἐγένοντο εἰς δόσεις, σημειοῦνται ὀπισθεν τοῦ τίτλου, ἐὰν δὲ

πληρωθῇ τὸ ποσόν διὰ μιᾶς, δηλοῦται ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς, ἵνα διαγραφῇ ἡ πρωτοκόλλησις τοῦ εἰρημένου τίτλου. Ἐπειδὴ τὰ ἀπέναντι τοκισθησόμενου ποσοῦ ἐνεχύρα συνίστανται ἀπὸ κοσμήματα, ζῆση πολῦτιμα, χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ σκεύη, νομίμους τίτλους γεδικίων, γαίας καὶ κτήματα, Μούλκια καὶ τὰ παρόμοια, τὰ οὕτως ἐνεχυραζόμενα πράγματα προσάγονται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν ἐπιτροπὴν, εἴτε αὐτουσίως εἴτε εἰς τίτλους, ὡς αἱ ἰδιοκτησίαι, αἵτινες εἶναι Μούλκια. Ἄφου δὲ ἐπιθεωρηθῶσι καὶ γείνωσιν ἀποδεκτοὶ κατὰ τὰ νενομισμένα, ἐκτιμῶνται δι' ἐκτιμητῶν καὶ τὰ τοκισθησόμενα χρήματα ἐξαγόμενα ἀπὸ τὸ ταμείον δίδονται διὰ μέσου τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ κηδεμόνος. Τὸ παραλαμβανόμενον ἐνεχύρον σφραγίζει ὁ ἰδιοκτήτης· ἀφου δὲ τεθῇ ἐντὸς κιβωτίου, σφραγίζεται καὶ τὸ κιβώτιον τοῦτο ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ κηδεμόνος.

Ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ παραληφθησομένου ἐνεχύρου πρέπει νὰ ὑπερβαίνη κατὰ ἓν καὶ ἥμισυ τὴν τοῦ δανεισθησομένου ποσοῦ, π.χ. ὅταν τοκισθῶσι 2000 γρ. ἀρκεῖ ἵνα ἡ ἀξία τοῦ ἐνεχύρου ἦ τριῶν χιλιάδων γροσίων.

Ἐπειδὴ διεθρυλλήθη, ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐνεχύρων οἱ ἐκτιμηταὶ διαπράττουσι διαφόρους καταχρήσεις, τοῦ λοιποῦ θὰ ἐκλέγωνται μὲν ὡς πρότερον ὑπὸ τῆς συντεχνίας τῶν χρυσοχόων, ἀλλὰ θὰ ἐγγυᾶται ἡ εἰρημένη συντεχνία, ὅτι δὲν θὰ δρίσωσιν ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον ἀξίαν εἰς τὰ παρουσιασθησόμενα ἐνεχύρα· οὕτω λαμβανομένου ἐγγυητικοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐν περιπτώσει καταχρήσεως τοῦ ἐκτιμητοῦ ἢ συντεχνία θεωρεῖται ὑπεύθυνος.

Ἐπειδὴ ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ τῶν γεδικίων τῶν συντεχνιῶν, ὡς πρὸς τὴν ὑπόληψιν, τὰ μέρη καὶ τὴν τοποθεσίαν, ὅπως γνωσθῇ ἡ ἀληθὴς ἀξία τῶν ταιούτων γεδικίων, εἰς οἰανδήποτε συντεχνίαν καὶ ἂν ἀνάγκη ὁ ὑπό τινος προσώπου προσαγόμενος τίτλος γεδικίου, ἀνάγκη ἐν τῷ ὑπὸ τῆς αὐτῆς συντεχνίας πρὸς ἐπικύρωσιν δοθητομένῳ ἀποδεικτικῷ νὰ γράφηται ἡ ἀληθὴς ἀξία του. Ἐντόνως δὲ γνωστοποιεῖται πρὸς ἀπάσας τὰς συντεχνίας, ὅτι ἐὰν πρὸς χάριν σημειωθῇ περισσότερα ἢ ἀξία του θὰ θεωρηθῶσιν εἰς τὸ μέλλον ὑπεύθυνοι.

Ἐπειδὴ ὁ τοκισμὸς τῆς χρηματικῆς περιουσίας τῶν ὀρφανῶν ἔσται ὠφέλιμος ὄχι μόνον δι' ἐνεχύρου ἀλλὰ καὶ δι' ἐγγυήσεως γενομένου, τουτέστι, ὅταν περιορισθῇ εἰς ἐνεχύρον ὁ τοκισμὸς τῆς περιουσίας τῶν ὀρφανῶν θὰ περιπίπτῃ εἰς δυσχερείας καθόσον ἕκαστος δὲν θὰ εὐρίσκη ἐνεχύρον, ἐνεκρίθη νὰ γίνηται καὶ ἐπὶ ἐγγυήσει. Ἀλλ' ἡ ἐγγυήσις αὕτη δὲν εἶναι ἀπόλυτος· ὁ μέλλων νὰ δανεισθῇ τεχνίτης ἢ ἔμπορος, ἢ οἰοσδήποτε ἄλλος τύχη, ἀνάγκη νὰ παρέχῃ ἐγγυητὴν ἐκ τῶν τεχνιτῶν, ἔμπόρων καὶ ἄλλων κτηματιῶν καὶ ἀξιοχρέων καὶ δυναμένων ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀποζημιώσωσιν. Ἐὰν δὲ ὁ μέλλων νὰ ἐγγυηθῇ τύχη κάτοχος βαθμοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Κασσάμ ἐφέντης χωρὶς νὰ χαρισθῶσιν ἐξετάζουσι κατὰ πρῶτον, ὡς πρέπει, ἐὰν δύναται ἢ οὐ νὰ ἀποζημιώσῃ καὶ μετὰ ταῦτα τὸν παραδέχονται. Σὺν τούτοις οἱ ἐγγυώμενοι, οἰοσδήποτε καὶ ἂν

ᾧσιν, ἵνα μὴ ἔχωσι μετὰ ταῦτα ἐνστάσιν τινα, δίδουσι πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἐσφραγισμένον ἔγγραφον εἰς ἐνδειξίν, ὅτι αὐθόρμητοι συγκατετέθησαν νὰ ἀποτίσωσι τὸ ποσὸν δι' ὃπερ ἐγγυήθησαν, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης ἀποζημιώσεως, ἐκ τῆς ἰδίας ἑαυτῶν περιουσίας. Τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον φυλάττεται ἐν τῷ ταμείῳ.

Ἐάν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κασσάμ, οἱ γραφεῖς καὶ κλητῆρες λάβωσιν ὄβολον ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τοκισμοῦ ὠρισμένων ἀνέκαθεν, γενομένης ἐξετάσεως ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραφείου σαδ α ρ ε τ, τὰ μὲν χρήματα λαμβάνονται ὀπίσω, οὗτοι δὲ μηδεμιᾶς προστασίας ἀξιούμενοι, ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν εὐρίσκονται. Ἀλλ' ὅταν ὁ δανειζόμενος τύχη κάτοχος βαθμοῦ, εἰς τὸν γραφεῖα καὶ κλητῆρα τοὺς στελλομένους πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς νομίμου μεταβιβάσεως (Δέβρ) δίδεται χρηματικὸν ποσὸν λόγῳ δαπάνης τῆς ὑποθέσεως. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπειδὴ εἶναι εἶδος ἀμοιβῆς ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνηται ὅταν δὲ ληξάσης τῆς προθεσμίας τῆς νομίμου μεταβιβάσεως τῶν τοκισθέντων χρημάτων, γείνη ἀνάγκη νὰ ἀνανεωθῇ ἡ μεταβίβασις κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον, τότε δὲν εἰσπράττεται, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ τοκισμοῦ, ὀλόκληρος δαπάνη ἀλλὰ τὸ ἥμισυ αὐτῆς. Διὰ τὴν νέαν ταύτην μεταβίβασιν, ἥτις γράφεται εἰς τὸ περιθώριον, λαμβάνεται δαπάνη 100 παράδων ἦτοι τὸ ἥμισυ.

Οἱ λογαριασμοὶ τῆς περιουσίας τῶν ὀρφανῶν θεωροῦνται ἐν περιπτώσει ἀνάγκης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, μεταφέρονται δὲ συμφώνως πρὸς τὸν ἱερὸν νόμον εἰς τὸ παράρτημα τοῦ βιβλίου Κασσάμ καὶ σφραγίζονται ὡς πρότερον ὑπὸ τῶν Κασσέμιδων, ἡ δὲ δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ὠρισμένη δαπάνη τῶν λογαριασμῶν ὑπὸ τῶν Σ α δ ρ.

Ἐπειδὴ εἶναι φυσικὸν ἵνα ἡ ἐπιτροπὴ τῆς τῶν ὀρφανῶν περιουσίας εὐρίσκηται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Α. Γ. τοῦ Σεῖχουλ-Ἰσλάμ, θὰ ἐπιδίδηται ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Α. Γ. ἀνά μίαν ἰσολογισμοῦ περίληψιν ἅπαξ κατὰ τινὰς μῆνας, ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ προσαχθῇ ἐν ὠρισμένῳ χρόνῳ γενικὸς τις ἰσολογισμὸς, ὅπως πληροφορηθῇ ἡ Α. Γ. περὶ τοῦ πόσον μέρος τῶν εἰρημένων χρηματικῶν περιουσιῶν ἐτοκίσθη, πόσον ὑφίσταται, πόσον ἐδόθη εἰς τοὺς κατόχους των καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν ἐφθασαν τὰ ὑπάρχοντα τῶν περιουσιῶν ἐκ τε τῶν τόκων καὶ τῶν καταγεγραφομένων περιουσιῶν.

Ὅταν ὀρφανὸς τις ἀποδείξῃ τὴν ἐνηλικιότητα αὐτοῦ, θεωρουμένου τοῦ λογαριασμοῦ του, παραδίδεται αὐτῷ εἰς χρήματα ἐντελῶς ὅσον ποσὸν περιουσίας τοῦ εὐρεθῆ, ἀφοῦ συναχθῇ διὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὰ μέρη εἰς ἃ ἐτοκίσθη, χωρὶς νὰ ἀπολεσθῇ οὐδ' ὄβολός.

Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος θεσπισθέντας νόμους οἱ γραφεῖς (Κασσάμ) καὶ οἱ κλητῆρες εἶναι ἀλληλέγγυοι, οἱ νόμοι δὲ οὗτοι ἐπεκρῶθησαν ἐσχάτως προσθεθειῶν καὶ διατάξεων τινῶν περὶ τοῦ νὰ μὴ καταγράφωσι περιουσίας οἱ βοηθοὶ τῶν γραφέων, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων τούτων θέλουσιν ἐπαγρυπνεῖ ὁ Κασσάμ, ἐφέντης καὶ ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ τμήματος Κασσάμ.

Ὅταν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὑπάρξωσι καὶ ἄλλα ἄρθρα ἀναγκαῖα ἵνα θεσπισθῶσι καὶ ἐκτελεσθῶσι, θέλουσι προστεθῆ ἐν παραρτήματι.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει, ἕως οὗ εὐδοκᾷ ὁ Ὑψιστος, κατεγράφη δὲ εἰς τὸ βιβλίον τῶν διαδικασιῶν καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Αὐτοκρατ. Διβανίου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ διευθύνσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ συστηθησομένων ἁ Τραπεζῶν τῶν ὀρφανῶν.

Ἄρθρ. 1. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἐνὸς τῶν μωχμεθανῶν ἢ χριστιανῶν ὑπηκόων τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους ἐν τινὶ πόλει ἢ χωρίῳ, ἐὰν μεταξὺ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποθανόντος ὑπάρχωσιν ἀνήλικες ἢ παράφρονες ἢ ἡλίθιοι, εἴτε ἂν τις τούτων εὐρίσκηται εἰς μεμακρυσμένην χώραν, ἢ ἐγκαταλειπομένη περιουσία τοῦ ἀποθανόντος καταγράφεται κατὰ τὰ νενομισμένα ὑπὸ τοῦ ἱεροδικείου (σερι-σερίφ) συμφώνως πρὸς τὸν νόμον καὶ ἐκτελοῦνται τὰ δέοντα. Ὅθεν, εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς πόλεις ὅστις δῆποτε ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἀποθάνῃ, ὁ ἱμάμης, μουχτάρης ἢ ἱερεὺς τῆς συνοικίας ἢ τοῦ χωρίου ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ παραχρῆμα τὴν ἀρχὴν, καὶ γνωστοποιήσῃ συνάμα ἂν μεταξὺ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπάρχη τις ἀνήλιξ, ἀπὼν, φρενοβλαβῆς ἢ ἡλίθιος, ἐπὶ τούτου δὲ ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνώσι καὶ ἐφορευώσιν ἀδιαλείπτως αἱ ἐπιτόπιοι δημογεροντίαι.

Ἄρθρ. 2. Ἐκ μέρους δὲ τῆς ἀρχῆς συντάσσεται ἡμερήσιος κατάλογος τῶν τοιούτων γεγονότων, διδόμενος εἰς τὸν ἱεροδικαστὴν (ναίπην) καὶ ἐξετάσεως γενομένης, ἐὰν ἡ περιουσία τοῦ ἀποβιώσαντος χρήσῃ ἀπογραφῆς, ἀμέσως κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας καὶ τὸν ἱερὸν νόμον ἀνάγκη νὰ ἐκτελῶνται τὰ δέοντα. Ἄξιον ὅμως προσοχῆς εἶναι, ὅτι, ἐπειδὴ ἐν περιπτώσει θανάτου τινος τῶν ἐχόντων κληρονόμον ἀνήλικα ἢ ἀπόντα εἴτε φρενοβλαβῆ ἢ ἡλίθιον, σφραγίζονται ἐκ μέρους τοῦ ἱεροδικείου ἡ οἰκία του, τὰ κτήματα καὶ ἐπιπλά του, ἵνα μὴ ἐκ τῆς κινήτης του περιουσίας ἀπολεσθῇ ἢ κρυφθῇ τι, ἀνάγκη τὸ σύστημα τοῦτο νὰ ἐξακολουθήσῃ. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ εἶναι ἀτοπον, ὑπάρχοντος ἔτι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ νεκροῦ τοῦ ἀποβιώσαντος, νὰ ἐκβάλλωνται ἀπὸ τῆς οἰκίας του τὰ τέκνα καὶ ἡ σύζυγός του, διὰ τοῦτο σφραγίζονται μόνον τὰ πολύτιμα ἐπιπλα, ἅτινα πιθανὸν νὰ ἀπολεσθῶσιν ἢ κρυφθῶσι, τιθέμενα ἐντὸς ἐνὸς ἢ δύο δωματίων εἴτε ἐντὸς κιβωτίου· τὰ δὲ μὴ δυνάμενα νὰ ἀπολεσθῶσι καὶ τὰ καθ' ἑκάστην ἐν τῇ οἰκιακῇ χρήσει ἀναγκαῖα παραδίδονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν κληρονόμων.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὰς ἀπογραφῆς δεομένας κληρονομίας, εἰς ὅσον δῆποτε ποσὸν καὶ ἂν ἀνέρχηται ἡ μερὶς τοῦ ἀνηλίκου ἢ φρενοβλαβοῦς εἴτε ἡλίθιου κληρονόμου, τὰ μὲν κτήματα ἢ αἱ γαῖαι, ἢ καὶ ἐπιπλα ἐνίοτε, ἅτινα δέον νὰ διατηρηθῶσιν ὡς ἔχουσι, μένουσιν ἐπὶ τοῦ ὀρφανοῦ, τὰ δὲ πιθανὰ νὰ καταστραφῶσι πράγματα ἐκποιούμενα ἐν πλειστηριασμῷ διὰ τῶν κηδεμόνων ἢ προστατῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἀνάλογόν των ἀξίαν, μετατρέπονται εἰς χρήματα μετρητά.

Ἄρθρ. 4. Ὅταν τὰ ὀρφανὰ τέκνα, φρενοβλαβεῖς καὶ ἡλίθιοι, δὲν ἔχωσι

προστάτας ἢ κηδεμόνας, τότε ἐκλέγονται καὶ διορίζονται τοιοῦτοι τῆς συ-
νεργείας τοῦ ἱεροδικείου, ἐκ τῶν ἀξιόπιστων, εἰς μὲν τὰς ἑδρας τῶν νο-
μαρχιῶν καὶ ἐπαρχιῶν παρὰ τῶν συμβουλίων Τεμ. γί. ζ. ι. - χ ο υ κ ο ὕ κ,
εἰς δὲ τοὺς δήμους, ὑπὸ τῶν συμβουλίων Μετ. ζ. λ. ι. σ. ι. Δ α α β ι, καὶ εἰς
τὰς κωμοπόλεις πάλιν ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων.
Τούτων δὲ οἱ λογαριασμοὶ ἀνάγκη νὰ θεωρῶνται καθ' ἕκαστον ἔτος.

Ἄρθρ. 5. Διὰ τὰς λαμβανούσας χώραν εἰς τὰς κληρονομίας τῶν Χρι-
στιανῶν διαθήκας, ἐπειδὴ ὑπάρχει ἰδιαίτερος νόμος, αἱ τῶν διαθηκῶν ὑ-
ποθέσεις θὰ διεξάγωνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρ. 6. Εἰς ἑκάστην χώραν ἐκλέγεται ἐπὶ ἐγγυήσει ἀνά εἰς
εὐπόλητος ὑπάλληλος, ὀνομαζόμενος διευθυντὴς τῶν ὀρφανικῶν περιου-
σιῶν, ἐκ δὲ τῆς μεσιτείας εἴκοσιν ἐπὶ χίλια, ἥτις ἀνάγεται εἰς ἅπαντα τὰ
πράγματα τῆς ἐκποιουμένης περιουσίας, ἐκτὸς τῶν γαιῶν καὶ κτημάτων,
τὰ μὲν δώδεκα δίδονται εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς τῶν ὀρφανῶν περιουσίας,
πέντε δὲ εἰς τὸν κήρυκα (δελλάλ) καὶ τρία εἰς τοὺς κλητῆρας τοῦ δικα-
στηρίου.

ΑΡΘΡΑ προστεθέντα κατὰ τὴν 5 Ζελχιτζέ 1288,
καὶ 2 Φεβρουαρίου 1287.

Οἱ τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν διευθύνονται ἀλλάσσονται ἅπαξ κατὰ
διετίαν, διοριζομένων ἄλλων ἀντ' αὐτῶν κατὰ τὰ εἰθισμένα· οὐδέποτε
ὁμως διευθυντὴς τις μετὰ τὴν λήξιν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας θὰ ἐκλέ-
γεται ἐκ νέου.

Ἄρθρ. 7. Εἰς ἑκάστην δημοτικὴν ἑδραν τίθεται ἀνά ἓν κιβώτιον πρὸς
φύλαξιν τῶν μεριδίων τῶν ὀρφανῶν, φρενοβλαβῶν, ἡλιθίων καὶ ἀπόντων·
ταῦτα δὲ τὰ κιβώτια μετὰ τῶν τοῦ δημοσίου πλούτου θὰ φυλάττων-
ται εἰς μέση ἀσφαλή· ἐπὶ τῶν κιβωτίων τούτων θὰ τίθεται ἡ σφραγίς
τοῦ δικαστοῦ τῆς πόλεως (καδὴ μ. πελδὲ), ἐνὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβου-
λίου καὶ ἡ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν· εἰς δὲ τὰ ἐν αὐτοῖς
τεθηγμένα πράγματα τῶν ὀρφανῶν ἐπισυνάπτονται ἰδιαίτερα δελτία
δηλοῦντα τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ὀρφανοῦ καὶ τὸ ποσὸν τῶν πραγ-
μάτων. Ὅταν θελήσῃ τις νὰ δανεισθῇ χρήματα ἐκ τῆς ἐν τῷ κιβωτίῳ
περιουσίας τῶν ὀρφανῶν, ἀπευθύνεται κατὰ πρῶτον πρὸς τὸ συμβούλιον
τῆς χώρας, καὶ ἀφοῦ ἐξασφαλίσῃ αὐτὸ προάγων τὰ ἐνεχυρασθησόμενα
πράγματα, ἢ παρουσιάσῃ πολλοὺς καὶ ἀξιοχρέους ἐγγυητάς, τῆ γνώμη
τοῦ δικαστοῦ καὶ συμβουλίου φέρεται τὸ κιβώτιον εἰς τὸ συμβούλιον καὶ
παρόντος τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ ἐπιτρόπου μετροῦ-
τικὴ καὶ χωρίζεται τὸ αἰτηθὲν ποσὸν ἀπὸ τῆς περιουσίας τοῦ ὀρφανοῦ,
ἀφ' οὗ θὰ γείνη τὸ δάνειον καὶ παραδίδεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ χρεώ-
στου. Τὰ εἰσπραχθέντα πράγματα ἀφοῦ διασαφηνισθῶσιν εἰς τὸ περὶ
δανείου ἐγγραφοῦν, καὶ ἐκτελεσθῇ ἢ πώλησις ἐπὶ ἐξωνήσει ἐὰν ᾖ ἡναι
γῆ ἢ παρακταθήκη, ἐὰν ᾖ ἡναι κτῆμα, εἴτε ἐὰν μόνον ἐγγυηταὶ πρόκειται
νὰ δοθῶσιν, ἀφοῦ ἐκτελεσθῶσιν αἱ δέουσαι διατυπώσεις κατὰ νόμον, ὅπως

ἕκαστος τῶν ἐγγυητῶν ἢ ὑπόχρεως ἰδιαίτερος τοῦ δανεισθέντος ποσοῦ, ἢ
ἐγγυηθῇ διὰ τὸ ποσὸν τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἄλλου, τότε
σημειοῦται εἰς τὸ ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ κηδεμόνος εὑρισκόμενον ἐγγραφοῦν ὅ-
τι κατὰ τὴν δεῖνα ἡμερομηνίαν ἐτοκίσθη τῷ δεῖνα τόσον ποσὸν μετὰ
ταῦτα συντάσσεται καὶ ὁ τίτλος τοῦ δανείου, δίδόμενος τῷ κηδεμόνι,
τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν πάλιν τίθεται ἐντὸς τοῦ κιβωτίου, ὅπερ σφραγι-
ζουσιν ὁ τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν διευθυντὴς, τὰ μέλη καὶ ὁ δικαστὴς.

Ἄρθρ. 8. Πρὸς καταγραφὴν τοῦ περισσεύματος ὅπερ ἤθελε προκύψει
ἐκ τοῦ τοκισμοῦ τῶν χρημάτων ἢ ἐκ τῶν γαιῶν καὶ κτημάτων, ἅτινα
θὰ διατηρῶνται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κηδεμόνων, ἀνήκοντα εἰς τὸ με-
ρίδιον τῶν ἀνηλίκων, φρενοβλαβῶν ἢ ἡλιθίων, μετακομίζεται τὸ κιβώ-
τιον τῶν πραγμάτων ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν, εἰς τὸ συμβούλιον ἐπὶ παρου-
σία τῶν κηδεμόνων, καὶ θεωρουμένου τοῦ λογαριασμοῦ ἐνώπιον πάντων,
ἀνοίγεται τὸ κιβώτιον· οἰουδήποτε δὲ ὀρφανοῦ περιουσία ἦναι τὸ προκῦ-
ψαν πλεόνασμα, προσεπιτίθεται διὰ τοῦ κηδεμόνος, καὶ προσγράφεται ὑπὸ
τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ βιβλίον (Κασσάμ) καὶ εἰς τὸ ἐν
ταῖς χερσὶ τοῦ κηδεμόνος ἐγγραφοῦν. Ἀφοῦ κλεισθῇ τὸ κιβώτιον σφραγι-
ζόμενον, κατὰ τὰ νενομισμένα, ὑπὸ τοῦ ἱεροδικαστοῦ (να ἰ π), τοῦ διευ-
θυντοῦ τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν καὶ ἐνὸς τῶν μελῶν, στέλλεται εἰς τὸ
μέρος του. Κατὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ τίτλου, ὅστις θὰ δοθῇ εἰς τὸν ὀρ-
φανὸν ἢ φρενοβλαβῆ ἐκ μέρους τοῦ ἱεροδικείου, ἢ ὀρισθησομένη τιμὴ τῆς
τροφῆς καὶ ἐνδυμασίας, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα, ἅτινα ὥρισε τὸ ἱεροδι-
κεῖον, θὰ δίδονται ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κτημάτων του, ἐὰν ἔχη, εἰ-
δεμῆ, θὰ πληρόνηται ἐκ τῶν ἐν τῷ κιβωτίῳ χρημάτων του, διδομένης
καθ' ἕκαστον μῆνα ἀποδείξεως παραλαβῆς ὑπὸ τοῦ κηδεμόνος.

Ἄρθρ. 9. Ἐὰν τις ἀποθνήσκων διαθέσῃ χρηματικὸν τι ποσὸν πρὸς
φιλανθρωπικὰς καὶ εὐσεβεῖς πράξεις, τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξοδεύεται διὰ τοῦ
κηδεμόνος, τῆ γνώμη τοῦ δικαστοῦ (Χακίμ) καὶ τῆς ὀλομελείας τοῦ δι-
καστηρίου, ὅταν αἱ εὐσεβεῖς πράξεις ἦναι ὠρισμένα· ὅταν δὲ ἦναι ἀόρι-
στοὶ ἢ ἐκτὸς τῶν ὠρισμένων ὑπάρχωσι καὶ ἀόριστοι, εἰς ἀμφοτέρας τὰς
περιπτώσεις, τὸ διὰ τὰς ἀόριστους ποσὸν κατατίθεται εἰς τὴν τράπεζαν
τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν Ὀριζομένων δὲ ἐκ μέρους τῆς ὀλομελείας τοῦ
δικαστηρίου τῶν μᾶλλον ἐνδεῶν ἐν τῇ χώρᾳ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων,
αἶον τὰ σχολεῖα, τεμένη ὀλίγα βακούφια ἔχοντα, διδασκαλεῖα (μεδρεσέ),
γέφυραι, κρήναι καὶ τὰ παρόμοια, ἐπισκευάζονται τὰ χρῆζοντα ἐπισκευῆς
μέρη των, τῆ ἐποπτεία ἐνὸς τῶν μελῶν καὶ συνεργεία τοῦ κηδεμόνος·
ἅπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος, ἀνάγκης τυγχανούσης, ἀνοίγεται, τῆ συνερ-
γεία ὄλων, τὸ κιβώτιον τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν καὶ τὰ ἀναγκασιῶντα
χρήματα λαμβανόμενα ὑπὸ τοῦ κηδεμόνος δαπανῶνται εἰς τὰς προμη-
θεύσας ἐπισκευὰς.

Ἄρθρ. 10. Αἱ γραφικαὶ ἐργασίαι τῶν ὀρφανικῶν περιουσιῶν ἐνεργοῦ-
ται ὑπὸ τῶν γραφέων τῶν ἱεροδικείων, οἱ δὲ λογαριασμοὶ καὶ πράξεις
τῶν τραπεζῶν αὐτῶν θεωροῦνται ὑπὸ τῶν γραφέων τῶν ἐγγχωρίων συμ-
βουλίων.

Ἄρθρ. 11. Ἐκ μέρους τῶν ναίπιδων, διευθυντῶν καὶ γραφῶν οὐδὲν δικαίωμα θὰ εἰσπράττηται ὀνόματι γραφικῶν ἐξόδων, προκειμένου νὰ προστεθῆ εἰς τὸ βιβλίον (κασσάμ) τὸ ἀναφανησόμενον κέρδος, κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν τῆς τραπέζης τῶν ὄρφανικῶν περιουσιῶν.

Ἄρθρ. 12. Αἱ τῶν ἀποδημούντων κληρονόμων ἐν τῇ τραπέζῃ εὐρισκόμεναι μερίδες παραδίδονται τῇ ἀρχῇ, ὅπως, ἐάν μὲν παρουσιασθῆς ὁ ἀπὼν κληρονόμος ἀποδείξῃ τὴν ταυτότητά του, τῷ ἐγχειρίζεται δυνάμει τῆς συνταχθεσομένης ἀποφάσεως, ἐάν δὲ ἐντὸς πενταετίας δὲν ἐμφανισθῆ, καταχωρούμεναι ἐντὸς δελτίων ἐπιδίδονται πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον (χαζινεὶ τζελιέ). Ὅποτεν τὰ χρήματα ἐξάγονται οὕτως ἀπὸ τῆς τραπέζης, παραδίδονται ἐν συνόλῳ τῷ ἰδιοκτῆτῃ ἐν τῇ ἐμφανίσει του ἢ τῇ ἀρχῇ, προστιθεμένου καὶ τοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξαγωγῆς ὑπάρχοντος τόκου, ἢ δὲ ἀπέναντι ληφθησομένη ἀπόδειξις παραλαβῆς ὑπογραφομένη καὶ ἐπικυρουμένη ὑπὸ τῶν ναίπιδων θὰ τηρῆται ἐν τῇ τραπέζῃ.

Ἄρθρ. 13. Ὅταν, παρόντος τοῦ διευθυντοῦ τῶν ὄρφανικῶν περιουσιῶν καὶ τῶν κηδεμόνων, ἀποδειχθῆ κατὰ νόμον ἡ ἐνηλικιότης τοῦ ὄρφανοῦ καὶ ἡ ὑγεία τοῦ φρενοβλαβοῦς, κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν, προστιθεμένου εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ μέχρι τῆς παραδόσεως τόκου, δίδονται τὰ χρήματα εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν, ἐν μὲν ταῖς νομαρχίαις εἰς τὰ συμβούλια Δααβί ἢ Τεμγίζι Χουκούκ, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰ δημοτικά (καζά) καὶ ἐπαρχιακά (λιβᾶ) συμβούλια· ἢ δὲ ἐκ τῶν χειρῶν των ληφθησομένη ἀπόδειξις παραλαβῆς, ἐπικυρουμένη διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ναίπιδων, φυλάττεται πάλιν ἐν τῷ κιβωτίῳ· ἀλλὰ τῆς ἐνηλικιότητος τοῦ ὄρφανοῦ λογιζομένης ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐνόσω δὲν πιστοποιηθῆ, ἐρευνομένης τῆς διαγωγῆς τοῦ ὄρφανοῦ διὰ τοῦ συμβουλίου, ὅτι δὲν θὰ κατασπαταληθῆ ἢ παραδοθησομένη περιουσία, ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτῆς θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἀνήλικ.

ΑΡΘΡΟΝ προστεθὲν κατὰ τὴν 5 Ζιλχίτζε 1288
καὶ 2 Φεβρουαρίου 1287.

Ἐν περιπτώσει συζεύξεως ὄρφανοῦ μὴ ἀρικομένου εἰσέτι εἰς νόμιμον ἡλικίαν, τὰ τῆς προικὸς καὶ λοιπὰ ἐξόδα, ἐκ τῶν ἐν τῷ κιβωτίῳ χρημάτων του, ἅτινα θέλουσιν ὀρισθῆ ἀναλόγως τῆς καταστάσεως καὶ περιουσίας τοῦ ὄρφανοῦ, ὑπὸ τοῦ συμβουλίου Τεμγίζ ἢ Δααβί, θὰ διεκπεραιῶνται ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμου ἐγγράφου τοῦ συμβουλίου, οἱ δὲ ἐπίτροποι ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὴν ἀρχὴν κατάλογον λεπτομερῆ, κατατεθησόμενον μετὰ ταῦτα εἰς τὸ κιβώτιον, δεικνύοντα τὰ μέρη εἰς ἃ θέλουσι δαπανηθῆ τὰ λαμβανόμενα χρήματα. Ἐν περιπτώσει συζεύξεως ὄρφανοῦ, μεταναστεύσαντος εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν πρὶν ἢ ἐνηλικιωθῆ, αἱ ἀνωτέρω διατυπώσεις, ὡς ἐν τῷ παραρτήματι τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀναφέρεται, ἐκτελοῦνται ἐν τῷ συμβουλίῳ Δααβί ἢ Τεμγίζ τοῦ μέρους εἰς ὃ μετηνάστευσε, τὸ δὲ ὀρισθησόμενον ποσὸν ζητεῖται κατόπιν συγγνώσεως μετὰ τοῦ συμβουλίου Δααβί καὶ Τεμγίζ

τοῦ μέρους ἐν ᾧ εὐρίσκεται τὸ κιβώτιον, ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων συνταχθησόμενος κατάλογος θεωρεῖται ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς νέας του πατρίδος, ἀντίγραφον δ' αὐτοῦ κρατούμενον στέλλεται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ μέρους, ἐνθα ὑπάρχει τὸ κιβώτιον, ὅπως ἐκεῖ κατατεθῆ.

Παράσημα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ παρασήμου «Ὁσμανιέ».

(Τῇ 6 Δεκεμβρίου-ουλ-ἄχρη 1278.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Σύστασις τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ παρασήμου «Ὁσμανιέ».

Ἄρθρ. 1. Πρὸς δόξαν καὶ διάκρισιν τῶν παρεχόντων παντὸς εἶδους ἀξιοπαίνους ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν συνίσταται παράσημον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁσμανιέ».

Ἄρθρ. 2. Τὸ παράσημον τοῦτο εὐρηται ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προστασίαν τῆς Α. Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος.

Ἄρθρ. 3. Τὸ παράσημον τοῦτο εἶναι πρώτου, δευτέρου, τρίτου καὶ τετάρτου βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 4. Ἀπονέμεται ἰσοβίως.

Ἄρθρ. 5. Ἐκαστος βαθμὸς περιέχει ὀρισμένον ἀριθμὸν παρασήμων· οὕτως ὁ πρῶτος βαθμὸς ἔχει πενήτην, ὁ δεῦτερος διακόσια, ὁ τρίτος χίλια καὶ ὁ τέταρτος δισχίλια παράσημα.

Ἄρθρ. 6. Ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Α. Α. Μ. ἀπονεμομένων παρασήμων δὲν περιλαμβάνονται εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀριθμοὺς α. τὰ ἀδαμαντοκόλλητα καὶ β. τὰ ἐξ ἐνὸς οἰουδήποτε τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων βαθμῶν εἰς τοὺς ξένους ἀπονεμόμενα παράσημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀναρτήσεως τοῦ Αὐτοκρ. παρασήμου «Ὁσμανιέ» καὶ τοῦ σχήματος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 7. Τὸ αὐτοκρατορικὸν παράσημον «Ὁσμανιέ» κατεσκευασμένον ἐν σχήματι ἡλίου ἀργυροῦ με δακτύ ἀκτῖνας φέρει ἐν τῷ μέσῳ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐλ μουστένεδι μπιτ-τεβφίκατι ραμπανιγέ ἀπδ-ουλ-Ἀζιζ Χάν μουλούκου-οὐδ-δεβλέτι Ὁσμανιγέ(1)», ἐγκεκολαμμένην ἐξογκωμένους καὶ χρυσοῖς χαρακτῆρσιν ἐπὶ σμάλτου χρώματος ἐρυθροῦ βαθέως· κάτωθι

(1) Ὁ ἐλέφ Θεοῦ κυρίαρχος τοῦ Ὁθωμανικοῦ κράτους Ἀπδ-ουλ-Ἀζιζ Χάν. Κατὰ λέξιν ἢ μετάφρασιν ἔχει οὕτω ὁ βασιζόμενος ἐπὶ τῆς θείας ἀρωγῆς Ἀπδ-ουλ-Ἀζιζ Χάν κυρίαρχος τοῦ Ὁθωμανικοῦ κράτους.

δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὑπάρχουσι τὰ ἐμβλήματα τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ἢτοι ἡ ἡμισέληνος.

Ἄρθρ. 8. Τὸ πρῶτον βαθμοῦ παράσημον Ὀσμανιὲ προσδένεται εἰς τὴν ἄκραν μεγάλης ταινίας (χαμαῆλ) χρώματος πρασίνου ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐρυθροῦ βαθέως εἰς τὰ ἄκρα, ἀναρτωμένης ταύτης ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά· συνοδεύεται δὲ τὸ παράσημον τοῦτο καὶ ὑπὸ μεγάλης εἰκόνας ἡλίου ὁμοιομόρφου μὲ αὐτὸ ἢτις ἀναρτᾶται ἀριστερόθι τοῦ στήθους. Τὸ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἀναρτᾶται εἰς τὸν λαιμὸν διὰ λεπτῆς ταινίας ὁμοιοχρόου μὲ τὴν τοῦ πρώτου βαθμοῦ· ἡλιακῆ εἰκὼν παραπλησία μὲ τὴν τοῦ πρώτου ἀλλὰ μακροτέρα τὸ σχῆμα συνοδεύει καὶ τὸ παράσημον τοῦτο ἀναρτωμένη δεξιόθι τοῦ στήθους. Τὸ τοῦ τρίτου βαθμοῦ παράσημον ἀναρτᾶται εἰς τὸν λαιμὸν διὰ λεπτῆς ταινίας πρασίνης ἐν τῷ μέσῳ ἐρυθροῦ δὲ βαθέως· ἐκατέρωθεν. Τὸ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ παράσημον ἀναρτᾶται διὰ λεπτῆς ταινίας ὁμοιοχρόου μὲ τὴν τοῦ τρίτου ἀριστερόθι τοῦ στήθους· εἶναι δὲ τὸ παράσημον τοῦτο κατὰ τὸ σχῆμα μικρότερον τῶν τριῶν ἄλλων.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ παρασήμου «Ὀσμανιὲ» συνοδεύεται καὶ ὑπὸ εἰδικοῦ ὑψηλοῦ βερατίου ἄνευ τοῦ ὁποῖου ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάρτησις τοῦ παρασήμου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀπονομὴ αὐτοῦ—προβιβασμός.

Ἄρθρ. 10. Ἡ Α. Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης δύναται κατ' εὐαρέσκειαν νὰ ἀπονεύμῃ οἰονδήποτε τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων βαθμῶν τοῦ παρασήμου Ὀσμανιὲ εἰς τινὰ ἄνευ ἀνάγκης ὑπηρεσίας τινὸς ἢ ὑπουργήματος.

Ἄρθρ. 11. Ἐπειδὴ τὸ παράσημον Ὀσμανιὲ ἀπονέμεται ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ὑπηρετήσαντας καλῶς τὸ κράτος, διὰ νὰ γείνη αἴτησις ἀπονομῆς τοῦ παρασήμου τούτου εἰς τινὰ δέον νὰ προῦπάρξῃ ἐκδούλευσις καὶ ὑπηρεσία.

Οὕτω διὰ νὰ ἀξιωθῶσι τῆς ἐξόχου καὶ ἰδιαζούσης ταύτης τιμῆς δέον οἱ μὲν στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν καιρῷ εἰρήνης οἱ δὲ θρησκευτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ἐν ᾧ σταδίῳ διατρέχουσι νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐξόχως καὶ ἀξιεπαίνως τοῦλάχιστον εἴκοσιν ἔτη.

Ὅπως τιμηθῇ τις διὰ τοῦ Ὀσμανιὲ πρώτου βαθμοῦ δέον νὰ ᾖ ἤδη παρασημοφορημένος διὰ τοῦ πρώτου βαθμοῦ τοῦ παρασήμου Μεδζιτιε ὡς δείγματος καλῶν ἐκδουλεύσεων.

Ἄρθρ. 12. Ὅπως διὰ τῶν καλῶν του πρὸς τὸ κράτος ὑπηρεσιῶν ἀποκτᾶ τις τὸ δικαίωμα τοῦ κατὰ πρῶτον παρασημοφορηθῆναι οὕτω καὶ ἡ προαγωγή τινος ἀπὸ τοὺς κατωτέρους εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς τοῦ παρασήμου Ὀσμανιὲ προαπαιτεῖ τὴν ὑπαρξίν καλῶν ἐκδουλεύσεων μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ μὲν ἔχοντες τὸν τρίτον βαθμὸν τοῦ παρασήμου πρώτου ἀξιῶνται πρὸ δευτέρου μετὰ δύο τοῦλάχιστον ἔτη ὑπηρεσίας, οἱ δ' ἔχοντες τὸν δεύτερον βαθμὸν δὲν ἀξιῶνται τοῦ πρώτου εἰ μὴ μετὰ τεσσάρων ἔτων ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 13. Διὰ τοὺς στρατιωτικούς ὑπαλλήλους ἐν καιρῷ πολέμου εἴτε ὁσάνκις εὐρίσκονται οὗτοι ἐν ἐστρατείαις εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ κράτους ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας των μετράται διπλοῦς.

Ἄρθρ. 14. Ἐξαιροῦνται τῶν εἴτε διὰ πρώτην παρασημοφορίαν εἴτε διὰ προαγωγὴν βαθμοῦ ὡς ἀνωτέρω προθεσμιῶν πάντες οἱ βαρέως ὑπὲρ τῆς Α. Μεγαλειότητος πληγωθέντες εἴτε ἐξοχόν τινὰ ἐκδούλευσιν προσενεγκόντες ἐν καιρῷ εἰρήνης ἢ πολέμου στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἄρθρ. 15. Βίς τὴν αὐτὴν ἐξάφαισιν ὑπάγονται καὶ πάντες οἱ θρησκευτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ὅσοι προσενέγκωσιν εἴτε εἰς τὸ ἔθνος εἴτε εἰς τὸ κράτος ἐξοχόν τινὰ σπουδαίαν καὶ θεάρεστον ἐκδούλευσιν, ὡς καὶ οἱ παρασχόντες ἀξιεπαίνων καὶ σπουδαίαν ἐκδούλευσιν συνεπαγομένην τὴν διάδοσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν εἴτε τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται ὑπερπύδησις βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 16. Τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐξ ἀνάγκης ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ εἰς ἕτερον στάδιον μεταφερομένων ὑπαλλήλων ἰσχύει καὶ διὰ τὸ νέον αὐτῶν στάδιον.

Ἄρθρ. 17. Ἡ αἴτησις ἀδείας διὰ παρασημοφορίαν ἢ προαγωγὴν τινος κατὰ τὸν βαθμὸν εἴτε συνεπεία τῆς συμπληρώσεως τῶν ἀπαιτουμένων χρονικῶν διαστημάτων τῆς ὑπηρεσίας του εἴτε πρὸς ἀνταμοιβὴν ἐξόχου τινὸς ἐκδουλεύσεώς του δέον νὰ συνοδεύηται καὶ ὑπὸ ἐνσφραγίστου ἐκθέσεως τοῦ ἀνωτέρου προϊσταμένου τῆς τάξεως εἰς ἣν εὐρηται οὗτος δηλούσης ἐν λεπτομερείᾳ τὴν καλὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν καὶ τὸν χρόνον ὃν ὑπηρετήσεν εἴτε τὴν ἐξοχον αὐτοῦ ἐκδούλευσιν.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης, οἰοιδήποτε καὶ ὡσι, καθίστανται ὑπεύθυνοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Προνόμια τῶν τιμηθέντων διὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ παρασήμου «Ὀσμανιὲ».

Ἄρθρ. 18. Μνεία τοῦ βαθμοῦ τῶν τιμηθέντων διὰ τοῦ παρασήμου «Ὀσμανιὲ» θὰ γίνηται εἰς πᾶν Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα καὶ δίπλωμα ὡς καὶ εἰς πᾶν ἄλλο ἐπίσημον ἔγγραφον ὅπερ ἐν ἀνάγκῃ ἤθελε συνταχθῆ περὶ αὐτῶν ἢ ἐπιδοθῆ εἰς χεῖράς των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περιπτώσεις συνεπάγουσαι τὴν ἀποστέρησιν τῆς παρασημοφορίας.

Ἄρθρ. 19. Οἱ καταδικαζόμενοι ὡς κλέπται, δολοφόνοι, δωροδόχοι, ἢ ἔργῳ ἢ λόγῳ προδότης τοῦ Κράτους καὶ τὰ παραπλησία ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινῆς των ὑφίστανται καὶ ἀποστέρησιν τοῦ παρασήμου «Ὀσμανιὲ».

Ἄρθρ. 30. Οἱ ἐνοχοὶ πταισμάτων συνεπαγομένων τὴν ἀπὸ τοῦ στρα-

τιωτικού σταδίου ισόβιον ἀποβολήν των ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ μεγιστάνες, ὡς καὶ οἱ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των ἀξιωματικούς ὑψώσαντες χεῖρα, κλέψαντες, δολοφονήσαντες ἢ δραπετεύσαντες κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται ἐκτὸς τῶν νομίμων ποινῶν ὑφίστανται καὶ ἀποστέρησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ φέρειν τὸ παράσημον «Ὁσμανιέν».

Ἄρθρ. 21. Οἱ ἀξιούμενοι τῆς τιμῆς τοῦ παρασήμου «Ὁσμανιέν» δίδουσιν ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ ἐδρεῦον τμήμα Τεσριφάτ ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τοὺς ἀνωτέρους των ἀπόδειξιν παραλαβῆς τοῦ ἀπονεικθέντος αὐτοῖς παρασήμου. Αἱ ἀποδείξεις αὗται ἀποστέλλονται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὸ τμήμα Τεσριφάτ ἐνθα φυλάττονται καὶ αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποδείξεις.

Ἐν περιπτώσει ἀποστέρησεως τὸ παράσημον ἐπιστρέφεται καὶ αὐθις εἰς τὸ τμήμα Τεσριφάτ ἀποδιδόμενη ἐκεῖθεν τῆς ἀποδείξεως.

Ἐπίσης καὶ ἐν περιπτώσει προβιθασμοῦ οἱ ἀξιούμενοι ἀνωτέρων βαθμῶν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ αὐτὸ τμήμα τοὺς ἀνά χεῖράς των κατωτέρους βαθμούς.

Τὸ ἐν τῷ τμήματι Τεσριφάτ ἐδρεῦον γραφεῖον τῶν Αὐτοκρατορικῶν παρασήμων κρατεῖ τὸ μητρώον, συντάσσει τὰ διὰ τὸ παράσημον ὑψηλὰ βεράτια καὶ ἐν γένει διεξαγάγει καὶ ἐπιμελεῖται πᾶσαν ὑπηρεσίαν ἀφορῶσαν τὸ Αὐτοκρατορικὸν τοῦτο παράσημον.

Ἄρθρ. 23. Εἰσπράττονται λόγῳ ἐξόδων διὰ μέσου τοῦ τμήματος Τεσριφάτ διὰ μὲν τὸν πρῶτον βαθμὸν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τούτου παρασήμου γρόσια τέσσαρες χιλιάδες, τρεῖς χιλιάδες διὰ τὸν δεύτερον, χίλια ἑξακόσια διὰ τὸν τρίτον καὶ ἑπτακόσια πενήκοντα διὰ τὸν τέταρτον. Οἱ τῶν ξένων κρατῶν ὑπάλληλοι ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, οἱ δὲ στρατιωτικοὶ δὲν ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνωτέρω ποσῶν εἰμὴ μόνον δι' εἰδικοῦ Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

Παραχώρησις.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ αἰτήσεων παραχωρήσεως καὶ ἀδείας.

15 Αὐγούστου 1865.

Ἄρθρ. 1. Οὐδεμία αἴτησις παραχωρήσεως ἢ ἀδείας σκοπούσης ἐπιχειρησίν τινα, δι' ἣν εἶναι ἀναγκαῖα παραχώρησις ἢ ἀδεια, εἶναι δεκτὴ ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐὰν μὴ ὁ αἰτῶν ἐκπληρώσῃ τοὺς κατωτέρω ἀναφερομένους ὅρους καὶ διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 2. Ὁ αἰτῶν δέον νὰ ἐκλέξῃ κατοικίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἴτε ἐν ἰδίῳ ὀνόματι, εἴτε ἐν ὀνόματι τῶν ἐντολέων του, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς αἰτήσεως παραχωρήσεως ἢ ἀδείας.

Ἄρθρ. 3. Ὁ αἰτῶν ὁ μὴ παρέχων ἐγγυήσεις περιουσίας ἐπαρκεῖς ὅπως βεβαιώσῃ τὴν ὀλικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων, αἰτινες πη-

γάζουσιν ἐκ τῆς ἀδείας ἢ παραχωρήσεως, ὀφείλει νὰ ἐπισυναψῇ εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ πληρεξούσιον ἐγγραφον, νομίμως συντεταγμένον καὶ φέρον τὰς ὑπογραφὰς κεφαλαιούχων μετόχων τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἀρκετὰ πλουσίων, ὅπως ἐγγυηθῶσι τὴν ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν οἱ κεφαλαιούχοι οὗτοι ἦναι ὑπήκοοι ξένοι, διατρίβοντες ἐκτὸς τοῦ κράτους, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀνωτέρω πληρεξούσιον ἐγγραφον δέον νὰ συναδρεύηται μετὰ ἀποδεικτικοῦ φέροντος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παρὰ τῷ κράτει εἰς οὗ τὴν χώραν εὐρίσκειται ἢ κατοικία των ἀντιπροσώπου τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ βεβαιῶντος ὅτι οἱ προρρηθέντες κεφαλαιούχοι ἀνθίστανται ἀλληλέγγυοι ὀφειλέται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τῆς παραχωρήσεως πηγαζουσῶν ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρ. 5. Πᾶσα αἴτησις, μὴ περιέχουσα τοὺς ἐν τοῖς προμνημονευθεῖσιν ἀρθροῖς ἀναφερομένους ὅρους, θεωρητέα ὡς ἄκυρος καὶ μὴ λαβοῦσα χώραν, πᾶσα δὲ αἴτησις σύμφωνος μὲ τὰς προηγουμένας διατάξεις γίνεται μετὰ ἐξέτασιν καθαρῶς καὶ ἀπλῶς ἀποδεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται.

Πέρσαι.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ δικαιοδοσίας τῶν Αὐτοκρατορικῶν καὶ Περσικῶν Ἄρχων ἐν Τουρκίᾳ.

Ἡ Μεγάλη Βεζυρβία πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

(12 Μουχαρρέμ 1291—17 Φεβρουαρίου 1874).

Ὅπως ἀρθῶσιν αἱ μεταξὺ Ὁθωμανῶν καὶ Περσῶν ὑπηκόων ἀδιακόπως καὶ ὑπὸ παντοίας μορφῆς προκύπτουσαι διαφωνίαι καὶ δυσκολίαι, εἶχεν ἀποφασισθῆ προλαβόντως ὅπως ἑκατέρω τῶν δύο τούτων κυβερνήσεων μεταχειρίζηται τοὺς ἐν τῇ ἐπικρατεῖᾳ αὐτῆς διαμένοντας ὑπηκόους τῆς ἄλλης ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τοὺς ἰδίους αὐτῆς ὑπηκόους καθόσον ἀφορᾷ τὰς ποινικὰς καὶ τὰς ἰδιωτικὰς καὶ συνήθεις πολιτικὰς δίκας καὶ ἄλλας ὑποθέσεις. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶχε κοινοποιηθῆ εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα καὶ τὰς νομαρχίας δι' ἐκτεταμένου ἐγγράφου, εἰς δ' εἶχον ἐπισυναφθῆ καὶ εἰδικαὶ ὀδηγίαι ἀναπτύσσουσαι, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐν τοιαύταις περιστάσεσι, τὸν σκοπὸν, ὁ ὁποῖος ὑπηγόρευσε τὸ μέτρον τοῦτο. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπητείτο ἡ συνομολόγησις ἰδιαίτερας ἐπὶ τούτῳ συμβάσεως ὅπως ἐξασφαλισθῆ ὁ τοιοῦτος σκοπός, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν εἰσῆλθεν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Περσικῆς πρεσβείας καὶ ἐπῆλθε πλήρης συνεννόησις ὡς πρὸς τὰς βάσεις τοιαύτης συμβάσεως, ἣ δὲ ὀριστικὴ αὐτῆς συνομολόγησις ἀνεβλήθη μέχρι οὗ συνυπογραφῆ ἐμπορικῆ μεταξὺ τῶν ὀμοκυβερνήσεων σύμβασις, καθόσον οὐδεμία τοιαύτη μέχρι τοῦδε ὑπῆρχε, καὶ βεβαιωθῆ ἡ Αὐτοκρ. κυβερνήσις περὶ τῆς ἐξομαλύνσεως ἐκκρεμῶν τινῶν μετὰ τῆς Περσίας ὑποθέσεων. Ἀλλ' ὅπως ἐξα-

σφαλισθῶσιν αἱ παρεμπίπτουσαι ὑποθέσεις κατὰ πάσης συγχύσεως καὶ ἀναβολῆς, μέχρι τῆς ὀριστικῆς συνομολογήσεως τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως ἐδέησε νὰ ἐφαρμοσθῶσι προσωρινῶς αἱ διατάξεις αὐτῆς. Ὁ τρόπος ὅθεν τῆς ἐνεργείας τῶν Αὐτοκρ. ἀρχῶν ἀπέναντι τῶν Περσῶν ὑπηκόων ὠρίσθη ὡς ἀκολούθως.

Οἱ Πέρσαι ὑπήκοοι διὰ πᾶσαν ποινικὴν πράξιν ἦτοι ἐγκλημα, πλημμέλημα ἢ πταῖσμα, θέλουσιν ὑπόκεισθαι ὡς καὶ οἱ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι κατ' εὐθείαν εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τῶν ἀστυνομικῶν καὶ δικαστικῶν αὐτῆς ἀρχῶν. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰς δίκας καὶ διαφορὰς, τὰς ἀναφευρόμενας μεταξὺ Περσῶν καὶ ὀθωμανῶν ὑπηκόων δι' ἐμπορικὰς καὶ συνήθεις ἀστυκὰς ὑποθέσεις, θέλουσι μὲν δικάζεσθαι ἐνώπιον τῶν ὀθωμανικῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλίων, θέλει ἐπιτρέπεσθαι ὅμως κατὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν ἡ παρουσία τῶν διερμηνέων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τῆς Περσίας καὶ αἱ ἐπὶ τοιούτων ὑποθέσεων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις θέλουσιν ἐκτελεῖσθαι τῇ μεσολαβήσῃ τῶν προξένων τῆς Περσίας, ἀλλ' ὅσάκις οὗτοι ἀποφεύγουσι τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐναντιοῦνται, ἢ δεικνύουσιν ἀδράνειαν, ἡ ἐκτέλεσις γενήσεται κατ' εὐθείαν ὑπὸ τῶν αὐτοκρατ. ἀρχῶν. Οἱ Πέρσαι ὑπήκοοι, οἱ ἐξασκοῦντες τὰ ἐπαγγέλματα τῶν συντεχνιῶν καὶ τὴν βιομηχανίαν, ὀφείλουσι ν' ἀποτίωσι πάντας τοὺς τὰς συντεχνίας ἐπιβαρύνοντας φόρους, ὑπόκεισθαι εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ συντεχνιῶν νόμων καὶ συστημάτων, καὶ εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν τὰς συντεχνίας θέλουσιν ὑπάγεσθαι ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ οἱ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι εἰς τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τῶν ἐγγχωρίων δικαστηρίων καὶ συμβουλίων. Οἱ πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι τῆς Περσίας, οἱ διερμηνεῖς καὶ οἱ κλητῆρές των θέλουσιν ἀπολαύει τῶν αὐτῶν προνομίων μετὰ τῶν προξένων καὶ ὑποπροξένων τῶν λοιπῶν φίλων Δυνάμεων καὶ τῶν προξενικῶν διερμηνέων καὶ κλητήρων.

Ἡ ἀπογραφή καὶ ἄλλαι ὑποθέσεις τῶν περιουσιῶν τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἀποδιούντων Περσῶν ὑπηκόων ὑπάγονται ὡς καὶ πρότερον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν προξένων τῆς Περσίας. Πᾶσα δὲ ἀγωγή ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἐπὶ τῆς περιουσίας Πέρσου θέλει θεωρεῖσθαι κατὰ τὸν νόμον, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ πολιτικαὶ δίκαι, ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων πρὸς τοῦτο ἐπιτοπίων δικαστηρίων καὶ συμβουλίων. Ὅταν Πέρσης ὑπήκοος θελήσῃ νὰ ἀσπασθῇ τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα, θὰ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ὀθωμανικῆς ἰθαγενείας νόμου. Μέχρι τῆς συντάξεως ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ οἱ Πέρσαι ὑπήκοοι δὲν θ' ἀπολαύωσι τοῦ δικαιώματος ἀκινήτων ἰδιοκτησιῶν ἐν Τουρκίᾳ. Ἐπειδὴ εἶναι ἀυστηρῶς ἀπηγορευμένον τὸ νὰ νυμφεύωνται Πέρσαι ὑπήκοοι ὀθωμανίδας ὑπηκόους, αἱ αὐτοκρατ. ἀρχαὶ θέλουσι λαμβάνει ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα ὅπως τηρῆται διὰ παντός ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη. Αἱ μεταξὺ Περσῶν καὶ ὑπηκόων τῶν ἄλλων ξένων Δυνάμεων ἀναφευόμεναι ἐμπορικαὶ καὶ λοιπαὶ διαφοραὶ θέλουσιν ἐκδικάζεσθαι συμφώνως πρὸς τὸ ἀνέκαθεν ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἰσχύον σύστημα. Καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς ὑποθέσεις οἱ Πέρσαι ὑπήκοοι ἐννοεῖται ὅτι θέλου-

σιν ἀπολαύει τῶν αὐτῶν προνομίων καὶ παραχωρήσεων μετὰ τῶν ὑπηκόων τῶν ἄλλων ξένων Δυνάμεων, ἐξαιρέσει τῶν ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἀπεφασίσθη δυνάμει αὐτ. διατάγματος νὰ ἐφαρμόζωνται αἱ ἀνωτέρω διατυπωθεῖσαι διατάξεις. Ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦτο ἐκοινοποιήθη ἤδη πανταχοῦ, συνιστῶμεν καὶ εἰς τὴν Ἑμετέραν ἐξουχότητα ὅπως ἀναλόγως φροντίξῃ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ.

Πλοῖα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ἀποδημητηρίων ἐμπορικῶν πλοίων
ἐξ ὀθωμανικῶν λιμένων.

(Ἐπικυρώθη δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος τῆ 2 Δεκεμβρίου-εὐ-εβδὴλ 1288
(8 Ἰουλίου 1287.)

Ἄρθρ. 1. Οὐδὲν πλοῖον ὑπὸ σημαίαν ὀθωμανικὴν μικρὸν ἢ μέγα ταξιδεύει ἄνευ ἀποδημητηρίων (Λιμᾶν τεζκερεσί).

Ἄρθρ. 2. Ἐκαστον λιμενικὸν τμήμα ἔχει ἀποχωρῶντα ἀριθμὸν ἡριθμημένων διπλοτύπων ἀποδημητηρίων ἐξοδεῦον αὐτὰ εἰς τα χρῆζοντα ἀποδημητηρίων πλοῖα ἀντὶ τῶν ἐν τῷ τιμολογίῳ τοῦ Λιμεναρχείου Κωνσταντινουπόλεως κεκανονισμένων τελῶν καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 3. Ἐκαστον πλοῖον ἀποτελεῖωσαν τὸν πλοῦν, ἦτοι φορτώσαν εἰς τινὰ λιμένα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ ἐκφορτώσαν εἰς ἕτερον, ἀνανεοῖ τὰ ἀποδημητήριά του ἀποτίον τὰ νενομισμένα τέλη. Τὸ ἀνανεούμενον ἀποδημητήριο δέον νὰ φέρῃ σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλόων, οὓς ἐξετέλεσε τὸ πλοῖον ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἀποδημητήρια τοῦ πλοίου ἀνανεοῦνται μόνον ἐν τῷ λιμένι τῆς ἐκφορτώσεως, ἐπιθεωροῦνται δὲ μόνον εἰς τοὺς λιμένας τῆς προσωρινῆς προσορμίσσεως.

Ἄρθρ. 5. Ὁ λιμὴν Κωνσταντινουπόλεως ὡς κεντρικὸς χαίρει ἐξαιρετικὰ προνόμια· τουτέστι τὸ εἰς τὸν λιμένα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀφικνούμενον πλοῖον, εἴτε ἀπεπερατώθη οὕτως ὁ πλοῦς αὐτοῦ, εἴτε οὐ, ἀνανεοῖ τὰ ἀποδημητήριά του ἀποτίον τὰ νενομισμένα τέλη.

Ἄρθρ. 6. Τὸ ἀπὸ τοῦ λιμένος Κωνσταντινουπόλεως εἰς τινὰ τῶν λιμένων τῆς Μαύρης ἢ Μεσογείου Θαλάσσης ἀποπλέον πλοῖον, εἴτε κενὸν ἀποπλέει, εἴτε οὐ, ἀνανεοῖ πρὸ τοῦ ἀπόπλου τὰ ἀποδημητήριά του ἀποτίον τὰ νενομισμένα τέλη.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ἀποδημητήρια τοῦ ἀπὸ τινος τῶν λιμένων τῆς Μαύρης Θαλάσσης διὰ Κωνσταντινούπολιν ἢ ἕτερον λιμένα τῆς ῥηθείσης θαλάσσης, εἴτε κενοῦ, εἴτε πλήρους, ἀποπλέοντος πλοίου ἐπιθεωροῦνται μόνον (νι-ἔς) ἐν τῷ λιμένι τοῦ ἀπόπλου, μὴ ἀνανεούμενα ἢ ἐν τῷ λιμένι τοῦ ὀριστικοῦ κατάπλου, ἐνθα ἀποτίονται καὶ τὰ νενομισμένα τέλη.

Ἄρθρ. 8. Αἱ τοῦ ἀρθρου 7 διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως

καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τινος τῶν λιμένων τῆς Μεσογείου διὰ Κωνσταντινούπολιν ἢ καὶ ἕτερον λιμένα τῆς αὐτῆς θαλάσσης ἀποπλέοντων πλοίων.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἐκ τῶν λιμένων τῆς Μεσογείου διὰ τοὺς τῆς Μαύρης Θαλάσσης καὶ τῆς Ἰνδοῦ ἀποπλέοντα καὶ διὰ τῶν στενῶν τῶν ἀνωτέρω θαλάσσης διερχόμενα πλοῖα ἐπιθεωροῦσι μόνον τὰ ἀποδημητήριά των εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου, τῆς ἀνανεώσεως τῶν ἀποδημητηρίων τούτων καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν σχετικῶν νενομισμένων τελῶν ἐπιφυλακτομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διὰ τὸν λιμένα Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρ. 10. Τὰ ἐξ ὀθωμανικῶν λιμένων τῆς Μαύρης Θαλάσσης διὰ Ῥωσσίαν ὡς καὶ τὰ ἐξ ὀθωμανικῶν λιμένων τῆς Μεσογείου δι' ἄλλας ξένους ἐπικρατείας ἀποπλέοντα πλοῖα, εἴτε κενὰ ἀποπλεύουσιν, εἴτε πλήρη, ἀνανεοῦσι τὰ ἀποδημητήριά των ἐν τῷ λιμένι τοῦ ἀπόπλου, ἀποτίοντα καὶ τὰ νενομισμένα τέλη.

Ἄρθρ. 11. Οὐδὲν πλοῖον ἀποπλέει ἐκ τινος λιμένος πρὶν ἢ πρῶτον ἐπιθεωρηθῶσιν ἢ ἀνανεωθῶσιν τὰ ἀποδημητήριά του. Τὰ παραπάνω τὴν διάταξιν ταύτην πλοῖα ἀποτίουσιν εἰς τὸν λιμένα τῆς φωράσεως τὰ νενομισμένα τέλη εἰς διπλοῦν ὡς πρόστιμον, μεθ' ὃ ἐπιθεωροῦνται ἢ ἀνανεοῦνται τὰ ἀποδημητήριά των.

Ἄρθρ. 12. Τὸ χάνον τὰ ἀποδημητήριά του πλοῖον ἐπιτυγχάνει δευτέρων ἀποδημητηρίων ἐν εἴδει πιστοποιητικοῦ.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ἀπανταχοῦ τοῦ κράτους λιμενάρχαι ἀποστέλλουσιν, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως τὰς μηνιαίας εἰσπράξεις των, συνοδευόμενας ὑπὸ τῶν σχετικῶν στελεχῶν τῶν διπλοτύπων ὡς καὶ τῶν συνταχθησομένων λογαριασμῶν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ δικαιώματος σημαντήρος ἀπὸ ἐμπορικὰ καὶ λοιπὰ πλοῖα.

Τῆ 6 Δεκεμβρίου 1861.

Ἄρθρ. 1. Πάντα τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ὀκτώ μέχρις ὀκτακοσίων τόνων χωρητικότητος πληρόνουσιν ἀνεξαιρέτως ἐν ἐκάστῳ ταξιδίῳ ὀκτὼ παράδες τὸν τόνον δικαίωμα σημαντήρος. Τὰ ὑπὲρ τοὺς ὀκτακοσίους τόνους χωρητικότητος μεγάλα πλοῖα πληρόνουσιν ὀκτὼ μὲν παράδες τὸν τόνον μέχρις ὀκτακοσίων τόνων, τέσσαρας δὲ διὰ τοὺς ὑπὲρ τοὺς ὀκτακοσίους τόνους.

Τὰ κατωτέρω τῆς πέντε τόνων χωρητικότητος πλοῖα εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τοῦ δασμοῦ τούτου.

Ἄρθρ. 2. Τὰ πέντε μέχρις ἑνενήκοντα ἑνῆς τόνων χωρητικότητος καὶ μικρᾶς ναυτιλίας πλοῖα τὰ ταξιδεύοντα ἀπὸ Κούμ-καλέ (παρὰ τὸ στόμιον τοῦ ἀρχιπελάγους) ἄχρι Σίλλε καὶ Καρά-μπουρνού (παρὰ τὸ στόμιον τῆς Μαύρης θαλάσσης) πληρόνουσιν ἀνὰ τέσσαρας παράδες τὸν τόνον.

Τὰ πρὸς μετακόμισιν ξύλων καὶ ἀνθράκων χρησιμεύοντα καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑνενήκοντα ἑνῆς τόνους χωρητικότητος ὄντα πλοῖα εἴτε ἐντὸς εἰ-

τε ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω περιφέρειας ταξιδεύουσι, πληρόνουσι τέσσαρας παράδες τὸν τόνον.

Ἄρθρ. 3. Εἰσπράττονται ἑτησίως ἀπὸ ἑν ἐκαστον τῶν εἰς Καδῆκιοῖ, Ἁγίου Στεφάνου καὶ τὰς Πριγκηπονήσους καὶ ἐντὸς τοῦ Βοσπόρου ταξιδεύοντων ἀτμοπλοίων τοῦ Σιρκέτι Χαϊριε καὶ Φεβαῖδι Ὀσμάνιε λίραι ὀθωμανικαὶ δέκα ὀκτὼ, ἀπὸ τὰ ἀτμόπλοια τοῦ Κερατείου Κόλπου ἑννέα, ἀπὸ δὲ τὰ ῥυμουλκὰ ἀτμόπλοια δώδεκα.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ῥυμουλκὰ τοῦ Λιμεναρχείου οὐδὲν πληρόνουσι δικαίωμα. Ἡ ἐναρξὶς τῆς εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων σημαντήρος γενήσεται μετὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν σημαντήρων καὶ τὴν ἀληθῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ Λιμεναρχεῖου νόμου.

Ἄρθρ. 5. Ἡ τροποποίησις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐπιτρέπεται μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ.

Πνευματώδη ποτά.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ προσθήκης τινός εἰς τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ κανονισμοῦ τῆς 9 Αὐγούστου 1861 περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπὶ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν ἐπιβληθείσης δεκάτης.

Ἡ Μεγάλη Βασιλεῖα πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐ. Κωνσταντινουπόλει τῆν 7 Σεφερ 1278.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ξένος ὑπήκοος ἤθελεν ἀρνηθῆναι νὰ δεχθῆ τὴν τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων ὑπαλλήλων ἐπίσκεψιν, ὃ ἐξ ὧν ἐξήρηται οὗτος, Πρόξενος, ὑποπρόξενος ἢ Προξενικὸς Πράκτωρ ὀνομάζει, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς καὶ ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας, ἐπίτροπόν του ἐντεταλμένον νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν τοιαύτην ἐρευναν.

Ὁ ἀρνούμενος πρόξενος, ὑποπρόξενος ἢ προξενικὸς πρᾶκτωρ ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως εἰς τὴν προρηθείσαν ἀρχὴν τὸ αἴτιον τῆς ἀρνήσεώς του ἢ ἀμφισβήτησις αὐτῆ διαβιβάζεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως ἐνταῦθα ἐξετασθῆ κοινῇ συναινέσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ τῆς πρεσβείας τοῦ ἔθνους, εἰς ὃ ὁ πρόξενος, ὑποπρόξενος ἢ προξενικὸς πρᾶκτωρ ἀνάκει.

NEON ἄρθρον προσθετέον εἰς τὸν προρηθέντα Κανονισμόν.

Οἱ ἐμπορευόμενοι πρόξενος, ὑποπρόξενος καὶ προξενικοὶ πρᾶκτορες κατασκευασταὶ οἴνων ἢ πνευματωδῶν ποτῶν ὑπὲρ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὀρισθείσαν ποσότητα ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιδώσωσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων δήλωσιν ἐμφαίνουσαν τὸν ὑπὲρ τὴν προρηθείσαν ποσότητα ἀριθμὸν ὀκάδων οἴνου ἢ πνευματωδῶν ποτῶν τὸ περιπλέον τοῦτο ὑποβάλλεται εἰς τὸ σύνηθες τέλος.

Πᾶσα ἀμφισβήτησις τυχόν ἀναφυομένη ἐκ τῆς προμνημονευθείσης δηλώσεως φέρεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἤδη ἐρρέθη ἐν τῷ ἀρθρ. 2.

Εἰς τὸν κανονισμόν τοῦτον δὲν ὑπάγονται οἱ μὴ ἐμπορευόμενοι Πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι, θεωρουμένου ὅτι τὰ τυχόν κατασκευασθῆσόμενα ποτὰ κατὰ διαταγὴν αὐτῶν εἰσὶ πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ εἰδοποίησις τῶν ἐμμέσων φόρων.

Ἰανουάριος 1872.

Οἱ δι' ὄκαξ ἢ ποτηρίου πωλοῦντες οἰνοπνεύματα οἷα σδήποτε ὑψηλότητος καὶ ἂν ὄσιν, ἅμα ὡς ἤθελον κρατεῖ ὑπ' ἐνοίκιον ἢ διευθύνει Κουλτούκι, Ταβέρναν, Καφρνεῖον καὶ ἐν γένει οἰονδήποτε ἐργαστήριον, ἐν ᾧ πωλοῦνται δι' ὄκαξ ἢ ποτηρίου πνευματώδη ποτὰ, ὀφείλουσι νὰ τελέωσι κατ' ἔτος τὸ νενομισμένον τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνοικίου τοῦ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν ἐργαστηρίων τὸ κεκανονισμένον τοῦτο τέλος θέλει καταβάλλεσθαι εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἧτοι τὰ μὲν ἡμῖς τὴν πρώτην μαρτίου, τὰ δ' ἕτερα τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἕνα μῆνα δὲ πρὸ τῶν ὡς ἄνω ἡμερομηνιῶν ὀφείλουσι νὰ πληρόνωσιν οἱ εἰρημένοι πνευματοπῶλαι τὸ νενομισμένον εἰς τὸ Δημόσιον τέλος. Παρὰ τῶν μὴ συμμορφουμένων μετὰ τὰ ὡς ἄνω διατεταγμένα συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν ἀρθρῶν 14, 17 καὶ 21 τοῦ περὶ πνευματοπωλείων Κανονισμοῦ θὰ λαμβάνηται διπλοῦν τέλος, ἐν ὑποτροπῇ δὲ τὸ τριπλάσιον τέλος ὡς ποινικὸν πρόστιμον ὅθεν ἐγγιζούσης ἤδη τῆς ὀφειλομένης πρώτης καταβολῆς διὰ τὸ ἐπὶ θύρας ἔτος τῆς 1 δηλ. προσεχοῦς . . . οἱ ὡς ἄνω πνευματοπῶλαι συμφώνως μὲ τὸν νόμον ἐντὸς τοῦ ἴσταμένου μηνός. . . ὀφείλουσι νὰ προσέλθωσιν αὐτοπροσώπως ἐν τῷ τελωνεῖῳ καὶ καταβάλωσι τὰ νενομισμένα τέλη καὶ λάβωσι τὴν ἐπὶ τούτῳ τῆς πληρωμῆς ἀπόδειξιν. Οἱ μὴ συμμορφωθῆσόμενοι δὲ τοῖς ἄνωτέρω, ἧτοι πάντες ὅσοι ἐντὸς τοῦ ἴσταμένου μηνός φεβρουαρίου δὲν ἤθελον μεταβῆ εἰς τὸ τελωνεῖον καὶ ἐπιτελέωσι τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπὶ τῇ ἀρχομένη ἐξαμηνίᾳ ὀφειλῆς τῶν, καὶ ἀναβάλωσι ταύτην ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνός, οἱ τοιοῦτοι πρὸς τῇ πληρωμῇ τῶν ὀφειλομένων θὰ ὑποχρεωθῶσι καὶ εἰς τὴν κατὰ νόμον καταβολὴν τοῦ πρόστιμου.

Πρὸς γινῶσιν ὅθεν τῶν πωλούντων πνευματώδη ποτὰ γίνεται καὶ ἡ παρούσα εἰδοποίησις.

Ποινικοὶ Νόμοι.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ εἰς τὸ τελευταῖον (264) ἀρθρον τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος (τῇ 7 Μουχαρραμ 1286 καὶ 7 Ἀπριλίου 1285).

Οἱ θάπτοντες νεκρούς, ἢ διενεργοῦντες ἢ ἐπιτρέποντες τὴν ταφὴν νε-

κῶν εἰς μέρη ἐνθα ἀπαγορεύεται, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνός μέχρις ἐνὸς ἔτους καὶ διὰ πρόστιμου μιᾶς ἕως δέκα ἔθωμαν, λιρών.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ εἰς τὸ ἀρθρον 7 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.
(Ὅρα Συλλογὴν Ὁθωμανικῶν Κωδ. σελ. 308.)

Τῇ 18 Δεκεμβρίου-ε.ε. 1284.

Ὅταν οἱ εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, εἰρκτὴν, ὑπερορίαν ἢ φυλάκισιν κατὰ δειδικασμένον διαπράξωσιν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ποινῆς τῶν, καὶ ἕτερον κακούργημα, πλημμέλημα, ἢ πταῖσμα ἐλαφρότερον ἢ ἰσοβάθμιον ἢ καὶ βαρύτερον τῶν προηγουμένων, ἐὰν μὴ τὸ ὑστερόχρονον κακούργημα, πλημμέλημα ἢ πταῖσμα τοῦτο τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ νόμου μὲ ἕνα μόνον βαθμὸν ποινῆς ὑφίστανται καὶ ταύτην ὀλοσχερῆ, ἐὰν δὲ τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ νόμου κατὰ διαφόρους βαθμοὺς ὑφίστανται τὴν κατώτερον βαθμὸν τῆς ποινῆς. Καὶ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις αἱ ὑστερόχρονοι αὗται ποινὰι ἐφαρμόζονται μόνον μετὰ τὴν λήξιν τῆς πρώτης.

Ὅταν οἱ εἰς ὑπερορίαν ἰσόβιον καταδεδικασμένοι διαπράξωσιν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ποινῆς τῶν, καὶ ἕτερον πλημμέλημα, πταῖσμα ἢ καὶ πρόσκαιροις δεσμοῖς τιμωρούμενον κακούργημα, ὑφίστανται ἀμέσως διὰ τὰ νεώτερον διαπραχθέντα δευτέραν ποινὴν, οἷουδήποτε εἶδους καὶ τύχη αὕτη, εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκριθῆσόμενον μέρος μετὰ τὸ πέρασ δ' αὐτῆς ἐπανάγονται εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν καὶ τὸ πρότερον μέρος. Ἐὰν δ' οἱ τοιοῦτοι διαπράξωσι κακούργημα συνεπαγόμενον ἰσόβια δεσμὰ ἢ ἰσόβιον εἰρκτὴν, ὑφίστανται τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου καταγνωσθησόμενην ποινὴν ἐκτὸς ἂν τὸ κακούργημα τῶν συνεπάγεται ἰσόβιον ὑπερορίαν τότε καταγινώσκειται αὐτοῖς τετραστὴς κάθειρξις μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας ἐπανάγονται εἰς τὸ μέρος τῆς ἐξουρίας τῶν.

Ἐὰν ἢ κατὰ νόμον καταγνωσθησόμενη ποινὴ τῶν ἐν μέσῳ τῆς ποινῆς τῶν ἀποτολμησάντων κακούργημα, πλημμέλημα ἢ πταῖσμα εἰς ἰσόβια δεσμὰ ἢ ἰσόβιον εἰρκτὴν καταδεδικασμένων ἦναι προσωρινή, τότε ὑφίστανται οὗτοι κάθειρξιν διαρκοῦσαν τὸ τρίτον τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς πρώτης ποινῆς τῶν ἀλλ' ἢ κάθειρξις αὕτη ἔσται τέλειος ἀποκλεισμός. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς δευτέρας τῶν ταύτης ποινῆς οἱ τοιοῦτοι ἐπανάγονται εἰς τὴν πρώτην τῶν ποινῶν καὶ κατάστασιν. Ἐὰν δὲ τὸ ἀποτολμηθὲν κακούργημα τῶν τοιούτων τύχη ἰσοβάθμιον ἢ βαρύτερον τοῦ προηγουμένου, ὃ ὡς προεῖρηται αὐστηρὸς καὶ τέλειος αὐτῶν ἀποκλεισμός ἐφαρμόζεται δι' ἕξ ἔτη.

Πολύκροτα.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ Εἰδοποίησις.

(143 Ἰουνίου 1867.)

Φέρομεν εἰς γινῶσιν τῶν ἐμπόρων ὅτι ἢ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος εἰσα-

γωγή πολυκρότων όπλων (revolvers) άπηγορεύθη δυνάμει άνωτέρας διαταγής από τής 1)13 'Ιουνίου 1867.

Είς τήν άπαγόρευσιν ταύτην δέν υπάγονται

1ον) Τά ήδη άφιχθέντα είς τόν τόπον του προορισμού των πολύκροτα,

2ον) Τά πολύκροτα (όπλα) άτινα κατά τήν 4)16 'Ιανουαρίου είχαν ήδη άποσταλή, ήτοι άφήκαν τόν τόπον όθεν προέρχονται.

Ο θέλων να ώφεληθῆ τής έξαιρέσεως ταύτης παραγγελιοδόχος όφείλει ν' άποδείξη διά τε των φορτωτικών και των βιβλίων του πλοίου και άλλων επισήμων και άθθεντικών άποδείξεων ότι κατά τήν 4)16 'Ιουνίου τά πολύκροτα, ών ζητεί τήν είσαγωγήν, ήσαν φορτωμένα και ότι τό μετακομίσαν αυτά πλοίον είχεν άφήσει τόν λιμένα τής φορτώσεως

Άπαγορεύεται άυστηρώς ή είσαγωγή πολυκρότων μη εύρισκομένων υπό τους προρηθέντας και προσωρινώς μόνον ισχύοντας όρους ή διεύθυνσις του τελωνείου θέλει λάβει πάν μέτρον τείνον είς τό να έξασφαλίση τήν έκτός τής όθωμανικής Αύτοκρατορίας έκ νέου άποστολήν των τοιούτων πολυκρότων.

Προξενικοί νόμοι.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περί των ξένων Προξενείων.

(23 Σεφάρ 1280).

Άρθρ. 1. Τά προξενεία δύνανται να έχωσι τόν έξής αριθμόν προνομιούχων υπαλλήλων έκ των ίθαγενών ήτοι:

Τά Γενικά προξενεία ή τά έν ταίς πρωτεύουσais πόλεσι των έπαρχιών προξενεία δύνανται να έχωσι τέσσαρας διερμηνείς και τέσσαρας γιασαξίδες.

Τά έκ Γενικών προξενείων έξαρτώμενα προξενεία τρεις διερμηνείς και τρεις γιασαξίδες.

Τά υποπροξενεία ή τά προξενικά πρακτορεία δύο διερμηνείς και δύο γιασαξίδες. Καθ' ήν δέ περίπτωσιν δέν ήθελεν έπαρχει ό προρηθείς αριθμός των ίθαγενών των προξενείων υπαλλήλων, δέον ταύτα να άπευθύνονται είς τους έν Κωνσταντινουπόλει σχετικούς αντιπροσώπους των, όπως ούτοι είδοποιήσωσι περί τούτου τήν Υψ. Πύλην και συνεννοηθώσι μετ' αυτής διά τά περαιτέρω.

Άρθρ. 2. Τά Γενικά προξενεία ή τά προξενικά πρακτορεία δύνανται να προσλάβωσι πλείους των έν τώ πρώτῳ άρθρῳ όριζομένων διερμηνέων και γιασαξίδων, άλλ' έν τοιαύτη περιπτώσει έννοείται ότι οι τελευταίοι ούτοι δέν θέλουσι κατ' ούδένα τρόπον θεωρείσθαι ως προνομιούχοι, ως και οι έν τώ προρηθέντι άρθρῳ μνημονευόμενοι. Έν τούτοις έν περιπτώσει συνεννοήσεως μετὰ τής Υ. Πύλης, ως άνωτέρω έρρέθη, οι ούτως άπο-

δεκτοί γενόμενοι ίθαγενείς υπάλληλοι καθ' υπέρβασιν του ώρισμένου αριθμού θέλουσιν είσθαι ως και οι λοιποί προνομιούχοι.

Άρθρ. 3. Όσάκις προξενείον τι ή υποπροξενείον προτίθεται να διορίση ίθαγενή προνομιούχον διερμηνέα, δέον κατὰ πρώτον ν' άπευθυνθῆ προς τόν έν Κωνσταντινουπόλει αντιπρόσωπον τής Κυβερνήσεως του, όπως διά τούτου τῷ χορηγηθῆ Βεζυρική έπιστολή άπευθυνομένη προς τήν έπιτόπιον διοίκησιν και έπιτρέπουσα τήν άναγνώρισιν του ύποδεικνυμένου προσώπου. Άπαγορεύεται δέ του λοιπού είς τας έπιτοπίους αρχάς ν' άναγνωρίζωσι τινα ύφ' ήν έρρέθη ιδιότητα άνευ Βεζυρικής έπιστολής.

Άρθρ. 4. Τά γενικά προξενεία όφείλουσι να γνωστοποιώσιν, ως τούτο γίνεται έν Κωνσταντινουπόλει, τόν διορισμόν των γιασαξίδων αυτών κατ' όνομα προς τόν γενικόν διοικητήν, όστις θέλει διατάξει να σημειωθώσι τά όνόματα αυτών και θέλει άναγνωρίζει αυτούς μέχρις ου συμπληρωθῆ ό άνωτέρω όρισθείς αυτών αριθμός.

Τά προξενεία, υποπροξενεία και τά προξενικά πρακτορεία θέλουσιν άναφέρεσθαι προς τά έξ ών έξήρτηνται σχετικά Γεν. Πραξενεία, όπως διά μέσου αυτών τοίς χορηγηθῆ υπό του κατὰ τήν έπαρχίαν Βαλή έπιστολή έπιτρέπουσα τήν άναγνώρισιν των γιασαξίδων αυτών υπό των έπιτοπίων τής έδρας των Αρχών.

Άρθρ. 5. Οι υπό προσωρινήν προστασίαν διατελοῦντες θέλουσιν άπολαύει των αυτών δικαιωμάτων, ών και οι συνήθεις προστατευόμενοι και έν περιπτώσει ποινικής καταδίωξεως οι αυτοί δικαστικοί τύποι θέλουσι τηρείσθαι και διά τους μεν και διά τους δε, χωρίς αι έπαρχιακαι αρχαι να δύνανται να παρεκκλίνωσι των προστατευτικών νόμων των έν χρήσει έν τῇ πρωτεύουσῃ τής Αύτοκρατορίας, είς τρόπον ώστε και οι μεν και οι δε να δύνανται, καθ' όλην τήν διάρκειαν τής κατ' αυτών διεξαγομένης άνακρίσεως, ν' άπολαύωσιν άνευ τινός περιορισμού τής όφειλομένης αυτοίς συνδρομής παρά των είς ός υπάγονται Αρχών.

Η προστασία των προνομιούχων υπαλλήλων των προξενείων είναι άτομική και είς τά καθήκοντα αυτών προσηρητημένη. Παύει δ' έν περιπτώσει θανάτου ή άπαλλαγῆς εκ των καθηκόντων των. Η προστασία αυτή δέν δύνανται να επεκταθῆ, κατὰ τήν διάρκειαν του βίου αυτών, επί τους συγγενείς και τους υίους των ή να μεταβιβασθῆ είς τους κληρονόμους των μετὰ θάνατον. Οι προνομιούχοι υπάλληλοι θέλουσι μεν άπολαύει πασών των υπό των συνθηκών (capitulations) χορηγουμένων αυτοίς άτελειών, άλλ' αι ιδιοκτησίαι αυτών θέλουσι πληρόνει τους έγχείους φόρους και δέν δύνανται ούτοι να έξαιρεθώσι τής στρατιωτικής ύπηρεσίας ή του τής αντικαταστάσεως δικαιώματος.

Έν τούτοις επί πενταετίαν είσέτι ή παρά τοίς προξένοις ύπηρεσία αυτών θέλει τοίς λογισθῆ ως έκπλήρωσις τής στρατιωτικής αυτών ύπηρεσίας. Έν δε τῷ μέλλοντι πάντες οι έγγεγραμμένοι έν ταίς καταλόγοις των νεοσυλλέκτων (redifidων) και οι παρά τοίς προξένοις ύπηρετούντες δέν δύνανται ν' άφαιρεθώσιν απ' αυτών έν περιπτώσει προσκλήσεως είς τά όπλα.

Ἄρθρ. 6. Οὐδείς ἰθαγενὴς δύναται νὰ διορισθῆ ὑποπρόξενος ἢ προξενικὸς πράκτωρ ξένης δυνάμεως. Καθ' ἣν περίπτωσιν τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα δυνάμειως τινος ἤθελον ἀπαιτήσῃ τὴν δικτῆρησιν προξενικοῦ πράκτορος ἐν τόπῳ, ἐνθα θὰ ἦν ἀδύνατον ν' ἀναθέσῃ τις τοιοῦτό τι κηθῆ-κον εἰς ἄλλο πρόσωπον εἰμὴ εἰς ὀθωμανὸν ὑπήκοον, ἐπιτρέπεται ἐν τοιαύτῃ ἐξαιρετικῇ περιπτώσει εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην δύναμιν νὰ συνεννοηθῆ περὶ τούτου μετὰ τῆς Υ. Πύλης διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπου αὐτῆς.

Ἐν τούτοις ἡ τοιαύτη ἐξαιρέσις δὲν θέλει γίνεσθαι ἀποδεκτὴ εἰμὴ προσωρινῶς καὶ ἐν κατεπειγούσαις περιπτώσεσι παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἀναγνωρίζομεναι. Ἄλλ' ἅμα παρέλθωσιν αἱ περιστάσεις, αἵτινες ἀπήτησαν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ἐξαιρετικὸν διορισμὸν, θέλει καταβάλλεσθαι φροντίς περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ οὕτω διορισθέντος ἰθαγενοῦς πράκτορος. Ἐννοεῖται προσέτι ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἰθαγενὴς δὲν θὰ δύναται νὰ ἐπικαλεσθῆ τὴν προστασίαν τῆς ὁποίας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διετέλει δυνάμειως, ἅμα παύσῃ μὴ ὦν πλέον ἐν αὐτῇ.

Ἄρθρ. 7. Οὐδείς ὑποπρόξενος ἢ προξενικὸς πράκτωρ δύναται νὰ ἐξασκῆ τὰ καθήκοντά του, ἂν δὲν λάβῃ διὰ τῶν ἀνωτέρων αὐτοῦ ξένων ἀρχῶν Βεράτιον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διβανίου, ὅπερ θέλει χρησιμεύει αὐτῷ ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἀντὶ ἐκτελεστηρίου.

Ἄρθρ. 8. Οὐδείς ὑπήκοος ὀθωμανὸς δύναται νὰ ὑπεκφύγῃ τῆς ὀθωμανικῆς δικαιοδοσίας λόγῳ ἐντολῆς ἢ ὑποχρεώσεως ἢ ὑπηρεσίας ἀνατεθεισῶν αὐτῷ παρὰ ξένου ὑπηκόου. Μόνον τὰ ξένα συμφέροντα, ὧν ἤθελον εἶσθαι ἐμπειπιστευμένους, θέλουσιν ἀπολαύει τῆς ξένης προστασίας.

Ἄλλ' ἵνα τὰ τοιαῦτα συμφέροντα ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, οἱ ξένοι ὑπήκοοι ὀφείλουσιν, ἐὰν συνεταιρίζωνται μεθ' ὑπηκόου ὀθωμανοῦ ἢ ἀναθέτωσιν αὐτῷ εἰδικὴν τινα ὑπόθεσιν, νὰ συντάξωσι τακτικὸν ἐγγραφὸν ἐνώπιον τοῦ ἐπιτοπίου Ἐμποροδικείου, ἢ, ἂν ἡ ἀνατεθειτομένη ὑπόθεσις οὐ δεῖται πράξεως γενομένης ἐνώπιον Ἐμποροδικείου, νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὴν ἐπιτοπίον ἀρχὴν, ἵν' ἀρμοδίως καταχωρίζηται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ὑπήκοοι ὀθωμανοί, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἤθελον ἀνατεθῆ αὐτοῖς ξένα συμφέροντα συνωδὰ ταῖς προηγουμέναις διατάξεσι, δὲν θέλουσι παύσει οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν διατηροῦντες τὴν ιδιότητα ὀθωμανοῦ ὑπηκόου καὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ὀθωμανικὴν δικαιοδοσίαν διὰ τε τὰς ἰδίαις αὐτῶν ὑποθέσεις καὶ διὰ τὰ πρόσωπά των. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ τε τῶν συνεταιρίων καὶ ἐπιτρόπων τῶν ξένων ὑπηκόων.

Ἄρθρ. 10. Οἱ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες τῶν ξένων δυνάμεων οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ θέλουσιν ἐξασκῆ προστασίαν ἐφ' οἰαδήποτε αἰτία ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων ἢ τῶν κυρίων τοιούτων, ὑπηκόων τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

Ἄρθρ. 11. Ἐννοεῖται δὲ πάντως ὅτι ἡ προστασία, δι' ἧς οὕτω περιεβλήθησαν οἱ προνομιούχοι ὑπάλληλοι, ἐστίν, ὡς ἐρρέθη ἐν τοῖς προηγου-

μένοις ἄρθροις, ὅπως ἀτομικὴ καὶ κυρίως προσηρητημένα εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν· δὲν δύναται ὅθεν ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ χορηγηθῆ αὕτη διὰ τίτλου τιμητικοῦ, οὐδὲ νὰ ἐπεκταθῆ εἴτε ἐπὶ τὰ πρόσωπα, ἅτινα ἔπαυσαν ὑπηρετοῦντα, εἴτε ἐπὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν, καίτοι ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσιν ἐκυτοῦς ἀπηλλαγμένους πάσης καταδιώξεως διὰ πᾶν ὅ,τι ἤθελον διαπράξει κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Προξενείων ὑπηρεσίας.

Αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ θέλουσιν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Προξένων ἐπαγρυπνεῖ ἵνα πληρόνωνται τακτικῶς οἱ ὑπὸ τῆς κλάσεως ταύτης τῶν προνομιούχων ὀφειλόμενοι ἐγγεῖοι κτηματικοὶ φόροι, ἵνα μὴ ἐκτεθῶσι, ληξάσης τῆς ὑπηρεσίας των, εἰς καταδιώξιν ἐπὶ πληρωμῇ τῶν εἰς τὸ δημόσιον ὑπ' αὐτῶν καθυστερουμένων. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οἱ ὑπὸ ξένην προστασίαν διατελοῦντες δὲν ὀφείλουσι ν' ἀποτίωσιν, ἐφ' ὅσον ἀπολαύουσι τῆς προστασίας ταύτης, εἰμὴ τοὺς ἐγγεῖοις φόρους ἢ τὰς ὑποχρεώσεις, εἰς ἃς ὑπόκεινται οἱ ξένοι. Δὲν θέλουσιν ἐπομένως καταδιωχθῆ, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προστασίας, διὰ καθυστερούμενα ἐκ φόρων, εἰς οὓς δὲν ὑπεβάλλοντο νομίμως, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀπήλαυον τῆς ξένης προστασίας.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἰθαγενεῖς ὑπηρεταὶ τῶν Προξένων ὡς μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν προνομιούχων ὑπαλλήλων οὐδὲν ἔχουσι δικαίωμα εἰς προστασίαν. Ἐν τούτοις πᾶσα ἐνέργεια σχετικὴ πρὸς αὐτοὺς θέλει γίνεσθαι κατὰ τύπους συμβιβαστέτους μετὰ τὴν εἰς τὸν Πρόξενον ὀφειλόμενὴν ἀβροφροσύνην καὶ δὲν θέλουσι συλλαμβάνεσθαι πρὶν ἢ ὁ Πρόξενος εἰδοποιηθῆ περὶ τούτου ἐν δέοντι τύπῳ καὶ χρόνῳ.

ΑΡΘΡΟΝ πρόσθετον εἰς τὸν περὶ ξένων Προξενείων Κανονισμὸν.

20 Δεκεμβρίου 1865 (ε. ν.).

Ὅσακις δυνάμειως τινος ὁ Πράκτωρ, οἰονδήποτε καὶ ἂν φέρῃ οὗτος βαθμὸν ἐν τῷ προξενικῷ σώματι, ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως καὶ διαρκῶς ὡς ἐπιτετραμμένος ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τὰ συμφέροντα μιᾶς ἢ καὶ πλειόνων ξένων δυνάμεων, τὸ σύνολον τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸν ἀνώτατον ἀριθμὸν, ὅστις χορηγεῖται αὐτῷ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κανονισμοῦ, ὡς κατέχοντι θέσιν Γενικοῦ Προξένου, Ὑποπρόξενου ἢ Προξενικοῦ Πράκτορος μιᾶς καὶ μόνης δυνάμεως.

Ἐν τούτοις ὅσακις πού ἤθελε παρουσιασθῆ ἀνάγκη μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων τῆς κατηγορίας ταύτης, δέον ἢ αὐξήσῃς αὐτῶν νὰ γείνη δι' εἰδικῆς καὶ ἀπὸ κοινοῦ συναρνησέως μεταξὺ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δυνάμεως, ἧς τὰ συμφέροντα ἀπαιτοῦσι τὴν τοιαύτην αὐξήσιν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης πρὸς τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς
περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω Κανονισμοῦ.

Διεβίβασα ὑμῖν προηγουμένως ἐν ἀντιγράφῳ τὸν διὰ καινῆς συνεννοήσεως μεταξὺ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Δυνάμεων ἀποφασισθέντα Κανονισμόν περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ξένων Προξενίων. Ὁ Κανονισμὸς οὗτος προτίθεται ἵνα ὀρίζων σαφῶς καὶ ὠρισμένως τὰ δικαιώματα καὶ προνομίας, ὧν δυνάμει ἀρχαίων συνθηκῶν ἀπολαύουσιν οἱ ξένοι Πρόξενoi, ἐμποδίσῃ τὰς περὶ τούτων ἀναφυομένας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δυσκολίας καὶ συζητήσεις, προφυλάξῃ πάσης προσβολῆς τὰς τε φιλικὰς καὶ ἑναρμονίους σχέσεις, ὧν ἡ διατήρησις μεταξὺ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν καὶ τῶν ξένων Προξένων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐστὶ λίαν ἐπιθυμητὴ, ὡς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ προνομίας τῶν τελευταίων τούτων καὶ τέλος θέσῃ περιορισμούς τινας εἰς ὃ ἔχουσι δικαιώματα οἱ Πρόξενoi ἵνα ἐκλέγοιτες τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν μεταξὺ τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἀφαιρῶσιν αὐτοὺς τοῦ φυσικοῦ αὐτῶν δικαστοῦ. Τοιαῦται εἶναι αἱ σπουδαῖαι διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, οὗ τινος τὴν ὑπομνημάτισιν καὶ ἀνάπτυξιν εὐρήσατε κατωτέρω.

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 προτίθενται νὰ ὀρίσωσι τὸν τε ἀριθμὸν καὶ τὴν ἰδιότητα τῶν ἐν ὑπαλληλία παρὰ τοῖς Πρόξενoiς ὀθωμανῶν ὑπηκόων καὶ ἐξαιρέσεις τινὰς κατ' ἀνοχὴν μόνον δυνάμενας νὰ ὑπάρξωσιν. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 θέλουσι καταστήσει γενικωτέραν τὴν ἐφαρμογὴν ἀρχῶν, ὧν ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει πείρα ἀπέδειξε τὸ ἀποτελεσματικὸν πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐν τῇ ἐξασκήσει κεκτημένων δικαιωμάτων δυνάμενων ν' ἀναφυῶσι δυσκολιῶν.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 5 πραγματεύεται περὶ τῆς ἀφομωίσεως τῶν ὑπὸ προσωρινὴν προστασίαν διατελούντων πρὸς τοὺς συνήθεις προστατευομένους καὶ σκοπεῖ ν' ἀποσκορακίσῃ πᾶσαν περὶ τούτου παρενόησιν, ἀναγράφον, λόγου χάριν, πῶς δεόν ἐνεργεῖν ποινικὰς καταδιώξεις κατ' αὐτῶν, καὶ νὰ ὑποβάλῃ πᾶσαν καταδίωξιν καὶ ἀπόφασιν ἐν ἀνάγκῃ τῶν ὑπὸ προσωρινὴν ἢ συνήθη προστασίαν διατελούντων εἰς τὰς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐφαρμοζομένας ἀρχάς.

Πρὸς δὲ καὶ συνωδὰ τῇ ἀρχῇ ταύτῃ πᾶς ὑπὸ προσωρινὴν προστασίαν διατελῶν δὲν δύναται νὰ συλληφθῇ ἢ φυλακισθῇ πρὶν ἢ λάβῃ γνώσιν καὶ συναίνεσιν εἰς τοῦτο ὁ Πρόξενος, εἰς οὗ τὴν ὑπηρεσίαν διατελεῖ· οὐδὲν μέρος τῆς ἀνακρίσεως δεόν ν' ἀποκρύπτεται ἀπὸ τὸν Πρόξενον, ὅστις ἐπίσης δεόν νὰ μὴ ἀρνῆται διὰ λόγους ἡκιστα εὐλογοφανεῖς καὶ ἀπαράδεκτους τὴν πρὸς σύλληψιν καὶ φυλάκισιν συναίνεσίν του. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἀνάκρισις, αἱ συζητήσεις, ἡ ἀκρόασις τῶν μαρτύρων κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως καὶ ἡ σύνταξις τοῦ μασπατᾶ (πρακτικοῦ) δεόν νὰ γίνωνται, συνωδὰ ταῖς ἀρχαίαις συνθήκαις, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Προξένου ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐντεταλμένου· τὸ δὲ δικαστήριον δεόν ν' ἀκούῃ μετὰ μεγίστης προ-

σοχῆς τὰς παρὰ τοῦ Προξένου ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐντεταλμένου γενομένας παρατηρήσεις συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον, τοὺς κανονισμοὺς, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἐπιείκειαν· συνελόντι δ' εἰπεῖν ἐν πρώτοις ὀφείλετε κατὰ καθήκον νὰ δεῖξητε εἰς τὰς τοιαύτας δίκας καὶ ἀποφάσεις ἐπιείκειαν καὶ ἀμεροληψίαν.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 5 καθιεροῖ τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ τῶν ὑπὸ ξένην προστασίαν διατελούντων ὑπηκόων ὀθωμανῶν ἀφαιρέσις ἀπὸ τῆς φυσικῆς τῶν δικαιοδοσίας εἶναι ὅλως πρόσκαιρος καὶ ἐξαιρετικὴ τοῦτου ἕνεκα καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξαίρεθῶσιν ἐντελῶς τῆς πρακτικῆς θητείας καὶ ἄλλων τοιούτων ὑποχρεώσεων. Ἡ δὲ τρίτη αὐτοῦ παράγραφος παρέχει τοῖς Πρόξενoiς εὐκολίας τινὰς διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν καθάριστων, οὓς δύναται νὰ προσλάβωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των.

Οἱ προξενικοὶ ὑπαλλήλοι ἄτε ὑπὸ προσωρινὴν διατελοῦντες προστασίαν θέλουσι θεωρεῖσθαι ὑπὸ πᾶσιν ἄλλῃν ἐπισημῶν ὡς οἱ συνήθεις προστατευόμενοι μὴ δυνάμενοι νὰ ἔχωσι περισσοτέρως ἀξιώσεις· οὕτω δὲν δύναται νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων αὐτῶν ἐγγείου κτηματικοῦ φόρου, οὐδὲ ν' ἀπαλλαγῶσι τῶν εἰδικῶν βερῶν, εἰς ἃ οἱ ξένοι ὑπεβλήθησαν συνετεία ἐπελθουτῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τῶν ξένων Δυνάμεων· περὶ τούτου τὸ ἄρθρον 11 πραγματεύεται ἐν λεπτομερείᾳ. Οἱ ὑπὸ προσωρινὴν διατελοῦντες προστασίαν ἡξίουσι, καταχρόμενοι τοῖς ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουσι δικαιώμασιν, ὅτε μὲν νὰ ἐπαυτείνωσιν ἐπὶ τινὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των ἢτοι τὴν σύζυγον, τὰ τέκνα ἢ τοὺς ἐξ ἐπιγαμίας συγγενεῖς τὰς προνομίας ὧν αὐτοὶ ἀπῆλαυον, ὅτε δὲ ν' ἀπολαύωσιν αὐτοὶ τούτων, ὡς κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῶν καθηκόντων των. Εἰς τὰς καταχρήσεις ταύτας τὸ ἄρθρον τοῦτο προτίθεται νὰ θέσῃ τάρμα. Ἡ προστασία τῶν ὡς προξενικῶν ὑπαλλήλων προστατευομένων ὑπηκόων ὀθωμανῶν παύει μετὰ τῆς ὑπηρεσίας των· οὐχ ἦττον κατ' οὐδὲν θέλουσιν ὑπολείπεσθαι τῶν ἄλλων ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἐν πάσῃ ὀφειλομένη προστασίᾳ καὶ ὑπερασπίσει τοῦ ἀτόμου, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν, ἡ δὲ Ὑψηλὴ Πύλη οὐδ' ὅλως θέλει ἀνέχεσθαι ἵνα ἐνοχληθῶσι παρ' οἰουδήποτε λόγῳ τῆς ἢν ἔσχειν ἰδιότητος προστατευομένου.

Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 οὐ χρήζουσι σχολίων.

Τὰ ἄρθρα 8 καὶ 9 καθιεροῦσι δύο ὑπαρχούσας ἀρχάς· κατὰ τὴν μὲν τὰ ξένα συμφέροντα καὶ εἰς ὑπῆκοον ὀθωμανὸν ἀνατεθειμένα ξένης ἀπολαύουσι προστασίας· κατὰ τὴν δὲ οὐδεὶς ὑπῆκοος ὀθωμανὸς ἐν ὑπηρεσίᾳ ξένου διατελῶν δύναται νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἐθνικότητά του.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 8 καθιεροῖ συνετὴν τινὰ ἀρχὴν ὑποχρεοῦσαν τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ γνωστοποιῶσι τῇ ἐπιτοπίᾳ ἀρχῇ τὰ μεταξὺ ὑπηκόων ὀθωμανῶν καὶ ξένων δυνάμενα νὰ συναρθῶσι ἐταιροσύμφωνα. Μεγάλως δ' ἐνδιαφέρει ἡ πρὸς τήρησιν τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐπαγρύπνησις.

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου εἰς ἐπίτροπος καὶ εἰς διερμηνεὺς οἵτινες ἐκ τῶν ἰθαγενῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ξένων μοναστηρίων λαμβάνον·

ται, καθόσον ἀμφότεροι ἀπολαύουσι τῶν εἰς τοὺς προξενικούς ὑπαλλήλους παρεχομένων προνομίων προστασίας.

Ἐνιαχοῦ οἱ πρόξενοι βασιζόμενοι εἰς ἔθιμον, ὅπερ ἡ συνήθης χρῆσις εἶχε καταστήσει, ἠξίουσι ὅτι εἶχον δικαίωμα προστασίας ἐπί τινων ἐργαστηριαρχῶν ὀθωμανῶν ἢ ἀξίωσις αὐτῆ προφανῶς οὐδὲν ἔστι νόμιμος, τὸ δ' ἄρθρον 10 ἐπῆλθε κατ' ἀνάγκην ὕπως ἄρῃ πᾶσαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν.

Τὸ ἄρθρον 12 καὶ περ ὁρμώμενον ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ τῆς προστασίας προνομία δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἐπὶ τοὺς ἰθαγενεῖς ὑπηρέτας τῶν προξένων, ἀναγνωρίζει οὐχ ἥττον τὴν ἀνάγκην καὶ ὀρίζει ἵνα πᾶσα ἐν ἀνάγκῃ ἐνέργεια τῆς ἀρχῆς κατ' αὐτῶν γίνηται μετὰ τῆς δεούσης ἀφοροσύνης, καθόσον κατοικοῦσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ διατελοῦσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ξένου πράκτορος. Εἰς τὴν κρίσιν ἤδη καὶ ἱκανότητα τῶν γενικῶν καὶ λοιπῶν διοικητῶν ἀπόκειται νὰ κατανοήσωσι τὸ πνεῦμα τῆς διατάξεως ταύτης καὶ ἐφαρμόσωσιν αὐτὴν συμφώνως πρὸς τὰς ὑψηλὰς καὶ εὐμενεῖς προθέσεις τῆς Υ. Πύλης.

Ἐν συνόψει ἡ σύνταξις τοῦ κανονισμοῦ τούτου κυρίως προτίθεται νὰ ἄρῃ πληθὺν καταχρήσεων ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εἰσπραξιῶν καὶ ποιήθηται ἐκπυδὼν πᾶσαν ἀφορμὴν δυσκολιῶν μετὰ τῶν ξένων πρακτόρων.

Αἱ ξένοι Κυβερνήσεις καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωποι αὐτῶν παρέσχον τῇ Υ. Πύλῃ τσαούτην προθυμίαν καὶ σύκοιαν ὥστε ἐνέπνευσαν αὐτῇ μεγάλην καὶ εἰλικρινῆ ἱκανοποίησιν. Θέλετε ὅθεν προσπαθήσει νὰ ἐφαρμόσῃτε τὸν κανονισμὸν τοῦτον ἐν ὅλῃ τῇ ἀληθείᾳ· καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν δὲν δυνηθῆτε νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τοῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ ὑμῶν προξενεῖου περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τοῦ δεινός ἢ δεινός ἄρθρου, δεόν νὰ μοι γράφητε περὶ αὐτοῦ ἀμέσως ἐν λεπτομερείᾳ ἵνα δύναμαι νὰ ἔρχωμαι εἰς ἀμέσους ἐξηγήσεις μετὰ τῆς ἐξ ἧς ἐξήρηται πρεσβείας ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόξενος.

Προξενικά τέλη.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ τῶν ἐν τοῖς Προξενικοῖς Γραφείοις τῆς Υ. Πύλης εἰσπρακτέων τελῶν.

Γενικαὶ Παρατηρήσεις.

1. Ἐκδίδεται δωρεάν πᾶσα πράξις μὴ μνημονευομένη ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ.

2. Οὐδεμίαν πράξιν, εἰς προξενικὸν ὑποκειμένη τέλος, ἐκδίδεται δωρεάν ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Προξένου. Οὐχ ἥττον πᾶσα πράξις ἀφορῶσα ὑπαλλήλους τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως δίδεται αὐτοῖς ἄνευ πληρωμῆς, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Προξενικοῦ γραφείου γράφοντος κάτωθεν τῆς τοιαύτης πράξεως ἢ ἐγγράφου ἀνεξόδως. Ἄξιον παρατηρήσεως

ἔστιν, ὅτι γρῶνται τῇ λέξει δωρεάν διὰ τὰ εἰς πένητας παραχωρούμενα ἔγγραφα.

3. Τὰ ἐν τῇ διατιμήσει εἰς Προξενικὸν τέλος ὑποκείμενα φύλλα περιέχουσι δύο σελίδας, ἢ σελὶς εἴκοσι πέντε στίχους καὶ ὁ στίχος δώδεκα συλλαβὰς καὶ ἐκτιμῶνται ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ. Τὸ τέλος ὀφείλεται ἀκέραιον ἐπὶ ἐκάστου φύλλου ἀρξαμένου.

4. Ἐκάστη ἐνασχόλησις λογιζέται συγκειμένη ἐκ τριῶν ὥρων. Τὸ τέλος ὀφείλεται ἀκέραιον δι' ἐκάστην ἐνασχόλησιν ἀρξαμένην.

5. Οὐδὲν ὀφείλεται τέλος διὰ τὸ πρωτότυπον τῶν κατὰ τὰς ἐνασχολήσεις συντασσομένων πρακτικῶν.

6. Ὄφείλεται τέλος ἀντιγράφου δι' ἕκαστον τοιοῦτον πράξεως ὑποβληθείσης ἐν πρωτοτύπῳ εἰς ὁρισμένον τι δικαίωμα ἀνὰ ἕκαστον φύλλον ἢ ἀνὰ πᾶσαν ἐνασχόλησιν. Οὐδὲν ὀφείλεται τέλος ἀντιγράφου διὰ τὸ πρῶτον τοιοῦτον πράξεως εἰς ἀναλογικὸν ὑποκειμένης τέλος.

7. Τὰ προξενικά τέλη πληρόνται εἰς γρόσια, λογιζομένης τῆς μὲν τουρκικῆς χρυσῆς λίρας πρὸς γρόσια 100, τῆς ἀγγλικῆς πρὸς γρόσια 110 καὶ τῆς γαλλικῆς πρὸς γρόσια 88.

8. Οἱ Πρόξενοι ὑποχρεοῦνται καθ' ἑαυτηνίαν νὰ διαβιβάζωσιν ἐν διπλῷ ἀντιγράφῳ τὴν τῶν εἰσπραξιῶν των κατάστασιν, σημειοῦντες ἐν αὐτῇ τὰς τε εἰσπράξεις κατὰ χρονολογικὴν τάξιν καὶ τὸ ἄρθρον τῆς διατιμήσεως, αὐτὴν δυνάμει γίνεσθαι ἢ εἰσπραξίς, ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα, ἅτινα ἐξέδωκαν δωρεάν ἢ ἄνευ ἐξόδων. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη πρὸς ἀποφυγὴν ἢ ῥύθμισιν παντὸς παραπόνου, ὅπερ ἤθελε γείνει παρ' ἐμπορῶν ἢ ναυτιλομένων.

9. Οἱ πένητες ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ λαμβάνουσι δωρεάν πᾶσαν πρᾶξιν ὑποκειμένην εἰς τέλος δυνάμει τῆς παρούσης διατιμήσεως.

Οὐχ ἥττον οἱ Πρόξενοι δύνανται, ἀντὶ πληρωμῆς τοῦ ἡμίσεος μόνον τέλους, νὰ παραχωρήσωσι πᾶσαν πρᾶξιν ὑποκειμένην εἰς τέλος, κατὰ τὴν παροῦσαν διατίμησιν, εἰς ἐκείνους, ὧν ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόσοδος ἤθελον πάθει μεγάλως διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους ἀκραίου καὶ οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν αὐτὰς δωρεάν.

10. Οἱ πλοίαρχοι, κύριοι ἢ ἐφοπισταὶ πλοίων, οἱ ἔμποροι καὶ ἄλλοι ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποτίωσι τὰ ἐν τῇ παρούσῃ διατιμήσει ὀριζόμενα τέλη ἐν δὲ περιπτώσει ἀρνήσεως, πληρόντουσι τὸ διπλοῦν, καταδιώκονται καὶ δικάζονται, εἴτε κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ ἐν ᾧ διαμένει τόπῳ ὁ Πρόξενος, εἴτε κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, ἅμα τῇ εἰς τὴν Τουρκίαν ἐπανόδῳ των.

Ἀπὸ τῆς 15 Ἰουλίου 1860 καταργοῦνται αἱ τέως ἐν ἰσχύϊ προξενικαὶ διατιμήσεις.

11. Ἡ παρούσα διατίμησις δεόν νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τὰ προξενικά γραφεῖα τῆς Υψηλῆς Πύλης πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Παρατηρήσεις μερικαὶ ἐπὶ διοικητικῶν πράξεων.

1. Ἄν ὑπέκινται εἰς τέλος ἢ τε παρὰ τοῦ ὀθωμανοῦ Προξένου ἐπικύ-

ρωσις τῆς ὑπογραφῆς ἐγγράφου συνταχθέντος παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου καὶ ἡ ἐπικύρωσις ἐγγράφου γενομένου καὶ ἐπικυρωθέντος ὑπὸ τινος προξενικοῦ πράκτορος.

2. Τὸ ἀναλογικὸν τέλος εἰσπράττεται μόνον καθ' ἣν στιγμὴν παραλαμβάνει τις τὴν παρακαταθήκην ἢ δὲ πράξις αὕτη τῆς περιλαβῆς εἰς οὐδὲν ὑπόκειται τέλος.

Παρατηρήσεις μερικαὶ ἐπὶ τῶν ναυτιλιακῶν πράξεων.

3. Τ' ἀποδημητήρια περιλαμβάνουσι τὸ σύνολον τῶν συνήθων διατυπώσεων καὶ ἐγγράφων ἅτινα ἀπαιτοῦνται παρὰ τῶν προξενείων κατὰ τὸν κατάπλου καὶ ἀπόπλου, ἧτοι 1) δῆλωσιν τῆς ἀφίξεως 2) πιστοποιήσεις ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως 3) ὑγειονομικὴν ἐκθέσιν 4) ἐπιθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου, τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως καὶ τοῦ ναυτολογίου 5) ἐπιθεώρησιν καὶ καταχώρησιν δηλωτικῶν εἰσχωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς πραγμάτων 6) δῆλωσιν ἀπλῆς προσορμίσσεως 7) παρακατάθεσιν καὶ ἐκθέσεις παρακαταθέσεως παντὸς ἐγγράφου συνταχθέντος παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἐν περιπτώσει λειποτάξιας, κακουργήματος, πλημμελήματος, γεννήσεως, ἀποδιώσεως.

4. Ἀναλογικὸν τέλος δὲν ὀφείλεται ἐπὶ τοῦ περιπλέον τῶν 300 τόνων.

5. Οὐδὲν τέλος ὀφείλεται διὰ μεταβολὴν ναυτολογίου ὑπερβαίνουσαν τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος.

6. Οὐδὲν τέλος ὀφείλεται διὰ τοὺς ἀποπεμπομένους ναύτας ἢ ἄλλα ἄτομα ἐπιβιβαζόμενα ἢ ἀποβιβαζόμενα, εἴτε κατὰ διαταγὴν τοῦ Προξένου, εἴτε δωρεὰν καὶ ἐκ φιλανθρωπίας τοῦ πλοιάρχου.

7. Ἡ ἀντικατάστασις τῶν χαρτίων τοῦ πλοίου ἐν περιπτώσει ἀπώλειας γίνεται ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πλοιάρχου βεβαιωμένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν διδομένου ἐγγράφου.

8. Ἡ καταχώρησις ἐγγράφων ἀφορώντων τὴν ναυτιλίαν γίνεται μόνον διὰ πράξεις μὴ γενομένας ἐν προξενικῷ γραφείῳ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ.

Αὐξ. ἀριθ.	Φύσις ἐγγράφων.	Βάσις εἰσπράξεων.	Διατίρησις. Γρόσια.
1	Διαβατήριον	δι' ἕκαστον	25
2	Ἐπιθεώρησις αὐτοῦ	δι' ἑκάστην	15
3	Ἑγειονομικὴ πιστοποίησις πλοίων	»	30
4	Ἐπιθεώρησις αὐτῆς	»	15
5	Πιστοποιητικὸν ἐγγράφῃς εἰς μητρῶον ἐθνικότητος. — Δίπλωμα προστασίας	δι' ἕκαστον	20
6	Πιστοποιητικὸν ζωῆς	»	15

Αὐξ. ἀριθ.	Φύσις ἐγγράφων.	Βάσις εἰσπράξεων.	Διατίρησις. Γρόσια.
7	Πιστοποιητικὸν οἰονδήποτε	δι' ἕκαστον	20
8	Ἐπικύρωσις ὑπογραφῶν	δι' ἑκάστην ὑπογραφὴν	20
9	Δήλωσις. — Ἐκθέσις οἰαδήποτε	διὰ τὸ 1ον φύλλον διὰ πᾶν ἄλλο περιπλέον	20 10
10	Παρακαταθήκη χρημάτων, ἀξιών, ἐμπορευμάτων ἢ κινητῶν πραγμάτων	ἐπὶ τοῦ ποσοῦ χρημάτων ἢ ἐκτιμηθείσης ἀξίας 1 0/0	
11	Παρακατάθεσις, ἐγγείρισις ἢ παράληψις ἐγγράφων, κοινοποίησις ἐγγράφων ἐν τῷ προξενικῷ γραφείῳ, ἐγγείρισις ἐγγράφων εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους	δι' ἕκαστον ἐγγράφον	15
12	Ἀπογραφή τῶν ἐγγράφων τούτων ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη	δι' ἕκαστον φύλλον	10
13	Καταχώρησις αὐτολεξεί - δημοσίευσις διὰ τοιχοκολλήσεως ἐγγράφων ἢ οἰωνδήποτε πράξεων — Διεκπεραίωσις ἐγγράφου — Ἀπόσπασμα αὐτολεξεί ἢ κατ' ἀνάγνωσιν, ἀντίγραφον συνημμένον	διὰ τὸ 1ον φύλλον δι' ἕκαστον ἄλλο περιπλέον	20 10
14	Ἀντίγραφον εἰς ξένην γλῶσσαν	διὰ τὸ 1ον φύλλον δι' ἕκαστον ἄλλο περιπλέον	25 12
15	Μετάφρασις ἐπικυρωμένη ὡς ἀπαράλλακτος καὶ ἴση	διὰ τὸ 1ον φύλλον διὰ πᾶν ἄλλο περιπλ.	40 20
16	Ἐνσχόλησις τοῦ Προξένου	δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν	60

Πράξεις ἀφορῶσαι τὴν ναυτιλίαν.

17	Ἀποδημητήρια πλοίου ἐνεργήσαντος ὀλικῆν ἢ μερικὴν φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν	τέλος πάγιον δι' ἕκαστον πλοῖον	25
18	Ἀποδημητήρια πλοίου προσορμιζομένου καὶ ἐνεργούντος πράξιν ἐμπορικὴν (φόρτωσιν ἐκφόρτωσιν), ἐὰν ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ τέλος ἀκέραιον εἰς προξενικόν τι γραφεῖον, εἰς ἕκαστον τῶν ἐπομένων λιμένων	τέλος πάγιον δι' ἕκαστον πλοῖον τέλος ἀναλογικὸν ἐφ' ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300	25 1/2

Αρ. αμ.β.	Φύσις έγγραφων.	Βάσις εισπράξεων.	Διατίμησις. Γρόσια.
19	Ἀποδημητήρια πλοίου ιστιοφόρου κατ' ἀνάγκην ἢ ἐκουσίως προσορμιζομένου, χωρὶς νὰ ἐπιβιάσῃ ἢ ἀποβιάσῃ οὔτε ἐμπορεύματα, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἢ προσόρμισις διαρκέσῃ πλέον τῶν 24 ὡρῶν	Τέλις πάγιον. μέχρι τόνων 100 ἀπὸ 100—200 ὑπεράνω τῶν 200	20 40 60
20	Ἀποδημητήρια πλοίου εἰς ἀμφοτέρως τὰς ἄνω περιπτώσεις, ἐὰν ἢ προσόρμισις διαρκέσῃ ὀλιγότερον τῶν 24 ὡρῶν	τὸ ἥμισυ μόνον τέλος.	
21	Σύνταξις δηλωτικῆς ἐξαγωγῆςπραγματειῶν, ὡσάκις ζητηθῇ	Τέλος πάγιον. μέχρι . . . 20 τόνων ἀπὸ 20—100 ὑπεράνω τῶν 100	20 40 60
22	Ἐκθεσις ἑκτακτος μετ' ἐξετάσεως ἢ μὴ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν	διὰ τὸ 1ον φύλλον διὰ πᾶν ἄλλο περιπλέον	20 10
23	Μεταβολὴ ναυτολογίου	δι' ἑκάστον ναύτην ἀποβιβαζόμενον ἢ ἐπιβιβαζόμενον	5
24	Μνεῖα ἐν τῷ ναυτολογίῳ ἐπιβιβάσεως ἢ ἀποβιβάσεως ἐπιβατῶν	δι' ἑκάστον ἐπιβάτην	10
25	Ἐκθεσις ἐπισκέψεως πλοίου	δι' ἑκάστην ἑκθεσιν	15
26	Προσθήκη φύλλων εἰς τὸ ἡμερολόγιον ἢ εἰς τὸ ναυτολόγιον	δι' ἑκαττον φύλλον	10
27	Ἀντικατάστασις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ἡμερολογίου, τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως	δι' ἑκάστην ἀντικατάστασιν	25
28	Ἀντικατάστασις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως	» »	25
29	Ἐκδοσις προσωρινοῦ διπλώματος μετὰ ναυτολογίου ἐν περιπτώσει ἀπωλείας	δι' ἑκάστην ἑκδοσιν	50
30	Διαταγὴ Προξένου ἐπὶ ναυτικῆς ὑποθέσεως—ἐπικύρωσις κανονισμοῦ ἀβαρίας—πρακτικὸν ὄρκου ἀβαρίας—πραγματογνωμόνων—ἑκθεσις πραγματογνωμόνων συν-	διὰ τὸ 1ον φύλλον	15

Αρ. αμ.β.	Φύσις έγγραφων.	Βάσις εισπράξεων.	Διατίμησις. Γρόσια.
	ταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου καὶ παρακατάθεσις αὐτῆς παρὰ τούτων—ἔγγραφον ἐγκαταλείψεως πλοίου ἢ ἐμπορευμάτων	διὰ πᾶν ἄλλο περιπλέον	10
31	Ναυλωτικὸν	ἐπὶ τῆς συμφωνηθείσης ποσότητος	1 1/4 %
32	Ναυτοδάνειον ἐπὶ πλοίου ἢ ἐμπορευμάτων	Τέλις πάγιον. μέχρι γρ. 100000 ὑπεράνω	1 1/4 % 1 1/8 %
33	Πλειστηριασμὸς ἐμπορευμάτων ἢ μέρους πλοίου, λέμβου, ἐπιπλωγ ἢ ἄλλων ἀντικειμένων περιεχομένων ἐν ἀπογραφῇ	Τέλος πάγιον. μέχρι γρ. 15000 ὑπεράνω	1 % 1 1/2 %
34	Πώλησις ἐκουσία πλοίου ἢ μέρους αὐτοῦ, λέμβου, ἐπιπλων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων περιεχομένων ἐν ἀπογραφῇ	Τέλος πάγιον. μέχρι γρ. 10000 ὑπεράνω	3 1/4 % 3 1/8 %
35	Τέλος παρακαταθήκης ἐπὶ τῶν ἐκ ναυαγίου τεμαχίων		1 1/4 %
36	Καταχώρησις εἰς τὰ πρωτόκολλα τοῦ γραφείου, ἀντίγραφον παραβληθὲν μετὰ πρωτότυπον, ἀντίγραφον, ἀπόσπασμα ἢ περίληψις, δημοσίευσις διὰ τοιχοκολλησεως πρακτικῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων ἀναγομένων εἰς τὰ τῆς ναυτιλίας	δι' ἑκάστον φύλλον	10
	Πράξεις πρὸς ῥοχόμεναι ἐκ τοῦ προξενικοῦ γραφείου.		
37	Ἀντίγραφον πράξεως γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως	δι' ἑκάστον ἀντίτυπον	15
38	Ἀντίγραφον πράξεως γάμου	» »	80
39	Πράξις υἰοθεσίας, χειραφετήσεως, κλήσις, κοινοποιήσις, πρόσκλησις, ἀνακοπὴ, δήλωσις, αἰτησις, ἀναγνώρισις γραφῆς, παρακατάθεσις ἐκθέσεως πραγματογνωμόνων ἢ διαιτητῶν,	διὰ τὸ 1ον φύλλον πρωτοτύπου διὰ πᾶν ἄλλο περιπλέον Ἀντίγραφον ἢ ἀπόσπασμα τῶν αὐτῶν ἐγγράφων δι' ἑκάστον αὐτῶν φύλλον	20 10 10

	πρακτικά συμβιβασμοῦ, πιστο- πειρητικά ἀποτυχίας συμβιβα- σμοῦ, πρακτικά μὴ ἐμφανίσεως ἢ ἀρνήσεως ἀπαντήσεως, ὀρκο- δοσία, διαταγὴ Προξένου, πρά- ξεις καὶ ἀπόφασις προξενική	Γνωστοποιήσεις, κοινο- ποιήσεις, ἐπίδοσις ἢ τοι- χοδόλλησις τῶν αὐτῶν ἐγγράφων διὰ τὸ 1ον φύλλον τῶν ἐγγράφων 20 διὰ πᾶν ἄλλο φύλλον περιπλέον 10
40	Ἀνακρίσεις, πραγματογνωμοσύ- νη, ἐξετάσεις γενόμεναι ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, αὐτοψία, κατ' οἶκον ἐρευνα, κατάσχεσις, ἄρσις κατασχέσεως, ἀναγνωρίσεως σφραγίδων	δι' ἐκάστην ἐνασχόλησιν 50 δι' ἕκαστον 30 » 10 » 30
41	Συνυποσχετικὸν	» 80
42	Πληρεξουσιότης γενική	» 30
43	Πληρεξουσιότης μερική	» 80
44	Σύμβασις ἐμπορικὴ, συμβόλαιον συνεταιρισμοῦ ἢ διαλύσεως ἐ- ταιρίας	» 30
45	Διαμαρτύρησις	» 40
46	Παρκκατάθεσις, ἀνοιξίς, ἐπικύρω- σις καὶ καταχώρησις εἰς τὸ πρωτόκολλον διαθήκης τινός.	διὰ τὸ 1ον φύλλον 40 διὰ πᾶν ἄλλο περιπλέον 20

Ἡμεῖς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἀπεφασί-
σαμεν τὴν παροῦσαν διατίμησιν τὴν 20 Ἰουνίου τοῦ χιλιεστοῦ ὀκτακο-
σιοστοῦ καὶ ἐξηκοστοῦ ἔτους καὶ διατάξαμεν ἵνα ἰσχύῃ ἐν πᾶσι τοῖς ἐν
τῇ ἀλλοδαπῇ Προξενικαῖς γραφεῖσι τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἀπὸ τῆς 15 προ-
σεχοῦς Ἰουλίου.

(Ὑπογ.)

ΦΟΥΑΤ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῆς ἀτελείας καὶ τῶν τελωνιακῶν διατυπώσεων,
εἰς ἃς ὑπόκεινται τὰ πρὸς τοὺς Γενικοὺς Προξένους, Προξένους
καὶ ὑποπροξένους τῶν ξένων Δυνάμεων πεμπόμενα
πράγματα ἢ ἀντικείμενα.

15 Τεμοῦζ 1285.—15)27 Ἰουλίου 1909.

Ἄρθρ. 1. Οἱ Γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι, οἱ μὴ μετερ-
χόμενοι τὸ ἐμπόριον, ἀπαλλάσσονται παντὸς τελωνιακοῦ δασμοῦ διὰ τὰ
πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν προωρισμένα πράγματα ἢ ἀντικείμενα. Τὰ δὲ
κιβώτια ἢ δέματα αὐτῶν εἰς οὐδεμίαν ὑποβάλλονται διατύπωσιν ἀνοίγ-
ματος ἢ ἐπιθεωρήσεως.

Ἄρθρ. 2. Οἱ Γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι οἱ μετερχό-
μενοι τὸ ἐμπόριον ἀπαλλάσσονται παντὸς τελωνιακοῦ δικαϊώματος διὰ
τὰ πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν προωρισμένα πράγματα ἢ ἀντικείμενα μέχρι
ὠρισμένης τινὸς ἐτησίας ἀξίας ἥτοι 25000 γροσίων διὰ τοὺς Γενικοὺς
προξένους, 20000 διὰ τοὺς προξένους καὶ 10000 διὰ τοὺς ὑποπροξένους.

Ἄρθρ. 3. Πάντα τὰ διὰ τοὺς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς μνημο-
νευθέντας Γενικοὺς προξένους, προξένους καὶ ὑποπροξένους προωρισμένα
κιβώτια ἢ δέματα περιέχοντα ἀντικείμενα ἢ πράγματα ἀνήκοντα εἰς αὐ-
τοὺς θέλουσιν ἀποβιβάζεσθαι ἢ μετακομίζεσθαι κατ' ἐθέλειαν εἰς τὸ ἐπι-
τόπιον τελωνεῖον.

Ἄρθρ. 4. Οἱ μὴ ἐμπορευόμενοι Γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑπο-
πρόξενοι ὀφείλουσιν, ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῶν τελῶν, ν' ἀπευθύνωσιν εἰς τὸ
τελωνεῖον δήλωσιν μετὰ μεταφράσεως γεγραμμένης ἀπέναντι τουρκιστὶ
ἐμφαίνουσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν δεμάτων, τὰ ἐπ' αὐτῶν σημεῖα καὶ ἀριθμοὺς,
τὴν φύσιν, τὸ ποσὸν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἀντικειμένων ἢ πραγμάτων, κατὰ
τὸ ὥδε συνημμένον ὑπόδειγμα· θέλει δὲ φέρει ἢ δήλωσις τὴν ὑπογραφήν
καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ προξενείου.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἐμπορευόμενοι Γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξε-
νοι θέλουσιν ἐπίσης ἀπευθύνει εἰς τὸ τελωνεῖον ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ
προηγουμένου ἀρθροῦ δήλωσιν. Τὰ δὲ κιβώτια ἢ δέματα αὐτῶν θέλουσιν
ὑπόκεισθαι εἰς τὰς ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ τελωνείου διατυπώσεις τοῦ ἀ-
νοίγματος καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως. Οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι κα-
τὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος διατυπώσεων νὰ ὦσιν ἐξῆδικασμέ-
νως ἀβρόφρονες.

Ὡσαύτως ὑπάρχει ὑπέσβασις τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 σημειουμένων ἔποσῶν,
οἱ Γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι δὲν δύνανται νὰ ἀποσύρωσι
τὰ κιβώτια ἢ δέματά των πρὶν ἢ ἀποτίσωσι τὰ νενομισμένα τέλη

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ πράγματα, ἐπιπλα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἀπαραι-
τητα πρὸς πρῶτην ἀποκατάστασιν αὐτῶν δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς
τὰς προσημειωθείσας πασότητες.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἐμπορευόμενοι Γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι
θέλουσι θεωρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ τελωνείου, ὡς πρὸς τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν,
ἐν ἴσῃ μοίρᾳ διατελοῦντες πρὸς τοὺς ἐμπόρους ὁμοειθεῖς των.

Ἄρθρ. 7. Τὰ μετ' ἀτελείας ἐξαγόμενα ἐκ τοῦ τελωνείου δέματα ἢ
κιβώτια θέλουσι συνοδεύεσθαι μέχρι τῆς ἀφίξεως αὐτῶν εἰς τὴν κατοι-
κίαν τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνονται ὑπὸ τινος τῶν ἐπιστατῶν τῆς διευθύν-
σεως τοῦ τελωνείου.

Ἄρθρ. 8. Τὰ κιβώτια ἢ δέματα τῶν ἐν μεσογειοῖς πόλεσι προξένων
καὶ ὑποπροξένων θέλουσι παραλαμβάνεσθαι ἐκ τοῦ παραλίου τῆς περιφε-
ρείας τελωνείου, τῇ μεσολαβῆσει τοῦ ἐπιτοπίου ὁμοειθεοῦς αὐτῶ ἀντιπρο-
σώπου, ὅστις, ἐν ἐλλείψει τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνονται, θέλει ἀπευθύνει προ-
σωρινήν τινα δήλωσιν ὁμοίαν τῇ ἐν τῷ ἀρθ. 4 περιγραφομένῃ.

Αἱ διατυπώσεις τοῦ ἀνοίγματος καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐν ἀνάγκῃ ἐνεργ-
γηθήσονται ἐν τῷ παραλίῳ τῆς περιφερείας τελωνεῖο· ὁ ἀντιπρόσωπος,

όστις, μετά την εκπλήρωσιν των διατυπώσεων, θέλει παραλάβει τὰ κιβώτια ἢ δέματα, ὑποχρεοῦται δι' ἐγγράφου τοῦ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον, ἐντὸς ὠρισμένου ἀριθμοῦ ἡμερῶν, τὴν ὀριστικὴν τοῦ παραλήπτου δήλωσιν, ἀναγγέλλουσαν τὴν παραλαβὴν τῶν κιβωτίων ἢ δεμάτων. Ἄμα δὲ τῇ ἐμφανίσει τῆς τοιαύτης δηλώσεως, θέλει τῷ ἐπιστραφῇ ἢ προσωρινῇ, ἣν ἐχορήγησε, καθὰ ἐρρέθη ἀνωτέρω.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν τελωνιακῶν δασμῶν, ὧν ἀπολαύουσι συνωδὰ τῷ παρόντι Κανονισμῷ οἱ μὴ ἐμπορευόμενοι ἐκ τῶν ΚΚ. Γενικῶν Προξένων, Προξένων καὶ ὑποπροξένων, ἐφαρμόζεται ἐπίσης δι' ἕκαστον μὲν Γενικὸν Προξενεῖον εἰς δύο ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρ' αὐτῷ ὑπαλλήλων, δι' ἕκαστον δὲ Προξενεῖον εἰς ἓνα ἐκ τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων ἐπὶ τῷ ὄρω ὅμως τοῦ νὰ ἀνήκωσιν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν διὰ Β. Διατάγματος διοριζομένων, τὸ δὲ ἐμπορεύεσθαι νὰ τοῖς ἦναι παντελῶς ἀπηγορευμένον.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 πρὸς τὸ τελωνεῖον ἀπευθυνομένη δήλωσις δεόν πάντοτε νὰ ἦ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Προξένου ἢ Προξένου.

Ἄρθρ. 10. Ὁ παρῶν κανονισμὸς δὲν ἐφαρμόζεται προδήλως ἐπὶ τῶν δεμάτων καὶ φακέλων, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἐπίσημοι σφραγίδες, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των ἀπαλλάσσονται πάσης τελωνιακῆς διατυπώσεως.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΔΗΛΩΣΕΩΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος παρακαλεῖ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τελωνεῖου ὅπως εὐαρεστηθεὶς διατάξῃ τὴν ἀτελῆ ἐξοδὸν τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων πραγμάτων καὶ δι' ἰδίαν αὐτοῦ χρῆσιν προωρισμένων.

Ἐν τὴν ὑπογρ. (Τ. Σ.)

Πυρίτις.

ΔΙΑΤΑΓΗ περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς πυρίτιδος, πυριτοβολῶν καὶ ἄλλων φονικῶν ὄπλων.

29 Ρετζίπ 1279 (7 Ἰανουαρίου 1863).

Ἐπειδὴ ἡ ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια τοῦ τε Κράτους καὶ τῶν ἐν αὐτῷ διαμενόντων λαῶν ἀπαιτοῦσι τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ ἐμπορίου τῶν τε ὄπλων καὶ πολεμοφοδίων, ἀπεφασίσθησαν τὰ ἐξῆς σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς τοῦ λοιποῦ εἰσαγωγὴν πυρίτιδος, τηλεβόλων, ὄπλων καὶ παντὸς εἶδους πολεμοφοδίου, καίτοι ἡ τούτων εἰσαγωγὴ ἐστὶ ῥητῶς ἀπηγορευμένη συνωδὰ ταῖς ἐσχάτως συνομολογηθείσαις ἐμπορικαῖς συνθήκαις μετὰ τῶν φίλων δυνάμεων.

1ον. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ εἰσαγωγὴ πυρίτιδος οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾧσι τὸ εἶδος, ἡ ποιότης καὶ τὸ αἷτιον τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῆς.

2ον. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ εἰσαγωγὴ πυριτοβολῶν μετὰ ἢ ἀνευ σφαιρας.

3ον. Δὲν δύνανται πλέον νὰ εἰσαχθῶσιν ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ τὰ ἐξῆς Πᾶν εἶδος τηλεβόλων, κανονίων καὶ δροῦζίων ὡς καὶ τὰ πρὸς πλήρωσιν (γέμισμα) αὐτῶν, οἷον βόμβαι, σφαῖραι ῥαβδῶται ἢ μὴ, πυριτοβολαὶ καὶ πᾶν εἶδος σώματος ἐκσφενδονιζομένου (βόμβας) περιέχοντος ἢ μὴ ὕλας ἐκρηγνυομένας, σφαῖραι πυροβόλων καὶ πιστολίων, καραμπίνας, πυροβόλα ῥαβδῶτὰ μετὰ ἢ ἀνευ λόγχης, πυροβόλα, καραμπίνας καὶ πιστόλια λεία, αἱ λόγχαι καὶ τὸ νίτρον παρὰ τοῦ στρατοῦ ἐν ὥρᾳ πολέμου ἐν χρήσει. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην τὰ τοῦ κυνηγίου καὶ πολυτελείας ὄπλα, τὰ ἀγγέμαχα λεγόμενα ὄπλα οἷα ἡ σπάθη, τὸ ξίφος καὶ αἱ μάχαιραι καὶ ἡ ἐν μικρᾷ ποσότητι κυνηγετικῇ πυρίτις εἰς τὴν ἰδιωτικὴν προωρισμένη χρῆσιν.

4ον. Ὅσα ἐκ τῶν προρρηθέντων ἀπηγορευμένων πραγμάτων ἠθελον εἰσαχθῆ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς διαταγῆς ταύτης, διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης, εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν εἰς ποσότητα μᾶλλον ἢ ἥττον μεγάλην, δημεύονται ἀμέσως πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους καὶ παραδίδονται εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀποθήκας.

Αἱ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς διατάξεις ἰσχύουσι, συνωδὰ τῇ περὶ τούτων ἀποφάσει τῆς Α. Κυβερνήσεως, καθ' ὅλα τὰ τελωνεῖα ὅλης τῆς Αὐτοκρατορίας, ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως τῆς παρούσης.

ἈΡΘΡΟΝ ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΝ, προστεθὲν δ' Αὐτοκρ. διατάγματος εἰς τὸν περὶ πωλήσεως πυρίτιδος Κανονισμὸν.

(Ἴδε σελ. Ὁθωμ. Κωδῆκων 1040.)

Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ ἀγοραπωλησία νίτρον ἐν τῷ Κράτει, ὡσάκις δὲ ἐξάγεται ἐν τῷ τελωνεῖῳ νίτρον, εἴτε προϊόν τοῦ τόπου ὃν εἴτε ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενον, θέλει δημεύεσθαι.»

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ ἀπαγορεύεται ἡ παρακαταθήκη καὶ πώλησις τῆς πυρίτιδος εἰς μέρη μὴ ὀρισθέντα παρὰ τοῦ Κράτους, τούτου ἕνεκα πᾶσα παραβίασις τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἀποτελεῖ πλημμέλημα οὐχ ἥττον, τοῦ Ποινικοῦ Νόμου μὴ περιέχοντος διάταξιν τινὰ καθορίζουσαν τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἀξιοποίνου, ὅπερ συνεπάγεται τὸ πλημμέλημα τοῦτό, τὸ Ἄνωτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ἀπεφάσισεν ἵνα ἡ ἐξῆς ποινικὴ διάταξις χρησιμεύσῃ ὡς συμπλήρωσις τοῦ ἐν τῷ περὶ πυρκαϊῶν κεφαλαίῳ ἀρθροῦ 166 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ ἰσχύον ἔχη Νόμου. Ἡ διάταξις αὕτη ἐπικυρωθεῖσα δι' εἰδικῆς αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος (Ἰραδὲ) ὑπὸ χρονολογίαν τῆς 29 Ρεβιούλ Ἀχίρ 1281 (30 Σεπτεμβρίου 1864) ἐδημοσιεύθη ὡς ἐξῆς ἵνα μηδεὶς ἀγνοῇ τοῦτο.

Ποινική διάταξις.

Εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ ἐπὶ τρία ἔτη καταδικάζονται ὁ κύριος καὶ ὁ κάτοχος ποσότητός τινος πυρίτιδος παρακατατεθειμένης ἐπὶ σκοπῷ μεταπώλησεως εἰς μέρος τι ἐναντίον τοῦ περὶ τούτων κανονισμοῦ, ἢ δὲ πυρίτις αὕτη δημεύεται.

Ἐὰν ἐπῆλθον ζημίαι ἐκ τῆς ἐκρήξεως πυρίτιδος κατατεθειμένης ἐν τινὶ τόπῳ μὴ ἐγκεκριμένῳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κάτοχος τῆς πυρίτιδος καταδικάζεται εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ ἓν τριῶν μέχρι πέντε ἐτῶν κατὰ τὴν σπουδαιότητα τῶν γενομένων ἀπωλειῶν ἑνὸς ἀπὸ δέκα μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν συνέβη θάνατος.

Πυρκαϊά.

ΟΔΗΓΙΑΙ περὶ τῶν καθηκόντων τῆς Ἀστυνομίας
ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς.

(Τῆ 16 Μουχαρρέμ 1286).

Ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς ἐκτὸς τῶν συνήθως προφθανόντων ὑπαλλήλων, σπεύδουσιν εἰς αὐτὴν καὶ ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὑπαρχηγὸς τῶν ἐλεγκτῶν τῆς ἀστυνομίας (τεφτίς μεεμουρή) ἔχοντες ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν καὶ ἀνὰ ἓνα φύλακα (μουφτετίς) πρώτης τάξεως. Ἐκαστος δὲ τῶν τελευταίων τούτων ὁδηγεῖ ἀνὰ δέκα ἐλεγκτάς.

Οἱ φύλακες οὗτοι φρουροῦσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς κατὰ σειρὰν ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ ἐν περιπτώσει δὲ πυρκαϊᾶς, ἐὰν μὲν αὕτη ἐκραγῆ τὴν ἡμέραν σπεύδουσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ὑπαρχηγοῦ, ἐὰν δὲ νύκτα, συναντῶνται μετ' αὐτῶν εἰς τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς καθῆκον ἔχοντες τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὑδροφόρων (σακκάδων) πρὸς ταχεῖαν καὶ ἀδιάκοπον προμήθειαν ὕδατος διὰ τὰς πυροσβεστικὰς ἀντλίας.

Ἄνὰ εἴκοσιν ὑδροφόροι (πέντε ἵππεῖς καὶ δέκα πεζοὶ) ἐδρεύουσιν ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ, τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν, τῷ τοῦ Ἡμπορίου (Τιδζαρετχανέ) καὶ τῷ τῆς Ἀστυνομίας φρουροῦντες ἐν αὐτοῖς ἐναλλάξ νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν εὐρίσκονται δὲ οἱ ὑδροφόροι οὗτοι ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τὴν ἐποπτείαν εἰδικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἐκτραγείσης πυρκαϊᾶς καὶ ἀποσταλῆσιν τῶν ἀντλιῶν ὑπὸ τῶν ἀρχιπυροσβεστῶν (Τουλούμπαδζη-μπασή) παραλαμβάνοντες τοὺς ὑδροφόρους τούτους φέρουσιν εἰς τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς. Οἱ μὴ φρουροῦντες ὑδροφόροι σπεύδουσιν, ὅθεν δῆποτε καὶ ἂν εὐρίσκωνται, εἰς τὴν πυρκαϊάν ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ.

Οἱ ὑδροφόροι οὗτοι διατιλοῦσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Κεχαγιάδων καὶ βοηθῶν αὐτῶν (Γιγίτ-μπασήδων) ἀλλ' ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς τίθενται ὑπὸ τὴν ἀμεσοὺν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ὑπαρχηγοῦ τῶν ἐξελεγκτῶν τῆς ἀστυνομίας.

Πλείους τῶν εἰκοσιπέντε πυροσβεστῶν δὲν δύνανται νὰ συνοδεύωσι

τὰς ἀντλίας τῆς ἀρχῆς ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς ἢ παράβασιν τῆς διακελεύσεως ταύτης συνεπάγεται ἐπὶ τοὺς ἀρχιπυροσβεστας τὰς ποινὰς τοῦ ἀρθροῦ 102 τοῦ ποινικοῦ κώδικος. Αἱ ἀντλία αὗται ὠρίσθησαν διὰ τὴν μητρόπολιν καὶ τὰ προάστεια αὐτῆς (1) εἰς ἑπτὰ τμήματα, καταλόγος δὲ αὐτῶν συνετάχθη καὶ ἐπεδόθη ἤδη εἰς τὸν γενικὸν Ἀρχιπυροσβεστήν, ὅστις διευθύνει τὸ σωματεῖον τοῦτο κατὰ τὸ ἐν τῷ εἰρημένῳ καταλόγῳ διατυπωθὲν σύστημα. Οἱ ἀρχιπυροσβεσται καταβάλλουσιν ἀπὸ μέρους τῶν τὴν δέουσαν προσοχὴν διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ διατυπωθέντων, ὄντες ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν παράβασιν καὶ τιμωρούμενοι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αὐτοὶ τε καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς πυροσβεσται διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 102 τοῦ ποινικοῦ κώδικος ὀριζομένων ποινῶν.

Ἐξαπλουμένης καὶ παρατεινομένης τῆς πυρκαϊᾶς σπεύδουσι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τμημάτων ἀντλίας, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ ὠριζομένων.

Εἰς τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς πρὸ παντὸς ἄλλου σχηματίζεται τετράγωνον ὑπὸ ὀγδοήκοντα χωροφυλάκων (ἐκάστης πλευρᾶς τοῦ τετραγώνου τούτου σχηματιζομένης ὑπὸ δέκα ἱππέων καὶ δέκα πεζῶν), περιζώνουον τετραχόθεν τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς καὶ μηδενὶ τῶν θεατῶν ἐπιτρέπον τὴν ἐντὸς αὐτοῦ εἴσοδον. Τὸ τετράγωνον τοῦτο καλεῖται ἄλυσις.

Ἐν τῇ πυρκαϊᾷ, ἐκτὸς τῶν κατὰ πρῶτον προφθασῶν, διευθετοῦνται καὶ αἱ κατόπιν ἐλευσόμεναι ἀντλίας εἰς ἀρμόδιόν τι μέρος, ἔξω τῆς ἀλύσεως, ἐννοεῖται, περιμένουσιν τὰς διαταγὰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀρχῆς καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ εἰσέλθωσιν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς ἀλύσεως ἀνευ προηγουμένης ἀδείας καὶ διαταγῆς αὐτῶν.

Οἱ βουλόμενοι εἰσαγαγεῖν ἰδιαιτέρως ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν ἀντλίαν ἀπευθύνονται προηγουμένως εἰς τοὺς κατὰ τὴν πυρκαϊάν διευθύνοντας τὰς ἀντλίας.

Ἐξω τῆς ἀλύσεως διαμένουσιν ἐπίσης καὶ οἱ εἰς τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς προσελθόντες σκαπανεῖς (μπαλταδζήδες) μὴ δυνάμενοι εἰσελθεῖν ἐντὸς αὐτῆς ἢ κατεδαφίσει μέρος τι ἀνευ προηγουμένης διαταγῆς καὶ ἀδείας τῶν προμνησθέντων ὑπαλλήλων ἀλλ' οἱ κἀν τζαδζήδες, ὄντες πάντοτε ἀναγκαῖοι, ἅμα φθάσωσιν, εἰσέρχονται ἀνευ ἀνατολῆς ἐντὸς τῆς ἀλύσεως καὶ τίθενται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Οἱ πρὸς βοήθειαν τῶν ἐν κινδύνῳ φίλων καὶ συγγενῶν τῶν προσδραμόντες ἀπευθύνονται πρῶτον εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλύσει εὐρίσκομένους πεζοὺς χωροφυλάκας δηλοῦντες αὐτοῖς τὴν πρόθεσίν των, μεθ' ἧς προσάγονται ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων τούτων εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας. Τὰ άτομα, ἀτινα ἤθελον κηρυχθῆ παρὰ τῶν ἐν κινδύνῳ ἰδιοκτητῶν ὡς ἄγνωστα αὐτοῖς καὶ ἀπαράδεκτα, ἐὰν τύχωσιν ὄντα συνάμα φυσιογνωμίας ὑπόπτου, συλλαμβάνονται παραυτίκα καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἀστυνομίαν πρὸς ἀνάκρισιν.

(1) Ἐγιοῦπ, Γαλατῆν καὶ Χρυσόπολιν.

Ἐπειδὴ αἱ πλείους τῶν κατὰ τὴν πυρκαϊᾶν συμβαινουσῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐγχείρισιν πραγμάτων καὶ ἐπίπλων εἰς ἀτομὰ ὑποπτα ἢ τὴν ἀτκτον καὶ εἰς τὰ τυχόντα μέρη τοποθετήσιν αὐτῶν ὡς ἐκ τῆς ταραχῆς ἐν ἣ εὐρίσκονται οἱ ἰδιοκτῆται, πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τοῦ κκεῖν τούτου ἐνεκρίθησαν τὰ ἐξῆς προφυλακτικὰ μέτρα.

Οἱ σταθμάρχαι καὶ φύλακες τῶν πέριξ τοῦ μέρους τῆς πυρκαϊᾶς κειμένων ἀστυνομικῶν σταθμῶν, κεντρικῶν τε καὶ μὴ, ἐγκαταλείποντες δὴ μόνον φρουροὺς ἐν τῷ οἰκίῳ σταθμῷ, σπεύδουσιν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐπιλοίπων εἰς τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς, ἐνθα πρῶτον μὲν περισκοποῦσι καὶ εὐρίσκουσι μέρος κατάλληλον, εὐρὺ καὶ προπεφυλαγμένον ἀπὸ τὰς φλόγας, οἷον τὴν ἀλλὴν τεμένους (δζαμὶ) ἢ οἰαδήποτε ἄλλα ἀρμόδια μέρη καὶ πλατείας πρὸς διαφύλαξιν καὶ μετακόμεσιν ἐπίπλων, μεθ' ὅ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τοὺς ἰδιοκτῆτας οἰκίῶν καὶ ἐργαστηρίων ἐν κινδύνῳ. Εἰσάγουσιν ἀκολούθως ἐντὸς τῆς ἀλύσεως ἀποχωρῶντα ἀριθμὸν ἀχθοφόρων οὓς διενέμουςιν εἰς τὰς ἐκκενωθησομένας οἰκίας, φροντίζοντες περὶ τῆς διαφυλάξεως τῶν ἐμπιστευομένων αὐτοῖς ἐπίπλων καὶ τοῦ μέρους ἐνθα μετακομίζονται καὶ ἐπισωρεύονται ταῦτα. Οἱ ἰδιοκτῆται ἐπίπλων εἰσὶν ἐλεύθεροι νὰ μετακομίσωσι ταῦτα ὅπῃ βούλονται, γινωσκέτωσαν ὅμως ὅτι οἱ τῆς ἀρχῆς ὑπάλληλοι εἰσὶν ἀνεύθυνοι δι' ἀπωλείας πραγμάτων καὶ ἐπίπλων μὴ μετακομισθέντων δι' αὐτῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν των.

Ὁ Κεχαγιᾶς τῶν ἀχθοφόρων ὑποχρεοῦται ἀπὸ τοῦδε νὰ προσάγῃ εἰς τὸ μέρος ὅπερ νέμεται ἢ πυρκαϊᾶ ἀποχωρῶντα ἀριθμὸν σηματοφόρων ἀχθοφόρων (ἀλιμετλῆ χαμυᾶλ) συγκροτούντων δεκατίας, ὧν ἐκάστη τίθεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς δεκάρχων (δδενεκτζῆ), φροντίζόντων ὅπως μὴ συμβῆ ἢ ἐλαχίστη ἀπώλεια. Κατὰ συνέπειαν οἱ ἰδιοκτῆται οἰκίῶν καὶ ἐργαστηρίων ἐν κινδύνῳ χρεωστοῦσι νὰ μὴ παραδίδωσι καὶ ἐμπιστεύονται τοῦ λο ποῦ τὰ ἐπιπλα καὶ πράγματά των εἰς μὴ σηματοφόρους ἀχθοφόρους ἢ τὸν τυχόντα.

Τὰ πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῶν ἀχθοφόρων ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐνθα ἐξεργάγη ἢ πυρκαϊᾶ ἢ καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη ἐκκενωθησομένα ἐπιπλα δύνανται νὰ μετακομισθῶσιν εἰς τὸ ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων τῆς ἀστυνομίας διὰ τῶν γειτόνων ὑποδειχθησομένον μέρος.

Οἱ ἀχθοφόροι οἱ κατόπιν τῶν ἄμα τῆ ἐκρήξει τῆς πυρκαϊᾶς προφθάντων ἐρχόμενοι τοποθετοῦνται ἀμέσως εἰς κατάλληλόν τι μέρος ἔξω τῆς ἀλύσεως, μεθ' ὃ ὁ ἀρχιαχθοφόρος (χαμᾶλ μπασῆς) δεικνύει εἰς τοὺς χωροφύλακας τὸ μέρος τῆς συναθροίσεως τῶν βραδύτερον ἐλθόντων ἀχθοφόρων τούτων προσκαλοῦνται δὲ ἐντὸς τῆς ἀλύσεως καθ' ὅσον ἐφίσταται ἀνάγκη. Οἱ ἀχθοφόροι ἐκκενοῦσι τὰς οἰκίας καὶ μεταφέροντες τὰ ἐπιπλα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν δεκάρχων, προσέχουσιν ὅπως φέρωσι καὶ τοποθετήσωσι ταῦτα ἀνευ ἀπωλείας εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων μέρος.

Ὁ ἀρχιαχθοφόρος καὶ οἱ δεκάρχοι ὑποβάλλονται εἰς ἀυστηρὰς ἀνακρίσεις δι' ἀπώλειαν πραγμάτων καὶ ἐπίπλων παραδοθέντων εἰς τοὺς ἀ-

χθοφόρους καὶ ἀπολεσθέντων πρὸ τῆς καταθέσεως αὐτῶν ἐν τῷ ὠρισμένῳ χώρῳ.

Ἐπιτρέπεται ἢ μετακόμεσι πραγμάτων καὶ ἐπίπλων διὰ συγγενῶν καὶ ὑπηρετῶν ἀνευ τῆς συμπράξεως τῶν ἀχθοφόρων. Ἐν τοιαύτῃ ὁμως περιπτώσει πᾶσα ἀγωγή περὶ ἀπωλείας πραγμάτων καὶ ἐπίπλων ἐνεργουμένη ἀπολύτως, τούτέστιν ἀνευ ἐπιδείξεως ἐνόχου, δὲν εὐθύνει τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἀρχῆς καὶ τὸν ἀρχιαχθοφόρον.

(Ῥουμουλκὰ ἀτμόπλοια—ἴδε ὑγειονομικὸς νόμος)

(Σημαντήρ—ἴδε Πλαῖα).

Σήματα (Μάρκαι).

Τὸ 23ον ἀρθρον τοῦ περὶ ἰδιαιτέρων σημάτων κανονισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 23. Τὰ ἐν τινὶ πόλει κατασκευαζόμενα προϊόντα βιομηχανίας δέον νὰ φέρωσιν ἰδιαιτέρα σήματα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς κατασκευῆς αὐτῶν. Ἐὰν σήματα πόλεως τῆς Αὐτοκρατορίας τεθῶσιν ἐπὶ προϊόντων βιομηχανῶν ἐτέρας πόλεως ἐπίσης τοῦ κράτους, οἱ κύριοι τῶν σημάτων ὧν τὴν χρῆσιν παρανόμως ἕτεροι ὠκειοποιήθησαν δικαιούνται νὰ ἐγείρωσιν ἀγωγήν πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ παραποιήσαντος καὶ σφετερισθέντος τὰ σήματά των.

Ἐὰν ἡ παραποίησις ἐγένετο ἐκτὸς τοῦ κράτους, ἀπαγορεύεται ἢ ἐν αὐτῷ εἰσαγωγή τοῦ τοιούτου ἐμπορεύματος καὶ ὁ εἰσάγων ὑποχρεοῦται νὰ ἐξαγάγῃ αὐτὰ ἀμέσως. Ἐὰν τοιαῦτα παραπεποιημένα εἶδη εὐρεθῶσιν εἰς τὸ τελωνεῖον καὶ δὲν ἐμφανισθῆ ὁ ἰδιοκτῆτης των, τότε κατατίθενται εἰς ἰδιαιτερον μέρος οὐχὶ πλέον τοῦ ἔτους, ἀλλ' ἄμα ὡς πλησιάσῃ νὰ φθαρῶσι, τότε ἐξαφανίζονται τὰ ἐπ' αὐτῶν σήματα καὶ πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας, ἐκ δὲ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων συντηρήσεως καὶ ἐκποιήσεως, τὸ ὑπόλοιπον φυλάττεται ἐπὶ ἐν ἔτι ἔτος, καὶ, ἐὰν καὶ εἰς τὴν ἐκπνευσιν αὐτοῦ δὲν ἐμφανισθῆ ὁ ἰδιοκτῆτης, μένει εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀπάλειψις τῶν σημάτων εἶναι ἀδύνατος, καταστρέφεται αὐτὸ τὸ ἐμπόρευμα.

(Σιδηρόδρομοι — ἴδε ἀστυνομικαὶ διατάξεις).

Στρατός.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ ἱερέων τοῦ στρατοῦ καὶ ἱεροδιδασκάλων.

(29 Νοεμβρίου 1873.)

Ἄρθρ. 1. Ὅσακις πρόκειται τις ἐκ τῶν τοῦ συντάγματος ἢ τοῦ τάγ-

ματος τῶν ἱμάμιδων ἢ ἐκ τῶν ἱεροσπουδαστῶν νὰ διορισθῇ ἱεροδιδάσκαλος συντάγματος ὅπως διδάσκη εἰς τοὺς στρατιώτας τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα, καὶ λύη τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν ζητήματα, ὁ τοιοῦτος προσκαλεῖται ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς τῶν νεοσυλλέκτων ἐπιτροπῆς καὶ διορίζεται ὡς τοιοῦτος ἀφοῦ πρῶτον λύσῃ εὐστόχως εἰκοσιπέντε ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῷ τεσσαράκοντα ζητημάτων τοῦ μαθήματος, ὅπερ πρόκειται νὰ παραδώσῃ.

Ἄρθρ. 2. Ὁ εἰς τὰς ἐξετάσεις εὐδοκίμων ἱμάμης συντάγματος τινος διορίζεται ἀφεύκτως ἱεροδιδάσκαλος τοῦ συντάγματος του. Χηρευούσης ἱεροδιδασκαλικῆς θέσεως προτιμᾶται ὁ ἐκ τῶν εὐδοκίμησάντων μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν ἀνωτέρας τῶν ἄλλων ἔχων δυνάμεις· ὅταν δὲ αἱ δυνάμεις αὐτῶν εἶναι ἴσαι, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν Ἄον ὁ στρατιωτικὸς βαθμὸς τοῦ ὑποψηφίου, Βον ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας καὶ Γον τὰ χρηστὰ αὐτοῦ ἢθη· ἐν ἐλλείψει τοιούτων διακρίσεων προτιμᾶσθαι, ἢ ἐκλογὴ γίνεται διὰ κλήρου.

Ἄρθρ. 3. Τῶν χηρευουσῶν θέσεων ἱεροδιδασκάλων γίνεται μινεία πρῶτον ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις· εἶτα τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναφέρει εἰς τὸν Σέχ-ούλ-Ἰσλάμ εἰς ποῖον στρατόπεδον καὶ ποῖον σύνταγμα ὑπάρχουσιν αἱ χηρευούσαι αὗται θέσεις καὶ πόσοι ἱεροδιδάσκαλοι ἀναγκαιοῦσι. Τοῦτου μὴ γενομένου οὐδεὶς τῶν ἱμαμῶν τοῦ τάγματος ἢ τῶν ἱεροσπουδαστῶν δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν.

Ἄρθρ. 4. Οἱ εἰς τὰς ἑδρας τῶν συνταγμάτων τῆς ἐφεδρείας ἐξετάσονται τῶν νυχθημερῶν εἰς τὰ σπουδαστήρια φοιτῶντων ἱεροσπουδαστῶν δέον νὰ ὦσιν ἐκ τῶν μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν φερόντων ἀπολυτήρια ἱεροδιδασκάλων καὶ ἱμάμιδων τοῦ συντάγματος. Ἐὰν δὲ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἢ ἀνεπαρκής, ἢ ἐξέτασις γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν νεοσυλλέκτων συμβουλίου, οἱ δὲ τυγχάνοντες ἐνδεικτηρίων ἱεροσπουδαστῶν διορίζονται καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰ στρατόπεδα καὶ συντάγματα, εἰς ἃ ἀνήκουσι, παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 5. Οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ τοιοῦτος ἐξεταστής ἀνευ προηγουμένης ἐξετάσεως. Ἐκ δὲ τῶν εὐδοκίμησάντων ἱεροσπουδαστῶν προτιμῶνται οἱ ἔχοντες προηγουμένης ὑπηρεσίας καὶ σταθερώτερον χαρακτῆρα.

Ἄρθρ. 6. Ὅσάκις πρόκειται νὰ γείνη ἐξέτασις, εἴτε πρὸς διορισμὸν ἱεροδιδασκάλων εἴτε πρὸς ἐκλογὴν ἐξεταστῶν, κοινοποιεῖται τοῦτο διὰ τοῦ ὑποδιδασκάλου εἰς τὰ σπουδαστήρια. Οἱ δὲ ἐπιθυμοῦντες νὰ διορισθῶσιν εἰς τὰς τοιαύτας θέσεις ἱεροσπουδαστῶν καταγράφουσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τοὺς καταλόγους τοῦ συμβουλίου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξέτασιν πρὶν ἢ ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν μαθήματα εἰσὶν ἀνελλιπῆ, καὶ ὅτι εἰσὶν ἀκεραίου χαρακτῆρος καὶ χρηστῶν ἡθῶν.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐκ τῶν ἱεροσπουδαστῶν καὶ ἱμάμιδων τῶν συνταγμάτων μέλλοντες νὰ ἐξετασθῶσι διὰ τὴν θέσιν ἐξεταστῶν, προσκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου, ὅπερ θέλει προσδιορίζει ἐκάστῳ τεμάχιᾳ τινα ἐκ τοῦ Σε μσι ε καὶ θέλουσι σημειοῦνται τὰ τεμάχια ταῦτα εἰς τεμάχιον χάρτου· εἶτα προσκλήονται αὐτοῖς ἐπὶ τῶν μαθημάτων των δέκα ζη-

τήματα τεχνολογικά, συντακτικὰ καὶ φιλολογικά, ἀφοῦ δὲ ὑπογραφῇ παρ' αὐτῶν ἢ σημειώσῃς αὐτῇ, κλείεται ἑκαπτος ἰδιαίτερος ὅπως λύσῃ τὰ προβληθέντα αὐτῷ ζητήματα. Αἱ ἀπαντήσεις αὐτῶν ἀναγινωσκόμεναι παρ' ἐνὸς τῶν ἐξεταστῶν εἰς ἐπήκοον τῶν λοιπῶν, μετ' ἐξέλεξις, γίνονται παραδεκταὶ ἢ ἀπορρίπτονται.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἐγκρισις ἢ μὴ τῶν ἀπαντήσεων τούτων παρὰ τοῦ Συμβουλίου θέλει σημειοῦται ἀθημερὸν παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ὀπισθεν τῆς σημειώσεως τῶν ζητημάτων, ἥτις ὑπογραφεῖσα παρὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ κατατίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ συμβουλίου. Πᾶσα ἀπόφασις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρ. 9. Ἀφοῦ δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ἐξετασθῶσι κατὰ τὸν προεκτεθέντα τρόπον, γίνεται καὶ ἄπαξ ἐτι ἢ ἐξέλεξις τῶν ζητημάτων καὶ ἀπαντήσεων τῶν ἐξ αὐτῶν διακριθέντων, ὧν θέλουσι κατατάσσασθαι κατὰ τάξιν τὰ ζητήματα, αἱ ἀπαντήσεις, ἢ ἱκανότης, ἢ ἀνικανότης, τὰ μαθήματα, καὶ ἢ ἐγκρισις ἢ μὴ ἐγκρισις τῶν ἀπαντήσεων των· καίτοι δίδονται αὐτοῖς ἐνδεικτήρια, χρεῖας τυχοῦσης, θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι κατὰ σειράν εἰς τὰς θέσεις των.

Ἄρθρ. 10. Οἱ διὰ τὴν ἱμαμίαν τῶν ταγμάτων ἐξεταζόμενοι στρατιῶται ἢ μὴ θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ χαλεβ ἢ καὶ τὴν λύσιν εἰκοσι θρησκευτικῶν ζητημάτων, ἐξ ὧν δεον νὰ λύωσι τοῦλάχιστον τὰ δεκαπέντε, εἰς τὴν ἀνίγνωσιν ἐνὸς τεμαχίου τῆς ἱερᾶς βίβλου μετ' εὐκρινείας καὶ μετὰ τῆς ἰδιαζούσης προφορᾶς.

Ἄρθρ. 11. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 21 ἄρθρον τοῦ περὶ νεοσυλλέκτων κανονισμοῦ οἱ ἐν τοῖς σπουδαστήριον νυχθημερῶν φοιτῶντες μαθηταὶ, ἄγοντες τὸ 20 ἢ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, δέον νὰ ἐξετάζωνται εἰς τὸ τεχνολογικόν, συντακτικόν καὶ τὴν καλλιγραφίαν, πρὸ τῶν ἐξετάσεων ἀναγινώσκουσι μίαν γραμμὴν ἐκ τῆς γραμματικῆς καὶ προτείνονται αὐτοῖς ἐρωτήσεις ἀξίας πενήκοντα ἀριθμῶν ἐκ τοῦ τεχνολογικοῦ καὶ τεσσαράκοντα ἐκ τοῦ συντακτικοῦ, ὥστε τὸ σύνολον τῶν ἀριθμῶν τοῦ τεχνολογικοῦ, συντακτικοῦ καὶ ἐννοίας ν' ἀποτελῇ ἐννεήκοντα ἀριθμούς. Τῆς καλλιγραφίας οἱ ἀριθμοὶ εἰσὶν εἰκοσι, διὸ δέον νὰ κερδίσωσι τοῦλάχιστον ἀνά πέντε ἀριθμούς ἐκ τοῦ τεχνολογικοῦ, συντακτικοῦ καὶ τῆς καλλιγραφίας, ὥστε νὰ κερδίσωσιν ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐκατὸν δέκα ἀριθμῶν τοῦλάχιστον τὸ τρίτον ἢτοι τριάκοντα ἐπτὰ ὡς ἑγγίσα ἀριθμούς.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 22 ἢ 23 ἐτῶν θέλουσιν ἀναγινώσκει μέρους τῆς εἰσαγωγῆς καὶ θὰ προβάλλωνται αὐτοῖς ζητήματα πενήκοντα βαθμῶν ἐκ τοῦ συντακτικοῦ καὶ τεσσαράκοντα ἐκ τῆς λογικῆς, ὥστε τὸ ὅλικόν ἀθροισμα τῶν ἀριθμῶν τῆς ἀπαγγελίας, ἐξηγήσεως καὶ ἐννοίας ν' ἀναδραίνῃ εἰς ἐννεήκοντα, καὶ εἰκοσὶν ἀριθμῶν ἀξίας ὀρθογραφικὰ ζητήματα. Εἰς τὴν περίστασιν δὲ ταύτην ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν ἐχόντων ἡλικίαν 20 ἢ 21 ἐτῶν διαταχθέντα.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ἄγοντες τὸ 24 ἢ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἐξετάζονται εἰς τὴν ἀραβικὴν ἢ τουρκικὴν ἐπιστολογραφίαν, ἐκφράζοντες τὰς

κρίσεις, τὰ συμπεράσματα καὶ τὰς ἰδέας αὐτῶν. Ἀναγινώσκουσι τεμάχιον τι τοῦ Σεμσιέ καὶ προβάλλονται αὐτοῖς ἐρωτήσεις ἀξίας ἑκατὸν ἀριθμῶν ἐκ τῶν κρίσεων, συμπερασμάτων, ἐξηγήσεως καὶ ἐννοίας τοῦ κειμένου καὶ εἴκοσιν ἀριθμῶν ἀξίας ζητήματα περὶ ἐπιστολογραφίας. Ὁφείλουσι δὲ νὰ κερδίσωσιν ἀφεύκτως τὸ ἕμισυ τῶν 120 τούτων ἀριθμῶν, καὶ μόνον ἐκ τῆς ἐπιστολογραφίας τοῦλάχιστον τοὺς πέντε.

Ἄρθρ. 14. Ἐν τε τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, τὰ ὑποβαλλόμενα τοῖς ἐξεταζομένοις ζητήματα καὶ αἱ διδόμεναι παρ' αὐτῶν ἀπαντήσεις, ταπτόμενα κατὰ τάξιν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως συμβουλίου, καταχωρίζονται εἰς τὰ βιβλία τοῦ συμβουλίου. Ἐπειδὴ ὅμως θέλει γίνεσθαι ἐν τοῖς βιβλίοις τὸ ἄθροισμα τῶν ἐκάστου μαθήματος ἀριθμῶν, οἵτινες κερδίζονται κατὰ τὰς ἐξετάσεις τὰς γενομένας κατὰ τὸ 12 καὶ 13 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, διὰ τοῦτο εἰς τοὺς δύο τούτους καταλόγους ἀφίεται μέρος κενόν, ὅπως γίνηται τὸ ἄθροισμα μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων.

Ἄρθρ. 15. Ἐν πάσῃ ἐξετάσει εἰς μὲν τῶν παρέδρων τοῦ συμβουλίου θέλει προτείνει τὰς ἐπιβληθησομένας ἐρωτήσεις καὶ ἕτερος δὲ σημειοῖ τοὺς ἀριθμοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ, οἱ δὲ λοιποὶ μόνον ἀκούουσι.

Ἄρθρ. 16. Μετὰ τὴν τῶν δεόντων ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν καταλόγων τούτων ὑπογράφονται οὗτοι αὐθημερόν, τὰ δὲ σχέδια σχίζονται ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 17. Ἐκ τῶν περὶ ἱεροδιδασκάλων τῶν συνταγμάτων ἐκθέσεων αἱ μὲν ὑποβαλλόμεναι εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, εἰς τὴν Α. Ὑψ. τὸν Σέχ-ούλ-Ἰσλάμην καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, θέλουσι σφραγίζεσθαι διὰ τῶν ἰδιαιτέρων σφραγίδων τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, αἱ δὲ λοιπαὶ διὰ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ. Ὅλων τούτων τὰ σχέδια σφραγίζονται παρὰ τοῦ σώματος τοῦ συμβουλίου, οἱ δὲ διαφωνοῦντες ἐκφράζουσι τὴν γνώμην των κάτωθι τῆς σφραγίδος αὐτῶν· τὰ ἔγγραφα ὅθεν ὦν τὰ σχέδια ἠθελον μείνει ἀνυπόγραφα δὲν δύνανται νὰ σφραγισθῶσι. Τὰ σχέδια ἐνούμενα καθ' ἐκάστην τριμηνίαν εἰς βιβλίον θέλουσι κατατίθεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 18. Ἐπειδὴ οἱ σπουδασταί, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν κληροῦνται, δικαιοῦνται κατὰ τὸν νόμον νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξέτασιν, αἱ αἰτήσεις αὐτῶν παραπεμπόμεναι κομίζονται παρ' εἰδικοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸν γραμματεῖα τοῦ συμβουλίου τοῦ ὑπουργείου, ὅστις ἀναλόγως τῆς περιστάσεως θέλει προσδιορίζει εἰς τὸν αἰτούντα καιρὸν ἀκροάσεως, οὗτος δὲ μίαν ἡμέραν πρὸ τῶν ἐξετάσεων παρουσιάζομενος αὐτοπροσώπως πρὸς αὐτὸν, λαμβάνει σημείωσιν τοῦ ὀνόματος, πατρίδος καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ τῶν μαθημάτων εἰς ἃ θέλει ἐξετασθῆ· ὁ μὴ φέρων τοιαύτην τινὰ σημείωσιν δὲν δύναται νὰ ἐξετασθῆ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Ἄρθρ. 19. Τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων συντάσσεται σημείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξετασθησομένων εἰς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ μάθημα, ἐν ᾗ θέλει καταχωρεῖσθαι τὸ ὄνομα, ἡ πατρίς καὶ ἡλικία αὐτῶν καὶ πρὸ τῆς ἐνάς-

ξέως τῶν ἐξετάσεων παραδίδονται εἰς τὸν κρατοῦντα τὸ πρακτικὸν πάρεδρον τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 20. Θέλουσι γεῖνει ἀκολούθως εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν αἱ δέουσαι προσθήκαι, κατὰ τὰς ἀνάγκας ἃς θέλει ὑποδείξει ἡ πείρα τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ.

Στρατολογία.

ΒΕΖΥΡΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ πρὸς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις.

(5 Δεκεμβρίου-ἄχρη 1288 — 9 αὐγούστου 1871).

Κατὰ τὸ 71 ἄρθρ. τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ὁσάκις τῶν εὐπορούντων τινὲς λαχόντες ἐν τῇ στρατιωτικῇ κληρώσει ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν δι' ἀντικαταστάτων, ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται παραδεκτοὶ ὡς ἀντικαταστάται ὅσοι ὑπερβάντες τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν μετετέθησαν εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐφεδρείας. Ἀφ' ἑτέρου εἶναι μὲν δῆλον ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτοι ὡς ἀντικαταστάται ὅσοι συμπληρώσαντες τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν καὶ μεταβάντες εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐφεδρείας δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὴν ὑπὸ τὰ ὄπλα πρόσκλησιν, ἣτις ἀπευθύνεται χρεῖας τυχούσης πρὸς τοὺς ἐφεδρῶν καὶ δεόν ἐπομένως κατὰ τὸ 33 ἄρθρ. τοῦ ποινικοῦ στρατιωτικοῦ κώδικος νὰ ὑπηρετῶσι καταναγκαστικῶς ἐν τῷ στρατῷ, ἐπειδὴ ὅμως μεταξὺ τῶν παρουσιάζοντων ἀντικαταστάτας ἀπαντῶνται πρόσωπα ὑποκείμενα εἰς καταναγκαστικὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν, ἐπειδὴ προσέτι μεταξὺ τῶν προσώπων, τὰ ὅποια παρουσιάζουσιν οἱ λαχόντες ὡς ἀντικαταστάτας ἀνεὺ πληρωμῆς καὶ ὡς ἀναλαμβάνοντας δῆθεν τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην λόγῳ συγγενείας καὶ οἰκειότητος κατὰ τὸ 75 ἄρθρ. τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ἀνακαλύπτονται καὶ τινες ἀναδεχθέντες τὸ ἔργον τοῦ ἀντικαταστάτου ἀπέναντι ἀμοιβῆς, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἀτοπήματα ταῦτα προέρχονται ἐκ τῆς ὀλιγωρίας τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, τὰ ὅποια χωρὶς νὰ προβῶσιν εἰς ἀκριβεῖς ἐρεύνας παραδέχονται ὡς ἀληθεῖς τὰς μονομερεῖς παραστάσεις τῶν ἀντικατασταθησομένων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐκδίδουσι τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις των, συνεπεῖα τῆς ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου γενομένης συνδιασκέψεως καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἀπεφασίσθη ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκτέλεσις τῶν ἐξῆς διατυπώσεων ὅπως προληφθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι αἱ ἀνωτέρω σημειωθείσαι παρανομίαι.

Ὅσοι ἐκ τῶν συμπληρωσάντων τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν καὶ εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐφεδρείας μεταβάντων μέλλουσι νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς ἀντικαταστάται δεόν νὰ παρουσιάζωσι μίαν μὲν ἐπίσημον ἐκθεσιν τοῦ συμβουλίου τοῦ τάγματος εἰς ἃ ὑπάγονται ὡς ἐφεδροὶ, πιστοποιοῦσαν ὅτι ἐκπληροῦσιν ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα τῆς ἐφεδρείας, ἑτέραν δὲ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας ἐπιμαρτυροῦσαν ἅμα μὲν τὴν καλὴν δια-

γωγήν των, ἂν τὸ τοιοῦτον ἀποδειχθῆ ἐκ τῶν γενησομένων ἐρευνῶν, ἅμα δὲ τὸν βαθμὸν τῆς εὐπορίας τοῦ ἀντικατασταθησομένου. Αἱ δὲ ἐκθέσεις αὗται παραδίδονται εἰς τὸν ὀδηγὸν τῶν στρατευσίμων θὰ πέμπωνται μετὰ τῶν ἀντικαταστατῶν εἰς τὸ μέρος τῆς ὑπηρεσίας. Ὅσάκις δὲ πρόκειται νὰ παρουσιασθῶσιν ἀντικαταστάται ἀνευ ἀμοιβῆς δεόν νὰ ἐφοδιζῶνται δι' ἐκθέσεως σαφηνιζούσης τὸν βαθμὸν τῆς πρὸς τοὺς ἀντικατασταθησομένους συγγενείας καὶ οἰκειότητός των. Ἐπειδὴ δὲ ἐδόθησαν ἤδη αἱ ἀνήκουσαι ὀδηγίαι πρὸς πάντας τοὺς νομάρχας ὅπως τοῦ λοιποῦ ἐφαρμόζονται ἀκριβῶς καὶ μετὰ προσοχῆς αἱ ἀνωτέρω ὀρισθεῖσαι διατυπώσεις, προσκαλεῖται καὶ ἡ Γ. Ἐξ. ὅπως ἐνεργήσῃ καὶ αὐτόθι τὰ δεόντα πρὸς ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν αὐτῶν καὶ πρόληψιν πάσης πράξεως ἀπαδούσης πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν 70, 71 καὶ 75 ἄρθρ.
τοῦ περὶ στρατολογίας Νόμου.

20 Ζιλαδὲ 1288 (19 Ἰανουαρ. 1872).

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου, ὅσοι τῶν ἐν τῇ κληρώσει λαχόντων στρατευσίμων θέλουσι νὰ ἀντικατασταθῶσι δι' ἐτέρων προσώπων ὀφείλουσι νὰ προμηθεύωνται καὶ παρουσιάσωσι τοὺς ἀντικαταστάτας τῶν ἐντὸς τῆς ὀρισμένης προθεσμίας τῶν 20 ἡμερῶν. Ἐν τούτοις τινὲς τῶν οὕτως ἀντικατασταθησομένων μετὰ παρέλευσιν ὀλοκληρῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως μετέβαινον ὅπως δῆποτε οἱ ἴδιοι εἰς Κων(πολιν ἢ ἐπεμπον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὡς ἀντιπροσώπους των τοὺς πατέρας ἢ συγγενεῖς των. Ἄλλ' οἱ τοιοῦτοι πρὸς τῇ ζημίᾳ καὶ δυσκολίᾳ, ἣν ὑφίσταντο ὡς ἐκ τῆς ὀπισθοδρομήσεως τῶν βιοποριστικῶν των ἐργασιῶν, ἠργυρολογοῦντο ὑπὸ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος προμηθευόντων (μπεδελτζῆ) ἀντικαταστάτας, συνέβαινον δὲ προσέτι καὶ πολλαὶ ἀνωμαλίαι καὶ δολιότητες. Ἐπειδὴ δὲ α) οἱ μέλλοντες νὰ παρουσιάσωσιν ἀντικαταστάτας ἐχρονοτρίβουν ἐπὶ πολὺ εἰς τὰς ἐαυτῶν πατρίδας ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς προβλέψεως ἀντικαταστατῶν, διότι ἴσως ἠγνόουν ὅτι κατὰ τὰ ἄρθρα 70, 71 καὶ 75 τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται παραδεκτοὶ ὡς ἀντικαταστάται οἱ ὑπερβάντες τὰ ἔτη τῆς διὰ τὴν ἐφεδρείαν ὀρισμένης ἡλικίας ἢ καὶ ἀνευ ἀμοιβῆς οἱ συγγενεῖς νεοσυλλέκτων καὶ β) μετέβαινον εἰς τὰ στρατοπεδαρχεῖα καὶ εἰς Κων(πολιν ὡς νομίζοντες ὅτι μόνον διὰ τῶν δύο τούτων μέσων ἠδύναντο νὰ προμηθευθῶσιν ἀντικαταστάτας, καὶ ταῦτα διότι δὲν ἐμελέτησαν δεόντως καὶ ἐπισταμένως τὸν περὶ στρατολογίας νόμον, εἶχον δοθῆ δι' ἐγκυκλίου αἱ ἀνήκουσαι διαταγαὶ ὅπως ἀναπτυχθῶσι πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους ἵνα τοῦ λοιποῦ οἱ ἀντικαταστάται ζητῶνται καὶ εὐρίσκωνται καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγουμένου δικαιώματος. Ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτοτρόπως οἱ κάτοικοι ἤθελον εὐκολύνεσθαι κατὰ τι ὡς πρὸς τὴν εὔρεσιν ἀντικαταστάτου καὶ οἱ θέλοντες νὰ εὔρωσι τοιοῦτους θὰ τοὺς προετοιμάζωσι προηγουμένως εἰς τὰς ἰδίας των πατρίδας κατὰ

τὴν ἐποχὴν τῆς κληρώσεως, οἱ νεοσύλλεκτοι, οἱ θέλοντες ν' ἀντικατασταθῶσι δι' ἐτέρων, ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσι τοὺς ἀντικαταστάτας τῶν ἐντὸς τῆς εἰκοσαήμερου προθεσμίας. Ἐὰν δὲ ἐντὸς αὐτῆς δὲν ἠδύναντο νὰ εὔρωσι τοιοῦτους, ἐπειδὴ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται δεκτὴ καθ' οἴαν δῆποτε ἐποχὴν, ὅσοι ἐκ τῶν λαχόντων στρατευσίμων ἤθελον μὲν ν' ἀντικατασταθῶσιν, ἀλλὰ δὲν εἶχον προχείρους ἀντικαταστάτας, ἔδει νὰ πέμπωνται κατὰ τὴν λῆξιν τῆς εἰκοσαήμερου προθεσμίας μετὰ τῶν λοιπῶν νεοσυλλέκτων εἰς τὸ μέρος τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παρουσιάσωσιν ἀκολούθως ἀντικαταστάτας.

Ἐπειδὴ ὅμως καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲν προέκυψεν ἡ ἀπαιτούμενη τάξις καὶ κανονικότης, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσιν εἰσέτι αἱ δολιότητες εἰς τὴν προμήθειαν τῶν ἀντικαταστατῶν, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ πλείραι δυσκολίαι εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ οἱ μέλλοντες ν' ἀντικατασταθῶσι διατελοῦσιν ἔρμαιον τῆς ἀδικίας καὶ καταπίσεως τῶν προμηθευτῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἀπεφασίσθη ὅπως ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἐφαρμόζονται αἱ ἀκόλουθοι διατυπώσεις. Τοῦ λοιποῦ, ὅσοι τῶν θελόντων ν' ἀντικατασταθῶσι δι' ἐτέρων προσώπων ἐξ ἀνάγκης δὲν παρουσιάσωσι τοὺς ἀντικαταστάτας τῶν ἐντὸς τῆς ὀρισμένης προθεσμίας καὶ δεήσει νὰ μεταβῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν, χωρὶς νὰ προστρέχωσι τῆδε κάκεισε καὶ νὰ ἐξαπατῶνται, θὰ ἀπευθύνωνται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ στρατάρχεϊον. Οἱ δὲ θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς ἀντικαταστάται θὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἣτις ἐξετάζουσα αὐτοὺς θέλει ἐγκρίνει τοὺς καταλληλοτέρους καὶ ἐγγράφει τὰ ὀνόματα, τὰ χαρακτηριστικὰ, τὰς συνοικίας των καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν εἰς ἰδικίτερον βιβλίον καὶ ὁσάκις παρουσιάζεται ἀνάγκη ἀντικαταστατῶν, θὰ ἐκλέγωνται μετὰ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ ἐγγεγραμμένων. Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐκοινοποιήθησαν ἀρμολίως, προσκαλεῖται καὶ ἡ ἑμετέρα Ἐξουχότης ὅπως φροντίσῃ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ αὐτόθι τὰ δεόντα καὶ κοινοποιήσῃ προσηκόντως πρὸς τοὺς κατοίκους τὰς εἰρημένας διατάξεις.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

(17 Σεπτ. 1291 — 23 Μαρτίου 1874.)

Ὅσοι τῶν στρατευσίμων ὀθωμανῶν ὑπηκόων, τῶν κατοικούντων εἰς τὰ διαμερίσματα τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων, παρεπιδημοῦσιν ἕνεκα ἐμπορίου ἢ ἄλλης βιοποριστικῆς ἐργασίας εἰς τόπους κειμένους ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῶν οἰκείων διαμερισμάτων καὶ οὕτως ἀπόντες λαχῶσιν εἰς τὴν κληρώσιν, δύνανται, ὡς γνωστὸν, νὰ πληροφορηθῶσιν ὅπως δῆποτε περὶ τούτου ἐντὸς 4—5 μηνῶν καὶ ἐντὸς ἐτέρων 4—5 μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς εἰδήσεως ταύτης ν' ἀποπερατώσωσι πᾶσαν ἐκκρεμὴ αὐτῶν ὑπόθεσιν. Τοῦ λοιποῦ ὅθεν οἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας των λαχόντες ἐν τῇ κληρώσει, ὅπου δῆποτε καὶ ἂν εὔρεθῶσιν καὶ οἴαν δῆποτε

ἔργον καὶ ἂν μετέρχωνται, ὑποχρεοῦνται ἐντὸς ἐννέα μηνῶν νὰ παρουσιά-
ζωνται εἰς τὰ ἀρχιστρατηγεῖα καὶ νὰ εἰσάγωνται εἰς τὴν στρατιωτικὴν
ὑπηρεσίαν.

Ἐὰν μεταξύ τῶν μετὰ ἐννέα μῆνας τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς εἰς τὰ ὄπλα
προσκλησεως τῶν συναδέλφων των ἐμφανιζομένων εἰς τὰ ἀρχιστρατηγεῖα
καὶ εἰσαγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εὐρίσκωνται τινες προτείνοντες ἀντι-
κατάστασιν χρηματικὴν ἢ προσωπικὴν, θέλει γίνεσθαι δεκτὴ ἢ αἰτήσεις
των. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τοὺς μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐννέα μηνῶν
ἐμφανιζομένους ἢ συλλαμβανομένους, οὔτε αἱ δικαιολογίαι αὐτῶν, οἰαιδή-
ποτε καὶ ἂν ᾧσι, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, οὔτε ἡ περὶ ἀντικαταστάσεως
αἰτήσεις γίνεσθαι δεκτὴ, ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι κατατάσσονται εἰς τὸν στρατὸν
καὶ ὑπηρετοῦσιν αὐτοπροσώπως μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὄρισμένου
χρόνου.

Ὅσοι δὲ ἐκ τῶν εἰς προηγουμένης κληρώσεως λαχόντων καὶ εἰσέτι τῆ-
δε κακεῖσε περιφερομένων, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς
παρούσης κοινοποιήσεως (καὶ τοῦτο διὰ πρώτην καὶ τελευταίαν φοράν)
παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀρχιστρατηγεῖα, καὶ προτείνωσι χρηματι-
κὴν ἢ προσωπικὴν ἀντικατάστασιν, θέλει γίνεσθαι αὕτη δεκτὴ ἔὰν δὲ
αἱ τοιαῦται αἰτήσεις προέρχωνται ἐκ τῶν μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην
παρουσιαζομένων ἢ συλλαμβανομένων, δὲν εἰσακούονται, οὔτε δὲ δικαιο-
λογία τις αὐτῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἀλλὰ καὶ οἱ τοιοῦτοι κατατά-
σσονται εἰς τὸν στρατὸν ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑπηρετήσωσιν αὐτοπρο-
σώπως.

Ἐὰν δὲ μεταξύ τῶν λαχόντων εἰς κλήρωσιν, καθ' ἣν ἦσαν παρόντες,
καὶ συνεπεῖα νεωτέρας ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς πατρίδας των δια-
μενόντων, ὑπάρχωσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀντικατάστασιν, αὕτη γίνεται δε-
κτὴ κατὰ τὸ μεταξύ τῆς κληρώσεως καὶ τῆς εἰς τὰ ὄπλα προσκλησεως
χρονικὸν διάστημα, τουτέστιν ἔὰν καθ' ἣν χρόνον διαμέλουσιν εἰς τὰς ἐξίτας
των δὲν φροντίσωσιν ἀντικατασταθῶσιν, ἐξάπαντος θὰ προσκληθῶσι
μετὰ τῶν λοιπῶν κληρούχων, χαίροντες ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προ-
τείνωσιν ἀντικατάστασιν μετὰ τὴν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ εἰσα-
γωγὴν των.

Τὸ μέτρον τοῦτο, λαβὸν ἰσχὺν νόμου, συνεπεῖα αὐτοκρ. διατάγματος
καὶ κοινοποιηθὲν εἰς τὰ ἀνήκοντα μέρη, ἀπετέλεσεν ἴδιον παράρτημα τοῦ
περὶ στρατολογίας Νόμου, ἐφ' ᾧ δημοσιεύεται καὶ διὰ τῆς παρούσης κοι-
νοποιήσεως.

ΠΕΡΙ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀντικαταστα-
τῶν ἐν περιπτώσει σωματικῆς πηρώσεως ἢ θανάτου ἐν μάχῃ.

Ἐπειδὴ ἡ θέσις τῶν ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ ὡς ἀντικαταστατῶν
δικτελούντων καὶ ἐκ φυσικοῦ θανάτου ἢ ἐν ταῖς μάχαις ἀποβιούντων
δὲν δύναται νὰ συνταύτισθῇ μὲ τὴν λειποταξίαν καὶ ἐπειδὴ ἐπαμένως

καθ' οἰονδήποτε τῆς ὑπηρεσίας ἔτος καὶ ἂν συμβῇ ἢ ἀποβιώσῃ των οὐδε-
μία ἀνάγκη νὰ ζητῶνται ἕτεροι ἀντ' αὐτῶν ἢ ἐκεῖνοι, οὐδὲ κυρίως ἀντικα-
θίστων, ἢ ἀντιμισθία αὐτῶν θὰ ἀποδίδηται ὁλοσχερῶς εἰς τοὺς κληρονό-
μους των, ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων καταχωρου-
μένα εἰς τὸ βιβλίον τῶν περιουσιῶν τῶν ἀκλήρων στρατιωτικῶν θὰ πέμ-
πηται εἰς τὸ στρατιωτικὸν συμβούλιον. Ὅσοι δὲ τῶν ἀντικαταστατῶν
ἐντὸς τοῦ χρόνου τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας των ἔπαθον ἐν αὐτῇ ἢ ἐν μάχῃ
σωματικὴν πῆρωσιν τοιαύτην, ὅποια δύναται νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ἀνι-
κάνους εἰς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν, οἱ τοιοῦτοι ὡς συμμεριζόμενοι μετὰ
τῶν νεοσυλλέκτων καὶ ἐθελοντῶν πᾶσας τὰς εἴτε ἐλαφράς εἴτε βαρεῖας
ταλαιπωρίας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ τιμωρούμενοι ἀπαραλλά-
κτως ὡς ἐκεῖνοι ἐν περιπτώσει πλημμελήματος ἢ πταισματος, δικαιούν-
ται καὶ κατὰ τὰς ἀμοιβὰς νὰ ἐξιῶνται μετ' ἐκείνων, ἄλλως τε ἐξ ἀ-
ναλογίας πρὸς τὸν ὀλιγὸν ἀριθμὸν τῶν τοιούτων οἱ ἀξιοὶ ἀμοιβῆς καθι-
στάμενοι εἰσὶ λίαν ὀλιγάριθμοι. Κατὰ συνέπειαν, τοῦ λοιποῦ οἱ κατὰ τὴν
ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας ἢ κατὰ τὰς μάχας τραυματιζόμενοι τίθενται
ὑπὸ σύνταξιν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ στρατιωτικοί, συμφώνως πρὸς τὰς δια-
τάξεις τοῦ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων κανονισμοῦ. Ἐὰν δὲ ἀντικα-
ταστατᾶται πέσωσιν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, χορηγεῖται, συμφώνως πρὸς
τὰς αὐτὰς διατάξεις, σύνταξις εἰς τὰ ὄρφανὰ καὶ τὰς χήρας των. Τῶν
μέτρων τούτων κοινοποιηθέντων προλαβόντως εἰς πάντα τὰ στρατοπε-
δαρχεῖα καὶ τοὺς διοικητὰς τῶν ἐν τοῖς φρουρίαις ἀποσπασμάτων, ἐδόθη-
σαν ἐσχάτως αἱ ἀπαιτούμεναι ὁδηγίαι ὅπως δοθῇ πλήρης ἢ ἀντιμισθία
εἰς τοὺς ἀντικαταστατὰς ἐκεῖνους, ὅσοι, ἔνεκα σωματικοῦ παθήματος, δὲν
ἠδυνήθησαν νὰ συμπληρώσωσιν ἀκριβῶς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ
ἀντικαταστατοῦ, ὡς καὶ ὅσοι πρὶν συμπληρώσωσι τὸν τῆς ἐφεδρείας χρό-
νον ὑπηρετήσαντες ὡς ἀντικαταστατᾶται ἔνεκα σωματικοῦ παθήματος ὀ-
φείλουσιν αὐθις νὰ μεταταχθῶσιν εἰς τὴν ἐφεδρείαν πρὸς συμπλήρωσιν
τοῦ ὑπολειπομένου τῆς ὑπηρεσίας χρόνου.

Σωματεμπορία.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ τιμωρίας τῶν μετερχομένων τὴν σωματεμπορίαν.

Ἡ Μεγάλη Βεΐρυς πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 7 Ἰουλίου 1871.

Μολονότι ἡ σωματεμπορία δυνάμει αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἀ-
παγορευθεῖσα πρὸ τινος εἶχε παύσει, ὡς γνωστὸν τῇ Υ. Ε. καὶ κατηργήθη
ἢ συντεχνία τῶν δουλεμπόρων, οὐχ ἥττον οὗτοι ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνα-
φαινόμενοι, ἐσχημάτισαν κατ' αὐτὰς καὶ ἀγορὰν δούλων οὐ ἔνεκα ἐπι-
συμβαίνουσι πλείστα άτοπα. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς πορείας αὐτῆς τῶν πραγμά-
των καὶ ἐκ τῆς πείρας ἐξάγεται ὅτι, ἔὰν μὴ δορισθῇ πεινὴ αὐστηρὰ κατὰ

τῶν συνιστάμενων τοιαύτας ἀγορᾶς, εἶναι ἀδύνατον νὰ κατασταθῇ σεβαστὴ ἢ ἀπαγορεύσις, καὶ ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται πράξεις, ἐξ ὧν διεγείρονται διάφορα παράπονα, χαρακτηρίζονται ὡς ἀπειθεία εἰς τὰς διαταγὰς τῆς κυβερνήσεως καθιστῶσιν ἐφαρμόσιμον καὶ κατὰ τῶν μετεργουμένων τὴν σωματεμπορίαν τὴν περὶ ταύτης διάταξιν τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἧς ὅμως αἱ ποιναὶ καὶ ἀνεπαρκεῖς σχετικῶς πρὸς τὴν πρᾶξιν καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος εἰσὶ καὶ δυσανάλογοι πρὸς τὴν ἐν τῇ Α. Δ. ὀριζομένην ποινὴν κατὰ τῆς σωματεμπορίας, τούτου ἕνεκα τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ κράτους ἐκ συστήματος συνιστῶντες ἀγορᾶς πρὸς ἐξάσκησιν τῆς σωματεμπορίας, ἐὰν μετὰ τὴν παῦσιν τῶν ἀγορῶν των φωραθῶσι σχηματίζοντες τοιαύτας καὶ ἐξασκοῦντες τὸ τοιοῦτον ἐμπόριον, κατὰ πρῶτον τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἐνός ἔτους ἀναλόγως ταῖς περιστάσεσι ταῖς ἀναφερομέναις ἐν τῇ ὑψηλῇ διαταγῇ περὶ τῶν ἐναντίον τῆς γενομένης ἀπαγορεύσεως κομιζόντων Διθίοπας δούλους, ἐν περιπτώσει δ' ὑποτροπῆς, καταδικάζονται εἰς διπλασίαν ποινὴν.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἀνωτέρω ἐκιοινοποιήθησαν ἤδη εἰς τὰ λοιπὰς νομαρχίας, προσκαλεῖται ἡ Ὑμ. Ἐξ. ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ αὐτόθι τὰ δέοντα.

Συγγράμματα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ ἐκτυπώσεως βιβλίων.

(8 Ἰουλίου 1289—30 Αὐγούστου 1288.)

Ἄρθρ. 1. Καταργηθέντος ὁλοσχερῶς τοῦ συστήματος τῶν προνομίων τῆς ἐκτυπώσεως βιβλίων, παραχωρεῖται τοῦ λοιποῦ ἐκάστῳ πλήρης ἐλευθερία νὰ ἐκτύπησῃ ὅ,τι βιβλίον θέλει.

Ἄρθρ. 2. Πρὸς ἐνθάρρυνσιν τοῦ δημοσίου καὶ οἴονε! ἀνταμοιβὴν τῶν συγγραφέων παραχωρεῖται παντὶ συγγραφεὶ τὸ προνόμιον τῆς ἰσοθίου ἀπολαύσεως τοῦ πονήματος ζῶντος ἄρα τοῦ συγγραφέως, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἢ τυποκλοπία τοῦ πονήματός του.

Ἄρθρ. 3. Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐκδώσῃ τὸ πονήμα του μεταβιβάζει τὴν κυριότητα αὐτοῦ, δι' ἐγγράφου καὶ ἀντὶ ἀντιτίμων καὶ ὄρων εὐλόγων, εἰς τὸν βουλούμενον.

Ἄρθρ. 4. Ἡ μεταβίβασις καὶ πώλησις αὕτη δέον νὰ γίνηται ἐν γνώσει τοῦ συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τοὺς συγγραφεῖς πονημάτων, ὧν ἡ ἐκτύπωσις ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ κράτους, πληρώνεται διὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἢ εὐλογος ἀνταμοιβή.

Ἄρθρ. 6. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτύπωσις ἀντιτύπων πλειόνων τῶν συμ-

φωνηθέντων. Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης θεωροῦνται ὡς κλέπται καὶ τιμωροῦνται κατὰ νόμον.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ συμπληρωματικαὶ τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 Ἰουλίου 1289 (30 Αὐγούστου 1288) ἐκδοθέντος κανονισμοῦ περὶ ἐκτυπώσεως βιβλίων.

Παραχωρεῖται παντὶ συγγραφεὶ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, τὸ προνόμιον τεσσαρακονταετοῦς ἀποκλειστικῆς ἀπολαύσεως τῶν ὠφελειῶν τοῦ πονήματος, λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεώς του. Διαρκούντος τοῦ διαστήματος τούτου ἀπαγορεύεται πᾶσα τυποκλοπία ἢ μετάφρασις τοῦ πονήματος ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συγγραφέως, ἐὰν οὗτος διεφύλαξεν ἑαυτῷ ῥητῶς ἐν ἀρχῇ ἢ τέλει ἢ ἀλλαγῇ τοῦ πονήματος τὸ προνόμιόν τῆς μεταγλωττίσεως.

Ἀποθανόντος τοῦ συγγραφέως πρὸ τῆς λήξεως τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν τὸ προνόμιον τοῦ ὑπολοίπου χρονικοῦ διαστήματος τοῦ ὑπολειπομένου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τεσσαρακονταετίας μεταβιβάζεται εἰς τοὺς κληρονόμους του.

Οἱ συγγραφεῖς ὡς καὶ οἱ κληρονόμοι των δύνανται νὰ μεταβιβάσωσι καὶ πωλῶσιν εἰς τρίτον τὴν κυριότητα μέρους ἢ καὶ ὅλης τῆς τεσσαρακονταετίας.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὑπὸ τρίτου ἀγορασθέντος χρονικοῦ διαστήματος μεταβιβάζεται εἰς τὴν κυριότητα τῶν κληρονόμων τοῦ τρίτου τούτου, ἐὰν οὗτος ἀποθάνῃ πρὸ τῆς συμπλήρωσεως τοῦ ἀγορασθέντος χρονικοῦ διαστήματος.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀπαράλλακτως καὶ ἐπὶ τῆς μεταγλωττίσεως βιβλίων με μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ προνόμιον τῆς ἀπολαύσεως μεταγλωττισθέντος πονήματος εἶναι εἰκοσαετές, ἢ δὲ ὑφ' ἐτέρων μεταγλωττίσεως τοῦ αὐτοῦ πονήματος ἐν παντὶ καιρῷ ἐπιτετραμμένη.

Οἱ αἰτοῦντες παρὰ τοῦ κράτους ἢ παραχωροῦντες αὐτῷ προνόμιον τοῦ πονήματος ἢ τῆς μεταγλωττίσεώς των δὲν δύνανται νὰ ἐκδώσωσι τὸ βιβλίον ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἢ ἀδεία αὕτη ἐπιτυγχάνεται δι' αἰτήσεως καὶ πληρωμῆς εὐλόγου τινὸς ποσῶ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους.

Οἱ ἄνευ ἀδείας ἐκδίδοντες βιβλία διατελούντα ὑπὸ προνόμιον ἐφέλικου-σιν ἑαυτοῖς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 241 τοῦ ποινικοῦ κώδικος διακελευμένους ποινάς.

Πᾶς συγγραφεὺς καὶ μεταφραστὴς ὑπάγεται, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, καὶ εἰς τοὺς περὶ τύπου νόμους.

Ταπία.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ τοῦ 10 ἄρθρ. τοῦ περὶ ταπίων κανονισμοῦ.

Ἡ Μεγάλη Βεζύρελα πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 27 Ζηλιτζέ 1290, 3 Φεβρουαρίου 1874.

Τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ περὶ Ταπίων κανονισμοῦ ἀναφέρει ῥητῶς ὅτι ὁσάκις δεῖται νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς ἰδιώτας κτήματα ἐκ τῶν ἐν Τουρκίᾳ κειμένων δημοσίων γαιῶν (Αραζή-ἔμιριε), οἱ γενικοὶ λογισταὶ τῶν βιλαετιῶν, ὑπολογισταὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐπαρχοὶ θέλουσιν ἀναγνωρίζεσθαι ὡς ἰδιοκτῆται τῶν γαιῶν τούτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων. Καθ' ἃς ὁμως διεβίβασεν ἐγγράφους πληροφορίας ἡ Α. Υ. ὁ Σείχ-ουλ-Ισλάμης, ἐν ταῖς ὑπὸ τῶν ἱεροδικαστηρίων ἐκδιδόμεναις ἀποφίσεσι διὰ τὰς περὶ δημοσίων γαιῶν διαφορὰς, καθ' ἃς ἀπαιτεῖται ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἄλλοτε μὲν ἀναφέρονται ὡς τοιοῦτοι οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τῆς κυβέρνησεως ὡς γεν. διοικηταὶ, διοικηταὶ καὶ ἐπαρχοὶ, ἄλλοτε δὲ οἱ γεν. λογισταὶ, λογισταὶ, ὑπολογισταὶ καὶ οἱ γραμματεῖς τοῦ λογιστηρίου καὶ ἄλλοτε οἱ ὑπάλληλοι καὶ γραμματεῖς τῶν γραφείων Τεφτέρ-Χακάνη καὶ Ταπού, οὕτω δὲ προκύπτουσι δικαίως δισταγμοὶ ἐπὶ τῆς ἐπικυρώσεως ἢ ἀκυρώσεως τῶν εἰρημένων ἀποφάσεων καὶ ἐπομένως ἀναγκαῖα καθίσταται ἡ καθιέρωσις ὁμοιομορφου ἐπὶ ταύτῳ συστήματος. Κατὰ συνέπειαν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ τάξις ἀπαιτεῖ ὅπως αἱ περὶ δημοσίων γαιῶν ὑποθέσεις ἀνατίθενται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ταπίων, καὶ ὅτι ἡ ἐπέκτασις τοῦ καθήκοντος τούτου καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν ὑπαλλήλων προῆλθε μὲν ἐκ τῆς μὴ πανταχοῦ ἐγκαταστάσεως εἰδικῶν διὰ τὰ ταπία ὑπαλλήλων, καθὰ ὁμως ἐκ πείρας ἀπεδείχθη, ἢ εἰς πολλὰ καὶ διάφορα πρόσωπα ἐπέκτασις τοῦ καθήκοντος ταύτου ἐπιφέρει σύγχυσιν καὶ δυσκολίας ἐν ταῖς διατυπώσεσιν, ὅτι ἀποβαίνει ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ληφθῆ ἡ δέουσα πρόνοια καὶ ὅτι χάρις εἰς τὰς καθ' ἑκάστην γινόμενας προόδους ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Α. Μ. ἡ κεντρικὴ διεύθυνσις τοῦ Δεφτέρ-χανέ ἐγκατέστησεν εἰς τὰ ἀνήκοντα μέρη τοῦ κράτους εἰδικούς τοῦ κλάδου αὐτῆς ὑπαλλήλους καὶ γραμματεῖς καὶ οὕτως ἐξέλιπεν ἢ ἄλλοτε ἐκ τῆς ἐλλείψεως αὐτῶν ἀναγνωρισθεῖσα ἀνάγκη, ἐνέκρινε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀκολουθοῦ συστήματος. Τοῦ λοιποῦ ὁσάκις ἐκδικάζονται διαφοραὶ περὶ δημοσίων γαιῶν, ἢ ἀναγνωρίζονται ὡς ἰδιοκτῆται αὐτῶν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τεφτέρ-Χακάνη, ἐν ἐλλείψει δὲ οἱ ἀναπληροῦντες αὐτοὺς γραμματεῖς, εἰς τινὰ δὲ μέρη ὅπου δὲν διοργανίσθη εἰσέτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ κλάδου τούτου, ἀναγνωρίζονται, προσωρινῶς καὶ μέχρι τοῦ διοργανισμοῦ τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας, οἱ διοικηταὶ, γεν. λογισταὶ, ἐπαρχοὶ καὶ ὑπολογισταὶ. Τοῦ μέτρου τούτου ἐπικυρωθέντος δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος καὶ κοινοποιη-

θέντος πανταχοῦ, προσκαλεῖται καὶ ἡ Ὑψ. Ἐξ. ὅπως ἀναλόγως ἐνεργήσῃ τὰ θέοντα καὶ εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς μέρη.

Τελεταί.

ΟΔΗΓΙΑΙ περὶ τῆς τοῦ χαιρετισμοῦ ἐθιμοταξίας, ἣν τὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ τὰ φρούρια τῆς Αὐτοκρατορίας ὀφείλουσι νὰ ἀκολουθῶσι κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν τῶν φίλων Ἡγεμόνων, συνταχθεῖσαι συνωδὰ τῶ ἀπὸ 29 Σεπτέμβριον 1275 καὶ 27 Σεπτέμβριον 1279 διαβιβασθέντι κανονισμῶ πρὸς τὰς ἐν τοῖς παραλίοις τῆς Αὐτοκρατορίας πολιτικὰς Ἀρχάς.

Ἄρθρ. 1. Ἀπᾶξ τοῦ ἔτους θέλει γίνεσθαι ὁ διατεταγμένος χαιρετισμὸς διὰ τὰς ἐορτὰς τῶν φίλων Ἡγεμόνων εἴτε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ ὀνόματος αὐτῶν εἴτε κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως αὐτῶν, ὡς ὁ ἀντιπρόσωπος ἐκάστου Ἡγεμόνου συνειθίζει νὰ ἐορτάζῃ.

Ἄρθρ. 2. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἐν τινι λιμένι τῆς Αὐτοκρατορίας εὐρεθῆ πολεμικὸν πλοῖον ἀνήκον εἰς ἐπικράτειάν τινα ἀντιπροσωπευομένην ἐν αὐτῷ διὰ τοῦ προξένου τῆς, τὸ πολεμικὸν Αὐτοκρατορικὸν πλοῖον, ἐὰν τοιοῦτον εὐρίσκηται ἐν τῷ αὐτῷ λιμένι καὶ ἐὰν φέρῃ πλέον τῶν 10 τηλεβόλων, ὀφείλει ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὸν διὰ πυροβολισμοῦ χαιρετισμὸν τοῦ ξένου πλοίου. Ἡ δὲ ἀκρόπολις ἢ τὸ φρούριον θὰ περιορισθῶσι μόνον εἰς τὸ νὰ ὑψώσῃ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν. Ἐὰν τὸ πολεμικὸν Ὀθωμανικὸν πλοῖον δὲν φέρῃ πλέον τῶν 10 τηλεβόλων, ὀφείλει, κατὰ τὰ ναυτικὰ ἔθιμα, νὰ σημαιοστολισθῆ μόνον χωρὶς νὰ πυροβολήσῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ ἀκρόπολις ἢ τὸ φρούριον ὑποχρεοῦνται νὰ χαιρετίσωσι διὰ κανονοβολισμοῦ ὑψοῦντα ταῦτοχρόνως καὶ τὴν σημαίαν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 3. Ἐὰν ἡ ἐπικράτεια, ἧς ἐορτάζει ὁ Ἡγεμὼν, οὐδὲν ἔχει πολεμικὸν πλοῖον ἐν τῷ λιμένι, πλοῖον δὲ τι πολεμικὸν ἐτέρας τινὸς ἐπικρατείας ἐκεῖ ναυλογοῦν ἐκτελεῖ τὸν διὰ πυροβολισμοῦ χαιρετισμὸν εἴτε εἰς τιμὴν τοῦ Ἡγεμόνος, οὗ τελεῖται ἡ ἐορτὴ, εἴτε ἀντὶ τοῦ ἀπόντος πλοίου τὸ σταθμεῦον Αὐτοκρατορικὸν πλοῖον, ἐὰν ᾖ παρὸν καὶ ἐὰν φέρῃ πλέον τῶν 10 τηλεβόλων, ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ τὸν χαιρετισμὸν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 2 ὀριζόμενα, ἢ δὲ ἀκρόπολις ἢ τὸ φρούριον τοῦ τόπου, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτον ἐν αὐτῷ, ὀφείλουσι μόνον νὰ ὑψώσῃ τὴν σημαίαν. Ἐν ἐλλείψει πολεμικοῦ Ὀθωμανικοῦ πλοίου ἢ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ παρευρισκόμενον δὲν φέρῃ πλέον τῶν 10 τηλεβόλων, ἢ ἀκρόπολις ἢ τὸ φρούριον ὀφείλουσι νὰ ἐκτελέσωσι τὸν διὰ πυροβολισμοῦ χαιρετισμὸν καὶ νὰ ὑψώσῃ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

Ἄρθρ. 4. Ἐν οἷς λιμέσι δὲν εὐρίσκηται πλοῖον πολεμικὸν ἀνήκον εἴτε εἰς τὴν ἐπικράτειαν, ἧς τινὸς τοῦ Ἡγεμόνος τελεῖται ἡ ἐορτὴ, εἴτε εἰς

ὅποιανδήποτε ἄλλην, τὸ Ὄθωμανικὸν πολεμικὸν πλοῖον τὸ ἐκεῖ ναυλοχοῦν δὲν δύναται, κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα ναυτικὰ ἔθιμα, νὰ ἐκτελέσῃ χαιρετισμὸν διὰ πυροβολισμοῦ οὐδὲ νὰ σημαιστολισθῇ. Τὸ φρούριον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ ὑψώσῃ μόνον τὴν σημαίαν χωρὶς νὰ πυροβολήσῃ.

Ἄρθρ. 5. Ἐν οἷς λιμένσιν οὐδὲν πλοῖον πολεμικὸν Ὄθωμανικὸν ἢ ξένον ναυλοχεῖ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ἐν τοῖς μεσογειοῖς κειμέναις, ἢ ἀκρόπολις ἢ τὸ φρούριον ὀφείλουσι μόνον νὰ ὑψώσωσι τὴν σημαίαν των, αἱ δ' ἐγγύρωιοι Ἄρχαὶ ὀφείλουσι ν' ἀποστείλωσιν ἕνα ὑπάλληλον παρὰ τῷ Προξένῳ, οὗτινος ἐορτάζεται ὁ ἡγεμὼν, ἵνα τὸν συγχαρῶσι κατὰ τὰ ἔθιμα, ὅταν τὸ προξενεῖον ὑψώσῃ τὴν σημαίαν του.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ χαιρετισμοῦ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Προξένων.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους

(12 Ἰουλίου 1877).

Ἐπειδὴ ἐνιαχοῦ χαιρετῶσι διὰ κανονοβολισμῶν τὴν σημαίαν τῶν προξένων τῶν ξένων Δυνάμεων, κατὰ τὴν εἰς τὰς οἰκείας θέσεις των ἀφίξιν, ἐν ᾧ ἀλλαχοῦ τοῦτο δὲν γίνεται, καὶ ἐπειδὴ ἡ συνήθεια αὕτη εἰς οὐδένα ὁμοιόμορφον κανόνα ὑπαγομένη παρέχει ἀφορμὴν παρεννοήσεων καὶ δυσαρεσκειῶν, τούτου ἕνεκα ἀπεφασίσθη ἵνα γενικόν τι καὶ ὁμοιόμορφον μέτρον ληθῇ ὡς πρὸς τὸν χαιρετισμὸν τούτον. Τοῦ λοιποῦ ὅθεν ὁσάκις πρόξενός τις ξένος κατὰ τὴν εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν ἐγκατάστασίν του ὑψοῖ τὴν σημαίαν τῆς οἰκείας Κυβερνήσεως, ἀντὶ χαιρετισμοῦ διὰ κανονοβολισμῶν, δεόν νὰ ἀντιχαιρετᾶται δι' ὑψώσεως τῆς σημαίας ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων τοῦ φρουρίου· ἐν δ' ἐλλείψει τοιούτου, οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως ὀφείλουσι κατὰ τὴν συνήθειαν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸν Πρόξενον.

Τῆς ἀποφάσεως ταύτης κοινοποιηθείσης καὶ συσταθείσης εἰς ὅλας τὰς Νομαρχίας, παρακαλεῖται ἡ Υ. Εξ. νὰ συμμορφωθῇ ταύτῃ ἐν ἀνάγκῃ.

(Υπογρ.)

ΑΛΛΗΣ.

Τελωνιακοὶ νόμοι.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ τῶν ἐν τοῖς τελωνείοις Κωνσταντινουπόλεως δηλωτικῶν.

(7 Ἀπριλίου 1870.)

■ ἡμερησίᾳ ἀνάγκη τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων ν' ἀνοίγωσι καὶ ἐπισκέπτονται ἕκαστον δέμα ἐμπορευμάτων συνεπάγεται ἀναποδράστως βραδύτητας περὶ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐπισωρεύει μέγαν ἀριθμὸν αὐτῶν πρὸς βλάβην τοῦ ἐμπορίου.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσαρεστικῶν τούτων ἀποτελεσμάτων ἡ γενικὴ

διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων παρεδέχθη τὸ σύστημα τῆς ἐγγράφου δηλώσεως, καθ' ἣν ἐν χρήσει οὔσαν ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς τελωνείοις δύναται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ τελωνείου εἴτε νὰ θεωρήσῃ μέρος τι τῶν ἐμπορευμάτων ἀφίνων τὸ λοιπὸν ἐλεύθερον, εἴτε καὶ νὰ μὴ ἐπιθεωρήσῃ αὐτὰ καθόλου.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον ἐν τοῖς τελωνείοις τῆς πρωτεύουσας ἐφαρμοζόμενον διέπεται ὑπὸ τῶν ἐξῆς διατάξεων.

Ἄρθρ. 1. Ἀπαιτεῖται νὰ δηλωθῇ εἰς τὸ τελωνεῖον πᾶν ἐμπόρευμα εἰσαγόμενον ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἢ ἐξαγόμενον ἐντεῦθεν διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Εἰς τὸ δηλωτικὸν τοῦτο, φέρον ὑπογραφήν ἢ σφραγίδα, πρέπει νὰ διπλασιάζονται ὁ ἀριθμὸς, τὸ σημεῖον καὶ οἱ ἀριθμοὶ τῶν βαλλῶν, δεμάτων, κιβωτίων, βαρελίων, κουτίων, δεσμῶν (πακέτων) ἢ παντὸς ἄλλου δοχείου, ὁ τόπος τῆς προελεύσεως, ὡς καὶ ἡ φύσις, τὸ ποῖον καὶ ποσὸν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2. Τὸ δηλωτικὸν συντάσσεται κατὰ τὸ ἐντυπον ὑπόδειγμα δηλωτικῶν, ὅπερ δίδει ἡ τελωνειακὴ ἀρχή. Τὰ ἐν τῇ διατιμῆσει μνημονεύμενα ἐμπορεύματα δηλοῦνται ὑπὸ τὸ ἐν τῇ διατιμῆσει ὄνομα, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα ὑπὸ τὸ σύνθηρος ὄνομα αὐτῶν παρὰ τοῖς ἐμπόροις καὶ τῷ τελωνεῖῳ.

Ἄρθρ. 3. Ὁ προϊστάμενος τοῦ τελωνείου δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἐμπόρους, πρὶν ἢ κάμωσι τὸ προρρηθὲν δηλωτικόν, νὰ ἐξετάσωσι τὰ ἐμπορεύματα των καὶ οὕτως ἀποφεύγοντες πάντα κίνδυνον ἀπάτης ἐνδεχομένης, νὰ δυνηθῶσι νὰ ἐκπληρώσωσι δεόντως τὴν ὑποχρέωσιν τῆς δηλώσεως. Ἡ ἐξέτασις αὕτη γίνεται ἐπὶ παρουσίᾳ τελωνειακοῦ ὑπαλλήλου ἐφορευόντος μόνον ἵνα μηδὲν ὑπεξαιρεθῇ τοῦ δέματος.

Ἄρθρ. 4. Οὐδὲν δηλωτικὸν ἀπαιτεῖται δι' ἐμπορεύματα μὴ περιεχόμενα ἐντὸς δέματος, οἷα ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ μόλυβδος κτλ.

Ἄρθρ. 5. Οὐδὲν δηλωτικὸν βάρους καὶ μέτρου ἀπαιτεῖται διὰ ῥευστὰ ἐμπορεύματα.

Ἄρθρ. 6. Τὸ δηλωτικὸν τοῦτο συντάσσεται τουρκιστὶ, γαλλιστὶ, ἀγγλιστὶ, ἑλληνιστὶ ἢ ἰταλιστὶ· οὐδεμίᾳ προσθήκῃ ἢ ἀφαίρεσιν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ δηλωτικὸν ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ· τὸ δ' ἀληθὲς ἢ ψευδὲς αὐτοῦ κρίνεται κατὰ τὴν τελευταίον γενομένην δήλωσιν. Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐν τῷ δηλωτικῷ διαγραφὴ, σέυσσιμον, διόρθωσις διὰ τοῦ κονδυλίου ἢ οἰαδήποτε ἄλλη μεταβολή.

Οὐχ ἥττον ὁ δηλῶν δύναται νὰ μεταβάλῃ ὅλως τὸ δηλωτικὸν ἐὰν ἡ ἀναγνώρισις τοῦ λάθους ἐγένετο πρὸ τῆς ἐπισκέψεως.

Ἄρθρ. 7. Ἐὰν τὰ ἀνοιχθέντα καὶ ἐπισκεφθέντα δέματα συμφωνῶσι καθ' ὅλοκληρίαν μὲ τὸ δηλωτικόν, τὸ ἐπὶ τῶν λοιπῶν δεμάτων τελωνειακὸν δικαίωμα εἰσπράττεται κατὰ τὸ δηλωτικόν.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οἱ προϊστάμενοι τοῦ τελωνείου ἐξετάζουσι καὶ βεβαιοῦνται περὶ τοῦ περιεχομένου ὅλων τῶν δεμάτων.

Ἄρθρ. 8. Εἰς διπλοῦν ὑποβάλλονται τέλος τὰ ἐμπορεύματα ὧν ἡ ποιότης παραμειομορφωμένως ἐδηλώθη.

Ἐάν ἡ βεβαιωθείσα ποιότης ἐν τοῖς δέμασιν ᾗναι ἀνωτέρα τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ διαλαμβανομένης, τὸ περιπλέον ὑποβάλλεται εἰς τετραπλοῦν τέλος.

Ἄρθρ. 9. Τὰ μὴ ἐν τῷ δηλωτικῷ διαλαμβανόμενα ἐμπορεύματα δημεύονται· δύναται ὅμως ἡ διεύθυνσις τῶν τελωνείων νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰ ἀντὶ τῆς δημεύσεως εἰς πρόστιμον ἀνάλογον ταῖς περιστάσεσιν, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δυνάμενον νὰ ᾗ κατώτερον τοῦ διπλοῦ τέλους.

Ἄρθρ. 10. Ὁ παρῶν κανονισμὸς θέλει τεθῆ εἰς ἐνέργειαν τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσίν του.

ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ περὶ τῶν ἐσωτερικῶν τελωνείων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 1. Ἀπὸ τῆς ἀμαρτίου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1290 καταργεῖται ὁ δασμὸς ἐπιτοπίου καταναλώσεως (σαρφιγιάτι-δαχιλιέ) τοῦ 8 0/0 ἐπὶ πάντων τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους διὰ ξηρᾶς ἀπὸ μέρους εἰς μέρος μετακομιζομένων ἐπιτοπίων γεωργικῶν τε καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων ὡς καὶ ὁ φόρος μετασκευῆς (ρουσούμι μουτσαβιλιέ) τοῦ 6 0/0, 4 0/0 καὶ 2 1/10 ἐπὶ παντὸς ἐμπορεύματος ἐντὸς τοῦ κράτους μετασκευαζομένου, εἴτε ξένης εἴτε ἐπιτοπίου προελεύσεως εἶναι ἡ πρώτη ὕλη αὐτοῦ, καὶ διὰ ξηρᾶς ἀπὸ μέρους εἰς μέρος μετακομιζομένου. Ἐξαιροῦνται τῆς καταργήσεως ταύτης τὰ εἰς τὰς ἀποβάθρας τῆς φορτώσεως ἐκ τῶν μεσογειῶν μερῶν φερόμενα ἐμπορεύματα ἐπὶ σκοπῷ μετακομίσεως αὐτῶν διὰ θαλάσσης εἰς ἕτερον μέρος τοῦ κράτους.

Δὲν καταργοῦνται ὅμως συνεπείᾳ τοῦ μέτρου τούτου τὰ παράλια καὶ τὰ τῶν συνόρων τῆς ξηρᾶς τελωνεῖα ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῶν γραμμῶν τῶν διαχωρίζουσῶν τὸ τε Μαυροβούνιον καὶ τὰς προνομιοῦχους ἐπαρχίας ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κράτους, ἀλλὰ τὰ τῆς ξηρᾶς τελωνεῖα τὰ εἰς τὰ μέρη ταῦτα εὐρισκόμενα διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν τελῶν ἐπιτοπίου καταναλώσεως καὶ μετασκευῆς δὲν θὰ εἰσπράττωσι τοῦ λοιποῦ τὰ τέλη ταῦτα ἐφ' οἵουδήποτε ἐμπορεύματος ἐξαιρέσει τῶν προρρηθέντων ἐξαιρετικῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 2. Συνεπείᾳ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 1 δὲν θὰ ζητῆται τοῦ λοιποῦ τερσκερές, ἢ ἀπόδειξις παραλαβῆς (μακπούζ σενετι) ἢ δηλωτήριον (ιλμ-ου-χαπέρ) διὰ τὰ ἐλεύθερα τελῶν καταναλώσεως καὶ μετασκευῆς ἐμπορεύματα, εἴτε ἀπὸ τῆς φορτώσεως εἴτε ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τελωνεῖα. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ καπνὰ, ὀταμβάκος καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ θὰ πληρῶνσι πάντοτε τὰ νενομισμένα αὐτῶν τέλη ἐν ἐκάστῳ τελωνεῖῳ κατὰ τοὺς ἀρμοδίους κανονισμοὺς, ἢ δ' ἐξέλεγχις καὶ καταγραφὴ τῶν ἀλάτων θὰ ἐξακολουθῆ νὰ ἐνεργῆται πάντοτε, οἱ ὑποδιευθύνται (μουδρ) καὶ μεσεμυρίδες τῶν ἐμμέσων φόρων θὰ προσέχωσι πάντοτε τὰ δέματα τὰ περιέχοντα ἐμπορεύματα ἐλεύθερα τῶν ἀνωτέρω τελῶν, ἐν ἀνάγκῃ δὲ θὰ ἀνοίγωσι καὶ ἐπιθεωρῶσι τὰ δέματα ταῦτα ὡς μὴ φυγαδευῶνται καπνὰ, ταμβάκος, ἄλλας καὶ πνευματώδη ποτὰ ὡς καὶ παν-

τὸς εἶδους ἀπηγορευμένα ἐμπορεύματα οἶον πυρίτις, ὄπλα, ἐσράρι καὶ τὰ παραπλήσια.

Ἄρθρ. 3. Καταργεῖται ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἀμαρτίου καὶ τὸ 8 0/0 τέλος ὅπερ εἰσπράττετο μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὰ ἐντὸς τοῦ κράτους διὰ θαλάσσης ἀπὸ μέρους εἰς μέρος μεταφερόμενα ἄλευρα τὰ ἀλεθόμενα εἰς ἀτμομύλους ἀπὸ σίτους προερχομένους ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐκ τῶν Ἡνωμένων ἡγεμονιῶν, ἢ ἐξ ἄλλων μερῶν τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας καὶ ὑποβληθέντας ἅπασι εἰς τελωνειακὸν δασμὸν, τὰ δὲ ἄλευρα ταῦτα μεταφέρονται διὰ τερσκερέ δωρεάν διδομένου παρὰ τῶν ἀρμοδίων διευθύνσεων τῶν ἐμμέσων φόρων. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἄλευρα τὰ ἀλεθόμενα ἐκ σίτου προερχομένου διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν θὰ ὑπόκεινται πάντοτε εἰς τέλος 8 0/0 ἐπιτοπίου καταναλώσεως κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς φορτώσεως αὐτῶν εἰς τινὰ τῶν λιμένων τοῦ κράτους, πρὸς ἀποστολὴν αὐτῶν ἀλλαχοῦ πρὸς διαστολὴν τῶν ἀλεύρων τῆς κατηγορίας ταύτης ἀπὸ τὰ ἄλλα ἄλευρα τὰ ποιηθέντα ἀπὸ σίτου δασμολογηθέντος, οἱ ἰδιοκτῆται χρεωστοῦσι νὰ πιστοποιήσωσι δεόντως τὴν ἀρμοδίαν διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων ὅτι τὰ ἄλευρά των εἰσὶ προϊόν σίτου τελωνισθέντος ἤδη καὶ οὐχὶ σίτου ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ προερχομένου· ἄλλως πληρῶνσι τὸ νενομισμένον τέλος.

Ἄρθρ. 4. Ὁ Δαύναβις καὶ οἱ εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν χυνόμενοι βραχίονές του, τὰ τὴν Σερβίαν διατρέχοντα μέρη τῶν ποταμῶν τῶν ποταμῶν Τιμάκου (Timak) καὶ Δρινίου (Drina), ὁ Σαῦος ποταμὸς (Save) καὶ τὸ τὰς αὐστριακὰς χώρας διατρέχον μέρος τοῦ ποταμοῦ Οὔνα (Unna) θεωρηθήσονται ὡς θάλασσαί, τουτέστι τὰ ἐπ' αὐτὴν ἀπὸ μέρους εἰς μέρος μετακομισθησόμενα ἐμπορεύματα θέλουσιν ὑπάγεσθαι εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν εἰς ἣν καὶ τὰ ἐντὸς τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ κράτους μεταφερόμενα. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν θέλουσιν ὑπάγεσθαι πρῶτον καὶ τὰ ἐμπορεύματα καὶ πλοῖα τὰ ταξιδεύοντα ἐντὸς τοῦ ἀπὸ τοῦ κόλπου Βασσόρας ἄχρι Βαγδάτης ἐκτεινομένου βραχίονος τοῦ ποταμοῦ Δέδζελλε (Debjelleh) ἄχρι οὗ συνταχθῆ διὰ τὰ πλοῖα καὶ ἐμπορεύματα ταῦτα ἰδιαιτέρος κανονισμός.

Τὰ ἐμπορεύματα τὰ εἰσαγόμενα εἰς Δέδζελλε ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς Βασσόρας, πληρῶνουσιν ἄχρι οὗ φθάσωσιν εἰς Βαγδάτην τὸ τελώνιον εἰς τὰς διεύθυνσεις τῶν ἐμμέσων φόρων τὰς εὐρισκόμενας ἐπὶ τῶν παραλίῳ τοῦ ποταμοῦ Δέδζελλε ἄχρι Βαγδάτης, κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα, ἄλλως ἐμποδίζεται ἢ ἐκ Βαγδάτης διέλευσις αὐτῶν. Ἐπίσης καὶ τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἀφικνούμενα ὅπως εἰσαχθῶσιν εἰς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν θέλουσιν ἐξακολουθεῖ νὰ πληρῶνωσιν ὡς καὶ σήμερον τὸ τελώνιον εἰς Βασσόραν, ἄλλως ἢ διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων ἢ ἐδρεύουσα ἐν Κούρνα τῆ παρὰ τὸ μέρος ἐνθα συνεοῦνται οἱ ποταμοὶ Εὐφράτης καὶ Δέδζελλε κειμένη θέλει ἐμποδίζει τὴν περαιτέρω διέλευσιν αὐτῶν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἐνδότερα τῆς Βαγδάτης ἐν τῷ ποταμῷ Δέδζελλε καὶ τὰ ἐνδότερα τῆς Κούρνας ἐν τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ, πάντα τὰ εἰς τὰ μέρη ταῦτα εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα δὲν ὑπάγονται εἰς τὰ καταργηθέντα τέλη καταναλώσεως καὶ μετασκευῆς, ἀλλὰ μετακομίζονται

ἐλευθέρως, ἐξαιρέσει τῶν ἀλάτων, καπνῶν, ταμβάκων καὶ πνευματωδῶν ποτῶν, ὧν τὰ νενομισμένα τέλη θέλουσιν ἐξακολουθεῖν ἀποτίνωνται ἐκτελουμένων καὶ τῶν τελωνειακῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὰ εἶδη ταῦτα.

Ἄρθρ. 5. Πάντα τὰ εἰς τέλη εἰσαγωγῆς (ἰδχαλιὰτ) ἐξαγωγῆς (ἰχραδ-ζὰτ) καὶ ἐπιτοπίου καταναλώσεως (σαρφυγιὰτ) ὑποκείμενα ἐμπορεύματα τὰ μεταφερόμενα ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν ῥυάκων καὶ λιμνῶν ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ρηθέντων ποταμῶν, πληρόνουσι τὰ τέλη ταῦτα εἰς τὰς διευθύνσεις τῶν ἐμμέσων φόρων τὰς κειμένας ἐγγύτερον τῶν μερῶν ἐνθα χύνονται οἱ ῥυάκες καὶ αἱ λιμναὶ αὗται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς τὰ ὡς θάλασσα θεωρηθησόμενα μέρη τῶν ρηθέντων ποταμῶν, ὡς τοῦτο συνειθίζετο μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρ. 6. Πάντα τὰ βιομηχανικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα τὰ ἀπὸ ἐντὸς τῶν μετ' οὐδεμιᾶς ξένης ἐπικρατείας συνεχομένων λιμνῶν, οἷα ἡ τοῦ Βὰν, ἀπὸ μέρους εἰς μέρος διὰ πλοίων καὶ πλοιαρίων (καῖκ) μετακομιζόμενα εἰς αὐδὲν ὑπάγονται τέλος κατὰ τὴν φόρτωσιν καὶ τὴν ἐκφόρτωσιν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ἐρμηνευτικὴ τοῦ ἀνωτέρω νόμου.

(Ἡ Μεγάλῃ Βεῦρεία πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους.)

Περιττὸν νὰ ὑπομνήσω ὑμῖν ὅτι ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων, ἅτινα μετακομίζονται διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τόπου, ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει τελωνεῖον, εἰς λιμένα ἢ εἰς πόλιν, ἔχουσιν τελωνεῖον λαμβάνεται τελωνειακὸν δικαίωμα 8 0/0. Τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα φορολογοῦνται ἐκ νέου ὡσάκις μετακομίζονται διὰ ξηρᾶς εἰς ἄλλας ἐπαρχίας. Καὶ τελευταῖον ὁ ἐπὶ τῶν μετασχηματιζομένων ὑλῶν λαμβανόμενος δασμὸς προστίθῃσι νέον βᾶρος εἰς τοὺς ἤδη ἐκ τῶν πρώτων ὑλῶν τῶν ὑπὸ τῆς ἐγγχωρίου βιομηχανίας κατεργασμένων εἰλημμένους φόρους.

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου τὸ σύστημα τοῦτο εἶχε προκαλέσει πολλὰ παράπονα καὶ ὑπὸ τῆς πείρας ἀπεδείχθη ὅτι ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου τούτου ἐπροξένει εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ ἐμπορικὴν μερίδα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς αὐτοκρατορίας σοβαρὰν ζημίαν.

Ἄλλ' ὅμως ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ καταργηθῇ διὰ τρόπου γενικοῦ τὸ τελωνειακὸν δικαίωμα 8 τοῖς 0/0, χωρὶς νὰ ἐξευρεθῇ ἰσοδύναμόν τι τοῦ φόρου τούτου, ὅστις συνίστησι σπουδαῖον κλάδον τῶν προσόδων τοῦ κράτους καὶ ἐπειδὴ ἡ κατάργησις αὕτη γινομένη ἤθελε παραγάγει διατάραξιν τινὰ εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἰσοζύγιον ἐν γένει, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1290 ἀνάγκη νὰ κανονισθῇ ἐπὶ τινος βᾶσεως, ἀπεφασίσθη ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀκολουθοῦ μέτρου ἐγκριθέντος ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ καὶ κυρωθέντος δι' αὐτοκρατορικοῦ ἰραδέ. Ἀφ' ἐνός τοῦτο ἐγγυᾶται τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐμερίας τοῦ λαοῦ διὰ τῆς δοθησομένης ὑπ' αὐτοῦ κατὰ φυσικὸν λόγον ὠθησεως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν ἐγγχωρίαν βιομηχανίαν καὶ ἀφ' ἑτέρου θέλει διευκολύνει

τὴν τοσοῦτον ζωηρῶς ἐπιζητούμενην ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ἰσορροπίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1290, ἥτοι ἀπὸ τῆς 1)13 Μαρτίου, τὸ ἐπὶ τῶν πρώτων ὑλῶν (τῆς οἰκοδομησίμου ξυλείας ἐξαιρουμένης) ὡς καὶ τὸ ἐπὶ τῶν κατεργασμένων ὑλῶν τῶν ἐκ μιᾶς εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν τῆς αὐτοκρατορίας μετακομιζομένων λαμβανόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα καταργεῖται ὁλοσχερῶς. Ὁ φόρος οὗτος εἶχεν ἐπιβληθῆ ἄλλως τε κατὰ τὸ ἔτος 1283 ἐπὶ τῶν δεκάτων τῆς Ῥωμυλίας καὶ Ἀνατολῆς, ἀυξήθέντων τὸ πρῶτον ἔτος κατὰ 1/2 καὶ ἀκολουθῶς κατὰ 1/4 ἐπὶ τετραετίαν. Ὁ πρόσθετος οὗτος φόρος θέλει ἐλαττωθῆ ἢ θέλει καταργηθῆ ἀναλόγως τῆς ἀυξήσεως τῶν εἰσοδημάτων τοῦ κράτους. Ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις θέλει προσπαθήσει πρὸς τούτους ἵνα ποιήσῃ πάσας τὰς δυνατὰς παραχωρήσεις ὑπὲρ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἀναγκῶν καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ἡ διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν εἰδοποιήθησαν ἤδη περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου, παρακαλεῖται δὲ καὶ ἡ Ὑμετέρα Ἐξουχότης ἵνα λάβῃ τὰ δέοντα μέτρα ὅπως ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1290 ἐν τῇ ἐκχωρήσει τῶν δεκάτων συμπεριληφθῇ καὶ ἐν τέταρτον (τοῖς δέκα) πλέον τῶν ἤδη λαμβανομένων ποσῶν, ὡς τοῦτο ἐγένετο καὶ ἄλλοτε.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ εἰς τὸν περὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Τελωνείων καὶ ὑποτελωνείων Κωνσταντινουπόλεως Νόμον.

(Ἴδε σελ. Ὁθωμ. Κωδίκων ἀρ. 1160).

Ἄρθρ. 5. Καταργεῖται ἀντικατασταθὲν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 5 τῆς Ἐπισημοῦ Κοινοποιήσεως (1) (ἴρα σελ. 1184).

Ἄρθρ. 12. Διὰ τῆς ἀνανεώσεως τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν καταργηθέντων τῶν ὑπὸ τὸν τίτλον ῥέσμι ἀμεδιγέ (τέλους εἰσαγωγικοῦ) καὶ ῥέσμι μουνζάμ (τέλους ἀυξόντος) γνωστῶν δύο εἰδῶν τελωνειακῶν δασμῶν, ὠρίσθη εἰς καὶ μόνος, ὁ τοῦ 8 ο)ο δασμὸς εἰσαγωγῆς.

Ἄρθρ. 15. Τὰ ἐν τῷ Τελωνεῖῳ ἐπίσχετέα ἐμπορεύματα διεκανονίσθησαν δι' εἰδικῶν διαταγῶν.

Ἄρθρ. 18. Διακανονισθέντων μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ τῶν καθηκόντων τῶν Διευθυντῶν Τελωνείων, ἐπετράπη αὐτοῖς ἡ ἐλευθέρη παράδοσις τῶν ἐμπορευμάτων ὧσων ἡ μετὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς διένεξις τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐξωμαλύνθη κατὰ συνέπειαν δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο μένει ἄκυρον.

Ἄρθρ. 20, 21, 22, καὶ 23. Ἐπειδὴ κατὰ τὰ προσφάτως ἐπὶ τῶν ἐ-

(1) Ἡ Ἐπίσημος αὕτη Κοινοποίησις εἶναι γνωστὴ συνθηθέστερον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν χιλὲ χου δ α ἄ νι ζ α μ ν α μ ε σι, ἥτοι κανονισμὸς περὶ τῶν κατὰ τῶν καταχρήσεων ληφθέντων μέτρων.

εσφαλμένως γραφέντων, ξεσθέντων ἢ ἐπιδιορθωθέντων τεζκερέδων ληφθέντα μέτρα ὁ τὸν τεζκερέν ἐσφαλμένως γράψας στερεΐται τὸ μὲν πρῶτον τοῦ ἐνὸς τρίτου ἐνὸς μηνιαίου μισθοῦ του, τοῦ ἡμίσεως ἐν ἐπαναλήψει, τῶν δύο τρίτων διὰ τὴν τρίτην φορὰν καὶ ὅλου τοῦ ἐνὸς μηνιαίου μισθοῦ του διὰ τετάρτην, διὰ δὲ πέμπτην ὑφίσταται ἐλάττωσιν μισθοῦ καὶ μετάθεσιν συγχρόνως, ἀποβαλλόμενος ἐξ ὀλοκλήρου τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἕκτην καὶ τελευταίαν, ἢ δὲ ἀνανέωσις τεζκερέ τινος παρατηρηθέντος ἤδη, πρὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ τῷ αἰτοῦντι, ὅτι ἐγράφη ἐσφαλμένως ἐπετράπη τοῖς τελωνιακοῖς ὑπαλλήλοις, τὰ περὶ τούτου πραγματευόμενα ἀνωτέρω τέσσαρα ἄρθρα εἰσὶν ἄκυρα.

Ἄρθρ. 24. Κατήρηται, ἀποφασισθέντος, μετὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν μετὰ τῶν ξένων Κρατῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν τῆς Τουρκίας, νὰ προκαταβάλληται ἀνεξαιρέτως ὁ τελωνιακὸς δασμὸς.

Ἄρθρ. 24, 25 καὶ 26. Μετὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν μεταξὺ Τουρκίας καὶ τῶν ξένων Κρατῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, ἀποφασισθέντος νὰ μὴ μένωσιν οὔτε μίαν μόνην νύκτα ἐν ὑπαίθρῳ τὰ εἰς τὸ Τελωνεῖον πρᾶσαγόμενα ἐμπορεύματα, ἀλλὰ νὰ ἐναποθηκεύωνται ἅμα τῇ εἰς τὸ Τελωνεῖον ἀφίξει αὐτῶν μὴ ἐξαγόμενα ἐκεῖθεν εἰμὴ μόνον διὰ τὴν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἰδιοκτῆτου προσαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐπιθεωρήσεως (μουαγενέ), τὰ τὸ κεφάλαιον περὶ ἀποθηκῶν Σοντουρμά· πραγματευόμενα τρία ταῦτα ἄρθρα μένουσιν ἄκυρα.

Ἄρθρ. 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 καὶ 34. Τοῦ δικαιώματος ἀρδιέ (δικαιώματος αὐξόντος) τροποποιηθέντος ἐσχάτως καὶ τῶν τροποποιήσεων τούτων καταχωρισθεισῶν ἐν τῷ νεωστὶ δημοσιευθέντι κανονισμῷ, τὰ τὸ κεφάλαιον «περὶ ἀποθηκῶν ἀρδιέ» πραγματευόμενα ταῦτα ὀκτὼ ἄρθρα κατηργήθησαν.

Ἄρθρ. 35, 36 καὶ 37. Ἀποφασισθείσης μετὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν μεταξὺ Τουρκίας καὶ ξένων Κρατῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν τῆς εἰς πώλησιν ἐκθέσεως τῶν ἀντὶ ἰσοτίμου τελωνίου λαμβανομένων ἐμπορευμάτων εἰς τὴν τιμὴν παρέδεχθη ταῦτα τὸ Τελωνεῖον, τὰ περὶ τῶν ἐμπορευμάτων τούτων πραγματευόμενα τρία ταῦτα ἄρθρα μένουσιν ἄκυρα.

Ἄρθρ. 38. Κατήρηται διὰ τῆς ἀνανεώσεως τῶν μεταξὺ Τουρκίας καὶ τῶν ξένων Κρατῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν.

Ἄρθρ. 39, 40 καὶ 41 κατήρηται.

Ἄρθρ. 46, 47, 48 καὶ 49. Μὴ ἐπιτρεπομένης κατασχέσεως ἐμπορευμάτων ἐν τῷ Τελωνεῖῳ διὰ διενέξεις μεταξὺ τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ ἐτέρου τινὸς ἐμποροῦ ἢ καὶ τρίτων ἀνευ προηγουμένης κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως ταύτης παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, τὰ τὸ κεφάλαιον «περὶ ἐπισχέσεως ἐμπορευμάτων αἰτήσεως τῶν διαφερομένων» πραγματευόμενα τέσσαρα ταῦτα ἄρθρα μένουσιν ἄκυρα.

Ἄρθρ. 50, 51 καὶ 52. Συνεπεία τοῦ πρὸ καιροῦ ἐκδοθέντος ὑψηλοῦ διατάγματος, δι' οὗ τὰ ἐπ' ὀνόματι τῶν πρεσβειῶν προερχόμενα πράγματα ἀπεφασίσθη νὰ παραδίδωνται εἰς τὰς Πρεσβείας δυνάμει Τακρῆρίου αὐτῶν τὰ τὸ κεφάλαιον περὶ τῶν ἐπ' ὀνόματι τῶν Πρεσβειῶν ἐρχομένων

ἐμπορευμάτων» πραγματευόμενα τρία ταῦτα ἄρθρα μένουσιν ἄκυρα.

Ἄρθρ. 53 καὶ 54. Τὰ τὸ κεφάλαιον «περὶ τῶν ἐμπορευμάτων ὅσων οἱ ἰδιοκτῆται ἐπτώχευσαν ἢ ἀπέθανον» πραγματευόμενα δύο ταῦτα ἄρθρα κατήρηται ἀντικατασταθέντα διὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς Ἐπισήμου Κοινοποιήσεως (ὄρα σελ. 1184).

Ἄρθρ. 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62 κατηργήθησαν.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ εἰς τοὺς Τελωνιακοὺς νόμους.

(Ἴδε σελ. Ὁθωμανικῶν Κωδίκων 1447.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

Παράλια Τελωνεῖα.

Κεφ. 1. Τελωνεῖον Κωνσταντινουπόλεως.

Κεφ. 2. Τὰ λοιπὰ παράλια Τελωνεῖα.

Αἱ ἐν τοῖς δύο τούτοις κεφαλαίοις ὑποτυπούμεναι διατάξεις κατήρηται ἀπὸ πολλοῦ ἀντικατασταθεῖσαι διὰ τῶν ἐξῆς:

Κατὰ τὰς ἐν ἔτει Ἐγείρας 1278 μεταξὺ Τουρκίας καὶ τῶν ξένων κρατῶν συνομολογηθείσας ἐμπορικὰς συνθήκας τὸ Τελωνεῖον τῶν ἀπὸ τὰς ξένας ἐπικρατείας εἰς Τουρκίαν εἰσαγομένων βιομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν προϊόντων (ἐμπορευμάτων καὶ πραγμάτων) ὄρισται εἰς 8 % εἰσπραττόμενον διὰ μιᾶς καὶ οὐχὶ κατὰ δύοσεις. Τελωνίζονται δὲ τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἐν τῷ πρώτῳ μὲν Τελωνεῖῳ τῶν μεθούριων τῆς ἀφίξεώς των, ἐὰν εἰσάγωνται διὰ ξηρᾶς, ἐν τῷ πρώτῳ δὲ λιμένι τοῦ ἀποβιβασμοῦ των, ἐὰν εἰσάγωνται διὰ θαλάσσης. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ ἀπὸ Περσίας εἰς Τουρκίαν εἰσαγόμενα περσικὰ βιομηχανικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα, πληρόντα, κατὰ τὴν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Περσίας ἐμπορικὴν συνθήκην, 6 % Τελώνιον εἰσαγωγικὸν καὶ αὐξόν.

Τὰ δὲ ἀπὸ Τουρκίας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγόμενα ὀθωμανικὰ βιομηχανικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα πληρόνουσιν εἰς τὰ τῆς ξηρᾶς Τελωνεῖα ἢ τὰ τῶν λιμένων ὅθεν ἐπιβιβάζονται πρὸς ἐξαγωγὴν 1 % Τελώνιον ἐξαγωγῆς.

Τὰ ἐντὸς τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἕτερον μέρος πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν μεταφερόμενα ἐντόπια βιομηχανικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα πληρόνουσιν 8 % Τελώνιον ἐσωτικοῦ ἐμπορίου εἰς τὰ Τελωνεῖα τῶν μερῶν ὅθεν ἐξέρχονται. Ἀποστελλόμενα εἰς Περσίαν τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα (βιομηχανικὰ εἴτε γεωργικὰ) ὑποβάλλονται, κατὰ τὴν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Περσίας ἐμπορικὴν συνθήκην, εἰς 12 % Τελώνιον ἐξαγωγῆς.

Ἐπειδὴ δὲ μόνον τὰ ἀπὸ τὰ ἐνδον τῶν χωρίων εἰς τοὺς λιμένας καταβιβαζόμενα ἐπιτόπια ἐμπορεύματα καὶ πράγματα δεόν νὰ Τελωνίζωνται

ται ἐν τοῖς παραλίοις τελωνείοις, τὰ ἐκ τούτων τυχόν εἰς τὰ τελωνεῖα τῆς ξηρᾶς τελωνισθέντα καὶ τεζκερὲ ἐπιτυχόντα ἐμπορεύματα καὶ πράγματα πληρόνουσι εἰς τὰ παράλια τελωνεῖα ταῦτα τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ἐν τῷ παραλίῳ τελωνεῖῳ κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν εἰσπρακτέου τελωνιακοῦ δασμοῦ καὶ τοῦ ἐν τῷ τεζκερὲ τοῦ τελωνείου τῆς ξηρᾶς δεδηλωμένου, ὡς εἰσπραχθέντος, ποσοῦ.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Κεφ. 1. Τὸ ἐπὶ τῶν ὁρίων Βοσνίας τελωνεῖον τῆς ξηρᾶς.

Αἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου τούτου κατηργήθησαν διὰ τῆς παραρτηματικῆς συμβάσεως τῆς ἐν ἔτει Ἐγείρας 1278 μεταξὺ Τουρκίας καὶ Αὐστρίας συνομολογηθείσης ἐμπορικῆς συνθήκης, δι' ἧς τὰ ἀπὸ Αὐстро-ουγγαρίας διὰ τῶν αὐстро-ουγγρικῶν συνόρων εἰς Βοσνίαν καὶ Ἐρζεγοβίνην εἰσαγόμενα αὐстро-ουγγρικά βιομηχανικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα (ἐμπορεύματα καὶ πράγματα) ὄρισται νὰ πληρόνωσι 6⁰/₀ τελώνιον εἰσαγωγῆς, 1⁰/₀ δὲ ἐξαγωγῆς τὰ ἀπὸ Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης εἰς Αὐστο-ουγγαρίαν ἐξαγόμενα βιομηχανικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα, καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ ἀξίᾳ αὐτῶν.

Κεφάλαιον 2. Τὰ εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς ἐπὶ τῶν ῥωσικῶν συνόρων τελωνεῖα τῆς ξηρᾶς.

Αἱ τούτου διατάξεις κατηργήθησαν διὰ τοὺς ἐν ταῖς ὑποσημειώσεσι τῶν Κεφαλαίων 1 καὶ 2 τοῦ πρώτου τίτλου ἐκτεθέντας λόγους.

Κεφάλαιον 3. Τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπὶ τῶν Περσικῶν συνόρων τελωνεῖα τῆς ξηρᾶς.

Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου παραγράφου τοῦ κεφαλαίου τούτου κατηργήθησαν διὰ τοὺς ἐν ταῖς ὑποσημειώσεσι τῶν Κεφ. 1 καὶ 2 τοῦ πρώτου τίτλου ἐκτεθέντας λόγους.

Κεφ. 4. Τὰ τελωνεῖα τῶν Ἠνωμένων Ἡγεμονειῶν.

Κεφ. 5. Τὰ ἐπὶ τῶν συνόρων Βελιγραδίου καὶ Σερβίας τελωνεῖα.

Αἱ τῶν δύο τούτων κεφαλαίων διατάξεις ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς συνομολογήσεως τῶν μεταξὺ Τουρκίας καὶ τῶν ξένων Κρατῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν ὡς ἐξῆς :

Τὰ ἀπὸ τὰς ἄλλας χώρας τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας εἰς Σερβίαν καὶ Μολδο-Βλαχίαν ἐξαγόμενα ἐντόπια βιομηχανικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα (ἐμπορεύματα καὶ πράγματα) ὑποβάλλονται, ἐξ ἴσου μὲ τὰ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ἀπὸ μέρους εἰς μέρος μεταφερόμενα, εἰς 8⁰/₀ τελώνιον οἰονεὶ ἐξαγωγῆς εἰς τὸ μέρος ὅθεν ἐξάγονται. Τὰ δὲ ἐκ τῶν Ἡγεμονειῶν τούτων εἰς τὰς λοιπὰς χώρας τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας εἰσαγόμενα Σερβικὰ ἢ Μολδοβλαχικὰ βιομηχανικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα πληρόνουσι εἰς τὸ μέρος ἐν ᾧ εἰσάγονται πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν 5⁰/₀ τελώνιον οἰονεὶ εἰσαγωγῆς, κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύστημα.

Τὰ ἀπὸ τὰ ξένα Κράτη, εἴτε κατ' εὐθείαν εἴτε διὰ μετακομίσεως (ἀκταρμᾶ) εἰς Σερβίαν καὶ Μολδο-Βλαχίαν εἰσαγόμενα βιομηχανικὰ καὶ

γεωργικὰ προϊόντα, ἐνόσω δὲν ἀποβιβάσθωσιν εἰς τινα τῶν ἄλλων λιμένων ἢ εἰσαχθῶσιν εἰς τινα τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας πρὸς ἐπιχώριον κατανάλωσιν ἀλλ' ἐξακολουθοῦσι τὸν δρόμον των εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, πληρόνουσι τὸ νενομισμένον τελώνιον εἰσαγωγῆς εἰς αὐτὰ τὰ τελωνεῖα τῆς Σερβίας καὶ Μολδο-Βλαχίας. Τὰ διὰ τῶν Ἡγεμονειῶν δὲ τούτων εἰς τὰς ἄλλας χώρας τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας εἰσαγόμενα ξένης προελεύσεως ἐμπορεύματα, τροφίμα καὶ λοιπὰ πληρόνουσι τὸ νενομισμένον τελώνιον εἰσαγωγῆς εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ μέρους ἐνθα εἰσάγονται πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν, διερχόμενα ἀφορολόγητα διὰ τῶν τελωνείων τῶν Ἡγεμονειῶν τούτων.

Κεφ. 6. Μόνιμα τῆς ξηρᾶς τελωνεῖα.

Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου τούτου εἰσὶν ἐν ἰσχύϊ ἐκτὸς τῶν ἀφορωσῶν τὸ ποσὸν τοῦ τελωνείου, τὸ τιμολόγιον, καὶ τὴν ἐκπτώσιν, τροποποιηθεισῶν τῶν διατάξεων τούτων ὡς ἐξῆς.

Τὸ 9⁰/₀ τέλος προελεύσεως καὶ 3⁰/₀ ἐξαγωγῆς, τὸ ὅλον 12⁰/₀ ἡλαττώθη μετατραπὲν εἰς 8⁰/₀ τέλος ἐπιτοπίου καταναλώσεως εἰσπρακτέον, κατὰ τὸν Βεζυρικὸν τεζκερὲν τῆς 29 Ζιλχιτζὲ 1282, ἐπὶ τῆς ἀξίας καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ τιμολόγιον. Ἡ δὲ ἐκπτώσις τῶν ἐπὶ τῆς ἀξίας τελωνιζομένων τροφίμων καὶ πραγμάτων ἐπιτοπίου καταναλώσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς παραρτήμασι τῶν τιμολογίων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς διακελευόμενα, εἰς 10⁰/₀ ἐπὶ τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῆς ἀξίας των.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

§ 1. Ἐπειδὴ, καθ' ἃ εἴρηται ἐν ταῖς ὑποσημειώσεσι τῶν Κεφ. 1 καὶ 6 τοῦ πρώτου μέρους, τὸ μὲν τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς ὄρισθη εἰς 1⁰/₀ τὸ δὲ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς 8⁰/₀, ἡ δὲ ἐκπτώσις τῶν ἐπὶ τῆς ἀξίας τελωνιζομένων τροφίμων καὶ πραγμάτων ὄρισται εἰς 10⁰/₀ ἐπὶ τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῆς ἀξίας αὐτῶν, αἱ διατάξεις τοῦ παραγράφου τούτου ὡς πρὸς τὰ ποσὰ τῶν τε τελωνιακῶν δασμῶν καὶ ἐκπτώσεων ἐπὶ ἐκτιμήσεως μένουσι ἀκυροὶ. Τούναντίον ὅμως ἰσχύουσι αἱ διατάξεις αἱ ἐξαιρουσαι τοῦ συστήματος τῆς ἐκπτώσεως τὰ ἀπὸ Περσίας εἰς Τουρκίαν εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα ὡς καὶ τὰ ἀπὸ Αὐστο-Οὐγγαρίας εἰς Βοσνίαν καὶ Ἐρζεγοβίνην καὶ τὰνάπαλιον εἰσαγόμενα προϊόντα.

§ 2 Ἐκτὸς τῶν τὰ ποσὰ τῶν τελωνιακῶν δασμῶν ἀφορωσῶν, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παραγράφου τούτου εἰσὶν ἐν ἰσχύϊ.

§ 4 καὶ 5 Ἐκτὸς τῶν τὰ ποσὰ τῶν τελωνιακῶν δασμῶν ἀφορωσῶν, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ διατάξεις τῶν δύο τούτων παραγράφων εἰσὶν ἐν ἰσχύϊ.

§ 6. Κατὰ τὰ ἐν ταῖς ὑποσημειώσεσι τῶν Κεφ. 1 καὶ 2 τοῦ πρώτου μέρους ῥηθέντα, τοῦ τελωνίου εἰσπρακτομένου, κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα, ἐκ προκαταβολῆς καὶ διὰ μιᾶς, κατηργήθη τὸ σύστημα τῶν μετὰ τοῦ Τελωνείου ἀνοικτῶν λογαριασμῶν τῶν ἐμπόρων κατὰ συνέπειαν αἱ τοῦ παραγράφου τούτου διατάξεις ἠκυρώθησαν.

§ 14. Ἐκτὸς τῶν ἀφορωσῶν τὸ ποσὸν τοῦ τελωνιακοῦ δασμοῦ, ἔτι

του 9^ο)₀ προελεύσεως και 3^ο)₀ εξαγωγής το όλον 12^ο)₀, πάσαι αι λοιπαι διατάξεις του παραγράφου τούτου εισιν εν ισχύϊ.

§ 16 Συνεπεία του Αυτοκρατορικού διατάγματος της 20 Δεμαζι-ελ-έββέλ 1286, δι' ου πάντα τα υπό της αρχής προς ανάγκας αυτής αγοραζόμενα έμπορεύματα υπεβλήθησαν εις το σύστημα του τελωνιακού δασμοϋ, εξαιρουμένων μόνον των στρατιωτικων όπλων και πολεμεφοδίων, αι του παραγράφου τούτου διατάξεις κατηργήθησαν.

§ 18 Καταργηθέντος του συστήματος της δημοσιωνίας των τελωνείων, και διοικουμένων ήδη τούτων απ' ευθείας υπό του Κράτους, ο παράγραφος οϋτος άκυροϋται.

§ 19. Αι του παραγράφου τούτου διατάξεις ήκυρώθησαν δι' όν λόγον και αι του άνωτέρω παραγράφου 19.

§ 21. Αι του παραγράφου τούτου διατάξεις ήκυρώθησαν δι' όν λόγον και αι του παραγράφου 16.

§ 24. Κατά τον περι ρέ σ μ ι μ ι ρ ι κανονισμόν αι διατάξεις του παραγράφου τούτου ως και του 25 εισιν άκυροι.

§ 26. Αι του παραγράφου τούτου διατάξεις ήκυρώθησαν δι' όν λόγον και αι του παραγράφου 16.

(Περι τελωνιακων νόμων ίδε και τας λέξεις πυ ρ ί τ ι ς και ο π λ α).

Υπάλληλοι.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περι της μισθοδοσίας των δημοσίων υπαλλήλων, των χορηγουμένων αυτοίς (εκτός του τακτικού στρατού της ξηράς, του ναυτικού, της έφεδρείας και της χωροφυλακής, ών τα όδοιπορικα έξοδα πληρώνονται συμφώνως προς τους ειδικοϋς νόμους) όδοιπορικων δαπανων και ημερησίων αντιμισθίων και περι των θεμελιωδων διατυπώσεων αις συνωδά διδοται αυτοίς άδειαι άπουσίας.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περι της ενάρξεως της μισθοδοσίας.

Άρθρ. 1. Η μισθοδοσία πάντων των εκ Κωνσταντινουπόλεως δια τους νομούς ή κατ' ευθείαν υπό των νομαρχιων διοριζομένων υπαλλήλων λογίζεται ουχι από της εποχής του διορισμοϋ των, άλλ' από της αφίξεως αυτών εις τον τόπον της ύπηρεσίας των και πληρόνεται όλόκληρος. Τούτου ένεκα οι προ της αναχωρήσεως των δια το μέρος της ύπηρεσίας των ή προ της εκείσε αφίξεως των τυχόν αποβιώσαντες, παυθέντες ή μετατεθέντες εις άλλην θέσιν ουδεμίαν μισθοδοσίαν λαμβάνουσι.

Άρθρ. 2. Η μισθοδοσία των προσωρινων ή διαρκων υπαλλήλων των άνευ ώρισμένου τόπου ύπηρεσίας περιερχομένων με άποστολήν τήδε κακείσε, λογίζεται από της εποχής της αναχωρήσεως των εκ του τόπου όπουθεν διωρίσθησαν.

Άρθρ. 2. Η μισθοδοσία των προσωρινων ή διαρκων υπαλλήλων των άνευ ώρισμένου τόπου ύπηρεσίας περιερχομένων με άποστολήν τήδε κακείσε λογίζεται από της εποχής της αναχωρήσεως των εκ του τόπου όπουθεν διωρίσθησαν.

Άρθρ. 3. Οι με ιδιαιτέραν άποστολήν εκ Κωνσταντινουπόλεως διοριζόμενοι διά τι μέρος έμμισθοι προσωρινοι υπάλληλοι λαμβάνουσι τους μισθους των από της εις τον τόπον της ύπηρεσίας αφίξεως των. Έάν οι τοιοϋτοι προσωρινοι υπάλληλοι διαρκούσης της ύπηρεσίας των ή προ της αποπερατώσεως αυτής διορισθώσι προσωρινως εις τινα θέσιν έντός του αυτού νομοϋ με τον μισθόν της προτέρας θέσεως των, λαμβάνουσιν αυτόν όλόκληρον άνευ διακοπής, εάν δε διορισθώσιν έντός του αυτού νομοϋ με αύξησιν ή ελάττωσιν του προτέρου μισθοϋ των μέχρι μεν της ημέρας, καθ' ην προσδιωρίσθη ο νέος μισθός των, πληρόνεται αυτοίς ο παλαιός, έφεξής δε όλόκληρος ο νέος, εάν δε ο τοιοϋτος υπάλληλος διορισθῆ εις έτερον νομόν, την ημέραν της αφίξεως της περι τούτου ειδήσεως παύει ο παλαιός μισθός του, ο δε νέος πληρόνεται όλόκληρος λογίζομενος από της εις την νέαν θέσιν αφίξεως του.

Άρθρ. 4. Πάντες οι υπάλληλοι υποχρεοϋνται έντός 20 ή το πολύ 30 ημερων ν' αναχωρώσιν άνυπερθέτως εις τον τόπον της ύπηρεσίας των, εκτός εάν έχωσιν ιδιαιτέραν διαταγήν της κυβερνήσεως ή αίτίαν νόμιμον και δεδικοιολογημένην, ην αναγνωρίζει ή κυβέρνησις. Έάν δε τις των υπαλλήλων τούτων πριν αναχωρήσει εις το μέρος της ύπηρεσίας του ή πριν φθάσει εις αυτό, διορισθῆ εις άλλην θέσιν, ή προς αναχώρησιν δια την θέσιν του τεταγμένη προθεσμία λογίζεται από του διορισμοϋ αυτού εις την νέαν θέσιν.

Άρθρ. 5. Οι υπάλληλοι ών ή δια τας οικείας θέσεις επίσημος αναχώρησις αναβάλλεται ένεκα σπουδαίης υποθέσεως της Κυβερνήσεως υπό της Ύψ. Πύλης ή των ύπουργείων απ' ών έξαρτώνται και οι όποιοι κατέχουσιν επίσημα έγγραφα περι της υπό της κυβερνήσεως αναβληθείσης αναχωρήσεως των, δια τον περιπλέον των 30 ημερων από του διορισμοϋ των χρόνον δικαιουνται εις το ήμισυ της ώρισμένης μισθοδοσίας των.

Άρθρ. 6. Οι μισθοι των εις δίκην εισαγομένων υπαλλήλων θεωροϋνται αποκεκομμένοι από της ημέρας καθ' ην τοίς άπηγορεύθη ή έξάσκησις των καθηκόντων της ύπηρεσίας, και εάν μεν έν τω τέλει της δίκης αποδειχθῆ ή έντελής άθωότης των και αποκατασταθώσιν εις τας προτέρας θέσεις των, λαμβάνουσιν όλόκληρον τον μισθόν των απ' ης εποχής ακριβώς ειχεν αποκοπή. Έάν δε τις των οϋτως ήλωωμένων υπαλλήλων μετατεθῆ εις άλλην θέσιν ή δεήσῃ να αντικατασταθῆ, δίδεται αυτοίς όλόκληρος ο κατακρατηθείς μισθός των μέχρι της ημέρας της μεταθέσεως ή αντικαταστασεως των, εις δε τους μετατιθεμένους ή αντικαθισταμένους, χωρίς ν' αποδειχθῆ ή άθωότης των, ουδέν διδοται απ' ης εποχής εκωλύθησαν της έξασκήσεως των καθηκόντων της ύπηρεσίας.

Άρθρ. 7. Πας παύομενος δημοσίας υπάλληλος εκπληρών μεν τα καθήκοντά του και μέχρι της αφίξεως του διαδόχου του λαμβάνει το ήμισυ του

ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του μισθοῦ τῆς θέσεως ἐκείνης· ἄλλως τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως του μισθοῦ μετὰ τὴν ἀφίξιν ὅμως τοῦ διαδόχου του παύει πλέον πᾶσα μισθοδοσία.

Ἄρθρ. 8. Εἰς ἃς θέσεις ἀπαιτεῖται προσωρινὴ διεύθυνσις συνεπεία 1) ἀποβιώσεως τῶν κατεχόντων αὐτάς, 2) προσαγωγῆς εἰς δίκην, 3) ἀπουσίας δι' ἀτομικὰς ὑποθέσεις δυνάμει ἀδείας, 4) ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξασκήσεως τῶν καθηκόντων μετὰ τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀπόλυσιν, 5) ἀναχωρήσεως πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου, ἐγκαθίστανται προσωρινῶς οἱ ικανώτεροι τῶν ἐμισθῶν ὑπαλλήλων, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς προσωρινῆς ταύτης ὑπηρεσίας λαμβάνοντες ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ τῶν ἰδιαιτέρων θέσεων τῶν τὸ πέμπτον τοῦ ἀνέκαθεν ὠρισμένου μισθοῦ τῆς προσωρινῶς ὑπ' αὐτῶν διευθυνομένης θέσεως.

Ἐάν δὲ δεῖσῃ νὰ δοθῇ εἰς τοιοῦτους ἀντικαταστάτας πλέον τοῦ 1]5 ἕνεκα τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου καὶ τῆς ὑποθέσεως, τῆς καταστάσεως καὶ τῆς θέσεως τῶν προσωρινῶς διευθυνόντων, τότε δίδεται αὐτοῖς τὸ 1]4 ἢ τὸ 1]3 τοῦ κυρίου μισθοῦ μετὰ προηγουμένην ἀδειαν τῆς Υ. Πύλης.

Ἄρθρ. 9. Εἰς τὸν ἐν περιπτώσει χηρείας θέσεως τινος ἕνεκα τῶν ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ μνημονευομένων αἰτιῶν ἐξ ἀνάγκης προσλαμβάνομενον πρὸς τοῦτο εἰς ἀναπλήρωσιν μὴ δημόσιον ὑπάλληλον, ἐν ἐλλείψει δημοσίου ὑπαλλήλου καταλλήλου ὅπως διευθύνῃ αὐτὴν προσωρινῶς, δίδεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀρχίσῃ νὰ ἐκπληρῶι τὰ καθήκοντα του τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνέκαθεν διὰ τὴν θέσιν ἐκείνην ὠρισμένου μισθοῦ.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ὑπάλληλοι οἱ παριστῶντες ὡς ἀναγκαίαν τὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἢ τὰς ἑδρας τῶν νομαρχιῶν, ἐπαρχιῶν καὶ δήμων μετάβασιν τῶν ἀπευθύνουσι προηγουμένως τὰς παραστάσεις τῶν πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν καὶ μόνον ἀφοῦ λάβωσιν ἐπίσημον ἀδειαν δύνανται νὰ ἀναχωρῶσιν ἐκ τῆς θέσεως τῶν. Τῶν τοιοῦτων ὑπαλλήλων οἱ μισθοὶ τρέχουσι καθ' ὅλον τὸ ὠρισμένον διάστημα τῆς ἐπ' ἀδεία ἀπουσίας τῶν, χωρὶς νὰ δίδηται οὐδὲν εἰς τοὺς ἀναπληροῦντας αὐτούς.

Ἄρθρ. 11. Οἱ πρὸς συνεννόησιν περὶ σπουδαίας ὑποθέσεως τῆς κυβερνήσεως εἰς Κωνσταντινούπολιν ἢ τὰς ἑδρας τῶν νομαρχιῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ δήμων προσωρινῶς προσκαλούμενοι ἢ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὰ τῆς δικαιοδοσίας τῶν μέρη περιοδεύοντες ὑπάλληλοι λαμβάνουσιν ὅλοκληρους τοὺς μισθοὺς τῶν χωρὶς νὰ δίδηται οὐδὲν εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν ἀναπληροῦντας αὐτούς.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἀνευ ἐπίσημου ἀδείας τοῦ προϊσταμένου τῶν ἀπομακρυνόμενοι τοῦ τόπου τῆς ὑπηρεσίας τῶν στεροῦνται τοῦ μισθοῦ αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας ἀναχωρήσεως ἐκ τῆς θέσεως τῶν.

Ἄρθρ. 13. Ἐάν ἀσθενήσαντος ὑπαλλήλου τινός οἱ ἰατροὶ βεβαιώσωσι δι' ἐπίσημου ἐγγράφου ὅτι χεῖρὶς ἰατρικῆς περιποιήσεως καὶ ἀλλαγῆς ἀέρος, δίδεται αὐτῷ ἀδεία ἀπουσίας διὰ τι κατάλληλον χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ θέλει λαμβάνει ὅλοκληρον τὸν μισθὸν του.

Ἄρθρ. 14. Οἱ προσωρινῶς ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον πρὸς ἀποπεράτωσιν ἀτομικῶν τῶν ὑποθέσεων ἀπουσιάζοντες ὑπάλληλοι εἰς εἰς μέρος, δυνά-

μει ἐγγράφου ἐπίσημου ἀδείας ἢ χάριν ἰδιωτικῆς δίκης, λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως μέχρι τῆς εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν ἐπιστροφῆς.

Ἄρθρ. 15. Οἱ δι' ἐπίσημου ἀδείας προσωρινῶς ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον ἀπουσιάσαντες ὑπάλληλοι, μὴ ἐπιστρέψαντες ἐντὸς τοῦ ὠρισμένου διαστήματος, στεροῦνται τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ὠρισμένου χρόνου μέχρι τῆς εἰς τὰς οἰκείας θέσεις τῶν ἐπιστροφῆς. Ἐάν ὅμως πρὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ παραιτηθῶσιν ἢ μετατεθῶσιν, στεροῦνται τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς παραιτήσεως ἢ μεταθέσεως τῶν.

Ἄρθρ. 16. Εἰς πάντας τοὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν νομαρχιῶν διοριζομένους ὑπαλλήλους τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα δίδονται ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τῶν μερῶν, εἰς ἃ μεταβαίνουσι κατὰ τὸν ἀρόλουθον τρόπον· εἰς τοὺς λαμβάνοντας μισθὸν μέχρι 1000 γρ. δίδονται ἀνά 5 γρ. δι' ἐκάστην ὥραν, λαμβανόμενης ὑπ' ὄψιν τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ καὶ (ἐπὶ τῶν διὰ θαλάσσης ταξιδίων) τῶν 4 μιλίων ὑπολογιζομένων εἰς 1 ὥραν, εἰς δὲ τοὺς ἔχοντας μισθὸν περισσότερον τῶν 1000 γρσ. 1) 2 τοῖς 0) 0 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν δι' ἐκάστην ὥραν. Εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως δι' ἰδιαιτέρων ἀτμοπλοίων ἀνευ ναύλου πεμπομένους ὑπαλλήλους δίδεται τὸ ἥμισυ τῶν διὰ τὴν θαλασσίαν ἀπόστασιν ὠρισμένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων. Πρὸς εὐκολωτέραν κατάληψιν τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ὅα πληρόντωνται τὰ ὁδοιπορικὰ ταῦτα ἐξόδα, ἐπισυνάπτεται ἰδιαίτερος πίναξ ὀρίζων τὰς ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας ἀποστάσεις τῶν ἐδρῶν τῶν νομαρχιῶν καὶ τῶν διοικητικῶν αὐτῶν τμημάτων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἐν γένει διδομένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἐτησίων ἐπιχορηγήσεων.

Ἄρθρ. 17. Οἱ ἐπὶ ὠρισμένῳ μισθῷ χάριν εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως στελλόμενοι προσωρινῶς εἰς ὠρισμένον μέρος ὑπάλληλοι λαμβάνουσι, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ πίνακι σημειούμενα, ὁδοιπορικὰ ἐξόδα διὰ τε τὴν μετάβασιν καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν.

Ἄρθρ. 18. Οἱ ἀνευ ἰδιαιτέρου μισθοῦ εἰς τι μέρος προσωρινῶς ἢ ὡς μεταβατικοὶ διοριζόμενοι ὑπάλληλοι λαμβάνουσιν ἀντὶ πάσης ἄλλης δαπάνης κατ' ἀποκοπὴν ὁδοιπορικὰ ἐξόδα ἀναλόγως τῷ βαθμῷ καὶ τῇ κοινωνικῇ τῶν θέσει καὶ τῇ σπουδαιότητι τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 19. Οἱ μὲν μισθοὶ καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα τῶν δι' ὑποθέσεις τῆς κυβερνήσεως διοριζομένων προσωρινῶν ὑπαλλήλων πληρώνονται ὑπὸ τοῦ ταμείου τῆς κυβερνήσεως, οἱ δὲ τῶν διοριζομένων δι' ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις ὑπὸ τοῦ διαδίκου, ὅστις ἤθελεν ἀποδειχθῆ ὅτι ἔχει ἄδικον.

Ἄρθρ. 20. Ἐάν τις τῶν προσωρινῶν ὑπαλλήλων τῶν διοριζομένων ἐπὶ ἀπολαυῇ μόνον ὁδοιπορικῶν ἐξόδων ἀντὶ πάσης ἄλλης δαπάνης καὶ μισθοδοσίας κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης διορισθῇ εἰς ἄλλην προσωρινὴν ἢ διαρκῆ θέσιν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς

πρώτης θέσεώς των και διὰ τὴν δευτέραν ταύτην θέσιν τῷ προσδιορισθῆ μισθός, εἰς τὸν τοιοῦτον δὲν δίδονται ἰδιαίτερα ὀδοιπορικὰ ἐξόδα. Ἐὰν ὁ μισθὸς δὲν τῷ προσδιορισθῆ μισθός, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς προσθέτου θέσεως προσδιορίζεται αὐτῷ κατ' ἀποκοπὴν διὰ ὀδοιπορικὰ ἐξόδα ποσόν τι ἢ κατάλληλός τις ἐπιχορήγησις. Ἐὰν ὅμως οἱ τοιοῦτοι διορισθῶσιν ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τῆς προτέρας θέσεως των εἰς νέαν διαρκῆ θέσιν μὲ ἰδιαίτερον μισθὸν ἢ εἰς ἄλλην μὲ προσωρινόν, δίδονται αὐτοῖς κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ σύστημα τὰ ὀδοιπορικὰ ἐξόδα ἀπὸ τοῦ τρόπου ὅπου εὐρίσκοντο μέχρι τοῦ μέρους εἰς ᾧ διωρίσθησαν.

Ἄρθρ. 21. Οὐδὲν ὀδοιπορικὸν ἐξόδον δίδεται εἰς τοὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ ὠρισμένῳ μισθῷ σταθερῶς ἢ προσωρινῶς διοριζομένους μεταβατικούς ὑπαλλήλους, ὧν ἡ ὑπηρεσία δὲν ἔχει ὠρισμένην περιφέρειαν.

Ἄρθρ. 22. Ἐὰν ὁ εἰς τι μέρος διοριζόμενος ὑπάλληλος πρὶν ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν θέσιν αὐτοῦ ἀποβιώσῃ ἢ ἀπολυθῆ τῆς ὑπηρεσίας ἢ διορισθῆ εἰς ἄλλην θέσιν μὴ ἀπαιτούσαν περιοδείαν, ὁ τοιοῦτος δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ὀδοιπορικὰ ἐξόδα, ἀλλ' ἔάν ἔτυχε νὰ λάβῃ ταῦτα προηγουμένως, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν. Οὐχ ἦττον ἐὰν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως διὰ τὴν θέσιν του παραιτηθῆ ἢ ὁ ἴδιος προκαλέσῃ τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσίν του, ἢ διορισθῆ εἰς θέσιν μὴ ἀπαιτούσαν περιοδείαν, τὰ ληφθέντα ὀδοιπορικὰ ἐξόδα ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρ. 23. Ἐὰν ὁ εἰς τι μέρος διορισθῆς καὶ λαβὼν τὰ ὀδοιπορικὰ του ἐξόδα ἀπολυθῆ τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς μεταβάσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θέσιν του καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν διορισθῆ εἰς ἄλλην θέσιν ἢ μετατεθῆ, τότε ἂ μὲν ἔλαβε ὀδοιπορικὰ ἐξόδα διὰ τὴν πρώτην θέσιν, ἐὰν μὲν ἦναι ὀλιγώτερα τῶν διὰ τὴν νέαν ἀπαιτούμενων, συμπληρίζονται καὶ ἀναπληροῦνται τὸ ἐλλεῖπον· ἐὰν δὲ ᾧσι περισσότερα, δὲν τῷ δίδονται μὲν ἄλλα ὀδοιπορικὰ ἐξόδα, θεωρουμένων ὡς ἐπαρχῶν τῶν προηγουμένως ληφθέντων, ἀλλὰ καὶ δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπέναντι αὐτῶν ἐπιστροφὴν χρημάτων. Οἱ διοριζόμενοι βραδύτερον τῶν τριῶν μηνῶν λαμβάνουσιν ἰδιαίτερα ὀδοιπορικὰ ἐξόδα διὰ τὴν δευτέραν θέσιν των.

Ἄρθρ. 24. Εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ τοὺς ἔχοντας κύριον καθῆκον τὸ περιοδεύειν τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των μέρη ἐπαρχοῦς, δημάρχους (καϊμακάμ) καὶ παρέρους, ἐφ' ὅσον ἡ περιοδεία των περιορίζεται εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των μέρη, δὲν δίδεται οὐδὲν λόγῳ ἡμερησίας ἐπιχορηγήσεως, ὀδοιπορικῶν ἐξόδων ἢ ὑπὸ ἄλλο οἰονδήποτε ὄνομα. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τοὺς πρὸς ἐκποίησιν τῶν δεκάτων περιοδεύοντας ἢ πεμπομένους ὑπαλλήλους, ἐφαρμόζονται αἱ εἰδικαὶ ἐπὶ τούτῳ Ὁδηγίαι.

Ἄρθρ. 25. Οὐδὲν λαμβάνει ὀδοιπορικὸν ἐξόδον πᾶς ἔμμισθος καὶ ἄμισθος ὑπάλληλος προσκαλούμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰς ἐδρας τῶν νομαρχιῶν καὶ ἐπαρχιῶν ὅπως δικασθῆ διὰ κυβερνητικὰς ἢ ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις ὡς καὶ ὁ ἐπ' ἀδείᾳ ἢ ἄνευ ἀδείας ἀπομακρυνόμενος τῆς θέσεώς του χάριν ἀτομικῶν ὑποθέσεων του ἢ περιποιήσεως τῆς πασχούσης ὑγείας του.

Ἄρθρ. 26. Εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους καὶ γραμματεῖς, ἐκ-

τὸς τῶν ἐν τῷ 24 ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἦτοι γενικούς λογιστὰς, γενικούς γραμματεῖς, ναίπας τῶν νομαρχ. ἐδρῶν, διευθυντὰς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, λογιστὰς κτλ. οἱ ὅποιοι διορίζονται ὑπὸ τῶν νομαρχιῶν πέμπονται ἐντὸς τῶν περιφερειῶν αὐτῶν μὲ ἰδιαίτεραν ἐντολήν, δίδονται μόνον ὀδοιπορικὰ ἐξόδα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 16 ἄρθρου ἀνά 5 γρ. καθ' ἑκάστην ὥραν, εἰς δὲ τὰ ἔμμισθα μέλη τῶν συμβουλίων καὶ δικαστηρίων καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀμισθους ὑπαλλήλους δίδεται προσέτι διὰ τὰ ἐξόδα τῶν ἀπολύτων ἀναγκῶν των καὶ ἡμερησία ἐπιχορήγησις ἀπὸ 10 μέχρι 50 γρσ. ἀναλόγως τῆς καταστάσεως καὶ κοινωνικῆς θέσεώς των. Πᾶς ἀμισθος ὑπάλληλος, ἐξελθὼν εἰς περιοδείαν μετὰ τῶν Νομάρχων, ἐπαρχῶν, ἢ δημάρχων, δὲν λαμβάνει ἡμερησίαν ἐπιχορήγησιν, ἀλλὰ μόνον ὀδοιπορικὰ ἐξόδα.

Ἄρθρ. 27. Ἐὰν εἰς τοὺς προσωρινούς ὑπαλλήλους, τοὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς ὠρισμένον μέρος πεμπομένους ἐπὶ μισθῷ ἢ ὀδοιπορικῶς ἐξόδοις, δοθῆ διαταγὴ δι' ἐπισήμου ἐγγράφου ὅπως περιοδεύσωσι τοὺς δήμους καὶ κώμας τοῦ μέρους, εἰς ᾧ διωρίσθησαν, εἰς τοὺς τοιοῦτους ὑπαλλήλους δίδεται ἄνευ διακοπῆς, ἐὰν ἡ τοιαύτη περιοδεία δὲν ἀνάγεται εἰς τὰ καθήκοντα τῆς θέσεώς των ἢ τοῖς προστεθῆ ἄλλη ἰδιαίτερα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ νομοῦ ὑπηρεσία ἀπαιτούσα περιοδείαν, οὐ μόνον ὁ μισθός των μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑπηρεσίας των, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀδοιπορικὰ ἐξόδα τῶν ὁποίων θέλουσι περιοδεύει μερῶν, λογιζόμενα κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις. Ἐὰν ὅμως εἰς τοὺς τοιοῦτους ὑπαλλήλους ἐδόθησαν κατ' ἀποκοπὴν ὀδοιπορικὰ ἐξόδα, τότε ἀντὶ μισθοῦ καὶ ἄλλης δαπάνης διὰ τὴν ἐν τοῖς δήμοις καὶ κώμαις περιοδείαν δίδονται αὐτοῖς μόνον ὀδοιπορικὰ ἐξόδα.

Ἄρθρ. 28. Οἱ δι' ὠρισμένον τι μέρος διοριζόμενοι σταθεροὶ καὶ μεταβατικοὶ ὑπαλλήλοι, ἀντὶ ὠρισμένου μισθοῦ ἢ κατ' ἀποκοπὴν ὀδοιπορικῶν ἐξόδων, ἐν αἷς συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ μισθός των, λαμβάνουσι μόνον τὸν ὀρισθέντα αὐτοῖς μισθὸν καὶ ὀδοιπορικὰ ἐξόδα.

Ἄρθρ. 29. Αἱ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους δίδόμεναι ἡμερησίου ἐπιχορηγήσεις καὶ ὀδοιπορικὰ δαπάναι πληροῦνται ἐπὶ ἀποδείξει, ἀφοῦ προηγουμένως ὑπολογισθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐξελεγχθῶσι δὲ καὶ ἐπικυρωθῶσι καὶ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

(Τῆ 9 Δεμαζ. οὐλ-εββελ 1290).

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 1. Αἱ μισθοδοσίαι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δημοσίων ὑπαλλήλων λογίζονται ἀρχόμεναι ἅμα τῇ ἐπισήμῳ ἀποκαταστάσει αὐτῶν καὶ οὐχὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξεδόθη ὁ διορισμός των (δι' ἱραδέ).

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἀποστελλόμενοι εἰς ὑπηρεσίαν μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ εἰς ἐπαρχίαν ἀποστελλόμενοι δημόσιοι λειτουργοὶ ἵνα καθιέξωσι προσωρινῶς θέσιν τινα, δικαιοῦνται εἰς μισθοδοσίαν ἀφ' ἧς ἡ-

μέρας ανέλαβον τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως, καὶ ἂν αὕτη βραδύτερον καταστῆ ὀριστικῆ ὑπὸ τῆς κεντρικῆς διοικήσεως, θέλουσι λαμβάνει τὴν ἀρχαίαν μισθοδοσίαν αὐτῶν, μέχρις οὐ ἐπισήμως κοινοποιηθῆ ὁ νέος διορισμός των.

Ἄρθρ. 4. Οὐδεὶς ὑπάλληλος δύναται ν' ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς θέσεώς του ἄνευ ἀδείας ἢ δεδικοιολογημένης τινος αἰτίας. Πᾶς νεωστὶ κληθεὶς τοιοῦτος ὀφείλει νὰ μεταβῆ εἰς τὴν θέσιν του ἐντὸς ἑὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διορισμοῦ του.

Ἄρθρ. 5. Οἱ παραμένοντες μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην δι' ἰδιαιτέρους λόγους, θέλουσι λαμβάνει ἐν τῇ πρωτεύουσῃ παρὰ τῆς κυβερνήσεως μόνον τὸ ἡμισυ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ὑπόδιοκοι ὑπάλληλοι δὲν μισθοδοτοῦνται, ἀφ' ἧς ἐχαρακτηρίσθησαν τοιοῦτοι. Ἐὰν δικαιολογηθῶσι, λαμβάνουσι μετὰ ταῦτα ἐκ διαλημμάτων τοὺς ὀφειλομένους αὐτοῖς μισθοὺς.

Ἄρθρ. 7. Οἱ παυθέντες μὲν ὑπάλληλοι ἀλλὰ μὴ καταλιπόντες τὴν θέσιν, ἣν κατεῖχον μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδεξομένου αὐτοῦς, θέλουσι λαμβάνει πλήρη τὸν μισθόν.

Ἄρθρ. 8. Ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ὅσοι ἐκτὸς τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐπεφορτίσθησαν νὰ ὄσιν προσωρινῶς ἐπιτετραμμένοι τὰ κενῆς τινος θέσεως, θέλουσι λαμβάνει, ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ των μισθοῦ, τὸ ἐν πέμπτου τοῦ προσδιορισμένου ποσοῦ ὡς μισθοῦ τῆς ὀφειστέρας θέσεως. Τῇ συναινέσει τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, τὸ ἐν πέμπτου τοῦτο δυνατόν ν' αὐξηθῆ μέχρι τοῦ τετάρτου ἢ τοῦ τρίτου τοῦ μισθοῦ.

Ἄρθρ. 9. Ἐὰν ἐξ ὄλων τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλων οὐδεὶς δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ συνάδελφον ἐλλείποντα ἐπ' ἀδείᾳ ἀπουσίας, δύναται τότε ν' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τούτου εἰς ἐκ τῶν προκρίτων τῆς ἐπαρχίας καὶ θέλει οὗτος λαμβάνει τὸ ἡμισυ τοῦ διὰ τὴν θέσιν ταύτην ὀρισμένου μισθοῦ.

Ἄρθρ. 10. Ἐὰν τις τῶν δημοσίων λειτουργῶν προτίθεται νὰ διακοινωνῶσιν τι προφορικῶς τῇ κυβερνήσει, ὀφείλει, πρὶν ἢ καταλίπη τὴν θέσιν αὐτοῦ, ν' ἀπευθυνθῆ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, ὅπως λάβῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀδειαν. Τῆς ἀδείας ἀπαξ παραχωρηθείσης, θὰ λαμβάνῃ οὗτος πλήρη τὸν μισθὸν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας του.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ἐν περιουσίᾳ πρὸς ἐποπτεῖαν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν ὑπάλληλοι, ὡς καὶ οἱ ἀπουσιάζοντες ἐκ τῆς θέσεώς των ἕνεκα εἰδικῆς τινος ἀποστολῆς ἐπιβληθείσης ὑπὸ τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως, λαμβάνουσι ὁλόκληρον τὸν τακτικὸν μισθὸν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἀπουσιάσαντες ἄνευ προηγουμένης ἀδείας, οὐδεμίαν λαμβάνουσι ἀνταμοιβὴν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ἐν περιηγήσει ὑπάλληλοι ἕνεκα λόγων ὑγείας, λαμβάνουσι πλήρεις τοὺς μισθοὺς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 14. Ὁ λαβὼν ἀδειαν ἀπουσίας ὑπάλληλος λαμβάνει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας του τὸ ἡμισυ τοῦ μισθοῦ του.

Ἄρθρ. 15. Ἐὰν μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας, ἢ ἐχορήγησεν αὐτῷ

ἀδεια ἀπουσίας, ὁ ὑπάλληλος βραδύνη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν θέσιν του, ὁ μισθὸς του διακόπτεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης.

Ἄρθρ. 16. Οἱ ὑπάλληλοι, οἱς ἰδιαιτέρως τις ἀποστολὴ ἐπιβλήθη, θέλουσι λάβει τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἐξοδα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον:

Οἱ μὲν ἔχοντες μηνιαῖον μισθὸν μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 1000 γρόσια κατὰ μῆνα λαμβάνουσι 5 γρόσια δι' ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας, ἐπὶ τῷ ὄρω ὅτι θὰ ἐκλέγῃσι πάντοτε τὴν συντομωτέραν ὁδόν. Τέσσαρα μίλλια ἀποστάσεως διὰ θαλάσσης ἐξισοῦνται πρὸς μίαν ὥραν ἀποστάσεως διὰ ξηρᾶς.

Οἱ δὲ μισθοδοτούμενοι πλέον τῶν 1000 γροσίων κατὰ μῆνα λαμβάνουσι 1]2 ο]ο τοῦ μισθοῦ αὐτῶν διὰ πᾶσαν ὥραν ἀποστάσεως.

Ἀμφότεροι, ἐπιβαίνοντες πλοίου τοῦ κράτους, λαμβάνουσι μόνον τὸ ἡμισυ τῆς δι' ὁδοιπορικὰ ἐξοδα χορηγουμένης ἀμοιβῆς.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ τιμωρίας τῶν ὑπαλλήλων, τῶν μεταχειριζομένων τοὺς χωροφύλακας εἰς ἰδιαιτέρας των ἐργασίας.

Ἡ Μεγάλη Βεζυρεια πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 12 Ἰανουαρίου 1872.

Κατὰ τὰς ἀπὸ 11 Ἐββὲλ 1286 γενικὰς ὁδηγίας περὶ τῶν πολιτικῶν καθηκόντων καὶ τῆς διοικήσεως τῆς χωροφυλακῆς, ταύτη ἀνήκει 1ον ἢ διατήρησις τῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας τοῦ τόπου καὶ τῶν κατοίκων, παρ' οἷς εὐρίσκονται, καὶ 2ον ἢ κατὰ τρόπον ὀριζόμενον ὑπὸ τῆς ἐπιτοπιοῦ ἀρχῆς διαφύλαξις καὶ εἰσπραξις τῶν δημοσίων φόρων, 3ον ἢ παρὰ τῶν ἀπλῶν χωροφυλάκων φύλαξις κατὰ σειρὰν ὡς σκοπῶν εἰς τὰ διοικητήρια, 4ον ἢ χρησιμοποίησις αὐτῶν εἰς ὑποθέσεις μόνον τῆς ὑπηρεσίας παρὰ τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις καὶ κακουργιοδικείοις καὶ ἢ παρὰ τῶν πεζῶν ἢ ἰππέων χωροφυλάκων συνοδεία τῶν ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἕτερον μέρος μεταβαίνοντων ὑπαλλήλων. Ἀπαγορεύεται ὅμως αὐτοῖς αὐστηρῶς νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς ἔργα διάφορα τῶν ἐν τῷ Α'. Μέρει τῶν εἰρημένων ὁδηγιῶν ὀριζόμενων καὶ ἰδίως εἰς ἀτομικὰς ὑποθέσεις τῶν ὑπαλλήλων. Ἐν τούτοις, κατ' ἰδιαιτέρας πληροφορίας, ἐνιαχοῦ οἱ ὑπάλληλοι ἐξακολουθοῦσι νὰ μεταχειρίζονται ὡς πρότερον εἰς τὴν ἀτομικὴν ὑπηρεσίαν των τοὺς ἀπλοὺς χωροφύλακας. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἀσύγγνωστον οἱ ἀποτελοῦντες ἰδίαν τάξιν στρατοῦ δυναμέου νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰς διοικητικὰς ὑποθέσεις τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως χωροφύλακες νὰ χρησιμεύσιν ἐναντίον τῶν ἐπὶ τούτῳ ὑπαρχουσῶν ὁδηγῶν εἰς τὰς ἀτομικὰς ὑποθέσεις τῶν ὑπαλλήλων ὡς κοινοὶ ὑπηρεταί, ἀπεφασίσθη ἵνα τοῦ λοιποῦ τιμωρῆται κατὰ τὸ 87 ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ κώδικος ὅστις ἴσως ποτε τῶν ὑπαλλήλων, εἴτε ἀνωτέρων εἴτε κατωτέρων, διαπράξῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος κατάχρησιν.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ μέτρον τοῦτο ἐκoinοποιήθη εἰς πάσας τὰς Νομαρχίας, προκαλεῖται καὶ ἡ Υ. ΒΞ. ὅπως δώσῃ καὶ ἐν τῷ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Νομῶ ἀυστηρᾶς περὶ τούτου παραγγελίας πρὸς οὐς δεῖ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ τῆς συντόνου καὶ ἀπροσωπολήπτου καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων ἐπὶ εὐθύνη τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπραξίν ὑπαλλήλων.

Ἡ Μεγάλη Βεζυρία πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 1 Ἀπριλίου 1872.

Καί τοι ἐπανειλημμένως εἶχον δοθῆ διαταγαὶ ὅπως καταβάλληται ὁ ἀπαιτούμενος ζῆλος ὑπὲρ τῆς τῶν καθυστερουμένων πρὸς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον εἰσπράξεως καὶ τῆς τακτικῆς τῶν δημοσίων προσόδων ἐναποταμιεύσεως, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ μέγιστον καὶ σπουδαιότερον μέρος τῆς οικονομικῆς ὑπηρεσίας, τῆς ζωτικῆς ταύτης δυνάμεως τοῦ κράτους, οὐχ ἥττον κατὰ τὰς ληφθείσας ἀκριβεῖς πληροφορίας πολλαχοῦ τινὲς τῶν προκρίτων, προεστώτων συντεχνιῶν καὶ σφραγιδοφυλάκων, ὀφείλοντες πρὸς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον μικρὰ ἢ μεγάλα ποσά, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς καταδιώξεώς των, ὑποκινουσίν ἐλαφρόναός τινας ἐκ τῶν κατοίκων καὶ προκαλοῦντες ἀναφορὰς κατὰ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων προσάπτουσι αὐτοῖς διαφόρους κατηγορίας ὧν ἕνεκα οἱ ὑπάλληλοι φαίνονται ἀδρανεῖς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ἐξ ἐνός μὲν ἢ μὲν κεντρικῆ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ φροντίζη περὶ τῆς τῶν δημοσίων προσόδων εἰσπράξεως, δι' ἧς δύναται νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ καλὴ τῶν οικονομικῶν διαχειρίσις, οἱ δ' ὑπάλληλοι, μὴ χαριζόμενοι εἰς πρόσωπα ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην, δικαίως εἶναι συγγνωστέοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπειδὴ κατὰ φυσικὸν λόγον οἱ καθυστεροῦντες δημόσια χρήματα δεόν νὰ ὑποπίπτωσιν εἰς τὴν περιφρόνησιν τῆς διοικήσεως καὶ οὐδεμίαν σημασίαν νὰ ἔχωσιν αἱ κατὰ τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων διὰ τῆς ὑποκινήσεως τῶν ἐπιρροὴν ἔχόντων κατοίκων ἐνεργούμεναι ἀναφοραὶ καὶ τὰ ἐν αὐταῖς παράπονα ἀνεῦ προηγουμένης αὐτῶν ἐξελέξεως, διὰ ταῦτα τοῦ λοιποῦ θὰ θεωρῆται ἀσύγγνωστος ὁ φαινόμενος ἀδρανὴς ὑπάλληλος περὶ τὰς εἰσπράξεις καὶ συγκαταβατικὸς πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας δημόσια χρήματα προὔχοντας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κύριος σκοπὸς τῶν διαταγῶν τούτων εἶναι ἡ ὀλοσχερῆς εἰσπραξίς τῶν παρά προκρίτων ὀφειλομένων χρημάτων, δεόν ν' ἀναπτυχθῆ ἐκ νέου τὸ πνεῦμα τῶν διαταγῶν τούτων πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ νομοῦ ὑπαλλήλους καὶ ἐξηγηθῆ πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔχει ἀπόφασιν νὰ θεωρῆ ἀληθῶς ὑπευθύνους τοὺς διὰ διαφόρων τροπολογιῶν ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀμέλειαν δεικνύοντας περὶ τὰς εἰσπράξεις, ἡ δὲ ἐκ τούτου προκύψουσα εὐθύνη κατὰ τὸ μεγαλείτερον μέρος θὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν ἐν τῷ νομῷ προϊσταμένην ἀρχήν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῆς ὀφειλομένης ἐγγυήσεως παρὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

(4 Σεπτ. 1290 — 21 Μαρτίου 1872).

Ἄρθρ. 1. Ἐκτὸς τῶν Νομαρχῶν πάντες οἱ λοιποὶ διοικητικοὶ καὶ οικονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ διαχειριζόμενοι δημόσια χρήματα, ὡς ἐπαρχοί, δήμαρχοι, γενικὴ λογισταὶ, λογισταὶ, ὑπολογισταὶ καὶ ταμίαι ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωσιν ἐγγύησιν.

Ἄρθρ. 2. Τῆς ἐγγυήσεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἀπλῶς εἰς γραφικὰς καὶ ἄλλας τοικύτας ἐργασίας ἀσχολούμενοι καὶ οὐδὲως δημόσια χρήματα διαχειριζόμενοι ὑπάλληλοι, οἱ εἰσὶν οἱ γεν. γραμματεῖς τῶν νομαρχιῶν, οἱ ἐπὶ τῆς καταγραφῆς τῶν κτημάτων καὶ τῶν κατοίκων ὑπάλληλοι, οἱ ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν ἐπαρχιῶν διεύθυνται τῆς ἐπισήμου ἀλληλογραφίας κτλ.

Ἄρθρ. 3. Αἱ διατυπώσεις τῆς διὰ τοὺς ἐπάρχους, γενικοὺς λογιστὰς καὶ λογιστὰς διδομένης ἐγγυήσεως θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι ἀποκλειστικῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν ὑπὸ τῶν νομαρχιῶν διοριζομένους ὑπαλλήλους, ὡς δημάρχους καὶ ταμίαις, ἐπιτρέπεται νὰ παρουσιάζωσι καὶ κατὰ τόπους ἐγγυήσας, ἀλλ' ἡ ἐγγύησις αὐτῶν πρὸς τὴν ἐπικυρώσει τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐν τῷ διαμένονσι τόπου, θέλει ἐπικυροῦσθαι ὑπὸ τοῦ νομάρχου μὲν, ἐὰν διαμένωσιν εἰς νομοῦ πρωτεύουσαν, ἄλλως ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ὑπὸ τῶν νομαρχιῶν διοριζόμενοι ὑπάλληλοι καὶ μέλλοντες νὰ παρουσιάζωσιν ἐγγύησιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, δὲν δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐὰν μὴ προηγουμένως τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν ἀναγγείλῃ ὅτι ἐλήφθη ἡ ἀπαιτούμενη ἐγγύησις.

Ἄρθρ. 6. Ὑποχρεῶται εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐγγυήσεως πᾶς ὑπάλληλος, ὅστις μετατίθεται ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑτέραν θέσιν ἀπαιτοῦσαν ἐγγύησιν ἢ διατελῶν εἰσέτι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὑστερήθῃ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἀποβιώσαντος, ἢ διὰ τινος αἰτίας παθόντος κατὰ τὴν ὑπόληψιν, ἢ παραιτηθέντος τῆς ἐγγυήσεως. Οἱ οὕτω μένοντες ἀνεῦ ἐγγυητοῦ, θεωροῦνται πεπαυμένοι τῶν θέσεών των, ἐὰν δὲν ἀνανεώσωσι τὴν ἐγγύησιν ἐντὸς δύο μηνῶν.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἀπολυόμενοι δημοσίως θέσεως δὲν διορίζονται εἰς ἑτέραν, εἰμὴ ἀφοῦ θεωρήσαντες τοὺς λογαριασμοὺς τῆς προηγουμένης ὑπηρεσίας των ἐφ' ὀρθότητι δι' ἐπισήμων ἐκθέσεων πρὸς τοῦ ἀκαταληκτοῦ αὐτῶν καὶ ἐπιστραφῆ κατὰ συνέπειαν εἰς τὸν ἐγγυητὴν αὐτῶν τὸ ἐγγράφον αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 8. Οἱ χρώμενοι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ κλάδου τῶν οικονομικῶν προσώποις ἀνεῦ ἐγγυήσεως ὑποχρεοῦνται ν' ἀποζημιώσωσι τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον διὰ πᾶσαν αὐτοῦ ζημίαν, προκύψασαν ἐκ τῆς διατηρήσεως τοιούτων προσώπων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περί τῶν ἀδειῶν τῶν Διπλωματικῶν καὶ Προξενικῶν
ὑπαλλήλων τῆς Ὑψηλῆς Πύλης.

(1 Σεπτέμβριος 1877.) 1 Μαΐου 1870.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἀρχηγοὶ Πρεσβειῶν δύνανται νὰ λάβωσι κατ' ἔτος, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, τριακονθήμερον ἀπουσίας ἀδειαν μετ' ἀπολαβῆς ὀλοκλήρου τοῦ μισθοῦ των.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τὸ τριακονθήμερον τοῦτο διάστημα ἄνευ ἐπισχεσεῶς τινος τοῦ μισθοῦ θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι ἡ διάρκεια τοῦ ταξιδίου, μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς.

Ἄρθρ. 3. Κατὰ τὰ ἐν τῷ 1ῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα πάντα τὰ συνήθη ἐξόδα τῆς Πρεσβείας εἰσὶν εἰς βᾶρος τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν ἡ αἰτηθεῖσα καὶ ληθεῖσα ἀδεια ὑπερβαίνει τὸν ἕνα μῆνα ὁ ἀρχηγὸς Πρεσβείας λαμβάνει μόνον τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ δευτέρου μηνός. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν τῆς Πρεσβείας διεύθυνσιν λαμβάνει, ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ τοῦ ὡς γραμματέως, καὶ τὸ τέταρτον τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἀρχηγοῦ του, τοῦ ἐτέρου τετάρτου μένοντος εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Ὁ ἐπιτετραμμένος οὗτος ὑποχρεῖται τότε εἰς τὰ ἐξῆς συνήθη ἐξόδα.

- α Διατροφῆς τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πρεσβείας,
- α Γραφείου,
- α Συντηρήσεως ἑνὸς ζεύγους ἵππων,
- α Μισθῶν θυρωροῦ, ἀμαξηλάτου καὶ ἑνὸς ὑπηρετοῦ τῆς Πρεσβείας.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἀρχηγὸς Πρεσβείας προσκαλούμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ διαταγὴν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ λόγῳ ὑπηρεσίας ἀπολαύει ὀλοκλήρου τοῦ μισθοῦ του μέχρι τῆς εἰς τὴν θέσιν του ἐπανόδου του πρὸς δὲ τούτοις δικαιούται ἀναλόγου ἀποζημιώσεως δι' ὁδοιπορικὰ ἐξόδα, ὅτε ὁμοίως καταλογίζονται αὐτῷ ὅλα τὰ τῆς Πρεσβείας συνήθη ἐξόδα.

Ἄρθρ. 6. Ὁ ἀρχηγὸς Πρεσβείας τινὸς καταλείπων τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του κατ' ἐγκρίσιν τῆς κυβερνήσεώς του, ἵνα συνοδεύσῃ τὸν ἡγεμόνα, παρ' ᾧ εἶναι διαπεπιστευμένος, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, ἀπολαύει ὀλοκλήρων τῶν ἀποδοχῶν του καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα λαμβάνει παρὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, καταλογίζονται δ' αὐτῷ τὰ συνήθη τῆς Πρεσβείας ἐξόδα.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται εἰς τὸν ἀρχηγὸν Πρεσβείας ἀποστελλόμενον ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του παρ' ἄλλῃ τινι αὐτῇ μετὰ εἰδικῆς προσκαίρου ἀποστολῆς.

Ἐν ἀμφοτέροις ταῖς περιπτώσεσιν ὁ διευθύνων γραμματεὺς οὐδεμιᾶς δικαιούται ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 7. Οἱ γραμματεῖς Πρεσβείας δύνανται, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἀρχηγοῦ των, νὰ λάβωσιν ἐναλλάξ κατ' ἔτος δὶμηνον μὲν ἀπουσίας ἀδειαν, ἐὰν μεταβαίνωσιν εἰς τὴν Ταυρκίαν, τριακονθήμερον δὲ, ἐὰν ταξεί-

δεύωσιν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, μετ' ἀπολαβῆς ὀλοκλήρου τοῦ μισθοῦ των Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεμιᾶς δικαιούται ἀποζημιώσεως λόγῳ διατροφῆς.

Ἄμα τῇ λήξει τῶν προρρηθειῶν προθεσμιῶν, τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ των μένει εἰς ὄφελος εἴτε τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐὰν τοιοῦτος ὑπάρχη, εἴτε τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ἀδειαν ἀπουσίας ἔχοντες Πρόξενοι ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων καὶ περιορισμῶν, οἷων καὶ οἱ Γραμματεῖς Πρεσβείας. Ἄλλ' ὑποχρεοῦνται ν' ἀποζημιώσιν τοὺς ἀντικαταστάτας αὐτῶν κατὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπ' ἀδείᾳ ἀπουσίας των.

Ἄρθρ. 9. Καταργοῦνται πᾶσαι αἱ εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν ἀντικείμεναι διατάξεις.

Ὑγειονομικοὶ Νόμοι.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περί τῶν ἐκ τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἀφίξεων.

5 Δεκεμβρίου 1865.

Ἄρθρ. 1. Πᾶν πλοῖον ἰστιοφόρον ἢ ἀτμοκίνητον ἄμα ἀφικνούμενον εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκ λιμένος τινος τοῦ Εὐξείνου Πόντου προσορμίζεται εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τῶν Ἀσιατικῶν Καβακίων ἢ εἰς τὸ τοῦ Βουγιουκδερέ οἱ δὲ πλοίαρχοι ὀφείλουσι νὰ μεταβῶσιν ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ ἰδίας αὐτῶν λέμβου εἰς ἓν ἐκ τῶν δύο προρρηθέντων Γραφείων κατ' ἀρέσκειαν διὰ νὰ ἐπιδείξωσι τὴν ὑγειονομικὴν των πιστοποίησιν καὶ τὴν ἐπιθεωρήσωσιν.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐλευθέραν πιστοποίησιν ἔχοντα πλοῖα ἄμα ἐκπληρώσωσι τὴν διατύπωσιν ταύτην ἐλευθεροκοινωνοῦσι καὶ δύνανται νὰ διέλθωσι τῶν στενῶν, φθάσαντα δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὀφείλουσι νὰ ἐξελέγξωσιν ἀμέσως τὴν πιστοποίησιν των εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τοῦ Γαλατᾶ.

Ἄρθρ. 3. Τὰ μετ' ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως πλοῖα παραλαμβάνουσι ὑγειονομοφύλακας ἀπὸ ἓν τῶν δύο προρρηθέντων Γραφείων ὑποβαλλόμενα καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ὁργανικοῦ κανονισμοῦ. Τὴν δὲ κάθαρσιν των ἐκπληροῦσιν εἰς τὸ παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς ὑποδειχθέν αὐταῖς μέρος, καὶ δὲν δύνανται νὰ διέλθωσι τὸν Βόσπορον πρὶν ἢ ἐλευθεροκοινωνήσωσι.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἐκ Μεσογείου ἐρχόμενα πλοῖα καὶ εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον διευθυνόμενα, ἅτινα καὶ τοὶ ἐπιθεωρήσαν ἐν Ἑλλησπόντῳ τὰς πιστοποιήσεις των προσωρμίσθησαν μόνον εἰς τὸν κολπίσκον τοῦ Βουγιουκδερέ, ἐκπληροῦσι τὰς προρρηθείσας διατυπώσεις εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο μέρος.

Ἄρθρ. 5. Ὅσα πλοῖα ἐκ τοῦ Εὐξείνου πόντου ἐρχόμενα παραλείψωσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ διαληφθέντα μέτρα πληρόνοσι πρόστιμον ὡς ἐξῆς.

Τὰ μὲν ἰστιοφόρα					
χωρητικότητος	1—50	τόνων	2	λίρ.	χρ. ὀθωμ.
»	50—200	»	5	»	»
»	200 καὶ ἄνωτέρω	10	»	»	»

Τὰ δὲ ἀτμοκίνητα ἄνευ διακρίσεως λίρ. 30. 12

Ἄρθρ. 6. Τὸ πρόστιμον τοῦτο πληρόνουςιν οἱ παραβάται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1866.

Ἀνεγνώσθη ἐν τῷ ὑγειονομικῷ συμβουλίῳ καὶ ἐπεκυρώθη τὴν 5 Δεκεμβρίου 1265.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῶν ῥυμουλκῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Βοσπόρου.

20 Μαρτίου 1866.

Ἄρθρ. 1. Τὰ ῥυμουλκὰ ἀτμοπλοία πλέοντα εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον μετὰ πλοίων ῥυμουλκωμένων ἢ μόνον πρὸς ἀναζήτησιν τοιοῦτων ὀφείλουσι κατὰ τὴν ἐπάνοδόν των νὰ διευθύνωνται εἰς τὸν Βόσπορον εἴτε μετὰ τῶν ῥυμουλκωμένων πλοίων εἴτε μόνον, ἐν τοιαῦτα δὲν εὗρον ἐνώπιον τοῦ ὑγειονομικοῦ τῶν Ἀσιατικῶν Καθαρῶν ἢ ἐνώπιον τοῦ ἐν τῷ κολπίσκῳ τοῦ Βουγλουκδερέ, ὅπως ἐκπληρώσῃ τὰς ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὄργανικοῦ κανονισμοῦ ἀπαιτουμένας διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ῥυμουλκὰ πλοία υποβάλλονται εἰς τὸ αὐτὸ ὑγειονομικὸν σύστημα μετὰ τὰ ῥυμουλκηθέντα ὑπ' αὐτῶν πλοία καὶ ἀμφότερα ἐλευθεροκοινωνοῦσι ἢ υποβάλλονται εἰς καθάρσιν συνιδά τῷ Ὄργανικῷ κανονισμῷ.

Ἀνεγνώσθη ἐν τῷ ὑγειονομικῷ Συμβουλίῳ καὶ ἐπεκυρώθη αὐθημερόν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῶν μετὰ ἢ ἄνευ τακτικῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἀφικνουμένων πλοίων.

(1 Αὐγούστου 1863.)

Ἡ παιθαρχικὴ καθάρσις ἢ τῶς ἐφαρμοζομένη διὰ παράβασιν τῶν ἐν ἰσχύϊ περὶ καθάρσεως διατυπώσεων καταργεῖται ἀντικαθισταμένη διὰ πρόστιμον ὑποχρεωτικῶν ὀριζομένου κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Διὰ πλοία ἰστιοφόρα	ἀπὸ 1—50	τόνων	2	λίρ.	χρ. ὀθωμ.
χωρητικότητος	ἀπὸ 50—200	»	5	»	»
	ἀπὸ 200 καὶ ἄνω	10	»	»	»

Τὰ ἀτμοπλοία πληρόνουςιν ἄνευ διακρίσεως δώδεκα λίρας χρυσᾶς.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο εἶναι ἰδίᾳ ἀπαιτητὸν

1ον) Ἐν ἐλλείψει ἐπιθεωρήσεως ἐνὸς τῶν πέντε ὑγειονομικῶν γραφείων τῶν κατὰ μῆκος τοῦ Ἑλλησπόντου διὰ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀφικνούμενα πλοία ἢ διευθυνόμενα εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον.

2ον) Ἐν ἐλλείψει ὀθωμανικῆς πιστοποιήσεως διὰ τὰ πλοία τὰ ἐξ ἐνὸς ὀθωμανικοῦ λιμένος εἰς ἕτερον τοιοῦτον μεταβαίνοντα.

3ον) Δόγμα ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἐκδοθείσης παρ' ἀρχῆς ἄλλης ἢ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τοῦ ἀπόπλου.

4ον) Διὰ παντελεῖ ἔλλειψιν πιστοποιήσεως. Τὰ τελευταῖα ταῦτα ὁμῶς πλοία πληρόνουςιν ἐκτὸς τοῦ πρόστιμου τὰ ἐξοδα τῆς ὑγειονομικῆς διευθύνσεως δι' ἃς ἤθελον ὑποστῆ ἡμέρας καθάρσεως συνιδά τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ ὀργανικοῦ κανονισμοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐλευθεροκοινωνήσεώς των.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται τὸ πρόστιμον ν' ἀπαλλάξῃ τῶν μέτρων τῆς καθάρσεως τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς πλοία ἔχοντα ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον πιστοποίησιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐν περιπτώσει ἀπάτης τὸ πρόστιμον δὲν ἐμποδίζει τὰς κατὰ τῶν παραβατῶν ἀναγκαίως κριθείσας καταδιώξεις.

Ἀνεγνώσθη ἐν τῷ Ὑγειονομικῷ Συμβουλίῳ καὶ ἐπεκυρώθη αὐθημερόν ὡς ἄνω.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῶν διὰ τῶν στενῶν τῆς Μαύρης καὶ Μεσογείου θαλάσσης διερχομένων πλοίων.

Ἐδικομοιεύθη τῆ 23 Ῥαμπι-ουλ-εδεὶλ 1288 (31 Μαρτίου 1287)

Ἄρθρον 1. Πᾶν πλοῖον ἰστιοφόρον ἢ ἀτμοπλοῖον ὑποχρεοῦται νὰ ὑποστῆ τὰς δεούσας ἐξετάσεις καὶ ἐπιθεωρήσῃ τὴν ὑγειονομικὴν του πιστοποίησιν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον τοῦ Βοσπόρου μὲν, ἐὰν καταπλέῃ ἐκ Μαύρης θαλάσσης, εἰς τὸ τοῦ Ἑλλησπόντου δὲ (Τσανάκ Καλεσι) ἐὰν προέρχεται ἐκ τῆς Μεσογείου.

Πάντες οἱ τῆς διατάξεως ταύτης παραβάται πλοίαρχοι υποβάλλονται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ νόμου ὀριζομένας χρηματικὰς ποινὰς.

Ἄρθρ. 2. Ἐν καιρῷ χολέρας οὐδὲν πλοῖον ἢ ἀτμοπλοῖον ὑποστάν κρούσμα ναύτου ἢ ἐπιβάτου διέοχεται τὸ στόμιον τῆς Μαύρης θαλάσσης (διὰ τὰς ἐκ τῆς Μαύρης θαλάσσης προελεύσεις) ἢ τὸ τοῦ Ἑλλησπόντου (διὰ τὰς προελεύσεις τῆς Μεσογείου) πρὶν ἢ ὑποστῆ καὶ ἀποπερατώσῃ εἰς τὰ ἄνωτέρω στενὰ τὴν καθάρσιν του.

Ἄρθρ. 3. Τὰ διὰ τοὺς λιμένας τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας ἀπὸ ἐπιχολέρων τόπων προερχόμενα ἰστιοφόρα καὶ ἀτμοπλοία δὲν διέρχονται τὸ στενὸν τοῦ Βοσπόρου (ἐὰν καταπλέωσιν ἐκ τῆς Μαύρης θαλάσσης) ἢ τὸ τοῦ Ἑλλησπόντου (ἐὰν καταπλέωσιν ἐκ τῆς Μεσογείου) πρὶν ἢ ὑποστῶσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἀποπερατώσῃ τὴν καθάρσιν των καὶ μὴ συμβῆ ἐν αὐτοῖς τὸ ἐλάχιστον κρούσμα.

Ἄρθρ. 4. Τὰ διὰ τοὺς λιμένας τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν ἀποπλέοντα καὶ μηδὲν ὑποστάντα ναύτου ἢ ἐπιβάτου κρούσμα ἀτμοπλοία διέρχονται τὰ προρρηθέντα δύο στενὰ, ἀλλ' ἄνευ τῆς ἐλαχίστης συγκοινωνίας καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν δύο φυλάκων προσλαμβανομένων ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τὸ στενὸν τοῦ Βοσπόρου μὲν διὰ τὰς ἐκ τῆς Μαύρης θαλάσσης προελεύσεις,

ἀπὸ τὸ τοῦ Ἑλλησπόντου δεδιὰ τὰς ἐκ τῆς Μεσογείου τοὺς εἰρημένους φύλακας ἀποβιβάζουσι τὰ ἀτμόπλοια μετὰ τὴν δίοδον εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο τοῦ Ἀνατολικοῦ Καβάκ μὲν ἐὰν παρελήφθησαν ἐξ Ἑλλησπόντου, εἰς τὸ τοῦ Ἑλλησπόντου δὲ, ἐὰν παρελήφθησαν ἀπὸ τὸ στόμιον τῆς Μαύρης θαλάσσης.

Ἄρθρ. 5. Τὰ κατ' εὐθείαν δι' ἄλλοδαποὺς λιμένας ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν προερχόμενα καὶ μηδὲν ἀριθμοῦντα κροῦσμα ἰστιοφόρα διέρχονται τὰ προρρηθέντα δύο στενὰ ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους.

Α') Τὰ ἀπὸ τῆς Μαύρης θαλάσσης προερχόμενα πλοῖα ἅμα τῇ ἀφίξει των εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Καβάκ προσλαμβάνουσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος δύο φύλακας τοῦ ἐκεῖσε λοιμοκαθαρηρίου καὶ διέρχονται τὸν Βόσπορον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν αὐτῶν ῥυμουλκούμενα ὑπὸ ἀτμοπλοίων ἄχρι τῆς Προποντίδος, ὅτε ἀνοίγουσι πλέον τὰ ἰστία καὶ διέρχονται, ἀλλὰ πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ρηθέντων δύο φυλάκων, οὓς ἀποβιβάζουσι μόνον εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο τοῦ Ἑλλησπόντου.

Β') Εἰς τὰ αὐτὰ μέτρα ὑποβάλλονται καὶ τὰ διὰ τὴν Μεσόγειον ἀπὸ Μαύρης θαλάσσης ἀποπλέοντα πλοῖα, ἢτοι προσλαμβάνουσι καὶ ταῦτα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐκ τοῦ λοιμοκαθαρηρίου τοῦ Ἑλλησπόντου δύο φύλακας, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὁποίων ἀφοῦ διέλθωσι μὲ ἰστία τὸ στόμιον καὶ τὴν Προποντίδα μέχρι Γενί-καποῦ, ῥυμουλκοῦνται ἐκεῖθεν ὑπὸ ἀτμοπλοίων ἄχρι τοῦ στομίου τῆς Μαύρης θαλάσσης ἅμα δὲ τῇ ἀφίξει των εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο τοῦ στομίου τούτου ἀποβιβάζουσιν ἐν αὐτῷ τοὺς προρρηθέντας δύο φύλακας.

Γ') Τὰ ὑπὸ τὰ ἀνωτέρω προφυλακτικὰ μέτρα ὑποκείμενα πλοῖα κάμνουσι τὴν κάθαρσίν των εἰς τὸ στόμιον τῆς Μαύρης θαλάσσης ἢ τὸ στενὸν τοῦ Ἑλλησπόντου κατ' ἀρέσκειαν πρὸς, δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἐν ἰσχύϊ περὶ χολέρας κανονισμοῦ, ἐκάστη ἡμέρα πλοὸς ἐπέχει μίαν ἡμέραν καθάρσεως.

Δ') Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρ. 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐλεύθερα ὄντα διελθεῖν τὰ στενὰ τῶν θαλασσῶν Μαύρης καὶ Μεσογείου ἰστιοφόρα καὶ ἀτμόπλοια, οὐδαμοῦ δύνανται προσαρᾶξαι καθ' ὅλην τὴν δίοδον αὐτῶν ἀπὸ Ἀνατολικοῦ Καβάκ εἰς Ἑλλησπόντον καὶ τἀνάπαλιν ἐκτὸς ἐκτάκτων περιπτώσεων.

Ἄρθρ. 6. Πάντα τὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω δύο στενῶν διερχόμενα ἐπιχόλερα ἰστιοφόρα καὶ ἀτμόπλοια ἀναπεταννύουσιν ἐπὶ τοῦ μέσου ἰστοῦ, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ μεταξὺ τῶν δύο τούτων στενῶν πλοὸς, σημαίαν κιτρίνην, μεγέθους τριῶν τοῦλάχιστον τετραγωνικῶν πήχεων.

Ἄρθρ. 7. Ἐκαστον ἐπιχόλερον σκάφος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω δύο στομίων ὡς καὶ ἐν τῇ Προποντίδι πλοὸς αὐτοῦ ἐὰν συγκοινωνήσῃ μὲ τὴν Ξηρὰν ἢ ἕτερον σκάφος ὑποβάλλεται εἰς πρὶν ἢν χρηματικὴν δέκα ἀργυρῶν γροσίων καθ' ἕκαστον τόνον.

ΟΔΗΓΙΑΙ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρω Κανονισμοῦ.

§ 1. Αἱ τῆς Μεσογείου προελεύσεις ὑφίστανται τὴν κάθαρσιν ἐν Ἀβύδω (Νακρὰ Μπουρνού, τοῦ κοινῶς λεγομένου Ν α γ α ρ ᾶ) παρὰ τῷ λοιμοκαθαρηρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου.

§ 2. Τὰ ἀπὸ τῆς Μαύρης θαλάσσης διὰ τὴν Μεσόγειον ἀναχωροῦντα ἐπιχόλερα πλοῖα, τελέσαντα τὴν κάθαρσίν των, ἀγκυροβολοῦσιν εἰς Ἀβύδον ἐὰν θέλωσι νὰ ἐξέλθωσι τοῦ στομίου.

§ 3. Μετὰ τὸ τέλος τῆς καθάρσεως ὀπισθογράφεται εἰς τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ὅτι τὸ σκάφος εἶναι καθαρὸν, ὅτι ἐξετελέσθη ἡ κάθαρσις καὶ ὅτι ἐν καιρῷ τῆς καθάρσεως οὐδὲν κροῦσμα χολέρας συνέβη ἐν αὐτῷ.

Τὰ οὕτω καθαρθέντα σκάφη δύνανται νὰ προσορμίζωνται ἐλευθέρως καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὀθωμανικοὺς λιμένας.

§ 4. Τὸ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ καθάρσεως τοῦ εἰς Μεσόγειον καταπλεῦσαι προτιμῶν σκάφος ὑποβάλλεται πρῶτον εἰς ἰατρικὴν ἐξέτασιν τοῦ πληρώματος, κατὰ δὲ τὴν ὀπισθογράφησιν τῆς ὑγειονομικῆς του ἀδείας σημειοῦται πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ καθ' ὅλον τὸν ἀπὸ Ἀνατολικοῦ Καβάκ ἄχρις Ἑλλησπόντου διάπλου αὐτοῦ καλὴ κατάστασις τοῦ πληρώματος, ἐκτὸς ἐὰν, μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν, ἀποδειχθῇ ὅτι κατὰ τὸν διάπλου τούτου τὸ σκάφος ὑπέστη κροῦσμα χολέρας ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ ἀποπερατώσῃ τὴν κάθαρσίν του ἐν Ἑλλησπόντῳ.

§ 5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω 4 παραγράφου ἰσχύουσιν ἀπαραλλάκτως καὶ διὰ τὰ ἀπὸ τῆς Μεσογείου εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν διευθυνόμενα σκάφη. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ σκάφη τῆς κατηγορίας ταύτης ὑφίστανται τὴν ἰατρικὴν των ἐξέτασιν ἐν Καβάκ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐπιχόλερα κηρυχθέντα καθαίρονται εἰς Καβάκ ἢ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ὀρισθησόμενον μέρος.

§ 6. Τὰ ἀπὸ τῆς Μαύρης θαλάσσης διὰ τῶν στενῶν Βοσπορου καὶ Ἑλλησπόντου εἰς τὴν Μεσόγειον διευθυνόμενα σκάφη ὑφίστανται πρῶτον τὴν δέουσαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν ἐν Καβάκ καὶ ἀκολούθως τίθενται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν φυλάκων προσλαμβανομένων ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Τὰ οὕτως ἐξεταζόμενα σκάφη ἀναγκασθέντα νὰ διαμείνωσι μικρὸν εἰσέτι πρὸς προμήθειαν γαιανθράκων, τροφῶν καὶ ποτῶν καὶ προπαρασκευῆ των ἀποδημητηρίων των, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν των τούτων καὶ πρὸ τῆς ἐκ τοῦ λιμένος ἐξόδου των ὑφίστανται καὶ δευτέραν ἰατρικὴν ἐξέτασιν ἐλευθεροκοινωνοῦντα μὲν ἐὰν ἡ κατάστασις τοῦ πληρώματος βραχὴ κατ' εὐχὴν, τοῦθ' ὅπερ καὶ σημειοῦται κατὰ τὴν ὀπισθογράφησιν τῆς ὑγειονομικῆς των ἀδείας, ἀποστελλόμενα δὲ παραυτίκα εἰς τὸ ὀρισθησόμενον μέρος πρὸς ἐπιτέλεσιν τελείας καθάρσεως, ἐὰν ὑπέπεσαν εἰς κροῦσμα χολέρας.

§ 7. Πάντα τὰ διὰ Κωνσταντινούπολιν ἢ καὶ τοὺς λοιποὺς τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας λιμένας ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν προερχόμενα ἢ καθ'

ὁδὸν εἰς κρούσμα χολερικὸν ὑποπίπτοντα σκάφη καθαίρονται ἐν τῷ στήμιον τῆς Μαύρης Θαλάσσης. Ἐκτελεῖται δὲ πρὸς τὸ παρὸν ἢ καθαίρει ἐν Οὐμούρ γερὶ ἢ ἐν τῷ παρά τῷ Ἀνατολικῷ Καβάκ κειμένῳ εὐρεῖ ὄρμῳ ἄχρις οὗ ἐγκριθῆ παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς ὡς τακτικὸν καὶ ἐριστικὸν λοιμοκαθαρτήριον κατάλληλόν τι μέρος ἔξω τοῦ στομίου τῆς Μαύρης Θαλάσσης καὶ ὅσον τὸ δυνατόν πλησιέστερον τῷ στομίῳ τούτῳ κείμενον.

§ 8. Τὰ τε ὑγειονομικὰ τέλη καὶ τὰ τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου ἔξοδα εἰσπράττονται ἐν τῷ λοιμοκαθαρητηρίῳ τοῦ Ἀνατολικῷ Καβάκ μὲν διὰ τὰς ἐκ τῆς Μαύρης Θαλάσσης, ἐν τῷ τοῦ Ἑλλησπόντου δὲ, διὰ τὰς ἐκ τῆς Μεσογείου προελεύσεις.

ΟΡΓΑΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ τῶν θαλασσίων προελεύσεων εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τοὺς λοιποὺς λιμένας τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἐδικοσιεὐθὴ τῆν 23 Ῥεβιούλ-ἔβελ 1236—27 Μαΐου 1840.

Τὸ ὑγειονομικὸν Συμβούλιον, συγκείμενον ἐκ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Λεβίς Ἐφέντου προέδρου τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐν Κων)πόλει ξένων προσβειῶν, τῶν παρά τῷ ρηθέντι συμβουλίῳ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς Ὑψ. Πύλης διορισμένων καὶ ἄλλων μελῶν διορισθέντων ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, συνελθὼν ἐν συνεδριάσει ὅπως διασκεφθῆ περὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος τοῦ μᾶλλον προσήκοντος εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν ταύτην διὰ τὰς ἐπιθαλασσίους ἀφίξεις καὶ ἐμπνεόμενον ὑπὸ ἴσης ἐπιθυμίας νὰ συμβιβάσῃ κατὰ τὸ δυνατόν τὰς ὑγειονομικὰς ἐγγυήσεις μετὰ τῶν ἀναγκῶν τοῦ θαλασσίου ἐμπορίου, ἀπεφάσισε κοινῇ ψήφῳ μεθ' ὠριμον διάσκεψιν τὰ ἑξῆς.

Περὶ πιστοποιήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 1.

Πᾶν πλοῖον ἀφικνούμενον εἰς Κωνσταντινούπολιν ἢ εἰς πάντα ἄλλον λιμένα τῆς Αὐτοκρατορίας ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ἣν ὑποχρεοῦται νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἀναζήτησιν αὐτῆς ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ ὑγειονομικοῦ γραφείου.

ΑΡΘΡΟΝ 2.

Αἱ πιστοποιήσεις διακροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας ἧτοι εἰς τὴν καθάραν, εἰς τὴν ὑποπτον καὶ εἰς τὴν ἀκάθαρτον πιστοποίησιν· καὶ καθαρὰ μὲν θεωρεῖται ἢ ἐκδοθεῖσα μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τελευταίου κρούσματος ὅτε τὸ φέρον αὐτὴν πλοῖον ὡς καὶ οἱ ἐπιβάται, τὸ πλήρωμα καὶ τὸ φορτίον του ἐλευθεροκοινωνεῖ ἀμέσως· ὑποπτος δὲ θεωρεῖται ἢ ἐκδοθεῖσα δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὸ τελευταῖον κρούσμα· τὸ φέρον αὐτὴν πλοῖον ὑφίσταται καθάρσιν δεκαπέντε μὲν ἡμερῶν ἐὰν ᾖ φορτωμένον, δέκα δὲ, ἐὰν ᾖ κενόν· καὶ ἀκάθαρτος τέλος θεωρεῖται ἢ πιστοποίησις ἢ ἐντὸς τοῦ δεκαπενθημέρου ἀπὸ τοῦ τελευταίου κρούσματος ἐκδοθεῖσα· τὸ φέρον αὐτὴν πλοῖον ὑφίσταται εἰκοσαήμερον μὲν καθάρσιν ἐὰν ἔχῃ φορτίον, δεκαπενθήμερον δὲ ἐὰν ᾖ κενόν.

Περὶ πλοίων ἀνευ πιστοποιήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 3.

Τὸ μὴ φέρον ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν πλοῖον θεωρεῖται ὡς φέρον τοῖς αὐτὴν ἀκάθαρτον ἐκτὸς ἐὰν ὁ πλοίαρχος δυνηθῆ νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀπομακρύνῃ πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου τῆς προελεύσεώς του.

Περὶ ἐκθέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 4.

Τὰ εἰς λιμένα τινὰ τῆς Αὐτοκρατορίας προσοριζόμενα πλοῖα μετὰ τοποθέτησιν εἰς ἀσφαλῆ τόπον ἀποστέλλουσι τὴν λέμβον αὐτῶν εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον, ἐνθα οἱ πλοίαρχοι ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσι τὴν ὑγειονομικὴν των πιστοποίησιν καὶ τὸ ναυτολόγιον, ἐξεταζόμενοι δὲ νὰ καταθέτωσι πιστῶς τὴν ὑγεινὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου καθὼς καὶ τὰς τυχόν συγκοινωνίας των κατὰ τὸν διάπλουν. Ἐὰν ἢ ὑγειονομικὴ των πιστοποιήσις ᾖ καθαρά, θὰ ἐλευθεροκοινωνῶσιν ἀμέσως· ἐὰν δὲ ᾖ ὑποπτος ἢ ἀκάθαρτος, τὸ Ὑγειονομεῖον ὀφείλει ἀμέσως νὰ θέσῃ φύλακας ἐπὶ τοῦ πλοίου, τοὺς ὁποίους οἱ πλοίαρχοι ὑποχρεοῦνται νὰ δεχθῶσι καὶ τὰ πλοῖα ταῦτα θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς ἐν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ κανονισμοῦ τούτου προβλεπομένων.

ΑΡΘΡΟΝ 5.

Τὰ ὑποπτα πλοῖα τὰ θέλοντα νὰ ἐκφορτώσωσιν ὅλον τὸ φορτίον των καὶ ἐλευθεροκοινωνήσωσιν ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιάσωσι τὰ δηλωτικὰ των εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον τοῦ μέρους τῆς ἐκφορτώσεως. Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἢ παρουσιάσις τῶν δηλωτικῶν δὲν δύναται ποτὲ νὰ ἀπαιτηθῆ παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου τούτου.

Πλοῖα φορτωμένα φέροντα ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον.

ΑΡΘΡΟΝ 6.

1.) Ἡ καθάρσις τῶν πλοίων τῶν ὑποπτα ἢ καὶ ἀκάθαρτα ἀντικείμενα φερόντων θὰ λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀγκυροβολήσεώς των πρὸ τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου. Δὲν θὰ δύναται δὲ νὰ ἐλευθεροκοινωνήσωσιν εἰμὴ δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐντελῆ ἐκφόρτωσιν, καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου ὑποχρεοῦνται νὰ τοῖς παραχωρήσωσι τὰς ἀποθήκας, κιβώτια καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα μέσα διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τοῦ φορτίου των τοῦλάχιστον πρὸ δέκα ἡμερῶν τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ὀριζομένης προθεσμίας διὰ τὴν καθάρσιν των ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

2.) Ὅσακις πλοῖον φέρον ἀντικείμενα ὑποπτα ἐκφορτώσῃ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ὅλον τὸ φορτίον του εἰς ὀλιγώτερον τῶν πέντε ἡμερῶν διάστημα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του, τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κενῶν πλοίων περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τοῖς παραγράφοις 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ κανονισμοῦ τούτου καὶ θὰ

υποστῆ ὡς τοιοῦτον τὴν κάθαρσιν του κατὰ τὴν φύσιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεώς του ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐντελοῦς ἐκφορτώσεώς του.

3.) Τὰ πλοῖα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐμποδιζόμενα νὰ καταπλεύσωσιν εἰς τὸν ὄρμον τοῦ λοιμοκαθαρηρίου δύνανται νὰ ἀγκυροβολήσωσιν ὅσον ὁ ἀνεμὸς τοῖς ἐπιτρέψῃ, ἐκεῖθεν δὲ θὰ ἀποστείλωσι τὰ ἐμπορεύματά των εἰς τὸ λοιμοκαθαρητήριον. Ἐννοεῖται ἄλλως ὅτι τὰ πλοῖα ταῦτα θὰ τεθῶσιν ἐν ἀποστάσει ἰκανῆ τῶν ἐν ἐλευθέρᾳ κοινωνίᾳ πλοίων, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πλεύσωσιν ἅμα ὁ ἀνεμὸς τοῖς ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ὄρμον τὸν προωρισμένον διὰ τὰ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖα.

Κάθαρσις τῶν ἐμπορευομένων.

ΑΡΘΡΟΝ 7.

1.) Ἡ κάθαρσις τῶν ὑπόπτων ἐμπορευομένων ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐντελοῦς εἰς τὸ λοιμοκαθαρητήριον ἐκφορτώσεώς των καὶ διαρκεῖ 20 μὲν ἡμέρας διὰ τὰς ἀκαθάρτους προελεύσεις, 15 δὲ διὰ τὰς ὑπόπτους.

2.) Ὅσακις πλοῖον φορτωμένον θεωρούμενον ὡς ὑποπτον βραδύνει τὴν ἐκφόρτωσιν τοῦ φορτίου του εἴτε λόγῳ ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων ἀποθηκῶν εἴτε δι' ἀμέλειαν τῶν προϊστάμενων τοῦ Ὑγειονομείου, ὅπως εὐκολύνωσι τὴν ἐν δέοντι ἐκφόρτωσιν του οἱ προϊστάμενοι οὗτοι καὶ ἡ ἐπιτόπιος ἐπιτροπὴ εὐθύνονται ἀπέναντι τοῦ πλοίου δι' ὅλα τὰ ἔξοδα καὶ ζημίας, ὧν ἡ βραδύτης αὕτη ἐγένετο αἰτία· ἀλλ' ἡ διατάξις ἐφαρμόζεται μόνον ἐν οἷς λιμέσιν ὑπάρχουσιν ὑγειονομικὰ καταστήματα.

Περὶ πλοίων κενῶν μετὰ πιστοποιήσεως ὑπόπτου ἢ ἀκαθάρτου.

ΑΡΘΡΟΝ 8.

1.) Ἡ τῶν τοιούτων πλοίων κάθαρσις ἀρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας παραλάβωσι ταῦτα ὑγειονομικὸν φύλακα καὶ ὑποτάσσονται εἰς τὰ τῆς καθάρσεως μέτρα, ἅτινα ὁ προρηθεὶς φύλαξ ὀρίζει αὐτοῖς.

2.) Θεωρεῖται κενὸν καὶ ὑφίσταται δεκαπενθήμερον κάθαρσιν πᾶν πλοῖον ἔχον πιστοποίησιν ἀκάθαρτον καὶ φέρον φορτίον δημοπρατικῶν ἢ ἄλλου εἶδους ἐμπορεύματος μὴ ὑπόπτου. Ἡ τοῦ πλοίου τούτου κάθαρσις ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐκφορτώσεως ἀφίξεώς του, ἀλλ' ἐλευθεροκοινωνεῖ μόνον μετὰ τὴν ἐντελῆ ἐκφόρτωσιν τοῦ φορτίου του διὰ κοσκίνοῦ. Τὸ πλοῖον τοῦτο δύναται οὕτω νὰ κάμῃ τὴν κάθαρσιν του ἐν παντὶ λιμένι τῆς Αὐτοκρατορίας ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ λοιμοκαθαρηρίου, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπάρχωσιν ὑγειονομικὰ ἀρχαί.

Περὶ τῆς ὑποχρέωσιν τοῦ ἐπιδεικνύειν τὴν πιστοποίησιν εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου ὑπαλλήλους.

ΑΡΘΡΟΝ 9.

1.) Πᾶς πλοίαρχος διαπλέων τὰ στενά τῶν Δαρδανελλίων ἢ τοῦ Εὐξείνου Πόντου διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν ὀφείλει νὰ δεικνύῃ τὴν ὑγειονομικὴν αὐτοῦ πιστοποίησιν εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν προρηθέντων στενῶν ὑπαλλήλους.

2.) Οὐδεὶς πλοίαρχος ὑποχρεῖται τὴν διατύπωσιν ταύτην ἐκπληρῶν νὰ συγκοινωνῇ μετὰ τῶν προρηθέντων ὑπαλλήλων, οὐδὲ προσορμίζεται, οὐδὲ δέχεται ἐπὶ τοῦ πλοίου του οἰονδήποτε ἐξαιρουμένου τοῦ ὑγειονομοφύλακος ὡσαύκις τὸ πλοῖον θεωρεῖται ὡς ὑποπτον.

Περὶ τῆς ὑποχρέωσιν τοῦ λαμβάνειν ὑγειονομοφύλακα κατὰ τὸν διάπλου τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

ΑΡΘΡΟΝ 10.

1.) Τὸ διὰ τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων διερχόμενον πλοῖον, ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον, φορτωμένον ἢ κενόν, ὑποχρεῖται νὰ παραλαμβάνῃ ὑγειονομοφύλακα τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς τῶν Δαρδανελλίων ἢ τῆς τῆς Καλλιπόλεως κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πλοίαρχου.

2.) Τὸ διὰ τοῦ στενοῦ τοῦ Εὐξείνου Πόντου διερχόμενον πλοῖον, ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον, μετὰ φορτίου ἢ ἀνευ τοιούτου, ὀφείλει νὰ παραλαμβάνῃ ὑγειονομοφύλακα παρὰ τοῦ Ὑγειονομείου τοῦ Σαρή-Γερέ ἢ παρὰ τοῦ τοῦ Σελδῆ-Βουρνου.

3.) Τοῦ κενοῦ πλοίου ἢ κάθαρσις ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς αὐτὸ διαβιβάσεως τοῦ ὑγειονομοφύλακος ἅμα τοῦτο ἐκπληροῖ τὰ παρὰ τοῦ φύλακος ὀριζόμενα μέτρα, ἀπομακρύνοντα τὸ μόλυσμα. Ὁ πλοίαρχος δηλοῖ τοῦτο ἐκ τῶν προτέρων καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς παραλαβῆς τοῦ ὑγειονομοφύλακος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ διαρκοῦντος τοῦ ταξειδεῖου ὑποστὴν τὴν κάθαρσιν του πλοῖον ἐλευθεροκοινωνεῖ ἀμέσως εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Δὲν ἀπολαύουσι τοῦ εὐεργετήματος τῆς διατάξεως ταύτης. Α'. Τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἀρθροῦ 8 μνημονευόμενα πλοῖα καὶ Β'. Τὰ ἔχοντα ἀριθμὸν ἐπιβατῶν ὑπερβαίνοντα τὸν ἐν τῇ 2 παραγράφῳ τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ κανονισμοῦ τούτου ὀρισθέντα.

4.) Πᾶν πλοῖον θεωρούμενον ὑποπτον, λαβὸν ὑγειονομοφύλακα, δὲν δύναται νὰ ἐλευθεροκοινωνῇ πρὸ τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀφίξεώς του εἰς λιμένας καὶ ἄλλους διαμέσους τόπους εἰμὴ μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων προφυλάξεων καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ῥηθέντος φύλακος.

5.) Τοῦ φορτωμένου πλοίου ἢ κάθαρσις ἀρχεται πάντοτε ἀπὸ τῆς εἰς τὸν λιμένα ἀφίξεώς του ὡς ἐν ταῖς παραγράφοις 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

Φύλαξ παραπληρωματικὸς.

6.) Τὰ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀφικθέντα κενὰ πλοῖα τὰ μὴ ὑποστάντα τὴν κάθαρσιν των κατὰ τὸν πλοῦν, ὡς καὶ τὰ κενὰ τοιαῦτα, λαμβάνουσι φύλακα παραπληρωματικόν, ὃν διατηροῦσι μετὰ τοῦ εἰς τοὺς λιμένας τῶν προρηθέντων στενῶν ληφθέντος μέχρις ἐκπνεύσεως τῆς καθάρσεώς των.

Τιμωραὶ τῶν παραβατῶν.

7.) Ὁ πιστοποίησιν ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον φέρων πλοίαρχος ὅστις διὰ τῶν προρηθέντων στενῶν διαπλεύσας ἠθελεν ἀμελήσει νὰ παραλάβῃ ἐν τῷ πλοίῳ του ὑγειονομοφύλακα τιμωρεῖται μὲ διπλὴν κάθαρσιν ἢ μὲ

τιμωρίαν αὐστηρὰν ἢ ἐπιβάλλει ἢ ἀρμοδία ἀρχὴ καθ' ἣν περίπτωσιν ἀναγκάζεται νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως ἐν ὑπόπτῳ διατελῶν καταστάσει.

8.) Τὰ καθαρὰ φέροντα πιστοποιήσιν πλοῖα δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην εἰς οὐδέτερα τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων ἢ τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Περὶ τῶν διὰ τὸν Εὐξείνου Πόντου διευθυνόμενων πλοίων καὶ ὑποπτῶν ἢ ἀκάθαρτων πιστοποιήσιν φερόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 11.

1.) Τὰ ἐκ τῆς Μεσογείου προερχόμενα καὶ εἰς Εὐξείνου κατευθυνόμενα πλοῖα κενὰ ἢ πλήρη φορτίου καὶ μὲ πιστοποιήσιν ὑποπτῶν ἢ ἀκάθαρτων ὑποχρεοῦνται νὰ παραλαμβάνωσιν ὑγειονομοφύλακα ἐκ Δαρδανελλίων ἢ Καλλιπόλεως εἴτε θέλουσι νὰ ὑποστῶσι τὴν κάθαρσιν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἴτε προτιμῶσι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ταξίδιον τῶν ὑπὸ κάθαρσιν, φθάσαντα ὅμως εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ τῶν, ὑψώσωσιν εἰς τὸν μεσαῖον ἴσθμὸν μίαν κιτρίνην σημαίαν, φυλάττοντα αὐτὴν μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς τιν.

2.) Τὰ τοιαῦτα πλοῖα δύναται νὰ ὑποστῶσι τὴν κάθαρσιν τῶν εἰς Κωνσταντινουπόλιν συμμορφούμενα καὶ ὑποβαλλόμενα εἰς τὰ ἐν τοῖς προρηθείσιν ἀρθροῖς ἐπιζόμενα μέτρα διὰ πλοῖα κατευθυνόμενα εἰς τὸν λιμένα τοῦτον· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ πλοίαρχοι δεόν νὰ ἀναφέρωσι τοῦτο εἰς τὴν εἰς ἣν ὑποβάλλονται ἐξέτασιν συνωδὰ τῷ ἀρθρῷ 4 τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

3.) Οὐχ ἤττον δύναται καὶ νὰ μὴ καταπλεύσωσι παραλαμβάνοντα κατὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ἑτερον ὑγειονομοφύλακα ὃν ὡς καὶ τὸν ἐκ Δαρδανελλίων ἢ Καλλιπόλεως παραληφθέντα διατηροῦσι μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς τιν καὶ ἀποβιβάζοντα ἀμφοτέρους πρὸ τῆς εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον εἰσόδου τῶν εἰς τὸν τελευταῖον ὑγειονομικὸν σταθμὸν τοῦ στενοῦ τῆς θαλάσσης ταύτης.

4.) Τῶν διὰ τὴν Κωνσταντινουπόλιν προωρισμένων πλοίων οἱ ἐπιβάται ἀποβιβάζοντα εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον τοῦ Κούλελη, ὅπως ἐνταῦθα ὑποστῶσι τὴν κάθαρσιν τῶν, ἐκεῖνα μὲν συμφώνως πρὸς τὴν ὑγεινήν κατάστασιν τοῦ πλοίου, οὗτοι δὲ συνωδὰ τῷ ἀρθρῷ 20 τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

5.) Οἱ εἰς Δαρδανέλλια, Καλλιπόλιν καὶ Κωνσταντινουπόλιν προσβληθέντες ὑγειονομικοὶ φύλακες βαρύνουσι τοὺς πλοίαρχους καὶ πληρώνονται παρ' αὐτῶν τοὺς μισθοὺς τῶν καὶ τὰ ἐξοδα ἐπανόδου κατὰ τὴν διατίμησιν.

Περὶ τῶν ὑποπτῶν ἢ ἀκάθαρτων πιστοποιήσιν φερόντων πλοίων καὶ προερχομένων, ἐκ τοῦ Εὐξείνου Πόντου διὰ τὴν Μεσογείον.

ΑΡΘΡΟΝ 12.

1.) Τὰ τοιαῦτα πλοῖα πλήρη φορτίου ἢ κενὰ παραλαμβάνουσι παρὰ τῶν ἐν Σαρίγερν ἢ Σελβί-Βουρνοῦ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἕνα ὑγειονομοφύλακα χωρὶς νὰ ὑποχρεώνωνται νὰ προσορμίζωνται ἐνώπιον τῶν γραφείων τούτων. Οἱ δὲ πλοίαρχοι αὐτῶν ἅμα τῇ εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἀφίξει

τῶν μεταβαίνουσιν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον ὅπως ὑποστῶσι τὴν συνωδὰ τῷ ἀρθρῷ 4 τοῦ κανονισμοῦ τούτου ἐξέτασιν καὶ λάθωσι καὶ ἕτερον φύλακα παραπληρωματικόν.

2.) Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 11 διατάξεις περὶ τῶν εἰς Εὐξείνου κατευθυνόμενων ὑπόπτων ἢ ἀκαθάρτων πλοίων ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς πλοῖα προερχόμενα ἐκ λιμένων προσβεβλημένων τοῦ Εὐξείνου, καὶ θέλοντα νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν διὰ τὴν Μεσογείον πλοῦν τῶν χωρὶς νὰ ὑποστῶσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν κάθαρσιν τῶν. Τὰ τοιαῦτα πλοῖα δύναται ἀποβιβάζοντα εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν τὸν ἕνα ἐκ τῶν δύο ὑγειονομικῶν φυλάκων καὶ πληρώνοντα αὐτῷ καὶ τοὺς μισθοὺς τοῦ νὰ διατηρήσωσιν τὸν ἕτερον μέχρι Δαρδανελλίων, ἐνθα παραδίδουσιν αὐτὸν εἰς τὸ ἐπιτόπειον ὑγειονομεῖον πληρώνοντα αὐτῷ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ἐπανόδου τοῦ κατὰ τὴν διατίμησιν.

Περὶ τῶν διὰ τοὺς λιμένας τῆς θαλάσσης τοῦ Μαρμαρᾶ προωρισμένων πλοίων μετὰ φορτίου.

ΑΡΘΡΟΝ 13.

1. Ἐπειδὴ οὐδὲν ὑπάρχει λοιμοκαθαρτήριον ἐν τοῖς λιμέσι τούτοις τὰ ἐκεῖ κατευθυνόμενα πλοῖα διὰ τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων μετὰ ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως, ὑπόπτου ἢ ἀκαθάρτου, ὑφίστανται ἐκ τῶν προτέρων καὶ πρὸ τῆς μεταβάσεώς τιν εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ τῶν τὴν κάθαρσιν τῶν εἰς τὰ ῥηθέντα στενὰ ἀποβιβάζοντα τὸ φορτίον τῶν εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήρια Δαρδανελλίων ἢ Καλλιπόλεως, ὅπως ἐν αὐτοῖς καθαρισθῶσι καθ' ὃν παρέχουσι βαθμὸν ὑποψίας. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν τοῦ πλοίαρχος καὶ νὰ ὑποστῇ τὴν κάθαρσιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὶν ἢ μεταβῇ εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ τοῦ, δύναται νὰ κάμῃ τοῦτο παραλαμβάνων παρ' ἑνὸς τῶν ὑγειονομείων τῶν στενῶν τούτων ὑγειονομοφύλακα συνωδὰ τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ 6 ἀρθροῦ τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

2. Τὰ ἐκ τοῦ Εὐξείνου προερχόμενα φορτωμένα πλοῖα μετὰ ὑπόπτου ἢ ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως καὶ κατευθυνόμενα εἰς λιμένα τινὰ τῆς θαλάσσης τοῦ Μαρμαρᾶ, ὑφίστανται τὴν κάθαρσιν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸ τῆς εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ τῶν μεταβάσεως.

Περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ ἐπιβιβάζεσθαι εἰς πλοῖα καθαρὰν φέροντα πιστοποιήσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 14.

1. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τοῖς ὑγειονομικοῖς ὑπαλλήλοις νὰ ἐπιβαίνωσι πλοίων καθαρὰν φερόντων πιστοποιήσιν εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἢ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους ὅπως ἐκτελῶσι τὰς ὑγειονομικὰς διατυπώσεις.

2. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη τηρεῖται αὐστηρῶς μάλιστα, προκειμένου περὶ πλοίων ἅτινα κατευθυνόμενα μὲ ἐλευθέραν πιστοποιήσιν εἰς λιμένας τοῦ Εὐξείνου διατελοῦντας ὑπὸ κάθαρσιν, ἢ προερχόμενα ἐκεῖθεν διὰ τὴν Μεσογείον ἀποφεύγουσι νὰ ἐλευθεροκοινωνήσωσιν εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἢ ἄλλα μέρη τῆς αὐτοκρατορίας.

3. Τὰ τοιαῦτα πλοῖα δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποστείλωσι τὴν λέμβον των εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν καὶ τῇ ἐγχειρίσωσι τὴν πιστοποίησιν αὐτῶν. Ὁ προϊστάμενος τοῦ ὑγειονομείου μεταβαίνει παρὰ τοῖς περιῶν ὁ λόγος πλοίοις ὅπως ὁ πλοίαρχος τῷ ἐπιδείξῃ χωρὶς νὰ ἔλθῃ εἰς συγκοινωνίαν μετ' αὐτοῦ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν.

4. Τὰ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀφικνούμενα πλοῖα ὑποχρεοῦνται νὰ προσορμίζωνται, καιροῦ συγχωροῦντος, εἰς τὸν πύργον τοῦ Λεάνδρου καὶ νὰ ὑψώσωσι τὴν σημαίαν των εἰς τὸν μεσαῖον ἴστων ὅπως ὁ προϊστάμενος τοῦ ὑγειονομείου πληροφορηθεὶς περὶ τοῦ σκοποῦ των λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἵνα διαβιβάσῃ αὐτοῖς τὰ ἀναγκαίουντα αὐτοῖς ἔγγραφα διὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν προξενείων.

Περὶ ἐπισκέψεως τοῦ ἱατροῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 15.

1. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τῷ ἱατρῷ τοῦ ὑγειονομείου νὰ ἐπιβιβάσῃται πλοίου ἐν καταστάσει ὑπόπτου, λόγῳ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀσθενοῦς· ἐπιθεωρεῖ δὲ ὅμως αὐτὸν ἐντὸς λέμβου εἰς ἀπόστασιν ἀνάλογον καὶ διατάττει ἐν ἀνάγκῃ τὴν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον μεταφορὰν του.

Περὶ τῶν πλοίων ἅτινα ἀναχωροῦσιν ἀμέσως ὑπὸ καθάρσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 16.

1. Πᾶν πλοῖον μὲ ὑπόπτου ἢ ἀκάθαρτον πιστοποίησιν δύναται ἀφικνούμενον εἰς λιμένα τινὰ ἢ τόπον τῆς αὐτοκρατορίας νὰ ἀποβιβάσῃ μέρος τι ἢ τὸ ὅλον τοῦ φορτίου του ἢ τῶν ἐπιβατῶν καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως ὑπὸ καθάρσιν καὶ δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ὅπως ἐλευθεροκοινωνήσῃ τοῦ τοιοῦτου δὲ δέον νὰ γίνηται μνεῖα ἐν τῇ πιστοποίησει του.

2. Τὰ διὰ τὸν λιμένα προωρισμένα φορτία καὶ ἐπιβάται ἐπιβιβάζονται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον πρὸς καθάρσιν· ἐκεῖνα μὲν ἀναλόγως τῇ ὑγεινῇ καταστάσει τοῦ πλοίου, οὗτοι δὲ συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

Περὶ τόπου προσορμίσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 17.

1. Πᾶν πλοῖον μὲ ἐλευθέραν πιστοποίησιν, συγκοινωνοῦν κατὰ τὸν πλοῦν μετὰ τόπου ἢ πλοίου ὑπόπτου ἢ ἀκαθάρτου ὑποβάλλεται εἰς καθαρτικὰ μέτρα ἀνάλογα πρὸς τὴν ὑγεινὴν κατάστασιν τοῦ μεθ' οὗ ἐκονῶν ἢ πλοίου.

2. Ὅσακις πλοῖον μὲ ὑπόπτου ἢ ἀκάθαρτον πιστοποίησιν προσορμίζεται εἰς λιμένα τινὰ ἢ τόπον τῆς αὐτοκρατορίας πρὸς προμήθειαν τροφίμων, ὕδατος, ἢ διὰ ἄλλον τινὰ λόγον, ἢ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ὑποβάλλουσα αὐτῷ εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ὑγεινῶν κανονισμῶν ἐπιβαλλόμενα μέτρα ἐπιτρέπει τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὸ ὑποχρεώσῃ νὰ ὑποστῇ καθάρσιν ἢ νὰ παραλάβῃ φύλακα ὑγειονομικόν· δύναται ὅμως, καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ πλοίαρχος ἤθελε διανυκτερεύσει ἐν τῷ λιμένι, νὰ θέσῃ παρὰ τὸ πλοῖον λέμβον φέρουσαν ὑγειονομικὸν φύλακα

μὲ ἐντολὴν νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν συνάφειαν μεταξὺ τοῦ πλοίου καὶ τῆς πόλεως. Ὁ πλοίαρχος τοῦ τοιοῦτου πλοίου πληρόνει εἰς τὴν ἐπιτόπιον ὑγειονομικὴν ἀρχὴν δεκαπέντε γρόσια καθ' ἑκάστην ἡμέραν, δι' ὅσας τοιαύτας ἤθελε μείνει ἐντὸς τοῦ λιμένος.

Περὶ πλοίου λοιμικὴν ἀσθένειαν φέροντος.

ΑΡΘΡΟΝ 18.

Οὐδὲν πλοῖον ἐν ᾧ συνέβῃ κρούσμα λοιμοῦ δύναται νὰ ἀφήσῃ τὸν ἐν ᾧ εὐρίσκεται λιμένα πρὶν κάμῃ τὴν καθάρσιν του καὶ ἐνεργηθῶσι τὰ μέτρα τῆς καθάρσεως τὰ ὑπὸ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς ἐπιβαλλόμενα.

Περὶ τῶν ἐν καθάρσει πλοίων.

ΑΡΘΡΟΝ 19.

Τὰ τοιαῦτα πλοῖα ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχωσι κιτρίνην σημαίαν εἰς τὸν μεσαῖον ἴστων καὶ λωρίδα τινὰ κιτρίνην εἰς ἄκρας τινὸς μέρους τῆς λέμβου των ὅπως γνωστοποιήσωσιν οὕτω τὴν ὑγεινὴν των κατάστασιν καὶ ἐμποδίσωσι πᾶσαν προσέγγισιν.

Περὶ ἐπιβατῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 20.

1. Οἱ ἐπὶ πλοίου μὲ ὑπόπτου ἢ ἀκάθαρτον πιστοποίησιν ἀφικνούμενοι ἐπιβάται ὑφίστανται τὴν καθάρσιν των ἐν τῷ λοιμοκαθαρητῆριῳ, οὐχ ἥττον δύναται τινὲς ἐξ αὐτῶν, μέχρι τριῶν, κατ' ἐκλογὴν τοῦ πλοίαρχου, νὰ μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ὑποστῶσιν ἐν αὐτῷ τὴν καθάρσιν των ὑποβαλλόμενοι εἰς ἃ καὶ τὸ πλοῖον μέτρα.

Οἱ διὰ τὸ λοιμοκαθαρτήριον προωρισμένοι ἐπιβάται μεταφέρονται διὰ λέμβου τοῦ πλοίου εἰς αὐτὸ, ἢ δὲ καθάρσις των οὕσα δεκαπενθήμερος μὲν ἐὰν ἢ πιστοποίησις ἢ ἀκάθαρτος, δεκαήμερος δὲ ἐὰν αὕτη ἦναι ὑπόπτου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἀφίξεώς των. Οἱ ἐκ Μεσογείου προερχόμενοι ἐπιβάται ἐπὶ πλοίων κενῶν καὶ μὲ πιστοποιήσεις ἀκαθάρτους ἢ ὑπόπτους, μὴ ὑπερβαίνοντες τοὺς ἐξ, ἀπολαύουσι τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ὑπὸ τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ κανονισμοῦ τούτου παραχωρημένου εἰς τὰ πλοῖα ἐκεῖνα, καθόσον ὑπεβλήθησαν κατὰ τὸν πλοῦν εἰς τὰ μέτρα τῆς καθάρσεως τὰ ὑπὸ τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος ἐπιβληθέντα.

3.) Πᾶν πλοῖον κενὸν φέρον ὑπὲρ τοὺς ἐξ ἐπιβάτας συνωδὰ τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ θεωρεῖται ὡς πλοῖον φορτωμένον, δύναται ὅμως οἱ ἐπιβάται αὐτοῦ νὰ κάμωσι τὴν ἐν τῷ ὕδατι καταβύθισιν, ὅτε ἀπολαύουσι τῶν ἐνεκα τοῦ μέτρου τούτου παραχωρουμένων εὐκολιῶν, ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰς τὰς σχετικὰς ὡς πρὸς τὸ μέτρον ἐκεῖνο ὑποχρεώσεις κατὰ τὰς περὶ τούτου ὁδηγίας.

4.) Πᾶς ἐπιβάτης ἐπιβαίνων πλοίου ἀτμοκινήτου ἢ ἱστιοφόρου δέον νὰ ἔχῃ ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν (τεσκερὲ) ἐκδεδομένην ἢ θεωρηθεῖσαν παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς ἀναχωρήσεώς του, πᾶς δὲ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν ἀφίξίν του νὰ ἐπιδεικνύῃ εἰς τὴν ὑγεινὴν

νομικήν ἀρχὴν τοὺς τεσκερέδες τούτους μετὰ τῆς τοῦ πλοίου πιστοποίησεως. Ἐνὸς τῶν τεσκερέδων τούτων ὄντος ὑπόπτου ἢ ἀκαθάρτου, τὸ πλοῖον ὑφίσταται τὴν ἀταξίαν ταύτην.

5.) Ὁ μὴ φέρων τεσκερὲν ἐπιβάτης θεωρεῖται ἐὰν μὴ περὶ ἀναμφισβητήτους ἀποδείξει τοῦ τόπου τῆς προελεύσεώς του ὡς προερχόμενος ἐκ τόπου ἀκαθάρτου.

Περὶ ἀτμοπλοίων.

ΑΡΘΡΟΝ 21.

Πρὸς ἀποφυγὴν σπουδαίων ἐξόδων διὰ τὰ ἐβδομαδιαίας ὑπηρεσίας ἀτμόπλοια ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ διατηρῶσι τοὺς φύλακὰς των ἐφ' ὅσον αἱ προελεύσεις των εἶναι προσβεβλημένοι ἢ ὑποπτοι.

Περὶ πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 22.

Ὁ κατηγορούμενος ἐπὶ πταισμάτι ἢ πλημμελήματι ἀφορῶντι τὴν ὑγίαν καὶ δεόντως βεβαιωμένῳ παραδίδεται εἰς τὴν ἐξ ἧς ἐξήρτηται ἀρχὴν δεόντως δικασθῆ καὶ τιμωρηθῆ προσηκόντως.

Περὶ πλοίων ὧν ἡ ὑγειονομικὴ κατάσταση δὲν ἐβεβαιώθη ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 23.

Ἀπαγορεύεται παντὶ νὰ προσεγγίξῃ πλοῖα φθάσαντα εἰς λιμένα τινὰ ἢ τόπον τῆς αὐτοκρατορίας ἐνθα ὑπάρχει ὑγειονομικὴ ἀρχὴ πρὶν ἢ τὰ πλοῖα ἐπισκεφθῶσι παρὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ὑπαλλήλου τοῦ ὑγειονομείου, ὁ δὲ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ἀπομακρύνῃ πάντα ὅστις ἀγνοῶν τὴν ἀπαγορεύσειν ταύτην ἤθελε νὰ πλησιάσῃ ὁ παραβάτης τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης συλλαμβάνεται παρὰ τῶν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως λόγῳ ιδιότητος ἢ ποιότητος αὐτοῦ καὶ παραδίδεται εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν πρὸς τιμωρίαν ἀφοῦ ὑποστῆ τὴν κάθαρσίν του, ἐὰν θεωρητῆται μετασχὼν συγκοινωνίας μετὰ τῶν ὑπὸ κάθαρσιν.

Περὶ ἐκδόσεως νέων πιστοποιήσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 24.

1. Τὰ ὑγειονομεία ἐκδίδουσι νέας πιστοποιήσεις μόνον α) εἰς τὰ ἐπιτοπίως ὑποστάντα τὴν κάθαρσίν των πλοῖα καὶ ἐλευθεροκοινωνήσαντα β) εἰς τὰ ἐπιβιβάσαντα ἢ ἀποβιβάσαντα ἐμπορεύματα χωρὶς νὰ διατελῶσιν ἐν ὑπόπτῳ καταστάσει.

2. Τὸ ὑγειονομεῖον ἐπιθεωρεῖ μόνον τὴν πιστοποίησιν τῶν διαβαινόντων καὶ προσορμιζομένων πλοίων.

Περὶ δικαιωμάτων καθάρσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 24.

Ἡ τούτων εἰσπραξίς, κατὰ τὴν διατίμησιν, ἀρξεται ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς τοῦ κανονισμοῦ τούτου παρὰ τῶν ΚΚ. ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων πρεσβειῶν καὶ ἄλλων μελῶν τοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου, ἐν δὲ ταῖς ἄλλοις λιμέσι τῆς αὐτοκρατορίας

ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραλαβῆς τοῦ κανονισμοῦ τούτου παρὰ τῶν ἐπιτοπίων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων.

Περὶ πολεμικῶν πλοίων.

ΑΡΘΡΟΝ 26.

1.) Πᾶν πολεμικὸν πλοῖον ὀθωμανικὸν καὶ ξένον προερχόμενον ἐκ λιμένων ὑπόπτων ἢ ἀκαθάρτων ὑποβάλλεται εἰς ἂ καὶ πᾶν κοινὸν πλοῖον μέτρα· δύο φύλακες ὑγειονομικοὶ ἐπιβαίνουνσιν αὐτοῦ καὶ ἐφαρμόζονται ὅλα τὰ καθαρτικὰ μέτρα τὰ ὑπὸ τῶν προρρηθέντων φυλάκων ἐπιταττόμενα, ὧν ὁ εἰς δεὸν νὰ ἦ εἰς τὴν ἐν ὑπηρεσίᾳ λέμβον ὁσάκις γείνηται ταύτης ἀνάγκη.

2.) Ἡ κάθαρσις αὐτῶν ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιβιβάσεως τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων εἶναι δωδεκαήμερος ἐὰν ἡ προέλευσις ἦναι ἀκαθαρτος καὶ ἑπταήμερος ἐὰν αὕτη ἦναι ὑποπτος.

3.) Ἐπειδὴ τινὰ τῶν πλοίων τούτων δὲν ἔχουσιν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν, οἱ διοικηταὶ αὐτῶν διερχόμενοι δι' ἐνὸς τῶν δύο στενῶν ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσωσι λόγῳ τιμῆς τὴν προέλευσίν των, τὴν ὑγεινὴν κατάστασιν τῶν πλοίων των καὶ τὰς ἄς ἔσχον συγκοινωνίας κατὰ τὸν πλοῦν αὐτῶν. Ἄμα τῇ ἀφίξει των εἰς Κωνσταντινούπολιν ἢ εἰς ἄλλον λιμένα τῆς αὐτοκρατορίας οἱ αὐτοὶ διοικηταὶ μεταβαίνουνσιν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ τύπου τῶν ὑποβληθειῶν αὐτοῖς ἐρωτήσεων παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ ὑγειονομείου, ὅστις ἔχει ἐντολὴν νὰ παραδεχθῆ μὲν αὐτοὺς εἰς ἐλευθεροκοινωνίαν ἐὰν ἡ προέλευσις ἦναι καθαρὰ, νὰ ὑποδείξῃ δὲ αὐτοῖς τὰ εἰς ἂ δεὸν νὰ ὑποβληθῶσι μέτρα ἐὰν ἡ προέλευσις των δὲν ἦναι καθαρὰ.

Ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν διασκέψεων τοῦ ἀνωτέρου ὑγειονομικοῦ συμβουλίου τὴν 27 Μαΐου 1840.— 25 Ρεβιούλ ἐβέλ 1256.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ τῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους ἀφίξεων διὰ ξηρᾶς.

(8 Ἀπριλίου 1840.)

Ἄρθρ. 1. Οἱ διὰ ξηρᾶς ἀφικνούμενοι ταξιδιωτῆς ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τοῦ τόπου τῆς ἀφίξεώς των, ὅπως ὑποστῶσιν ἐν αὐτῷ ἐξέτασιν τινὰ καὶ ἐπιδείξωσι τὴν ὑγειονομικὴν των πιστοποίησιν (τεσκερὲ) ἐκδοθεῖσαν ἢ θεωρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἱατροῦ τοῦ τόπου τῆς προελεύσεώς των, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπάρχωσι, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν. Ἡ πιστοποίησις αὕτη δεὸν νὰ δηλοῖ εἴτε ἐν τῷ κειμένῳ εἴτε ἐν ταῖς ἐπιθεωρήσεσι τὴν ὑγεινὴν κατάστασιν τῶν τόπων τῆς ἀναχωρήσεως, διαβάσεως καὶ τῶν ὁδῶν ἄς διήλθεν ὁ ταξιδιωτῆς.

Ἄρθρ. 2. Συνωδὰ τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ ὀργανικοῦ κανονισμοῦ αἱ ὑγειονομικαὶ πιστοποιήσεις διαιροῦνται εἰς καθαρὰς, ὑπόπτους καὶ ἀκαθάρτους· καὶ καθαρὰ μὲν εἶναι ἡ ἐκδοθεῖσα τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὸ τελευταῖον

κρούσμα' ὁ φέρων αὐτὴν ταξειδιώτης μετὰ τῶν πραγμάτων ἐλευθεροκοινωνεῖ ἀμέσως· ὑποπτος δὲ ἢ ἐκδοθεῖσα δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὸ τελευταῖον κρούσμα' ὁ φέρων αὐτὴν ταξειδιώτης μόνον μετὰ κάθαρσιν δέκα ἡμερῶν ἐλευθεροκοινωνεῖ· ἀκάθαρτος δὲ ἢ ἐντὸς τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ τελευταίου κρούσματος ἐκδοθεῖσα· ὁ φέρων αὐτὴν ταξειδιώτης ἐλευθεροκοινωνεῖ μετὰ κάθαρσιν δεκαπέντε ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 3. Ὁ φέρων καθαρὰν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ἐλευθεροκοινωνεῖ μετὰ τῶν πραγμάτων του καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν πόλιν, ἐνῶ ὁ φέρων τοιαύτην ὑποπτον καὶ ἀκάθαρτον, τίθεται πρὸς κάθαρσιν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ὅπως ἐν αὐτῷ καθαρισθῆῖ κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ὑποψίας ἣν παρέχει ἢ πιστοποίησίν του.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις ἢ ἔχουσα ἐπανωγραφὰς διὰ γραφῆς ἢ μεταβολῆς οἰασδήποτε, δίδει χώραν εἰς ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν, ἐπιφυλαττομένης παρατάσεώς τε τῆς προθεσμίας τῆς καθάρσεως καὶ τῆς δικαστικῆς καταδιώξεως κατὰ τὰς περιστάσεις.

Ἄρθρ. 5. Ὁ μὴ φέρων ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ταξειδιώτης θεωρεῖται ὑποπτος καὶ υποβάλλεται εἰς τὴν κάθαρσιν τῶν ἀκαθάρτων προελεύσεων.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ὀνηλάται, οἱ ταξειδιώτας ἐξ ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον μεταφέροντες, δεόν νὰ βεβαιώσι διὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τοὺς τε θανάτους τῶν καθ' ὁδὸν ἀποθνησκόντων καὶ τὰ ἰδιαιτέρα συμπτώματα τῆς ἀσθενείας των.

Ἄρθρ. 7. Ἐὰν ἢ ἐξ ἧς προῆλθεν ὁ θάνατος νόσος ἦναι κολλητικὴ ἢ παρουσιάσῃ χαρακτῆρα τινὰ ὑποπτον, οἱ συνοδοιπόροι του μετὰ τῶν πραγμάτων αὐτῶν υποβάλλονται εἰς αὐστηρὰν κάθαρσιν.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ἵπποι καὶ τὰ ἄλλα ὄλως γυμνὰ ζῶα καθαρίζονται διὰ τῆς καταδύσεως εἰς τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἐντρίψεώς των, εἴτε ὁ τόπος τῆς προελεύσεώς των εἶναι ὑποπτος ἢ ἀκάθαρτος, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀποσκευαὶ των, οἶον σέλλαι κτλ. καθαρίζονται ὡς πράγματα ὑποπτα.

Ἄρθρ. 9. Ὅλα τὰ τῶν ὑπόπτων ἐπιβατῶν πράγματα ἀερίζονται διαρκῶς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς καθάρσεως.

Ἄρθρ. 10. Οἱ σάκκοι καὶ τὰ δέματα, ἀνεξαρτήτως τοῦ μεγέθους τῶν ὀδοιπόρων τῶν ἐκ τινος μέρους ὑπόπτου ἢ ἀκαθάρτου προερχομένων, ἀνοίγονται καὶ ἐκτυλίσσονται ὅπως γνωσθῆ τὸ περιεχόμενόν των, εἴτα δὲ κατὰ τὰς περιστάσεις καθαρίζονται. Τὰ γράμματα καὶ οἱ φάκελλοι τῶν ἐν καθάρσει εὐρισκομένων διατρυπῶνται καὶ καπνίζονται χωρὶς νὰ ἀνοιχθῶσιν, τὰ δὲ κιβωτίδια ἀφοῦ διατρυπηθῶσι διὰ τρυπάνου καὶ βυθισθῶσιν ἐντὸς ὀξυδίου ἀφίενται ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν χωρὶς νὰ ἀνοιχθῶσιν.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ὀδοιπόροι οἱ μετὰ πιστοποιήσεως ὑπόπτου ἢ ἀκαθάρτου ἐλθόντες ὡς καὶ τὰ πράγματά των καπνίζονται τρίς διὰ μύρου· τὸ μὲν τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον εἰσόδου των, τὸ δὲ κατὰ τὸ ἡμισυ διάστημα τῆς καθάρσεως, τὸ δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθεροκοινωνήσεώς των.

Ἄρθρ. 12. Ὁ διεθυντὴς καὶ ἰατρὸς τοῦ λοιμοκαθαρηρίου ἐπιδίδωσιν

εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῖς λοιμοκαθαρηρίῳ ἐνεργησάντων τὴν κάθαρσιν των ταξειδιωτῶν πιστοποιήσιν καθαρὰν καὶ φέρουσιν τὰς ὑπογραφὰς ἀμφοτέρων καὶ δηλοῦσιν 1) τὸν τόπον τῆς προελεύσεώς του, 2) τὴν ἡμέραν τῆς ἐν τῷ λοιμοκαθαρηρίῳ ἀφίξεώς του, 3) τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐν αὐτῷ διαμονῆς του, 4) τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθεροκοινωνήσεώς του καὶ 5) τὴν κατάστασιν τῆς δημοσίου ὑγείας τῆς περιφερείας των. Ὁ ὑποστὰς τὴν κάθαρσιν του ταξειδιώτης λαμβάνει ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν μόνον καθ' ἣν περίπτωσιν θέλει ἐξακολουθήσει τὴν ὁδὸν του.

Ἄρθρ. 13. Ὁ διεθυντὴς καὶ ἰατρὸς τηροῦσιν ἀνά ἐν βιβλίον ἐν ᾧ ἐγγράφουσι τακτικῶς τοὺς ἐν τῷ λοιμοκαθαρηρίῳ ἐνεργήσαντας τὴν κάθαρσιν των ταξειδιώτας, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ὑποστάντος τὴν κάθαρσιν, τὴν ἡλικίαν του, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, τὸ ἐπάγγελμα, τὸν τόπον τῆς προελεύσεως, τὸ σύστημα θεραπείας εἰς ᾗ ὑπεβλήθη καὶ τέλος τὴν ἡμέραν τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου ἐκ τοῦ λοιμοκαθαρηρίου.

Ἄρθρ. 14. Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ διατελοῦσιν ἐν ἐπισήμῳ ἀνταποκρίσει πρὸς ἀλλήλας καὶ πληροφοροῦσιν ἀλλήλας ἀμοιβαίως περὶ τῆς ἐπιτοπίου δημοσίου ὑγείας.

Ἄρθρ. 15. Ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας των ἀσθενείας ὑπόπτου ἢ μiasmατικῆς, πληροφοροῦσιν ἀμέσως τὴν γενικὴν ὑγειονομικὴν διεύθυνσιν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰς ὑγειονομικὰς καὶ πολιτικὰς ἀρχὰς τῶν ὀμόρων ἐπαρχιῶν ὅπως ληφθῶσι τὰ ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἀναγκαῖα μέτρα καὶ ἐμποδισθῆῖ πᾶσα συγκοινωνία μετὰ τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας των καὶ τοῦ προσβληθέντος τόπου· μεταβαίνουσιν ἐπὶ τόπου χρώμενοι παντὶ μέσῳ πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ ἐξάλειψιν τοῦ λοιμοῦ ὅπουδῆποτε ἤθελεν ὑπάρχει, περικυκλοῦντες καὶ ἀπομονοῦντες συνοικίας ἢ οἰκίας, χωρία καὶ πάντα ἄλλον κατοικούμενον τόπον προσβληθέντα καὶ καθαρίζοντες αὐτὰ, συμμορφούμενοι πρὸς τὸν περὶ τούτων εἰδικὸν κανονισμόν περὶ ἐξάλειψεως τοῦ λοιμοῦ.

Ἄρθρ. 16. Μόνον οἱ περιηγηταὶ οἱ ἀκαθάρτους πιστοποιήσεις φέροντες δύνανται νὰ βυθισθῶσιν ἐν τῷ ὕδατι· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπολαοῦσιν εἰδικῶν εὐκολιῶν καίπερ υποβαλλόμενοι εἰς τὰ τοῦ κανονισμοῦ ἐπιβαλλόμενα μέτρα.

Συνεζητήθη καὶ ἐπεψηφίσθη ἐν τῇ κατὰ τὴν 8 Ἀπριλίου 1840 συνεδριάσει τοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου Κωνσταντινουπόλεως.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ τῶν ἐν τῷ ὕδατι καταβυθίσεων καὶ τῆς χρήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ὑπὸ κάθαρσιν ἀπεκδυόμενος τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ καὶ καταδυόμενος εἰς τὸ ὕδωρ ἐντρίβεται τὸ σῶμα ὅλον μετὰ προσοχῆς· εἴτα ἐνδύεται ἄλλα ἐνδύματα ἅτινα τῷ φέρονται ἐκ τῆς πόλεως, οὐδεμίαν ποιούμενος πλέον χρῆσιν τῶν ἐνδυμάτων τούτων.

Ἄρθρ. 2. Ἡ καταβύθισις μὴ οὔσα ὑποχρεωτικὴ εἶναι εὐκολία παρεχόμενη εἰς τοὺς ὑπὸ κάθαρσιν τοὺς μὴ θέλοντας νὰ ὑποστῶσιν αὐτὴν

ολόκληρον, πᾶς τις δὲ δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν καταδυθίσεως ἐξαιρέσει τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 προβλεπομένης περιστάσεως.

Ἄρθρ. 3. Ἡ καταβύθισις ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τὰς ἐξ ἀκαθάρτων τόπων προελεύσεις· ἐπεταί ἐντεῦθεν ὅτι ὁ ταύτην ἐνεργῶν ὑφίσταται ἐννέα ἡμερῶν κάθαρσιν ἀντὶ τῆς δεκαπενθημέρου.

Ἄρθρ. 4. Τῷ ἐνεργούντι τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς εἰσόδου εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον τὸ ἐν τῷ ὕδατι λουτρὸν, δεόν νὰ διαρκέσῃ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, νὰ ἦναι γενικὸν καὶ ὁ λουόμενος νὰ καταβρέχῃ καλῶς καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τὴν κόμην του.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ὑπὸ ἀδιαθεσίας τινὸς προσβεβλημένοι ταξιδιωτῶν δὲν δύνανται ἀνευ ἐγγράφου συναινέσεως τοῦ ἱατροῦ τοῦ λοιμοκαθαρηρίου νὰ κάμωσι τὸ λουτρὸν.

Ἄρθρ. 6. Ὅπως ἢ καταβύθισις γίνηται ἐντελής, δεόν ἐν ἐκάστῳ λοιμοκαθαρηρίῳ νὰ ὑπάρχωσι δύο ἢ τρεῖς λουτήρες.

Ἄρθρ. 7. Τὸ εἰς τὸ λουτρὸν χρησιμεῦον ὕδωρ δεόν νὰ ἦναι καθαρὸν καὶ χλιαρὸν μὲν ἐν καιρῷ χειμῶνος, ψυχρὸν δὲ μόνον ἐν καιρῷ θέρους κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ λουομένου.

Ἄρθρ. 8. Τὸ ἀπαξ διὰ τὸ λουτρὸν ἐνὸς ταξιδιωτοῦ χρησιμεῦσαν ὕδωρ χύνεται καὶ οὐδεμίᾳ αὐτοῦ χρῆσις διὰ ἄλλο λουτρὸν γίνεται. Οὐδέποτε δύο ταξιδιωτῶν δύνανται νὰ λούωνται ὁμοῦ.

Ἄρθρ. 9. Ἡ καταβύθισις γίνεται ἐντὸς ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένου δωματίου τοῦ λοιμοκαθαρηρίου ἐπὶ παρουσίᾳ ὑγειονομικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ γυναικὸς τινος ἐμπειπιστευμένης καθ' ἣν περίπτωσιν ἢ ὑπὸ κάθαρσιν ἤθελεν εἶσθαι γυνή.

Ἄρθρ. 10. Οἱ λουόμενοι καταθέτουσι τὰ φορέματά των μακρὰν τοῦ λουτήρος· ὑγειονομικὸς δὲ τις φύλαξ λαμβάνων ἀμέσως ταῦτα μεταφέρει εἰς μέρος. ἔνθα πρόκειται νὰ γίνῃ ἢ ἐκκαθάρισις αὐτῶν. Ὁ ὑπὸ κάθαρσιν ἐνδύεται ἀμέσως ἐνδύματα καθαρὰ ἄτινα τῷ ἔφερον ἐκ τῆς πόλεως.

Ἄρθρ. 11. Τὰ φορέματα τῶν ἐνεργησάντων τὴν καταβύθισιν ταξιδιωτῶν δύνανται κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ καπνισθῶσιν ἢ βυθισθῶσιν ἐντὸς τοῦ ὕδατος κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν· μετὰ δὲ τοῦτο παρελθόντος τοῦ ὠρισμένου χρόνου ἐπιστρέφονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην των.

Ἄρθρ. 12. Τὸ κάπνισμα τῶν πραγμάτων γίνεται μετὰ μίγματος ἐνὸς μέρους θείου, ἐτέρου νίτρου καὶ δύο μερῶν πιτύρων, διαρκεῖ ἐξ ὥρας καὶ τὰ δυνάμενα νὰ καταδυθισθῶσι εἰς τὸ ὕδωρ πράγματα μένουσιν ἐντὸς αὐτοῦ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὥρας.

Ἄρθρ. 13. Ὁ ἐνεργῶν τὴν καταβύθισιν ταξιδιωτῆς πληρώνει μόνον τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ προβλεπόμενα δικαιώματα καθάρσεως καὶ τὰς γενομένας δαπάνας λόγῳ τοῦ λουτροῦ καὶ τοῦ κάπνισματος τῶν πραγμάτων του.

Συνεζητήθη καὶ ἐπεψηφίσθη ἐν τῇ κατὰ τὴν 8 Ἀπριλίου 1840 συνεδριάσει τοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου Κωνσταντινουπόλεως.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ τῶν προερχομένων πλοίων ἐκ τόπων προσβεβλημένων ὑπὸ κιτρίνου πυρετοῦ.

(3)15 Σεπτεμβρίου 1863)

Ἄρθρ. 1. Τὰ προερχόμενα ἐκ τοιούτων τόπων πλοῖα, δηλαδὴ ἐκεῖνα ὧν ἡ πιστοποίησις δηλοῖ τὴν ὑπαρξιν τῆς ἀσθενείας ταύτης κατὰ τὸν ἀπόπλου, δεόν νὰ μένωσι μακρὰν τῶν ἐν τῷ λιμένι ναυλοχούντων, πρὸς τοῦτο δὲ ὁρίζεται αὐτοῖς ἴδιος τόπος κεχωρισμένος προσορμίσεως· ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀπομονώσει των θέλουσιν ἐνεργηθῆ, μετὰ τῶν δυνατῶν προφυλάξεων καὶ ὡς τάχιστα, ἢ ἀναγνώρισις καὶ ἢ κάθαρσις των.

Τὰ πλοῖα ταῦτα θέλουσιν ἐνεργῆ τὴν κάθαρσιν των μόνον ἐν λιμένισιν ἔχουσι λοιμοκαθαρητήρια (lazarets) ἐντὸς λιμένων εὐρισκόμενα.

Ἄρθρ. 2. Δύο ἢ πλείους ὑγειονομοφύλακες ἐν ἀνάγκῃ ἐπιβαίνουνσιν εἰς ἕκαστον πλοῖον ἵνα ἐπαγρυπνώσιν καὶ ἐμποδίζωσι πᾶσαν σχέσιν μολυσματικὴν μεταξὺ τοῦ πλοίου καὶ τῶν ἐκτός.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ὑγειονομικὸς ἱατρὸς ὀφείλει νὰ βεβαιουῖται ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ πλοίῳ προσώπων ἦναι ἀκριβῶς ὁ αὐτὸς μὲ τὸν ἐν τῇ πιστοποιήσει καὶ τῷ ναυτολογίῳ ἀναφερόμενον, καὶ ἐὰν δὲν συνέβη κατὰ τὸν διάπλου κρούσμα τι κιτρίνου πυρετοῦ.

Ἄρθρ. 4. Μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν ἐν τῷ πλοίῳ, οἱ ὑπάρχοντες ἐπιβάται καὶ πᾶς ἄλλος μὴ ἀναγκαῖος εἰς τὸ πλοῖον ἀποβιβάζονται μετὰ τῶν ἀποσκευῶν των εἰς τὸ λοιμοκαθαρητήριον πρὶν ἢ ἀνοιχθῶσιν αἱ καταβάθραι τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ὑπὸ ἐπιτήρησιν ἐν τῷ λοιμοκαθαρηρίῳ διατελοῦντες ὀφείλουσι νὰ κάμωσι τὴν ἐν τῷ ὕδατι καταβύθισιν καὶ νὰ ἐνδύωνται καθαρὰν ἐνδυμασίαν.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν κατὰ τὸν διάπλου συνέβησαν κρούσματα κιτρίνου πυρετοῦ, ἢ τῶν ἐπιβατῶν κάθαρσις διαρκεῖ ἐπτὰ ὅλας ἡμέρας ἀρχομένας ἀπὸ τῆς εἰς τὸ λοιμοκαθαρητήριον εἰσόδου των· ἀλλ' ἐὰν οὐδὲν τοιοῦτον συνέβη, ἢ ὑπὸ ἐπιτήρησιν κάθαρσις των διαρκεῖ τρεῖς ὅλας ἡμέρας ἐὰν τὸ κῦτος τοῦ πλοίου δὲν ἠνεύχθη πρὸ τῆς ἀποβιβάσεως των· ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἢ κάθαρσις των ἔσεται ἐπτὰ ἡμερῶν· αἱ ἀποσκευαὶ καὶ τὰ ἐνδύματά των καπνίζονται (*) καὶ ἀερίζονται.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἐκφόρτωσις τοῦ μετ' ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως πλοίου, εἴτε συνέβη κατὰ τὸν πλοῦν κρούσμα κιτρίνου πυρετοῦ εἴτε ὄχι, δεόν νὰ ἐνεργῆται κατὰ τινὰς προφυλακτικὰς κανόνας.

Ἄρθρ. 8. Οἱ κανόνες οὗτοι συνίστανται εἰς τὸ νὰ σαρώνωσιν ἐπιμελῶς καὶ καθαρίζωσιν ὅλα τὰ προσιτὰ μέρη τοῦ πλοίου καὶ μόνον μετὰ τοῦτο δύνανται νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ σκεπάσματα καὶ ἀνοιχθῶσιν αἱ καταβάθραι πρὸς τοποθέτησιν ἀεραγωγῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ εἰσάγαγῶσι τὸν ἀέρα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πλοίου.

(*) Τὸ κάπνισμα γίνεται διὰ μίγματος συνισταμένου ἐκ θείου καὶ νίτρου ἐναυαλογίᾳ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν πρὸς δύο πιτύρων.

Ἄρθρ. 9. Πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐν τῷ πλοίῳ εἰσαγωγῆς τοῦ ἀέρος φέρουσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τόσα δέματα, ὥστε νὰ δυνηθῶσι νὰ μετακινήσωσι τὰ κατωτέρω αὐτῶν εὐρισκόμενα ταυτοχρόνως περιραντίζουσι τὰ κατώτερα μέρη τῶν δεμάτων καὶ κιβωτίων διὰ ἀπλῶν σαρώθρων μετὰ γάλακτος χλωρίου τιτάνου (δύο λεκάναι χλωρίου πρὸς ἓνα κάδον θαλασσίου ὕδατος) ἐξ οὗ χέουσι μεταξὺ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου καὶ τῶν δεμάτων.

Ἄρθρ. 10. Ἀπγορεύεται ἢ εἰς τὸ πλοῖον εἴσοδος πρὸς ὀλικὴν ἐκφόρτωσιν πρὶν ἢ τὰ μέτρα ταῦτα ληφθῶσι.

Ἄρθρ. 11. Ἡ ἐκφόρτωσις γίνεται κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἰδιοκτήτου εἴτε διὰ τοῦ πληρώματος εἴτε διὰ τῶν ἀχθοφόρων τοῦ λοιμοκαθαρηρίου.

Ἄρθρ. 12. Μετὰ τὴν ἐντελῆ ἐκφόρτωσιν τοῦ πλοίου οἱ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν εἰς τὸ νὰ κτασθῶσιν αὐτὸ ὑγιεινὸν καὶ ἀπαλλάξωσι παντὸς μολύσματος.

Ἄρθρ. 13. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καθαρίζεται καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη δι' ἀντλιῶν, ἐξάγουσι τὰ μεμολυσμένα ὕδατα τὰ σηπόμενα ἐν τῷ ἀντλίῳ, ἔπειτα ἀνοίγουσι τὰς ἐσωτερικὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου καὶ ἐπιμελῶς πλύνουσιν αὐτὰς τρίβοντες διὰ σκληρῶν σαρώθρων βεβαμένων ἐντὸς γάλακτος χλωρίου τιτάνου· τὸ αὐτὸ ὑγρὸν χύνεται ἐπὶ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν χωρισμάτων τοῦ πλοίου διὰ μικρᾶς ἀντλίας οὕτως ὥστε τὸ ὑγρὸν νὰ ρέυσῃ μέχρι τοῦ πυθμένος τοῦ ἀντλοῦ τοῦ πλοίου· διὰ τοῦ αὐτοῦ μίγματος πλύνουσιν αὐτὰ ἐκ νέου καὶ μεθοδικῶς καπνίζουσι διὰ χλωρίου. Ἐν ἐνὶ λόγῳ οὐδὲν πρέπει νὰ παραληφθῆ ὅπως καταστραφῆ ἐσωτερικῶς ἢ ἐστία τοῦ ἐν τῷ σώματι τοῦ πλοίου ὑπάρχοντος ἢ ὑποτιθεμένου μολύσματος.

Ἄρθρ. 14. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διατυπώσεων τούτων τὸ πλοῖον ἐλευθεροκοινωνεῖ τῇ ἀδείᾳ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς ἐκτὸς ἐὰν αἱ ἰδιαιτέραι περιστάσεις τοῦ πλοίου φαίνωνται ἀπαιτοῦσαι τὴν ἐφαρμογὴν αὐστηροτέρων μέτρων.

Ἄρθρ. 15. Τὰ φέροντα ἀκάθαρτον πιστοποιήσιν πλοῖα εἴτε συνέβη κρούσμα κατὰ τὸν διάπλουον εἴτε μὴ, ὑποβάλλονται ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς καθάρσεις καθ' οὓς ὑπεδείξαμεν τρόπους καὶ ἐλευθεροκοινωνοῦσι συνωδὰ τοῖς ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 διαγεγραμμένοις.

Ἄρθρ. 16. Οἱ τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ κάθαρσιν τοῦ πλοίου ἐνεργήσαντες ἀπομονοῦνται μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προρηθεισῶν ἐνεργειῶν καὶ ὑποβάλλονται εἰς ἑπταήμερον ἐν τῷ λοιμοκαθαρηρίῳ κάθαρσιν.

Ἄρθρ. 17. Τὰ δέματα ἐμπορευμάτων ἀνευ διακρίσεως καθόσον ἐξάγονται ἐκ τοῦ κύτους τοῦ πλοίου τρίβονται καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειάν των διὰ σαρώθρων βεβαμένων ἐντὸς ἀναλύσεως χλωρίου τιτάνου οὕτως ὥστε νὰ μὴ βλάπτωσιν ἐν τούτοις τὸ περιεχόμενον αὐτῶν καὶ μεταφέρονται εἰς τὰ παραπήγματα τοῦ λοιμοκαθαρηρίου ὅθεν ἀφ' οὗ ἐπὶ τρεῖς ὅλας ἡμέρας ἀερισθῶσι παραδίδονται εἰς τοὺς κυρίους των.

Ἄρθρ. 18. Οἱ ἐκ κιτρίνου πυρετοῦ ἀσθενεῖς τίθενται ἐντὸς τοῦ νοσο-

κομείου τοῦ λοιμοκαθαρηρίου καὶ παραδίδονται εἰς ἰατρὸν εἰδικῶς ἐπιφορτισμένον τὴν θεραπείαν των.

Ἄρθρ. 19. Ἐφ' ὅσον ὁ κίτρινος πυρετὸς διαρκεῖ ἐν τῷ λοιμοκαθαρηρίῳ ὅλα τὰ πρόσωπα τὰ εἰς συνάφειαν μετὰ τῶν ἐν καθάρσει διατελούντων σημειοῦνται ἐν καταλόγῳ ἐντὸς τοῦ καταταστήματος τούτου καὶ ἐξασκεῖται ἢ αὐστηροτέρα ἐπαγρύπνησις ὅπως οὐδεμία συγκοινωνία ὑπάρξῃ τῶν ἐν τῷ λοιμοκαθαρηρίῳ καὶ τῶν ἐκτὸς.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ὅμως ὑπάλληλός τις ἤθελεν ἀναγκασθῆ νὰ ἀφήσῃ τὸ λοιμοκαθαρητήριον, δὲν δύναται νὰ τὸ κάμῃ εἰμὴ ἀφοῦ ἀπομονωθῆ καὶ ὑποβληθῆ εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διαγεγραμμένας διατυπώσεις.

Ἀνεγνώσθη ἐν τῷ ὑγειονομικῷ Συμβουλίῳ καὶ ἐπεκυρώθη.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ἐπιχολέρων προελεύσεων.

Ἐδημοσιεύθη τὴν 22 Ἰανουαρίου 1867.

§ 1. Περὶ καθάρσεως καὶ διαρκείας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 1. Ἡ κατὰ τῶν ἐπιχολέρων προελεύσεων κάθαρσις συνίσταται εἰς τὴν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον ἀπομόνωσιν καὶ εἰς τὴν διὰ διαφόρων τρόπων καθαρποίησιν καὶ ἀπομάκρυνσιν τοῦ μιάσματος, ἐφαρμόζεται δὲ εἰς τὰς διὰ τε ξηρᾶς καὶ θαλάσσης προελεύσεις.

Ἄρθρ. 2. Ἡ διάρκεια αὐτῆς εἶναι δεκαήμερος ἐντελῶς ἢτοι δεκάκις εἰκοσιτέσσαρες ὥραι.

§ 2. Περὶ καθάρσεως πλοίου.

Ἄρθρ. 3. Τὰ πλοῖα ἐν οἷς ἐξεδηλώθη χολέρα ἢ συμπτώματα χολερικὰ κατὰ τὸν πλοῦν ἢ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀφίξεως ὑποβάλλονται εἰς δωδεκαήμερον κάθαρσιν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐπιβιβάσεως τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

Οἱ μὲν ἐπιβάται ἐὰν ὑπάρχωσιν ἀποβιβάζονται εἰς τὸ λοιμοκαθαρητήριον ὡς καὶ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ δὲ πλοῖα ὑποβάλλονται εἰς τὰ μέσα τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ μολύσματος μὴ δυνάμενα νὰ ἐπιβιβάσωσι πραγματείας μὴδὲ ν' ἀποπλεύσωσι τοῦ λιμένος πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας τῆς καθάρσεως.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἐκ τόπου μεμολυσμένου προερχόμενα πλοῖα χωρὶς κρουσμάτων χολερικῶν κατὰ τὸν πλοῦν ὑποβάλλονται ὡς τὰ ἐν τῷ προρηθέντι ἄρθρῳ μνημονευθέντα πλοῖα εἰς ἐνδεκαήμερον κάθαρσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ κατάπλου. Ἄλλ' ἐὰν ὁ πλοῦς διήρκεσεν ἐνδεκα ἡμέρας, ἢ κάθαρσις ἔσται μόνον ἐννέα ἡμερῶν καὶ οὕτω καθεξῆς, τῆς καθάρσεως ἐλαττωμένης κατὰ λόγον ἀντίστροφον τοῦ μήκους τοῦ πλοίου, μέχρις αὐφθάσῃ τὰς δεκαεννέα ἡμέρας κατὰ τὸν ἐξῆς πίνακα.

Μετά	10	ἡμερῶν	πλοῦν	10	ἡμερῶν	κάθαρσις
»	11	»	»	9	»	»
»	12	»	»	8	»	»
»	13	»	»	7	»	»
»	14	»	»	6	»	»
»	15	»	»	5	»	»
»	16	»	»	4	»	»
»	17	»	»	3	»	»
»	18	»	»	2	»	»
»	19	»	καὶ πλέον	24	ὥρῶν	»

Ἐννοεῖται ὅτι πρόκειται περὶ πλοίων ἀνεγνωρισμένων καλῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως πλοίου, πληρώματος καὶ φορτίου· οἱ ἐπιβάται τῶν πλοίων τούτων ὡς καὶ τὰ ἐμπορεύματα τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν μένουσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ πολλὴ αὐτῶν συσσώρευσις ἢ κακὴ ὑγιεινὴ κατάστασις· τὰ πλοῖα ταῦτα ὑποβάλλονται εἰς τὰ διαταχθέντα μέτρα ὑγείας καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς ἄλλους τρόπους ἀπομακρύνσεως τοῦ μολύσματος καὶ δύνανται νὰ ἀποπλεύσωσιν ἐν καταστάσει καθάρσεως, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ἐκφορτώσωσι πρᾶγμα εἰμὴ ἐν λιμένει ἔχουσι λοιμοκαθαρτήριον καὶ ἀφοῦ ληφθῶσιν αἱ κατάλληλοι προφυλάξεις ἀπομονώσεως καὶ καθάρσεως, οὐδὲ νὰ φορτώσωσιν εἰμὴ εἰς λιμένας ἔχοντας ὑγειονομικὸν ἰατρόν.

Ἄρθρ. 5. Τῶν ἐν καλῇ ὑγιεινῇ καταστάσει πλοίων, ὧν ἐπιβαίνει ἰατρὸς εἰδικὸς ἐπιφορτισμένος τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων ὑγειονομικοῦ ἰατροῦ, ὁ χρόνος τῆς καθάρσεως δύνανται νὰ ἀριθμῆται ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ προσβεβλημένου λιμένος, ἐὰν μὴ συνέβησαν χολερικά κρούσματα κατὰ τὸν πλοῦν. Συμπληροῦσι δὲ τὴν τοῦ κανονισμοῦ κάθαρσιν τῶν δέκα ἐντελῶν ἡμερῶν ἐν τῷ λιμένει τῆς ἀφίξεως κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Μετά	24	ὥρῶν	πλοῦν	9	ἡμέραι	καθάρσεως
»	2	ἡμερῶν	»	8	»	»
»	3	»	»	7	»	»
»	4	»	»	6	»	»
»	5	»	»	5	»	»
»	6	»	»	4	»	»
»	7	»	»	3	»	»
»	8	»	»	2	»	»
»	9	»	καὶ πλέον	24	ὥρῶν	»

Οὕτω τὰ πλοῖα ταῦτα διαπλεύσαντα ἐπὶ διάστημα πλέον τῶν ἐννέα ἡμερῶν θέλουσι τεθῆ ὑπὸ κάθαρσιν 24 ὥρας ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ μνημονευθέντα πλοῖα, ὧν ὁ πλοῦς διήρκεσε πλέον τῶν δεκαεννέα ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 6. Κατ' ἀρχὴν γενικὴν οὐδὲν πλοῖον ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν καθαρὰν φέρον δύνανται προσεγγίζον εἰς λιμένα ὑπὸ κάθαρσιν νὰ φορτώσῃ ἢ ἐκφορτώσῃ πρᾶγμα χωρὶς νὰ ὑπαχθῆ εἰς κάθαρσιν καὶ τὰς συνεπείας αὐτῆς· ἐξαιρεῖται ἢ ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἀπο-

βίβασις τηλεγραφημάτων, ἐπιστολῶν καὶ ἐφημερίδων, τροφίμων δὲ μόνον ἐν κατεπειγούσῃ περιστάσει.

§ 3. Περὶ τῆς τῶν ἐπιβατῶν καθάρσεως.

Ἄρθρ. 7. Οἱ τῶν πλοίων ἐν οἷς συνέβη κρούσμα χολέρας ἢ χολερικὴ διάρροια ἐπιβάται ἀποβιβάζονται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἢ εἰς ἄλλο μέρος ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένον, ἐνθα καθαίρονται ἐπὶ δέκα πλήρεις ἡμέρας ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀποβιβάσεως ἢ τοῦ περιορισμοῦ των.

Ἄρθρ. 8. Οἱ τῶν μὴδὲν ἀριθμούντων κρούσμα χολερικὸν πλοίων ἐπιβάται καθαίρονται ἐντὸς τοῦ πλοίου, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ πολλὴ αὐτῶν συσσώρευσις ἢ ὧσιν ἐν κακῇ ὑγιεινῇ καταστάσει· δύνανται ὅμως ἐνίοτε νὰ παραδεχθῶσιν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἐὰν αἱ ἰδιαιτέραι αὐτοῦ περιστάσεις τῷ ἐπιτρέπουσι.

Ἄρθρ. 9. Τὰ διάφορα συμπλέγματα τῶν ὑπὸ κάθαρσιν ἐν τινι λοιμοκαθαρτηρίῳ διατελούντων διαιροῦνται εἰς διαφόρους χωριστὰς κατηγορίας ἀναλόγως τῆς χρονολογίας τῆς ἀφίξεως καὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως ἐνός ἑκάστου αὐτῶν, διατελοῦσι δὲ εὐτῷ χωρισμένα τὸ ἐν τοῦ ἄλλου.

Ἄρθρ. 10. Τὰ ὑπὸ χολέρας ἢ χολερικῆς διάρροιας προσβληθέντα πρόσωπα ἀπομονοῦνται εἰς ἰδιαιτέρον μέρος καὶ διατελοῦσιν αὐστηρῶς τῶν λοιπῶν ὑπὸ κάθαρσιν, θεραπευόμενα ὑπὸ ἰατρῶν συνιδῶν τῆς ὑγιεινῆς αὐτῶν καταστάσει.

§ 4. Περὶ ἐπιπλῶν, ἐνδοματίων, ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων ἐπιστολῶν καὶ δεμάτων.

Ἄρθρ. 11. Τὰ ἐπιπλα, φορέματα καὶ ἀσπρόρουχα καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ εἰς χρῆσιν τῶν ὑπὸ κάθαρσιν πραγμάτων ὑποβάλλονται ἐν τῷ πλοίῳ ἢ ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ εἰς κάθαρσιν διὰ τῶν καταλλήλων μέσων. Τὰ ἀσπρόρουχα τῶν ἀσθενῶν καὶ τὰ τῆς κλίνης τῶν χολερικῶν καθαρίζονται κατὰ τὸν εἰδικὸν περὶ τούτων τρόπον καὶ ἐν ἀνάγκῃ καίονται.

Ἄρθρ. 12. Τὰ ἐμπορεύματα ἐν γένει ἐξαίρονται καθάρσεως πλὴν τῶν παλαιῶν ἐν χρῆσει πραγμάτων καὶ ἐν γένει ὄλων τῶν δεδουλευμένων ὑφασμάτων τῶν μὴ πεπλυμένων ἐρίων τῶν παλαιῶν βαμβυκίων, τῶν τριχῶν, τῶν πτερῶν τῶν μὴ κατεργασμένων δερμάτων καὶ ἄλλων ζωϊκῶν λειψάνων ἀκατεργάστων, ἅτινα θεωροῦνται ὡς ἐμπορεύματα δεκτικὰ καὶ ὑποβαλλόμενα εἰς τὰ ἐν χρῆσει μέσα καθάρσεως, τὰ ῥάκη καὶ τὰ εὐτελῆ πρᾶγματα ἅτινά εἰσι προελεύσεως χολερικῆς ὑποβάλλονται εἰς αὐστηρὸν καθαρισμὸν καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις καίονται. Τὰ ζῶντα ζῶα δὲν ὑποβάλλονται εἰς κάθαρσιν, ἐνίοτε ὅμως δὲν παραδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην των εἰμὴ ἀφοῦ βυθισθῶσιν εἰς τὸ ὕδωρ.

Ἄρθρ. 13. Αἱ ἐπιστολαί, τὰ χρηματοδέματα καὶ δέματα καθαίρονται κατὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ εἰδικὰς ὁδηγίας.

§ 5. Περὶ ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως.

Ἄρθρ. 14. Αὕτη ἐκδιδαμένη ὑπὸ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς τοῦ ἀπόπλου εἶναι καθαρὰ ἢ ἀκάθαρτος· ἐκείνη μὲν βεβαίως τὴν ἀπουσίαν τῆς ἄσιας

τικῆς χολέρας, αὐτὴ δὲ δηλοῖ τὴν παρουσίαν αὐτῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τόπου ἐνθα ἐξεδόθη ἢ ἐθεωρήθη. Μνημονεύουσα δὲ τῶν πρώτων παρατηρηθέντων κρούσμάτων Ἀσιατικῆς χολέρας, σημειώνει τὴν τε ἐπιμονὴν τῆς ἐπιδημίας καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐξαφανίσεώς της. Ἡ πιστοποίησις ἐκθάτεται καθαρὰ ἅμα παρέλθωσι δέκα ἡμέραι μετὰ τὸ τελευταῖον συμβῆν χολερικοῦ κρούσματος ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τόπου ἐνθα ὑπῆρξεν ἡ ἐπιδημία.

Ἄρθρ. 15. Ἡ ἐλευθέρᾳ πιστοποίησις δικαιοῦ κατ' ἀρχὰς εἰς ἄμεσον ἐλευθεροκοινωνήσιν, ἐκτός ἐάν κρούσματα χολερικά ὑπῆρξεν ἢ ὑπάρχη ὑποψία ὅτι συνέβησαν ἐν τῷ πλοίῳ τῷ φέροντι αὐτὴν ἢ ἄλλαι περιστάσεις καθιστῶσιν ἀμφισβητουμένην τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὑπὸ τῆς πιστοποίησεως βεβαιουμένων, ἢ ἀκάθαρτος πιστοποίησις ὑποβάλλει εἰς κάθαρσιν τὰ φέροντα αὐτὴν πλοῖα μὲ ἐλαφρυντικὰς ἢ ἐπιβαρυντικὰς περιστάσεις κατὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ διακρίσεις ἐν τοῖς ἄρθροις 3, 4 καὶ 5 τοῦ κανονισμοῦ τούτου.

Ἄρθρ. 16. Ὅσακις ἐκ χολέρας ἀκάθαρτος πιστοποίησις ἐξεδόθη εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον τοῦ ἀπόπλου, δὲν ἀνταλλάσσεται εἰς τοὺς ἱλιμένους τῆς προσορμίσσεως μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ του, θεωρεῖται δὲ μόνον πανταχοῦ ἐνθα τὸ πλοῖον προσωρμίσθη.

Συνεζήτηθη καὶ ἐπεψηφίσθη ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τὴν 15)29 Ἰανουαρίου 1867.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ἐπεξηγηματικαὶ τοῦ κανονισμοῦ ἐπιχολέρων προελεύσεων.

1. Ἐπειδὴ ἡ ἀπομόνωσις τῶν ἐπιχολέρων προελεύσεων εἶναι τὸ κυριώτερον προφυλακτικὸν μέτρον κατὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς χολέρας, ἀποκείται ταῖς ὑγειονομικαῖς ἀρχαῖς ἵνα μὴ συγκοινωνῶσιν ἀλλήλαις αἱ διάφοροι κατηγορίαι τῶν ὑπὸ κάθαρσιν ἐν τοῖς λοιμοκαθαρητηρίοις ἀνθρώπων ἢ ἐν τῷ λιμένι πλοίων. Ἡ ἀπομόνωσις τῶν πλοίων καὶ συμπλεγμάτων τῶν ὑπὸ κάθαρσιν ἀνθρώπων δέον νὰ ᾖ τὸν τοσοῦτον μᾶλλον αὐστηρότερα ὅσῳ πλείω χολερικά συνέβησαν κρούσματα.

2. Ἡ κατὰ τῆς χολέρας κάθαρσις ἐφαρμόζεται κατ' ἀρχὴν γενικὴν εἰς πᾶσαν ἐπιχολέρον προέλευσιν διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς τῶν ἐπιχολέρων προελεύσεων διὰ ξηρᾶς ἢ κάθαρσις γίνεται εἰς τὰ μεθόρια ἢ σύνορα ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς χολέρας ἐκ τινος τόπου προσβεβλημένου εἰς τόπον ὑγιᾶ, εἴτε διὰ νὰ ἀπομονώσῃ τὸν τινὰ ἀσθενῆ τῶν ἄλλων περὶ αὐτὸν ὑγείων. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἵνα ἡ ἀπομόνωσις ἐνός τόπου καταστῇ πραγματικὴ τοῦτο ἐξήρτηται ἐκ τοῦ συνόλου περιστάσεων πολλάκις μὴ ὑπαρξουσῶν, ἢ χρήσις ταινιῶν (cordons) τινῶν ἐντός τῶν ὀπίσθων οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ καθίσταται μᾶλλον φαντασιώδης καὶ ἐπιβλαβὴς ἢ ὠφέλιμος. Ἀπόκειται ὅθεν εἰς τὴν ἀγγλίνοιαν τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς νὰ κρίνωσι κατὰ τὰς περιστάσεις περὶ τοῦ ὠφελίμου τῆς χρήσεως τῶν ταιούτων ταινιῶν. Τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον ἢ ἡ γενικὴ

διεύθυνσις ἀποφασίζει κατὰ τὰς περιστάσεις περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς καθάρσεως εἰς τὰς διὰ ξηρᾶς ἐπιχολέρους προελεύσεις.

3. Ἐπειδὴ ἡ διάρκεια τῆς καθάρσεως ὤρισθη εἰς ἀριθμὸν ἐντελῶν ἡμερῶν δηλαδὴ τὸσάκις 24 ὥρας καὶ ἡ προθεσμία τῆς λήξεως τῆς καθάρσεως τῶν πλοίων δύναται νὰ συμπέσῃ μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ δέον νὰ ἐνεργῇ πάσας τὰς ἀναγκαίας διατυπώσεις πρὸς ἐλευθεροκοινωνήσιν αὐτῆς οὕτως ὥστε τὰ ἐλευθεροκοινωνήσαντα πλοῖα νὰ δύνανται νὰ ἀποπλέωσι καὶ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν πλοῦν αὐτῶν ἀνευ ἀπωλείας χρόνου.

4. Συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ κανονισμοῦ ἢ τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν πραγμάτων ἀποβίβασις εἶναι ὑποχρεωτικὴ μόνον διὰ τὰ πλοῖα ἐν οἷς συνέβη χολερικὸν τι κρούσμα κατὰ τὸν διάπλου ἢ μετὰ τὸν κατάπλου. Οὐχ ἥττον θέλουσι παραδέχεσθαι ἐν τοῖς λοιμοκαθαρητηρίοις α) καὶ οἱ ἐπιβάται τῶν πλοίων ἅτινα ἀριθμοῦσι πολλοὺς ἐπιβάτας χωρὶς νὰ συμβῇ ἐν αὐτοῖς χολερικὸν τι κρούσμα, β) οἱ ἐπιβάται καὶ αἱ πραγματεῖαι τῶν πλοίων ἅτινα ἔχοντα εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ ἰατρὸν καταπλέουσιν εἰς πολλοὺς λιμένας καὶ δύναται νὰ ἀριθμῶσι τὰς ἡμέρας τοῦ πλοῦ τῶν ὡς ἡμέρας καθάρσεως, ἐννοεῖται ὅμως ὅτι οἱ τε τῆς τελευταίας ταύτης κατηγορίας ἐπιβάται καὶ αἱ πραγματεῖαι ἀποβιβάζονται μόνον εἰς μέρη ἐν οἷς ὑπάρχει λοιμοκαθαρητήριον δυνάμενον νὰ περιλάβῃ αὐτὰς δεόντως ἀνευ φόβου τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀσθενείας. Διὰ τῶν διατάξεων τούτων τοῦ κανονισμοῦ τούτου ἐπιτυγχάνονται τὰ ἐξῆς ὠφελήματα. α) δὲν συσσωρεύονται πολλοὶ ἄνθρωποι ἢ πραγματεῖαι εἰς λοιμοκαθαρητήρια μὴ δυνάμενα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ περιλάβωσι χιλιάδας ταξειδιωτῶν καὶ μεταναστῶν ἐν καιρῷ ἐπιδημίας. β) ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ κάθαρσιν διατελούντων καθιστᾷ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπαγρύπνησιν πραγματικὴν καὶ αὐστηρὰν καὶ ἐμποδίζει τὴν ἀνάμιξιν τῶν χολερικῶν μετὰ τῶν μὴ ταιούτων. γ) Ἐλαττοῦται ὁ ἐκ τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως τῶν ὑπὸ κάθαρσιν προερχόμενος σπουδαῖος κίνδυνος διὰ ἑαυτούς τε καὶ τοὺς παροικοῦντας τοῖς λοιμοκαθαρητηρίοις κατοίκους τοῦ τόπου ἐκείνου. Τοιοῦτον εἶναι τὸ πνεῦμα τῶν ἀρθρῶν 4, 5 καὶ 8 τοῦ κανονισμοῦ καὶ κατ' αὐτὸ δέον νὰ κανονίζωσιν αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ τὴν διαγωγὴν αὐτῶν.

5. Ἡ κάθαρσις ἀρχεται κατὰ γενικὸν κανόνα διὰ τε τὰ πλοῖα καὶ τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀποβιβάσεως ἢ τῆς εἰς αὐτὰ ἐπιβιβάσεως ὑγειονομικῶν φυλάκων. Καθ' ἣν ὅμως περίπτωσιν διαρκούσης τῆς καθάρσεως συνέβησαν χολερικά κρούσματα, ἢ τῶν πλοίων καὶ τῶν ἐπιβατῶν κάθαρσις ἀρχεται ἐκ νέου ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀπομονώσεως τῶν ἀσθενῶν. Οἱ ἐκ χολέρας ἀναρρωνύντες ἐλευθεροκοινωνοῦσι μόνον ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἰατροῦ τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου βεβαιούσῃ τὴν παντελῆ ἀπὸ τοῦ τέως ἀσθενοῦς ἐξάλειψιν τῆς ἀσθενείας. Οἱ ἐκ χολέρας ἀποθανόντες θάπτονται ἐν τῷ νεκροταφείῳ τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου ἐντός τάφρου βάθους ἐξ ποδῶν καὶ καλυπτομένης δι' ἀσβέστου ἢ ἐλλείψει νεκροταφείου εἰς μέρος ἀπομεμονωμένον μετὰ πασῶν τῶν ἀπαιτουμένων προφυλάξεων.

6. Ὁ καθαρισμὸς θεωρούμενος ὡς οὐσιῶδες στοιχεῖον τῆς καθάρσεως

ἐφαρμόζεται εἰς τε τὰ πλοῖα, τὰ πράγματα, τὰ ράκη καὶ τὰς πραγματείας ὡς λεγόμενας ὑπόπτους, καθ' ἃ ὀρίζει ὁ κανονισμὸς, ἀλλ' ἡ ἐνέργεια τοῦ κανονισμοῦ τούτου διαφέρει κατὰ τὰ καθαρισθησόμενα ἀντικείμενα· οὕτως πρὸς καθαρισμὸν πλοίου δεόν νὰ πλύνῃ τις ὅλα τὰ μέρη αὐτοῦ, δηλαδή τὸ κατάστρωμα, τὸ σανίδωμα τὸ μεταξὺ πλώρας καὶ πρύμνης, τὰ πρὸς κλίνην δωμάτια, καὶ μάλιστα τὸ κῆτος τοῦ πλοίου μεθ' ὕδατος ἐκ τιτανίου χλωριούχου ἢ κάλλιον εἰπεῖν μετὰ διαλύσεως ὀξέος φοινικοῦ ἐν διαλύσει ἐνὸς ἢ δύο μερῶν ὀξέος φοινικοῦ πρὸς ἑκατὸν μέρη ὕδατος. Ἡ ἀντλος δεόν νὰ κενώνηται τακτικῶς καὶ διατηρῆται ἐν μεγάλῃ καθαριότητι· ἐκτὸς τούτου ἀνάγκη νὰ θέσωσιν ἀεραγωγούς ὅπως ἀερίζωσι κατὰ τὸ δυνατὸν ὅλον τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πλοίου, ἐπιχρίοντες τοὺς τοίχους δι' ὕδατος χλωριούχου. Τὸ πόσιμον ὕδωρ τῶν πλοίων δεόν νὰ ἀνανεοῦται.

7. Τὰ ἐνδύματα καὶ πᾶν ἄλλο πρᾶγμα πρὸς χρῆσιν ἐκτίθενται πολλάκις εἰς τὸν ἀέρα. Τὰ ἀσπρόρουχα καὶ τὰ τῆς κλίνης ἀντικείμενα ὧν χρῆσιν ἐποίησαντο χολεριῶντες καταβυθίζονται ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἐντὸς ὕδατος φέροντος διάλυσιν χλωρίου τιτανώδους πρὶν ἢ πλυθῶσι καλῶς. Οὐχ ἥττον ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ δύναται, ἀν τὸ κρίνη εὐλογον, νὰ καύσῃ ταῦτα ὡς τὰ μάλιστα δυνάμενα νὰ ἀποκρύψωσι τὸ μόλυσμα.

Τὰ ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις δωμάτια τῶν χολεριῶντων καθαρίζονται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας φροντίδος καπνιζόμενα διὰ χλωρίου καὶ ἐπιχρῶμενα δι' ἀσβέστου (τιτανίου). Οἱ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων καὶ πλοίων ἀπόπατοι διατηροῦνται καθαροὶ καὶ καθαρίζονται τοῦ μολύσματος διὰ διαλύσεως θειικοῦ σιδήρου, ἢ ὀξέος φοινικοῦ χρομένου ἐν αὐτοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Αἱ πραγματεῖαι αἱ λεγόμεναι ὑποπτοι, οἷον δουλευμένα ὑφάσματα, ἔρια ἀπλυτα, βάρβακες παλαιαί, τρίχες, πτερὰ, δέρματα ἀκατέργαστα, ἐκτίθενται εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἀναμιγνύονται πολλάκις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς καθάρσεως. Σχετικῶς μάλιστα πρὸς τὰ ἔρια, ἐὰν ἡ κακὴ τῶν καταστάσεων τὸ ἀπαιτῆ, λαμβάνονται αὐστηρότερα μέτρα, πλυνομένων αὐτῶν ἐν ὕδατι ἐξ ἀσβέστου χλωριούχου. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ράκη καὶ εὐτελῆ πρᾶγματα τὰ μάλιστα δεκτικὰ μολύσματος, ταῦτα δύνανται νὰ καθαρισθῶσιν ἐν διαλύσει ἐνὸς μέρους ὀξέος φοινικοῦ πρὸς χίλια μέρη ὕδατος χωρὶς νὰ βλάβῃ τὴν ὕφην αὐτῶν. Ἀπόκειται εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς λαμβανούσας ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκάστοτε μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπιβαρυντικὰς περιστάσεις νὰ καθάρσωσιν αὐτὰ οὕτω ἢ νὰ τὰ καύσωσι. Τὸ φορτίον πλοίων ἐν οἷς οὐδὲν συνέβη χολερικὸν κρούσμα μένει ἐν αὐτοῖς παραδιδόμενον τῷ δικαιοῦχῳ εἰς τὸ τέλος τῆς καθάρσεως, χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ εἰς καθαρισμὸν τινα. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν ἐξάίρσειν ταύτην δὲν ὑπάγονται αἱ λεγόμεναι ὑποπτοι πραγματεῖαι.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων αἱ μὴ ὑποπτοι πραγματεῖαι δύνανται λαμβανομένων τῶν ἀναγκαίων προφυλάξεων νὰ ἀποβιθασθῶσιν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον καὶ παραδοθῶσιν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους μετ' ἐξέλεγγιν καὶ ἐξωτερικὸν καθαρισμὸν διὰ τιτανώδους χλωριούχου ὕδατος.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ διαμετακόμισις πραγματεῶν μὴ ὑπόπτου πλοίου

ὑπὸ καθάρσιν διατελοῦντος εἰς ἄλλο πλοῖον ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ὑποβληθῇ εἰς οὓς ὄρους καὶ τὸ ἐξ οὗ ἐγένετο ἡ διαμετακόμισις πλοίων, ἐκτὸς ἐὰν ἡ διαμετακόμισις γίνηται διὰ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου καὶ μετὰ τοὺς ἀναγκαίους καθαρισμούς.

Αἱ ἐπιστολαὶ, τὰ τηλεγραφήματα καὶ αἱ ἐφημερίδες καπνίζονται μετὰ χλωρίον κατὰ τὰς περὶ τούτων εἰδικὰς ὁδηγίας.

7. Ἐν παντὶ χρόνῳ μάλιστα δὲ ἐν καιρῷ χολέρας ἐκ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἐξήρτηται ἡ ἀσφάλεια τῆς ὑγείας τοῦ τόπου τῶν ἀφίξεων. Τούτου ἕνεκα αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ καθήκον ἔχουσι νὰ καταβάλλωσι τὴν μεγίστην προσοχὴν εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῆς, ἥτις δεόν νὰ μνημονεύῃ 1) τὰ πρῶτα κρούσματα Ἀσιατικῆς χολέρας τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τόπου τοῦ ἀπόπλου συμβάντα· 2) τὴν τε ἐπιμονὴν καὶ ἐξάλειψιν τῆς ἐπιδημίας καὶ τέλος τὴν ἡμέραν τῶν τελευταίων κρουσμάτων ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας, μεθ' ἃς οὐδεμίαν μείαν θέλουν κάμει τῆς ἀσθενείας· Ἐκτοτε ἡ μὲν πιστοποίησις ἐξ ἀκαθάρτου καθίσταται καθαρὰ, τὰ δὲ αὐτὴν φέροντα πλοῖα ἐλευθεροκοινωνοῦσιν ἐν παντὶ λιμένι τῆς αὐτοκρατορίας. Σημειωτέον ὅτι λέγοντες περιφέρειαν τοῦ τόπου τοῦ ἀπόπλου ἐννοοῦμεν τὴν πόλιν μετὰ τῶν προαστείων αὐτῆς καὶ τινων χωρίων ὧν οἱ κάτοικοι λόγῳ τῶν καθημερινῶν σχέσεων τῶν συγγέονται οὕτως εἰπεῖν μετὰ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως καὶ τοῦ λιμένος τοῦ ἀπόπλου.

Ἐν τούτοις ἀπόκειται ταῖς ὑγειονομικαῖς ἀρχαῖς μνημονευσάσαις τῶν πρώτων χολερικῶν κρουσμάτων νὰ διακρίνωσι τὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς χολέρας (νόστρας) ἀπὸ τὰ τῆς Ἀσιατικῆς. Τὰ αἴφνης ἀναφαινόμενα χολερικὰ κρούσματα χωρὶς νὰ ἦναι δυνατόν νὰ εὕρη τις τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς ἐστίαν τινὰ ἀσιατικῆς χολέρας μᾶλλον ἢ ἥττον μεμακρυσμένην εἶναι κρούσματα Εὐρωπαϊκῆς χολέρας. Τούναντίον δὲ τὰ συνδεόμενα μεθ' ἐστίας ἐπιδημικῆς ἀπειλούςσης ἐπιδρομὴν ἀνάγονται προφανέστατα εἰς τὴν Ἀσιατικὴν χολέραν. Διὰ τῆς διακρίσεως ταύτης καὶ ἀποφευγομένης τῆς συγχύσεως τῶν δύο τούτων εἰδῶν χολέρας αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ σώζουσι τὸ ἐμπόριον ἀπὸ μεγάλας ζημίας. Ἐκτὸς τούτου αἱ φράσεις «σποραδικὰ κρούσματα χολέρας» καὶ «χολέρα σποραδική», ἔχουσαι σημασίαν ὅπως ἐναντίαν καὶ συνήθως συγκεχυμένην, δεόν νὰ μὴ ᾤσιν ἐντελῶς ἐν χρήσει εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πιστοποιήσεων καὶ ἐπιθεωρήσεων αὐτῶν.

Ἡ πιστοποίησις μνημονεῖ ἐπίσης τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ τόπου τῆς προσορμίσσεως τοῦ πλοίου, τῶν ἐν τῷ πλοίῳ λαβόντων χώραν χολερικῶν κρουσμάτων καὶ τῆς κατὰ τὸν διάπλου καθάρσεως τοῦ πλοίου.

Ἐντεῦθεν καταφαίνεται ἀριδῆλως ἡ σπουδαιότης τῆς διατηρήσεως τῆς πιστοποιήσεως τοῦ πρώτου τόπου τοῦ ἀπόπλου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ταξειδίου.

8. Ἡ ἐλευθεροκοινωνία προελεύσεώς τινος ἢ ἡ ὑπὸ καθάρσιν διατήρησις ἐξήρτηται ἐκ τῆς συμφωνίας τῆς πιστοποιήσεως μετὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὑγείας τῆς προελεύσεως. Ἡ [καθάρσις ὅθεν ἐπιβάλλεται ὁσάκις τεκμαίρεται ψευδῆς δήλωσις δυνάμενη νὰ ἐπιφέρῃ τὴν τοῦ τόπου τοῦ

κατάπλου προσβολήν. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ προβῆ εἰς ἐξέτασιν καὶ ὑποβάλη εἰς ἐσωτερικὴν ἐπίσκεψιν τὸ τοῦ πλοίου πλήρωμα. Ἀλλὰ ἅμα ἡ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς προσλεύσεως ἀμφιβολία ἐκλείψῃ, ἡ κάθαρσις αἴρεται ἢ διατηρεῖται κατὰ τὸ τῆς ἀνακρίσεως ἀποτέλεσμα.

Ἀλλὰ καὶ πρὶν τῆς προρρηθείσης περιστάσεως ἡ ἱατρικὴ ἐπίσκεψις γίνεται ἐν καιρῷ χολέρας καὶ διὰ τὰ φέροντα καθαρὰν πιστοποιήσιν πλοῖα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς.

Ἡ τῶν ἐν πλοίοις ἐπὶ τούτῳ εἰδικῶν ἱατρῶν δῆλωσις παρέχει πίστιν πλήρη κατ' ἀρχῶν, ἀλλὰ ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ δύναται ἐν ἀμφιβολίᾳ νὰ παρεμβῇ ὅπως φωτισθῇ ἀμέσως καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δεόντα. Τοιοῦτον τι προτίθεται ὁ κανονισμὸς οὗτος ἐν τοῖς ἀρθροῖς 4 καὶ 5 καθιερωτῶν τὴν τῶν 24 τοῦλάχιστον ὠρῶν κάθαρσιν ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ὑπευθύνου τὴν ἐλευθεροκοινωνήσιν καὶ δυναμένης κατὰ συνέπειαν νὰ παρατείνῃ ἢ καταστήσῃ αὐστηρὰν τὴν κάθαρσιν κατὰ τὰς περιστάσεις.

Εἰδικὸς ἱατρὸς πλοίου τινὸς ἐπὶ τούτῳ λέγεται ὁ παρὰ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς ἐντεταλμένος τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς ὑγεινῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου τούτου ἐν διὰπλῳ καὶ τὴν περὶ ταύτης δῆλωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀφίξεως ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνην.

9. Ἀνεξαρτήτως τοῦ περιεχομένου τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως καὶ τῆς διαρκείας τοῦ πλοῦ, τὰ προερχόμενα ἐκ τόπων προσβεβλημένων πλοῖα, ἐν οἷς ὑπάρχει ἢ συσώρευσις μεγάλη ἐπιβατῶν ἢ φορτίων ζωϊκῶν ἢ φυτικῶν οὐσιῶν ἀλλοιωθεισῶν καὶ ἐν καταστάσει σήψεως, ἐφελκύνουσιν ἰδίᾳ τὴν προσοχὴν τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ὀφειλουσῶν ἐν ταύτῃ περιπτώσει νὰ ἐφαρμόσωσιν εἰδικὰ μέτρα ὑγείας καὶ ἀπομακρύνσεως τοῦ μολύσματος ἢ καὶ αὐτηροτάτην κάθαρσιν ἀναλόγως τῆς ὑγεινῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου.

10. Ὁ τῶν ἐπιβατῶν πλοίου τινὸς ἀριθμὸς δεόν νὰ ᾖ ἀνάλογος πρὸς τὴν χωρητικότητα αὐτοῦ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τῆς συσσωρεύσεως δυσαρέστων συνεπειῶν διὰ τε τὰ πλοῖα καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτῶν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν δημοσίαν ὑγίαν. Ὁ περὶ τούτου ἀγγλικὸς κανονισμὸς ἐπιγραφόμενος νόμος περὶ τῶν ἐγχωρίων ἐπιβατῶν ὀρίζει δύο τὸ πολὺ πολὺ πρόσωπα (περιλαμβανομένου ἐν αὐτῷ πλοιάρχου, πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν) ἀνὰ τρεῖς τόνους χωρητικότητας.

Ἡ ἀναλογία αὕτη δεόν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γενικὸς κανὼν ἐφαρμόσιμος εἰς ὅλα τὰ φέροντα ἐπιβάτας πλοῖα, εὐχῆς δὲ ἔργον θὰ ᾖ κατὰ τε τοῦτο καὶ κατὰ πολλὰ ἄλλα νὰ ᾖ ἐν γενικῇ χρήσει εἰς τὴν ναυπλοῖαν ὁ περὶ τούτου ἀγγλικὸς κανονισμὸς.

Συνεζητήθη καὶ ἐπεψηφίσθη ἐν τῇ κατὰ τὴν 22 Ἰανουαρίου τοῦ 1867 συνεδριάσει τοῦ ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Φαρμακοποιοί.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΣ ἱατρικὸς Σύλλογος πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους

Πάντες οἱ μέλλοντες νὰ ἐξασκῶσιν ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ τοῦ φαρμακοποιοῦ ἐπάγγελμα ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσι δίπλωμα ἢ τοῦλάχιστον ἀποδεικτικὸν διδόμενον αὐτοῖς κατόπιν ἐξετάσεων. Ὅσοι ἐπομένως τούτων δὲν ἤθελον δυνηθῆ νὰ παρουσιάσωσιν ἐνώπιον τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν δίπλωμα ἢ ἀποδεικτικὸν μαρτυροῦν τὴν εὐδοκίμησιν των εἰς τὰς ἐξετάσεις, θὰ ὑρίστανται τοιαύτας ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου. Ἐφ' ᾧ καὶ παρεχωρήθη τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φαρμακοποιοῖς ἡ δέουσα προθεσμία πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς δικτυώσεως ταύτης. Τῆς προθεσμίας ταύτης παρελθούσης ἀπαγορεύεται ἤδη τοῖς μὴ συμμορφωθείσι μὲ τὰς διατάξεις ταύτας ἢ ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ φαρμακοποιοῦ.

Φάροι.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τῶν τελῶν τῶν ἐν τῇ Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίᾳ φάρων.

Ἄρθρ. 1. Τὰ ὀρισθέντα τέλη τῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ φάρων βάσιν ἔχουσι τὴν κατὰ τόνους χωρητικότητα τῶν πλοίων.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ καταμέτρησις τῶν ναυτικῶν τόνων διαφέρει ἐν ἐκάστη χώρᾳ, ἐδέησε νὰ ληφθῆ ὡς βάσις ὁ ὀθωμανικὸς τόνος ζυγίζων ἑπτακοσίας ἐννεήκοντα δύο (792) ὀκάδας. Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθησαν καὶ ἀπεστάλησαν, ὅπου ἔδει, εἰδικοί πίνακες καταδεικνύοντες τὰ πληρωτέα κατὰ τὰς συμβάσεις τέλη, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τόνων ἐκάστης ξένης χώρας, ἀνηγμένων εἰς τόνους Ὀθωμανικοῦς. Ὀφείλουσιν ὅθεν οἱ πλοίαρχοι νὰ ἀπετίωσι τὰ τῶν φάρων τέλη, ἀναλόγως τῆς κατὰ τόνους χωρητικότητος τῶν πλοίων των καὶ σύμφωνα πρὸς τοὺς ῥηθέντας πίνακας.

Ἄρθρ. 2. Οἱ πλοίαρχοι πάντων τῶν εἰς ὀθωμανικοὺς λιμένας καταπλευσάντων πλοίων ὀφείλουσι, πρὸ τῆς ἀπελεύσεώς των, νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν τελῶν τῶν φάρων, ἵνα δεῖξωσι τὰ ναυτιλιακὰ τῆς ἐθνικότητός των ἔγγραφα, δηλώσωσι τὸ μέρος τοῦ ἀπόπλου αὐτῶν ὡς καὶ τὰ τοῦ κατάπλου, καὶ πληρώσωσι κατὰ τὴν διατίμησιν τὰ τῶν φάρων τέλη.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλον ὀθωμανικὸν λιμένα πλέοντες πλοίαρχοι ὀφείλουσιν, ἂν ἀφίχθῶσι, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ ἐπιτόπιον γραφεῖον τῶν τελῶν τῶν φάρων, ἵνα ἐπιδείξωσιν ἢ ἢνπερ κέκτηνται ἀπόδειξιν πληρωμῆς τῶν τελῶν· τότε δὲ ὁ πράκτωρ τῶν φάρων θέλει ἀποκόψῃ ἐκ

τῆς ἐν λόγῳ ἀποδείξεως τὸ τεμάχιον ὅπερ δέον νὰ τηρήσῃ ἐν τῷ γραφείῳ του. Τὰ εἰσερχόμενα ἢ ἐξερχόμενα ἐκ λιμένων κειμένων ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῶν φάρων πλοῖα, καὶ ὧν οἱ πλοίαρχοι δὲν εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ τ' ἀνήκοντα ἀποδεικτικὰ πληρωμῆς τῶν τελῶν, θέλουσι θεωρηθῆ ὡς παραβάται τῶν νενομισμένων καὶ θέλουσι πληρώσει τριπλάσια τέλη τοῦ τοιούτου δὲ προστίμου μνημονεύει ὁ πράκτωρ τῶν φάρων ἐπὶ τῆς ἐκδο-
θησομένης ὑπ' αὐτοῦ ἀποδείξεως.

Ἄρθρ. 4. Ἐν ἣ περιπτώσει πλοῖον τι ἤθελεν ἀποπλεύσει χωρὶς νὰ πληρώσῃ τὰ τοιαῦτα τέλη, καὶ δὲν ἤθελεν ὑπακούσει εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν ἀρμοδίων πρακτόρων, οὗτοι θέλουσιν ἀναζητήσαι τὸ ὄνομα τοῦ πλοῖου καὶ τὴν σημαίαν, εἰς ἣν ἀνήκει, καὶ θέλουσι πληροφορήσει ὅ,τι τάχιον τὸ κεντρικὸν τῆς περιφερείας των γραφείον. Ἐὰν τὸ ἐν παραβάσει πλοῖον διατελῇ ὑπὸ σημαίαν ὀθωμανικὴν, θέλει εἰδοποιηθῆ τὸ λιμεναρχεῖον τοῦ τόπου διὰ τοῦ ἀρμοδίου λιμενικοῦ ὑπαλλήλου. Ἐὰν δὲ ξένον ἦναι τὸ πλοῖον, οἱ ἐπὶ τῶν φάρων πράκτορες θέλουσιν εἰδοποιεῖ ἐγγράφως τὸν εἰς τὰ μέρη των ἐδρεύοντα Πρόξενον αὐτοῦ, τὸ δὲ εἰς τοιαύτην κατηγορίαν ὑπαγόμενον πλοῖον, ἐκτὸς τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτὸ ἕνεκα τοῦ ταξειδίου του τελῶν, θέλει πληρώσει ἐπὶ πλέον καὶ τὸ πενταπλάσιον αὐτῶν· ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ Πρόξενος ἐν τῷ τόπῳ ἢ ὁ ὑπάρχων δὲν ἤθελε δικαιοῦσαι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν πρακτόρων, ἢ ὑπόθεσις θέλει ἀποσταλῆ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἢ δὲ διεύθυνσις τῶν φάρων θέλει εἰδοποιήσει ἐγγράφως τὸ προξενεῖον, εἰς ὃ τὸ πλοῖον ὑπάγεται.

Ἄρθρ. 5. Χάριν μείζονος εὐκολίας τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, τὰ καταλύματα τῶν πρακτόρων τῶν φάρων θέλουσι τοποθετηθῆ πλησίον τῶν κατὰ τόπους ὑγειονομείων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ἐπὶ τῆς καταλληλοτέρας τῆς παραλίας θέσεως.

Ἄρθρ. 6. Οἱ πλοίαρχοι ὀθωμανικῶν ἢ ξένων πλοίων ὀφείλουσιν, εἴτε εἰσερχόμενοι εἴτε ἐξερχόμενοι τῶν ὀθωμανικῶν λιμένων, νὰ παρουσιάσωσι πρὸς τὸν Πρόξενόν των ἢ τὸν ἐπιτόπιον ὑπάλληλον τοῦ λιμεναρχείου τὴν περὶ πληρωμῆς τῶν τελῶν τῶν φάρων ἀπόδειξιν, ἵνα δυνηθῶσι νὰ τακτοποιήσωσι τὰ διαβατήρια, ἢ ἄλλα ἔγγραφα των.

Ἄρθρ. 7. Οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται πλοίων ἢ πλοιαρίων συνεχῶς καταπλεόντων ἐν λιμένι ἢ ἀποβάθραις, ἐνθα δὲν ὑπάρχει πράκτωρ τῶν φάρων, ὀφείλουσιν, ἄμ' ἀφιχθῶσιν ἐν λιμένι ἐνθα ὑπάρχει τοιοῦτος, νὰ παρουσιάσωσιν ἐνώπιον ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ δηλώσαντες τὸν ἀριθμὸν τῶν ταξειδίων των, νὰ πληρώσωσι τὰ δι' ἕκαστον πλοῦν ὀφειλόμενα τέλη. Ἐὰν παραλείψωσι νὰ ἐνεργήσωσι τὴν εἰρημένην δήλωσιν, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ταξειδίων των ἤθελε κατόπιν γνωσθῆ ἐκ τῶν ἀποδημητηρίων αὐτῶν ἐγγράφων, θέλουσι πληρώσει δι' ἕκαστον μὲν ταξειδίον τριπλάσιον τέλος, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἑξαπλάσιον.

Ἄρθρ. 8. Προηγουμένως εἶχεν ὁρισθῆ ὅτι ἡ καταμέτρησις τῶν τόνων ἐκάστου ἀτμοπλοῖου ἤθελεν ἐλαττωθῆ κατὰ 40 ἐπὶ τοῖς 0/0 ἕνεκα τοῦ χώρου ὃν κατέχουσιν αἱ ἐν αὐτοῖς μηχαναὶ καὶ αἱ τῶν γαιανθράκων ἀποθήκαι. Ἐὰν ὁμοῦς ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐλάττωσις ἐγένετο ἤδη ἐπὶ τῶν

ναυτιλιακῶν τῆς ἐθνικότητός των ἐγγράφων, δὲν θέλει αὐτὴ ἐπαναληφθῆ. Τὰ ἐν λόγῳ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα θέλουσιν ἐπομένως ἐξετασθῆ καὶ ἐξακριβωθῆ τοῦλάχιστον ἐφ' ἅπαξ.

Τὰ ἀτμοκίνητα, ὧν αἱ ἡμέραι τῶν ἀπόπλων δὲν εἶναι ὠρισμένοι οὐδ' ἐκτελοῦσι τὴν ἀδιάλειπτον τῶν ταχυδρομείων ὑπηρεσίαν, δέον νὰ ἀποτίσωσιν ὅλοσχερῶς τὰ τῶν φάρων τέλη. Χορηγεῖται ὁμοῦς ἐκπτώσις 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῶν ῥηθέντων τελῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ ἀτμοκίνητα, ἄπερ ὡς τὰ τῶν Ἑταιριῶν τῶν Ἀυτοκρατορικῶν Διαπορθμεύσεων καὶ τοῦ Λόυδ ὑποχρεοῦνται χειμῶνα τε καὶ θέρος ν' ἀποπλέωσιν εἰς ὠρισμένης ἡμέρας ἐκτελοῦντα ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 9. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ πλοῖα, εἴτε εἰσερχόμενα ἐντὸς τῶν λιμένων εἴτε ἐξερχόμενα αὐτῶν, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν κεκατονισμένων τελῶν. Ἀλλὰ τὰ πλοῖα, τὰ ἕνεκα ἀνωτέρας βίας ἢ πρὸς ἀποφυγὴν τρικυμίας προσοριζόμενα ἐντὸς λιμένος περιλαμβανομένου ἐν τῇ γραμμῇ τῶν Φάρων, ἐνόσω οὐδεμίαν ἐνεργαῖαν ἐμπορικὴν πράξιν, ἀπαλλάσσονται τῶν ῥηθέντων τελῶν· ἅμα δ' ὡς καὶ τὴν ἐλάχιστην τοιαύτην ἤθελον διενεργήσει, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πλήρη ἀπότισιν τῶν νενομισμένων τελῶν.

Φόροι.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰδικῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου τινῶν ἀκινήτων κτημάτων.

(Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 12 Ζηλ. δὲ 1286.)

Οἱ φόροι τῶν ὑπ' ἐνοίκιον γαιῶν καὶ κτημάτων, ὧν ἀπουσιάζουσιν αἱ ἰδιοκτηταί, εὐθύνουσι πάντοτε τοὺς ἐνοικιαστὰς κατὰ συνθήκην μὲν διὰ σχετικοῦ ὄρου καταχωρουμένου ἐν τοῖς ἐνοικιαστηρίοις συμβολαίοις, ὑποχρεωτικῶς δὲ, ἐὰν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαμοιβῆς τῶν ἐνοικιαστηρίων συμβολαίων τοιοῦτος ὄρος οὔτε συνεφωνήθη οὔτε κατεχωρήθη ἐν αὐτοῖς. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν οἱ ἐτήσιοι φόροι εἰσπράττονται μὲν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἀλλὰ δίδεται ἀπέναντι αὐτῶν ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξις παραλαβῆς (ἰλμ-ου-χαπέρ). Ἡ ἀπόδειξις αὕτη ἐπέχει τόπον μετρητῶν καὶ ὡς τοιαύτη ἀναγνωρίζεται ὑποχρεωτικῶς δι' ἑκάτερα τὰ μέρη, τοῦ μὲν ἐνοικιαστοῦ δικαιουμένου καταλογίσει ταύτην ἀπέναντι ἐνοικίου, τοῦ δὲ ἰδιοκτήτου ἀναγκαζομένου πάντοτε παραδεχθῆναι αὐτὴν ὡς τοιαύτην.

Οἱ ἐτήσιοι φόροι τῶν μὴ ἐκμισθουμένων ἀλλ' ἀπ' εὐθείας δι' ἐπιτρόπου ἢ διευθυντοῦ καλλιεργουμένων καὶ ἐκμεταλλευσόμενων ἀγροκηπίων, ἀμπελῶν, κήπων, βοσκῶν καὶ τῶν παραπλησίων γαιῶν εἰσπράττονται ταῦτοχρόνως καὶ ταῦτοειδῶς τῇ τῶν δεκάτων εἰσπράξει. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας τοῦ ἐπιτρόπου ἢ διευθυντοῦ, χωρίζεται ἀπέναντι τοῦ καθυστερουμένου ποσοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης

τιμῆς ἀποχρῶν μέρος τῶν προϊόντων, ἐὰν τὰ δέκατα λαμβάνωνται εἰς πρᾶγμα, πωλεῖται παρὰ τὸν διαιοικητικὸν συμβούλιον, καὶ τὸ μὲν ἀντίτιμον χορηγεῖται εἰς ἐξόφλησιν τῶν αἰτουμένων φόρων, τὸ δὲ πλεόνασμα (ἐὰν ὑπάρχη) ἐπιστρέφεται τῷ ἐπιτρόπῳ ἢ διευθυντῇ συγχρόνως μὲ τὴν δέουσαν ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

Ἐὰν αἱ εἰσπράξεις γίνωνται εἰς χρήματα καὶ οὐχὶ εἰς προϊόντα, ὡς τοῦτο συμβαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τὰς ἀμπέλους, κήπους, βοσκὰς καὶ λοιπὰ, τότε οἱ φόροι οὗτοι διαχωρίζονται ὁμοῦ μὲ τὰ δέκατα ἀπὸ τὰ ἰσότιμα τῶν προϊόντων. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δίδονται τῷ ἀποτίοντι ἀπόδειξις παραλαβῆς.

Οἱ φόροι τῶν ἀπ' εὐθείας δι' ἐπιτρόπου ἐκμεταλλευομένων πανδοχείων (χάνι), λουτρῶν, μύλων καὶ τῶν τοιούτων εἰσπράττονται καὶ κρατοῦνται πρὸ παντὸς ἄλλου ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῶν κτημάτων τούτων ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἐπιτρόπου.

Οἱ φόροι τῶν οὔτε ὑπὸ ἐνοίκιον οὔτε ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ συνεταιρικῶς καὶ κατὰ μερίδας καλλιεργουμένων καὶ ἐκμεταλλευομένων γαιῶν, ἀμπέλων, κήπων καὶ λοιπῶν κτημάτων εἰσπράττονται εἰς πρᾶγμα ἢ χρήματα πρὸ παντὸς ἄλλου ἀπὸ τὰ εἰς τὴν μερίδα ἐκάστου ἰδιοκτῆτου ἀναλογούντα εἰσοδήματα εἰς χεῖρας τῶν συνεταιρικῶς ἢ κατὰ μερίδας καλλιεργούντων ἢ ἐκμεταλλευομένων, ἀπέναντι ἀποδείξεως παραλαβῆς ὑποχρεωτικῶς ἀναγνωρίζομένης καὶ παραδεχομένης ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν.

Διὰ τὰς μὴ καλλιεργουμένας εἴτε δι' ἐκμισθώσεως εἴτε δι' ἐπιτρόπου γαίας, ἡ ἀρχὴ φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν σχετικῶν φόρων, γράφουσα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ μέρους ἐνθα ἤθελον εὑρεθῆ οἱ ἰδιοκτῆται. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ μὴ ἐκμεταλλευόμενα κτίρια.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ τῆς εἰδικῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου κατοίκων τινῶν τοῦ Κράτους.

Τὸ ἰκουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 21 Σεβλ 1289 — 10 Ἰανουαρίου 1873.

Παρατηρήθη ἀπὸ τινος χρόνου ὅτι τινὲς μὲν τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀπογραφῆς τῶν κτημάτων αὐτῶν ἀλλὰ πρὸ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τῶν φορολογικῶν πινάκων καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως διπλοτύπου τεζκερῆ πρὸς εἰσπράξιν ἀποδιμοῦσιν ἀλλαχόσε χάριν ἐμπορίας καὶ ἐφοδιαζόμενοι ἐκεῖθεν μὲ ἀποδεικτικὰ φόρου ἐπαγγέλματος, ἀπευθύνουσι αἰτήσεις κατὰ τὴν εἰς τὰ ἴδια ἐπιστροφὴν των ὅπως μὴ πληρώσωσι τοὺς ἐν τοῖς ἐπιτοπίοις πίναξιν ἐπ' ὀνόματί των καταγεγραμμένους τοιούτους φόρους, τινὲς δὲ αὐτῶν χωρὶς νὰ πληρώσωσι τοὺς ὀρισθέντας φόρους, καθ' ὃν χρόνον ἦσαν ἐνδημοῦντες, μεταβαίνουσιν εἰς ἄλλα μέρη, οὕτω δὲ πληρούοντες ἐκεῖ φόρον λίαν ἀτήμικτον ἐφοδιάζονται μὲ ἀποδεικτικὰ,

καὶ δυνάμει τούτων καθυστεροῦσι τὸν ὀφειλόμενον φόρον. Ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξ ἄλλων μερῶν ἐκδιδόμενων ἀποδεικτικῶν παρεμπόδισις τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων τούτων, καίτοι κατακεχωρημένων εἰς τε τοὺς πρώτους καὶ τοὺς δευτερεύοντας φορολογικοὺς πίνακας, παρουσιάζει ἐν αὐτοῖς ἔλλειμμα, ἐζητήθησαν πολλαχόθεν ὁδηγίαι περὶ τῶν ἐφαρμοστέων μέτρων κατὰ τῶν τοιούτων προσώπων ὡς καὶ κατ' ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μὴ ἔχοντες ἀποδεικτικὰ πληρωμῆς φόρου ἐπαγγέλματος ἔρχονται ἐξωθεν καὶ προμηθεύμενοι διάφορα ἐμπορεύματα ὅπως τὰ ἐκποιήσωσιν ἀλλαχοῦ ἀναχωροῦσιν, ὡς καὶ κατὰ τῶν ἡμιονηλατῶν οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται πάντοτε εἰς ὁδοπορίαν, χωρὶς νὰ ὦσιν ἐφοδιασμένοι διὰ τῶν περὶ πληρωμῆς τοῦ φόρου ἀποδεικτικῶν.

Ἐπὶ τῆς περὶ τούτων ἐκθέσεως τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῆς ἀπογραφῆς καὶ τῆς ὑποσημειώσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους καὶ ἡ Ὑψ. Πύλη ἀπεφάσισαν τὰ ἑξῆς. Ἀντὶ τοῦ φόρου (raienli) ὃν σχεδιάζει νὰ ἐπιβάλη ἡ κυβέρνησις εἰς τοὺς βιομηχάνους καὶ ἐμπόρους, πρόκειται νὰ καταργηθῆ ὁ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἐπαγγέλματος φόρος, ἀλλὰ μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἤδη ὑπὸ συζήτησιν σχετικοῦ κανονισμοῦ, δεόν ὅπως μὴ ἐκδίδωνται διαβατήρια εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους διὰ νὰ μὴ δύνωνται νὰ μεταβαίνωσιν ἀλλαχοῦ πρὸ τῆς ὀλοσχεροῦς εἰσπράξεως τῶν ἐν καιρῷ τῆς ἀπογραφῆς ἀναλογισάντων αὐτοῖς φόρων. Ἀφ' ἑτέρου μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀπογραφῆς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς τροποποιήσεων, δεόν μὲν νὰ μὴ ἀρχωνται ἐν γένει αἱ εἰσπράξεις πρὶν ἢ φθάσῃ ἡ περὶ αὐτῶν ἐπίσημος διαταγὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν σταλησομένων πινάκων, ἐπειδὴ ὁμοῦ μὴ εἰσπραττόμενοι οἱ φόροι τῶν τοιούτων βιομηχάνων τῶν εἰς ἄλλο μέρος μεταβαίνόντων πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἐπίσημοις διαταγῆς ἥτις ἀναμένεται μετὰ τὴν ἀπογραφὴν καὶ τὰς τροποποιήσεις ἥτοι μετὰ τὴν καταχώρησιν τῶν φόρων των εἰς τοὺς πίνακας τοῦ ἔτους ἐκείνου, παρουσιάζουσιν ἀνάλογον ἐλάττωσιν εἰς τὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πινάκων ὑπολογισθείσας προσόδους τοῦ κράτους. διὰ τοὺς τοιούτους βιομηχάνους ἐξαιρετικῶς δὲν θὰ περιμένηται ἡ ἐπίσημος διαταγὴ, ἀλλ' ὡς ἂν πρόκειται νὰ μεταβῶσιν ἀλλαχοῦ, δεόν νὰ πληρῶνσι πρῶτον τοὺς φόρους των κατὰ τοὺς πίνακας, οἱ δὲ ἕνεκα ἐμπορίας ἀλλαχόθεν μεταβαίνοντες εἰς μέρη, ὅπου ἐφη μόσθη ἡ ἀπογραφὴ, ἐμποροὶ καὶ ξένοι τεχνῖται, οἱ ἐξασκοῦντες μικρὸν ἢ μέγα ἐμπόριον, ἐὰν μὲν παρουσιάσωσιν ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν φόρων των εἰς τὰ μέρη ὅθεν ἔρχονται, δὲν ὑποβάλλονται ἐκ νέου εἰς φορολογίαν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀφίξεώς των, ἀλλως φορολογοῦνται, ἐξαιρέσει 1ον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εἴτε φέροντες ἐμπορεύματα ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἀναχωρήσεως εἴτε προμηθεύμενοι τοιαῦτα ἐκ τοῦ τῆς ἀφίξεώς των, εὐρίσκονται διαβατικῶς εἰς τινὰ τόπον χωρὶς νὰ διαμείνωσι πολὺν χρόνον καὶ ἐμπορευθῶσιν ἐν αὐτῷ, καὶ προτίθενται νὰ πράξωσι τοῦτο ἀλλαχοῦ, 2ον τῶν ὁδοιπόρων, ἡμιονηλατῶν καὶ ἄλλων τοιούτων οἱ ὅποιοι μένουσι διαβατικῶς μόνον ἐπὶ 4—5 ἡμέρας, ὡς καὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ χωρίοις ὅπου δὲν ἐφη μόσθη εἰσέτι ἡ ἀπογραφὴ κα-

τοικούντων, οἱ ὅποιοι ἐκ διαλειμμάτων φέρουσιν ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ κήπων των μικρὰς ποσότητας ὀπωρικῶν καὶ πωλοῦσι ταύτας ἐπὶ ποδῶς, ἢ ὑπηρετήσαντες ὡς ἐργάται ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰ ἴδια. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅταν ἡ ἐποχὴ τῆς ἀφίξεως ξένων τεχνιτῶν συμπέσῃ μετὰ τὴν ἀπογραφὴν ἢ τὰς ἐπιδιορθώσεις καὶ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως των παρέλθωσι δεκαπέντε ἡμέραι χωρὶς νὰ ἀναχωρήσωσιν, οἱ τοιοῦτοι ἐννοοῦνται ὅτι ἐξασκοῦσι βιοποριστικὴν τινα ἐργασίαν καὶ ἐπιβαρύνονται διὰ φόρου, ὅστις καταχωρεῖται εἰς τοὺς πίνακας. Ἄλλ' ὅταν ἡ ἀφίξις των συμπέσῃ περὶ τὰ μέσα ἢ τέλη τοῦ ἔτους, δέον μὲν καὶ οὗτοι νὰ φορολογῶνται, πρὸς ἀποφυγὴν ὅμως ἀταξίας καὶ συγχύσεως δὲν ἀναμιγνύονται τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ μετὰ τῶν παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐπικεκυρωμένων προσόδων, ἀλλὰ σημειοῦνται ὡς εἰσόδημα ἐν τῷ πινάκῳ τῶν τροποποιήσεων τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐκοινοποιήθη πανταχοῦ παρακαλεῖται καὶ ἡ Ὑμ. Ἐξ. ὅπως φροντίσῃ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα καὶ ἐν τῷ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν της νομῶ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν περὶ εἰσπράξεως φόρου παρὰ τῶν γεωργῶν.

(16 Σεββὰλ 1289 — 23 Ἰανουαρίου 1873).

Ἡ γεωργικὴ τάξις ὑποδιαιρεῖται εἰς τρεῖς κατηγορίας· ἡ πρώτη περιλαμβάνει ἐκείνους ἐκ τῶν γεωργῶν, οἱ ὅποιοι ἔχοντες ἐπαρκεῖς ἀγροὺς καὶ γαίας οὐδόλως ἀσχολοῦνται εἰς ἕτερα βιοποριστικὰ ἔργα, ἀλλ' ἐξασκοῦσ' διαρκῶς τὴν γεωργίαν. Οἱ τοιοῦτοι ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἀν' ἀκόμη μεταβαίνοντες δις ἢ τρίς τοῦ ἔτους εἰς τὰς κωμοπόλεις πρὸς προμήθειαν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων μεταφέρωσι καὶ πωλῶσιν ἀνθράκας καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἢ ἀπλῶς μετακομίζωσιν ἐμπορεύματα διὰ τῶν ἀμαξῶν των. Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὑπάγονται ὅσοι μὴ ἔχοντες γαίας ἐπαρκεῖς πρὸς συντήρησίν των, ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων των γεωργικῶν ἐργασιῶν, καταγίνονται καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν ἀλλοτρίων ἀγρῶν ὡς ὑπομίσθιοι ἢ συμμέτοχοι ἢ ὠφελοῦνται ἐκ τῆς πωλήσεως ξύλων, ἀνθράκων καὶ ἄλλων τοιούτων. Παρὰ τούτων θέλει εἰσπράττεσθαι ὁ εἰρημένος φόρος, ὑπολογιζομένου ὡς ἐγγίστα τοῦ κέρδους των. Ἡ τρίτη περιλαμβάνει τοὺς ἔχοντας μὲν ἐπαρκεῖς ἀγροὺς καὶ γαίας, ἀλλ' ἔνεκα τῆς εὐπορίας ἢ τοῦ ἐμπορίου, ὅπερ ἰδιαιτέρως ἐξασκοῦσι, διεξάγουσι τὰς γεωργικὰς των ἐργασίας διὰ τῶν ὑπομισθίων των ὑπηρετῶν. Παρὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην δέον νὰ ζητῆται ὁ εἰρημένος φόρος ἀναλόγως τοῦ κέρδους των, ὁ δὲ τοὺς ὑπηρετάς των ἐπιβαρύνων εἰσπράττεται κατ' εὐθείαν παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων.

Χαρτόσημα.

ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ.

(30 Νοεμβρίου 1873.)

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν περὶ τοῦ χαρτοσήμου νόμον ὑπάγονται· πᾶσα πράξις ἀφορώσα δάνειον, τὰ συμφωνητικὰ ἐταιριῶν ἢ τὰ περιέχοντα οἰανδήποτε σύμβασιν ἢ ὑποχρέωσιν, αἱ συναλλαγματικαὶ, τὰ εἰς διαταγὴν ἢ τῷ κομιστῇ πληρωτέα γραμμάτια· αἱ ἀποδείξεις παραλαβῆς ἢ ἐξοφλητικὰ· αἱ ἀποδείξεις παρακαταθήκης, οἱ τίτλοι μετοχῶν ἢ ὁμολογιῶν ἐταιρίας τινὸς ἢ οἰασδήποτε ἄλλης ἐπιχειρήσεως· τὰ ἐντάλματα (chèques) καὶ πάντα τὰ ἐμπορεύσιμα ἢ ἐμπορικὰ γραμμάτια, ὡς καὶ πᾶσα νομικὴ πράξις συναπτομένη μεταξὺ ἰδιωτῶν· πᾶσα πράξις περιέχουσα σύμβασιν ἢ ἐξοφλησιν κατατεθεῖσαν εἰς δημοσίαις ταμεῖαι, εἰς διοικητικὰς ἀρχάς, εἰς οἰκονομικοὺς ἢ ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους, ὡς καὶ οἱ τεσσ κ ε ρ έ δ ε ς, αἱ ἐκθέσεις (τακίρια) καὶ αἱ ἀναφοραὶ ἢ αἰτήσεις πρὸς τὰς ἀρχάς, τὰς λειτουργούσας χάριν τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων· τὰ χ ο δ ζ έ τ ι α, παντὸς εἶδους ἀποφάσεις, ἀπογραφαὶ (κασάμ τεφτερί) καὶ ἄλλαι πράξεις τῶν ἱερῶν δικαστηρίων (τοῦ σερί), τὰ ἐγγράφα ἀδείας (ἰζίν-ναμῆ), αἱ δικαστικαὶ διαταγαὶ (μουρσελέ)· αἱ ληξιαρχικαὶ πράξεις καὶ ἄλλα πιστοποιητικὰ (ἰλμι-χαμπέρια)· αἱ ἀποδείξεις παραλαβῆς καὶ τὰ ἐξοφλητικὰ μισθῶν, τὰ σε χ ί μ ι α καὶ λοιπαὶ συντάξεις· αἱ ἀποφάσεις καὶ ἐκθέσεις (μαζβατᾶ) τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν δικαστηρίων καὶ ἄλλων συμβουλίων· τὰ ἀποσπάσματα, ἀντίγραφα τὰ εἰς ἰδιώτας ὑπὸ τῶν δημοσίων ἀρχῶν δίδόμενα· πᾶσα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν σύμβασις· αἱ τοιχοκολλήσεις καὶ παντὸς εἶδους εἰδοποιήσεις· τὰ ὀδοιορικὰ (ἰλμι-χαμπέρια), τὰ ἀγωγιαστήρια, αἱ φορτωτικαὶ καὶ τὰ ναυλοσυμφωνητικὰ, τὰ ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια καὶ ἐν γένει πᾶν εἶδος ἐγγράφων ἢ τίτλων, δυναμένων νὰ προσαχθῶσιν ἐπὶ δικαστηρίου πρὸς ἀπόδειξιν· ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ ἐφημερίδες.

Ἄρθρ. 2. Ἐξαιροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς σημάσεως τὰ ἰλμι-χαμπέρια, τὰ σερκιά, τὰ σουρέτια, καὶ ἄλλοι τίτλοι ἀνταλλασσόμενοι μεταξὺ διαφόρων ἀρχῶν καὶ τῶν δημοσίων ταμείων, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ εἰς ἰδιώτας δίδόμενοι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς·—αἱ ἀποδείξεις χρηματικῶν βοηθειῶν εἰς ἀπόρους, εἰς σχολεῖα εἰς φιλανθρωπικὰ, ἀγαθοεργὰ καὶ φιλεκπαιδευτικὰ καταστήματα—αἱ ἀποδείξεις ἐνδείας·—αἱ δικαστικαὶ πράξεις καὶ μαζβατᾶ δ ε ς τῶν πλημμελειοδικείων καὶ κακούργοδικείων καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ συγγράμματα.

Ἄρθρ. 3. Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου διαιρεῖται εἰς δύο κατηγορίας· α) εἰς χαρτόσημον τ ᾶ ξ ε ω ς, ἐπιβαλλομένου ὠρισμένου δικαιώματος ἐπὶ ἐγγράφων, ἅτινα ὀρίζονται ἐν τῷ εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν ἐπὶ ἐπι-

συνειμμένω πίνακι τῆς διατιμῆσεως τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου τάξεως β'.) εἰς χαρτόσημον ἀξίας, ἐπιβαλλομένου δικαιώματος ἀναλόγου τοῦ ἐν τῇ πράξει ἀναφερομένου ποσοῦ καὶ ὀριζομένου ὡς ἑπείτα:

Παράδες 20 ἐπὶ ποσοῦ

	ἐκ γροσίων	100	μέχρι	1000
Γρόσιον	1	ἐπὶ ποσοῦ ὑπερβαίνοντος τὰ γρόσια	1,000	» 2,000
	γρ.	2	»	2,000 » 4,000
	»	3	»	4,000 » 6,000
	»	4	»	6,000 » 8,000
	»	5	»	8,000 » 10,000
	»	7 1/2	»	10,000 » 15,000
	»	10	»	15,000 » 20,000

Ἐπὶ δὲ ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν 20,000 γρ. μέχρι 50,000 τὸ δικαίωμα αὐξάνει κατὰ 5 γρ. ἐπὶ 10,000 γρ. ἢ ἐπὶ κλάσματος τῶν 10,000 γροσίων.

ὑπερβαίνοντος	τὰ γρ.	50,000	μέχρι	75,000
»	50	»	75,000	» 100,000
»	75	»	100,000	» 150,000
»	100	»	150,000	» 200,000

Ἐπὶ δὲ ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν 200,000 μέχρι 500,000 τὸ τέλος αὐξάνει κατὰ 50 γρ. ἐπὶ 100,000 γρ. ἢ ἐπὶ κλάσματος τῶν 100,000 γρ.

Ὅριζεται δὲ

Εἰς γρ.	375	ἐπὶ ποσῶν ἀνωτέρων τῶν	μέχρι	750000
»	»	500000	»	1000000
»	»	500	»	1500000
»	»	750	»	2000000
»	»	1000	»	1500000

Ἐπὶ δὲ ποσοῦ ὑπερβαίνοντος τὰ δύο ἑκατομμύρια δι' ἕκαστον ἑκατομμύριον ἢ δι' ἕκαστον κλάσμα τοῦ ἑκατομμυρίου πληρόνεται 500 γρόσια.

Εἰς χαρτόσημον ἀξίας ὑπόκειται: πᾶν ὀμολογον, ἔνταλμα πληρωμῆς, αἱ συναλλαγματικαί, παντὸς εἶδους καλὰ (bons), ἀποδείξεις παραλαβῆς ἢ ἐξοφλητικὰ, ἀποδείξεις παρακαταθήκης, πάντα τὰ ἐμπορεύσιμα, ἢ ἐμπορικὰ γράμματα, ὡσαύτως καὶ πᾶν ἔγγραφον βεβαιούν ἐνοχλήν, ἐγγύησιν, ἐταιρίαν ἢ οἰανδήποτε ἄλλην σύμβασιν, καὶ ἀναφέρον ὠρισμένον τι ποσόν τὰ ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια, τὰ χ ο δ ζ ε τ ι α δανείου, ἀγοραπωλησίας, ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ ὑπὸ τῶν ἰσῶν δικαστηρίων (σερι) συντασσόμεναι ἀπογραφαὶ καὶ ἐν γένει πᾶν ἔγγραφον καὶ τίτλος μὴ ἀναφερόμενα ἐν τῷ πίνακι τοῦ χαρτοσήμου τάξεως καὶ περιέχοντα ἀξίαν ἢ ποσόν ὠρισμένον.

Αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἐμπορικὰ γραμματία, ἐκδιδόμενα εἰς δεῦτερον, τρίτον κτλ. ἀντίτυπον, ἀπαξ μόνον ὑποβάλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου τὰ δὲ λοιπὰ ἀντίτυπα ὑποβάλλονται εἰς τοῦτο μόνον ὅταν γίνηται χρῆσις αὐτῶν.

Τὰ συμβόλαια καὶ πάντα τὰ εἰς πολλὰ ἀντίτυπα ἐκδιδόμενα ἔγγραφα καὶ ἀναφέροντα ἕκαστον μερικώτερον ποσὰ ὠρισμένα, ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου, ἀναλόγως τῆς μερίδος τῶν ποσοτήτων ἢ τῶν ἀξιών τῶν ἐν τοῖς ἀντιγράφοις ἀναφερομένων.

Ἄρθρ. 4. Ὄταν ἐν τινι ἔγγραφῳ μνημονεύωνται διάφορα ποσὰ συσχετιζόμενα πρὸς τὴν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένην πράξιν, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου λαμβάνεται ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ μόνον τοῦ ἀποτελούντος τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἔγγραφου.

Ἄρθρ. 5. Ὄταν ἢ ἐν τινι ἔγγραφῳ ἀναφερομένη νομικὴ πράξις περιλαμβάνη διφόρους περιπτώσεις, τὸ δὲ ἔγγραφον ἔχη ὡς ἀντικείμενον μίαν μόνην ἐξ αὐτῶν, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ὀρίζεται κατὰ τὸ εἶδος τῆς περιπτώσεως, ἣν εἶχον ὑπ' ὄψιν οἱ συμβαλλόμενοι. Ἐὰν ὁμως τὸ ἔγγραφον ἔχη ἀντικείμενον πάσας ἢ τινας μόνον τῶν ἐναυτῷ διαλαμβανομένων περιπτώσεων, τὸ τέλος ὀρίζεται κατὰ τὴν περίπτωσιν τὴν μᾶλλον φορολογουμένην.

Ἄρθρ. 6. Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου καταβάλλεται:

- 1.) Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ ἐνσήμου χάρτου [χαρτοσήμου].
- 2.) Διὰ τῆς σφραγίσεως τοῦ ἀσήμου (λευκοῦ) χάρτου.
- 3.) Διὰ τῆς ἐπιθεσεως τοῦ γραμματοσήμου.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ τῶν Χαρτοσήμων.

Ἄρθρ. 7. Αἱ εἰς χαρτόσημον τάξεως ἢ ἀξίας ἀναλόγως τοῦ εἶδους αὐτῶν ὑποκείμεναι νομικαὶ πράξεις ἐγγράφονται ἐπὶ χαρτοσήμων τῆς κατηγορίας, εἰς ἣν ὑπάγονται, καὶ ὡν ἡ ἀξία ὀρίζεται ἐν τῷ πίνακι τῆς διατιμῆσεως τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου.

Ἐν τούτοις ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἐταιριῶν ἐκδιδόμενων μετοχῶν καὶ ὀμολογιῶν, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ἐνταλμάτων καὶ τῶν λοιπῶν τίτλων, οἵτινες ὡς ἐκ τοῦ ἰδιάζοντος αὐτῶν τύπου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐγγράφονται ἐπὶ βαθμολογημένου χαρτοσήμου, ἐπιτίθενται ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων σφραγίδες σημάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τρίτου Τίτλου.

Ἐπὶ δὲ τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐμπορικῶν γραμματίων τὸ γραμματόσημον ἐπιτίθεται ἐπ' αὐτῶν ὡς ἐκτίθεται ἐν τῷ Τετάρτῳ Τίτλῳ.

Ἄρθρ. 8. Ὄταν δὲν δύναται τις νὰ προμηθευθῇ χαρτόσημον διὰ τὸ ζητούμενον ποσόν, δύναται νὰ συντάξῃ τὸ ἔγγραφον ἐπὶ χαρτοσήμου μικροτέρας ἀξίας, ἀλλ' ὀφείλει νὰ προσκολλήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τοσαῦτα χαρτόσημα, ὅσα ἀπαιτοῦσιν αἱ διατάξεις τῆς διατιμῆσεως, ὑποχρεούμενος ἵνα ἐν τέλει τοῦ ἔγγραφου καὶ πρὸ τῆς ὑπογραφῆς μάλιστα ποιῆται μνεῖαν τῶν οὕτως προστεθειμένων χαρτοσήμων, καὶ νὰ γράφῃ κάτωθεν ἐκάστης σφραγίδος τῶν προσηρητημένων χαρτοσήμων τὰς λέξεις: προσηρητημένων εἰς τὸ ἔγγραφον τὸ ἀφορῶν (τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἔγγραφου.....) καὶ ὑπὸ χρονολογούμενον ἐπὶ.....

Κάτωθι τῶν λέξεων τούτων ὁ ὑπογράφων τὸ ἔγγραφον τίθησι τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν σφραγίδα του.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ τοῦ σημάσεως λευκοῦ χάρτου χρῆζοντος.

Ἄρθρ. 9. Οἱ τίτλοι τῶν προσωρινῶν ἢ ὀριστικῶν μετοχῶν ἢ ὁμολογιῶν ἑταιρίας τινος ἢ οἰασδὴποτε ἄλλης μετοχικῆς ἐπιχειρήσεως, εἴτε αὐταὶ νῦν ὑπάρχουσιν εἴτε ἐν τῷ μέλλοντι δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος θὰ συσταθῶσιν, ἀνάγκη νὰ παρουσιάζωνται πρὸς σήμανσιν, ἧς τὸ τέλος συνίσταται εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου.

Ἐπίσης σφραγίζονται τῇ καταβολῇ ἐνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου πᾶσαι αἱ ξέναὶ ἀξίαι (δάνεια, μετοχαὶ ἢ ὁμολογίαι) ἀνεγνωρισμένα καὶ κυκλοφοροῦσαι ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ὀριστικοὶ τίτλοι τῶν μετοχῶν καὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἑταιριῶν ἢ οἰασδὴποτε ἐπιχειρήσεως σφραγίζονται δωρεάν, ὅταν οἱ προσωρινοὶ αὐτῶν τίτλοι καταβάλλωσι τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. 11. Τὰ ἐντάλματα (chèque), αἱ τοιχοκολλήσεις, αἱ φορτωτικαὶ, τὰ ναυλοσυμφωνητικὰ καὶ τὰ ἀγωγιαστήρια σφραγίζονται, καταβαλλομένου πρὸς τοῦτο τέλους ὀρισμένου ἐν τῷ πίνακι τῆς διατιμῆσεως. Ἐπὶ τούτων εἶναι ἐπίσης δυνατόν νὰ προσκολλῶνται γραμματόσημα ἀντιπροσωπεύοντα τὸ αὐτὸ τέλος, ἅτινα ἀνάγκη νὰ ἐκμηδενίζωνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 15 ἄρθρου.

Αἱ δὲ ἐφημερίδες σφραγίζονται ἐπίσης δι' ἰδιαιτέρου γραμματοσήμου, καταβαλλομένου πρὸς τοῦτο ἐνὸς τέλους ὀρισμένου ἐν τῷ πίνακι τῆς διατιμῆσεως.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ γραμματοσήμου.

Ἄρθρ. 13. Τὸ γραμματόσημον ἐπιτίθεται ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ καὶ συνωδᾶ πρὸς τοὺς περὶ χαρτοσήμων κανόνας ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν, ἐπὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων, τῶν καλῶν παντὸς εἶδους, ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων παρακαταθήκης καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν γραμματίων, ἅτινα δὲν ἐγγράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου ἀξίας.

Εἰς πᾶν γραμματίον, τίτλον ἢ ἔγγραφον ἐκδοθὲν ἢ κυκλοφοροῦν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἐν τισὶ χώραις τῆς αὐτοκρατορίας, ἐνθα δὲν ἰσχύει ὁ παρῶν κανονισμὸς, ἅμα ὡς εἰσαχθὲν εἰς μέρος ὑπαγόμενον εἰς τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐπιτίθεται γραμματόσημον ἢ σφραγίζεται πρὶν ἢ τοῦτο γείνη ἤδη ἀντικείμενον ἐμπορίας ἢ τεθῆ εἰς χρῆσιν.

Ἄρθρ. 14. Τὰ γραμματόσημα, ὡς ὑποδεικνύεται ἐν τῷ πίνακι τῆς διατιμῆσεως, εἶναι βαθμολογημένα καὶ κατασκευάζονται εἰς ἰδίους τύπους.

Ἐπιτρέπεται ἵνα ταυτοχρόνως ἐπὶ ἐνὸς ἔγγραφου ἐπιτεθῶσι πλείονα γραμματόσημα, ὅταν ἕνεκα τῆς σπουδαιότητος τοῦ ποσοῦ δὲν ᾖναι δυ-

νατὸν νὰ εὐρεθῆ γραμματόσημον ἀνταποκρινόμενον εἰς τὴν κατηγορίαν, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ ἐν τῇ πράξει ἀναφερόμενον ποσόν.

Ἄρθρ. 15. Τὰ γραμματόσημα ἀνάγκη νὰ προσκολλῶνται τὴν αὐτὴν στιγμὴν, καθ' ἣν τὸ ἔγγραφον ὑπογράφεται ἢ σφραγίζεται. Ὅπως προληφθῆ ἢ χρῆσις τῶν μεταχειρισμένων ἤδη γραμματοσήμων καὶ πρὸς ἐπιβεβαίωσιν ὅτι τὰ γραμματόσημα προσκολλήθησαν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς, μέρος τοῦ τύπου τῆς σφραγίδος ἢ τῆς ὑπογραφῆς φέρεται ἐπὶ τοῦ γραμματοσήμου, χωρὶς ὅμως ἐκ τούτου τὰ γράμματα τοῦ γραμματοσήμου νὰ ἀποβαίνωσιν ἐντελῶς δυσανάγνωστα.

Ἐὰν ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου προσκολλήθησαν πλείονα τοῦ ἐνὸς γραμματόσημα, μέρος τοῦ τύπου τῆς σφραγίδος ἢ ἡ ὑπογραφή ἀνάγκη νὰ φέρηται ἐπὶ ἐκάστου γραμματοσήμου, ἐκτὸς ἐὰν τὰ γραμματόσημα ᾖναι τοσοῦτον πολλὰ, ὥστε ὁ ὅρος οὗτος νὰ μὴ δύναται νὰ ἐκπληρωθῆ.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ τύπος τῆς σφραγίδος ἢ ἡ ὑπογραφή ἀνάγκη νὰ τίθηται τοςάκις, ὅσον ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαῖον. Πᾶν ἔγγραφον, οὗ τὰ γραμματόσημα δὲν ἐξεμηδενίσθησαν διὰ τοῦ τρόπου τούτου, θεωρεῖται ὡς μὴ ἐσφραγισμένον.

Ἄρθρ. 16. Ὁ πρῶτος ἀποδέκτης συναλλαγματικῆς τινος, ἢ καλοῦ, ἐπιτροπικοῦ, ἢ τινος ἐντάλματος πληρωμῆς, ἅτινα ἐξεδόθησαν μὲν εἰς τὰ ἐν τῷ 13 ἄρθρῳ ὑποδεικνυόμενα μέρη, εἶναι δὲ πληρωτέα ἐν Τουρκίᾳ, πρὸ πάσης ἀποδοχῆς, ὀπισθογραφῆσεως, ἐξοφλήσεως ἢ τινος ἄλλης χρήσεως, ἀνάγκη νὰ ἐπιθέσῃ ἐπ' αὐτῶν τὸ γραμματόσημον, ὅπερ ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ ἐκμηδενίσῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 15 ἄρθρου.

Ἄρθρ. 17. Ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐμπορικῶν γραμματίων ἐκδιδομένων ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ καὶ πληρωτέων ἐπίσης ἐντὸς τῆς αὐτοκρατορίας ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐπιτίθεται τὸ γραμματόσημον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 15 ἄρθρου ἐν τῷ τόπῳ καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 18. Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀναφέρον ποσόν μικρότερον τῶν 100 γρασιῶν ὀρίσθη γραμματόσημον 10 παράδων.

ΤΙΤΛΟΣ Ε'.

Ποινικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. 19. Πᾶν ἔγγραφον μὴ ἐσφραγισμένον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, φερόμενον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, συμβουλίων, διοικητικῶν ἢ δημοσίων ἀρχῶν πρὸς τινὰ οἰονδὴποτε νομικὸν σκοπὸν, ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπομένην διάταξιν: ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτοῦ πρὶν εἶτε εἰσακουσθῆ ἢ αἰτησις ἢ ἐνεργηθῆ ἢ ὑπόθεσις, ἀνάγκη ὁ κύριος τοῦ ἔγγραφου νὰ ἐπιθέσῃ ἐπ' αὐτοῦ γραμματόσημον ἐκτὸς δὲ τούτου ὑποβάλλεται καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν προστίμου ἐκ 3 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἔγγραφῳ ἀναφερομένου ποσοῦ, ἐὰν τὸ ἔγγραφον ὡς ἐκ τῆς ιδιότητος αὐτοῦ ὑπάγῃται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἀξίας: ἐὰν δὲ τὸ ἔγγραφον ὑπάγῃται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου τάξεως, τὸ πρόσ-

τιμον εκείνο συνίσταται εἰς ἡμίσειαν τουρκικὴν λίραν ἐπὶ τρισὶ τουρκικαῖς λίραις κατὰ τὴν σπουδαιότητα τῆς ὑποθέσεως.

Τὸ ποσὸν τοῦ προστίμου ὡς καὶ ἡ ἡμέρα τῆς λήψεως αὐτοῦ ἐγγράφονται ἐπὶ τῶν προσκεκολλημένων γραμματοσήμων, ὧν κάτωθεν ἐπιτίθεται ἡ σφραγὶς τοῦ δικαστηρίου, συμβουλίου, τῆς διοικητικῆς ἢ δημοσίας ἀρχῆς.

Πᾶν μὴ ἐσφραγισμένον ἐγγράφον ἢ φέρον γραμματόσημον μικρότερον ἐκείνου, οὗ ὄφρα να γείνη χρῆσις, καὶ ὅπερ ἐδικόφορον τίνι τρόπῳ ἐμφανίζεται ἐπὶ δικαστηρίου, συμβουλίου διοικητικῆς ἢ δημοσίας ἀρχῆς, κρατεῖται ἐπίσης μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου ἢ τοῦ ἀνωτέρω ὁρισθέντος προστίμου.

Ἄρθρ. 20. Ὁ κομιστὴς τοῦ ἐγγράφου εὐθύνεται διὰ τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὸ πρόστιμον, ἅτινα ἀπαιτοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ὁ κολλυβιστὴς ἢ ὁ μεσίτης ὁ συμμετασχὼν εἰς ἀγοροπωλησίαν μὴ ἐσφραγισμένων μετοχῶν ἢ ὁμολογιῶν, αἵτινες μόνον ἐσφραγισμέναι δύνανται νὰ κυκλοφορῶσιν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου καὶ τοῦ προστίμου, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ ἐπηρεασθῶσι τὰ ποσά, ὅσα εἶναι ἀπαιτητὰ παρὰ τῶν ἄλλων παραβατῶν.

Ἄρθρ. 21. Ἐὰν ὁ παραβάτης ἀρνήται νὰ καταβάλῃ τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἢ τὸ πρόστιμον κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἡ πληρωμὴ τούτων ἐνεργεῖται διὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, καὶ ἐὰν ἀκόμη ὁ παραβάτης ἤθελε παραιτηθῆ τοῦ τίτλου αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 22. Οἱ πρόεδροι, τὰ μέλη τῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλίων, καθὼς καὶ πάντες οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὅσοι μὴ ἐκπληροῦντες τὸ καθήκον αὐτῶν δὲν ἀπαιτοῦσι τὴν καταβολὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ ὁριζομένων προστίμων καὶ τελῶν τοῦ χαρτοσήμου, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον τριπλοῦν ἐκείνου, ὅπερ ἔπρεπε νὰ καταβληθῆ.

Ἄρθρ. 23. Οἱ τε σκερέδες, τὰ τακρίρια, αἱ αἰτήσεις καὶ ἀναφοραὶ, αἱ ἀφορῶσαι ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις, ἀπυθινόμεναι εἰς τὰ ὑπουργεῖα ἢ εἰς τὰς δημοσίας ἀρχάς, καὶ αἵτινές εἰσι συντεταγμέναι ἐπὶ ἄσῃμου χάρτου, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γείνωνται ἀποδεκτὰ, ἀλλ' ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν.

Οἱ ὑπάλληλοι οἱ ἀποδεχθέντες ἐγγράφον μὴ ἐσφραγισμένον, αἵτινες εἴτε περὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ἐφρόντισαν, εἴτε ἄλλως πως ἐνήργησαν, ὑποβάλλονται ἕκαστος εἰς τὴν καταβολὴν ἡμισείας τουρκικῆς λίρας.

Ἄρθρ. 24. Πᾶσα ἐταιρία, ἢ ἐπιχείρησις ἐκδοῦσα μετοχὰς ἢ ὁμολογίας πρὶν ἢ αὐτὰς πρότερον ὑποβάλῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὸ τέλος τοῦτο καὶ πρόστιμον 6 ἐπὶ τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν ἢ τῶν ὁμολογιῶν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 25. Αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ ἄλλα ἐμπορεύσιμα ἢ ἐμπορικὰ γραμμάτια, μὴ συντεταγμένα ἐπὶ χαρτοσήμου, ἢ μὴ φέροντα γραμματόσημα

κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ ὁριζομέναις διατάξεις, δὲν ἀπολαύουσι τοῦ ἐν τοῖς ἄρθροις 76 καὶ 78 τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος ὁριζομένου δικαιώματος τῆς ἀλληλεγγύης· οἱ ὀπισθογράφοι ἀπαλλάττονται πάσης ἐνοχῆς, ὁ δὲ κομιστὴς ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς τῆς συναλλαγματικῆς μόνον κατὰ τοῦ ἐκδότου ἔχει δικαίωμα ἀγωγῆς· ἐν περιπτώσει δὲ ἀποδοχῆς ἔχει δικαίωμα μόνον κατὰ τοῦ ἀποδέκτου καὶ τοῦ ἐκδότου, ἐὰν οὗτος δὲν δύναται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶχε κάμει πρόβλεψιν.

Ἄρθρ. 26. Ἀπαγορεύεται εἰς πᾶν πρόσωπον, ἐταιρίαν, δημοσίαν ἢ διοικητικὴν ἀρχὴν, τὸ νὰ ἐκδίδῃ, νὰ ἀποδέχεται, νὰ ὀπισθογραφῆ, νὰ ἐξοφλῆ καὶ νὰ πληρῶνται εἴτε εἰς ἴδιον αὐτῆς εἴτε εἰς τρίτου λογαριασμὸν συναλλάγματα ἢ καὶ ἄλλα ἐμπορεύσιμα ἢ ἐμπορικὰ γραμμάτια μὴ συντεταγμένα ἐπὶ χαρτοσήμου ἢ μὴ φέροντα γραμματόσημα.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, οἱ τε ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἰδιῶται, ὑποβάλλονται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου καὶ τινος προστίμου 3 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀναφερομένου κεφαλαίου.

Ἄρθρ. 27. Ἐπὶ πάσης συναλλαγματικῆς καλοῦ, ἐντάλματος πληρωμῆς, ἐπιτροπῆς ἢ ἄλλου τινος ἐμπορευσίμου ἢ ἐμπορικοῦ γραμματίου, συντεταγμένου ἐν τόπῳ, ἐνθα ἰσχύει ὁ παρῶν κανονισμὸς, ἐπὶ χάρτου μὴ φέροντος οὔτε τὸν τύπον τοῦ χαρτοσήμου οὔτε γραμματόσημον, δύναται νὰ προσκολλᾶται γραμματόσημον πρὸ τῆς λήξεως αὐτῶν ἢ τῆς ὀπισθογραφῆσεως. Ἀλλὰ τὸ οὕτως ἐπιτεθειμένον γραμματόσημον εἶναι τὸ τριπλοῦν ἐκείνου, οὗ ἦτον ἀνάγκη νὰ γείνη ἐξ ἀρχῆς χρῆσις. Ἐὰν τὸ γραμμάτιον ᾖ ὀπισθογραφημένον ἢ ληξιπρόθεσμον, ἐκτὸς τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου, καταβάλλεται καὶ πρόστιμον 3 τοῖς 100 ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ἀναφερομένης ἀξίας συνωδὰ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 19 ἄρθρου.

Ἄρθρ. 28. Ἐὰν ἡ παράβασις συνίσταται μόνον εἰς τοῦτο, ὅτι ἐγένετο χρῆσις χαρτοσήμου μικροτέρου τοῦ ἀρμοδίου χαρτοσήμου, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὸ πρόστιμον καταβάλλονται μόνον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ δὲν κατεβλήθη τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. 29. Οἱ πλαστογραφοῦντες τὸ χαρτόσημον ἢ οἱ ἐν γνώσει ποιούμενοι χρῆσιν ἢ πωλοῦντες πλαστογραφηθέντα χαρτόσημα τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1 παραγράφου τοῦ 149 ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ κώδικος διὰ δεσμῶν ἢ διὰ εἰρκτῆς μὴ ὑπερβαίνουσας τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν δέκα ἐτῶν.

Οἱ δὲ ἐν γνώσει ποιούμενοι χρῆσιν μεταχειρισμένων ἤδη γραμματοσήμων, τιμωροῦνται κατὰ τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διὰ τριετοῦς φυλακίσεως.

Ἄρθρ. 30. Ἡ διεύθυνσις τοῦ χαρτοσήμου ὑπάγεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐμμέσων φόρων ὑπουργεῖον. Ἡ διεύθυνσις θέλει γνωστοποιήσῃ διὰ προηγουμένης εἰδοποιήσεως δημοσιευθησομένης διὰ τῶν ἐφημερίδων τὸ μέρος ὅπου μέλλει νὰ γίνηται ἡ ἐνσήμανσις τῶν λευκῶν χάρτων, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ μέρος, ἐνθα ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις θὰ πωλῶνται χαρτόσημα καὶ γραμματόσημα.

Εἰς δὲ τοὺς τόπους, ἔνθα δὲν ἰσχύει ὁ παρὼν κανονισμὸς, διὰ πᾶσαν πράξιν, τίτλον ἢ ἔγγραφον ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ 13 ἄρθρου.

Ἄρθρ. 31. Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἀπὸ τῆς 1ης μαρτίου τοῦ νομικοῦ ἔτους 1290 ἀντικαθίστησι τὸν περὶ χαρτουσήμου νόμον τὸν δημοσιευθέντα τὴν 27 βεβίου-εβέλ 1278.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ.

Α'. ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ ΑΞΙΑΣ.				
ΧΑΡΤΟΣΗΜΑ.	Τέλη.			
	Γρόσ.	Πάσ.		
Διὰ τὸ ποσὸν ἐκ γροσίων	100	μέχρι γρ.	1000	20
Διὰ ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰ »	1000	»	2000	1 —
» » »	2000	»	4000	2 —
» » »	4000	»	6000	3 —
» » »	6000	»	8000	4 —
» » »	8000	»	10000	5 —
» » »	10000	»	15000	7 20
» » »	15000	»	20000	10 —
» » »	20000	»	30000	15 —
» » »	30000	»	40000	20 —
» » »	40000	»	50000	25 —
» » »	50000	»	75000	37 20
» » »	75000	»	100000	50 —
» » »	100000	»	150000	75 —
» » »	150000	»	200000	100 —
» » »	200000	»	300000	150 —
» » »	300000	»	400000	200 —
» » »	400000	»	500000	250 —
» » »	500000	»	750000	375 —
» » »	750000	»	1000000	500 —
» » »	1000000	»	1500000	750 —
» » »	1500000	»	2000000	1000 —
» » »	2000000	»	3000000	1500 —
» » »	3000000	»	4000000	2000 —
» » »	4000000	»	5000000	2500 —

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ.

Α'. ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ ΑΞΙΑΣ.				
ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ.	Τέλη.			
	Γρόσ.	Πάσ.		
Διὰ τὸ ποσὸν ἐκ γροσίων	100	μέχρι γρ.	1000	20
Διὰ ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰ »	1000	»	2000	1 —
» » »	2000	»	4000	2 —
» » »	4000	»	6000	3 —
» » »	6000	»	8000	4 —
» » »	8000	»	10000	5 —
» » »	10000	»	15000	7 20
» » »	15000	»	20000	10 —
» » »	20000	»	30000	15 —
» » »	30000	»	40000	20 —
» » »	40000	»	50000	25 —
» » »	50000	»	75000	37 20
» » »	75000	»	100000	50 —
» » »	100000	»	150000	75 —
» » »	150000	»	200000	100 —
» » »	200000	»	300000	150 —
» » »	300000	»	400000	200 —
» » »	400000	»	500000	250 —
» » »	500000	»	750000	375 —
» » »	750000	»	1000000	500 —
» » »	1000000	»	1500000	750 —
» » »	1500000	»	2000000	1000 —

Π Ι Ν Α Κ
ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ.

Β'. ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ ΤΑΞΕΩΣ.

Εἶδος ἐγγράφων.

	Γρ.	Παρ.
Ἀποφάσεις καὶ ἐκθέσεις (μασπατάδες) δικαστηρίων ἢ συμβουλίων, μὴ ἀναφέρουσαι ποσὸν, ὡς πᾶσα ἐκθεσις (μασπατάς) διδομένη εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων συμβουλίων, ὅπως διευκρινισθῆ ὑπόθεσις τις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἢ ἀλλαχοῦ.	10	—
Ἐγγυητήρια, συμβόλαια, ὁμολογὰ ἐξοφλητήρια μὴ ὀρίζοντα ποσὸν ὠρισμένον.	10	—
Χοδζέτια παντὸς εἴδους τῶν ἱεροδικαστηρίων (σερὶ) μὴ ὀρίζοντα οὐδὲν ποσὸν, ἐξαιρέσει τῶν χοδζετίων δανείου καὶ ἀγοραπωλησίας.	10	—
Τεσκερέδες καὶ τακρίρια ἀπευθυνόμενα εἰς δημοσίας ἀρχὰς καὶ ἀφορῶντα ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις.	3	—
Δι' ἕκαστον φύλλον τοιχοκολλήσεως ἢ εἰδοποιήσεως.	1	—
Ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα.	3	—
Φορτωτικὴ, ναυλοσυμφωνητικὸν καὶ ἀγωγιαστήριον.	—	10
Ἀναφορὰ πρὸς τὸν Σουλτάνον.	2	—
Συνήθης ἀναφορὰ.	1	—
Πιστοποιητικὰ (ἴλμου-χαμπέρια) καλούμενα κα' ἰδιέ, μουρουριέ ἢ ἄλλα.	1	—
Ἄδεια ἐπλοφορίας	1	—
Ἐγγράφα ἀδείας (ἰζιναμέ).	10	—
Δικαστικαὶ διαταγαὶ (μουρασσελέ).	—	20
Ἐφημερίδες.	—	2
Ἐντάλματα (chèque).	—	10

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ χαρτοσήμων Κανονισμοῦ.

Ἡ Μεγάλη Βεΐρβελὰ πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 29 Σιλκαδὲ 1290 (10 Ἰανουαρ. 1874).

Ἐπειδὴ τὰ διὰ τὴν σύνταξιν πάσης συναλλαγῆς ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ χαρτόσημα μεταξὺ τῆς διοικήσεως καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἐν γένει πάσης ἰδιωτικῆς συναλλαγῆς δὲν ἤρουν ὅπως ἐξασφαλίσωσι πᾶσαν πράξιν ἢ συναλλαγὴν, ἢ χρῆσις αὐτῶν δὲν ἐφηρμόσθη γενικῶς κατὰ τὸν

σκοπὸν, δι' ὃν ταῦτα ἐγένοντο. Ἐπειδὴ πρὸς τούτοις αἱ διατάξεις τοῦ ἐν ἔτει 1278 δημοσιευθέντος κανονισμοῦ δὲν ἦσαν ἱκαναὶ ὅπως πραγματοποιήσωσι τὸν κύριον αὐτῶν σκοπὸν, ἀνάρμοστος δ' ἀποβαίνει ἢ παράβλεψις τοῦ κανονισμοῦ τούτου ἐπίτινων μόνον πράξεων καὶ ἀναγκαῖον ὥστε νὰ καθιερωθῆ θεμελιώδης τις κανὼν καὶ ἐπὶ ὅλων ἐν γένει τῶν τραπεζιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν πράξεων καὶ συναλλαγῶν, ἵνα γένη θεμελιώδες τι σύστημα ὅμοιον τῷ παρὰ τοῖς λοιποῖς κράτεσιν ἐν γένει παραδεδεγμένῳ συστήματι χαρτοσήμων, τούτου ἕνεκα τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνεκρίνε τὴν τε μεταρρύθμισιν καὶ ἀναπλήρωσιν τοῦ νῦν ἐν ἰσχύϊ περὶ χαρτοσήμων κανονισμοῦ εἰς ὃν θέλουσιν ὑπόκεισθαι, α) ἅπασαι ἐν γένει αἱ περὶ δανείων, συναλλαγῶν καὶ ὁμολόγων πράξεις τῶν τε ξένων καὶ ἐγχωρίων ἐταιριῶν, β) τὰ τραπεζικὰ καὶ ἐμπορικὰ ἐγγράφα, γ) αἱ ἐφημερίδες καὶ λοιπαὶ ἰδιωτικαὶ πράξεις διὰ τῆς ἐνσφραγίσεως κινητοῦ σφραγίσματος καὶ τῶν χαρτοσήμων ἅτινα νῦν εἰσὶν ἐν χρήσει κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις, καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ τούτου κανονισμοῦ καὶ κοινοποίησιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας τῶν ξένων Δυνάμεων, ὅπως οὗτος τεθῆ εἰς πρᾶξιν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐπειδὴ ἐκ τῆς καθιερώσεως τῆς ἐνσφραγίσεως καὶ τοῦ κινητοῦ σφραγίσματος αἱ τῶν χαρτοσήμων πράξεις θέλουσι λάβει ἀρκετὴν ἀνάπτυξιν, τούτου ἕνεκα ἐνεκρίθη ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς σχηματισθῆ ἰδιαίτερον τμήμα ὑπαλλήλων ἐπὶ τοῦ χαρτοσήμου καὶ τεθῆ τοῦτο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων.

Τυχούσης τῆς ὑπουργικῆς ταύτης ἀποφάσεως τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἐγκρίσεως καὶ κοινοποιηθέντος τούτου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων ὡς καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, ἀποστέλλονται καὶ πρὸς τὴν Υ. Ἐξοχότητα τριακόσια ἀντίτυπα τοῦ κανονισμοῦ Τουρκιστί καὶ Γαλλιστί. Ὅπως δὲ τεθῆ ἐν χρήσει τὰ νῦν ἢ μὲν ἐνσφραγίσις ἐν Κωνσταντινουπόλει τὰ δὲ κινητὰ σφραγίσματα καὶ χαρτόσημα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἢ διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων ἐπελήθη ἤδη τῆς κατασκευῆς αὐτῶν καὶ θέλει ἀποστείλει πρὸς τοῦ Μαρτίου τὰ ἀναγκαῖα ἐπισφραγίσματα καὶ χαρτόσημα, ὅπως ταῦτα τεθῶσιν ἐν γένει εἰς χρῆσιν κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἐποχὴν συμφώνως τῷ κανονισμῷ, διανεμόμενα πρὸς ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς τοῦ βιλαετίου ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀμελοῦντες τὴν ἐντελῆ ἐφαρμογὴν τοῦ ἐν λόγῳ κανονισμοῦ θέλουσι τιμωρεῖσθαι διὰ προστίμου συμφώνως τοῖς ἀρθροῖς 22 καὶ 23 τοῦ κανονισμοῦ, εὐαρεστηθῆτε, ἐξοχώτατε, ὅπως αἱ διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ κανονισμοῦ γίνωσι καθ' ὅλοκληρίαν γνωσταὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς τε μεγάλους καὶ μικροὺς ὑπαλλήλους καὶ πρὸς ἅπαντας ἐν γένει τοὺς κατοίκους, ἰθαγενεῖς τε καὶ ξένους, τραπεζίτας, ἐμπόρους καὶ λοιποὺς, εὐαρεστούμενοι συγχρόνως νὰ καταβάλητε πᾶσαν τὴν ὑμέτεραν προσπάθειαν ὅπως αἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τούτου τεθῶσι καθ' ὅλοκληρίαν εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου τοῦ 1874 ἔτους, καὶ ἐὰν λάβητε ἀνάγκην καὶ ἄλλων ἀντιτύπων

τοῦ κανονισμοῦ, γνωστοποιήσατε ἡμῖν τοῦτο ὅπως σᾶς ἀποσταλώσιν ἐγκαίρως.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει χρηματιστηρίου τῶν δημοσίων χρεωγράφων.

(41 Σεβλ 1290—49) Δεκεμβρίου 1873).

Προκαταρκτικαὶ διατάξεις.

Τὸ χρηματιστήριον ὑπάγεται εἰς τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τῆς Α. Ε. τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν, ὅστις μετὰ τῆς ἐφορίας θέλει ὀρίσει τὸ μέρος, ἐνθα θὰ ἐγκατασταθῇ τὸ χρηματιστήριον.

Περὶ τῆς ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ χρηματιστηρίου λαμβάνει πρόνοιαν τὸ κράτος.

Ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις διορίζει παρὰ τῷ χρηματιστηρίῳ ἐπίτροπον, ὅστις χρησιμεύει ὡς μεσάζων μεταξύ τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τῆς Α. Ε. τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν. Ἴδία δὲ εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ κοινοποιῇ πάσας τὰς ἀμοιβαίας μεταξὺ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ χρηματιστηρίου κοινοποιήσεις.

Ὁ ἐπίτροπος τῆς κυβερνήσεως παρίσταται κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ἐφορίας τοῦ χρηματιστηρίου ὅπως ἐπιτηρῇ τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ κανονισμοῦ καὶ ἀναλαμβάνη τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς ῥηθείσης ἐφορίας.

Ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς ἐφορίας γίνεται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐπιτρόπου τῆς κυβερνήσεως.

Ὁ παρῶν κανονισμὸς συνταχθεὶς πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συναλλαγῶν ἐπὶ τῶν χρεωγράφων καὶ τῶν δημοσίων ἀξιῶν εἶναι ὑποχρεωτικὸς εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ χρηματιστηρίου.

Ἐπίσης καὶ αἱ ἀφορῶσαι τὴν διαπραγματεύσιν τῶν χρεωγράφων καὶ ἀξιῶν διατάξεις ἐφαρμόζονται εἰς πάντα ἐνεργοῦντα τῇ μεσολαβήσει κολλυβιστοῦ τινος, μέλους τοῦ χρηματιστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν μελῶν τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ χρηματιστηρίου εἶναι ἀπροσδιόριστος. Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ γείνη μέλος αὐτοῦ πρὶν ἢ φθάσῃ τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2. Τὰ μέλη τοῦ χρηματιστηρίου διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας.

α) Εἰς κολλυβιστὰς (μουμπκαγιατζή).

β) Εἰς μεσίτας (σεμισσάρ) καὶ

γ) Εἰς μεταπωλητὰς ἢ παϊκτὰς ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ.

Ἄρθρ. 3. Ὁ βουλόμενος νὰ μετάρχη τοῦ χρηματιστηρίου ὀφείλει νὰ

κάμη συμφώνως πρὸς τὸ κατωτέρω ἄρθρον τὴν περὶ τούτου αἴτησιν ἐγγράφως πρὸς τὴν ἐγκατεστημένην ἐφορίαν, ὑποδεικνύων εἰς ποίαν κατηγορίαν θέλει νὰ καταταχθῇ. Ἡ αἴτησις γίνεται ἐπὶ τύπου χορηγουμένου ὑπὸ τῆς ἐφορίας, ὀφείλει δὲ νὰ συνιστᾶται ὑπὸ δύο μελῶν τοῦ χρηματιστηρίου.

Τὰ μέλη τοῦ παλαιοῦ χρηματιστηρίου αὐτοδικαίως θέλουσι γείνει μέλη καὶ τοῦ νέου χρηματιστηρίου ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ δώσωσιν ἐγγραφῶν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ὑποτάσσωνται τῷ παρόντι κανονισμῷ.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐφορία θὰ συνέρχεται κατ' ἐκείνας τὰς δευτέρας, καθ' ἃς γίνονται καὶ αἱ κατὰ δεκαπενθημερίαν ἐκκαθαρίσεις καὶ θὰ ἐξετάζη περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν εἰς αὐτὴν ἀποτεينوμένων αἰτήσεων, θέλει δὲ ἀποφασίζει περὶ τῶν αἰτήσεων τούτων διὰ πλειονοψηφίας.

Ἄρθρ. 5. Ἐκαστον μέλος τοῦ χρηματιστηρίου ὑπόκειται εἰς τὴν καταβολὴν ἑτησίου πληρωμῆς ὀριζομένης ὡς ἔπεται:

Οἱ κολλυβιστὰι, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ δικαιώματος εἰσόδου δύο ὑπαλλήλων αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐκχωρήσεων (χαβαλέδων) ὧν τὰ ὀνόματα ἐγγράφονται ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ, πληρόνουσιν ἑτησίως

Α.Τ. 5

Οἱ μεσίται πληρόνουσι

» 2

Οἱ μεταπωλητὰι ἢ παϊκτὰι καὶ εἰς τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, οὗ τὸ ὄνομα ἀνάγκη νὰ ἐγγράφηται ἐν τῷ ῥηθέντι βιβλίῳ

» 1

Τὸ ποσὸν τοῦτο προπληρόνεται κατὰ τὴν 1ην μαρτίου ἐκάστου ἔτους. Εἰς οἰανδήποτε δὲ ἐποχὴν καὶ ἂν γείνη δεκτὸν μέλος τι, πληρόνει τὴν καταβολὴν ὀλοκλήρου τοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 6. Πᾶν μέλος μὴ καταβάλλον τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω ῥηθεῖσαν ἡμέραν θεωρεῖται διὰ μόνον τοῦ γεγονότος τούτου ὡς μὴ ἀπαρτίζον μέλος τοῦ χρηματιστηρίου, τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ διαγράφεται ἀπὸ τοῦ πίνακος.

Ἄρθρ. 7. Ἡ πληρωμὴ τοῦ δικαιώματος τῆς εἰσόδου γίνεται ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐφορίας τοῦ χρηματιστηρίου, καὶ φερούσης τὴν σφραγίδα τοῦ ρηθέντος χρηματιστηρίου.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη χρησιμεύει ὡς εἰσιτήριο εἰς τὸ χρηματιστήριον· εἶναι δὲ προσωπικὴ καὶ δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσθῃ εἰς ἄλλον. Οἱ κολλυβιστὰι ὅμως δύναται νὰ μεταβιβάσωσι τὸ δικαίωμα τῆς εἰς τὸ χρηματιστήριον εἰσόδου εἰς ἓνα ἢ πλείονας τῶν συνεταίρων αὐτῶν, ὧν τὰ ὀνόματα φροντίζουσιν ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὑποδείξωσιν εἰς τὴν ἐφορίαν.

Ἄρθρ. 9. Ἐκαστον μέλος, εἰς οἰανδήποτε κατηγορίαν καὶ ἂν ἀνήκη, εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὰς πράξεις ἐκείνων ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ, οἵτινες, συνωδὰ πρὸς τὸ ἕον ἄρθρον, ἔχουσι τὸ δικαίωμα εἰσόδου εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ οἵτινες κάμνουσι πράξεις τῶν χρεωγράφων ἢ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν.

Ἡ εὐθύνη αὕτη δὲν ἰσχύει ἢ ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις ἤθελον γνωστοποιηθῆ εὐθήμερον εἰς τὸ μέλος, ὅπερ ἕκαστος ὑπάλληλος ἀντιπροσωπεύει.

Ἄρθρ. 10. Ἐντὸς τοῦ χρηματιστηρίου ἐκτεθῆσονται πίνακες δεικνύοντες κατὰ κατηγορίας τὰ ὀνόματα τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὸ μελῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ διοικήσεως τοῦ Χρηματιστηρίου.

Ἄρθρ. 11. Τὸ χρηματιστήριον διοικεῖται ὑπὸ εἰκοσαμελοῦς ἐφορίας ἐκλεγομένης ἐκ μόνων τῶν κολλυβιστῶν καὶ διοριζομένων ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ χρηματιστηρίου ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ καὶ διὰ πλειονοψηφίας.

Ἄρθρ. 12. Ἡ ψηφοφορία ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς 8 μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους. Ἐκαστος ἐκλογεὺς ἀφοῦ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς μέλους τοῦ χρηματιστηρίου, κατατίθῃ δελτίον περιέχον τὰ ὀνόματα 20 ὑποψηφίων, ἐντὸς κάλπης τεθειμένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου, δύο μελῶν τῆς ἐφορίας καὶ τοῦ γραμματέως.

Κατὰ τὴν λήξιν τῆς εἰρημένης προθεσμίας προβαίνουν εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, ἐπιβεβαιουμένην διὰ πρακτικοῦ ὑπογραφομένου ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ὀρισθέντων προσώπων· οἱ πλειονοψηφίσαντες ἀναγορεύονται μέλη τῆς ἐφορίας.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ μετὰ δύο ἢ πλειόνων μελῶν ἀποφασίζουσι διὰ λαχνοῦ. Πᾶσα δὲ ψῆφος δοθεῖσα εἰς μὴ κολλυβιστὴν θεωρεῖται ἄκυρος.

Τὰ μέλη τῆς ἐφορίας, ἧς ἡ περίοδος λήγει, δύνανται νὰ ἐκλεγθῶσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρ. 12. Παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἡ ἐκλογή τῆς πρώτης ἐφορίας θέλει γίνεσθαι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπιτρόπου τῆς κυβερνήσεως, ὅστις πρὸς τοῦτο θέλει προσλαμβάνει δύο μέλη καθ' ἐκάστην ἐκλεγόμενα ἐκ τῶν κολλυβιστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Καθήκοντα τῆς ἐφορίας.

Ἄρθρ. 14. Ἡ ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ χρηματιστηρίου ἐκλεγομένη ἐφορία ἀρχεταὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς τῇ 1ῃ Μαρτίου ἐκάστου ἔτους, λαμβάνουσα παρὰ τῆς προτέρας ἐφορίας λογοδοσίαν περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἄρθρ. 15. Ἡ ἐφορία ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν πρόεδρον καὶ δύο ταμίας, οἵτινες ὑπηρετοῦσιν ἀμισθί.

Διορίζει γραμματέα λαμβανόμενον ἐκτὸς αὐτῆς καὶ ὅστις εἶναι μισθωτός.

Ἄρθρ. 16. Ἡ ἐφορία συγκροτηθεῖσα οὕτω συνεδριάζει τακτικῶς τετράκις τοῦ μηνός, ἧτοι:

α). Καθ' ἐκάστην δεκαπενθημερίαν κατὰ τὴν γενικὴν ἐκκαθάρισιν, ἐν ἧ ὥρᾳ τὸ χρηματιστήριον εἶναι κλειστόν.

β). Κατὰ τὰς δευτέρας, αἵτινες ἐπονται ἐκάστη δεκαπενθημερία ἐκκαθαρίσεως, ὅπως συσκεφθῇ, ὡς ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ ἐρρήθη, περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν αἰτήσεων καὶ περὶ πάντων τῶν ζητημάτων τῶν ὑποδεικνυομένων ἐν τῷ 18 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἐκαστον μέλος τῆς ἐφορίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλέσῃ αὐτὴν εἰς ἕκτακτον συνεδρίασιν, προκειμένου περὶ ὠρισμένου ἀντικειμένου, ὅπερ καθυποβάλλει πρότερον εἰς τὸν πρόεδρον.

Περὶ τῶν συγκαλήσεων τῆς ἐφορίας φροντίζει ὁ γραμματεὺς.

Ἄρθρ. 17. Ὅπως ἔχῃσι κῦρος αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐφορίας, δεόν νὰ ἦναι παρόντα ἐπὶ τὸ ὑλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προέδρου, τὰ παρόντα μέλη ἐκλέγουσι προσωρινὸν πρόεδρον.

Ὁ πρόεδρος διευθύνει τὰς συζητήσεις, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου.

Αἱ συζητήσεις καταγράφονται εἰς πρακτικὰ διατηρούμενα ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ καὶ ὑπογραφομένα ὑπὸ τοῦ προέδρου, τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου, ὑπὸ ἐνὸς μέλους τῆς ἐφορίας καὶ ὑπὸ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρ. 18. Ἡ ἐφορία διατάσσει τὰς πληρωμὰς, αἵτινες γίνονται μόνον ἐπὶ ἐντάλματος ὑπογραφομένου ὑπὸ τε τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς κυβερνήσεως καὶ προσυπογραφομένου ὑπὸ τοῦ γραμματέως.

Ἡ ἐφορία κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπιτρόπου τῆς κυβερνήσεως διαχειρίζεται τὰ κεφάλαια τοῦ καταστήματος.

Ἐπιτηρεῖ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ κανονισμοῦ καὶ προνοεῖ ὅπως τὰ νέα μέλη, ὧν διατάσσει τὴν παραδοχὴν, παρέχῃσι πάσας τὰς ἀποχρώσας ἐγγυήσεις τιμιότητος.

Καθ' ἐκάστην ἑσπέρην κατὰ τὸ κλείσιμον τοῦ χρηματιστηρίου συντάττει καὶ τοιχοκολλᾷ ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ χρηματιστηρίου ἐπίσημον δελτίον, δεικνύον τὸ ἡμερήσιον τιμολόγιον καὶ τὰς μεταβολὰς τῶν εἰσηγμένων (cotés) ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ χρεωγράφων καὶ ἀξιών(1).

Πᾶν ἐγγράφον προερχόμενον ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου δεόν νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν τοῦ προέδρου καὶ τὴν τοῦ ἐπιτρόπου τῆς κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἦναι προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρ. 19. Ἐν περιπτώσει παραίτησεως ἢ θανάτου μέλους τινος τῆς ἐφορίας ἀναπληροῦ αὐτὸ ὁ κολλυβιστής, ὁ ἐπιλαχὼν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐκλογὴν τοῦ τελευταίου μέλους.

Ἄρθρ. 20. Καθ' ἐκάστην, ἐὰν ἦναι ἀνάγκη, τρία μέλη τῆς ἐφορίας μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς κυβερνήσεως συνέρχονται ἐκ περιτροπῆς ὅπως κρίνωσι περὶ τῶν γενομένων τυχόν ἴσως παραβάσεων τοῦ κανονισμοῦ, ὡς καὶ περὶ τῶν διαφορῶν ὅσαι ἤθελον ἀναφυῆ μετὰ τῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ συναλλαττομένων.

Αἱ ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων μελῶν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐγγράφονται ἐν πρακτικῷ ὑπογραφομένῳ παρ' αὐτῶν καὶ παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 21. Οἱ διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων καταδικαζόμενοι εἰς πρό-

(1) Τὸ δελτίον θὰ ἦναι ἐντυπον καὶ ἀπόσπασμα βιβλίου μετὰ στελέχους. Τὸ στέλεχος, περιέχον πᾶν ὅ,τι περιλαμβάνει τὸ δελτίον, θέλει διατηρεῖσθαι ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ.

στιμον ανώτερον των 25 λιρών δύναται να έφρεσιβάλλωσιν αυτάς ενώπιον τής έφορίας-συνερχομένης εν τακτικῇ συνεδριάσει. Δύνανται μάλιστα να προκαλέσωσιν έκτακτον συνεδρίασιν τής έφορίας, εάν τουτο αίτήσωσι δια τριών εκ των μελών αυτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ διαπραγματευσίμων ἀξιῶν.

Ἄρθρ. 22. Ἡ έφορία τοῦ χρηματιστηρίου θέλει ἀμέσως εἰσαγάγει ἐν τῷ ἐπισήμῳ τιμολογίῳ τὰ ὁμόλογα τοῦ Γενικοῦ ὀθωμανικοῦ χρέους ὅ ο]ο καὶ πάντων τῶν ὀθωμανικῶν δανείων.

Θέλει ἐπίσης εἰσαγάγει ἐν τῷ ἐπισήμῳ τιμολογίῳ τὰς μετοχὰς τραπεζιτικῶν, βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν καταστημάτων, ὅσα συνέστησαν δι' αὐτοκρατορικοῦ φερμανίου, καὶ αἵτινες ἤδη κυκλοφοροῦσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἀξιῶν τούτων συναλλαγὰὶ θὰ γίνωνται δι' ὀθωμανικῶν λιρῶν καὶ δι' ἑκατοστῶν.

Ἄρθρ. 23. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ καταστήματα, ἅτινα συσταθήσονται βραδύτερον τῇ ἐγκρίσει καὶ ἀδείᾳ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ἡ έφορία θέλει εἰσαγάγει καὶ ταῦτα ἐν τῷ τιμολογίῳ ἐπὶ τῇ αίτήσει αὐτῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ ν' ἀποδείξωσι τὰ καταστήματα ταῦτα ὅτι πράγματι ἐπληρώθη τὸ ἐν τέταρτον τοῦ κεφαλαίου αὐτῶν (1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν πράξεων.

Ἄρθρ. 24. Ἀπαγορεύεται ῤητῶς ἡ ἀγορὰ ἢ ἡ πώλησις τῶν ἐν τῷ τιμολογίῳ τοῦ χρηματιστηρίου ἀνεγνωρισμένων χρεωγράφων καὶ ἀξιῶν ἐκτὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ῤηθέντος χρηματιστηρίου ἢ καθ' ἕως ὥρας τοῦτο εἶναι κλειστόν.

Ἀπορρίπτεται ὑπὸ τῆς έφορίας πᾶσα ἀπαιτήσις προερχομένη ἐκ πράξεων γινομένων ἐκτὸς τοῦ χρηματιστηρίου, εἴτε καθ' ἕως ὥρας τοῦτο δικτελεῖ κλειστόν.

Ἄρθρ. 25. Πᾶσα πράξις ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως χρεωγράφων ἢ ἀξιῶν προταθεῖσα ὑπὸ ἐνὸς μέλους τοῦ χρηματιστηρίου καὶ γενομένη ἀποδεκτὴ ὑπὸ ἄλλου, εἶναι πράξις τετελεσμένη, ὑποχρεοῦσα ἀμφοτέρα τὰ μέρη, καὶ δίδουσα αὐτοῖς δικαίωμα, ὅπως ἀμοιβαίως ἀπαιτήσωσι παρακαταθήκην δυναμένην νὰ ἱκανοποιήσῃ αὐτούς. Ὁ μὴ ἀρεσκόμενος εἰς τὸ ποσὸν

(1) Τὸ ἐπίσημον τιμολόγιον τῶν μετοχῶν, τῶν ὁμολόγων δανείων καὶ ξένων καταστημάτων ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν. Αἱ ἀξίαι, αἱ μετοχαὶ καὶ τὰ ὁμόλογα, ὅσα καίτοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὑπάγονται εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ τέλους τῆς σημάσεως (limbre), δὲν ἤθελον εἶσθαι σεσημασμένα, δὲν τιμολογοῦνται ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ. Ἡ παραδοχὴ τῶν τοιούτων ἐν τῷ τιμολογίῳ συνεπάγεται τὴν πληρωμὴν τῶν προστίμων οἷα ὀρίζονται ἐν τῷ περὶ τούτων κανονισμῷ τῶν τελῶν τῆς σημάσεως.

τῆς παρακαταθήκης ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς έφορίας.

Ἄρθρ. 26. Ἐὰν ἡ ὑπὸ ἐνὸς μέλους προταθεῖσα πράξις γίνηται συγχρόνως παραδεκτὴ ὑπὸ πολλῶν, ὁ προτείνων τὴν πράξιν ὀρίζει τὸ μέλος, ὅπερ, κατ' αὐτὸν, φαίνεται παραδεχθὲν πρῶτον τὴν πράξιν.

Ἐὰν δὲ οὗτος ἀμφιβάλλῃ, ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τῶν παρόντων καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν κρίσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 27. Πᾶσα ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ συναπτομένη πράξις δεόν νὰ σημειωθῇ ἀμέσως ἐν τοῖς γραφείοις τῶν συναλλαγόντων μελών. Περὶ τῆς σημειώσεως αὐτῆς φροντίζουσι ἀμφοτέρα τὰ μέρη.

Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν συναλλαττομένων ἦναι εἰς θέσιν νὰ ἐκκαθαρίσῃ μὲ τὴν ἀγορὰν, ὁ ἕτερος ὑποχρεοῦται νὰ παραδεχθῇ τὴν προτεινομένην αὐτῷ ἐκχώρησιν (χαβαλέ).

Ἄρθρ. 28. Διακανόνισις ἐκχώρησεως (χαβαλέ) χρεωγράφων ἢ ἀξιῶν δὲν εἶναι τελειωτικὴ, ἐνόσω οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν συνήνεσαν πάντες εἰς τὴν ἐκχώρησιν ταύτην.

Τότε μόνον παύει ἡ ἐνοσχὴ τοῦ ἐκχωρητοῦ.

Ὁ παραδεχόμενος μίαν ἐκχώρησιν (χαβαλέ) χάνει τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἐκχωροῦντος ἐὰν ἐντὸς ἡμισείας ὥρας δὲν κοινοποιήσῃ τὴν ἐκχώρησιν εἰς τὸ μέλος εἰς ὃ αὕτη ὀρίζεται. Πᾶσα πληρωμὴ παραδεκτὴ γενομένη ἀπέναντι τῆς ἐκχώρησεως ἀπαλλάττει ὀριστικῶς πάσης εὐθύνης τὸν ἐκχωρήσαντα.

Ἄρθρ. 29. Ἐν ταῖς ἡμερησίαις πράξεσιν, ἐκτὸς τῆς παρακαταθήκης, πᾶσα διαφορὰ 20 παράδων ἐπὶ τοῦ γενικοῦ χρέους ὅ ο]ο ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀξιῶν, προκύπτουσα ἐκ τῶν τιμῶν τῶν χρεωγράφων καὶ τῶν ἀξιῶν, εἶναι ἀπαιτητέα παρ' ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ διαφορὰ αὕτη, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἐκ τῆς διαφορᾶς ζημιούμενον μέλος ἐκχωρῇ τὴν συναλλαγὴν αὐτοῦ εἰς ἄλλο μέλος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 28 ἄρθρου.

Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν ἀνωτέρω ὄρων, προβαίνουσι εἰς τὴν καταναγκαστικὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ μὴ τηρήσαντος αὐτοῦς διὰ τῆς ἐν πλειστηριασμῷ ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως τῶν χρεωγράφων ἢ ἀξιῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τῆς πράξεως.

Ἄρθρ. 30. Διὰ τὰς συμψηφιζομένας πράξεις αἱ διαφοραὶ δεόν νὰ πληρόνωνται αὐθημερόν. Ἄλλως, ὁ ἀπαιτῶν ἐγκαλεῖ τὸν ὀφειλέτην εἰς τὸν γραμματέα τῆς έφορίας, ὅστις προειδοποιεῖ αὐτὸν ὅτι ἐὰν τὴν ἐπαύριον πρὸ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ χρηματιστηρίου δὲν πληρώσῃ τὸ χρέος αὐτοῦ, ἡ εἰς τὸ χρηματιστήριον εἴσοδος ἀπαγορεύεται αὐτῷ, τὸ δὲ ὄνομά του τοιχοκολλᾶται δημοσίᾳ ἐπὶ πίνακος, ἐν ᾧ γνωστοποιοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν ἀναξιοχρέων.

Ἄρθρ. 31. Εἰς πάσας τὰς ἐπὶ δῶρῳ πράξεις, ἢτοι ἰ σ τ ι λ λ ἄ ν τ σ α' δ ο υ β λ ἔ (doublés) ἐπὶ ὑψωμῷ, δ ο υ β λ ἔ ἐπὶ ἐκπεσμῷ, ὁ λαμβάνων τὸ δῶρον ὀφείλει εἰς πρώτην αίτησιν τοῦ δίδοντος αὐτὸ, νὰ καλύψῃ αὐτὸν διὰ παρακαταθήκης συνωδὰ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 25, 27 καὶ 29.

Ἄρθρ. 32. Ἡ λήξις τῶν ἐπὶ δώρῳ ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεων, ἧτις συμπίπτει Κυριακὴν ἢ ἑορτάσιμον ἡμέραν, αναβάλλεται εἰς τὴν ἐπαύριον.

Διὰ τὰς ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεις πάντες οἱ μῆνες ἀδιακρίτως ὑπολογίζονται εἰς 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ πράξις συνεφωνήθη.

Ἀπασαὶ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἐπὶ τῶν ἀξίων πράξεις καὶ εἰς τὰς τοῦ Γενικοῦ Χρέους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἐκκαθαρίσεως.

Ἄρθρ. 34. Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Χρέους γινομένων πράξεων γίνεται κατὰ πᾶσαν δεκαπενθήμερίαν, τὴν δευτέραν.

Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀξίων πράξεων γίνεται ἅπασι, τὴν πρώτην παρασκευὴν ἐκάστου μηνός.

α.) Ἐκκαθάρσις τῶν ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Χρέους πράξεων.

Ἄρθρ. 35. Ἐκαστος πωλητὴς ποσοῦ τινος χρεωγράφων ἔχει τὸ δικαίωμα κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν νὰ παραδώσῃ τὴν ὑπ' αὐτοῦ πωληθεῖσαν ποσότητα. Ἐκαστος δὲ ἀγοραστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποσύρῃ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀγορασθεῖσαν ποσότητα. Πρὸς τοῦτο οἱ προτιθέμενοι νὰ παραδώσωσι τοὺς τίτλους αὐτῶν πωληταὶ ὡς καὶ οἱ ἀγορασταὶ οἱ θέλοντες νὰ λάβωσι τοὺς τίτλους αὐτῶν, αἰτοῦσι τοῦτο ἐγγράφως ἐν ἐνσφραγίστῳ ἐπιστολῇ.

Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ρίπτονται ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς δευτέρας ἐντὸς γραμματοκιβωτίου τεθειμένου εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου μέχρι τῆς 2 ὥρας μετὰ μεσημβρίαν. Παρελθούσης τῆς ὥρας ταύτης, τὸ γραμματοκιβώτιον ἀποσύρεται ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ χρηματιστηρίου.

Τὸ γραμματοκιβώτιον τοῦτο εἶναι ἀσφαλῶς κεκλεισμένον διὰ διπλῆς κλειδῆς ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς δευτέρας μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς τρίτης.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ ἐπίτροπος τῆς κυβερνήσεως καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορίας, εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων δέον νὰ εὑρίσκωνται αἱ κλειδῆς, ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς ἐφορίας ἀνοίγουσι τὰς ἐπιστολάς, γνωστοποιοῦντες ἀμέσως τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, ὅπερ καταγράφεται ἐπὶ πίνακος ἀνηρτημένου πρὸς τοῦτο ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ.

Ἄρθρ. 36. Αἱ πράξεις αἱ μὴ ἐκκαθαριζόμεναι διὰ μεταβολῆς τίτλων, δέον νὰ μεταφέρονται εἰς τὴν ἐπομένην ἐκκαθάρισιν. Οἱ ὅροι τῆς μεταφορᾶς ταύτης (report) κανονίζονται διὰ συνεννοήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς δευτέρας μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς τρίτης. Ὅσα τῶν μελῶν τὴν ὥραν ταύτην δὲν ἤθελον πράξει τοῦτο, ὑποχρεοῦνται νὰ τὸ πράξωσιν ἐντὸς δύο ὡρῶν, χωρὶς ὅμως ἢ ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ τιμὴ τοῦ report ἢ τοῦ report νὰ δύναται νὰ ᾖ ἀνωτέρα τῆς ὑψηλότερας τρεχούσης τιμῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκκαθαρίσεως μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς τρίτης πρὸ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ γραμματοκιβωτίου.

Περιπλέον, πᾶν μέλος περιελθὸν εἰς τὴν θέσιν ταύτην, καὶ ὡς ἐκ τού-

του παραβιάζον τὸν κανονισμόν, πληρώνει πρόστιμον δύο παράδων δι' ἐκάστην ὀνομαστικὴν λίραν τοῦ Γενικοῦ Χρέους.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο κατατίθεται ἐν τῷ πρὸς ὄφελος τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων ταμείῳ τῆς ἐφορίας.

Ἄρθρ. 37. Συνωδὰ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 27, 28 καὶ 29 ἢ ἐκχώρησις (χάβαλς) τῆς ἐκκαθαρίσεως εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἄρθρ. 38. Ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας πρὸ μεσημβρίας τῆς τετάρτης οὐδεμία πλέον ἐκχώρησις δύναται νὰ προσενεχθῇ ἢ νὰ γείνη παραδεκτὴ διὰ τὴν τρέχουσαν ἐκκαθάρισιν. Ἐπομένως τὸ ὑπερβάλλον τῶν αἰτήσεων ἐπὶ τῶν προσφορῶν, ὡς καὶ τ'ἀνάπαλιν, τὸ προερχόμενον ἐκ τῶν ἐγγραφῶν, ἐπιβαρύνει ἐκείνους, παρ' οἷς ἔμειναν αἱ ἐκχώρησις αὗται.

Ἄρθρ. 39. Ἡ τετάρτη εἶναι ὠρισμένη διὰ τὴν παράδοσιν καὶ παραλαβὴν τῶν ἐγγεγραμμένων τίτλων. Ἐκαστος ἐγγεγραμμένος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ ἢ νὰ παραλάβῃ τὴν ποσότητα τῶν χρεωγράφων, δι' ἣν ἐνεγράφη. Ἡ παρουσίασις τῶν τίτλων δέον νὰ γίνηται τοῦλάχιστον τὴν μεσημβρίαν, ὅπως ἢ πιστοποιήσῃ αὐτῶν καὶ ἢ πληρωμὴ δύναται ν' ἀποπερατῶνται τὴν 5 ὥραν τῆς ἑσπέρας.

Ἄρθρ. 40. Βίς τὰ μέλη τὰ μὴ δυναθέντα νὰ παραδώσωσιν ἢ παραλάβωσι τοὺς τίτλους τῶν πράξεων αὐτῶν μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς τετάρτης, παραχωρεῖται προθεσμία τις λήγουσα τὴν πέμπτην τρεῖς ὥρας πρὸ τῆς κλείσεως τοῦ χρηματιστηρίου. Ἡ προθεσμία αὕτη παραχωρεῖται τῇ καταβολῇ παρακαταθήκης, κατατιθεμένης παρ' ἀμφοτέρων τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐφορίας ἐκ 10 τουρκικῶν λιρῶν ἐπὶ 1000 λιρῶν Γενικοῦ χρέους.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ἕτερος τῶν συναλλαττομένων, ὅστις δὲν δύναται νὰ τηρήσῃ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ, θά ἤρνεϊτο νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, ἀμέσως κατ' αὐτοῦ λαμβάνει χώραν ἀναγκαστικὴ ἐκκαθάρισις (execution) καθ' ἣν τρόπον ὀρίζει τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 41. Ἐὰν ἡ ἀρνήσις αὕτη προέρχεται ἐκ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων, οὗτος διὰ τοῦ γεγονότος τούτου καὶ μόνου ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ καθυποβάλλῃ τὸν ὀφειλέτην αὐτοῦ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκκαθάρισιν, ἀπὸ δὲ τῆς στιγμῆς ταύτης μέχρι τῆς πέμπτης τρεῖς ὥρας πρὸ τῆς κλείσεως τοῦ χρηματιστηρίου ὁ συμβαλλόμενος οὗτος δύναται νὰ καθυποβληθῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκκαθάρισιν ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ διὰ πᾶσαν μὴ παραληφθεῖσαν ἢ μὴ παραδοθεῖσαν ποσότητα ἀναλόγως τῆς περιστάσεως, μέχρι τοῦ ἐγγεγραμμένου ποσοῦ. Ἐὰν μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὀρισθείσης προθεσμίας δὲν γείνη ἢ ἐκκαθάρισις, ἢ θέσις ἀμφοτέρων τῶν ἐνδιαφερομένων συμψηφίζεται.

Ἄρθρ. 42. Ἐὰν κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀρισθείσης προθεσμίας ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων δὲν ᾖ εἰς θέσιν νὰ τηρήσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, καθυποβάλλεται εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκκαθάρισιν ἢ ποσότης δηλαδὴ, ἣν δὲν δύναται νὰ παραδώσῃ ἢ παραλάβῃ, ἀγοράζεται ἢ πωλεῖται διὰ πλειστηριασμοῦ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ διὰ λογαριασμόν αὐτοῦ τῇ φροντίδι τοῦ ἀπαιτοῦντος.

Ἄρθρ. 43. Πᾶν μέλος μὴ δυνήθην μέχρι τῆς τετάρτης νὰ ἐγγράφῃ αἴτησιν ἢ προσφορὰν τίτλων, δύναται ἀναλόγως τῶν περιστάσεων νὰ παραλάβῃ ἢ νὰ παραδώσῃ ἅπασαν ἢ μέρος τῆς ἐξοφλήσεως τῶν λογαριασμῶν, ἧτις προέρχεται τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐκ τῆς διαλογῆς τῶν ἐγγράφων.

β'. Ἐκκαθάρισις τῶν πράξεων τῶν γινομένων ἐπὶ ἀξιών ἄλλων ἢ τοῦ Γενικοῦ Χρέους.

Ἄρθρ. 44. Ὡς ἐν τῷ 32 ἄρθρῳ ἐρρέθη, ἡ ἐκκαθάρισις τῶν πράξεων τῶν γινομένων ἐπὶ ἀξιών ἄλλων ἢ τοῦ Γενικοῦ Χρέους γίνεται ἅπαξ τὴν πρώτην παρασκευὴν ἐκάστου μηνός.

Τὰ reports τῶν πράξεων τούτων δέον ν' ἀρχῶνται τὴν πρώτην τῆς παρασκευῆς, νὰ λήγῃσι δὲ τὸ ἑσπέρας τοῦ σαββάτου.

Ἡ παράδοσις καὶ ἡ παραλαβὴ τῶν τίτλων γίνεται τὴν δευτέραν μέχρι τῆς 2ας ὥρας μετὰ μεσημβρίαν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης προβαίνουν εἰς τὰς ἀναγκαστικὰς ἐκκαθαρίσεις, καθ' ὅν τρόπον ὁρίζει τὸ 42 ἄρθρον.

Ἄρθρ. 45. Ἀπασαὶ αἱ ἐν τῇ 1ῃ παραγράφῳ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ χρέους πράξεων, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐπὶ τῶν ἀξιών πράξεων, ἐκτὸς τῆς ὑπὸ τοῦ 40 ἄρθρου ὀριζομένης προθεσμίας περὶ τῆς παραδόσεως ἢ τῆς παραλαβῆς τῶν τίτλων τοῦ Γενικοῦ χρέους. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν ὑφίσταται ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν ἄλλων ἀξιών.

Ἄρθρ. 46. Οἱ τίτλοι τῶν τε Παγίων, δανείων καὶ τῶν ἄλλων ἀξιών, τῶν εἰσηγμένων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ γίνωνται ἀποδεκτοί, οἳδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ἡ κατάστασις τῆς διατηρήσεως αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τοκομερίδιον αὐτῶν εὑρίσκηται εἰς κατάστασιν τοιαύτην, καθ' ἣν δὲν εἶναι παραδεκτὸν ὑπὸ τοῦ κλάδου τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Πτωχεύσεις.

Ἄρθρ. 47. Πᾶς μὴ εὑρισκόμενος εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ ὀφείλει νὰ ἐκκαθαρισθῇ ἀμέσως· ἐὰν δὲ δὲν μετρήσῃ τὴν ἐκ τῆς ἐκκαθάρσεως προκύπτουσαν διαφορὰν, τοῦτο ἀρκεῖ ὅπως κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως. Ὅσοι δὲ τότε ἔχουσιν ἀπαιτήσεις παρ' αὐτοῦ ὀφείλουσι νὰ προσαγάγῃσι αὐτὰς ἀμέσως ἵνα γείνη ὀριστικῶς γνωστὴ ἡ θέσις τοῦ πτωχεύοντος. Αἱ μὴ γενόμεναι ἐγκαίρως ἀπαιτήσεις κανονίζονται ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἐκκαθάρσεως.

Ἄρθρ. 48. Ἄμα κηρυχθῇ τις εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ἀποβάλλεται ἀμέσως τοῦ χρηματιστηρίου, τότε δὲ μόνον γίνεται ἐκ νέου δεκτὸς ἐν αὐτῷ, ἄμα ὡς ἱκανοποίησιν ἅπαντας τοὺς δανειστὰς αὐτοῦ. Ἀρκεῖ δὲ ἡ ἀντίστασις ἐνός ἢ πολλῶν ἐξ αὐτῶν, μελῶν τοῦ χρηματιστηρίου καὶ ἀντιπροσωπευόντων τὸ τέταρτον τοῦ ὅλικοῦ χρέους, ὅπως ἰσχύσῃ καὶ διατηρηθῇ ἡ ἀποπομπή. Τὸ ὄνομα τοῦ πτωχεύσαντος σημειῖται ἐν κατα-

λόγῳ ἐπὶ τούτῳ ἀνηρτημένῳ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἀποπομπῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 49. Ἐκαστος μεσίτης ἐν καταστάσει πτωχεύσεως ὀφείλει ἵνα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως αὐτοῦ ὡς πτωχεύσαντος καταθέσῃ τὸν ἰσολογισμόν αὐτοῦ παρὰ τῇ ἐφορίᾳ τοῦ χρηματιστηρίου, ἧτις ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστείλῃ παρὰ τῷ πτωχεύσαντι δύο τῶν μελῶν αὐτῆς ἵνα ἐξελέγξωσι τὸ ἀκριβὲς τοῦ δοθέντος ἰσολογισμοῦ.

Ἄρθρ. 50. Πᾶς κολληδιστὴς ὅστις εἴτε ἐξ ἀμελείας εἴτε ἐκ κακῆς θελήσεως δὲν ἤθελε προσαγάγει τὸν ἰσολογισμόν αὐτοῦ συμμορφούμενος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, θέλει ἀπολέσει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ εἰσέλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ χρηματιστήριον, καὶ ἂν ἔτι συνεβιβασθῇ ὅπωςδήποτε μετὰ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ. Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ διαγράφεται διὰ παντός τοῦ καταλόγου τῶν κολληδιστῶν.

Ἄρθρ. 51. Πᾶς μεσίτης εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐκκαθαρισθῇ καταναγκαστικῶς μετὰ τινος τῶν πελατῶν αὐτοῦ θέλει γνωστοποιεῖ τῷ γραμματεῖ τοῦ χρηματιστηρίου τὴν ποσότητα τῶν χρεωγράφων ἢ ἀξιών δι' ἣν προβαίνει εἰς τὴν καταναγκαστικὴν ταύτην ἐκκαθάρισιν, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ πελάτου αὐτοῦ δὲν θέλει γνωστοποιεῖ εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν, ὅτε καὶ θέλει ἐγγράφεσθαι ἐπὶ ἰδιαιτέρου καταλόγου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 52. Αἱ ὥραι καθ' ἃς ἀνοίγει καὶ κλείει τὸ χρηματιστήριον, ὡς καὶ ἐκαῖναι καθ' ἃς δέον νὰ συμψηφίζωνται τὰ δῶρα ὀρίζονται ὑπὸ τῆς ἐφορίας τοῦ χρηματιστηρίου κατὰ τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους. Αἱ ὥραι προσδιορίζονται κατὰ τὸ ὡρολόγιον τοῦ χρηματιστηρίου, καὶ ἀναγγέλλονται διὰ τοῦ κώδωνος.

Ἄρθρ. 53. Αἱ ἐορτάσιμοι ἡμέραι καθ' ἃς κλείει τὸ χρηματιστήριον ὀρίζονται κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ τῆς ἐφορίας καὶ γνωστοποιῶνται διὰ καταλόγου τοιχοκολλουμένου δημοσίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ποιναί.

Ἄρθρ. 54. Πᾶν μέλος ὅπερ ἐκ συμφώνου μετὰ τινος μεσίτου ἤθελεν ὑπεξαίρεσει ποσότητα τινα πρὸς ζημίαν τοῦ ἐντολοδότου αὐτοῦ θέλει ὑποστῆ, αὐτὸς τε καὶ ὁ μεσίτης, τὴν ποινὴν τῆς ἀποπομπῆς, ἀντίγραφον δὲ τῆς κατ' αὐτῶν ἀποφάσεως τῆς ἐφορίας τοιχοκολληθήσεται ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ.

Ἄρθρ. 55. Ἀποπεμπόμενου μέλους τινὸς ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, συναποπέμπονται καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Τροποποιήσεις.

Ἄρθρ. 56. Οὐδέμία αἴτησις περὶ τροποποιήσεως τοῦ παρόντος κανο-

νισμού γίνεται δεκτή υπό τῆς ἐφορίας, ἢ ἐὰν μὴ παρουσιάζεται ἐγγράφως καὶ ἀπὸ τὰ ἡμίση τῶν μελῶν πλέον ἑνός.

Πᾶσα αἴτησις περὶ τροποποιήσεων, γινομένη ὡς ἀνωτέρω, διαβιβασθήσεται ὑπὸ τῆς ἐφορίας τῷ ἐπιτρόπῳ τῆς κυβερνήσεως, οὗτος δὲ ὀφείλει ἀμέσως νὰ καθυποβάλῃ αὐτὴν εἰς τὴν παραδοχὴν καὶ τὴν ὑψηλὴν ἐγκρισιν τῆς κυβερνήσεως.

*Ἄρθρ. 57. Ὅσακις γίνονται τροποποιήσεις τοῦ κανονισμοῦ, ἡ ἐφορία ὀφείλει νὰ κάμνῃ νέαν ἐκδοσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων.

*Ἄρθρ. 58. Ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις θὰ φέρῃ καθ' ἑκάστην ἰδίαν δαπάνη τηλεγραφήματα σημειοῦντα τὴν τιμὴν τῶν ἀγγλικῶν χρεωγράφων, τῶν γαλλικῶν Rentes, τοῦ Γενικοῦ ὀθωμανικοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὀθωμανικῶν δανείων ἐν τῇ Λονδίῳ καὶ Παρισίοις, ὡς καὶ τὴν ἐπίσημον τιμὴν τῆς προεξοφλήσεως ἐν ταῖς δύο ταύταις ἀγοραῖς.

Τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα θὰ τοιχοκολλῶνται, εἰ δυνατόν, πρὸ τῆς ὥρας τοῦ ἀνοίγματος τοῦ χρηματιστηρίου, ὅπως προλαμβάνηται ἡ κυκλοφορία ψευδῶν εἰδήσεων.

Χωροφυλακὴ.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ εἰς τὸ ἄρθρον 8 τῶν ὑπὸ χρονολογίαν 11 Ἰεμπι-ουλ-εβ-βέλ 1286 ὡς παράρτημα τοῦ περὶ χωροφυλακῆς κανονισμοῦ δημοσιευθεισῶν γενικῶν ὁδηγιῶν.

Ἐπεκυρώθη δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος τῆς 22 Σεβάλ 1287.
(1 Ἰανουαρίου 1286.)

Οἱ δι' ὑπηρεσίαν ἀποστελλόμενοι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς χωροφυλακῆς, ἐξαιρέσει τῶν ναύλων ἢ ἀγωγίων των, λαμβάνουσι περιπλέον, ἀπέναντι ἐκτάκτων ἀναγκῶν, ποσὸν ἴσον τῷ ἡμίσει τοῦ ναύλου ἢ τῶν ἀγωγίων των.

Τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης διατάξεως ἰσχυροῦσης διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀξιωματικῶν ἢ στρατιωτῶν τούτων ἀπὸ τινος μέρους, κατὰ τὴν ἐπάνοδόν των δὲν πληρόνεται ἢ μόνον οἱ ναῦλοι ἢ τὰ ἀγώγια αὐτῶν.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ εἰς τὸν περὶ χωροφυλακῆς κανονισμόν.

Ἐπεκυρώθη δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος τῆς 21 Ζιλχιδζι 1286.
(12 Μαρτίου 1286.)

Πάντες οἱ ἐν ἡλικίᾳ στρατευσίμῳ εὑρισκόμενοι καὶ δι' ἀποδεικτικῶν παρέχοντος αὐτοῖς τὴν ἐλευθερίαν ἐκλογῆς ὡς ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς ἐφοδιασθέντες δὲν δύνανται νὰ παραιτηθῶσιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν πρὸ τῆς συμπληρώσεως δεκαετοῦς ὑπηρεσίας, ἐκτὸς ἐὰν ἡ παραίτησις των προέρχεται ἐκ νομίμου αἰτίας. Οὐχ ἦττον οἱ λόγῳ νομίμου

αἰτίας πρὸ τῆς προθεσμίας παραιτούμενοι ὡς καὶ οἱ δι' ἐγκλημα συναπαγομένον ἀποβολὴν ἀπομακρυνόμενοι τῆς ὑπηρεσίας χωροφύλακες κηρύττονται ὑποκείμενοι εἰς τὸν στρατιωτικὸν κλήρον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παύσεώς των.

ΟΔΗΓΙΑΙ περὶ χωροφυλακῆς.

Ἡ Νομάρχης Ἀδριανουπόλεως πρὸς τοὺς ὑποδεσζέροντες αὐτοῦ ὑπαλλήλους.

Ἐν Ἀδριανουπόλει τὴν 1ην δεκεμβρίου 1873.

Ἐπειδὴ δέον νὰ ὑπάρχωσιν ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τῆς στολῆς, τῶν ὀπλων, τῆς καθημερινῆς καταστάσεως τῆς χωροφυλακῆς ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν καθ' ἑκάστην ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ διοικητηρίου διατελούντων χωροφυλάκων, διὰ ταῦτα καθ' ἑκάστην ἐσπέραν περὶ τὴν 11 1)2 ὥρ. θέλει γίνεσθαι πρὸ τῶν θυρῶν τῶν φυλακῶν ἐξέλεγχξις τῶν παρόντων ἀξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων καὶ ἀφοῦ ἐξ αὐτῶν προσδιορισθῶσιν οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν φρουροί, οἱ λοιποὶ κατατάσσονται εἰς τὰς περιπολίας, αἱ ὁποῖαι πέμπονται εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεως, καὶ ὀδηγοῦνται ἐκεῖσε ὑφ' ἑνὸς ἀξιωματικοῦ, ὅστις θεωρεῖται ὑπόλογος δι' ὅλα τὰ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην μέχρι τῆς πρωίας ἐν τῇ περιφερείᾳ του συμβησόμενα.

Καθ' ἑκάστην μετὰ τὴν ἐσπερινὴν ἐξέλεγχξιν, ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ διοικητηρίου λαχὼν ἀξιωματικὸς θέλει συντάσσει τὸν κατάλογον τῶν παρόντων ἀξιωματικῶν καὶ πεζῶν καὶ ἰππέων χωροφυλάκων καὶ παρουσιάζει εἰς ἡμᾶς ἐπιτεκνωμένον καὶ ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς.

Οἱ τὰς περιπολίας συνοδεύοντες ἀξιωματικοὶ θέλουσι συλλαμβάνει καὶ παραδίδει εἰς τὴν διοίκησιν πᾶν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἤθελον ἀπαντήσει ἄνευ φανοῦ ἐν ταῖς περιφερείαις των. Μετὰ δὲ τὴν πέμπτην ὥραν Τουρκιστὶ συλλαμβάνοντες ἀδιακρίτως πᾶν πρόσωπον, φέρον ἢ μὴ φανόν, ἐὰν μὲν πεισθῶσιν ὅτι ἔρχεται ἐκ γειτονικῆς ἐπισκέψεως ἢ μεταβαίνει πρὸς ἀναζήτησιν ἰατροῦ ἢ μαίας, ἢ τέλος ὅτι εἶνε γνωστὸν πρόσωπον, θέλουσι τὸ ἀπολύει, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα πέμπει εἰς τὴν διοίκησιν. Καθ' ἑκάστην θέλει παρουσιάζεσθαι ἡμῖν κατάλογος τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ὡς γνωστὰ θὰ ἀπολύωνται καθ' ἃ προεῖρηται.

Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν θέλει φρουρεῖ ἐν τῷ διοικητηρίῳ εἰς τῶν ὑπαρχόντων ἀξιωματικῶν, ὅπως διατελῇ ἐνήμερος εἰς τὰ ἐντὸς αὐτοῦ καὶ τῆς πόλεως συμβαινόντα, θέτη ὑπὸ κράτησιν τὰ ὑπὸ τῶν περιπολιῶν στελλόμενα πρόσωπα, συντάττη καὶ ὑποβάλλη ἀπὸ πρωίας τὸν κατάλογον αὐτῶν καὶ ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς, ὃ μὴ γένοιτο, πληροφορῇ ἡμᾶς καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς καὶ πέμπη ἀμέσως ἐντλίας καὶ χωροφυλακας. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος θέλει φρουρεῖ ἐπι 24 ὥρας καὶ κατόπιν ἀντικαθίσταται ὑπὸ ἄλλου.

Ὁ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ διοικητηρίου φρουρῶν ἀξιωματικὸς θέλει ὀπο-

βάλλει ἡμῖν καθ' ἐκάστην πρώτην κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν ἀφ' ἐσπέρας ἐκεῖσε φοιτῶντων προσώπων.

Ἐπιλείπεται θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι φανεραὶ καὶ πλάγια ἐρευνᾶν πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ τῆς ἐλαχίστης δωροδοκίας, εἰς ἣν ἤθελον παρεκτραπῆ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὑπηρεσίας των.

Οἱ εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς κωμοπόλεις μεταβαίνοντες ἀξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες κατὰ τὴν προλαβόντως γενομένην ἀπόφασιν θέλουσι δίδει ἐντυπα ἀποδεικτικὰ ἀπέναντι τῶν τροφίμων, τὰ ὅποια θὰ λαμβάνωσιν ἐν οἷς χωρίοις καταλύουσι, καὶ αὐθόρως θὰ ἀδικῶσι τοὺς κατοίκους ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην. Οἱ εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ δήμους ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ὀφείλοντες νὰ ἐφοδιάζωσι μὲ τοιαῦτα ἀποδεικτικὰ τοὺς χωροφύλακας καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπωσι τὴν ἀνεὺ αὐτῶν τῆδε κακείσε μετάβασιν των εὐθύνονται ἰδιαιτέρως ἐπὶ τούτῳ.

Ἡ χωροφυλακὴ οὕσα ὁ φύλαξ τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τοῦ λαοῦ ὀφείλει νὰ διάγῃ τιμίως. Δέον ὅθεν νὰ μὴ γίνωνται εἰς αὐτὴν δεκτὰ πρόσωπα κακῆς διαγωγῆς καὶ, ὅσάκις ἀναφαίνονται ἐν ταῖς τάξεσι τῆς χωροφυλακῆς τοιοῦτοι καὶ δὲν ἐπιδέχονται διόρθωσιν, ἀποβάλλονται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τιμῶν ἀνθρώπων.

Ἐπειδὴ ὁ νόμος ἀπαγορεύει τὸ νὰ ἀπομακρύνωνται ἐπὶ μακρὸν χρόνον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ ἐργάζωνται ὡς ἀπλοῖ ὑπηρεταὶ οἱ ἐκτάκτως καὶ διὰ λόγους ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐνωμοτάρχαι καὶ ὑπενωμοτάρχαι θέλουσιν ἀντικαθίστασθαι οὗτοι ἀπαξ τῆς ἡμέρας, οἱ δὲ ἀναγκαιότεροι ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνεὺ προηγουμένης πρὸς ἡμᾶς εἰδοποιήσεως ἀποφυλάκισης οἰοῦντοτε προσώπου κατακρατουμένου δι' οἰανδήποτε ποινικὴν πρᾶξιν βαρεῖαν ἢ ἐλαφράν.

Οἱ ἐν τοῖς σταθμοῖς τῆς χωροφυλακῆς φρουροῦντες μετὰ τὴν 12 ὥραν τῆς ἐσπέρας δὲν θὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰς οἰκίας των καὶ ἀλλαγῶν, ἀλλὰ θὰ παρευρίσκωνται πάντες ἐν τοῖς σταθμοῖς καὶ ἐπιτηροῦντες τὰ μέρη τῆς περιφερείας των θὰ πληροφοροῦνται περὶ παντὸς ἐν αὐτῇ συμβάντος.

Οἱ ἐν τοῖς σταθμοῖς τοῦ σιδηροδρόμου ἀξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες ἐκτὸς τῆς φροντίδος, ἣν ἔχουσι περὶ τῆς ἐκεῖσε ἀσφαλείας, ὀφείλουσι νὰ ἐξετάζωσι καὶ τὰ δικατήρια τῶν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐρχομένων ἢ ἀναχωρούντων προσώπων.

Ἐπειδὴ ἡ χωροφυλακὴ φέρει ὄπλα καὶ στολὴν ὡς ὁ τακτικὸς στρατὸς καὶ ἐπειδὴ ὁ νόμος ὀρίζει καὶ τὴν ἐκτέλεσιν στρατιωτικῶν γυμνασίων, δέον νὰ ἐπαναλαμβάνωνται ταῦτα ὅσάκις ὁ καιρὸς εἶναι εὐνοϊκός, ὅπως μὴ μένωσιν ὅλως ἀγύμναστοι οἱ ἐκ διαλλειμμάτων ἐγγραφόμενοι πρωτόπειροι χωροφύλακες.

Οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς φρουροῦντες δὲν θὰ διαβιβάζωσιν οὐδεμίαν εἰδησιν εἰς τοὺς κατακρατουμένους. Ὁ θέλων νὰ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτῶν δὲν ἔχει ἀδειαν πρὸς τοῦτο ἀνεὺ τῆς παρουσίας τοῦ ἐπιστάτου τῶν φυλακῶν, καὶ τοῦτο τουρκιστὶ καὶ περὶ τῆς ὑγείας ἀπλῶς ἐρωτῶν.

Πρὸς χρῆσιν τῶν κρατουμένων θέλει ἀγορασθῆ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν λα-

γῆνων καὶ ἄλλων πηλίνων ἀγγείων, εἰς ἃ θέλουσι τίθεσθαι τὰ ἐξωθεν δι' αὐτοὺς κομιζόμενα ὕδωρ καὶ φαγητά. Διότι ὑπάρχουσι προηγουμένα παραδείγματα τῆς εἰς τὰς φυλακὰς εἰσαγωγῆς ὄπλων καὶ ἄλλων πρὸς διάρρηξιν τοίχων καταλλήλων ἐργαλείων κεκρυμμένων εἰς τὰ ἀγγεῖα τοῦ ὕδατος καὶ τῶν φαγητῶν καὶ μεταξὺ ἐνδυμάτων. Ἡ ἐξέτασις τῶν τοιούτων ἀντικειμένων εἶναι ἐκ τῶν πρωτίστων καθηκόντων τοῦ ἐπιστάτου.

Ἐπειδὴ ἡ ἐν ταῖς φυλακαῖς διατήρησις τῆς καθαριότητος καὶ ἡ φροντίς περὶ νοσηλεύσεως τῶν πασχόντων καὶ τῆς χρήσεως καθαρῶν καὶ καλῶς ἐψημένων ἄρτου, καὶ φαγητῶν, ἀνάγεται εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἀστυνομίας, ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς θέλει καταβάλλει ἰδιαιτέραν εἰς ταῦτα προσοχὴν.

Ἐκ διαλλειμμάτων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐρευνα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν φυλακῶν πρὸς ἀνακάλυψιν ὄπλων καὶ ἄλλων τοιούτων ἀντικειμένων, ἂν ὑπάρχωσι.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν θέλει παρουσιάζεσθαι ἡμῖν κατάλογος τῶν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἐπιτροπῆς διὰ ληψοδοσίας ἢ ἀναγκίσεις κατακρατουμένων, καθὼς καὶ τῶν ἀπολυομένων συνεπιεὶ ἀποτίσεως χρέους ἢ ἐγγυήσεως.

Ἐὰν τὸ λογιστικὸν γραφεῖον, τὸ ἐφετεῖον, τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, τὸ ἐμποροδικεῖον, τὰ γραφεῖα τοῦ κτηματολογίου, τοῦ Ἐθναφίου, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἐπιτροπὴ ἤθελον ζητήσῃ οἰονδήποτε πρόσωπον νὰ ἐμφανισθῇ, ὃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀξιωματικὸς θέλει φροντίζει ἀμέσως περὶ τῆς ἀποστολῆς χωροφύλακος πρὸς εὔρεσιν τοῦ ζητηθέντος προσώπου καὶ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ ὅπου δεῖ.

Ἐὰν τυχὸν τὸ ζητηθὲν πρόσωπον ἀπουσιάζῃ ἢ πάσχη, ὃ πρὸς τοῦτο σταλεῖς χωροφύλαξ θὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως τὸν ζητησαντα ὑπάλληλον.

Ἐπειδὴ οἱ πυροσβέσταί δέον νὰ ᾧσι καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἔτοιμοι εἰς ὑπηρεσίαν, ἀνάγκης τυχεύσης, ὃ ἐν τῷ διοικητηρίῳ φρουρῶν ἀξιωματικὸς θέλει ἐξετάζει τίνες πυροσβέσταί κατα σειράν θὰ μένωσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ φροντίζει ὅπως παρευρίσκωνται διαρκῶς εἰς τὰ δωμάτια τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐλλείψεις εἰς τὰς ὑπαρχούσας πυροσβεστικὰς μηχανὰς, ὡς ἀντλίας, ἀρπάγας, σχοινία, πελέκεις καὶ τὰ πρὸς μετακόμισιν τοῦ ὕδατος δοχεῖα, ἡ ἀστυνομία καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον θέλουσι συνεννοηθῆ περὶ τῆς ἀναπληρώσεως αὐτῶν καὶ τῆς καλῆς ἐν τῷ μέλλοντι διατηρήσεως τοῦ τοιοῦτου ὕλικου, θέλει ὑπάρχει δὲ ἡ ἀπαιτουμένη τάξις ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τῶν ἐν τῷ καταστήματι τῆς δημαρχίας ἵππων καὶ ὑδροφορέων.

Ὅσάκις συμβαίη, ὃ μὴ γένοιτο, πυρκαϊὰ, θέλουσι τοποθετεῖσθαι χωροφύλακες ὅπως φρουρῶσιν εἰς τὰς ἐξόδους τῶν πέριξ τῆς πυρκαϊᾶς μερῶν, ἐξετάζωσι τὰ ὑπὸ τοῦ μὲν καὶ δὲ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς σωζόμενα καὶ ἐξαγόμενα πράγματα καὶ ἐνεργῶσι τὴν κατάσχεσιν ἐκείνων, ὅσα εὐρίσκονται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀναξίων ἐμπιστοσύνης.

ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περί αρχαιοτήτων. (1)
1874

Πρόλογος.

Ἄρθρ. 1. Πᾶν ἀντικείμενον τεχνητὸν περιωθὲν ἐκ τῶν ἀρχαίων χρόνων θεωρεῖται ἀρχαιότης.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἀρχαιότητες ὑπάγονται εἰς δύο τάξεις, ὧν ἡ μὲν πρώτη περιλαμβάνει τὰ νομίσματα, ἡ δὲ δευτέρα πάντα τὰ λοιπὰ κινητὰ ἢ καὶ ἀκίνητα ἀντικείμενα.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Περὶ ἰδιοκτησίας τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ἄλλων σχετικῶν περιστάσεων.

Ἄρθρ. 3. Αἱ μὴ ἀνακαλυμμέναι ἀρχαιότητες, ὅπουδήποτε καὶ ἂν ᾦσιν, ἀνήκουσιν εἰς τὸ κράτος. Ἄλλ' ἐκ τῶν ἀρχαιοτήτων, τὰς ὁποίας ἀνακαλύπτουσιν οἱ ἐνεργοῦντες ἐρεύνας συνεπεῖα προηγουμένης ἀδείας, 1)3 ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, 1)3 εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα καὶ 1)3 εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς γῆς, ὅπου ἀνεκαλύφθησαν. Ἐὰν δὲ ὁ ἀνακαλύψας ἢ συγχρόνως καὶ ἰδιοκτήτης τῆς γῆς, τότε τὰ μὲν 2)3 ἀνήκουσιν εἰς αὐτὸν, τὸ δὲ 1)3 εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 4. Ὁ θέλων ν' ἀναζητήσει ἀρχαιότητας ἢ θησαυρὸν, ἀπευθύνεται κατ' εὐθεῖαν ἢ καὶ διὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 5. Ἡ διανομὴ τῶν ἀρχαιοτήτων γίνεται εἰς πρᾶγμα ἢ εἰς χρήματα ἀναλόγως τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἀρχὴ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης πέμπει ὑπάλληλον ὅπως προφυλάξῃ τὰς ἀκίνητους ἀρχαιότητας, ὡς ναοὺς καὶ ἄλλας οἰκοδομὰς, αἱ ὁποῖαι ἀνακαλύπτονται εἰς μέρη ἔχοντα ἰδιοκτησίας καὶ διατηροῦνται ἀνέπαφοι.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ τῶν δι' ἐρεύνας καὶ ἀνασκαφὰς ἀπαιτουμένων ὄρων.

Ἄρθρ. 7. Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἀνασκαφὴ γινομένη ἰδίως πρὸς ἀναζήτησιν ἀρχαιοτήτων καὶ θησαυρῶν, χωρὶς νὰ ληφθῇ ἐπίσημος ἀδεια καὶ ἢ συγκατάθεσις τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς γῆς· αἱ ὑπὸ τῶν μὴ τηρούντων τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην ἀνακαλυπτόμεναι ἀρχαιότητες κατακρατοῦνται ὀλοσχερῶς πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, οἱ δὲ παραβάται καταδικάζονται εἰς χρηματικὸν πρόστιμον μιᾶς μέχρι πέντε ὀθωμανικῶν λιρῶν, ἢ εἰς φυλάκισιν ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν μέχρι μιᾶς ἐβδομάδος. Ὅταν δὲ αἱ ἀνασκαφαὶ γίνωνται ἐντὸς ἀλλοτρίας ἰδιοκτησίας καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέ-

(1) ΣΗΜ. ΕΚΔΟΤ. Πρὸ τινῶν μόλις ἡμερῶν ἐξεδόθησαν νεώτατοι τινὲς Κανονισμοί, ὡς ὁ ἀνωτέρω «περὶ ἀρχαιοτήτων» καὶ ὁ ἐπόμενος «περὶ ἐνοικιάσεως», οὗς, καίτοι ἐν οὐχὶ οἰκείῳ τόπῳ, ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ περιλάβωμεν ἐν τῷ παρόντι Παραρτήματι μετὰ τινῶν ἄλλων λησμονηθέντων, ἵνα μὴ καὶ κατ' ἐλάχιστον ἢ ἀτελής ἢ ἡμετέρα Συλλογὴ.

σεως τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐὰν οὗτος ἀπαιτήσῃ, ἀποζημιῶται διὰ τὰς ὁποίας ὑπέστη ζημίαν.

Ἄρθρ. 8. Ἡ περὶ ἀναζητήσεως ἀρχαιοτήτων ἢ θησαυρῶν ἀδεια ζητεῖται μὲν παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, χορηγεῖται δὲ ἀποκλειστικῶς παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Πρὸς ἐγγραφὴν δὲ τῶν ἀνακαλυπτομένων ἀρχαιοτήτων θέλει χορηγεῖσθαι διπλότυπον βιβλίον συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκριθησόμενον δείγμα.

Ἄρθρ. 9. Κατὰ πόσον οἱ λαμβάνοντες ἀδειαν συμμορφοῦνται ἢ μὴ ὡς πρὸς τὰς ἀνασκαφὰς καὶ ἐνεργείας τῶν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, περὶ τούτου θέλει ἐπαγρυπνεῖ ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, ἐν δὲ ταῖς νομαρχίαις αἱ ἐπιτόπιοι διοικήσεις.

Ἄρθρ. 10. Ἡ ἀδεια χορηγεῖται ἐπὶ καταβολῇ τριῶν ὀθωμανικῶν λιρῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀποδειχθῇ ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τῶν ἐρευνῶν οὐδεὶς κίνδυνος ἐπαπειλεῖται ὡς ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν καὶ ὅτι ἐλήφθη ἢ συγκατάθεσις τοῦ ἰδιοκτήτου, καὶ τοῦτο δυνάμει ἀποδεικτικῶ ἐπικεκρωμένου ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς καὶ ἀφοῦ προσέτι ληφθῇ ἢ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐγκριθησομένη ποσότης ὡς παρακαταθήκη ἢ ἀντ' αὐτῆς ἀξιοχρεως ἐγγυητής.

Ἄρθρ. 11. Ἡ περὶ τῆς ἀναζητήσεως ἀρχαιοτήτων ἢ θησαυρῶν χορηγουμένη ἀδεια δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ κατ' ἀνώτατον ὄρον πλεον τῶν δύο ἐτῶν ὅταν δὲ, λήξαντος τοῦ χρόνου τῆς ἀδείας, ὁ ἐνδιαφερόμενος ζητήσῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἀνασκαφὰς, δύναται νὰ παραταθῇ ὁ τῆς ἀδείας χρόνος.

Ἄρθρ. 13. Ἡ πρὸς ἀναζήτησιν ἀρχαιοτήτων ἢ θησαυρῶν χορηγουμένη ἀδεια δὲν ἐπεκτείνεται πέραν τῶν ὄρων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κώμης ἢ κωμοπόλεως. Ὁ αἰτῶν ἀδειαν ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τὴν θέσιν καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς, ἐν περιπτώσει δὲ ἀνάγκης νὰ παρουσιάσῃ καὶ τὸν τοπογραφικὸν χάρτην τῆς θέσεως ἐκείνης.

Ἄρθρ. 14. Ἀπαγορεύονται αἱ ἀνασκαφαὶ εἰς μέρη ὅπου ἐπιφέρουσι ζημίαν εἰς τὸ δημόσιον, ὡς ναοὺς, τεκέδες, μεδρεσέδες, τάφους, ὑδραγωγεία καὶ δημοσίους δρόμους.

Ἄρθρ. 15. Ἐὰν αἱ συνεπεῖα ἀδείας ἀρξάμεναι ἀνασκαφαὶ παρουσιάσῃ κίνδυνόν τινα, διακόπτονται κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁ δὲ ἐνεργήσας τὰς ἀνασκαφὰς οὐδὲν δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ δαπάνας ἐνεκα τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρ. 16. Ὅταν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἀνασκαφῶν πρὸς ἀναζήτησιν ἀρχαιοτήτων παρουσιασθῇ βλάβη τις, ἢ ὅταν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ ἐξετάσασα τὰ ἀνασκαφέντα μέρη πεισθῇ ὅτι αἱ ἀνασκαφαὶ βλάπτουσι τὸ δημόσιον, ἐὰν μὴ προηγουμένως προληφθῇ ἢ βλάβη αὕτη τῇ δαπάνῃ τοῦ ἐνεργοῦντος τὰς ἀνασκαφὰς, ἢ ἀρχὴ ἐνεργεῖ κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς ἐκ τῶν ἀρχαιοτήτων ἀναλογούσης αὐτῷ μερίδος.

Ἄρθρ. 17. Εἰς ὑπαλλήλους, εἴτε τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, εἴτε ἄλλων κρατῶν, δὲν θέλει χορηγεῖσθαι ἀδεια πρὸς ἀναζήτησιν ἀρχαιο-

τήτων εκτός των κτημάτων, τὰ ὅποια ἔχουσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 18. Ὁ κάτοχος τῆς ἀδείας δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ καὶ πωλήσῃ αὐτὴν εἰς ἕτερον πρόσωπον.

Ἄρθρ. 19. Εἰς ἕν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον δὲν χορηγεῖται ἀδεια ὅπως ἐναργῆσῃ ἀνασκαφῆς εἰς δύο διάφορα μέρη συγχρόνως.

Ἄρθρ. 20. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας δὲν γίνῃ ἐναρξίς τῶν ἀνασκαφῶν ἢ ἐὰν αὐταὶ ἀρξάμεναι διακοπῶσι κατόπιν ἄνευ δικαιολογήματος ἐπὶ δύο μῆνας, ἡ ἀδεια ἀκυροῦται.

Ἄρθρ. 21. Ἐὰν ἡ θέσις ὅπου θὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἀνασκαφαὶ ἦναι τόσον ἀπόκεντρος, ὥστε ἀποβαίνει δυσχερὴς ἢ διαρκὴς ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν ἐποπτεία τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, συνοδεύει τὸν λαμβάνοντα τὴν ἀδειαν δι' ἰδιαιτέρου ὑπαλλήλου τῆς, οὗ τὰ ἐξόδα λογίζονται εἰς βάρος ἐκείνου.

Ἄρθρ. 22. Τὰ διὰ τὰς ἀνασκαφῆς γινόμενα ἐξόδα παντὸς εἴδους ἀποτίει ὁ λαμβάνων τὴν ἀδειαν.

Ἄρθρ. 23. Ὅταν ὑπάρχῃ πιθανότης περὶ ὑπάρξεως ἀρχαιοτήτων εἰς μέρη, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἰδιοκτησίαι (μουλκι) ἢ συμπληρώματα κατοικιῶν, καὶ θελήσῃ ἡ κυβέρνησις νὰ ἐνεργῆσῃ ἐκεῖσε ἐρεῦνας, τὰ τοιαῦτα μέρη δὲν παραχωροῦνται εἰς ἄλλους.

Ἄρθρ. 24. Ὅταν τὰ μέρη, εἰς τὰ ὅποια θὰ ἐνεργῆσῃ ἀνασκαφῆς ἢ κυβέρνησις, κατέχωνται ὑπὸ ἰδιωτῶν, ἀποζημιοῦνται οἱ κάτοχοι διὰ τὰς τυχόν συμβησομένας ζημίας.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Δηλώσεις καὶ διατυπώσεις περὶ ἀρχαιοτήτων καὶ διανομῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 25. Οἱ ἀνακαλύπτοντες ἀρχαιότητες, εἴτε τυχαίως, εἴτε συνεπεῖα ἐρευνῶν γενομένων ἐπ' ἀδείᾳ, ὅταν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ ἰδιαιτέρου ὑπαλλήλου τῆς ἀρχῆς, κατὰ τὸ 21 ἄρθρον, ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον. Οἱ μὴ ποιοῦντες τὴν δῆλωσιν ταύτην ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὸν πρόστιμον ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀναλογούσης μερίδος, ὑπολειπομένου ποσοῦ τῶν ἀρχαιοτήτων.

Ἄρθρ. 26. Ἀφῶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δηλωθεισῶν ἀρχαιοτήτων ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ διπλότυπον, τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τῆς ἀδείας δοθέν, ὑπογραφῆ δὲ ἢ πράξις αὐτὴ ἢ σφραγισθῆ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀνακαλύψαντος καὶ ἐπικυρωθῆ κατὰ τοὺς νενομισμένους τύπους, τὸ μὲν ἕν μέρος τοῦ διπλοτύπου τούτου δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, τὸ δὲ ἕτερον, ἀντιγραφόμενον ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἐγχωρίου ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, πέμπεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 27. Τοῦ καταλόγου τῶν ἀρχαιοτήτων συνταχθέντος κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐνεργεῖται ἡ διανομὴ αὐτῶν αὐτουσίως ἢ εἰς χρήματα, ἢ δὲ πράξις αὐτὴ σημειοῦται παρὰ πύδας τοῦ καταλόγου.

Ἄρθρ. 28. Ἐὰν ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ διστάσῃ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς αὐτουσίως ἢ εἰς χρήματα διανομῆς, ζητεῖ τηλεγραφικῶς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 29. Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τῶν ἀρχαιοτήτων, ὅσαι δὲν ἐπιδέχονται διαίρεσιν, διορίζονται δύο ἐκτιμηταὶ ὁ μὲν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ἀνακαλύψαντος. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐκτιμητῶν διορίζεται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τρίτος ἐκτιμητὴς ὡς ἐπιδιαιτητὴς καὶ ἡ ἀπόφασίς αὐτοῦ θεωρεῖται ἀνέκκλητος.

Ἄρθρ. 30. Ὅταν ὁ λαβὼν τὴν ἀδειαν εἰδοποιήσῃ τὴν ἀρχὴν ἐν τῇ λήξει τῆς διὰ τὰς ἐρεῦνας προθεσμίας ἢ καὶ πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς ὅτι ἀπεπεράτωσε τὰς ἀνασκαφῆς καὶ ἀποδειχθῆ ὅτι συνεμορφώθη πληρέστατα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἐπιστρέφεται αὐτῷ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς ἢ παρακαταθήκης του.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Διατάξεις ἀφορῶσαι τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγήν τῶν ἀρχαιοτήτων, τὴν πώλησιν καὶ ἀγορὰν καὶ τὴν ὑπεξαίρεσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 31. Αἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτοῦ εἰς τὴν πρωτεύουσαν μεταφερόμεναι καὶ εἴτε ἐκ νομισμάτων εἴτε ἐξ ἄλλων ἀντικειμένων συγκείμεναι ἀρχαιότητες εἰσὶν ἀπηλλαγμένοι τοῦ τελωνειακοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 32. Ὅσακις πρόκειται νὰ ἐξαχθῶσιν ἐξ οἰουδήποτε μέρους τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν εἴτε ἀρχαῖα νομίσματα εἴτε ἄλλου εἴδους ἀρχαιότητες, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή των, ἐὰν μὴ ἀποσταλῆ προηγουμένως κατάλογος αὐτῶν καὶ ληφθῆ ἐπίσημος ἀδεια. Ἐὰν ἡ κυβέρνησις θελήσῃ νὰ ἀγοράσῃ ἐκ τῶν τοιούτων ἀρχαιοτήτων τὰς διὰ τὸ αὐτοκρ. Μουσεῖον ἀναγκαιούσας, λαμβάνεται ἡ συγκατάθεσις τοῦ ἰδιοκτήτου ἐπὶ πληρωμῇ τῆς ἀξίας των καὶ δίδεται ἡ ἀδεια τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ὑπολειπομένου μέρους.

Ἄρθρ. 33. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ 32 ἄρθρ. μνημονευομένων διατυπώσεων ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαχθησομένων ἀρχαιοτήτων, εἰσπραττομένου τοῦ τελωνειακοῦ φόρου, δίδεται ἡ τῆς ἐξαγωγῆς ἀδεια. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχομένας ἀρχαιότητας, θέλουσι σημειοῦσθαι αὐταὶ λεπτομερῶς εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ ἐν τοῖς τελωνείοις κρατούμενα ἰδιαίτερα βιβλία, καὶ ὁσακις πρόκειται νὰ ἐξαχθῶσιν αὐτὴς ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, θὰ ἀντιπαραβάλλωνται πρὸς τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις σημειώσεις καὶ ἐφοδιάζονται διὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐγγράφου ἀδείας χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς οὐδὲν τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 34. Αἱ λαθραίως ἐξαγόμεναι ἀρχαιότητες, ἀμα ἀνακαλυφθῶσι, κρατοῦνται ὀλοσχερῶς πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Ἀκροτελεύτιοι διατάξεις.

Ἄρθρ. 35. Οἱ καταστρέφοντες ἢ ἀκρωτηριάζοντες τὰς εἰς δημοσίους ἢ καὶ ἰδιωτικὸς τόπους σωζόμενας ἀρχαιότητας, οἷον οἰκοδομὰς κτλ.

καταδικάζονται εκτός των αποζημιώσεων και του χρηματικού προσίμου κατά τὸ 130 ἄρθρ. τοῦ ποινικοῦ νόμου και εἰς φυλάκισιν ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς μέχρι ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 36. Ἐκ τῶν ἐπὶ δημοπρασίας πωλουμένων ἀρχαιοτήτων λαμβάνεται δικαίωμα 5 τοῖς 00. Τὸ δικαίωμα τοῦτο, τὰ ἐκ τῆς διανομῆς ἀρχαιοτήτων προερχόμενα χρηματικὰ ἀντίτιμα, τὰ χρηματικὰ πρόστιμα και αἱ ἐκ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀδείας και τῶν κατασχέσεων εἰσπράξεις ἀνήκουσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου.

Ἐνοικίαισις.

ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ ἐνοικιάσεως κτημάτων.

(10 Ἰεβρίου-ἔσβλ 1291).

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐνοικιάζων κτῆμα, οἶον οἶκον, ἐργαστήριον, γαίας, τσιφλίκιον και τὰ παραπλήσια ἐν τε Κωνσταντινουπόλει και ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους, χρεωστεῖ, οἷοσδήποτε καὶ ἢ, νὰ συνάψῃ προηγουμένως συμβόλαιον μετὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 2. Τὸ συμβόλαιον δέον νὰ διαλαμβάνῃ τὸ ὄνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν διαμονὴν και τὴν ὑπηκοότητα τοῦ τε ἐνοικιάζοντος και τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τὸ εἶδος, τὴν θέσιν και τὴν χρῆσιν τοῦ κτήματος, τὴν διορίαν τῆς ἐνοικιάσεως και τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου, πρὸς δὲ τὰς τεταγμένας δόσεις τοῦ τέλους ἰδαρὲ, ἐὰν τὸ κτῆμα ἦναι μ ο υ δ ζ ἰ λ· ἐὰν τὸ κτῆμα ἦναι μ ο υ α δ ζ ἰ λ, διασαφηνίζεται ἐν τῷ συμβολαίῳ.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐνοικιαστὴς και ὁ ἐνοικιάζων συντάσσουσι κατ' ἀρέσκειαν τὸ ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον, μὴ παραλείποντες ὅμως οὐδένα τῶν συμφωνηθέντων ὄρων και ἀποφεύγοντες πάντα ὄρον ἀντικείμενον τῷ τε ἱερῷ και πολιτικῷ νόμῳ ὡς και τῇ δημοσίᾳ ἠθικῇ.

Ἄρθρ. 4. Ὁ τε ἐνοικιαστὴς και ὁ ἐνοικιάζων δύνανται ἀν θέλωσι νὰ ἀνταλλάξωσι σημείωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ἐνοικιαζομένου κτήματος, ὑποχρεοῦνται ὅμως πάντοτε νὰ συντάσσωσι κατάλογον τῶν σιδηρῶν κεφαλαίων και ἐργαλείων γεδικίου, ὡσάκις τὸ ἐνοικιαζόμενον κτῆμα τυγχάνει τζιφτλίκιον, ἀγροκήπιον, λουτρῶν, κουρεῖον και τὰ παραπλήσια. Μνεία τοῦ συνταχθέντος καταλόγου γίνεται ἐξάπαντος ἐν τῷ ἐνοικιαστήριῳ συμβολαίῳ.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς διορίας ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τῷ ἰδιοκτῆτῃ ἀνελλιπῆ τὰ ἐν τῷ καταλόγῳ σεσημειωμένα σιδηρὰ κεφάλαια, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κτῆμα ἐν ἢ καταστάσει παρέλαβεν αὐτὸ κατὰ τὸν κατάλογον ἐκτὸς ἐὰν ἐφθάρῃ ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἐνοικιαστὴς ἐστὶν ἀνεύθυνος.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἐνοικιαστήρια συμβόλαια τῶν ἀνηλίκων, φρενοβλαβῶν και ἡλιθίων συντάσσονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ἱεροδικαστηρίου διὰ τῶν προστατῶν ἢ κηδεμόνων αὐτῶν.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ ἱεροδικαστηρίου συντάσσει ἐπίσης και τὰ ἐνοικιαστήρια συμβόλαια παντὸς ἀφιερωμένου κτήματος (μεβκούφ) παραδιδόμενου εἰς ἐνοίκιον ὑπὸ τοῦ ἐφόρου (μουτεβελῆ).

Ἄρθρ. 6. Ὁ γραμματεὺς τοῦ ἱεροδικαστηρίου εἰσπράττει ἀπὸ τὰ κατὰ τὸν παρακατιόντα τρόπον παρ' αὐτοῦ συντασσόμενα ἐνοικιαστήρια συμβόλαια δικαίωμα γραφικὸν (κλατιμπιγῆ) τὸ ἐν δέκατον τοῦ διὰ τὸ κράτος εἰσπραχθησομένου τέλους, ἀκολουθῶς ὀπισθογραφεῖ εἰς τὸ ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον τὸ ἱεροδικαστήριον ἐν ᾧ ὑπηρετεῖ και τὴν εἰσπραξίν τοῦ δικαιώματός του, ὑπογράφων και ὑποσφραγίζων συνάμα τὴν ὀπισθογράφησίν του ταύτην.

Τὸ γραφεῖον τῶν ἐνοικιαστηρίων ἀφαιρεῖ τὸ γραφικὸν δικαίωμα τοῦ γραμματέως τοῦ ἱεροδικαστηρίου ἀπὸ τὰ τεταγμένα διὰ τὸ κράτος τέλη.

Ἄρθρ. 7. Ἡ διορία τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἀφιερωμένων κτημάτων εἶναι τριῶν ἐτῶν μὲν διὰ τὰ τῆς ἀπλῆς ἐκμισθώσεως, ἐννέα δὲ διὰ τὰ λοιπὰ κτήματα.

Ἄρθρ. 8. Ἐὰν τὸ ἐνοικιαζόμενον κτῆμα εὔρηται ὑπὸ συνιδιοκτησίαν αἱ μερίδες τῶν συνιδιοκτητῶν διασαφηνίζονται ἐν τῷ ἐνοικιαστήριῳ συμβολαίῳ.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἐνοικιαστήρια συμβόλαια συντάσσονται εἰς διπλοῦν, συνυπογραφομένα ἢ συνυποσφραγίζόμενα και ὑπὸ τῶν ἐγγυητῶν τῶν συμβαλλομένων, ἐὰν οὗτοι ἔχωσιν ἐγγυητάς.

Ἄρθρ. 10. Ἐὰν τὸ κτῆμα ἦναι συνιδιοκτήτον, ἢ ἐνοικιάζεται ὑπὸ πολλῶν, ἕκαστος δὲ τῶν συνιδιοκτητῶν ἢ ἐνοικιαστῶν ζητῆ ἀνά ἐν ἀντίγραφον τοῦ ἐνοικιαστηρίου συμβολαίου, τότε τὸ συμβόλαιον συντάσσεται εἰς ἀντίγραφα ἰσάριθμα.

Ἄρθρ. 11. Ἐκαστον ἀντίγραφον τῶν ἐνοικιαστηρίων συμβολαίων γράφεται ἐπὶ χαρτοσήμου, οὗ τὸ ἰσότημον ἀποτεῖ δ κάτοχος.

Ἄρθρ. 12. Τὰ ἐνοικιαστήρια συμβόλαια παρουσιάζονται, μετὰ τὰς ἀνωτέρω διατυπώσεις, εἰς τοὺς ἱμάμηδες και μουχτάρηδες μὲν διὰ τὰς μουσουλμανικὰς συνοικίας, εἰς μόνους τοὺς μουχτάρηδες δὲ διὰ τὰς μὴ μουσουλμανικὰς ἐὰν τὸ ἐνοικιαζόμενον κτῆμα τυγχάνῃ οἶκος, εἰς τοὺς κεχαγιάδες τῶν συντεχνιῶν δὲ (ἐσνάφ) ἐὰν ἦναι ἐργαστήριον, κατάστημα και τὰ παραπλήσια πρὸς ἐξάσκησιν ἐπαγγέλματος και βιομηχανίας.

Οὗτοι δὲ, ἐὰν μὴ εὕρισκωσιν τι κώλυμα ἢ ἀτόπημα εἰς τὴν ἐνοικίαισιν, καταγράφουσι τὸ ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον εἰς τὸ μητρώον τῆς συνοικίας ἢ τῆς συντεχνίας, εἰσπράττουσι παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν πέντε γρόσια δικαίωμα σφραγίδος και σφραγίζοντες πάντα τὰ ἀντίγραφα τοῦ ἐνοικιαστηρίου συμβολαίου ἐπιστρέφουσιν αὐτὰ τῷ ἰδιοκτῆτῃ.

Τὰ ἐνοικιαστήρια συμβόλαια σφραγίζονται και ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς δημαρχίας παντοῦ ὅπου ὑπάρχει τοιαύτη, καθισταμένης τότε περιττῆς πάσης ἐπικυρώσεως και ὑποσφραγίσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἱμάμηδων, μουχτάρηδων και κεχαγιάδων.

Ἄρθρ. 13. Μετὰ τὸ σφράγισμα και τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἱμάμη και μουχτάρη, ἢ τοῦ κεχαγιά τῆς συντεχνίας ἢ τῆς δημαρχίας,

τὸ ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον παρουσιάζεται εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ἐνοικιαστηρίων, ἐνθεν εἰσπράττεται τέλος καταχώρισεως 1 ο/ο ἐπὶ τοῦ ἰσοτιμίου τοῦ ἐνοικίου (καϊδιέ), μεθ' ὃ καταχωρίζεται τὸ ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον, σφραγίζονται δὲ καὶ ἐπικυροῦνται πάντα τὰ ἀντίγραφα αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 14. Διὰ τὴν καταχώρισιν καὶ ἐπικύρωσιν τοῦ καταλόγου τῶν σιδηρῶν κεφαλαίων ἢ τῆς καταστάσεως ἐνοικιαζομένου τινὸς κτήματος εἰσπράττονται χωριστὰ πέντε γρόσια δικαίωμα καταχώρισεως.

Ἄρθρ. 15. Τὰ ἐνοικιαστήρια συμβόλαια καταχωρίζονται κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Γραφείου τῶν ἐνοικιαστηρίων διασφαρηνιζομένων ἐν αὐτῷ:

1ον Τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου, τῆς διαμονῆς καὶ ὑπηκοότητος τοῦ τε ἰδιοκτῆτου, τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ τοῦ τελευταίου τούτου, ἐὰν ὑπάρχη ἐγγυητής.

2ον Τοῦ εἶδους καὶ τῆς θέσεως τοῦ κτήματος ὡς καὶ τῆς χρήσεως δι' ἣν προορίζεται.

3ον Τῆς διορίας καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνοικίου.

Μετὰ ταῦτα τὸ Γραφεῖον τῶν ἐνοικιαστηρίων ὀπισθογραφεῖ ἐν ἑκάστων τῶν ἀντιγράφων τοῦ συμβολαίου σημειοῦν τὴν χρονολογίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς τε καταχώρισεως καὶ ἐπικυρώσεως τοῦ συμβολαίου καὶ τὸ πρὸς τὸ εἰσπραχθέντος τέλους ἐνοικιάσεως, σφραγίζον δὲ τὴν ὀπισθογραφῆσιν τοῦ ταύτην τῆ σφραγίδι τοῦ Γραφείου, παραδίδει τὸ ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον τῷ ἰδιοκτῆτῃ.

Ἄρθρ. 16. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εἴτε ἡ συνοικία, εἴτε ἡ Δημαρχία, εἴτε ἡ συντεχνία εἴτε τὸ Γραφεῖον τῶν ἐνοικιαστηρίων εὕρωσί τι πρόσκομμα ἢ ἄτοπον πρὸς ἐνοικίασιν κτήματός τινος καὶ ἀποποιηθῶσι κατὰ συνέπειαν τοῦ νὰ σφραγίσωσι καὶ ἐπικυρώσωσι τὸ ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον, ἀνατίθεται ἡ ὑπόθεσις ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς πρὸς ἐξακριβώσιν, κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται τὰ ἐξῆς:

1ον Ἐὰν τὸ συμβόλαιον ἀπορριφθῆ, ἀποδίδονται τῷ ἐνδιαφερομένῳ τὰ δικαιώματα τῆς σφραγίδος ὑπὸ τοῦ Ἰμάμη, ἢ τοῦ Μουχτάρη, ἢ τῆς Δημαρχίας, ἢ τοῦ Πρωτομαγίστου τῆς συντεχνίας.

2ον Ἐὰν τὸ συμβόλαιον παραδεχθῆ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας μὲν διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν δὲ διὰ τὰς ἐπαρχίας, παραπέμπεται ἀπαραχρῆμα εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν ἐνοικιαστηρίων πρὸς ἐπικύρωσιν.

3ον Ἐὰν τούναντιον ἀποδειχθῆ ὅτι ὁ Ἰμάμης, ἢ ὁ Μουχτάρης, ἢ ὁ Πρωτομαγίστωρ ἐξ ἰδιοτελείας ὀρμώμενοι ἀπεποιήθησαν τὴν σφράγισιν τοῦ συμβολαίου, παραβλέψαντες οὕτω τὸν ἐνδιαφερόμενον, τότε τιμωροῦνται οὗτοι διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ ἐνὸς μέχρι πέντε ἀργυρῶν μεδζιδιέδων, ἢ διὰ φυλακῆς ἀπὸ εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μέχρι μιᾶς ἐβδομάδος.

Ἄρθρ. 17. Εἰς τὰς αὐτὰς διατυπώσεις τῆς σφραγίσεως καὶ καταχω-

ρίσεως ὑπόκεινται καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια συμβόλαια τὰ συναπτόμενα διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 18. Ἀπαγορεύεται παντὶ ἰδιοκτῆτῃ ἢ παρὰδοσις τοῦ κτήματος του εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἄνευ προηγουμένης καταχώρισεως εἰς τὰ βιβλία καὶ ἐπικυρώσεως τοῦ ἐνοικιαστηρίου συμβολαίου αὐτοῦ. Ὁ παραβάτης ἀποτίσι τὸ τεταγμένον τέλος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνοικιάσεως μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς φωράσεως τοῦ δόλου του, τιμωρούμενος καὶ διὰ χρηματικοῦ προστίμου ἴσου τῷ διπλῷ τοῦ εἰσπραχθέντος τέλους. Τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου τούτου παραχωρεῖται τοῖς καταγγελεῦσι.

Δι' ἐκτάκτους περιπτώσεις, τουτέστιν ὅταν ὁ ἰδιοκτῆτης ἀδυνατῆ ἐξ αἰτίων εὐλογοφανῶν νὰ συντάξῃ παραχρῆμα τὸ ἐνοικιαστήριον συμβόλαιον, ἀναγκάζεται δὲ νὰ παραδώσῃ τὸ κτῆμα του ὅσον τάχος εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ὁ ἐνοικιάζων δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν ἐνοικιαστηρίων πρὸς ἐπίτευξιν εὐλόγου προθεσμίας διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου.

Ἄρθρ. 19. Πᾶς Ἰμάμης καὶ Μουχτάρης, ὡς καὶ πᾶς Πρωτομαγίστωρ μανθάνων ἐνοικίασιν οἴκου, ἐργαστηρίου καὶ λοιπῶν ἐντὸς τῆς συνοικίας ἢ συντεχνίας αὐτῶν ἄνευ ἐνοικιαστηρίου συμβολαίου καὶ μὴ καταγγέλλων αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχὴν, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ ἐνὸς μέχρι πέντε ἀργυρῶν μεδζιδιέδων.

Ἄρθρ. 20. Πᾶσα ὑπενοικίασις κτήματος ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὑποβάλλεται εἰς νέον δικαίωμα. Ἡ ἐπικύρωσις ὅμως τῆς ὑπενοικιάσεως γίνεται ὀπισθεν τοῦ ἐνοικιαστηρίου συμβολαίου καὶ ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ τοῦ βιβλίου ἐν ἣ καταχωρίσθη ἡ πρώτη ἐνοικίασις, εἰσπραττομένων ἐπὶ τούτῳ μόνον πέντε γροσίων δικαίωματος καταχώρισεως (καϊδιγέ), ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἀντίτιμον τῆς ὑπενοικιάσεως ὑπερβαίνῃ τὸ τῆς ἐνοικιάσεως τότε ὁ ἐνοικιαστής πληρύνει διὰ τὸ πλεόνασμα ἐν τοῖς ἑκατὸν τέλος ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 21. Ὁ ἐνοικιαστής δὲν δύναται νὰ ὑπενοικιάσῃ κτῆμα μεταβάλλον χρῆσιν συνεπείᾳ τῆς μεταβολῆς τοῦ προσώπου ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἐκτὸς ἐὰν, τοῦ κτήματος ὄντος ἐπίδεικτικοῦ μεταβολῆς χρήσεως, ἡ ὑπενοικίασις αὐτοῦ δὲν ἀπηγορεύθῃ δι' ἰδιαιτέρου ὅρου ἐν τῷ πρώτῳ ἐνοικιαστηρίῳ συμβολαίῳ.

Ἄρθρ. 22. Πέντε γρόσια δικαίωμα γραφῆς (καλεμιγέ) εἰσπράττονται ἀπὸ πᾶσαν τροποποίησιν ἀρθρῶν ἐνοικιαστηρίου τινὸς συμβολαίου γινομένην μετὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ ὀπισθογραφουμένην ἐν τῷ συμβολαίῳ, ἐκτὸς τῶν τροποποιήσεων τῶν ἀφωρῶσων τὸ ποσὸν καὶ τὴν διορίαν τοῦ ἐνοικίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰσπράττονται ἐν τοῖς ἑκατὸν τέλος ἐνοικιάσεως ἀπὸ τὸ πλεόνασμα τοῦ ἐνοικίου ἢ τὴν παράτασιν τῆς διορίας.

Ἄρθρ. 23. Τὸ γραφεῖον τῶν ἐνοικιαστηρίων δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν ἀκύρωσιν ἐνοικιαστηρίου τινὸς συμβολαίου ἀποδειχθέντος, μετὰ τὴν καταχώρισιν καὶ σφράγισιν αὐτοῦ, ὡς παρανόμου.

Ἄρθρ. 24. Ἐὰν ἐνοικιασμένον κτῆμα ἀγορασθῆ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ὡς ἀντικείμενον εἰς τὰ δημόσια συμφέροντα, κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον,

ὁ ἐνοικιαστής ὀφείλει νὰ ἐκκενώσῃ τὸ κτῆμα τοῦτο ἐντὸς τῆς ὁρισθησομένης προθεσμίας.

Ἄρθρ. 25. Πᾶσα διένεξις μεταξὺ ἰδιοκτῆτου καὶ ἐνοικιαστοῦ ἐξ ἐνοικιάσεως πηγάζουσα δικάζεται κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐνοικίου κώδικος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ὄρων τοῦ ἐνοικιαστηρίου αὐτῶν συμβολαίου.

Ἄρθρ. 26. Πᾶσα ἀγωγή, εἴτε τοῦ ἰδιοκτῆτου, εἴτε τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἀφορῶσα ὄρον μὴ ὑπάρχοντα ἐν τῷ ἐνοικιαστηρίῳ συμβολαίῳ, ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρ. 27. Θανόντων τοῦ τε ἰδιοκτῆτου καὶ ἐνοικιαστοῦ ἢ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, οἱ κληρονόμοι αὐτῶν ἀντικαθιστῶσιν αὐτοὺς αὐτεπαγγέλτως καὶ αὐτοδικαίως δυνάμενοι ν' ἀκυρώσιν ἢ διατηρῶσι τὸ ἐνοικιαστήριον συμβολίον τῇ ἀμοιβαίᾳ ὅπως συναινέσει. Οὕτω πᾶσα μονομερὴς αἴτησις ἀκυρώσεως ἐνοικιαστηρίου τινὸς συμβολαίου συνεπεῖα θανάτου ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρ. 28. Τὸ ἐνοίκιον κτήματος ἀφιερωμένου, ἢ δημοσίας γαίας μεινάσης ἐν χηρεία συνεπεῖα ἀποβιώσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου ἀνευ κληρονόμων νομίμων, περιέρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποβιώσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον ἢ τὸ ἀνάθημα τοῦ κτήματος.

Ἐὰν ὁ ἀποβιώσας ἰδιοκτῆτης ἔλαβε τὸ ἐνοίκιον ἐκ προκαταβολῆς, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐνοικίου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποβιώσεώς του εἰσπράττεται ἀπὸ τὴν κληρονομίαν τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Ἐὰν τὸ χρεῦσαν κτῆμα ἦναι ἀμπελος, κῆπος, ἀγροκήπιον, τσιφτλίκιον, ἀγρὸς καὶ λειμῶν, φυτευθέντα ἤδη, ὁ δὲ σπόρος ἤρξατο ἀναδίδων, αἱ πρόσδοι τοῦ κτήματος τούτου ἀνήκουσιν εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ ἀποβιώσαντος ἄχρι τῆς ὠριμάνσεως τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 29. Ὁ ἐνοικιάζων ὀλοκλήρον χάνιον δύναται νὰ ὑπενοικιάσῃ τὰ ἐν αὐτῷ δωμάτια ἐν πρὸς ἐν διὰ συμφωνίας εἴτε γραπτῆς εἴτε προφορικῆς· καὶ ἐὰν μὲν ἡ συμφωνία ἦναι γραπτὴ, καθίσταται ἔγκυρος διὰ τῆς καταχωρίσεως εἰς τὰ βιβλία καὶ ἐπικυρώσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γραφείου τῶν ἐνοικιαστηρίων, εἰσπραττομένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μόνον πέντε γρ. δικαιώματος καταχωρίσεως (καϊδιγιέ) ἅτε δὴ εἰσπραχθέντος πρότερον καὶ ἐξ ὀλοκλήρου τοῦ τέλους ἐνοικιάσεως.

Ἐὰν δὲ ὁ ἐνοικιαστής τοῦ χανίου δὲν ἐπικυρώσῃ τὴν γραπτὴν του συμφωνίαν ὑπὸ τοῦ Γραφείου τῶν ἐνοικιαστηρίων ἢ ἀρκεσθῇ εἰς μόνον τὴν προφορικὴν συμφωνίαν, ἡ συμφωνία του αὕτη ἔσται ἰδιωτικὴ, ὁ δ' ἐνοικιαστής δωματίου τινος τοῦ χανίου τούτου δικαιούται νὰ ἐκκενώσῃ αὐτὸ ὅπου ἂν θέλῃ πληρόνων ὅμως τὸ ἐνοίκιον τοῦ διαστήματος καθ' ὃ κατεῖχε τὸ δωμάτιον τοῦτο ὑπ' ἐνοίκιον. Πᾶσα δὲ διένεξις πηγάζουσα ἀπὸ συμφωνίας μὴ πω ἐπικυρωθείσας, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, δικάζεται ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 30. Πᾶς ἰδιοκτῆτης χανίου ἐνοικιάζων ἐν ἑκάστον τῶν δωματίων τοῦ χανίου τούτου χωριστὰ ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, πληρόνει ὅμως τὸ τεταγμένον τέλος ἐνοικιάσεως

ἐὰν συνάψῃ ἐνοικιαστήριον συμβολαίον καὶ ἐπικυρώσῃ αὐτὸ ἐπίσημως.

Ἄρθρ. 31. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 29 καὶ 30 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἰσχύουσιν ἀπαράλλακτοι διὰ πᾶσαν ἐνοικίασιν μέρους τῶν δωματίων χανίου τινὸς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χανίου τούτου.

Ἄρθρ. 32. Πᾶσα διένεξις μεταξὺ ἰδιοκτῆτου καὶ ἐνοικιαστοῦ πηγάζουσα ἐκ τῆς κατεργασίας ἐνοικιασμένου κτήματος ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε ἐκ τῆς ἀρνήσεως τοῦ τελευταίου τούτου τοῦ ἐκκενώσαι τὸ κτῆμα κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας, δικάζεται κατὰ τὸν κώδικα τοῦ ἐνοικίου.

Ἄρθρ. 33. Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἀντικατέστησε τὸν περὶ ἐνοικιαστηρίων συμβολαίων.

Ἄλιεϊα.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ἀφορῶσα τὴν συντεχνίαν τῶν ἀλιέων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἀλιευόντων δι' ἰστιοφόρων ἢ ἀτμοκινήτων λέμβων.
(1872)

Ἄρθρ. 1. Ἡ δι' ἰστιοφόρων ἢ ἀτμοκινήτων λέμβων ἀλιεῖα ἀπαγορεύεται εἰς τε τοὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους καὶ τοὺς ξένους ἐν τῷ λιμένι τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν τῷ Βοσπόρῳ, ἐπιτρέπεται δὲ ἐν τῇ Προποντιδί (Μαρμαρᾷ) καὶ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Νικομηδείας.

Μ' ὅλα ταῦτα, ἐπειδὴ αἱ ἀπὸ τοῦ Φάρου (τοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Γκιουλχανέ) μέχρι τοῦ Μικροῦ Τσεκμεδζέ ὄχθαι καὶ αἱ μεταξὺ τοῦ Χαρέμ Ἰσκελεσῆ καὶ τῆς Χαρταλιμῆς εἶναι τὰ μέρη ὅπου συνήθως οἱ ἐντόπιοι ἀλιεύουσιν, ἢ δι' ἰστιοφόρων ἢ ἀτμοκινήτων λέμβων ἀλιεῖα ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἐν περιμέτρῳ δύο ὀθωμανικῶν μιλίων ἀπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἄκτων. Ἐν περιπτώσει τρικυμίας ἢ ἄλλης ἰσχυρᾶς αἰτίας, δύναται νὰ εἰσχωρῶσιν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης περιμέτρου, ἐπὶ τῷ ὄρῳ τοῦ νὰ συλλέγωσιν ἀμέσως τὰ δίκτυά των καὶ νὰ ἀπέχωσι πάσης ἀλιείας μέχρις ὅτου εὐρεθῶσιν ἐκ νέου εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν. Οἱ παραβάται τῆς διαταγῆς ταύτης τιμωροῦνται διὰ κατασχέσεως τῆς λέμβου ὑπὸ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων καὶ προστίμου 10 μὲν λιρῶν διὰ πρώτην φοράν, 20 δὲ λιρῶν διὰ δευτέραν φοράν, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς ἀλιεῖς, τῶν ὁποίων τὰ δίκτυα ἢ τὰ κάνιστρα ἤθελον βλαφθῆ· μεθ' ὃ ἡ λέμβος θέλει ἀφίνεσθαι ἐλευθέρα. Ἐν περιπτώσει δευτέρας ὑποτροπιάσεως οἱ παραβάται, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ποινῶν καὶ ἀποζημιώσεων, ἀποστεροῦνται παντὸς δικαιώματος ἀλιείας ἐν τοῖς ῥηθείσιν ὕδασι.

Ἄρθρ. 2. Αἱ βροχίδες τῶν δικτύων αἱ χρησιμεύουσαι ἐν ταῖς ἰστιοφόροις ἢ ἀτμοκινήτοις λέμβοις δὲν πρέπει νὰ ἔχωσι πλάτος ὀλιγώτερον ἐκείνου ὅπου ἔχει τὸ προνοία τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἐπιτροπῆς κατασκευασθῆν

πρότυπον, ὅπερ, ἐγκριθέν ὑπὸ τῆς συντεχνίας τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀλιέων, κατετέθη ἐν τῷ συμβουλίῳ τῶν ἐμμέσων φόρων, περιβληθὲν τῇ σφραγίδι τῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1.

Ἄρθρ. 3. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν σκομβρίων, ἧτοι κατὰ τὸν δεκέμβριον, ἰανουάριον καὶ φεβρουάριον, ὅτε οἱ ἐντόπιοι ἀλιεῖς ρίπτουσι τὰ δίκτυα τῶν ἀπὸ τοῦ Ἄχουρ Ἰσκελεσῆ μέχρι τῆς Καρταλιμῆς, μέχρις ἀποστάσεως 15 μιλίων, οἱ δι' ἰστιοφόρων ἢ ἀτμοκινήτων λέμβων ἀλιεύοντες δὲν δύνανται νὰ ἀλιεύσωσιν ἐντὸς περιμέτρου 15 μιλίων ἀπὸ τῆς παραλίας, ἐκτὸς ἐὰν θέλωσι ν' ἀγρεύσωσι τὰ σκομβρία διὰ δικτύων ὁμοίων ἐκείνοις οἷς χρῶνται κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐποχὴν καὶ οἱ ἐντόπιοι ἀλιεῖς. Ἐν τούτῳ, ἐπειδὴ εἶναι ἀπηγορευμένον αὐτοῖς τὸ ἀλιεῦν εἰς ἀπόστασιν ἥττονα τῶν 15 μιλίων διὰ τῶν συνήθων αὐτῶν δικτύων, ἐὰν ἤθελον καταληφθῆ ἐν τῇ ἀνοικτῇ θαλάσῃ ὑπὸ τρικυμίας, πρέπει νὰ συλλέξωσι τὰ δίκτυά των καὶ ν' ἀπέχωσι τῆς ἀλιείας ἐντὸς τῆς ῥηθείσης ἀκτίνος. Οἱ παραβάται τῆς διαταγῆς ταύτης τιμωροῦνται διὰ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ποινῶν.

Ἄρθρ. 4. Αἱ βροχίδες τῶν δικτύων τῆς συντεχνίας τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀλιέων δὲν πρέπει νὰ ἔχωσι πλάτος ὀλιγώτερον ἐκείνου ὅπερ ἔχει τὸ περὶ οὗ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 γίνεταί λόγος πρότυπον. Ἐν τούτοις, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν χαμψίων, ἧτοι κατὰ τοὺς μῆνας δεκέμβριον, ἰανουάριον καὶ φεβρουάριον, ἡ εἰρημένη συντεχνία δύναται νὰ προσκολλᾷ εἰς τὰ δίκτυα βροχίδας στενοτέρας λεγομένας καυρνᾶ, ἀλλ' ἀπαγορεύεται νὰ κάμνωσι χρῆσιν αὐτῶν εἰς ἄλλην ἐποχὴν. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλιευσόντων δι' ἰστιοφόρων ἢ ἀτμήρων λέμβων.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης ὑποβάλλονται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ποινάς.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ἀφορῶσα τὴν δι' ἰστιοφόρων ἢ ἀτμήρων λέμβων ἀλιείαν ἐν τῇ Προποντίδι καὶ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Νικομηδείας καὶ τοὺς ἀλιεῖς τῶν Πριγκηπονήσων.

(1872)

Ἄρθρ. 1. Τοῦ λοιποῦ ἡ δι' ἰστιοφόρων ἢ ἀτμήρων λέμβων ἀλιεία ἀπαγορεύεται εἰς τε τοὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους καὶ εἰς τοὺς ξένους ἐπὶ τῶν παραλιῶν τῆς Πριγκήπου, Χάλκης, Πρώτης καὶ Ἀντιγόνης, ὅπου συνήθως ἀλιεύουσιν οἱ ἐντόπιοι ἀλιεῖς. Αἱ ἐν λόγῳ λέμβοι δύνανται ν' ἀλιεύωσι μόνον εἰς ἀπόστασιν δύο μιλίων ὀθωμανικῶν ἀπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἀκτῶν. Μ' ὅλα ταῦτα, ἐν περιπτώσει τρικυμίας ἢ ἄλλης ἀνωτέρας αἰτίας, δύνανται νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν περίμετρον τῶν δύο μιλίων ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ συλλέγωσιν ἀμέσως τὰ δίκτυά των καὶ ν' ἀπέχωσι πάσης ἀλιείας μέχρις ὅτου ἐκ γένου ἀναχθῶσιν εἰς τὸ πέλαγος. Οἱ

παραβάται τιμωροῦνται διὰ τῆς ἀμέσου κατασχέσεως τῆς λέμβου ἐκ μέρους τῆς τελωνειακῆς διευθύνσεως καὶ διὰ προστίμου 10 μὲν λιρῶν διὰ πρώτην φοράν, 20 δὲ διὰ δευτέραν, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς ἀλιεῖς διὰ πᾶσαν βλάβην προσγινομένην εἰς τὰ δίκτυα ἢ τὰ κάνιστρα αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα ἡ λέμβος ἀφεθήσεται ἐλευθέρα. Ἐν περιπτώσει δευτέρας ὑποτροπιάσεως, οἱ παραβάται ἐκτὸς τῶν ποινῶν καὶ προστίμων, ἀποστεροῦνται παντὸς δικαιώματος ἀλιείας εἰς τὰ ῥηθέντα ὕδατα.

Ἄρθρ. 2. Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ῥηθείσας λέμβους ὅσαι ἤθελον καταπλεύσει ἢ ἀναπλεύσει τὴν Προποντίδα νὰ διέλθωσι μεταξὺ Χάλκης καὶ Πρώτης, ἐκτὸς ἐν περιπτώσει τρικυμίας. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς ἀλιεῖς, τῶν ὁποίων τὰ δίκτυα ἢ τὰ κάνιστρα ἤθελον πάθει ζημίαν τινά.

Ἄρθρ. 3. Κατὰ τὴν τρικυμίαν, ἐπειδὴ αἱ ἐν λόγῳ λέμβοι δύνανται νὰ διέρχωνται διὰ τῶν νήσων Πρώτης καὶ Χάλκης, οἱ ἐντόπιοι ἀλιεῖς δὲν πρέπει νὰ ρίπτωσι τὰ δίκτυά των μεταξὺ τῶν δύο τούτων νήσων. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως οἱ τελευταῖοι οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσιν ἀποζημιώσιν δι' ὅσας βλάβας ἤθελον πάθει ἐκ τῶν λέμβων κατὰ τὸν διάπλουν.

Ἄρθρ. 4.—(Ὁμοιον τῷ ἄρθρῳ 4 τῆς προηγουμένης ἀποφάσεως.)

Δικηγόροι.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ἀφορῶν τοὺς ἐπαγγελλομένους τὸν δικηγόρον ξένους ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τοῦ Ἀχκιάμ Ἀδλιέ.

1874.

Ἄρθρ. 1. Ὅσοι τῶν ξένων βούλονται νὰ ἐπαγγέλλωνται τὸν δικηγόρον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τούτων ἀνήκουσιν εἰς δύο κατηγορίας· τὴν μὲν συγκειμένην ἐκ τῶν φερόντων επίσημον πτυχίον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ληφθὲν καὶ ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐξασκεῖν τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα· τὴν δὲ τῶν μὴ πτυχιούχων. Οἱ πρῶτοι θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς ἀπλὴν ἐξέτασιν περὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ὀθωμανικῆς γλώσσης καὶ οὐχὶ εἰς ἐξέτασιν ἐπιστημονικὴν. Ὑπὸ οὐδένα δὲ ὄρον θέλει ἀποδοθῆ τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῖς μὴ δυναμένοις ν' ἀναγνώσωσιν ἐν τῇ ὀθωμανικῇ γλώσσῃ.

Ἄρθρ. 2. Οἱ βουλόμενοι νὰ μετέλθωσι τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τούτων ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσιν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τὰς ἀποχρώσας ἀποδείξεις ὅτι οὐτε εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν πατρίδας, οὐτε ἐνταῦθα ὑπέστησαν ἀτιμωτικὴν τινὰ ποινὴν, ὅτι δὲν ἐπτώχευσαν καὶ, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὅτι εἰσὶ πρόσωπα ἔντιμα.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει πᾶσαν ἐξουσίαν περὶ τὸ πιστοποιεῖν τὴν

κατάστασιν τῶν ξένων, οἵτινες θέλουσι λάβει τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχασθαι τὸν δικηγόρον, εἴτε ὑποβάλλοντες τὰ πτυχία αὐτῶν, εἴτε ἐξεταζόμενοι. Οὐδεὶς ξένος δύναται ἐπὶ τῇ βίβσει τῶν ἐπιθεωρήσεων τούτων νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν ἀπαιτῶν τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν κατὰ τῆς τιμῆς ἢ τῆς ὑπολήψεως αὐτοῦ προσβολῶν.

Ἄρθρ. 4. Διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν τὴν ἐνώπιον τῶν ἐγγχώριων δικαστηρίων ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, οἱ ξένοι δικηγόροι ὑπάγονται ἀμέσως εἰς τὰ ἐγγχώρια δικαστήρια καὶ θέλουσι διατελεῖ ὑπὸ τὴν αὐτὴν σχέσιν, ὑφ' ἣν καὶ οἱ ἐγγχώριοι.

Ἄρθρ. 5. Ἄν ἀλλοδαπὸς τις τὸν δικηγόρον μετερχόμενος παρουσιάσῃ ἀτομικὴν τινα ἀξίωσιν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἢ ἐάν τις διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἔχη νὰ διαμαρτυρηθῇ κατ' αὐτοῦ, ἢ ἐπιτροπῇ, ἂν ἡ ὑπόθεσις ᾖ τῆς δικαιοδοσίας τῆς, θέλει ἀποφασίσαι περὶ τοῦ δικαίου κατ' ἂν τρόπον καὶ περὶ τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων καὶ θέλει ἀποφανθῇ ἂν ὅμως ἡ ἐνώπιον αὐτῆς ἀγωγὴ δὲν ᾖ τῆς δικαιοδοσίας τῆς, ἢ ἐπιτροπῇ διὰ τινος μ. ο. υ. ζ. α. κ. ε. ρ. ε. πρὸς τὸ Ἄ χ κ ι ἄ μ ι Ἄ δ λ ι ε θέλει ἀπαιτήσῃ τὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον παραπομπὴν τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 6. Ὅσοι τῶν ξένων βούλονται νὰ μετέλθωσι τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ὀφείλουσιν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ λάβωσι παρ' αὐτῆς τὴν ἀδειαν συμφώνως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ὑποδειχθέντας τύπους καὶ ὅρους. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ μέχρις οὗ δὲν ληφθῇ ἡ ἐπίσημος ἀδεία, οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς ὡς δικηγόρος ἐν Κωνσταν]πόλει ἐνώπιον τῶν εἰς τὸ Ἄ χ κ ι ἄ μ ι Ἄ δ λ ι ε ὑπαγομένων δικαστηρίων.

Περὶ χρεωγράφων τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ εἰς τὸ ἄρθρον 27 τοῦ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΩΔΗΚΟΣ.

(Τῇ 5 Δεκεμβρίου ἐβδελ 1284—12 Σεπτεμβρίου 1283.)

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις τῶν νέων χρεωγράφων τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, ὡς καὶ τῶν ἄλλων τοιούτων, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ πληρῶνται μὲν ἀφ' ἑνὸς τὸ τίμημα εἰς χρήματα, νὰ παραδίδονται δὲ ἐτέρωθεν αὐτοὶ οὗτοι οἱ τίτλοι. Αἱ γιγνόμεναι ἔμως ἐπὶ τῆς ὑψώσεως καὶ ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν τῶν χρεωγράφων πράξεις καὶ συμφωνίαι εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐπὶ πιστώσει, χωρὶς νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ μέσῳ χρήματα ἢ χρεώγραφα, εἰσὶν ἀθέμιτοι· ἐπομένως δὲ αἱ δίκαι καὶ αἱ διαφοραὶ ἅπασαι, αἱ προκύπτουσαι ἐξ αὐτῶν, εἰσὶν ἀπαράδεκται εἰς ἅπαντα τὰ δικαστήρια.

Καπνά.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ἐπενεχθεῖσαι εἰς τὸν ἐσχάτως ἐκδοθέντα νέον
Κανονισμὸν ΠΕΡΙ ΦΟΡῶΝ ΚΑΠΝΩΝ.

(11 Ῥεβιουὺλ-ἐβδελ 1294—15 Μαΐου 1874.)

(Ἴδε σελ. Παρ. Ὄθωμ. Κωδ. 137.)

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περὶ τῆς τῶν καπνῶν καλλιέργειας.

Σημ. Ἀντὶ τῶν ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον 5 ἄρθρων, πραγματευομένων περὶ τῆς κατὰ τὸν προγενέστερον νόμον ἀπαιτουμένης Εἰδικῆς Ἀδείας (Ἴζιν Τεζκερεσί) πρὸς καλλιέργειαν τῶν καπνῶν, ἧς ἡ διάταξις, ὡς ἀσύμφορος ἀποδειχθεῖσα τοῖς γεωργοῖς, ἀμέσως κατηργήθη, ἡ νεωτέρα ἐπίσημος ἐκδοσις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω καταργηθέντων περιέχει ἐν μόνον ἄρθρον τὸ ἐξῆς:

« Ἄρθ. 1. Ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1290 (Ἐγείρας) ἡ καλλιέργεια τῶν καπνῶν ἐντὸς τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους θὰ ᾖ, ὡς καὶ πρὶν, ἀπηλλαγμένη πάσης διατυπώσεως περὶ ἀδείας. Ἐν τούτοις ὁ καπνοφυτευτὴς δὲν θὰ δύναται νὰ καλλιεργῇ τὰ καπνά του ἐπὶ ἐκτάσεως ὀλιγωτέρας ἡμίσεως στρέμματος (δο-νοῦμ), συγχρόνως δὲ θὰ ᾖ ὑπόχρεως νὰ τηρῇ αὐστηρῶς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τὰς ἀφορῶσας τὴν τε καταγραφήν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν καπνῶν, εἴτε ἐν πλήρει ἀγρῷ, εἴτε κατὰ τὴν ὥραν τῆς παρασκευῆς αὐτῶν, καὶ τὴν πώλησιν καὶ παραχώρησιν τῶν ἰδίων.»

Συνεπεία τῆς ἐκ τοῦ προγενεστέρου Κανονισμοῦ ἀφαιρέσεως τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων 5 ἄρθρων καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν δι' ἐνὸς, τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ Κανονισμοῦ δέον νὰ ἀριθμῶνται κατωτέρω 4 μονάδων, τοιοῦτοτρόπως δὲ τὸ ἄρθρον 6 ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἄρθρου 2 καὶ οὕτω καθεξῆς δι' ὅλα τὰ ἄρθρα καὶ τὰς εἰς αὐτὰ σημειουμένας παραπομπάς.

Ἀντὶ δὲ τῆς καταργηθείσης, ὡς εἶπομεν, Ἀδείας πρὸς καλλιέργειαν, θέλει δίδεσθαι τοῖς γεωργοῖς Σεργκι, ἐν ᾧ θὰ ἐγγράφηται ἡ ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν καπνῶν, πρὶν ἢ ταῦτα φθάσωσιν εἰς κατάστασιν συγκομιδῆς, προκύπτουσα ποσότης, ἢ συνοικία, ἢ θέσις καὶ τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων τῆς καπνοφυτείας μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ καπνοφυτευτοῦ. Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ Κανονισμοῦ περιελήφθη ἐν τῷ τέλει τοῦ κατὰ τὴν παλαιὰν μὲν ἐκδοσίν σου, κατὰ τὴν νέαν δὲ 2ου ἄρθρου, τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον Β'. «Περὶ τῆς καταγραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως τῶν καπνῶν», διαγραφείσης τῆς τελευταίας περικοπῆς τοῦ ἄρθρου τούτου, τῆς πραγματευομένης περὶ ἐγγραφῆς τῆς ποσότητος τῶν καπνῶν ἐν ταῖς εἰδικαῖς ἀδείαις (Ἴζιν τεζκερεσί). Ἴδου ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος νέα διάταξις, προσθετέα εἰς τὸ τέλος τοῦ 2ου ἄρθρου.

« Ἐν Σεργκι, φέρων ἐγγεγραμμένην τὴν ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως προκύπτουσαν ποσότητα, τὴν συνοικίαν, τὴν θέσιν καὶ τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων τῆς καπνοφυ-

τείας, ως και τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ καπνοφύτευτοῦ καὶ ἐσφραγισμένον διὰ τῶν ἰδιαιτέρων σφραγίδων δύο πραγματογνωμόνων, τοῦ μὲν ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Ἀρχὴν, τοῦ δὲ τοὺς καπνοφύτευτάς, ἐπιδοθήσεται εἰς τὸν γεωργόν. Τὰ Σεργκία θὰ δίδονται ἐκ βιβλίου διπλοτύπου καὶ τὰ σημειούμενα θὰ ἴναι τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοῦ Σεργκίου καὶ ἐπὶ τοῦ σταλέχους. Αἱ προμνημονευθεῖσαι σημειώσεις θὰ καταχωρισθῶσιν ἐπίσης εἰς τὰ βιβλία τῆς Διευθύνσεως καὶ ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διὰ τὴν καταγραφὴν ἐπίσκεψιν τῆς.»

Συνεπεὶα τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, πᾶσα ἐν τοῖς κατόπιν ἀρθροῖς τοῦ Κανονισμοῦ διατάξις περὶ σημειώσεως κτλ. τῶν καπνῶν ἐν ταῖς ἀδείαις καλλιεργείας δεόν νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως «ἐν τῷ Σεργκίῳ».

Τὸ κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκδοσιν ἀρθρον 11, κατὰ τὴν νέαν δὲ 7, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου.

«Ἄρθρ. 7. Πᾶς γεωργός, ὅστις ἤθιλε φυτεύσει εἰς μέρη ὅπου αἱ ἐπιτροπαὶ τῆς καταγραφῆς δὲν δύνανται νὰ κάμωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἐπίσκεψιν των, ἢ ἤθελεν ὑποκρύψει τὰ προϊόντα αὐτοῦ κατὰ τὴν δευτέραν καταγραφὴν, ἢ τις θὰ γείνη μετὰ τὴν συγκομιδὴν, θὰ ὑποστῇ, ἀφοῦ καταδειχθῇ ὁ δόλος, τὰς ἐν τῷ ἀρθρῳ 80 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὀριζόμενας ποινάς.»

Τὸ κατὰ τὴν παλαιὰν μὲν ἐκδοσιν 14, κατὰ τὴν νέαν δὲ ἀρθρον 10, ἀντικαθίσταται ἐπίσης διὰ τοῦ ἐπομένου.

«Ἄρθρ. 10. Οἱ φυτευταὶ τῶν ὁποίων τὰ καπνὰ ἤθελον καταστραφῆ πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τῆς καταγραφῆς, ὡς καὶ οἱ γεωργοὶ, οἵτινες ἀφοῦ ἐφύτευσαν παρητήθησαν ἔπειτα δι' οἰανδήποτε αἰτίαν τῆς καλλιεργείας τῶν καπνῶν καὶ εἰερίωσαν τὰ φυτὰ, ὀφείλουσιν, ὅπως μὴ ὑπάρχη ὑπόνοια κατ' αὐτῶν ὅτι συνέκομισαν δολίως τὰ καπνὰ πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τῆς καταγραφῆς καὶ ἐπομένως τιμωρηθῶσι, νὰ κοινοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων τοῦ μέρους ἐκείνου, ἵνα τὸ διοικητικὸν συμβούλιον προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ πράγματος· τὸ πρακτικὸν, ὅπερ συνταχθήσεται κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐν τῷ συμβουλίῳ, θὰ καταγραφῆ καὶ θὰ φυλαχθῇ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως ὅπως χρησιμεύσῃ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης.»

Ἐν τῇ β'. παραγράφῳ τοῦ 28 ἀρθρου (32) εἰς τὴν λέξιν ἀδιὰ παρουσιάσεως ἐγγυητοῦ πρόσθετος «ἢ δι' ὑποθήκης τοῦ διαπυλίου τέλους».

Τοῦ ἀρθρου 36 (40) ἡ τελευταία παράγραφος «Εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις ὑπάγονται ἀπαραλλάκτως καὶ οἱ ξένης ὑπηκοότητος καπνεργοστασιάρχαι δυνάμει τῶν συνθηκῶν» κατηργήθη.

Αἱ ὑπὸ τὸ ἀρθρον 60 (64) δευτέρα, τρίτη καὶ τετάρτη διατυπώσεις συνεπτύχθησαν εἰς δύο, τὰς ἐξῆς.

Β'. Ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται νὰ φέρῃ τὸ ἀγορασθὲν ποσὸν τῶν καπνῶν συνωθευμένον διὰ τοῦ ἐν τῷ ἀρθρῳ 19 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὀριζομένου τεζκερέ ρουχσατιέ εἰς τὸ ἐργαστάσιον, ὅπου γίνονται παραδεκτὰ μετὰ προηγουμένην ἐξέλεξιν καὶ καταγραφὴν.

Γ'. Ἀμα τῇ ἀφίξει, τὰ καπνὰ κόπτονται χωριστὰ καὶ τίθενται κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα ἐντὸς πακέτων καὶ δοχείων περιβεβλημένων πάντοτε δασμολογικὰς ταινίας πρώτης ποιότητος καπνῶν, οἰαδήποτε κἂν ἢ ἡ ποιότητος τῶν ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ τούτου παρουσιασθέντων καπνῶν, μετὰ δὲ ταῦτα, τὰ πακέτα καὶ τὰ ἄλλα δοχεῖα καταγραφόμενα παραδίδονται εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου αὐτῶν.

Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον Η'. ἐν ταῖς Ποινικαῖς Διατάξεσιν ἀρθρον 80 (84) τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 80. Τὰ καπνὰ τὰ φυτευόμενα εἰς μέρη ὅπου αἱ ἐπιτροπαὶ τῆς καταγραφῆς δὲν δύνανται νὰ κάμωσι τὴν γενομένην ἐπίσκεψιν καὶ τὰ καπνὰ τὰ ὑποκρυβέντα ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἐπιτροπῶν κατὰ τὴν δευτέραν καταγραφὴν κατασχεύονται καὶ δημεύονται ἐὰν ὑπάρχωσιν εἰς χεῖρας τῶν γεωργῶν· ἐὰν δὲ τὰ καπνὰ ταῦτα παρεδόθησαν ἤδη εἰς τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν, οἱ γεωργοὶ πληρόνουσιν ἐπ' αὐτῶν τὸ τε διαπύλιον (μουρουριγέ) καὶ τὸ τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως (σαρφιὰτ) τέλος εἰς διπλοῦν, λογιζομένων ἀμφοτέρων τούτων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑψηλοτέρας τῶν καπνῶν τιμῆς.

Ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ ἀρθρου 81 (85) «ἀφαιρουμένου ἀπ' αὐτῶν διὰ παντός καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ καλλιεργεῖν καπνὰ» κατηργήθη.

Τὸ ἀρθρον 82 (86) ἐτροποποιήθη ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 82. Τὰ καπνὰ ὅσα ὑπεκρύθησαν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐπιτροπῶν τῆς καταγραφῆς καὶ ἠγοράσθησαν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων θὰ κατασχεύονται καὶ θὰ δημεύονται εἰς χεῖρας τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐπειδὴ οὗτος δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ παρουσιάσῃ τακτικὴν ἀπόδειξιν μουρουριγέ· ἐκτὸς δὲ τῆς δημεύσεως, τὰ καπνὰ ταῦτα πληρόνουσι τὸ διαπύλιον τέλος καὶ τὸ ἀνώτατον τέλος καταναλώσεως εἰς διπλοῦν μὲν, ἐὰν ὑπάρχωσιν, εἰς τριπλοῦν δὲ, ἐὰν ἤδη καινηλώθησαν.

Τὸ ἀρθρον 87 (91) ἐτροποποιήθη ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 87. Ἐξαιρουμένων τῶν κατασκευασμένων καὶ κομμένων καὶ ἄλλων καπνῶν, ὧν ἡ ἀνευ τεζκερέ κυκλοφορία δὲν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 61 (65) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, πάντα τὰ λοιπὰ ἀνευ ἀποδείξεως μουρουριγέ, ἢ διαβατηρίου (νακλιέ τεζκερεσή), ἢ τεζκερέ ρουχσατιέ συλλαμβανόμενα καπνὰ κατάσχευονται καὶ δημεύονται ὡς λαθρεμπόρευμα· περιπλέον δὲ ὁ ἰδιοκτήτης τῶν καπνῶν τούτων, ἢ ὁ φέρων αὐτὰ, ἀποτίει διπλοῦν τὸ διαπύλιον (μουρουριγέ) καὶ τὸ τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως τέλος, τοῦ τελευταίου τούτου λογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑψηλοτέρας ἀξίας τῶν καπνῶν.

Ἐν τῷ τέλει τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἀρθρου 88 (92) προσετέθησαν καὶ τὰ ἐξῆς: «Πρὸς δὲ ἐμποδίζονται τοῦ νὰ μετέρχωνται τὸ δόλιον αὐτῶν ἐμπόριον.»

Ἐν τοῖς πίναξιν οὐδεμία ἐγένετο τροποποίησις ἐκτὸς μόνον τῆς ἐν τῇ Ε'. ποιότητι τοῦ Β'. Πίνακος, καθ' ἣν τὰ πακέτα τῶν 10 δραμίων ἀντὶ 30 παράδων θέλουσι πληρόνει 25.

Ἄλας.

ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ λαθρεμπορίου τοῦ ἄλατος.

(Μάϊος 1874).

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἐκ λαθρεμπορίας προσερχόμενον ξένον ἢ ἐγχώριον ἄλας θέλει κατάσχεσθαι, τὸ οὕτω δὲ κατασχόμενον ἐμπόρευμα θέλει χορηγεῖσθαι εἰς τὸν καταγγείλαντα τὴν λαθρεμπορίαν ἢ διὰ ὀδηγιῶν οὗτοῦ παρασχόντα τὰ μέσα εἰς τὴν κατάσχεσιν τοῦ λαθραίως εἰσαγομένου ἄλατος. Πλὴν τῆς κατασχέσεως ὁ λαθρέμπορος θέλει ἀποτίει ὡς πρόστιμον τὸ διπλοῦν τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος, ὀριζομένης καθ' ἣν τιμὴν πωλεῖται τὸ ἄλας ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ. Τὸ πρόστιμον τοῦτο θέλει εἰσπράτεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἄρθρ. 2. Καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενον πρόστιμον δὲν δύναται νὰ πληρωθῇ ὁλόκληρον εἴτε ἔνεκα ἀποδράσεως τῶν λαθρεμπόρων εἴτε ἔνεκα ἀδυναμίας τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν διάταξιν παύτην τοῦ νόμου, τότε οἱ καταγγείλαντες τὸ λαθρεμπόριον ἢ οἱ διὰ τῶν ὁδηγιῶν ὑποβοηθήσαντες τὴν ἀρχὴν εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ θέλουσι λαμβάνει ὡς ἀμοιβὴν τὸ τέταρτον τοῦ δημοσιουμένου ἐμπορεύματος, τὰ ἕτερα τρία τέταρτα θὰ ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἄρθρ. 3. Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ λαθρέμπορος ἀποδράσας καταλίπη εἰς χεῖρας τῶν ὑπαλλήλων, ἀμάξας, ζῶα, λέμβους, πλοῖα καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ χρησιμεῦον εἰς μεταφορὰν λαθραίου ἄλατος, τὰ ἀντικείμενα ταῦτα θὰ πωλῶνται ἐπὶ δημοπρασίας, τὸ δὲ προϊόν τῆς πωλήσεως θὰ ἐκπίπτῃ ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ λαθρεμπόρου πληρωτέου προστίμου.

Ἐὰν τὸ προϊόν τῆς πωλήσεως ἦ ὑπέρτερον τοῦ πληρωτέου προστίμου, τὸ πλεόνασμα θὰ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἐμφανιζόμενον ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς. Ἄλλ' ἔάν ἡ πώλησις δὲν ἐπαρκῆ πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου ταμεῖου, τότε θέλει διανεμεσθαι μεταξὺ τῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ καταγγελέως κατὰ τὸ ἄρθρ. 2. Οὕτω λοιπὸν ὁ καταγγελεὺς θὰ λαμβάνῃ εἰς εἶδος μὲν τὸ τέταρτον τοῦ κατασχομένου ἐμπορεύματος ἔτι δὲ καὶ τὸ τέταρτον τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τῶν ἀντικειμένων τῶν χρησιμευσάντων εἰς τὴν μεταφορὰν τοῦ ἄλατος. Τὸ ἐπίλοιπον γενήσεται ἰδιοκτησία τοῦ Κράτους.

Εἰρηνοδικεῖα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ περὶ τοῦ ἐν τῷ 5'. τμήματι τῆς πρωτεύουσας συσταθέντος Εἰρηνοδικείου.

22 Σεφὲρ 1288 (1871).

Ἄρθρ. 1. Συνιστᾶται Εἰρηνοδικεῖον διὰ τὰς ἐξ ἐνοικίου ἢ οἰκοδομῆς πηγαζούσας διαφορὰς ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ 5'. δημαρχιακοῦ τμήματος Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρ. 2. Τὸ Εἰρηνοδικεῖον ταῦτο θὰ σύγκληται ἐξ ἑνὸς Προέδρου καὶ δύο μελῶν, ὧν τὸ ἐν θὰ ἐκπληροῖ καθήκοντα γραμματέως.

Ἄρθρ. 3. Τῇ συναινέσει τῶν διαδίκων, τὸ Εἰρηνοδικεῖον θέλει θεωρεῖ συμβιβαστικῶς τὰς περὶ ἐνοικίου καὶ οἰκοδομῆς ὑποθέσεις, αἵτινες δὲν χρήζουσι δικαστικῆς διαδικασίας, δὲν θέλει δὲ ἐκδίδει ἀπόφασιν, ἀλλὰ θέλει λαμβάνει ἀνά ἐν ἑγγράφον παρὰ τῶν συμβιβαζομένων διαδίκων καὶ θέλει δίδει ἐκατέρῳ αὐτῶν ἐπικεκρωμένον ἀντίγραφον.

Ἄρθρ. 4. Ὅταν διὰ τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενας ὑποθέσεις ὅτε ἐνάγων καὶ ὁ ἐναγόμενος παραδεχθῶσι τὴν συμβιβαστικὴν λύσιν, ἥτις θέλει δοθῆ σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ ἐκάτερος ἐξοφλήσῃ ἑγγράφως τὴν ὀφειλὴν τοῦ ἑτέρου, αἱ τοιαῦται περὶ συμβιβασμοῦ ἀποφάσεις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἀλλ' ἂν εἰς τῶν διαδίκων ἀποφύγη νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἑγγράφῳ ὀριζομένων, τὸ ἐν τῇ Κεντρικῇ Δημαρχίᾳ (Σεφὲρ Ἐμανετί) δικαστήριον θέλει ἐξετάζει λεπτομερῶς, ἂν ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδικείου ἦναι ἢ μὴ σύμφωνος μὲ τὸν κανονισμόν του καὶ ἂν μὲν ἦναι σύμφωνος, θέλει ἐκδίδει ἀπόφασιν περὶ ἐκτελέσεώς της, εἰδηρῆ, θέλει θεωρεῖ καὶ δικάζει ἀπ' ἀρχῆς τὴν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν, εἰς τὰς ἐξ ἐνοικίου ἢ οἰκοδομῆς πηγαζούσας διαφορὰς ἐν τῷ ῥηθέντι δημαρχιακῷ τμήματι, οἱ διάδικοι δὲν παραδεχθῶσι τὸν συμβιβασμόν ἢ ἐξ ὑπαρχῆς ἀναφανεῖ ἀνάγκη δίκης, αἱ τοιαῦται δίκαι θέλουσι θεωρεῖσθαι πρωτοδίκως ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ Κεντρικῇ Δημαρχίᾳ δικαστηρίου, καὶ ἐν περιπτώσει αἰτήσεως, αἱ πρωτόδικοι αὐταὶ ἀποφάσεις θέλουσιν εἰσάγεσθαι κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου (Μεχκεμεί-νιζαμιέ), τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 6. Τὸ Εἰρηνοδικεῖον ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 7. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει μέχρι τῆς συστάσεως τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ εἰρηνοδικείων Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τὴν σύστασιν τῶν ὁποίων τὸ Εἰρηνοδικεῖον τοῦ 5'. τμήματος θέλει καταργηθῆ.

SIEMENS
AG